

~~75-B-234~~

~~F 9~~

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1884.

Ve Vídni.

Z císařské a královské tiskárny dvorské a státní.

1884.

~~100-40-229~~

OSTREONI ENHOVNA
PRAVICKA DE-LY DEF
1984/777

Episod vlády, politické akce vlády	O b z r a h	Číslo	Strana
18. leden	Národní výbor ministrem Švanhauera a obchodním, jímž měl se učití předmět ministerstva národního ze dne 2. května 1918, a obchodní předsední řízení obchodním, jak v rozšíření a zřízení dle ve přílozech uvedených	00	10
19. "	Listina a koncese ke stavbě železnice národních z Brna do Vídně (Viedeňsko) a z Břeclavi do Landkronu	21	10
20. "	Výběhová ministerstva Švanhauera, že obnova byla přívěs křiž. obchodních ústavů koncové ve Varnsdorfu a v Karlově	21	12
21. "	Výběhová ministerstva Švanhauera, že n. k. vedlejší stavby ve Grottenwäld předsední byla do Jihlavy	22	12
22. "	Státní učitel a katechetička Lichtensteinských a učitel učitel v tomto učitelství	104	1000
23. "	Národní výbor ministrem Švanhauera a obchodním, že rozšíření dle nové předlohy více koncové v pokračování stavby národních	17	17
24. "	Národní výbor ministrem Švanhauera a tom, tomu lze povolit, aby vyřídil přívěs ke rozšíření dle	12	12
25. "	Osvědčení národních, jímž se učiteli národních, dnešního dne 15. února 1918. (Z. č. 2. 18.) a koncové nové stavby v Egyptě, na které dle obnovení se nové stavby v Egyptě obnovení	14	16
26. "	Výběhová ministerstva Švanhauera, že rozšíření byla učitel Vileginských a do učitelství byla učitel ve Varnsdorfu	22	22
27. "	Výběhová ministerstva Švanhauera a národních dle, když pro rozšíření napříč předsední byl ml. koncové koncových více koncové dle pokračování	25	27
28. "	Národní výbor ministrem Švanhauera, jímž dle obnovení ze dne 2. května 1918. (Z. č. 2. 18.) rozšíření se vyloučením rozšíření pro obnovení rozšíření dle ve Vídně, Koncové a Vileginských Novin. Konec	22	22
29. "	Národní výbor ministrem Švanhauera, jímž rozšíření se předsední rozšíření rozšíření a rozšíření rozšíření dle rozšíření a koncové rozšíření a rozšíření rozšíření	18	18
30. "	Národní výbor ministrem Švanhauera a národních obnovení rozšíření v Hrazí v Hrazí	18	18
31. "	Výběhová ministerstva Švanhauera, že rozšíření byla rozšíření přívěs křiž. ústav, stavby rozšíření v Novém, Koncové, Šedl a Jihlavě	22	22
32. "	Národní výbor ministrem Švanhauera, jak dle stavby přívěs rozšíření rozšíření a rozšíření rozšíření, jímž pokračování jímž koncové v dle stavby přívěs rozšíření	24	24
3. únor	Národní obchodním ministrem, jímž měl se učití předmět, dle rozšíření ze dne 1. únoru 1918. (Z. č. 2. 18.), jak dle rozšíření jímž se rozšíření dle rozšíření	20	20
4. "	Národní výbor ministrem pro více koncové a národních a národních Švanhauera a národních a národních rozšíření rozšíření, v j. 2. a 3. rozšíření ze dne 15. únoru 1918. (Z. č. 2. 18.) předsední rozšíření, pro rozšíření přívěs rozšíření k rozšíření rozšíření	20	20
5. "	Listina a koncese pro stavbu železnice z Lohu do Grottenwäld	21	21
6. "	Výběhová ministerstva Švanhauera, že n. k. vedlejší stavby dle H. Švanhauera-uvádění ve Varnsdorfu v Novém předsední byla do Varnsdorfu-uvádění	22	22
7. "	Národní výbor ml. ministrem rozšíření rozšíření a rozšíření, a rozšíření rozšíření rozšíření rozšíření dle se rozšíření a rozšíření rozšíření	22	22

Klasifikace základní poznámka k obsahu	N a z e v	Číslo	Strana
1.000. 1.0. územní	Balneová léčebna (měst) Balneová-Šardianská a Francouzská	97	97
1.01.	Výnos ministerstva pro věci duchovní a občanské, le arboribus hujus fedelitatei adm- inistrativní úřady a le agraria jure agrorum hujus i agrorum administrativní komisioe dactilis	20	98
1.02.	Národní ministerstvo finančních a věcných věcí se vši administrativní a výřad měst úřady	10	98
1.1. územní	Národní ministerstvo práv, jind národ se obecní úřady země Ústřední, Ústřed- ní Ústřední a Ústřední	10	99
1.11.	Národní výřad ministerstva finančních a občanských, jak výřad jind oby- čejní vše hujus i úřadních věcných úřadních	10	100
1.12.	Národní ministerstvo občanských, jind výřad se postojní řád pro příslušný úřadní	20	101
1.13.	Národní výřad ministerstva věd věcných, a úřadních věcných úřadních i úřadních úřadních	14	102
1.14.	Výřad ministerstva finančních, le národní úřadní Ústřední a Ústřední-Ústřední a Ústřední úřadní vše hujus i úřadních úřadních Ú. Ú. Ú.	20	103
1.15.	Úřad, jind se úřadní úřadní pro úřadní jind se úřadní úřadní úřadní úřadních úřadních se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	20	104
1.16.	Úřad a úřadní pro úřadní úřadní, jind úřadní se úřadních úřadních úřadních úřadních	20	105
1.17.	Úřad, jind úřadních se se úřadních úřadních a úřadních i úřadních úřadních úřadních úřadních se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	106
1.18.	Národní výřad ministerstva věd věcných, občanských a úřadních, jind úřadních se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	97	107
1.19.	Národní výřad ministerstva finančních a občanských, jind úřadních se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	17	108
1.20.	Národní výřad ministerstva finančních a občanských, jind národ se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	109
1.21.	Národní výřad ministerstva práv, jind úřadních se úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	110
1.22.	Národní výřad ministerstva práv, a úřadních úřadních úřadních i úřadních úřadních	14	110
1.23.	Výřad ministerstva finančních, le úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	111
1.24.	Úřad, jind úřadních se úřadních úřadních úřadních i úřadních úřadních úřadních úřadních	10	112
1. územní	Národní výřad ministerstva finančních a občanských, jind úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	113
1.0.	Úřadní úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních úřadních	10	114

Datum základní zakládání ústavou	U s t a t k	Číslo	Strana
1888. 1888.	Národní, dle ministerstva práva, jímž občanům říše bylo dáno právo obrazit se na ústavu říše	100	100
1891.	Zákon o zřízení říšského ústředního úřadu a úřadu, jak o něm je řeknuto v § 10 ústavní listiny	115	104
1892.	Zákon, jímž dáno je právo každému občanovi říše účastnit se volby do říšského ústředního úřadu	108	106
1893.	Národní, jímž upravuje se organizace říšského ústředního úřadu a úřadů v říši dle ústavní listiny a ustanovuje se úřady úřadů říšského ústředního úřadu	100	105
1894.	Zákon, aby ústřední úřad říše byl zřízen	110	109
1894.	Zákon o úřadování úřadů říše	117	110
1894.	Národní, vydání ministerstva obchodu a průmyslu a ministerstva vnitřních věcí dle ústavní listiny a ustanovuje se úřady úřadů říše dle ústavní listiny	100	106
1. únor 1895.	Národní, obchodní ministerstvo, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	100	106
1.	Národní ministerstvo vnitřních věcí, obchodu a průmyslu, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny a ustanovuje se úřady úřadů říše dle ústavní listiny	107	104
1.	Vláda říšského ministerstva, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Listina o zřízení říšského ústředního úřadu a úřadů úřadů říše	100	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí a ministerstva obchodu a průmyslu, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	111	107
1895.	Národní, vydání ministerstva obchodu a průmyslu, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	115	111
1895.	Národní, vydání ministerstva obchodu a průmyslu, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	117	112
1895.	Zákon o zřízení říšského ústředního úřadu a úřadů úřadů říše	110	109
1895.	Národní, vydání obchodního ministerstva, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105
1895.	Národní, vydání ministerstva vnitřních věcí, jímž dáno je právo obrazit se na ústavu říše dle ústavní listiny	110	105

Datum zápisu, přetisku nebo náčrtu	O b s a h	Číslo	Strana
1888. 9. října	Národní finanční ministerstvo, před de poslání vyhlásky ze zákona o národním bankovním ústavu atd. do jednání státního a ústavního výboru	173	302
9. "	Národní finanční ministerstvo, před vyhláškou ze státního výboru o národním bankovním ústavu	174	303
9. "	Výbírka finančního úřadu v ústavu a ministerstvo finanční, že obec Ústřední úřad v ústavu národních bankovních ústavů byla do R. úřady veřejné služby	176	307
10. "	Výbírka státního ministerstva ve státní a ministerstvu vnitřních věcí a ministerstvu finanční, že ústav národních bankovních ústavů	178	309
11. "	Výbírka finančního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	179	310
12. "	Národní, výbírka státního ministerstva ve státní a ministerstvu vnitřních věcí a ministerstvu finanční, že ústav národních bankovních ústavů	180	311
13. "	Výbírka finančního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	181	312
14. "	Výbírka finančního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	182	313
15. "	Listina o ústavu národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	183	314
16. "	Národní, výbírka státního ministerstva, o ústavu národních bankovních ústavů	184	315
17. "	Národní finanční ministerstvo, před vyhláškou ze státního výboru o ústavu národních bankovních ústavů	185	316
18. "	Národní, výbírka státního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	186	317
19. "	Výbírka finančního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	187	318
9. Historie	Národní, výbírka státního ministerstva a státního ministerstva, před vyhláškou ze státního výboru o ústavu národních bankovních ústavů	188	319
20. "	Národní finanční ministerstvo, před vyhláškou ze státního výboru o ústavu národních bankovních ústavů	189	320
21. "	Výbírka státního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	190	321
22. "	Národní, výbírka státního ministerstva a státního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	191	322
23. "	Výbírka finančního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	192	323
24. "	Národní, výbírka státního ministerstva a státního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	193	324
25. "	Národní, výbírka státního ministerstva a státního ministerstva, že ústav národních bankovních ústavů v ústavu národních bankovních ústavů	194	325

Datum vláda, předseda ministrů	O b s a h	Číslo	Strana
1888. 27. listopadu	Výšilka šlechtického ministeria, le vyšilka byl došlá k šlechtického seznamu státi z r. 1888. (Z. R. J. 173. a. n. 1888.)	158	544
88. "	Výšilka šlechtického ministeria, le v seznamu státi v listovku vláda byla zapsána líčící státi	157	545
2. prosince	Nařízení, vyšilka ministeria vřel vřelých, a zvlášť šlechtického seznamu z r. 1888.	159	546
3. "	Nařízení, vyšilka ministeria šlechtického, (jed náčel se §. 20. v 1. řízení pro- povězení vláda předseda a předseda parčíl pro hru- a šlechtického list Dostaj (vláda šlechtického ministeria se den 20. srpna 1878. (Z. R. J. 171.))	160	546
4. "	Nařízení, vyšilka ministeria šlechtického a vřel ve státi a ministeria vřel vřelých, a vřelých státi	158	547
10. "	Výšilka šlechtického ministeria, le v seznamu státi byla líčící, zvlášť vřelých státi z r. 1887	162	547
10. "	Výšilka šlechtického státi, le zvlášť a doplněna byla Nejvyšší řízení komisí se den 27. srpna 1888. (Z. R. J. 173.) pro státi státi a Příloha (Šlechtický) de Vřelých a vřelých de Šlechtického	164	548
10. "	Vláda šlechtického ministeria, (jed doplněna se seznamem vřelých státi le, jak vřelých se od předseda od šlechtického, N. Příloha a A. N. Šlechtického	160	548
17. "	Výšilka šlechtického ministeria, le Nejvyšší řízení se den 10. srpna 1877. (Z. R. J. 16.) pro šlechtického státi a státi Lešle se státi šlechtického státi se v. př. šlechtického státi předseda byla se šlechtického státi vřelých státi v Praze	160	549
19. "	Nařízení vřelých ministeria, (jed vřelých se předseda parčíl státi v vřelých státi de Vřelých Šlechtického Státi Šlechtického	161	549
22. "	Řízení, (jed náčel se státi vřelých státi a státi i vřelých státi státi státi v státi od 1. srpna od 1. srpna 1888.	157	550
22. "	Řízení, (jed vřelých se státi vřelých státi předseda parčíl státi státi vřelých státi státi státi a šlechtického	162	550
22. "	Řízení, (jed pro vřelých státi de vřelých státi předseda se státi státi se den 20. srpna 1888. (Z. R. J. 173.) a vřelých státi (vřelých státi v šlechtického	160	551
22. "	Nařízení ministeria vřelých vřelých, (jed vřelých státi, (jed vřelých státi se státi se den 20. srpna 1888. (Z. R. J. 173.) a státi předseda vřelých státi v šlechtického	160	552
22. "	Řízení a vřelých státi vřelých šlechtického státi	161	552
24. "	Nařízení ministeria vřelých vřelých, (jed vřelých se den, (jed vřelých státi a státi byla 27. srpna vřelých státi se den 1888.	162	553
24. "	Řízení, (jed vřelých státi se státi státi se den 20. srpna 1888. (Z. R. J. 173.) a vřelých státi a vřelých se státi státi	160	553

**Vládko, mládě a dospěláče se kormacen pro dráha z Prá-
ny do Vídně. 191. 800.**

**Vykoupení mládě, mládě přelápané z jeh. dráhy po-
střední. 20. 80.**

**Výhledová správa (mládě) se pro dráhu mezi
dráha z Vídně, Kormacen a Vídeňská dráha
191. 10.**

**Významová fond kormacen, správa se pro dráhu
z Vídně. 190. 800.**

**Wachterová, mládě mládě přelápané se do Vídeň-
ské dráhy. 19. 80.**

Yachty, mládě jeh. 100. 800.

**Zákon, mládě se kormacen mládě pro dráhu z Ví-
dně (mládě mládě se resp. dráha) se mládě
mládě mládě kormacen a mládě mládě mládě.
19. 71.**

— z mládě pro mládě mládě, mládě mládě se mládě
mládě mládě mládě. 19. 70.

— z mládě mládě z mládě z mládě mládě mládě mládě
mládě z mládě mládě z. 1900. 80. 80.

— mládě mládě se mládě mládě mládě z mládě mládě
mládě mládě mládě z. mládě. Mládě mládě mládě
mládě mládě mládě. 19. 100.

— mládě se z. 1904. 10. 100.

— z mládě mládě se mládě mládě mládě. 19.
100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě z mládě mládě mládě mládě. 19.
100.

— z mládě mládě se mládě z mládě mládě mládě
mládě mládě z mládě mládě mládě. 19. 100.

— z mládě z mládě mládě mládě mládě z mládě mládě
(mládě) z mládě. 19. 1000; kormacen pro dráhu
z. 19. 100.

— z mládě z mládě mládě mládě mládě z mládě mládě
z. 1900; kormacen pro dráhu z. 19.
100.

— z mládě pro mládě z mládě z. 1900; kormacen
pro dráhu z. 19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě, mládě mládě mládě
mládě mládě z mládě z. 19. z. 1900. 10.
10. 100; výhledová mládě z mládě. 19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě z. 1900. mládě mládě mládě. 19. 100.

— z mládě mládě mládě z mládě. 19. 100; mládě
mládě mládě z mládě mládě. 19. 100.

— z mládě mládě mládě z mládě, mládě z mládě z mládě
mládě mládě mládě z mládě z mládě mládě
mládě. 19. 100; výhledová mládě z mládě
mládě. 19. 100.

**Zákon z mládě mládě mládě z mládě mládě se
mládě mládě mládě z. 1900; kormacen. 19. 100.**

— mládě z mládě z mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě. 19. 100.

— mládě pro mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě z mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě. 19. 100; výhledová mládě z mládě mládě. 19.
100; 190. 100.

— mládě mládě z mládě mládě mládě mládě z. 1900.
19. 100.

— z mládě mládě z mládě mládě mládě mládě. 19.
100.

— z mládě z mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě. 19. 100.

— z mládě mládě z mládě z. 1900. 19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě z
mládě mládě z mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě z.
19. 100; 190. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě z mládě mládě
z. 1900. 19. 100.

— mládě mládě se mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě z. 1900. 19. 100.

— z mládě mládě pro mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě z mládě
z mládě mládě z. 1900. 19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě z mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě z mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— z mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

— mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě
mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.
19. 100.

Zákon mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.

Zákon mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě mládě.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka 1. — Vydána a rozehlána dne 17. ledna 1884.

1.

Nářízení, dané ministeriem obchodním dne 13. prosince 1883,

jiné než se §. 14. nářízení, vydaného ministeriem obchodním dne 3. dubna 1875. (Z. R. č. 45.)
o výkonu cejchovních práví mimo úřední stáncovníce cejchovních úřadů.

Předpis §. 14. obsahující v nářízení, vydaném od ministeria obchodního dne 3. dubna 1875. (Z. R. č. 45.), kdy jednotlivé práce cejchovní konány býti mohou mimo úřední stáncovníce cejchovních úřadů, mění se tím způsobem, že představený úřadu cejchovního (cimentního) přímě jen tehdy má právo povoliti, aby jednotlivé práce cejchovní vykonány byly mimo úřední stáncovníce, když osada, kde práce cejchovní jest vykonána, leží v politickém okresu, ve kterém úřad cejchovní má své sídlo.

V každé jiné případnosti představený úřadu cejchovního, dříve nežli dá povolení, opatří sebe svolení dozorce cejchovního (cimentního).

Přine m. p.

2.

Nářízení ministeria finančního a obchodního, dané dne 18. prosince 1883,

že minerální oleje podrobeny jsou kontrole v některé části úvodu pohraničního.

Minerální oleje pol. 120. a 121. a) a b) obecné celní sazby rakousko-uherské se dne 25. května 1882. prohlásily se dle §. 337. téhož celního a o stáncích monopolu z roku 1885. za kontrolné zboží v pohraničném úvodu haléřském

naproti Rusku položeném a v pokračičném obvodu bakovinském naproti Rusku a Rumunsku ležícím.

Dotčené oleje mineralné, vyjmaje se by odebrány nebo usalány byly ku provozovním účelům, nejsou až do 31. listopadu podrobeny kontrole.

Nářízení toto nabude moci 1. února 1884.

Dumajewski m. p.

Pino m. p.

3.

Vyhláška ministeria orby ze dne 27. prosince 1883,

ke Nizozemsko přístupu k mezinárodní konvenci o měci stříbrné ze dne 3. listopadu 1881.

Dle zprávy spolkové rady Švýcarské král. vláda nizozemská prohlásila, že Nizozemsko přistupuje k mezinárodní konvenci o měci stříbrné ze dne 3. listopadu 1881. (Z. ř. č. 105. z r. 1882.)

Falkenhayn m. p.

4.

Nářízení ministeria obchodního, dané dne 28. prosince 1883,

o způsobu kapitalizačních listů a vkladních knížek a k spořitelního úřadu poštovního.

Abý vkladatelé spořitelních poštovních pokud možná stálo po ruce měli své knížky vkladní, vidí se se změnití ústavů §§. 19. a 17. vykonávacího nářízení, daného dne 10. října 1882. (Z. ř. č. 163.) k zákona ze dne 28. května 1882, a nahradit toto:

§. 1.

Na místo prvního a třetího nářízením ústavního odstavce §. 19. vykonávacího nářízení ze dne 10. října 1882, jest mí:

„Každý vkladatel jednou v roce a to ve výroční den svého prvního vkladu musel má svou spořitelní knížku v oběhu k tomu určené rekommandované (na počest listek) spořitelnímu úřadu poštovnímu. Spořitelní úřad poštovní napsá do vkladní knížky úroky, až do předloženého 31. prosince oběhla, a vrátí knížku rekommandovaně dle adresy ve knížce uvedené aneb i dle jiné adresy odevzdátelem oznámené“

nastoupí tyto předpisy:

„Spořitelní úřad poštovní koncem roku a to nejpozději do dvou měsíců po výročním dni prvního vkladu sálo vkladateli po dva měsíce platnou poukázku úrokovou (listopis č. 58. a) o úrocích až do 31. prosince roku předloženého oběhlych.“

Vkladatel odovzdáje kterékoli sbratelské poukázku do dvou měsíců, po které platí droková poukázka jako spořitelna úřadem poštovským uznaná, ať dá zaplati do své vkladní knížky tuto drokovou pohledávku, 31. prosincem roku předcházející ku kapitálu připočtenou (§l. 9. zákona ze dne 28. května 1882.), jakého vklad nový od 1. ledna roku následujícího.

Tyto vklady nemají nijak snížit 50 krejcarů nebo součin 50 kr.

Jestliže vkladatel do dvou měsíců, po které droková poukázka jako uznána platí, a některé sbratelské nedá připsati kapitalisovaných úroků nebo neobdržel-li poukázku drokovou do dvou měsíců po vyřazení dne prvního vkladu: uznáti musí spořitelna úřadu poštovského knížku bez prodlení rekommandovaně v obálce k tomu konci vydaně (tiskopis č. 42. aj. Spořitelni úřad poštovský napíše do vkladní knížky úroky ať do předcházející 31. prosince obdržel a začle zpět podatel knížku rekommandovaně dle adresy, která uvedena jest ve knížce nebo kterou podatel zvláště byl oznámil.*

§. 2.

Závěrečný odstavec §. 17. vykonavacích nariadení ze dne 10. října 1882., který zní:

„Knížky, které na příčinu nějakého jednání úředního předloženy budou sbratelské a které nebyly spořitelna úřadu poštovského, když výroční den prvního vkladu byl prošel, k revisi a k zápisu úroků uznány, budou dány poštovským úřadům před vkladatелеm do obálky k tomu určené a zalien se spořitelna úřadu poštovského. Se zápisem budí se od poštovského úřadu naleženo jako s poukázky listem sdělené ceny a to dle obsahu pohledávky a pod úřední odpovědí, vkladateli pak vydán buď o tom listek podatel“

se vrací a na jeho místo nastoupí tento předpis:

„Jestliže na příčinu nějakého jednání úředního předložena bude sbratelské knížka, ve které by došly nebyly zápisu kapitalisovaných úroků roku předcházejícího, a přijde-li na jevo, že vkladatel nedal zaplati úroky drokové poukázky od spořitelna úřadu poštovského jako uznané do dvou měsíců, po které poukázka platí (§. 19.), nebo že vkladatel, ať nejméně dva měsíce vypršely po výročním dni prvního vkladu, neobdržel poukázku drokovou: úřad poštovský ať vezme od vkladatele knížku na zvláště list obdržet (tiskopis č. 17. aj) a ať začle ji bez prodlení rekommandovaně spořitelna úřadu poštovského k zápisu úroků.“

Přine m. p.

5.

Výnos, vydaný obchodním ministrem ve shodě s ministrem věcí vnitřních dne 30. prosince 1883,

(jímž království a země se říší náde zastoupení rozdělují se pro úřadovní živnostenských ústavů na deset okresů dozorčích.

§. 1.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 17. června 1883. (č. ř. 4. 117.) o zřízení živnostenských dozorčích, království a země na říší náde zastoupení rozdělují se na deset okresů dozorčích, jichž obvo i takto se stanoví:

První okres dozorců:

Policejní obvod vídeňský.

Druhý okres dozorců:

Bavorsko nad Enzí kromě policejního obvodu vídeňského;
Bavorsko nad Enzí;
vévodství Salcburské.

Třetí okres dozorců:

Obvod okresního hejmanství v Planí, Horčově Týně, Domálicích, Klatovcích, Přebuzích, Písku, Blatně, Strakoněcích, Sušici, Prachaticích, Budejovicích, Krumlově, Kapliči, Třebou, Jindřichově Hradci, Táboře, Týně nad Vltavou, Milevska, Palkánově, Solčanech, Benčově, Píšťaně, Hlohovicích, Českém Březě, Kallně, Kutně Hoře, Čáslavi, Ledě, Náměckém Březě, Polně, Chotěboři, Chrudimě, Vysokém Mýtě, Litomyšli, Poličce.

Čtvrtý okres dozorců:

Obvod magistratu pražského a okresního hejmanství v Karlíně, na Smíchově, v Hlávě, Lounech, Roudnici, Ústí nad Labem, Teplici, Mladě, Chomutově, Kadani, Žatci, Podbořanech, Kralovicích, Žlutci, Karlových Varech, Jáchymově, Kraslicích, Palkánově, Adě, Chebu, Plani, Tachově, Třebí, Svitově.

Pátý okres dozorců:

Obvod magistratu hlavečského a okresního hejmanství v Liberci (okolí), Litoměřicích, Děčíně, Českém Lípě, Rumburce, Šluknově, Jablonci, Dubě, Mělníce, Mladě Boleslavi, Mnichově Hradci, Turnově, Jablonci, Friedlandě, Jilmnici, Vrchlebi, Trutnově, Broumově, Jitně, Novém Bydčově, Semileck, Poděbradech, Pardubicích, Kralově Hradci, Kralově Dvoře, Novém Městě nad M., Nymburce, Žamberce, Lanškrouně.

Šestý okres dozorců:

Morava;
Slensko.

Šedý okres dozorců:

Halič;
Bukovina.

Osmy okres dozorců:

Tyrolsko a Vorarlbersko;
Korutansko.

Devátý okres dozorců:

Štýrsko;
Krajiňsko;
Turet a Přimostí;
Dalmatsko.

§. 2.

Pro každý obvod dozorců ustanoven bude jeden dozorce Evropsanský;
dozorce pro první okres ustanovený sídliti bude ve Vídni;

pro druhý v Linci;

• třetí v Budějovicích;

• čtvrtý v Praze;

• pátý v Liberci;

• šestý v Brně;

• sedmý ve Lvově;

• osmý v Botseně;

• devátý ve Štýrském Hradci.

§. 3.

Toto nařízení nabývá moci toho dne, kterého jest vyhlášeno.

Tausche m. p.

Pino m. p.

6.

Vyhlaška finančního ministeria ze dne 2. ledna 1884,

is rozšířena byla práva vedlejší colnice v Ústí.

Podlejší 1. lednem 1884. vedlejší colnici II. třídy v Ústí (Ústec) v Borsé
dána byla vedlejší práva vedlejší colnice I. třídy.

Dunajewski m. p.

7.

Výnos finančního ministeria ze dne 2. ledna 1884,

o řízení, když s nárokem na restituci daně vyvážti se pivo v láhvích přes hranici colní.

Aby upraveno bylo řízení, když s nárokem na restituci daně vyvážti se pivo
v láhvích přes hranici colní, nařizuje toto ve shodě s král. uherským ministe-
riem finančním kladie k nařízení finančního ministeria ze dne 14. července
1858, 30. listopadu 1859, 23. srpna 1863, 28. dubna 1869, 12. června 1875,
odstavci 8. (Z. B. č. 114. r. 1858, č. 219. r. 1859, č. 78. r. 1863, č. 54. r. 1869,
č. 91. r. 1875.):

1. Pivo v láhvích vyvážeti lze s nárokem na restituci daně přes hranici
colní jen tehdy, když jeden a týž nákladní kus (collo) obsahuje láhve stejné
podoby a velikosti.

2. Prostora láhve požitna bude dle celých desetin litrových, ke slanským
desetin litrová nebude přihlédána.

3. Sládek povinen jest uložit u zarylacích čtádu vzory láhví každé podoby
a velikosti, jichž užívá čast k vývozu piva.

Na každé láhvi na vaze uložené buď přímouš uvedeno, jaký obsah prostorný má; označení toto buď na ní připečetěno.

4. Pivoem naplněná láhve, které musí náležeti k záhybov alespoň 100 litrů, buďte zabaleny v bedněch, košících nebo sudcích, na něž dáti lze úplně bezpečnou zátku dřevěnou; počet láhví v každém nákladním kuse musí býti dělitelný desíti. Vyjaty z toho jsou případy, když při dopravě po železnici nebo parní lodi uzavřiti lze místo jednoho kusu nákladního celou postavu nákladní.

5. Ohledáním některých k záhybov již připravených láhví buď sličného, že pivo kyselinou uhlíkatou zbarvené má nejvýše 2%, stupně cukernatého.

Tímto způsobem chlebdino buď nejvýše jedno procento láhví, při jejich výběru strana nijak nebuď uplácována. Láhve na zkušku otevřené mohou nakreseny býti jinými podobnými formy a velikostí.

6. Kromě dat, které vůbec předepsána jsou pro vývoz piva, uvedeno buď při vývozu piva v láhvích ve vývozně opavěti jeho množství piva dle počtu a objemu láhví, na př. 200 láhví, láhev po 0-3 litra.

7. Jestliže oblední, jak předepsáno jest §. odstavcem v nařízení finančního ministerstva ze dne 14. července 1883. (Z. Ř. č. 114.), vykonáno bylo úředníkem státním finančním a úředníkem celním, úřed vývozný seznam opětovně vnitřně prohlášenými záhyky, jestliže úřední zátku a vnější obal záhyky jest v pořádku.

Dunajewski n. p.

S.

Vyhlaška ministerstva finančního ze dne 9. ledna 1884,

že v Bolanově úřadu byla vjprava celni.

Na hranici k Prusku u Bolanova v Čechách úřadována byla expositura hlavní celnice haltsstadské a celnicí právy vedlejší celnice II. třídy a počala úřadovati 1. ledna t. r.

Dunajewski n. p.

O p r a v a.

V seznamě celnic obsaženém v III. díle, str. 10. Zákonníka říšského z roku 1863. státi má na stránce 29. v poznámce ku pol. 57. — celnice v Perastě — místo slova „Výlivací práva jako při 9“ správně doslov „Výlivací práva jako při 20.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka II. – Vydána a vzešlaína dne 25. ledna 1884.

9.

Nářízení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 12. ledna 1884,

jaké má se příděly lodi o lodním manifesta ze dne 23. března 1881.

Ve shodě s ústavými koř. uherskými ministeriií zveřšeny byly takto předloženy ustanovení §. 11. lodi o lodním manifesta ze dne 23. března 1881. (Z. Ř. č. 86.) a příloha k tomuto paragrafu; pak §. 12.

§. 11. má sří:

„Lodního manifesta věsti nejsou povinny všechny námořské lodi obchodní, na nichž pouze náložený jsou

1. věci cizí prosté, nebo

2. zboží, které s úředními listinami celními úřad celní zasílá jinému úřadu celnímu, nebo

3. jiné náklad skládá se ze zboží v odstavci 1. a 2. dotčeného.

V příloze jsou zveřšena zboží, které nyní jsou prosté cizí.

Námořské lodi obchodní, se svobodného přístavu scotského nebo rjeckého de tuzemsku nebo de ciziny plaví, jestliže dle svého dotčených předpisů nejsou povinny věsti lodního manifesta, opořiti si mají od příslušného úřadu přístavního a námořského-súpravodního písemné potvrzení, že opořily přístav bez manifesta.

Potvrzení toto jsou povinny s sebou míti po celou plavbu a předložiti je dezerétní úřadům strážě finanční, požádají-li se to, ve přístavu pak, kde přistanou, odváděti je organům v §. 9. uvedeným.

Nemá-li loď manifesta, nastoupí trest dle §. 14. odst. 1.

K lodím, které dle §. 10. zákona ze dne 7. května 1879. o súpise námořských lodí obchodních (Z. Ř. č. 65.) nejsou určeny ku plavbám, jaké podávají

loďi právě dotčené — jako jsou loďi ustanovené jedině k nábovám (pachoty), ku potřebě domácího rybníctví nebo k hospodářským potřebám rolníků anebo vyhradené ku plavbě určit přístavu — nevztahují se předpisy tohoto řádu manifestního.

Revazé nevztahují se k loďm vícečlým a k jiným loďm státním nebo od státu najatým, veli-li jim stíženec státní a konají-li jichu z rozkazu a na účet vlády.*

Dodatek ku §. 13.

„Loďky převozné nesou desíti tun, které bez manifestu opustí svobodný přístav tatarský nebo ruský, posílají jsou sobě opatřiti, a sebou vdati a svými činnými odváděti stvrzení důvodu přístavního, v §. 11. pro námořní loďi obchodní v této příručce předepsané.“

Nákladní tato nabude moci dne 1. února 1884.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

Příloha

ku §. II., odstavec 1. nařizení, jímž mění se řád o loďním manifestu.

- Pol. zna. 32. a) Zeleniny a ovoce, bez zvláštního pojmenování, čerstvé.
 „ „ 34. Rostliny a díly rostlin, ne zvlášť pojmenované, čerstvé;
 obilí ve snopcích a luskách s luskami;
 stěhy sušené, močká tráva; lžko, rákosy, sláma, seno,
 stelivo.
 „ „ 50. a) Živoč. a drůbež větší, živá.
 „ „ 53. Živočata, bez zvláštního pojmenování.
 „ „ 54. Mléko.
 „ „ 56. Úly s medem a voskem, úly se včelami živými.
 „ „ 60. Kůže surové, čerstvé nebo suché, též solené neb vepřené ale dále
 nepracované.
 „ „ 61. Chlupy a vlasy všeho druhu, surové nebo připravené (a to
 vachlované, vyvařené, barvené, neb močené, též kadoušené,
 šitiny.
 „ „ 62. Peří ne zvlášť pojmenované (tj. peří labutí, brka), peří ozdobné,
 nepracované.
 „ „ 64. Flodiny živočišné, ne zvlášť pojmenované.
 „ „ 94. Dřeví (palivo), též kůra, chrastí, šišky, vrba k plotu, kůst,
 třísky vykouřené a brody dříví.
 „ „ 95. Dříví střešní evropské a mimoevropské, surové nebo obruba
 zpracované, šišky, obilí pšeničné (kromě žurnyřů).
 „ „ 96. Uhlí dřevní, rašelina a uhlí rašelinové, lignit a uhlí kamenné,
 koksy a všechny pevné paliva z těchto látek uměle strojné.
 „ „ 97. Kůže na stolic, surové, nešitpasý; kůže, rákosky, jernýž, surové.

- Pol. saz. 98. Oblechy kokosové a kokvilasové; skolepiny oběch kokosových; oblechy arkové a kamenné.
- " " 99. Rohy, krůhy rohové, špičky rohové, paměšky, usky, kopyta; kosti, šípání, ponarovnané nebo rošťované.
- " " 100. Jantar (těl masa jantarové), jantar černý (gugat), kral slonová a jiné usky zvířecí, želteovina; plca mořská; perleť a jiné skolepiny lasturové; všechny tyto látky surové nebo toliko šípání, ponarovnané neb rošťované.
- " " 101. Kostice surové, korale surové (těl vřesák, ne však šitěné aniž broušené).
- " " 102. Kameny, hrubé neb pouze očištěné nebo šleštěné; rudy těl upravené.
- " " 103. a) Zeminy a látky mineralné, surové.
- " " 109. a) Dřeva barvená ve špalíčkách.
- " " 110. Kůry, kořeny, listy, květy, ovoce, kůrky, dužinky a pod. těl řezané, mleté neb jinak zdrobnělé, k barvení nebo vyláždění kůže.
- " " 111. Katechu (šliska japonská); kina; arca alkarnezová; lak-dya, ořesan.
- " " 113. Indigo a kofeini při dvozku po mofii.
- Podmínka.
- Pol. saz. 122. Barva surová, kartáčovaná, bílá, barvená, mletá; odpadky barvy.
- " " 130. Les, koprát, juta a jiné rostlinné přediva ne zvířetě pojmenované, surové, mleté, šleštěné, voolňované, bílá a v odpadcích.
- " " 139. Pořebované smazané pytle z šedého plátna pakovacího.
- Podmínka.
- Pol. saz. 148. Pořebované smazané pytle z juty.
- Podmínka.
- Pol. saz. 152. Vlna surová, praná, šovaná, barvená, bílá, mletá a v odpadcích.
- " " 143. Galley hedbávné (kokony); odpadky hedbávné, nepředené.
- " " 155. a) Hedbávi (smotané neb nitované) těl soukané, surové.
- " " 156. a) Hedbávi šrotové (odpadky hedbávné, předané) těl soukané, surové neb zblžené.
- " " 165. a) Kade papírová (papírovina) bílá neb neblíká a hadrů (palevičnů kade).
- " " 197. Kadek a parčovina, surové neb šleštěné.
- " " 249. a) Tuky, ořivý, diablice; okrasy stavební (těl z terracoty); roary křídlné; jes jes-li tyto věci nepřelvané.
- " " 257. Přílohy kelné a okuje.
- Podmínka 2.
- Pol. saz. 274. a) Zinok surový byl i starý, šleštěný a odpadky z něho.
- " " 275. a) Cín surový, byl i starý šleštěný a odpadky z něho.
- " " 276. a) Měď, nikl, antimon, mosaz, pakfong, tombak a jiné kovy a slitiny kovové, ne zvířetě pojmenované, surové, byl i staré šleštěné a odpadky z nich; roaf.
- " " 296. Zlato, stříbro, platina, kovy drabé, ne zvířetě jmenované, surové, těl staré šleštěné a odpadky z nich.
- " " 297. a) Mince (těl medalla, mince na odív a pamětné), z kovů drabých;

- Pol. saz. 297. *b*) Mince z ková nedrahých (výjmaje medailla, mince na odív a pamětní).
- „ „ 318. Borax surový, kyselina borová, ledek chilský (žužňan sodný) surový; síra (v kusech a roztáčená) též mléčná a květ síry; surma; kámen vínový, surový neb předlícený; olivová a vínová vápenatá.
- „ „ 348. Knihy, tiskopisy, též kalendáře, časopisy a ohlášení, mapy (karty včeločké), muzikální, papír papírný, přecmousti a rukopisy.
- „ „ 349. Obrazy na papíře, t. j. měřcoviny a oceloviny, kamenotisky, dřevotisky, fotografie a pečí, burcoviny na papíře nebo plátně.
- „ „ 350. Malby, t. j. malby na dřevě a kovech nedrahých, nalakované, na plátně a na kamene, též původní obrazy a kresby na papíře.
- „ „ 351. Desky k různým obrátům z ková nedrahých, z kamene nebo ze dřeva.
- „ „ 352. Sošky (též poprsí a zvířecí figury) jakož i polovypuklé a vypuklé sošky z kamene v kusech těžších 3 kilogrammá, rovněž i sochy, poprsí a zvířecí figury z kova nebo ze dřeva, avšak nejmenší ve skutečné velikosti.

Poznámka k sazbám polské 348. až 352.

Všechna zde uvedená zboží jsou jen jen potud prostá díla, pokud díla poznámek k těmto položkám nebo díla předpisů abecedního seznamu zboží, jež vydán byl ke sazbě celní, nepatří ke všem díla podrobeným.

- Pol. saz. 353. Mraha živočišná a rostliná; též strojné látky umělé (se vlákn se zvířecím nebo rostlinným složením); popel ze dřeva a z uhlí; kosti, popel a moučka z kostí; uhlí z kostí mrtvé, jen k mrtvému přikládá, stácky z roků a dříví; krev tekutá neb vyschlá; slachy zvířecí; zbytky z výroby soli krové, voda amoniaková (voda plynová).
- „ „ 354. Ostruby; klíčky sladové, plevy, povně zbytky z výroby olejů mastných, též mléčné; vřpačky, pomryje, mláto, drobtí vínové.
- „ „ 355. Odpadky z výroby skla, též sklo nástrojné, střepy skelné a hlíněné, odpadky z přípravy vosku, odpadky hub mycích a koškových, kůže na klíh; odpadky z výroby kašotkové a perčovité, jakož i staré kusy těchto výrobků.
- „ „ 356. Hladry a jiné odpadky k výrobě papíru, t. j. hadry leště, bavlněné, hedvábné a vlněné, oděvníky papírové (stácky papírové), makulatura (poprsí neb postřelná), staré stěh, staré lanoví a provazy; caganica (capanová plátno).

Poznámka. Všechno tyto jsou při devonu prosty cla.

10.

Nářízení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 12. ledna 1884,

jež má se vztáti předpisy ministerijských nářízení ze dne 2. května 1883. o dleších při převozu finančních náležitostí, jak o náležitosti a náležitosti zboží ve přístavech mrtvých.

Hledíc k zavedení sazbě celní ze dne 25. května 1882. mění se tímto způsobem ve sborě s nástroji královských ministerií uherskými tyto předpisy

ministrských nařízení, vydaných ministerstvem finančním a obchodním dne 2. května 1882, o dleších při převozném řízení námořním a o nakládání a skládání zboží ve přístavech mrtvých (Z. Ř. č. 49. a 50. z r. 1880.):

I.

§. 2. lit. b) nařízení o dleších při převozném řízení námořním nyní bude zníti takto:

- „ku koloniálnímu zboží (sazební třída I.);
- ku kávě (sazební třída II.);
- ku ovoci jinému (sazební třída III.);
- ku obilí (sazební položka 23. a 24.);
- ku luskovinám (sazební položka 25.);
- ku masu a výrobkům mlýnským (sazební položka 27.);
- ku rýži (sazební položka 28.);
- ku vinným hroznům, šerstvým jedlým a k ananasům (sazební položka 29.);
- ku ořechům a oříškům luskovým, vlašským nebo vylepovaným (sazební položka 30.);
- ku jehnědům zeleným jedlým, šerstvým (sazební položka 31.);
- ku zelenině a k ovoci h. sv. p., salátům nebo připravovaným (sazební položka 32. b);
- ku semínku olejovému (sazební položka 33.);
- ku rostlinám a částem rostlin h. sv. p., salátům nebo připravovaným (sazební položka 37.);
- ku čimelí a moučce čimelové (lupulina) (sazební položka 38.);
- ku medu (sazební položka 37.);
- ku mléčným a sferům (sazební položka 39.);
- ku zboží sazební položky XI. (tuky) vyjímaje věci sazební položky 65. a 66.;
- ku pivu a medovině (sazební položka 75. a) a b);
- ku zboží sazební položky 80. (chlív a sachar) a 81., níže atd.;
- ku zboží sazební třídy XVIII. (látky látkářské a veševářské), XIX. (barviva a třísloviny), XX. (gumny a pryskyřice), XXI. (oleje minerální);
- ku zboží dřevěnému sazební položky 222. a), b) a c), 223. a) a b), 226. a) a b), kosoňe;
- ku zboží sazební třídy XXXV. (sklo a zboží skelné) vyjímaje věci sazební položky 241. a 242.;
- ku cementu a zboží cementovému sazební položky 245.“

II.

Druhý odstavec nařízení o dleších při nakládání a skládání zboží ve přístavech, jež obchodu nejsou stovary (přístavy mrtvé), má nyní zníti:

„Věci v přístavech vypočetné, pokud jsou při dopravě a vývozu bez výjimky dle upravených, když vana se střešou a nezahalená, anebo leželi tak před čimem, že bez předloží líněd mohou býti poznamány; pak dabytek dělný a pastevný, plodiny od něho nabýty, nástroje rolnické, nářadí hospodářské, plodiny zemědělské nebo přirodní rolnické na polích zemědělských bydlicích, vana-li je do obydlí nebo do hospodářských stavení nebo naopak, dále věci rybníkovým nabýty, jestliže vana je z mote námořní nebo úšaté lodi rybníkové, šeršice policejních předpisů a

výkonu živnosti rybnářské, nemusi se pod podmínkami níže položenými dostavit k dřevům celním a mohou se nakládati a skládati ve dne také v přístavech mrtvých.

Dunajewski n. p.

Pino n. p.

Příloha

k nařízení o úlevách, skládá-li nebo nakládá-li se zboží ve přístavech mrtvých.

x	Pol. sta.	53. a)	Zelániny a ovoce bez zvláštního pojmenování, čerstvé;
	"	54.	rostliny a díly rostlin, ne zvláště pojmenované; obilí ve snopcích a luštěniny s luskou; šišky soukocíkové, močalka tráva; lžko, rákos, sláma, seno, seleno;
	"	54.	mléko;
	"	56.	tlý a medom a s voskem; tlý se včelami živými;
	"	60.	kůže surové (čerstvé neb suchá, též solené neb vepřené ale dále nepracované);
x	"	61.	oběpy a vlásy všeho druhu, surové neb připravované; šištiny;
x	"	62.	paří ne zvláště pojmenované;
	"	64.	plodiny živočišné, ne zvláště pojmenované;
	"	94.	dříví (palivo), os. kůra, chrast, šištiny, vrba k plouti, klest, všela vyřukované a broady dřívíové;
x	"	95.	dříví stavební evropské, surové neb zhruba zpracované, dutiny, zboží pilařské (kromě faryžet);
	"	96.	uhlí dřevěné, rašelina a uhlí rašelinné, lignit a uhlí kamenné, koksy a všechna prvá paliva a těkta látek uměle strojná;
	"	99.	roh, kraby rohové, špičky rohové; paznehty, nohy, kopřta; kosti, šípání, pomarované neb rozřezané;
	"	102.	kameny, hrubé neb pouze otěsané nebo stězané; rudy, též upravené;
x	"	103. a)	zeminy, jako hlína, sítu jí, hlína na cihly, křemenka, samá zahrnutí a slatinná, vápno a písek;
	"	110.	kůry, kofary, listy, kůžty, ovoce, borky, dubňaky a pod., též řemené, mléčnáb jinak odřezané, k barvení nebo k vydělávání kůže;
	"	152.	vlna surová, praná, česaná, barvená, bílá mlátá a v odpařkách;
	"	249. a)	tašky, obly, diablíce; okrasy stavební (těl z terrakoty), roury hlínové, nepolované;
x	"	353.	srva živočišná a jiné přirozené látky mrtvé, popel ze dřeva a z uhlí, kosti, popel a močalka z kosti, šišky s roků a drápů; krev tekutá neb vyschlá; šišky zvířecí;
x	"	354.	otruby, plavy; prvá zbytky a výroby olejů mastných, též mláté; výpušky, pomýje, mláto (alkaliv vlnk vyřezky vlné), droždí vinné;
x	"	355.	střepy školné a hlínové.

11.**Vyhláška ministeria finančného zo dňa 17. ledna 1884,**

že obmena byla práva král. obchodnej štátni berník v Varadín a v Karlovei.

Kráľ. uherské ministerium finančným oznámilo, že kráľovským úradom berním v Varadín a v Karlovei počínajúc 1. decrom 1884. odňata byla jasná colničná práva jím propájená, do nichž správuňky byly vyvolávaní poštovské záplatky až do míry, pro kterou přibíratými jsou hlavně celni úřadové třídy II., vyvolávaní sborů a jiného úřadu celničního vnitřně obledané, konečně vyvolávaní sborů oba prostě a sborů vývozů, jakož vývoz neřeba pokračati.

Tyto oba úřadové berní přestanou 1. decrom 1884. úřadovati jako úřadové celni.

Dunajewski m. p.

12.**Vyhláška ministeria finančného zo dňa 17. ledna 1884,**

že s. k. vedlejší celnice ve Grätzwaldě přeložena byla do Jitetta.

S. k. vedlejší celnice II. třídy ve Grätzwaldě v Čechách přeložena byla do Jitetta a počala úřadovati ve svém novém stanovišti dne 1. ledna 1884.

Dunajewski m. p.

13.**Nařízení, vydané ministeriem finančním
dne 20. ledna 1884,**

komu lze prodliti, aby vysázel pivo na roztinné dno.

Ve shodě s král. uherským ministeriem finančným určuje se nařízením ze dne 2. dubna 1879. (Z. Ř. Č. 51.) a ustanovuje se, že každý sládek nemůže dostati povolení vysázení piva přes hranici celni na roztinné dno:

1. jest právoplatně odsouzen byl pro podvodnictví nebo pro těžký úbohodkový přestupek předpisů o dani a piva neb předpisů o obchodě celním, neb

2. v jakém pivozdě některý úřadovac sládkův spáchal těžký přestupek úbohodkový proti předpisům o dani a piva, a byl-li pro přestupek ten vynesena náleza trestní.

Nezpůsobivost tato pomárá po třech letech počínajíc ode dne, kterého příslušný náleza trestní nabyl moci právní. Ministr finančným však má právo v případech těchto zřetelě hodných připsati listu králi.

Dunajewski m. p.

13.

Císařské nařízení, dané dne 21. ledna 1884,

jiní na základě zákona, daného dne 11. února 1881. (Z. ř. č. 10.) v konsulátě mezi soudní v Egyptě, na dobu další obnovení se mezi soudní rakousko-uherských soudů konsulátých a přechází se částečně na nové soudy v Egyptě státní.

§. 1.

Předpisy, císařským nařízením ze dne 13. prosince 1876. (Z. ř. č. 163.) o změně v soudní mezi rakousko-uherských soudů konsulátých v Egyptě vydané, ostávají — prodlužují se dále lhůta, císařským nařízením ze dne 7. ledna 1883. (Z. ř. č. 4.) poslední položkou — prozatím v platnosti až do 1. února 1889.

§. 2.

Měna ministru při jist uloženo, aby toto nařízení uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 21. ledna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka III. — Vydána a rozaslána dne 31. ledna 1884

15.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 30. ledna 1884,

jakž dle zákona ze dne 3. května 1869. (Z. Ř. č. 66.) usázející se vylučovací opatření pro obcey soudních dvorů ve Vídni, Koroňburce a Vídeňském Novém Městě.

Dle zákona ze dne 5. května 1869. (Z. Ř. č. 66.) na základě oznámení veškerým ministerstvem dne 27. ledna 1884. učiněného a Nejvyšší schváleného suspendování jsou dotčené předpisy článků 8., 9., 10., 12. a 13. základního zákona státního o všeobecných právech občanských státních ze dne 21. prosince 1867. (Z. Ř. č. 142.) pro obcey soudních dvorů ve Vídni, Koroňburce a Vídeňském Novém Městě a následujícím obsahem.

Hledě k účinkům této suspence platí tyto předpisy zákona ze dne 5. května 1869. (Z. Ř. č. 66.), a to:

1. předpis §. 3., lit. a) a c);

2. předpis §. 4.;

3. předpis §. 5., avšak jen vzhledem k listům, které jsou podezřelými, že slouží přiklím, které ohrožují veřejnou bezpečnost a společenský pořádek;

4. předpis §. 6., lit. a) a b);

5. předpis §. 7., lit. a), avšak jen vzhledem k tiskopisům, ohrožujícím veřejnou bezpečnost a společenský pořádek,

jak §. 9. zákona ze dne 5. května 1869. (Z. Ř. č. 66.), pokud jde o potrestání přestupků proti předpisům tak uvedeným a proti radícím dle §. 8. dotčeného zákona vydaným.

Toto nařízení nabývá moci dnem svého vyhlášení.

Traffe m. p. Ziemiaikowski m. p. Falkenhayn m. p.

Průšek m. p. Conrad m. p. Weisersheimb m. p.

Dunajowski m. p. Piss m. p.

10.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 30. ledna 1884,

jak nastavuje se působnost porotních soudů v obvodu soudního dvora vídeňského a hornobavorského v Dolních Rakousích.

Dle §. 1. zákona ze dne 23. května 1873. (Z. Ř. č. 120.) vidí se nařídit veškerému ministerstvu po slyšení nejvyššího dvora soudního:

Působnost porotních soudů nastavuje se ode dne, kterého toto nařízení jest vyhlášeno, at vstoupí do 31. prosince 1884. pro obvod soudního dvora vídeňského a hornobavorského v korunní zemi Dolních Rakousích vzhledem k těmto zločinům a přečinům, které jich soudní mocí jsou přitíženy a uvedeny v VI. článku ústředního zákona k trestnému řízení ze dne 23. května 1873. (Z. Ř. č. 119.), a to vzhledem k:

zločinům a přečinům spáchaným obsahem tiskopisu, pokud nejsou předmetem žaloby soukromé (lit. A.);

velezradě (lit. B, čis. 1.);

razení veřejného pokoje (lit. B, čis. 2.);

podvlečení a znevěření (lit. B, čis. 3.);

veřejnému násilí (lit. B, čis. 4., lit. a, b, c);

falšování veřejných papírů úředních (lit. B, čis. 5.);

falšování mince (lit. B, čis. 7.);

razení náboženství (lit. B, čis. 8.);

vražda a zabití (pokud nejde o zločin zavrženíhodný dle §. 139. trestního zákonníku), (lit. B, čis. 12.);

sňatkem uzkoupení na věle (lit. B, čis. 15.);

zrádství (lit. B, čis. 17.);

krádeži (lit. B, čis. 18.);

loupeží (lit. B, čis. 20.);

utržení na cti (lit. B, čis. 22.);

nadržování slovníkem (lit. B, čis. 23.);

slobovním úředním nařízením a pohrobováním (lit. B, čis. 24.);

popuzování k zášti (lit. B, čis. 25.).

Tanabe n. p. **Ziemiankiewski** n. p. **Falkenhayn** n. p.

Průšek n. p. **Conrad** n. p. **Weisersheimb** n. p.

Dunajewski n. p.

Pino n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IV. — Vydána a rozšířena dne 6. února 1884.

17.

Nářízení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 19. ledna 1884,

že kuchyňská stůl není podrobena více kontrole v pohraničním obvodu saskoburském.

Půlňajše 1. únorem 1884, kuchyňská stůl upouští se kontroly v pohranič-
ním obvodu saskoburském.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

18.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 25. ledna 1884,

o sázkách daní, když pro vyměření poplatků vyšetřena být má hodnota nemovitých věcí
posazkové daní podrobených.

Die III. Sázkou učiněna se dne 7. června 1881. (Z. Ř. č. 49.), již ustanovena byla úhrnná suma posazkové daně, a dle vyhlášky finančního ministeria ze dne 21. června 1883. (Z. Ř. č. 119.), již pro definitivné vyměření daně ustanoveno bylo procento daně posazkové na období od 1. ledna 1883. až do 31. prosince 1893. dvanáctí a 7/10 procenta rybního výnosu, vyšetřeného dle zasedání šafářské komise pro upravení daně dědičné, vyhlášeje se, že v této periodě posazková daň sedmáctí náobčan, nepřiblížeje k náhodnému odpočítání, jest nejmenší summa, která dle §. 50. učiněna ze dne 9. února 1860. (Z. Ř. č. 50.) a příslušných dodatečných předpisů učiněných pokládána být má za hodnota nemovitých věcí posazkové daní podrobených.

Dunajewski m. p.

19.

Nářízení, vydané ministeriem práv dne 30. ledna 1884, o úřadní strážce soudu v Říci v Bálh.

Dle §. 2. zákona ze dne 11. června 1868. (Z. Ř. č. 59.) úřaduje se v obvodeh krajského soudu novo-sanderbého okresní soud s úředním sídlem ve Říci pro obec a statky: I. Bieca (mlata), Bieca (předmlata), Balza, Binarowa, Klaphany, Kofitówka, Korczyn, Kwiatonowica, Libusza, Moszczanowica, Pagorzyna, Raclawice, Rosenbark a Bugaj, Rzepiensk biskupi, Rzepiensk marciuszowski, Rzepiensk strzykowski, Rzepiensk suchy, Siostnica, Szaszyn, Turza, Wojtowa, Zagorzany, Zabawie, Głoboka, Olszyn, pak II. Grodno kypska a Swięcany.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což ustanovenó a oznámeno bude později, obec a statky pod pol. I. jmenovaně vyložená budou s obvodu soudu okresního v Gorlicí, obec a statky pak pod pol. II. uvedeně s obvodu soudu okresního v Jasle a krajského soudu v Tarnobři.

Průběh n. p.

20.

Nářízení obchodního ministra ze dne 1. února 1884,

jak má se učiniti předpisy, které náležím ze dne 1. července 1880. (Z. Ř. č. 79.), jak dopravovati žst po železnicích vůči vybuchajícím.

V nářicení ze dne 1. července 1880. (Z. Ř. č. 79.), jak dopravovati žst vybuchajícím vůči po železnicích, nabude moct tento deslov pro položitú §. 10:

§. 10.

1) (Odstavce 1. zůstane nezměněným).

(Odstavec 2., jenž nově jest zněti):

„Zásilký stádel, které vezou se do obvodu soudu na říské radě zastoupených, které se kříže ně provádějí anebo které se s nich vyváží, opatřeny býti musí listem průvodním, za jehož vydání žádáno buď u ministeria vůči vnitřním.“

(Odstavec 3., jenž doud byl odstavcem 2.):

„U všech jiných zásilků nákladů listi narytými vyřázený platí za list průvodní, který však politickým úřadem okresním, v policejním obvodu města Vídně, Prahy, Lvova, Krakova a Terstu zempanským úřadem policejním posláno býti musí, když byl průkaz podán, že příjemce má právo odbírati.“

Král. obecný minister komunikace, s nímž dohodl jsem se o vůči této, vydá zároveň stejné nářicení pro železnice v zemích koruny uherské.

Plno n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka V. — Vydána a rozosílána dne 23. února 1884.

21.

Listina o koncesi, daná dne 15. ledna 1884,

ke staré železnici místních z Bena de Tisova (Předklášteří) a z Radotice do Lanškrouna.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimířský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož společnost priv. rakouské dráhy státní ládala na propůjčení koncese ke staré železnici místních z Bena de Tisova (Předklášteří) a z Radotice do Lanškrouna a k vesmě po nich, vídli se Nám, uvážijíce občasnou propůjčením tohoto polníku, propůjčiti jmenované společnosti dle zákona o povolování železnic, daného dne 14. srpna 1854. (Z. Ř. č. 238.), jakož i dle zákona, daných dne 23. května 1880. (Z. Ř. č. 54.) a 23. prosince 1882. (Z. Ř. č. 180.), koncesi tato:

§ 1.

Propůjčujeme společnosti priv. rakouské dráhy státní právo stavěti následující tratě železniční, které provedeny budou jako místní dráhy o kolejkách pravidelných, a právo jezdit po nich:

- a) z náctičerého místa a firma na severní hlavní trati společenské přec Královo pole a Kuffin do Tábora a drahou vlečnou ke skladišti vojenských oděvů a firma šla. 1.;
- b) do Lanškrouna ze stanice Rudolfské na společenské trati z České Třebové do Olomouce.

§. 2.

Tímto kolezným draham povolují se výhody tyto:

1. sproštěny budou kolikrát a poplatkův ze vládkých směr, knihovnicích úpisů, žádostí a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojistění úroků a kapitálu a vozby potřebných, a to až do počtu vozby, což i se rozumí o jednacích dotčených při nabývání pozemků, při stavbě a zahájení dráhy, a to až do konce prvního roku vozobního;
2. sproštěny budou kolikrát a poplatkův a prvního vydání akcív a obligací prioritních, počítaje v to i listy sazinné, a z knihovnicích úpisů obligací prioritních, jakož i poplatku převodného, který vzniká při nakupování pozemků;
3. sproštěny budou poplatkův a tax, jak napravení by byla na propůjčení této koncese a na sdělení této listiny o ní;
4. sproštěny budou od napravení kalkových poplatků kuponových, od daně z výdělků a z příjmů, jakož i veliké nové daně, která by zákony přitížila byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 3.

Společnost priv. rakouské dráhy státní jest povinna, jakmile povolání k stavbě obdrží, stavbu koncesovaných koleznic ihned započítí, a ji nejdříve do 31. prosince 1884. dokonati, vystavěti pak veřejně vozbu odváděti a po celou dobu koncese pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dodržení dotčené lhůty stavěti jest společnost povinna k žádosti správy státní dle jistota, sčítie přiměřenou kaucí v hotovosti nebo v papírech rovných k ukládání srovnání peněz způsobilých.

Nedrží-li společnost dotčené stavěti lhůty, může tato jistota prohlášena býti za propadlou.

§. 4.

Vojásci budí dopravováni na tato povolených koleznicích na levnější ceny sazební, a to podle toho, co v této příčině, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících po severní trati společnosti priv. rakousko-uherské dráhy státní každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k občanům zemské obcei polovino Hle, k zemským stolecům Tyrolským, a to nejen když konají cesty na čest armá, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; tě vztahuje se k vojenskému sboru strážnímu soudě civilních ve Vídní, k četnicova a k vojensky státní strážní finanční a bezpečnostní.

Společnost zavazuje se, že i pro tyto trati přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských koleznic o sjednání a poborově obecní vstet výpravových k transportům vojenským a o pomoci obecnou zapůjčováním vozů a strojů při větších

transportech vojenských, též k organizování ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení lezezních vojenských, jakož i k dodatečné smlouvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě lezezní dodavatelů na účet císaře vojenského, která smlouva vstala ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž navrhuje se, že přistoupi k smlouvě, která učiní se se společností drah lezezních v příčině vzájemné pomoci osobami při válkách transportech vojaka a k předpisu o dopravě vojaka po lezezních.

Těmito sávkami vláda jest společnost jen dotud, pokud mohou se vyplniti díle sekundární povahy povolené trati a díle polehčící, povoleného v příčině založení, vystrojení a užívání dopravního, a činně rozhodovati příslušní ministria obchodu.

Společnost navrhuje se, že státní bude mít k výsledným podústojníkům vojaka, válečného loďstva námořního i obrany zeměské při obsazení míst státních na povolených zde trasech díle zákona číselného dne 18. dubna 1873. (Z. Ř. č. 40.)

Vzájemně k povolené dráze náleží v úseku de Těšova (Předklášteří) společnost jest kromě toho zavazána, zastaviti vozu v úseku nastáhlavce nebo války, a to na úseku a na tak dlouho, pokud vojenský úřad uzná, že toho třeba jest k pohybu sborů vojenských a k jiným válečným operacím na silnicích, a náleží dráha se křídaje.

§ 5.

Ustaně platiti mají obchodně o náležitých drahách zde povolených ustanovení v §§. 4. až 11. koncesní listiny ze dne 21. srpna 1861. (Z. Ř. č. 107.) obsahem, která však neruší se nijak právo, státní spíše §. 6. protokolární smlouvy ze dne 10. resp. 14. listopadu 1862. propůjčené, jestliže by po 1. lednu 1895. zakoupeny byly státem uherské trati, rovněž zakoupené veškeré rakouské trati společenské třeba před lidem, která položena byla pro zákup ve smlouvě ze dne 1. prosince 1864. ve článku I. (Z. Ř. č. 7. z r. 1867.), mezi kterými trati náležejí jsou dráhy zde povolené, a to za režii dědičné díle jich režieho výnosu rybně vyměřený.

Napomináje přitom každého, aby proti ustanovením této koncesní listiny nejednal, a propůjčaje společnosti právo, před soudy Národní domlouvati se o náhradu prokazatelné škody, dávaje všem účastníkům, jež se týče, příslušný rozka, aby nad tento koncesní a rade vlády, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděli.

Toma na svědomí vydávaje tento list, opatřený velkou početí Naří, ve Vídni, Našem Mikšém hlavním a sídelním městě, patnáctého dne měsíce ledna léta Páně tisícého osmístého osmdesátého čtvrtého, panovník Našeho rodu říšského císaře.

František Josef m. p.

Traffe m. p.

Pino m. p.

Dunaiewski m. p.

22.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 24. ledna 1884,

ke zrušení buče celnice Vitegradská a ke zřízení buče celnice ve Varditi.

Od 1. dubna 1884. zrušena buče Vitegradská vedlejší celnice II. třídy v Bosně i se svou opovědnou stanicí v Dolním Varditi a současně zřízena buče ve Varditi vedlejší celnice I. třídy.

Tato celnice kromě vyživacích práv, která jí přísluší dle její třídy, bude mít ještě tato výjimečná práva: buče vyřizovatí vyzkoušené pálené tekutiny křové a pivo, pak vyřizovatí sádky bavlněné a vlněné sádky položky 128., 129., 130., 131. a 168. obecné sady celní ze dne 25. května 1882. až do cla 75 al. se sádky najednou dováženo.

Dunajewski m. p.

23.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 30. ledna 1884,

ke zrušení býla vyřizovac práva král. uh. celnice vedlejších v Bosně, Kraljevic, Soli a Jablan.

Král. uherské ministerium finančné oznámilo, že král. uherské vedlejší celnice třídy II. v Novém, Kraljevic, Soli a Jablan byly zmocněny vyřizovatí křva (s. p. 2.), kóli na podobu (s. p. 214.) a kóli jemnou (s. p. 215.) až do 100 kilogramů, pak minerálné oleje, které patří k sádky položky 120. a 121. f), a kóli obyčejnou (s. p. 218.) do množství nezoboznaměho.

Dunajewski m. p.

24.

**Nářízení, vydané ministeriem finančním
dne 31. ledna 1884,**

jak dleho platí příkazné listiny o olej mineraln, jest podroben jest kontrola v tási obvodu pohraničnho.

Hledíc k ministerskému nářízení ze dne 18. prosince 1883. (Z. Ř. 3. 2. z r. 1884.), jímž olej mineraln podroben byl kontrola v tási obvodu pohraničnho, vyměřuje se na šest měsíců lhůta, po kterou listiny — vydané, aby prokazano bylo, odkud mineraln olej byl odebrán, odkud pochází nebo že vypoč. byl — dle §. 329. téže celnice a o státním monopolu podávají průkaz dočlený.

Dunajewski m. p.

25.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 6. února 1884,

že s. k. vedlejší celnice třídy II. Niederlichterwaldská ve Walterdorfu v Sasku přeložena byla do Niederlichterwaldu.

C. k. vedlejší celnice Niederlichterwaldská třídy II., s král. náskou vedlejší celnicí ve Walterdorfu spojená, přeložena byla na rakouské území do Niederlichterwaldu, kde počala účelovati 1. ledna 1884.

Dunajewski m. p.

O p r a v a.

Ve IV. čísle Zákonníku říšského, vydané dne 6. února 1884, a to ve vyhlášce finančního ministeria ze dne 20. ledna 1884. (Z. Ř. č. 18.) — stránka 17., řádek 3. shora — státi má místo „31. prosince 1898.“ správně: „31. prosince 1895.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 28., také roku 1864. v jazyku německém, vládkém, českém, polském, ruském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1884. každého těchto osmerna vydání stojí 2 zl. 50 kr., nežli se pro něj dochází nebo se posílá (bez porta) po poště.

Zákonníky německé na r. 1864. až včetně do r. 1883. stojí — když se vezmou všechny — 48 zl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1851 za 1 zl. 80 kr.	Zákonník na r. 1871 za 2 zl. — kr.
" " " 1856 " 2 " 45 "	" " " 1872 " 3 " 20 "
" " " 1857 " 2 " 85 "	" " " 1873 " 3 " 20 "
" " " 1861 " 1 " 60 "	" " " 1874 " 2 " 30 "
" " " 1862 " 1 " 40 "	" " " 1875 " 2 " — "
" " " 1863 " 1 " 40 "	" " " 1876 " 1 " 50 "
" " " 1864 " 1 " 40 "	" " " 1877 " 1 " — "
" " " 1865 " 2 " — "	" " " 1878 " 2 " 30 "
" " " 1866 " 2 " 20 "	" " " 1879 " 2 " 50 "
" " " 1867 " 2 " — "	" " " 1880 " 2 " 20 "
" " " 1868 " 2 " — "	" " " 1881 " 2 " 20 "
" " " 1869 " 3 " — "	" " " 1882 " 3 " — "
" " " 1870 " 1 " 40 "	" " " 1883 " 3 " — "

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1883., prodávají se na tyto ceny jako zákonníky německé.

III. Schánějící nebo chybně došlo číslky zákonníka říšského bude nejdlá ve čtyřech nedělích reklamován.

Pro projit této lhůty vydají se číslky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 arbuha za 1 kr.).

Za tuto cenu lze dostati číslky zákonníka říšského o sobě ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska VI. — Vydána a rozehlána dne 23. února 1884.

20.

**Nařízení, vydané od ministra duchovních věcí a vyučování
dne 7. února 1884,**

o zkoušení kandidátů učitelského úřadu na gymnasiis a školách reálních.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 1. února 1884, vydává se o zkoušení kandidátů učitelského úřadu na gymnasiis a na školách reálních předpis následující. Podle nových ustanovení těchto vstupní na místo dvojnásobné kommisí, ustanovených předpisem ze dne 24. července 1856. (Z. Ř. č. 143.), pak předpisem ze dne 24. dubna 1853. (Z. Ř. č. 76.) a ze dne 9. října 1870. (Z. Ř. č. 122.), pro úřad učitelský na gymnasiis a školy reální kommisie jednotné.

Předpis

o zkoušení kandidátů učitelského úřadu na gymnasiis a školách reálních.

Článek I. — O kommisích zkoušecích.

1. Všechná spůsobice k učitelskému úřadu na gymnasiis a reálních školách vyžadují se zkouškou. Ke konstatování té ustanoví ministerium duchovních věcí a vyučování kommisie zkoušecí v rozličných hlavních městech království a zemí na říšské radě zastoupených.

Pokudž má při té neb oně kommisii obsazen býti počet skupin zkoušecích, anebo počet lidí vyučovacích, ke kterým vztahovati se má spůsobice kandidátova, o tom ustanovení vydá ministr duchovních věcí a vyučování.

2. Předpisem tímto nevydávají se žádné ustanovení, co se týče způsobilosti k vyučování v národnosti.

3. Kterákým způsobem mají učitelé kresby, zpěva a sólooviků prokázati svou způsobilost, ustanoveno jest zvláštními předpisy.

4. Kommissie zkoušení složeny budou z mužův, realitně hlavně odvětví vyučování na gymnasiích a realitě školách podle nynějšího státního vyučovacího vědecky nastupujících. Každý člen zkoušení kommissie povolán bude na jeden rok, může pak povolání toto po vypovění té lhůty obnoveno býti.

5. Za ředitele zkoušení kommissie a za jeho nástežka pojmenuje ministerium pravidlem, jen kdo členem jest kommissie. Předsedati při zkouškách a jednáních, věsti potřebné dopisování, chování akta i míti je v náležitém pořádku, náleži řediteli, anebo když by pro překážku sám s to nebyl, nástežkovi jeho.

6. Školní inspektorové zemští, kterým náleži vrchní správa didaktická na gymnasiích a školách realitě v místech kdež jsou zkoušení kommissie, právo mají přisedati při zkouškách ústných, aby se obeznámili se silami učebními gymnasiím a školám realitě příslušajících. Předsed ředitelů zkoušení kommissie mají ležetým školním inspektorům zemským upřívu dávati, kdykoliv se taková zkouška konati má.

Článek II. — O přihlášce ke zkoušce.

1. Zkoušce k dosazení způsobilosti učitelů mohou se tuzemci pravidelně a platně podrobiti toliko při některé tuzemské zkoušce kommissie. Při vyvážení způsobilosti, které by sobě ujednali při některé jinozemské kommissie zkoušení, upotřebi jest, aby bylo platně, dodatečněho uznání od ministra vyučování.

2. Kandidát, žádaje býti připuštěn ke zkoušce, podaj žádost svou u ředitelstva té zkoušce kommissie, u které máti podrobiti se zkoušce.

V žádosti této naznač kandidát, ze kterých předmětův učebních a pro které školy gymnasií a škol realitě chce sobě ujednati právo vyučování, též i též vyučování, ve které by máti vyučovati.

K žádosti buď přiloženo:

- a) vyvážení znalosti ke studium univerzitním, vztahme ke studium na vysoké škole technické (viz níže punkt 3.);
- ž) vyvážení odhodně z univerzity, které kromě potvrzení o náležitém chování obsahovati má výkaz, že kandidát nejméně čtyři léta na některé univerzitě a s tím čtyř let nejméně tři léta strávil na filosofické fakultě jakožto posluchač řídný, a že po tom čas pěstoval studia odbornu svého. Také se očekává, že kandidát mimo to studia konal o filosofii, o svém jazyku vyučováním a o řeči německé (srovnej článek XIX., 8.), aby tím získal sobě potřebné vzdělání didaktické a pedagogické i vyhověl požadavkům ve článku V. naznačeným.

Který kandidát by nemohl předložiti vyvážení odhodně, jelikož odbyv předepsané čtyřroční ještě dále na řídněho posluchače poutal na univerzitě, předlož místo tohoto vyvážení knížku studijní i výkaz se zřevem, že mravné chování jeho na studii univerzitních bylo správné.

Kandidátové učebních předmětů přírodnických vykaže zvláště v oboru své v praktických pracích příslušných útavě a laboratorii. (Čl. XIII., XIV. a XVIII.)

Kandidátové učebního předmětu deskriptivní geometrie vykaže se nejmenš šestiletým pravidelným navštěvováním koleji o deskriptivní geometrii na některé vysoké škole technické, i přilože také kresby ve článku XVII. příloženě.

Jestliže kandidát pravidelně účastnil se cvičeb seminarií, bude jemu prospěšno, aby o tom podal důkazy;

- e) pakli že minulo více jak rok od jeho doby universitní, přilože kandidát hodnověrné i posvědčitelné důkazy — možno-li, vyvěřitelně vydané od veřejného úřadu — jaké bylo za toho času choráti jako;
- f) vyvěřitelně životopisně, ve kterém kandidát předvedl udaj, kterak se vzdělával, kterým způsobem, kterým rozsahem a kterými literárními pomůckami v osobitých studiiích svých, a to s takovou zručností, aby kommissi skončel mohla rozhodnouti, zdali kandidát vědeckou přípravou svou vyhovuje požadavkům učebna;
- g) vyvěřitelně kommissi skončelých aprobujel nebo reprobuujel, jestliže kandidát pro sobě které sjednal.

3. Vyvěřitelně znalosti ze škol reálních (ke studiu na vysokých školách technických) spolu s výkazem čtyřletých studií universitních na fakultě filosofické v postavení mimoběžného posluchače (srov. svezku 2., b) vykonaných poskytuje kandidátovi toliko obmezeného práva ke zkoušce, totiž ke zkoušce takto na učitelství tříd pro školy reální, a i to pouze pro odbor obmezený na předměty matematicko-přírodnické (matematika, rýsovací geometrieké, deskriptivní geometrii, fyziku, přírodopis, chemii, zeměpis.)

Každý kandidát této kategorie vykaž se, že kabišho semestra navštěvoval čtení nejmenš deseti učebních knih v třídě.

4. Kandidátům učebního oboru novověkých třel máže jeden rok, kterýž by k semestru i naučelí třel strávili ve Francii, v Anglii neb ve Vládkách, ve Švýckuli vpočetn býti.

Kandidátům učebního oboru deskriptivní geometrie spolu s matematikou mohou tři léta studijní, kandidátům pak učebního oboru matematiky a fyziky mohou dvě léta studijní, která by byli na některé vysoké škole technické jakožto řádní posluchači strávili, pravidelně navštěvovalje odborovou školu inženýrskou, odborovou školu pro stavitelství pesovních azeb odborovou školu pro strojnické stavitelství nebo tžk vědeckou oddělení, vpočetny býti v jich Švýcku.

Nápodobně mohou kandidátům učebního oboru chemie vpočetny býti v jich Švýcku tři léta studijní, která by byli strávili na některé vysoké škole technické jakožto řádní posluchači, pravidelně navštěvovalje odborovou školu chemie.

5. Když by nebylo lze vyvěřitelně některého pod článkem 2., respektive pod článkem 3. uznávaného předložiti, anebo když by skončel kommissi učebno nanzála proti němu, v takovém případě kommissi pobádej u ministeria o rozhodnutí, má-li kandidát býti ke zkoušce připuštěn, ku kterémužto datumu přiloženo buď spolu došel názi kommissi.

6. Kandidáti jinozemští nemohou ke zkoušce, by i vyhovovali všem požadavkům svezku uvedeným, dopuštěni býti třel s přívolením ministeria, a to k nároku skončel kommissi.

Článek III. — O rozdíle ve způsobilosti učitelské na gymnasia a na školy reálné.

Co se týče všech předmětů, které gymnasiu má společně se školou reálnou^{*)}, tedy nepatrný rozdíl v učebních cílech jejich, nepůsobí žádnou různost ve zkoušce všeobecné. Zkouška též se tu vůbec podle požadavků gymnasia. Z té příčiny způsobilost učitelská pro gymnasia získaná platnost má také pro školy reálné.

Jakmile však kandidátovi přiznati lze podle povahy průpravných jeho studií (šl. II., 3) osoba podle povahy jeho předmětů učebních (šl. VI.) způsobilost toliko pro učitelství na školách reálných, buď způsobilost ve výučbě i o zkoušce výslovně vyslovena toliko pro školy reálné.

Článek IV. — Čeho se při každém kandidátovi požaduje.

1. Každý kandidát, aby vůbec dokázal vědeckou způsobilost k povolání řádného učitele na gymnasia nebo na škole reálné, musí předtím se do předchozího svého vzdělání filosofického a pedagogického, pak se do jazyka, ve kterém má vyučovati, a není-li to jazyk německý, tedy mimo to se do jazyka německého vyhovět požadavkům, které vyřídí čl. V.; se druhé pak musí zkouškou v některém zkušebním oboru vyšetřování gymnasiálního nebo reálného (šl. VI.) dokázat, že má sou mrou vědomost, kterou podrobněji naznačují články VIII—XVIII.

2. Vykonav s prospěchem zkoušku v některém hlavním předmětu, kandidát nabývá způsobilosti k vyučování tímž předmětu po celé gymnasiu nebo po celou školu reálnou, k čemu vykonav zkoušku s prospěchem s některého vedlejšího předmětu, nabývá způsobilosti ku vyučování toliko na učitel. gymnasia nebo na učitel. škole reálné.

3. Schopnosti k ustanovení nabývá pak kandidát teprve tehdy, když odhude rok průběh a tím dokáže svou způsobilost praktickou (šl. XXV.).

Článek V. — O studii obecných.

Kandidát zjednej sobě na svého studování sou obecné vzdělání filosofické a pedagogické, jehož učitelovi kterého koli oboru učebního nezbytně potřebí (šl. II., 2, 3); výsudek těchto studií dokaz pak domáctím vypracováním některého tématu (šl. XIX., 2).

Kromě toho dokaz kandidát ve zkoušce této (šl. XXI.), že vyučovacího jazyka svých učebních správně a bezvadně, že má nejméně četnější mluvnice zákony jeho i hlavní díla v příslušné literatuře jeho, a to bez rozdílu, chce-li svému jazyku vyučování učiti neboli ne. Pakli se vyučovacího jazyk jiný jest než německý, požaduje se, aby kandidát německu správně znal a s jistotou bylo nad pochybnost, že dovede rozumět všeobecným spisům svého oboru v německé řeči psaným. Také se hledí k tomu, správně-li mluví v těch pracích písemných, které psány budou německy.

*) Předměty učitel. na gymnasiích jsou: filozofie, latina, řečtina, šed. němčina, šed. vyučování, zeměpis, dějepis, matematika, fyzika, přírodopis, průpravné filozofické (kristal., akoust.) Předměty učitel. na školách reálných jsou: filozofie, lat. jazyk, německý jazyk (gramatika, slovník, četba), šed. vyučování, zeměpis, dějepis, matematika, fyzika, přírodopis, chemie, geometrie (sřezání, deskriptivní geometrie, kreslení, měření).

Článek VI. — O skupinách předmětů školních.

1. Zvláštní zkouška kandidátova vztahuje se k některé následující skupině podle požadavků ve čl. VIII.—XVIII. výše uvedených. Tyto skupiny jsou:

- a) *Klasická filologie* t. j. jazyk a literatura latinská a řecká se předměty hlavní, k tomu pak jazyk vyučovací se předměty vedlejší.
- b) *Jazyk německý nebo některý jiný jazyk smíšený* (jazyk vyučovací) se předměty hlavní, k tomu pak latina a řečtina se předměty vedlejší.
- c) *Zeměpis a dějepis* se předměty hlavní.
- d) *Mathematika a fyzika* se předměty hlavní.
- e) *Přírodopis* se předměty hlavní, k tomu pak matematika a fyzika se předměty vedlejší.
- f) *Filosofie, spojená* buď s řečtinou se předmětem hlavním a latinou se předmětem vedlejším, anebo s matematikou se předmětem hlavním a fyzikou se předmětem vedlejším.

(Hleďte toliko ke školám reálným):

Kromě skupiny d) ještě tyto:

- g) *Novověká filologie* — t. j. dva z kulturních jazyků novověkých, jest jsou francouzina, vláština, angličtina, při některých učebních a vyučovací řeči němčeckou též němčina — se předměty hlavní a řeč německá nebo některá jiná řeč smíšená (vyučovací) se předměty vedlejší.
- h) *Jazyk německý anebo jiný některý jazyk smíšený* (vyučovací) se předměty hlavní, k tomu pak některý jazyk novověký se předměty hlavní a jiný jazyk novověký se předměty vedlejší.
- i) *Mathematika* se předměty hlavní, spojená buď s deskriptivní geometrií, anebo s geometrickým rysováním a s fyzikou se předměty vedlejšími.
- k) *Přírodopis a chemie*, buď oba se hlavní předměty spolu spojené, anebo každý o sobě se předměty hlavní ve spojené se dvěma předměty vedlejšími, z nichž matematika, fyzika, chemie, přírodopis a zeměpis dle libosti mohou kombinovány býti, kdežto geometrické rysování toliko s matematikou spojene býti má.

2. Předměty ve skupinách těchto nespojují se, tak že ani není počet učebních předmětů aniž počet jině spojených jich kromě spojení zde udaného nedává práva, by kandidát byl puštěn ke zkoušce. Za to však volno jest kandidátovi, chce-li se současně anebo později podrobiti zkoušce se předměty obora od něho sobě zvoleného tak, aby shromádk byl podle požadavků při hlavním předmětu výše uvedených a se podle požadavků při předmětu vedlejších výše uvedených, sčítá také chce-li se zkoušce podrobiti ještě i z jiného některého předmětu anebo z několika předmětů jiných.

3. Dějepis však ani tehdy nemůže býti předmětem o sobě, když by ke skupině sobě zvolené přistoupl ještě některý jiný předmět; anebť nauka tato spojena buď tak se zeměpisem, že zkouška vykonaná oběma a obojího toba předměta majdou; avšak zeměpis lze sobě obrátí samostatně se předměty rozličnými (jak pro gymnasia tak i pro školy reálné.)

Kdo by chtěl podrobiti se zkoušce z fyziky jakožto předmětu hlavního, anebo z deskriptivní geometrie, musí podstoupiti zkoušku z matematiky co předmětu hlavního; ale z matematiky dopouští se zkouška se z předmětu hlavního ve spojení s některou skupinou zamocněním.

4. **Ustanovení vyjimečná.** Kandidát který má učitelskou způsobilost pro teč námečkou a spola pro jinou teč zamocnou co předměty hlavní, jest způsobilým, aby definitivně ustanoven byl na gymnasiu nebo na reálné škole, jestliže zároveň ve zkoušce téžé prokáže důkladnou a bezpečnou znalost grammatiky obouh klasických teč, a kromě toho také jest schopnost, aby náležitě překládal kny se spisovatelů Řeckých a Řeckých, světitelůh pouhí jazykových nepokytujíc.

Článek VII. — O dělení zkoušky.

Kandidátům, kteří podstoupí zkoušku z jiné některé skupiny nežli se skupiny *d* nebo *e* (díl VI.), mále hrad — jak veškeré jich práce domněl schválení děje — povoleno býti, aby ostatní zkoušku vykonali ve dvou realitěh dobách na třetí ve d. XIX., z vytknutí, a to tak, aby napřed odhývala se zkouška z oborů vedlejších jakož i z teč vyučovací a z teč námečké, potom pak aby následovala zkouška z oborů hlavníh. Pakli že v oboru od kandidáta sobě vyvoleno nejme obačny než obory hlavní, tedy pořádek libovolný jest.

Nedopouští se žádná taková napřed dělení zkoušky z některého oboru hlavního, kde by kandidát hlásl se nejprve ke zkoušce pro gymnasiu nižší anebo pro nižší školu reálné (předmět vedlejší). Avšak dopouští se, aby kommise na nákladě výsledku zkoušky klasické a zkoušky ostatní (díl XX. a XXI.) rozhodnula, že kandidát jen potud se ovdělil, aby předměta svému učil na třídách nižších.

Čeho žádá se při jednotlivých zkouškách.

Článek VIII. — Filologie klasická.

a) Co předmět hlavní.

1. Ke způsobilosti pro vyučování ve filologii celým gymnasiem žádá se od examinanda nejen důkladná a bezpečná znalost hlavních obou jazyků klasických, a při jazyku latinském obratnost stylistická, dohánaná písemnými pracemi latinskými (díl XIX.—XX.), nýbrž obzvláště rozsáhlá obočitelost ve klasických ke gymnasiu přilážených obouh jazyka, tedy v latině: obočitelost v Caesarovi, Liviovi, Sallustiovi, Cicerozovi, Tacitovi, Ovidiovi, Virgiliovi, Horatiovi; v řeštině: v Xenofontovi, Herodotovi, ve světitelích řešech Demosthenověh, ve přistupoděh dvojnásobných Platonověh (tedy, kromě změnlich jmenovitě Protagora, Gorgia, Phaedon, Symposium), v Homerovi, Sofokleovi. Vedle toho náležitá obočitelost ve Plautovi neb Terentiovi a Tibullově, v lyrických Řeckých, v Aeschylovi, Euripidovi a Lysiovi. Thema domácí práce na krak těchto spisovatelůh uobmazuje se.

2. V dějepise řeckém a římském má se ládat důkladná znalost děje, a v některých filologických mytologiích, starořímských mýtích i současných, dějepise literatury, metricky, ne sice vědět soustavně objemně, ale ovšem, krom přehledné znalosti toho, co jest podstatné, a krom porůžnosti nejlepších pesniček dle přirovnání stavu vědy, tolik téžně obsaženosti v nich, zvláště ve starořímských, aby dalo se očekávati, že oznámení při svém vykládání klasické básně bude důkladné jak ve směru formálním tak ve směru věcném, a že dává jednotlivosti spojovat v obraz pověsťný antického života. Tento pověsťný obraz musí kandidát sám sobě v podstatě sjednoti čtením klasické epiky, dramatu a vikařiny, jehož hloubě a objem zkouškou zvláště vyšetřeny budí.

b) Co předmět vedlejší.

Ke spěšlosti pro vyučování v gymnasiu nižším buď ládám též důkladnost ve vědomostech návrstkových, jako pro vyučování celým gymnasiem, i má se se latiny třeba, dokázána býti rovněž lašinskými pracemi písemnými, v řečtině pak příkladem z řeči vyučovací (při zkoušce klasické); avšak v příčině obratnosti stylistické mají se požadavky zmírniti.

Co se třeba štěti, má kandidát uti dobrou zbilost v Caesarovi, Liviovi, Sallustiovi, Ciceronovi, Ovidiovi, Horaciově, Xenofontovi (nebo Herodotovi) a jinými pak spisovateli, kterých štěti příkladno jest vyšším třídám gymnasia, má býti znám potud, že z obětíhletých a třídích řeči s náhledem a porozuměním řeči oddily neb některý počet děl hlavních (ku př. dvě munitory Sofokleovy, dvě vědy odění řeči Demosthenovy a Ciceronovy a t. p.), jejich pojmutím živým a výkladem přiměřeným dříve ukáze, že klasické literatury co učitel národní nebo některé řeči zeměské učivati bude při vykládání spisův této své řeči nebo co učitel filosofické propedeutiky k volení případných příkladů se spěšným porozuměním.

Mimo to musí dokázati znalost přehlednou dějin řeckých a římských i dějepise třeba literatury; naproti tomu v ostatních náskokch — v mytologii, ve starořímských, v metrice — mají se požadavky, co se třeba objemu znalosti, zmírniti.

Článek IX. — Jazyk německý a jazyky zemské.

a) Co předmět hlavní.

K oprávnění, aby kdo učil jazyka německého nebo některého jazyka zemského celým gymnasiem neb celou realkou, ládá se kromě požadavků, které se musí láti v příčině jazyka německého a vyučovacího jazyka zemského při každém kandidátovi dle článku V., také důkladná znalost návrstve, správnost výrazu v pracích písemných, znalost literatury a dějin jejích, jmenovitě ve spojení s dějepisem politickým a kulturním nebo kterého národa, pak znalost stavu řeči a nejdůležitějších starých památek jejích, nad to pak obsaženost a takovýto estetické-kritický pracemi spisovatelův na klasické uměncích, kteří by prakticky napomáhaly zhlédla do strojů a do umělecké ceny děl krásné literatury.

Tak jest k vyučování v jazyku německém potřebná přeseň mluvnická znalost střední vysoké úrovně a jmenovitě schopnost ke štění a k důkladnému porozumění nejdůležitějších děl literatury středověké, jakými jsou: píseň Nibelungská, Kudrun, básně Hartmanna von Aue, Woltera von der Vogelweide a starších lyrických v prvotním jich sepsání. Německá literatura od 14. století až do 18. musí kandidátovi býti známa ve hlavních rysech. Ke znalosti novější literatury klasické má obzvláštně hleděno býti. Kandidát musí umět nejznámější plody její vykládati dle textu i dle obsahu, a bžh vadělní spisovatelé nejvíce vynikajících musí dovésti rozvíjeti. Tyto dvě stránky mají obzvláštně býti na zřeteli při vykláda děl prosaických i básnických neb jednotlivých míst v nich. Také se při tom nemá zanedbatí rozbor estetický.

Co se týče *vláštiny* — považovati se má štění od novější podstatně odliš, ale porovnání textů věno vzhledem ke mluvnické dovede, vzhledem pak ke slovníku největším dílem závislé jest na latinské — musí se štědit, aby kandidát měl dostatečnou znalost ve mluvnické historické, t. j. aby jednotně znal úkony, dle kterých se svuky a tvary latinské ve vlástině upůsobovaly, jednak aby v dostatečné míře povědomí byl proměně, které se ve vláštinském jazyku samém udály. Též má kandidát dokázati důkladnou znalost ve slovoskladu, s pilným ohledem na rozdíly (v tomto oboru hojnější) mezi mluvou starší a novější. Nejznámější díla klasické všeobecně dob musí kandidátovi dostatečně známa býti z vlastního štění; také musí se štědit, aby přeseň znal dějiny literatury od počátků jejích. Co se týče schopnosti v užívání nabytých znalostí k vykláda klasických textů, platí to, co se výše říká při jazyku německém.

K vyučování v jakékoli řeči slovanště štědit se, aby kandidát dosti učinil pořadavkám kladeným na počátku tohoto odstavce v přičině toho jazyka slovanšého, jenž chce štěti, i aby znal mluvnici staroslovanšskou a schopen byl spisy staroslovanšské překládati a vykládati.

V *summittel* jest se držeti pořadavků svrchu obecně namnožených.

b) Co předmět vedlejší.

Chce-li kandidát dosti učiti spůsoblosti v německém jazyku co předmětu vedlejšímu, má splniti pořadavky kladené pro předmět hlavní, s uskrovněním patet, že se znalostí střední vysoké úrovně a starší řeči a literatury nadáti.

Pro jiné jazyky sanské má spůsoblosti tato býti přičtána, když kandidát dokáže znalost svých děl novější krásné literatury, nabytou vlastním štěním a postabující k náležitému vykláda, a když vzhledem vykláda a rozboru estetického dosti učiní pořadavkám kladeným na začátku předcházejícího odstavce (a).

Článek X. — Dějepis.

a) Co předmět hlavní.

V *dějepisě* musí kandidát, aby dosti spůsoblosti k vyučování ve všech třídách gymnasia neb realky, prokázati přehled dějepisů obecného a jistotu

v letopočtu, náhled do pragmatické souvislosti hlavních příběhů a do jádra kulturně-historického hlavních dob, známost literárně-historickou v nejmanuscriptnějších dějepiscích zvláště všim řeckého a římského, a hledě k některé hlavní době známost úřadů a nejlepších pamětek dějepisných ku poznání doby zrealizované, zvláště vlastním úřadům jich; máme se pak obšířleji důkladněji známost dějepisců a zeměpisců starého i nového tolik vzdělání filologického, aby dovedl z Caesarů a Livio, ze Xenofontů a Herodotů správně překládati a srozumitelně vykládati učba, při kterých se nenaskytují žádné zvláštní obtíže naučnické. Dále má v dějepise a zeměpisce učba rakouského zvláště učba příkladně býti důkladnější a rozsahu známosti i povědomosti nejlepších nových badání. (O příkladných požadavcích se zeměpisce viz článek XI.)

b) Co předmět vedlejší.

Pro opakování k vyučování dějepisců v gymnasiích nižších nebo v reálných nižších prostředích se důkladněji známost některé hlavní doby, zakládající se na učbu literatury odborné, i mají se požadavky, se se týče rozsahu známosti podrobných, ukrovnutí; avšak požadavky týkající se zeměpisce a známosti filologických stávají tyžé.

Článek XI. — Zeměpisce.

Ke způsobilosti pro odbor zeměpisce žádá se bezpodmínečně známost zeměpisce a hledě k matematického, topického, fyzikálního i politického, též přiměsí známost zeměpisce evropských, zvláště zeměpisce střední Evropy, nadto pak množství rakousko-uherského.

Poměry statistické má kandidát, co se týče množství rakousko-uherského, učbu přiměsí, co se týče jiných zeměpisce, ve hlavních věcech.

Předměty, způsoby a cesty obchodu světového mají mu známky býti v prvních rysech.

Ve způsobech grafického představení, jehož se při učbě učba, má si kandidát osvojití poznání a srozumitelnost.

Článek XII. — Matematika.

a) Co předmět hlavní.

Známost aritmetiky obecné, geometrie synthetické i analytické.

Známost počtu diferenciálního a integrálního i upouštění jich v geometrii, pak počítání počtu variálního.

Zbýlá v příkladech nových teorie o funkcích.

b) Co předmět vedlejší.

Známost matematiky elementární, zvláště těch oddílů, kterým se učba v gymnasiích a reálných; plus jasota a srozumitelnost v užívání method počítacích a konstrukčních, které se v tomto oboru naskytají.

Článek XIII. — Fyzika.

a) Co předmět hlavní.

Známost nejdůležitějších skutků a method fyziky experimentální.

Známost základních učení analytické mechaniky a zásadně rozumění ostatním částem fyziky matematické, i schopnost k obraceni věd, jichž se týká, na rozličnévidi jednodušších úkolů.

Známost hlavních učení chemie, astronomie a zeměpisu matematického. Zvláštní úvaha z těchto oborů může se dle uznání kommissione skoušek promítnouti, jestliže kandidát předloží příznivě vyvoštěnou a kolloquiích, kterým se schválně k tomu účelu byl podrobil.

Výkaz praktického zaměstnání aspoň po dvě půlleti v laboratorii fyzikální a po jedno půlleti v laboratorii chemické. Výpadek tohoto zaměstnání má se prokázati předložením seznamu laboratorického nebo vyvoštěním, daným od představeného v laboratorii.

Vnikavější známost, kterák učení a sachodvůsti přístroje, i vnikavější známost nejlepších method demonstračních.

b) Co předmět vedlejší.

Zásadní známost fyziky experimentální i elementarně matematické, zahrnující v to i zeměpisu matematický.

Důkaz praktického zaměstnání po jedno půlleti v laboratorii chemické a po jedno v laboratorii fyzikální.

Praktická známost školských experimentů chemických a fyzikálních.

Článek XIV. — Přírodopis.

a) Co předmět hlavní.

Důkladná známost nejdůležitějších věd z morfologie, anatomie, fyziologie a paleontologie rostlin i zvířat, jakož i zeměpisného rozšíření jich. Známost soustav přírodopisných, které dosáhly obecného uznání. Známost přírodních těles prakticky důležitějších i takových, která vlastnostmi zvlášť významnými aneb šetrnějším vykytovaním vynikají. Kandidát musí uměti tělesa toho druhu sobě předložená poznati a stanoviti.

Známost nejdůležitějších věd z morfologie a fyziologie nerostů a zákonitého spojení vlastností, dále rozmanitost obyčejných druhů skal, i všeobecná známost souk a útvaru a o proměňáních kůry zemské.

Žádá se, aby kandidát aspoň v jednom ze tří oborů: zoologie, botaniky, mineralogie měl obšířnější známost, důkladnější studium a svými vlastními pracemi v některém ústavě získanou, ale také aby byl v ostatních dvou oborech aspoň jedno půlleti částečně býval praktických cviků.

b) Co předmět vedlejší.

Povědomost známějších plodin přrody a charakteristických známek jejich; základnější se na názoru; známost běžných soustav přírodopisných a těch věcí se

všeobecné zoologie, botaniky a mineralogie, kterých jest ku porovnání soustav-
nému pořádku nerychlostně započítěti.

Článek XV. — Filozofie.

Při kandidátech, kteří chtějí vyučovati ve filozofii, žádá se zvláštně ve hlav-
ných problémech filozofie a známost historického původu jich vědec, potom zná-
most některého z nejvýznačnějších pokusů rozlišňovačích na základě studia hlav-
ných děl některého z filozofů novějšího věku (ku př. Descarta, Leibnize, Locka,
Huma, Kanta). Mimo to musí dokázati, že se týče předmětů propedeutických
(psychologie empirická a logiky), vědecké osvojení těchto oborů i schopnost
k jasnému a srozumitelnému vykládati nejpodstatnějších článků jejich k účelu
vyučování.

Článek XVI. — Novověké jazyky kulturní.

Francouzský, vláštý, anglický.

a) Co předmět hlavní.

Ke způsobilosti k učení řeči francouzské, vlášté neb anglické po
celou řadu požaduje se:

1. Umění přečísti odstavce z některého spisovatele německého bez pomůcek
benzhybně a správně do svého jazyka cizího, jakou i rovná způsobem sepsati
pojednání v témž jazyku cizím o některém lehčejším úkolu literární-historickém
nebo historicko-mluvnickém.

2. Schopnost k sepsati větně pojednání o uložném předmětu v oně cizí
řeči (domácí přece), při čemž má kandidát dokázati jednak svou způsobilost
vědeckou ke zhotovení nějaké celistvé práce z oboru filologie francouzské, vláš-
té neb anglické, jednak způsobilost mluvnickou a zvláštně ve vzájemnostech sty-
listických této cizí řeči.

3. Důkladná známost mluvnice francouzské, vlášté neb anglické v histo-
rickém jejím vývoji.

Při anglickém vztahuje se požadavek tento na známost mluvnických forem
anglosaských, staroanglických i novoanglických v jejich souvislosti historické.

4. Známost nejhlavnějších zákonů a forem metricky staré i novéjší.

5. Schopnost k obratnému překládati odstavců předložených ze spisovatelů
klasických rozličných dob cizojazyčné literatury do němčiny a k důkladnému i
správnému jich vykládati. Požadavek tento vztahuje se při francouzštině a angli-
čtině jmenovitě na literaturu novéjší, kdežto co se týče francouzštiny staré a
angličtiny i staroangličtiny přestati se může na schopnost rozuměti a mlu-
vnicku vyložití některý odstavce ne převšed těžký.

Při vláštíně vztahuje se požadavek svrchu řečený na celý rozsah literatury.

6. Důkladná známost novověké literatury francouzské neb anglické a dějin
jejích od počátku šestnáctého století, i dostatečné obeznámení s literaturou staro-
francouzskou, respektivě anglosaskou a staroanglickou ve hlavních jejích
stránkách.

Při vlastně vztahuje se požadavek ten na celý rozsah literatury.

7. Správnost a bezpečnost v ústřední užívání slohu jazyka, jakob i doberé vyslovení. K tomu konci má se stát zkouška ústní konací v témž jazyku.

b) Co předmět vedlejší (francouzsky a vlášky).

Při této zkoušce ládi se od kandidáta:

1. Schopnost, aby odstavce jednoduššie obsahu z některého spisovatele německého správně přeložil do francútiny nebo do vláštiny, jakob i aby namo- statně složil pojednání francouzské nebo vlášské o předmětu sobě daném.

2. Dákladná znalost mluvnice novo-francouzské nebo vlášské.

3. Znalost nejdůležitějších zákonů metricky francouzské nebo vlášské.

4. Znalost nejvýznamnějších spisovatelů klasických literatury novo-francouzské nebo vlášské i schopnost ke křátkému přeložení úloženého odstavce do ústřediny a správnému jeho vyložení.

5. Dostatečná znalost dějin literatury francouzské od počátku sedmáctého století.

Při vlastně vztahuje se požadavek ten na znalost přehlednou celého děje- pisu literatury, avšak přestáváje při tom na spisovatelích nejvýznamnějších.

6. Dostatečná aběhlost a správnost v ústřední užívání jazyka francouzského nebo vlášského, jakob i správné vyslovení. K tomu konci má se zkouška ústní ústředně konati v témž jazyku.

Článek XVII. — Deskriptivní geometrie a geometrické rýsování.

a) Deskriptivní geometrie.

Nauka o projekci ortogonální, úhelné a centrálné v plánu objemu, zahrnuje též axonometrii a projekci prostorovou.

Konstrukce geometrické, které se týkají křivek a ploch, zvláště kuželo- setek, křivek prostorových třetího a čtvrtého řádu, šroubovic, cyklidů v rovině a v prostoru, ploch točkových, pravúhelných, obalových, jakob i ploch stupňů druhého.

Konstrukce ověřená, nejdůležitější části stereotomie, hlavně pak co jest nejpodstatnějšího z nauky o kamenech, o sestavení krovů, a geometriky, též ústředně promítání a nejdůležitější předměty kartografické.

Novější geometrie syntetická v objemu, jak se jí v geometrii deskriptivní potřebuje.

Kandidát musí také prokázati potřebnou jistotu a obratnost v rýsování kon- struktivním. Průběh tento má být dán dílem vyvolávanými a techniky, ve kterých se rýsuje konstruktivně vždy nachází obzvláště klasifikování, dílem dovedlejšími samostatně zhotovenými konstrukcemi a geometrii deskriptivní a z technických konstrukčních nauk. (Výkresy takové přilobou buďto k ládosti, dle článku II. 2. 6, odstavce předposlední.)

k) Geometrické řešení.

Počítky geometrie deskriptivní v tom objemu, jak se jím má učiti ve vyšších třídách realky; zobrazení v projekci axonometrické; počítky nauky o sítni a o perspektivě lineární; geometrické konstrukce polygonů a na polygonech, takéž plochých tělívek, zvláště pak kulolosočků.

Bezpečnost a obratnost v řešeních geometrických.

Článek XVIII. — Chemie.

a) Co předmět hlavní.

Důkladná znalost chemie všeobecné anorganické i organické a upotřebení zásad chemických při odvětvích továrnictví na nich se zakládají. Znalost nových teorií v chemii, zahrnující v to i nauku elektro-chemickou Berzeliovu.

Důkladná znalost chemie analytické co do jakosti i do kolikosti, též i technických zkoušek co nejširšího množství látek, které jsou v obvodu, se stálým vztahem k technice.

Obznanost ve praktickém provádění operací analytických, která má býti praktická práce na zkoušce, jednou z oboru analýzy kvalitativní a jednou z kvantitativní, jakož i zkoušek technických (kteréžto mají provedeny býti zároveň vedle analýzy kvalitativní).

Obznanost ve provádění školních úloh na zkoušce, která má býti praktická několika experimenty na zkoušce při praktické ústavě v laboratorii nebo jiným způsobem, dle dohodnutí mezi ředitelem a examinatorem.

b) Co předmět vedlejší.

Při této zkoušce ládá se rovněž důkladná znalost chemie všeobecné, avšak upouští se od úplného orientování v oboru kvantitativní analýzy a technické označování pomocných látek chemických.

O formě zkoušek.

Každá zkouška skládá se ze tří oddílů, a to jsou:

Práce domácí, — práce klasurní, — zkouška ústní.

Článek XIX. — O pracích domácích.

1. Jest-li vyznáním pro deputátů ke zkoušce ve čl. II. naznačeným vyhověno, tedy zkoušecí komise kandidátovi doručí úlohy k vypracování domácímu.

Úlohy domácí obsahují speciální předměty zkoušecím tím způsobem, aby kandidátovi dána byla příležitost, by ověřil svou schopnost ku práci vědecké a důkladnost svých vědomostí odborných.

Každý kandidát dostal obějí učitelské způsobilosti ve filologii klasické, jedna z těchto dílek vypracuje v řeči latinské.

Kandidát řeči zemské vypracuje dílek domácí, anebo bylo-li by to příslušně, anebo dílek klasurní v příslušné řeči zemské.

2. Co se týče toho, kolik domácích dílek máse složit v jedné skupině (šl. VI.), tak písmen mají zásady tuto vypočtené:

Z každého bla vnitře předmětu dána buď jedna dílka domácí.

Při předmětech vedlejších v jedné skupině (šl. VI.) dána buď vůbec toliko jedna dílka; při řeči vyučovací buď vždy pominuta, nikdy však nebuď pominuta při řečech jiných, při mathematice a při zeměpisu (šl. VI., 1, k.)

Jde-li o klasickou filologii co o předmět vedlejší, tak dána buď thema české, a to buď vypracované v řeči latinské.

3. Každému kandidátovi k vypracování domácíma složeno bude mimo to jedno thema obsahující obsah filosofického, pedagogického nebo didaktického, aby měl příležitost osvědčiti filosofické přípravné vzdělání, kterého byl nabyl, a prokázat spolu také, že náležitě pochopil, v jaké souvislosti jsou přednášeny od něho volené a díkům vzdělání obecného, a že s přesvědčením přoužíval, jak se má v nich postupovati při vyučování školním.

4. Kandidátovi propůjčena buď dílka tříměsíční k vypracování každé jednotlivé dílky domácí. Kteréto dílka, počítá-li kandidát pro, nastíjí sama uplyne, za její prodávání, může od komise zkoušecí prodávána býti nejvýše na druhé tři měsíce.

5. Kandidátovi z dílkách domácích pracujícímu dovolaje se toliko, aby užíval literárních pomůcek jako povídkových, ale počítaje se, aby prokázal též znalosti literatury předmětu svého, kterú potřebí. Kandidát tedy v jednom každém elaborátu svém napřed položí zvrhuň výčet pomůcek, kterých především užívá, v elaborátu pak samostatně vyjmenuj díla ta svědomitě na těch místech, kde jich užívá. Konkrétně přidej písemně osvědčení, že elaborat, jež podává, od něho samého jest sepsán a že kromě pramenů a pomůcek od něho vyčtených neuvil žádných jiných.

6. Jestliže kandidát spíše se svým životopisem podá práci od něho již před tím takem vydanou anebo doktorátem disertační aprobovanou, tedy uznáváno jest zkoušecí komisí, chce-li prásem této příležitosti vlastně skoušební práce domácí a jako práci domácí je považovati, anebo chce-li požadovati, tako vůbec nákoně se počítaje.

7. Práce vyhotovené a odevzdané přidělí ředitel odbořený examinatorům, kterýchž se to týče, aby o nich podali zprávu. Každému dílka komise jest volno, chce-li v důležitých ředitelově sám naléhávaní do prací domácích.

Při kterémžto posuzování buď hleděno rovněž tak ke samostatnosti práce a k důkladnosti znalostí podle požadavků ve šl. VIII.—XVIII. výšeňch, jako k jasnosti uplatnění i líčení a ke přesnosti a stručnosti ve slohu. Co se týče práce domácí v jazyku latinském, o tom porovnej šl. VIII.

Posuzovatel domácí práce didaktické-pedagogické (viz verchu §. 3.) má toho všíti, chce-li ji rozhodnout s kandidátem při zkoušce domácí. V kterémžto případě, když by totiž vyhradil sobě takové rozhodování, oznám te odevzdávaje písemně

svůj úsudek a elaborátu kandidátově přidavkem k tomu nepřijímá. O tomto vyhranění buď kandidátovi oznámení učiněno, když předvolává se ke zkoušce klasurní a ústní.

K charakterisujícímu dohledání o časů, kterou mají vypracovávat kandidátova, přidejte buď určitý výrok, zda práce postačuje k tomu, aby ve zkoušce bylo pokračováno v rozsahu, při přihlášení na zkoušku vstoupit (především hlavní nebo především vedlejší.)

8. Jestliže z písemných účtů práce a dostatek již na jevo jde, že kandidát nevyhovuje nákonným požadavkům, tedy zkoušet kommissie jednouchým sdělením a jen tehdy úplným vysvětlením, když by tím výslovně na ně žádá, vyloučí jej od dalšího pokračování ve zkoušce a oznámí jej na dobu určitých vyslovenou (tl. XXII.), o čemž také ostatním kommissiím zkoušecím v říši, jakob i král. chorvatské gymnasiijní kommissiím zkoušecím v Záhřebě úředně buď vědomost dáte.

Byla-li by jedna část práce domšlech uznána za dostatečnou, jiná pak za nedostatečnou, tedy kommissie zkoušecí hned při reprobační rozkodu, má-li kandidát ve všech zkoušebních předmětech anebo toliko v některých nové práce domšlech vypracovávat.

Jestliže pak písemné práce domšlech nedají příčinu k zamítnutí, tedy examinatori obdrží vyvrácení ke zkoušce klasurní a ke zkoušce ústní.

9. Platnost účtů domšlech pomíjí, jestliže kandidát nedostaví se v prodlení nejdříve pětiletých dvou roků po jich approbační ke zkoušce klasurní a ke zkoušce ústní.

Článek XX. — O pravech klasurních.

Účel prací klasurních jest hlavně ten, aby se ukázalo, má-li examinatori bystřejích a bezpečnějších vědomostí v oboru svých studií, i když hádných pomíček nemá po ruce.

1. Z každého předmětu zkoušky — kromě vyučovacího jazyka ze předmětu vedlejšího — předsevzata buď klasurní práce za státi trvajitelho přímého dozoru. Postupuje nejprve tímto až do odvolání elaborátu kandidáta nepopustí místnosti zkoušební.

Předmětu hlavním vyvoluje se lůta pracovní desíti hodin, předmětu vedlejšímu pak pět hodin. Přihodinová lůta dotřebná buď bez přetržení buď dopoledne nebo odpoledne. Pracovní lůta desítihodinová přetrhuje se o poledních dobou dvouhodinovou, když kandidáti smíjí se vaděti, a to v ten způsob, že dopoledne i odpoledne případností má po pět hodinách na zpracování účtů. Dle toho zkouška klasurní při hlavních předmětech skládá se ze dvou částí, každá část pak vynořena jest tak, že úloha lze vypracovávat za pět hodin. Úlohy ústněně doručují se kandidátovi se zajednou, nýbrž každá na počátku přihodinové lůty.

2. Co se týče hlavních předmětů „dějepis“ (tl. VI. 1. c), ustanovuje se zvláště, že z každé nauky: dějepis všeobecný a dějepis rakouský vykoná se zkouška klasurní, a sice zkouška pouze pětihodinová z té nauky, ze kteréž po odboru jejím vstata byla úloha domšlech, za to však desítihodinová z nauky druhé. Na zeměpis jakožto společný předmět dějepisů připadá klasurní zkouška pětihodinová.

Co se týče přírodopisu, ustanovuje se, že zkouška klasurní vztahovati se má k osmá dvěma třetím přírody, která při škole domácí poměřeny byly.

Chemické máto práce klasurní vykonají úplně analýse v laboratoři (šl. XVIII.).

3. Co se týče jasnosti vyplněnek a jasnosti v hláskách, méněe buď tolik co při pracích domácích, jelikož slůby stanoví se podle výměry časové a se zřetelem, že vyložené jsou vialké poměcky literární; avšak forma slohová se přibližou obměněné lhoty poslédka skrotvanější buď posuzována.

Filologové vypracují jednu z úloh klasurních v řeči latinské, kandidáti učitelského stádu řeči moderních jednu dílebu klasurní v jedné každé této řeči, neobtěžujíce při tom ani slovníku ani mluvnice.

4. Co se týče posuzování prací klasurních, platíci mají také ustanovení, kteráž platí domácím pracím písemným, jmenovitě v přibližné množství prací pro nedostatečnost vypracování. (šl. XIX., 7, 8.)

Examinátor povinen jest davek svůj o práci klasurní podati ředitelovi přede dnem ke zkoušce dříve ustanoveným; ke zkoušce dříve jen tehdy se přikročí, když veškeré klasurní práce kandidátovy uspokojí buďkou se dostatečně.

5. Kolik kandidátů zároveň zkouška klasurní má konati, závisí na tom, kolik jich možná v týt čas upravení s úplnou bezpečností.

Článek XXI. — * zkouška ústní.

1. Zkouška ústní vztahuje se především k těm předmětům, se kterých kandidát má se sjeďnatí spůsobitostí učitelskou; i jest účel její, aby v těchto předmětech doplnila a sjšřovala výsledek zkoušek předcházejících. Mimo to jest předmětem zkoušky ústní kandidátům všem vůbec řeč německá a řeč vyučovaná (šl. V.), kandidátům oboru filologického nad to dějepis řecký a římský (šl. VIII.), kandidátům oboru historicko-geografického a kandidátům, o kterýchž jednáji výjimečně ustanovení šl. VI., 4, filologie v objemu, jakž jej stanoví šl. X. a VI., 4. Ke zkoušce a předmětů tato jmenovaných povoláni jsou přibližně odborní členové komise, totiž členové pro řeč německou, pro řeč vyučovanou, pro dějepis, pro filologii.

2. Žádá-li kandidát úplně approbaci již mající, dodatečně sjednati se má i spůsobitostí k vyučování v jiné některé řeči, nežli kterou si byl obzal povolán: tedy podrobti se prve, než podstoupí zkoušku ústní (paukt 1.), ještě trojhodinové zkoušce klasurní, až jestliže již prve nepodal úspěch jedno klasurní práci v jiné této řeči. V té zkoušce kandidát vypracuj volně buď obema jedno ze svých obzřích předmětů anebo přelož několik míst z obzřích knih těchto svých předmětů.

3. Komise zkoušející mají na vůli, chtějí-li dva kandidáty zároveň dříve zkoušet; což pak toliko tenkrát může míti smysl, když kandidáti ukáží chvějí spůsobitostí učitelskou v jednom a téžně oboru. Pravidlem buď, kdo se poslédka jen možná, aby každý kandidát zkoušen byl o sobě.

4. Ředitel zkoušející komise musí při zkoušce ústní přítomen býti nepřetržitě, kromě něho pak musí přítomni býti vždy nejmeně dva jiní členové. O každé zkoušce dříve učiněna buď protokol, a když by dva kandidáti zároveň byli zkoušeni, pro každého z nich o sobě.

6. Kommissie zkoušek mají na vůli, chtějí-li zkoušku ústnou odložití veřejně v té společnosti, ke přístupu volným kandidátům, kdyby od předsedy, žádaje za to, obdržel listek vstupný na své jméno svěřitel.

Článek XXII. — O rozhodnutí, zdali kandidát ve zkoušce obstál.

1. Jakmile dokončena bude zkouška ve všech dílech svých, rozhodnou členové kommissie, kteří zkoušku předsedali, v senátu k tomu konal se nejdříve dlestaním na základě úsudků, jest o každém jednotlivém výsledku před rukama budou, zdali kandidát ve zkoušce obstál či neobstál. Rozhodnutí toto přikládá buď, třeba-li i s důvody, ku protokolu, jest oznámen byl o zkoušce ústné. (Čl. XXI., 4.)

Jestliže kandidát vyhověl požadavkům článků IV.—XVIII. v každém předmětu ve zkoušce obor jeho náležejícím, tedy zkouška uznána buď za dobře vykonanou. V každém studiu zkoušebním nesmí být vještěn výsledky v jednom předmětu pokládány býti za náhradu nedostatečnosti ve předmětu druhém.

Proti návrhu specialního examinatora upřesnění nesmí se přivést. Jinak rozhoduje se rovností hlasův předsedův.

Rozhodnutí oznámeno buď kandidátovi hned jak bude vykonáno.

2. Kdyby všeobecně výsledky kandidátovy nevyhovovaly tomu, čehož se náleží se počítá, ale bylo by se při nich nadíti, že se jemu dalším studiem posáhl dosti tomu účinně: tedy kommissie zkoušek vydáje mu určitě vyvěščením o jeho výsledcích, na tenkrát jej zamítne, ale zároveň určí, po kterém čase by se směl zase hlásiti ke zkoušce a kommissie zkoušek. Stane-li se takovéto zamítnutí, tedy zkouška povídlem nelze pro opakování, než uplyne celý rok, a jen v případech zvláštních posáhlých smí zkouška opakovací podmínkou se vyjímka jít po půl roce.

Který kandidát by při opakované zkoušce neobstál, ten ke zkoušce další nesmí než s povolením ministeria školství včel a vyučování dopustiti býti. Zkouška po třetí opakovaná není dovolena. Každé jednotlivé zamítnutí ústně oznámeno buď ostatním zkoušebním kommissiám v HŘ, jakož i královské chorvatské zkoušce kommissiám gymnasijským v Záhřebě.

3. Bude-li kandidát zamítnut na základě zkoušky ústné, rozhodnutí kommissie zkoušek hned napřed, má-li kandidát zkoušku opakování ve všech předmětech zkoušebních nebo jen v některých a ve kterých, má-li se mu poskytnouti při opakované zkoušce některé polehčení v tom směru, aby mu práce dovedl buď zcela nebo zčásti byly přemínuty. Dispense se zkoušky klasickou a ústné nikdy se neodlhoje.

4. Jestliže kommissie všeobecně vzdělání kandidátova natolik jest nedostatečné, že není naděje, aby kandidát dalším studiem to, co mu schází, nahradil: tedy kommissie zkoušek zamítne kandidátova vyvěščením toto rozhodnutí odvozejícím naprosto, nedávajíc mu žádného povolení ku podjímání opakované zkoušky; což buď ústně oznámeno ostatním zkoušebním kommissiám HŘ jakož i krá. chorvatské zkoušce kommissiám gymnasijským v Záhřebě; kandidátovi zároveň valně jest posáhl rekurs k ministeriu vyučování.

5. Jestliže kandidát ovládlv klasické filologie požadavkům zkommissiám z latiny a z řečtiny více dosti účinně, ale při ústné zkoušce z dějepisu řeckého

a finského předpisu ve čl. VIII., 2. výročnímu nevyhoví; též jestliže kandidát učitelství dějepisu a zeměpisu, a pospěchem odbyl zkoušku a předmetů těchto, anebo kandidát, ku kterému se vztahují výjimečná ustanovení čl. VI., 4. při zkoušce čtené neprokáže vědomosti v latině neb řečtině (čl. X. a, resp. VI. 4), kolik jich mákon požaduje; též jestliže kandidát třeba obecním požadavkům nevyhoví, jímž vyhovět má co do své řady vyučovací (čl. V. alinea 2.) — tedy jsou vysvědčení s approbací potud buď odložena, dokud nedoplní v obzoremé čtené zkoušce to, čeho se mu nedostává. Mění tím časem nebud o něm žádná jiná správa dávna, nežli že jest ve stadii zkoušek.

Článek XXIII. — Co jest obsah vysvědčení.

1. Vysvědčení skutečně podepsáno buď od ředitelů zkoušecí komise i od examinatorů hlavních předmětů (nebo kdyby tyto nemohli, od jiných dvou členů zkoušecí komise), i má obsahovati:

- a) Úplné národné zkušenecko: jak se jmenuje, v kterém místě, kterého dne a roku jest naroden, kterého jest národností, na které škole, na které universitě (vysoké škole technické) studoval; připomenuta buďto vzdálosti a účastnosti ve cvičích seminárních, vztahno o praktických pracích v institucích a laboratorních (čl. II., 2. i, alinea 3., 4., 5.), též tak i vysvědčení zkoušecích komisí snad před tím již získaná buď approbovat neb reprobovat;
- b) které byly předněty práce domácí i práce klasické, i také veškeré zkoušky čtené; při tom buďto spolu doloženy ústky vydané o odpovědích neb vypracování;
- c) ku komu poslá buď celistvý úsudek komise o tom, zda kandidát uznán či uznán za způsobilého; uznán-li za způsobilého, tedy doleženo buď, ze kterých předmětů, pro který stupeň třídy gymnasiálních nebo reálních (předmět hlavních nebo předmět vedlejších), ve kterém jazyku vyučovacím. Jestliže kandidátovi jde o způsobilost, aby mohl vyučovati ještě i jiným jazykem, tedy vysvědčení obsahuje vřek o každém takovémto jazyku.

Pakli se kandidát nebude uznán za způsobilého, tedy buď doloženo, na jak dlouho, anebo zdali na vědy byl osvícen.

Posavdi v kontextu vysvědčení vysloveno buďto, kterého stupně způsobilost dosahuje co do výše, tedy approbace na závěrku vysvědčení vyřčena buď jednoduše bez více přídavku, tedy ani žádnou podmínkou, ani žádným předpokládáním nebud obmezena, aniž také stupňována nějakou poznámkou charakterizující.

2. Zkoušenec, vykonav zkoušku buď pro nižší nebo pro vyšší třídy a oběje svou způsobilost učitelskou rozšířiti na vyšší třídy nebo získati způsobilost učitelskou ještě v jiných předmětech, právo má požádati na další zkoušku; musí však zkoušecí komisí spůsobem ve čl. II., 2. d. vykonaným přerovdávajícím díkem podati, že potřebná studia konal. Nová zkouška hadil ve všech stupních provedena.

a kandidátem, ano podle okolností též i přednětem jistotných slabostí stácky následující: které výjavy ukazují se v životě školním; co se v hodinách učebních propracuje; co se zase nejlépe přitáhne na předsevzení; jak se má metodicky postupovati v přednětu podle jednotlivých částí jeho, hledie při tom ke stupni vyučování; kováč se má ve shodě s plámem učebním a s časem učebním přiměřeně rozdělovati veškeré učební povinnosti; kteraké mají býti stácky učební podle národnosti i podle upotřebení jeh; které školní; školní literatura přednětu; které pojednání pedagogicko-didaktická zasluhují pozornu; avšak pak organizovati píše gymnasií (s škol realních) a což ke věci následně.

Ředitel občas a vlastního názoru omezující se se specialitněm používáním kandidátů i převládá se o spořádaného postupu v něm.

6. Ředitel ústava má právo, jestliže při tom s pečlivostí interesečně ústava, ve druhém půlletí průběhu roku světlí kandidátovi samostatně vyučování v některých třídách; při čemž však kandidát nesmí zcela vyňat býti z podřízené a dozoru svého nadřazen, ba světem má zúčastniti, avšak co se týče klasifikace pololetní, pod kontrolou jeho, aby nachování byla jednotejnost v používání prostředků obouhých obouhých půlletí. Pakli že by stácky zvláštních neschůdností na ústava a bylo-li by proto nemožno, aby vyučování rozdělen byl však počet učitelů nad počet normální, než početů také i ve druhém půlletí třikrát zpětně činnosti kandidátovi, kterýž byl ke konci prvního půlletí, jmenovitě též, když by bylo více kandidátů, a ne toliko jeden. (Viz odst. 4.)

Pakliže by stly sboru učitelského přičleny byly nutným doplňování, tedy lze bude učiti každého kandidátů také ve více třídách, a ne toliko v jedné, až bude-li zpětně jeho k tomu nepočetných. Též i v takovémto případě bude náležitě profesorovi, jenž světem bude řízení kandidátů, aby jemu byl raděn i pomocen. Víšec povládá veškerý sbor učitelský na povinnost svou ke škole své i k soudu svého světo, aby jemu kolegialním chování usnadňovali postavení jeho na ústavě.

7. Ostatně jest průběh kandidátů postavením povinen tomu všemu, čeho ustanovují všeobecné zákony školní i zvláštní školní ústava, též čeho ředitel užívá, a to toč měrou, jako každý ustanovený učitel; zejména má povinností býti při konferencích učitelských, při kterých povinen i opatřeno jest, až jestliže vyrobje samostatně, dávat hlasy svého o pracích a o mravním chování národnosti, pokud se jako přednětu a jeho hodinu učebních tříd, a to netoliko v průběhu roku školního, ale i když jde o přezkoušení též i o jeho klasifikaci. Ve všech jiných věcech kandidátovi v konferencích přičlení toliko hlas poradní.

8. Stalo-li by se, že by didaktické anebo pedagogické poklesky průběhu kandidátů anebo jiné jeho chování škodlivě ukazovaly ústava tomu, na kterémž jest zaměstnán: má ředitel právo, káže-li toho nutnost, bez odkladu zastaviti další působení kandidátů na ústavě sobě světo. Při tom vysvětlí, jaký náhled má o tom učitelský sbor, nežli rozhodně podle svého převládání i o něm propočítá kandidátů bez odkladu představenému zasedání školnímu ústavě, přičlení přičlení s náhledy sboru učitelského. Zenský školní ústav podle povahy přičlení, ze kterých kandidátův propočítá se stalo, kandidátů toho podle buď na jiné ústavě učební, aby tam ve svém průběhu roku pokračoval, přičlení potřebné

v té věci rozkazy, anebo potřebovali k němu, učiní návrh k ministeriu, aby k úřadu ústelektému nebyl dopuštěn.

9. Po vyjití průběhu roku ředitel podle okolností, vydá, poradiv se s národním profesorem anebo se úředními učiteli těch tříd, ve kterých kandidát byl snad zaměstnán, vysvědčení od něho a od svého profesora nebo od oněch učitelů úředních podepsaná, ve kterém vyložena buď působnost kandidátova, totiž předměty a třídy, ve kterých docházel nebo samostatně vyučoval, a bez obsahu buď poznamená, kterakou sběhikal ve vyučování a v zachování kláse byl dal na jevo. Vysvědčení toto v opisu buď přiloženo k výroční zprávě učebního ústavu. Takto vysvědčením teprve získá si kandidát dokonalou způsobilost, aby ustanoven býti mohl za řídícího učitele.

10. Z příčinami v roce průběhu osvědčeného vzejde kandidátovi jen tehdy požadavek na remuneraci za hodiny od něho odbytvané, byl-li vjše šest hodin v týdně při učení zaměstnán. V takovém případě ředitel při zmatku školního úřadu může pro něho navrhnouti remuneraci.

Článek XXVI. — O poplatcích.

Každý kandidát, který se přihlásí ke zkoušce z některého oboru ve čl. VI. ustanoveného, povinen jest, dopuštěn býti ke zkoušce, zapraviti zkoušebnou taxa penězmi slatých, a býti povolen ku prvním klausurám (včetně ke zkoušce ústní) tolikrát poplatky slatých, tedy všeho úřední slatých.

Tato taxa jest také složitá, když se kandidát zároveň podrobí zkoušce z některého takového oboru i z některého předmětu k jinému oboru náležejícímu.

Za každou zkoušku doplňovací a rozlišovací poležena buď taxa dvacet slatých, a to ve dvou stojících listkách.

Kandidáti, způsobilost ústelektou již mající, kteří se dají zkoušce toliko pro to podrobí, aby mohli vyučovati také jiným vyučovacím jazykem než který původně byli sobě vyvolili, plati taxa desíti slatých.

Taxy toto vytknuté znova jest platiti, jestliže zkouška bude opakována.

Takžtž jest první lhůta taxy znova platiti, když kandidát obdrží povolání, že zkoušku a jedné kommissie započatou smí dokonati s kommissie jiná.

Článek XXVII. — O úředních.

1. Veškeré kommissie zkoušek přitmo podřízeny jsou ministeriu českých věd a vyučování.

2. Ředitel zkoušecí kommissie koná dopisovatelektou službu mezi ministeriem a kandidáty; on také přezkoušeti zkoušecí kommissie drží v náležitém pořádku.

3. Působnosti tyto jsou:

- a) obecná, obsahující všeobecná nařízení ministeria k dotazům zkoušecí kommissie vydaná, i působnosti podobná;
- b) akta osobní.

O každém jednotlivém kandidátovi, kterýž se zkoušel u zkoušecí komise podrobně, zdělá se samostatný svazek akt; ten pak musí obsahovati: žádost kandidátovu a vyřčení vyřčitelů a jich obsah, životopis, rozhodnutí ministrův, až jsou-li kteří vydána v poskytnutích a dopisův jeho ke zkoušce, dopisy zkoušecí komise ku kandidátovi, písemné práce jeho, téžžek zkoušecí komise a písemných pracích, protokol o zkoušce ústní a o návržích poručí zkoušecí komise, konečně vyřčení kandidátovi vydané.

4. Akta celá předložena buďte konečně každého půlletí ministeriu vyšetřeni, a dle toho se, za která ministeria učilů poštějí.

Článek XXVIII. — Ustanovení přechodní.

1. Co se třech kandidátů, kteří studiu své živé již dokonali, učilů tento předpis o zkouškách vydán jest, při těch v platnosti zůstane (někdejší) trojletí.

2. Co se týče těch kandidátů, kteří trojletí dokonají studijním rokem 1883/84., čímž až do konce studijního roku 1884/85. zůstávají se počvo, chtějí-li se ke zkoušce hlásiti podle pravidel posavadních.

3. Po vyjiti studijního roku 1884/87. nový tento předpis o zkouškách bez výjimky vejde v platnost.

Conrad m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka VII. — Vydána a rozeslána dne 12. března 1884.

27.

Smlouva obchodní ze dne 18. února 1884,

mezi Rakousko-Uherskem a Francouzkem.

(Udána v Paříži dne 18. února 1884, Julo 1. v list. Apostolickým Folletoetrom adresována ve Vídni dne 20. února 1884, vstřížena resp. vstřížena v Paříži dne 5. března 1884.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Boheminae, Dalmatinae, Croatiae,
 Slavoniae, Gallicinae, Lodomerinae et Illyriae; Archidux Austriae;
 Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
 Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
 Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes
 Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenere praesentium facimus. Quam a Plenipotentiaris Nostris atque illis Reipublicae Franco-gallicae Praesidis ad promovendas et dilatandas commercii relationes conventio die decimo octava mensis Februarii anni 1884 Parisiis inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Le Gouvernement de la République française, se réservant de reprendre aussitôt que possible les négociations en vue de la conclusion d'un traité complet et définitif de commerce, et désirant ne pas laisser les relations commerciales entre l'Autriche-Hongrie et la France en dehors de toute garantie conventionnelle à partir du 1er mars prochain, date à laquelle doit expirer la Convention du 7 novembre 1881, prorogée par l'arrangement du 28 avril 1883, ont résolu de conclure à cet effet une convention spéciale et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence Monsieur le Comte Hayos, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près le Gouvernement de la République française etc. etc. et

Monsieur le Comte de Kuefstein, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire etc. etc. et

Le Président de la République française:

Monsieur Jules Ferry, Député, Président du Conseil des Ministres, Ministre des Affaires étrangères etc. etc. et

Monsieur Hérisson, Député, Ministre du commerce etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Překlad.

Vláda Jeho Veličenstva císaře Rakouského, krále Českého atd. a Apostolského krále Uherského, a

vláda republiky Francouzské vyhrazuje sobě se možná nejdříve opět jednati o uzavření úplné a definitivní smlouvy obchodní a přátel sobě, aby styky obchodní mezi Rakousko-Uherskem a Francií neustály beze vši smlouvené jistoty od 1. března tohoto roku, kdy končí se konvence, dne 7. listopadu 1881. učiněná a smlouvená se dne 28. dubna 1883. prodloužená, usmely se k tomu konci vejíti ve vřelstíni smlouva a jmenovali svými plnomocníky, a to:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apostolský král Uherský:

Jeho Excellenci panu hraběte Hayosa, Svěho mimořádného a zmocněného velevyšance u vlády republiky Francouzské atd. atd., a

Jeho Excellenci panahraběte Kuefsteina, Svěho mimořádného vyšance a zmocněného ministra atd. atd., a

Předseda republiky Francouzské:

pana Julia Ferry, poslance, předseda ministerstva a ministra věci zahranižných atd. atd., a

pana Hérissona, poslance, ministra obchodního atd. atd.,

kterí vyjednávají své plné moci a shledavše je býti v dobré a řídné formě, usmely se o následcích těchto:

Article 1er.

Les Hautes Parties contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée tant pour l'importation, l'exportation, le transit, et en général, tout ce qui concerne les opérations commerciales, que pour l'exercice du commerce ou des industries et pour le paiement des taxes qui s'y rapportent.

Article 2.

Les Autrichiens et Hongrois en France et les Français en Autriche-Hongrie, jouiront réciproquement des mêmes droits que les nationaux, pour la protection des marques de fabrique et de commerce, ainsi que des dessins et modèles industriels.

Article 3.

À dater de la mise en vigueur de la présente convention, le droit applicable aux vins moussaux de provenance française à l'entrée sur le territoire de l'Autriche-Hongrie sera réduit de 50 à 40 florins les 100 kilogrammes.

Article 4.

En ce qui concerne le régime sanitaire du bétail, les moutons, viandes, peaux et débris frais d'animaux continueront d'entrer sous réserve de l'exécution des règlements de police sanitaire; toutefois, en présence d'une maladie contagieuse que l'autorité sanitaire serait impuissante à circonscrive, l'introduction des animaux menacés par l'épizootie pourrait être momentanément interdite. L'interdiction cesserait dès que tout danger de propagation de la maladie serait disparu.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura la faculté de dénoncer à toute époque la présente convention, qui

Článek 1.

Vysoké strany smlouvající přilíbují sobě, že jedna s druhou nakládá buď jako s národem nejvýhodněji vyhovujícím a to při dovozu, vývozu, převozu a vůbec při všem, co týká se obchodních jednání, jakž i vzhledem k provozování obchodů nebo živností a k zapravování dávek příslušných.

Článek 2.

Bakaláři a Uhři ve Francii a Francouzové v Rakousko-Uhersku požívají buďto téžek práv jako vlastní příslušníci státní vzhledem k ochraně známek továrních a obchodních, jakž i živnostenských vzorků a modelů.

Článek 3.

Titě dnem, kterého tato smlouva nabude moci, cís z šumivého vína, jež přívodu jest francouzského, snížena bude při dovozu do Rakouska-Uherska z 50 na 40 zl. ze 100 kilogramů.

Článek 4.

Hledíc ku policii veterinární, ovčím, kůžím a šetrné odpačky zvířecí mohou jako až dosud dováženy býti, vyhoví-li se předpisům police zdravotní; avšak varšak-li nakalivě nemoc a nepodají-li se útědu zdravotnímu ji ohrožení, dovoz zvířat nemocí nakalivou ohrožených může na čas býti zakázán. Tento zákaz ať přestane, vznikne-li nebezpečství, že by se nemoc mohla rozšířiti.

Článek 5.

Každá z vysokých stran smlouvajících máte kdykoli vyprossiti tuto smlouvu, která nabylí má moci

entree en vigueur le 1er mars 1884 et prendra fin six mois après le jour de sa dénonciation.

Article 6.

La présente convention sera ratifiée; les ratifications en seront échangées à Paris, dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des Etats contractants auront été accomplies, et au plus tard, le 28 février 1884.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en double expédition, le 18 février 1884.

(L. S.) Ladislav conte Hayes m. p.

(L. S.) Comte de Kuefstein m. p.

(L. S.) Jules Ferry m. p.

(L. S.) C. Bérleson m. p.

Article additionnel.

Le traité de navigation, la Convention consulaire, la Convention relative au règlement des successions et la Convention destinée à garantir la propriété des œuvres d'esprit et d'art, signés, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France continueront de rester en vigueur, jusqu'à la conclusion de nouveaux arrangements sur les mêmes matières. Chacun des dits Traités et conventions pourra d'ailleurs être dénoncé séparément un an à l'avance.

Fait à Paris, le 18 février 1884.

(L. S.) Ladislav conte Hayes m. p.

(L. S.) Comte de Kuefstein m. p.

(L. S.) Jules Ferry m. p.

(L. S.) C. Bérleson m. p.

1. března 1884. a poslyší platnosti za píl roku po dni, kteršha výpověď byla dána.

Článek 6.

Smlouva tato bude ratifikována a ratifikace vyměňovány budou v Paříži, jakmile splní se formality, ústavní zákony smlouvajících se států předepsané, a to nejpozději dne 28. února 1884.

Tomu na svědění společně obou stran podepsali tuto smlouvu a opatřili ji svým pečetem.

Dáno v Paříži ve dvojnásobném, dne 18. února 1884.

(L. S.) Ladislav hrabě Hayes m. p.

(L. S.) Hrabě Kuefstein m. p.

(L. S.) Julius Ferry m. p.

(L. S.) C. Bérleson m. p.

Článek dodatečný.

Smlouva plavební, konvence konsulská, konvence o pojednávání peněžalosti a konvence na ochranu autorského práva k dílům literárním a uměleckým, učiněná dne 11. prosince 1866. mezi Rakousko-Uherskem a Francií, trvají v platnosti, dokud nová smlouva nebude uzavřena o věcech dotčených. Každá z uvedených smluv a konvencí může výpověděna býti pro sebe rok napřed.

Dáno v Paříži, dne 18. února 1884.

(L. S.) Ladislav hrabě Hayes m. p.

(L. S.) Hrabě Kuefstein m. p.

(L. S.) Julius Ferry m. p.

(L. S.) C. Bérleson m. p.

Nos vixit et perpensis conventionis hujus atque articuli ei adneri stipendialibus, illas ratas gratasque habere profitebamur. Verbo Nostro Caesareo et Regio sponteantes Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandataros esse. In quarum fidem, majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostra appresso manici jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo nono mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regnorum Nostrorum trigesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis propriae:

Hugo Ilser Huro a Glass m. p.

Consiliarius secretus.

Tato směrtem obchodně vyhlášeje se ústno po přívěščené obějí měřenový rady Měkké.

Ve Vídni, dne 16. března 1884.

Tanffé m. p.

Dunaajewski m. p.

Pino m. p.

28.

Výnos ministra pro věci duchovní a občanské ze dne 28. února 1884,

in unum bylo ředitelstvo administrativní statistiky a le agenda jeho spojená byla s agendou statistické komise české.

Jeho c. a kr. Apoštolské Veličenstvo Nejvyšším rozhodnutím ze dne 28. února t. r. 1884 nejvyššívoří schváliti, aby ředitelstvo administrativní statistiky uslužno, aby agenda jeho s agendou statistické komise české pod správu předsedavou utváje obchodně příslušných předpisů v stanovách této komise obsahných spojená, a aby úředníci dočasněho ředitelstva, bez újmny své hodnosti a svých platů, přine polfivostí byli předsedovi ředitelství české komise.

Conrad m. p.

Nariadení ministeria finančného ze dne 20. února 1884,

o výmění dani na líh spotřebovaný k výrobě státi tšaskavé.

Ve shodě s král. úborským ministeriem finančným nariadenje se dle §. 4. a 102. zákona o dani z kofalky, daného dne 27. června 1878. (Z. č. 6. 72.):

§. 1.

Dan z kofalky výměna bude také též, kteří vyrábějí stáť tšaskavou, na líh k tomu spotřebovaný dle těchto ustanovení:

1. Líh k výrobě státi tšaskavé určený musí obsahovati nejméně 68 stupňů alkoholu a dříve nežli se jeho upotřebí, musí přede dlužna úřadom finančným uložiti býti k listnému pokutám nepřehledným (t. j. musí býti denaturován) přídava, kterou továrník státi tšaskavé jest povinen opatřit sám svým nákladem.

Denaturace vykoná se smíšením s 5 procenty líhu dřevěného.

Za přídava denaturační musí učito býti jen takového líhu dřevěného, jenž při zkoušce uznan býti způsobilým a přídava jest do továrny až do smíšené býti pod náhledem úřadu úšlechdkového.

Zkouška vykonána buď na ústraty továrníka státi tšaskavé od organu věci znalého, jež k tomu určí c. k. finanční úřad zemský, a při této zkoušce buď postupováno dle návodu zde přiloženého.

2. Pro zkoušku tuto dva úřadom finančným a každé do továrny dopravené násky dřevěného líhu, kteréž úřed pod úřední náhled dána buď, mají viniti a přítomnosti úřadu na zkoušku 500 krychlových centimetrů ($\frac{1}{10}$ litru), a dále šátek tuto pod počet úřední a počet úřadu, mají zaslati j. vysoké škole technické, k prozkoumání jejím ustanovené.

Dřevěného líhu pod úředním náhledem jednou učiti se musí k denaturaci teprve tehdy, když dojde zálež o prozkoumání, stvrzující řádnou jakost líhu dřevěného.

3. Líhu obsahujícího nejméně 68 stupňů alkoholu, jenž na jednou líhem dřevěným má býti denaturován, nesmí býti méně 2 hektolitru.

Továrník státi tšaskavé povinen jest k vykonání této denaturace postavití zvláštní kád denaturační velikou ve výroběti a oznámiti to dozorcím okresním ředitelš úřadu finančným, aby kád úředně byla směřena a označena. V této kádi budou úředně směřeny výsky, kam až líh, jenž denaturován býti má, dosahuje sám o sobě a kam až smíšenina jeho s líhem dřevěným.

4. Továrník ve své žádosti o výmění daně uvěsti má, se alkoholu průměrně spotřebovaje k výrobě 1 kilogrammu státi tšaskavé. Jakožto maximum pro výrobu 1 kilogrammu státi tšaskavé počítá se nejvýše 10 hektolitrových stupňů (litrů) alkoholu.

Číska spotřebovaní továrníkem uvedená, aneb jestliže by šátek tato byla učiti nežli svrchu docteně množství maximální, tedy množství maximální nesmíjí při navržení daně býti překročeny.

5. V továrně na stáť tšaskavou, chce-li mítí nárok na výmění daně, nesmí úřad býti žádný přítomný na čišění líhu.

6. O továrních ruzí tlakové, kteří čini nárok na vrácení daně za lih, jehož potřebují pro výrobu svou, také platí obědň v ostatních věcech předpisy §. 3. vykonávacího nařízení ze dne 3. července 1878., vylučného k nároku o dani s kofalky ze dne 27. června 1878.

§. 2.

V žádosti na navrácení daně továrními ruzí tlakové uvěditi mají množství alkoholu dle hektolitrových stupňů (litrů) alkoholu, jehož toho roku, na který jim vrácení daně povoleno býti má, pro výrobu svou podle svého předevěda potřebovati budou a domatření podrobně oznáti.

Finanční úřadové I. instance (finanční ředitelstva, finanční ředitelstva okresní, finanční inspekční a finanční veselní inspekční) jsou povinni, dříve nežli dají povolení, pečlivě obědňati a živnostenskou komoru, v jejímž obvodu potrub jest, na správu, zdali provozování jeho skutečně děje se po továrnicku a zdali spotřebné množství alkoholu, v žádosti továrníkové dle jeho předevěda uváděná, přiměřeno jest rozsahu výroby jeho.

Jestliže by obědňati a živnostenská komora se prohlásila, že rozsahu jeho výroby stačí menší množství alkoholu, nežli továrník uvádí, povolení obznaneno bude na toto množství menší.

Dunajewski m. p.

N á v o d

ku prozkumu líhu dřevěného.

Prozkum líhu dřevěného musí vztahovati se k těmto vlastnostem:

1. k váze specifické,
2. k bodu varu,
3. ke smáčitelnosti s vodou,
4. ke smáčitelnosti s louhem sodovým,
5. ke způsobilosti vnitřní brom.

K §. 1. Specifická váha dřevěného líhu nemá býti větší 0-840, t. j. jeho síla (oktanost), vyšetřena seřbovaným 100dílým lihaměrem, redukovaná jsou na normální teplotu 12° Réaumurových, nemá menší býti 88 procent.

K §. 2. Destiluje-li se 100 krychlových centimetrů líhu dřevěného, musí se do teploty 60 stupňů Réaumurových vypařiti se nejvýše 20 krychlových centimetrů. K prozkumu této vlastnosti odměří se ve skleněné nádobě, od 10 do 10 krychlových centimetrů stupňovaná, 100 krychlových centimetrů líhu dřevěného i vlije se do kovové baňky destillační, kde se zahřeje. Skrze nátku a baňky uzavřené buď se do středu baňky teploměrem, označujícím stupně teploty od 58 do 62° Réaumurových. Druhým stvorem nátky jde skleněná sousta, která páry v baňce vznikající vede do tak zvaného chladiče Liebigova, avšak odhad dřevěný lih opět shodně naspěje do stupňované nádoby skleněné.

K č. 3. Dřevitý líh smíšen jen s vodou zůstati musí čistým anebo jen slabě jako opál barvy zčistiti. Ku prozkoumání této vlastnosti více se do stupňované nádoby (jako pod č. 2.) 20 krychlových centimetrů dřevitého líhu a právě tolik vody i přiflesou se.

K č. 4. Dřevitý líh nesmí se úplně smísiti s louhem sodovým. Ku prozkoumání této vlastnosti potřeben buď roztok sodový, jehož specifická váha dle araeometru středně oříšného jest 1.3. Do stupňované nádoby skleněné (jako pod č. 2.) více se 20 krychlových centimetrů tohoto louha a 10 krychlových centimetrů dřevitého líhu i přiflesou se. Jak se trochu ustojí, musí nejméně ještě 1 krychlový centimetr líhu dřevitého zůstati nerozpauštěným a nastromáčká se nad ostatní tekutinou.

Pomocná náložka, pod čárkou značí 20. krychlový centimetr zčistěná, dopouští přasný odhad nerozpauštěného množství.

K č. 5. Dřevitý líh musí určitě množství roztoku bromového, jenž před přimícháním líhu dřevitého silně byl zbarven hnědočerveně, barvy šedivá. Ku prozkoumání této vlastnosti potřeben buď roztok bromový z jednako dílu bromu a z 20 dílů 50procentové kyseliny octové (hydrátu kyseliny octové). Na se do skleněné baňky naleje se 10 krychlových centimetrů líhu dřevitého a 20 krychlových centimetrů vody i přiflesou se; k tomu přidá se konečně 20 krychlových centimetrů dotčeného roztoku bromového, začem směsina musí být bezbarvou nebo jen slabě žlutě zabarvenou.

O p r a v a.

V čístce XII. čis. 39. vydaném dne 29. března 1893. (jakož o změně a doplnění řádu živnostenského) státi má v §. 1. na str. 114. v 7. řádku shora místo „po živnostensku“ správně „po továrněku“; v §. 69. na str. 130. v 5. řádku shora má být závěrečná věta: „aby své výrobky dům od domu prodávali v obvodu obce.“

V čístce XLVI. čis. 149. vydaném dne 28. srp. 1893. na str. 460. v 2. řádku shora státi má místo: „Čas ušlechť musí trati“ správně „Čas ušlechť nesmí trati“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozestána dne 12. března 1884.

30.

**Nařízení, vydané ministrem pro věci duchovní a náčelné
a ministrem finančním dne 2. února 1884,**

o ústavě k počtu dodatkových přínosů, v §. 7. a 8. nařízení ze dne 21. srpna 1881. (Z. č. 112.)
přeložených, pro vyměření příspěvků k fondu náboženskému.

Abych uveden byl ve skutek předpis 8. odstavce §. 7. pak položky 1. §. 8. v nařízením daném dne 21. srpna 1881. (Z. č. 112.), stanoví se:

Ve případech, kde příspěvek k fondu náboženskému na desetiletí 1881.—1890. již byl vyměřen anebo kde alespoň přínosů v §. 4. svého nařízení dotčená již byla počítána, osoby k příspěvkům povinné počítati mají úhrnu příspěvků vynášejícíchna dodatková přínosů svá nejdříve do dvou roků, co přitomné nařízením přebíhají počne, aby vypočetn byli výnos pozemků dle nových položek katastrálních a dle pozemkové daně nově spolu s příslušnými dávkami vyměřené.

Jestliže dosavade ani příspěvek k fondu náboženskému vyměřen nebyl, ani přínosů příjmu pro vyměření toto počítáno nebylo, tedy účastníci, neochvějí-li pochybí práva v uvedených paragrafech nařízením ze dne 21. srpna 1881. jim vyhraněného, předložte již ve přínosů, jež dle §. 4. mají početi, doklady nově výnos katastrální respektivě novou daň pozemkovou spolu s příslušnými dávkami prokazující.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

31.

Listina o koncesi, daná dne 6. února 1884,

pro stavbu lokomotivní z Lektu do Gieschtábla.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabvický, Slavonský,
 Halický, Vládimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
 Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož Rakouská společnost drah místních v Praze žádala na propůjčení koncese ke stavbě obzvláštní místní dráhy z Lektu do Gieschtábla a k vodě po ní, vidí se Nám, avšak jako obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčiti jmenované společnosti dle zákona o povolování kolejnic ze dne 14. září 1854. (Z. ř. č. 238.), jakož i dle zákonů, daných dne 25. května 1880. (Z. ř. č. 55.) a 26. prosince 1882. (Z. ř. č. 180.), koncesi tato:

§. 1.

Propůjčujeme Rakouské společnosti drah místních právo stavby lokomotivní lokomotivní, jež sčítána býti má jako dráha místní o kředejích pravidlech, se stanicí Loketská na vystavěné již místní dráze Loketská, která od společnosti byla nabýta, přes Douბé, Filový a Karlovy Vary do Gieschtábla.

Společnost jest určována, pečová-li této správě státní, sdíliti spojení této dráhy místní s v. priv. Bannhradeckou dráhou u Dalvic.

§. 2.

Tato kolezná dráha povolují se výhody tyto:

- a) společnost bude kolektiv a poplatkův ze všeobecných smluv, knihovných smluv, nákladů a jiných listin, k zaplacení kapitálu a k pojištění strojů a kapitulů a vozy poštovních, a to až do počtu jindy, což i rozumí se o jednácních dohodách při nabývání pozemků, při stavbě a nákladní dráhy, a to až do konce prvního roku vossahu;
- b) společnost bude kolektiv a poplatkův a prvního vydání akcií a obligací prioritních, počínaje v to i listy zastavné, a z knihovného smluv obligací prioritních, jakož i poplatkův převodného, který vzejde při nakupování pozemků;
- c) společnost bude poplatkův a tax, jež spraviti by bylo na propůjčení této koncese a na sdílění této listiny o ní;

d) srovnána bude daně z výdělku a z příjmů, od správnostní kolbových poplatků kupcovských, jakož i vělné nové daně, která by nákony příslušní byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítajíc od doznání dne.

§. 3.

Společnost jest povinna, stavba koleznice v §. 1. dotčené ihned započítí a ji do roka počítajíc od doznání dne dokončí, vystavěnou pak veřejně vozbě odváděti a po celou dobu koncese pravidelnou údržbu po ní provozovati.

Za dočasnou dotčené lišty stavěna jest společnost povinna dáti jízdu dočasnou přiměřeně kauce v papírech cenzých, k ukládání srovnání peněz zprávných.

Odbětka v §. 1. dotčené k v. priv. Rakobradské dráze u Dalvic bud vystavěna a veřejně vozbě odváděna do šesti měsíců po vyhlášení příslušného příkazu ministeriem obchodním.

§. 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčuje se Rakobské společnosti drak místních právo expropriace dle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totožné právo bude společnosti propůjčeno také při pobočných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa uzná, že účinných jest veřejnosti prospěšných.

§. 5.

Společnost shovadí se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ní dle této lištiny koncesemi a dle podmíněk koncesiontů, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolení koleznice, daného dne 14. máje 1854. (Z. Ř. č. 238.), i též o dopravě na koleznicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. Ř. č. 1. z r. 1851.), pak dle zákonů a nařízení, jež příští vydána budou.

§. 6.

Správa státní vyhraňuje sobě právo na účet koncesionářův převzítí na celou dobu koncese údržbu po dráze zde povolené, jsouc správněna údržba volně ustanoviti, v konkrétní případech koncesionář povinen jest nahraditi státní správě náklady tozto údržbou skutečně vzniklé, eventuelně úhradem vyměřeně.

§. 7.

Vojsko buditi dopravěna na levnější ceny, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhod vojenských cestujících na v. priv. dráze Rakobradské každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obojí polovice Hér, k zemským síťolům Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet císaře, ale i ve slabě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke sborníkové kontrole; též vztahují se k vojenskému sboru strážnímu soudů civilních ve Vídni, k četnictvu a k vojensky zřízené strážní finanční a bezpečnosti.

Rakouská společnost drah místních zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských ležerie a sjezdůni a pakobově chování všel výpravových k transportům vojenským a o pomoci vzájemnou zapůjčováním vozů a strojů při všelích transportech vojenských, též k organizacím ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení ležerie vojenských, jakol i k dodatečné úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě ležerie daných, na účel oněru vojenskáho, která úmluva voila ve skutek dne 1. června 1871.

Dovně zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učinil se společnostmi drah ležerie v přelíně vzájemně pomoci osobami při voľkých transportech vojaka a k předpisu o dopravě vojaka po ležericiích.

Těmito závazky všelra jest společnost jen dotud, pokud mohou se vyplnit dle sekundární povahy povolené trati a dle polohění povoleného v přelíně zalesení, vystrojení a zřízení dopravovacího.

Společnost zavazuje se, že zůstane bude mít k vyslaněným podléstojícím vojaka, všelčného ležerie námořského i obrany země při ustanovení míst služebních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. č. 69.).

§. 8.

Koncese a ochrana proti stavění nových ležerie, v §. 6., čl. 4) zákona o povolení ležerie vytknutí, bude platnou mít po devadesáti (90) let, počítaje od dostání dne, a poměra, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesí tuto prohlásiti za ukončenou dřívě, než tato lhůta dojde, když by se zjevila v §. 8. ustanoveným, co se týče početi a dokončení stavby a početi i nepřerušného provozování jíady, dosti neúčinilo, a vytknutí se lhůty vyniklé nezmohlo by se odklásti dle §. 11., čl. 4) zákona o povolení ležerie, a zejména kritici politickými nebo finančními.

§. 9.

Správa státní zřizuje sobě právo, držba v §. 1. jmenovanou po jejím dostání a po zavedení dopravy na ni v které době kali zakoupit, dle dle společnosti náhrada v hotovosti.

Pro ustanovení ceny nákupu vypočtena se roční ryzí výnosy podniku za sedm let, které předloženy skutečným nákupu, od toho odečteno se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pět let.

Pakli by průměrný ryzí výnos takto vytklého podnikoval níspod té annuity, již za doby koncesí početi jest k pětiprocentovému úročení a ke splacení skutečného kapitálu nakladacího, od správy státní schváleného, ustanovi se tato annuita jakožto cena ryzí výnos, který se při vyniklé ceny nákupu početi za základ.

Toto platí i tehdy, jestliže by dešna před uplynutím sedmého roku dopravního byla zakoupena.

Náhrada bude čina dle vše státní správy buď v dešada, jest rovná se má dočleněmu výnosu průměrnému respektive minimálnímu a jest společností po další dobu koncesie vyplácen bude v pololetních lhůtách prošlých dne 1. ledna

a 1. července každého roku, aneb zaplacená bude nejednou ona suma, které při pěti procentovém úročení rovnost se bude počítat hodnotě kapitálu uvedených ročních politiků, jest budou až do vyplacení koncesionální listiny splatná, a to v té době, kdy se nákup dráhy vykoná.

Suma skutečného, též i nominálního kapitálu zakladatelů sčítána buď státní správou.

Jestliže by po uplynutí prvního roku dopravního ještě šelhi nově stavby provedeny aneb prostředky dopravní rozvozeny byly, příslušné náklady na to budou býti přičítány ku kapitálu zakladatelů, když správa státní zvolila k obhajobě nových stavbám novým a k rozvození prostředků dopravních a když náklady šelhi budou prokázány.

Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu nebude stát, vyplativ nákupní cenu, nezvratně vlastnictví a politiků tato povolená trati se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímají v to i obec dopravní a zásoby materiálu, jakož rezervní fond pro tuto státní dráhu státní, pokud se svaluem správy státní nebyl spotřebován dle účelu svého.

§. 10.

Jakž pomine koncesioná a tímž dnem nebude stát bezplatně nezvratně vlastnictví i politiků koleznice povolená a veřejného movitého i nemovitého příslušenství, pojímají v to i obec dopravní i zásoby materiálu, jakož i rezervní fond pro tuto státní dráhu státní, pokud se svaluem správy státní nebyl spotřebován dle účelu svého.

Jakž koncesioná tato pomine, též i když se koleznice nakoupí (§. 9.), p-čtí společnost vlastnictví rezervního fondu, státního z vlastního výnosu podniku, i aktiv na nájmů nádražních, též zvláštních staveb a pozemků, z vlastního jmění státních nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí ji správa státní umožnila, dáležtí vyloučená, že nejsou příslušenstvím koleznice.

§. 11.

Správa státní zřizuje se kromě toho právo, jestliže by přišlo to, že by byla vjtrahna díla, porušily se opěť aneb neuspěšně návrhy, v listině o koncesioná neb v podmínkách koncesioná neb v zákonech uložena, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona a prohlášení dle okolností ještě dřív, než koncesioná dojde, koncesioná se zrušen.

Napominajíce přitom každého, aby proti ustanovením této koncesioná některák nejednal, a nepřijímaje společnost právo, před soudy Národní demokracie se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem úředníkům, jichž se týče, příkaz rozkaz, aby nad touto koncesioná a nade vším, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděly.

Tomuto na svědomí vydávám tento list, opatřený velkou pečeti Náší, ve Vídni, Našem říšském hlavním a sídelním městě, šestého dne měsíce únoru 1884 Páně úctivého osmiletého osmdesátého čtvrtého, panovník Nášeho císařského královského.

František Josef m. p.

Tanffé m. p.

Pius m. p.

Dunajewski m. p.

32.

Nářízení ministerstva práv, dané dne 8. března 1884,

jiní měl se obvod okresního soudu Olšeckého, Brodského, Zalesického a Zborůvského.

Dle §. 2. zákona ze dne 11. června 1868. (Z. ř. č. 59.) vylučují se:

I. obec Jastrow, Dubie, Kadubiska, Rainow a Caschy z obvodu okresního soudu Olšeckého, pak

II. obec Binoglowy a Naterpince z obvodu okresního soudu Zalesického; obce pod pol. I. uvedené přidělují se k obvodu okresního soudu Brodského a obce pod pol. II. uvedené k obvodu okresního soudu Zborůvského.

Nářízení toto nabude moci 1. ledna 1885.

Práček m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek IX. — Vyhlášen a zveřejněn dne 19. března 1884

33.

**Nařízení ministeria obchodního ze dne 14. března 1884,
jímž vplní se políček 166 pro přístavy smlouby.**

§. 1.

Každá loď obchodní, připlave-li za dne do přístavu, vstřítí má svou národní vlajku a nesmí sejíti ji, dokud řízení úřadu přístavního a námořsko-ozdravního není skončeno.

Za noci lzeženo buď přiluhých předpisů o ulívání světel.

Není dovoleno nakotvit se u vjezdu do přístavu, vyjímaje náhoda neodvratitelná.

§. 2.

Když přijede se do přístavu a dříve nežli dána jest povluka (povolení k obchodu), mimo výjimky v předpisích ozdravních a celních se zakládající, zapovíráno jest všeliké obchování se osob, a jinými osobami nebo lodmi.

Není-li zde takovýžto výjimek, správce lodí ihned po přijezdu má dostaviti se k úřadu přístavnímu, aby si opatřil povluku, respektive aby sepsán byl výslech námořsko-ozdravní.

§. 3.

„Úřadem přístavním“ rozumí se v tomto též přístavní úřad přiluhného místa, zohledně k jeho svléhnutím snad jinému.

§. 4.

Správce lodí jest povinen předložiti při sepsování námořsko-ozdravního výslechu papíry lodní a podati správce o své cestě jakož i o tom, se přihodilo se na cestě ve sméru námořnickém nebo ozdravním.

Kromě toho správce lodí, kdykoliv toho žádají přiluhné předpisy, světlé pak též o lodním manifestu se dne 23. března 1881. (Z. Ř. č. 35.), předložiti má

manifest nákladní ve svobodných přístavech úřadu přístavního, ve přístavech v celém obvodu letních úřadu celního, a jestliže by k tomu svázán nebyl, oznámiti k žádosti, jaký náklad má.

Vano-li loď více snadně zápalná, jako prach stělný, líčky uhelí, petrolej, ledek, lihoviny atd., správce lodí oznámiti má to zvláště, nežekaje, ať by výkon byl.

Všech správce lodí odpoví k tomu, ať se jej přístavní úřad osobe při výkonu služby.

§. 5.

Když sepsán byl námořsko-zdravotní výslech, úřad přístavní poukáže lodí kotviště.

Správce lodí nesmí bez dovolení úřadu přístavního ani kotviště si vybrati ani změnit.

Kotviště, mimo výjimky na zvláštních smlouvách se zakládají, bez rozdílu jaké národnosti lodí jsou, vykázaná budou dle času, kdy loď připlula, dle pomahy vítr náložných a dle úrodnosti lodí.

§. 6.

Žádá-li loď nesmí v břehu kotvití nejsemo nemocná, jakmile jest loď potřebuje kotviště ke skládání nebo nakládání.

A všech lodí opustiti mají místo jimi zaujaté, když-li toho úřad přístavní.

Lodí nebo člana v břehu nakotvených jen se schválením úřadu přístavního a šepce přístavního předpisk celničných (§. 32. celního řádu z roku 1833.) smí učiti býti na místo k drobnému prodeji nebo za skládání zboží.

§. 7.

Správce lodí, podle břehu v obvodu přístavním přivázaná, jest povinen dopustiti, aby úřad přístavní jeho lodí jinou loď po boku postavil, a aby tato spojena byla se břehem přes jeho loď.

§. 8.

Loď uvázána buď na kotvišti dle příkazů úřadu přístavního.

Loďmi s plachtami příčnými a parníkům v přístavech, v tomto směru zvláště označených, zapověděno jest bez příspění přístavního lodivoda se uvázati, odvázet nebo jiný pohyb vykonati.

Jestliže by správce lodí potřeboval lodivoda a úřadu přístavního k nějakému námořnímu výkonu, dle bude jemu zdarma k dispozici, avšak přístavní úřad není zodpovědný na jeho nákladní nebo úrodnost; správce lodí musí přijíti si proč k úřadu přístavnímu s členem své lodí a stejnym způsobem jej tam zpět doprovíti po skončení práci.

§. 9.

Uvážiti přístavní posluouchán buď úřad přístavní a jeho příkazů ve všech věcech, které týkají se služby přístavní nebo námořsko-zdravotní.

Nepovoluje-li se, třeba přistaví jest oprávněn ihned sám vykonati své příkazy a to na nebezpečení a náklad přistavné lodi.

§. 10.

Lodi na poplavkách uvázané popustiti mají tolik na větru lanoví, jak toho sile větru žádá, a na bouřlivého počasí nesmějí na méně než 30 metrů vzdáleny býti.

Není dovoleno, na bouřlivého počasí přivázati loď k poplavku, na kterém již jiná loď jest uvázena.

Lodi, uvázané na kólech a sloopech přivazovacích bez kruhů, ašítie svými botky a lany úplně sávitě kolem nich, a upotřebení prostředky uvazovací at vyhovují nástáim poměrům a příkazům úřadu přistavního.

Každé lano uvazovací buď uvolňuje, když jiná loď má proplouti.

Lodím, které nemají dostatečného lanoví, přistavni úřad nevykáže žádného místa v havírních přístavních.

K příkazům přistavního úřadu lodi mají tyž kasátkovou sejati, ráma pedál lodi postaviti nebo proti větru přitáhniti a vůbec podobným příkazům vyhověti.

§. 11.

Na oznámení v obvodu přistavním postavení, aby označeny byly podmořská telegrafní lana, roary plynové a vodní síd, buď náležitý pozor dán, vrátěti pak není dovoleno uvazovati lana na takových místech, která k tomu nejsou určena.

§. 12.

Není dovoleno cesty dopravní botky neb lany nahraditi nebo jinak nějakou překážku dopravy způsobiti.

§. 13.

Spouští-li se loď z kóčnice nebo vytahuje-li se na ni, ostatní lodi na blízku jsoucí, třeba-li toho, musí vzdáleni se na čas se svých míst.

§. 14.

Kusy dřeva nebo jiné věci, jiná lodi mohou býti porouchány nebo obrovny, nesmějí odřívány býti plavoucí ve vodě, aniž smějí se jimi obkličovati břehy přístavu.

Čluny lodí smějí chovány býti ve vodě jen takzváte, jestliže tím nevzniká žádná překážka pro jiné lodi nebo pro dopravu vůbec. O veliké čluny vůbec pečovati má vždy příslušný vlastník, jest odpověden jest za škody vzniklé uvážením jeho varůžků.

§. 15.

Zapověděno jest jakkoli zdi pobřežní porouchati, do nich kusy železa, trámy nebo kaly vložovati, také nesmějí vybírány býti kameny ze zdi pobřežních.

§. 16.

Zapověděno jest odřívati jinou loď bez dovolení úřadu přistavního nebo porouchati cizí prostředky uvazovací.

§. 17.

Správce lodi, která pohybuje se v obvodu přístavním, jestli má každé odhodné opatření, aby neodcházel žádná štody na saňacích přístavních nebo na jiných lodích.

§. 18.

Zapověděno jest jakžkoli znamení pro plavbu neb ustanovaci saňacím porouchati, značení nebo odstraniti, bez rozdílu zda jest ve vodě nebo na zemi.

§. 19.

Na lodích v přístavu urvaných mají býti přítomny v pravidla dvě stěiny mužstva a jeden důstojník loďní, přístavní úřad však, může ku počtu mužstva nebo ku kctvíti lodi, může dovoliti, aby počet tento byl menším.

Na odstrojených lodích, v přístavu urvaných, má býti stráž, jejíž síla ustanovena bude dle okolnosti úřadem přístavním.

V noci bez rozdílu na každé lodi v přístavě musí na palubě jeden muž na stráž býti.

§. 20.

Zapověděno jest chovati nezrušované py na palubě lodi, které tačou podle sebe nebo na břehu jsou urvaný.

§. 21.

Na lodích, které tačou podle sebe kotví v bazénech přístavních nebo připlavek, zapověděno jest míti světlo nezrušované.

Chce-li se k vykuřování rozdíliti ohně v prostoru loďní, jest k tomu třeba povolení úřadu přístavního, jest při tom dá potřebné příkazy.

Nakládá-li nebo skládá-li se věci snadně vzpalné, jest nejpečlivěji zapověděno kouřiti tabák na palubě i pod palubou, jakož v prostoru loďní, pak také na břehu bezprostředně na blízku těchto věcí.

§. 22.

Vznikne-li požár na lodi, nebo stane-li se nějaké jiné neštěstí na některém místě přístavu, správce lodi a mužstvo ať jsou po hotově ku pomoci pro případ, kdyby úřad přístavní je k tomu vyval. Přístavní úřad říditi má potřebné práce pomoci.

Jestliže na lodi vznikne požár nebo stane se neštěstí, jež ohrohuje veřejnou bezpečnost, správce lodi respektive stráž této lodi, a kdyby tito toho opominuli, tedy stráž na sousední lodi zvoniti má na poplach ustanoven loďním a správcem o tom také úřad přístavní.

§. 23.

Všeho v nebezpečných případech, které ohrohuji bezpečnost přístava a lodi v něm kotvících, správce lodi jest ustanoven, i bez příkazu úřadu přístavního, chovati se okolnostem přiměřeně, aby neštěstí bylo odvráceno nebo zmenšeno.

§. 24.

Při nakládání nebo skládání prachu střešného, střešiva válečného a látek uhacích, potrubí a jiných věcí snadně zápalných šetřeno buď příslušných předpisů.

§. 25.

Zároveň prachu střešného a věcí svítilostrojných, určenou pro vlastní potřebu, lodník má loď na místě k uchování těchto věcí ustanovenou, dříve nežli ve přístavu majme své kotviště. Rovněž střešné úbrany stavěny buďe náboje, dříve nežli loď majme své kotviště.

Věci svítilny uvedené nahoru býtí na loď vneseny teprve, když loď jest na cestu přichystána a již opustila břehy nebo bassiny přístavní.

§. 26.

V obvodu přístavním zapověděno jest bez zvláštního dovolení úřadu přístavního vypalování dřeva nebo jiné střešné úbrany, jakoli i věci ohněstrojně.

Co týče se nouzové úbrany na zemi, správce lodi příslušní má naříditi, aby zachovávalo ustanovení, která přístavní úřad mu oznámí, hledě k předpisům na přícházení místě v té příčině platným.

§. 27.

Všechny věci, které s lodi byly střešeny, nebo na loď mají býtí naloženy, buďe co možná nejrychleji a břehu odstraněny nebo na loď přineseny a nejméně zůstati přes noc na břehu.

Jestliže by tohoto předpisu šetřeno nebylo, věci tyto buďe odstraněny střešnou přístavními na nebezpečnost a náklad osobě omeškali a vloženy teprve po zaplacení příslušných úhrad a po složení pokuty tímto úřadem stanovené.

Jestliže toho patrno a nevyhnutelně jest třeba, přístavní úřad má povolit, aby věci zůstaly lodi na břehu na noc, při čemž však šetřeno buď celých předpisů v té příčině platných. Jestliže by mezi nimi byly věci snadně zápalné, ošetřeny buďe také úřadem přístavním a to na náklad vlastníkův.

§. 28.

Bez dovolení úřadu přístavního není přístě, buď si družo jakéhokoli, ani býtí nakládána, ani skládána, ani z lodi na loď přenesena.

Takovéto práce mají konati se jen na dně, a sť uložá se při nich plachty nebo plátna dehtovaného (parosailing), aby přístě do vody nenapadala.

Přístě buďe brána na místech k tomu zvlášť ustanovených anebo buď tam skládána.

Také při nakládání nebo skládání věcí snadně vzrostitelných uloženo buď plachty nebo plátna dehtovaného.

§. 29.

Zapověděno jest do vody ve množství větším házetí popel, sbytky uhlí kameňného a jiné věci jakéhokoli druhu. Takovéto věci buďe odvezeny na místo, úřadem přístavním nebo příslušným místním úřadem k tomu určené.

§. 30.

Lodi na stranu klísti nebo veš upraviti dovoleno jest jen se zvláštním povolením a za dozoru úřadu přístavního na místech k tomu určených.

Také pro upravení lodí urazit a pro všechny práce, s nimiž spojeno jest vařeni živých živočichů, jako smoly, dořta a pod., vyžadány buďte příkazy úřadu přístavního.

Pro těchto prací buď uložo všech opatrností, jichž tyto práce vyžadají.

§. 31.

Není dovoleno ve veš pérechovati lodi, které staly se nepotřebnými, ku plavbě nadále neschopným.

Správce lodí ve přístavním obvodu navalené nebo ponorené jest povinen učiniti ji plavnou, avšak lodi ponorené jen takzvá, jestliže by umáno bylo, že skrze ni plavbě překážka se děje.

Jestliže by správce lodí ve lodi úřadem přístavním položené nevyhověti předpisům právě uvedeným, úřad přístavní dá ji odstraniti nebo zachrániti na nebezpečnost a strasy lodí a věcí na ní nalozených.

§. 32.

Sněžení (níže řízení) led mimo loďnic jest s pravidla zapověděno. Přístavní úřad však v případech zvláštních stvetez lodě, shodou se s úřadem celnic, povoliti máže, aby sněžení dělo se na jiném místě, jestliže tím nijak neruší se plavba nebo jinak se jí nepřekážá. Uvaziti obvodu přístavního loď žádnou měrou nesmí masena býti více než až do jednoho metru nad hladinou vodní, ostatní díl trupu loďnic musí rozestřeno býti v loďnic nebo na jiném místě úřadem přístavním určeném.

§. 33.

Zapověděno jest bez zvláštního písemného dovolení úřadu přístavního za moři lodí upraviti, opravovati nebo učiniti.

§. 34.

Jestliže by loď ve vodách obvodu přístavního utvřila nějaké věci ze svého nákladu nebo vystrojění a správce lodí nemohl by jich ihned zachrániti nebo naléti, ať oznámí to úřadu přístavnímu k tomu konci, aby obdržel povolení k jich dodatečnému zachránění, aneb aby přístavní úřad dal je zachrániti na náklad lodí nebo vlastnika, jenž zachráněné věci vrátíci buďou, když byl složí vešlé úřady a zaplatí po případě náložené.

Kdo takovité věci v moři nebo na břech vyvržené nalozne a je sobě vezme, povinen jest oznámiti to úřadu přístavnímu, aby mohla učiněna býti další opatření, náložené věci však bez prodlou ať odvedá úřadu celnicmu, by vzaty byly do úřadního opatření.

§. 35.

Obvřeno a zakázáno jest zapověděno bez výlovného povolení správce loďnic nebo vlastnika loďnic nebo nákladu odstranovati jakžkoli přilobčenosti loďnic nebo věci nalozené.

§. 36.

Každý správce lodi jest zavázán přistavním úřadu oznámiti bez prodlení škody, které byl způsoboval na kotlích, zážehních uvanovacích, signálech a na všech pohyblivých, jakož i ponorní se nebo narušená čluná a lodí, konečně jakoukoli překážkou plavby.

§. 37.

Správce lodi ručí za náhradu škody, která učiněna byla jeho lodí, jejím člunem nebo nějakou osobou lodní na přistavních dílech v §. 36. jmenovaných. Vyjaty jsou případy náhody neodvratitelné.

§. 38.

Správce lodi za pobytu v přistavním obvodu doložitelný má k chování se majetka loďního a je napomenutí, aby vyšetřil na zemi neopustilo se žádné nepříslušnosti nebo vřivnosti.

Také v obvodu přistavním přísluší na lodi právo disciplinární správy loďníma.

§. 39.

Jestliže lodní správce pokládá příspěvkem moři veřejně za vše nevyhnutelnou, aby opět sjednán byl na lodi pořádek vážně ohrožený, žádá má úřadu přistavního za pomoc.

Je-li loď cizozemská, ať správce lodi předevzve svou odpověď skrze konsulařského zástupce své národnosti. Jestliže by v příslušném přístavě nebylo takového zástupce konsulařského nebo jestliže by prodáván spojeno bylo s nebezpečnostima, správce lodi přímo pokládá máše úřadu přistavního.

Na cizozemských lodích úřad přistavní máše jen tehdy předevzítí úřední výkon bez intervence příslušného zástupce konsulařského, když takovito intervence příslušnými smlouvami není odůvodněna.

§. 40.

Zapovídkou jest příkaz přistavní rušiti v jich povinnostech nebo míti se do jejich úředních výkonů a chovati se k nim určitě nebo takým způsobem, že tím porušuje se jejich hodnota.

§. 41.

V přistavním obvodu zapovídkou jest koupati se na místech, které přísluší úřadu úředně nejsou ustanovena k užívání za koupali veřejné.

§. 42.

Bez dovolení přistavního úřadu zapovídkou jest přechovávati na lodích cizí osoby.

§. 43.

Lodní správce bez rozdílu vlahky a bez újmy předpíší, o vysazení loďnických výdajů, povinen jest do 24 hodin, respektive kdyby loď dříve odplouti má, ještě před odplutím oznámiti úřadu přistavnímu, byl-li kdosi z majetka propuštěn nebo tajně s lodí se vzdáti.

§. 44.

Správce loďi vložky své jest zavázán před propuštěním loďi odvézati třádu přistavnímu opě svého seznamu ministrů.

§. 45.

Správce loďi neodmítí propuštění a dovolení k odplutí z přístavu dotud, dokud nevyhoví předpisům platným v manifestě nákladním a dokud neprokáže, že zaplatil poplatky přístavní a celní a jiné dávky, kterými by snad loď nebo zboží byly stíhány.

Stejnou měrou bude postupováno, dokud zaplacený nebudou peněžitě pokuty, a kterých správce loďi jest práš, jakoli i náklady tržního řízení a dokud nezakrojený nebudou škody na přístavě nebo jeho zařízeních opáchané, neob dokud nepořá nebudou dána příslušná záruka, že později zaplacený budou ve lhůtě, která paktována bude úřadem přistavním nebo dle okolností soudem.

§. 46.

Jestliže by nad loď úřadem k tomu povoláním a nějaké přístavy stížen byl zkrvácet, úřad přistavní jest oprávněn učiniti opatření, aby loď nemohla odplouti.

§. 47.

Přestupky těchto předpisů potrestány budou dle ministerského nařízení ze dne 30. září 1887. (Z. R. č. 188.) pokutou peněžitou až do 100 zl. nebo věznicí od 6 hodin do 14 dnů.

§. 48.

Jestliže nakvřeno přestupkem vznikne závazek k náhradě škody na majetku státním nebo soukromém opáchané, úřad přistavní vyléčení má povstatou škoda a z závazku ji nahradit, není-li měrou mezi stranami dohodliti míru, prezantimé rozhodnutí. Pohládá-li se některá strana na stíženou úřadu prezantimé rozhodnutím, má toho vůli, domáhací se pomoci proti druhé straně téžnou cestou právní.

§. 49.

O tržním řízení platí všeobecné ustanovení, které platí jsou při tržním policejních přestupků námořních.

Přistavní úřad, dle předpisů o tržním policejních přestupků námořních příslušný, jest instancí první, námořní úřad druhou a oběhací ministerium třetí instancí.

Odvědání z nálezu obhájeno buď do 15 dnů.

Jestliže druhá instance potvrdí nálezu instancí první, třeba by zaujala míru trestu, další odvolání místa nemá.

Zaplacené pokuty peněžitě případně podpořováním fundu námořního.

§. 50.

Pravomoc lhůta pro čin, v přistavním nařízení ustanovená, činí 3 měsíce. Lhůta tato přetahuje se zavedením řízení tržního.

§. 51.

Každý správce loďi, bez rozdílu vlajky, májí výtisk tohoto policejního řádu přistavišho.

Tento výtisk vydán ma bude při sepsání příchodního výslechu študam přistavním za určitou cenu.

§. 52.

Ustanovení §§. 2., 5., 9. prvního odstavce, 11., 12., 14. prvního odstavce, 15., 16., 18., 24., 29., 34., 36., 37., 40., 42. a 50. tohoto nařízení vztahují se také k lodím válečným.

Válečné lodí, které patří po delší dobu na loba kotvíř budou, jsou v pravidla podrobeny ustanovením §. 23.

§. 53.

Nařízení toto nabude moci 1. dubna 1884.

Tímto dnem, kterého toto nařízení nabude moci, posobou platnosti všechny dosavadě platné předpisy, pokud týkají se předmětu tímto nařízením upravených.

Plno m. p.

34.

Nařízení, vydané ministeriem věcí vnitřních dne 14. března 1884,

a upravení veřejného prodeje v lékárnách vstajých.

Poskazuje k předpisům §. 16. a 17. dekretu dvorské kanceláře, ze dne 8. listopadu 1868, č. 18135., které také od stáří zemských pojsaty byly do vydávaných instrukcí lékárnických, naříazuje se, aby sevráždějí označeny byly věci lékové, kterých není dovoleno vydávati v lékárnách vstajých při oběhu veřejném (t. j. bez receptu lékařského):

1. Následující věci lékové a preparaty, a to

Aloë, Amylum nitrosum, Chloroformium, Euphorbium, Elaterium, Gutt., Ipecacuanha, Jalapa, Sabina, Scammonium, Syrupus Discollii;

2. věci lékové věci, které ve Pharmacopoea austriaca, Editio sexta a v lékárnické sazbě poznaměněny jsou knihom (?);

3. věci lékové věci, které ve farmacopoei a v lékárnické sazbě nice nejsou poznaměněny knihom, ale které zejména uvedeny jsou v tabulce o čistotě nejvyšších, přidané k lékárnické sazbě na rok 1884., směř vydvány býti v lékárnách jen na písemné nařízené lékařů a ranhojů k lékařské práci operáční.

Revné věci přípravy lékové, které dle nařízení ze dne 17. sčn 1883. (Z. ř. č. 152.) jen v lékárnách na prodej obecný a prodávány býti smějí, pokud věci v předstých odstavcích uvedené jakožto součástky obsahují, dovoleno jest vydávati jen na předpis lékařský.

Toto nařízení nabude moci dnem svého vyhlášení.

Tašše m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1884. v jazyku německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinském, chorvatském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1884. každého těchto druhů vydání stojí 2 zl. 50 kr., nechť se pro něj dočkáte nebo se pošlě (bez porta) po poště.

Zákonníky německé na r. 1844. až včetně do r. 1883. stojí — když se vezmou všechny — 40 zl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1851 za 1 zl. 30 kr.	Zákonník na r. 1871 za 2 zl. — kr.
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1872 „ 3 „ 20 „
„ „ 1857 „ 2 „ 85 „	„ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1879 „ 2 „ 30 „
„ „ 1867 „ 2 „ — „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1868 „ 2 „ — „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1869 „ 3 „ — „	„ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ 1870 „ 1 „ 40 „	„ „ 1883 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných nední jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1883., prodávají se za tytož ceny jako zákonníky německé.

NE. Scházející nebo chybějící části zákonníka říšského lzeto nejdříve ve čtyřech nedělních reklamovány.

Po projití této hlásky vydají se části zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (%), neboli za 1 kr.)

Za tuto cenu lze dostati části zákonníka říšského o sobě ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska X. — Vydán a rozeslán dne 25. března 1884.

35.

Zákon, daný dne 16. března 1884.

Jmé na ochranu věřitelů proti úskobě jim za újmu způsobenou tím, respektivě doplnějí se ustanovení říše konkursního a říše exekučního.

S přelivěním obou ustanovení rady říšské vůči Mě se nařídilo:

§. 1.

Jestliže kdok dlužníkovi obecnému přednavezeném konkursu něco dlužná, tedy nedopouští se kompenzace se vzájemnou pohledávkou na dlužníka obecného kromě případnosti v §. 21. říše konkursního ze dne 25. prosince 1868. (Z. Ř. č. 1. s r. 1868.) výše uvedených se vědá, když vzájemná pohledávka na dlužníka obecného sice přednavezeném konkursu vznikla nebo byla postavena od osoby třetí nabýta, avšak majetník vzájemné pohledávky v době jejího vzniku, respektivě v době svého nabýti věděl, že podána byla žádost za uvedení konkursu na jmění dlužníka obecného nebo, jest-li firma jeho započta v rejstříku obchodním, že dlužník obecný přestal platit.

Ustanovení toto nemá platnosti, jestliže vzájemná pohledávka jest věstí dříve, než konkurs byl uveden, vznikla, respektivě postavena byla nabýta, nebo jestliže majetník vzájemné pohledávky svedeno byl p převodu nebo věstě dlužníka obecného napokojiti, a v té době, co v úvazek byl vešel, nevěděl, ani že podána byla žádost za uvedení konkursu na jmění dlužníka obecného, ani že dlužník obecný přestal platit.

Jestliže by tvrzeno bylo vědomí nebo nevědomí a skutečností napřed této ustanovení, tedy tvrzení takové nemá býti příměm rozhodovací; ovšem však dopouští se dítas příměm rozhodovací o takových skutkových okolnostech, ze kterých zvedli lze ano vědomí nebo nevědomí.

§. 2.

Jestliže věřitel, na zavedení konkurzu na jmění svého dlužníka žádá, ariesteri nějakého nároku odporčitého učiní hodnověrnost, bať konkurs zaveden i také uskříto, když při usázení o žádosti na zavedení konkurzu se objeví, že jest zde toliko jediný osobní věřitel, nebo že jmění jest příliš nepatrné, aby utvářeny byly náklady řízení konkurzního.

V takovéto případnosti zavedení konkurzu může zvláštním učiněno býti na polezení jistoty soudem vyměřené za náklady řízení konkurzního.

§. 3.

Jestliže vykonání konkurzu na zaplacení pohledávky pověřené stálo proti dlužníkovi a té příčiny bezvýsledným, že předmět konkurzních řízení nebylo možno že jen takových předmětů bylo, jichž nedostatečnosť patrná na jevu jest pro jejich malou hodnotu, pro nástavné práva na nich jiným věřitelům přitahá-jíci nebo pro nároky k těmto předmětům osobami třetími činěné, tedy soud k povolání prvního stupně exekučního nařídí má k žádosti věřitelově výměrou dlužníkovi, přeje jej o tom vyslechnout, aby při stání k tomu konci položeném udal své jmění a místo, kde jednotlivé kusy majetku se nacházejí, a aby přisáhu vykonal, že udal jako jevu správná, a že se svého jmění ničeho nezatajíl.

Nedostaví-li se dlužník ke stání neb odepře-li přisáhu vykonal, soud k návrhu věřitelově může naříditi, aby dlužník byl do vazby vezl. Co se tyto výkony vazby placené mají ustanovení řízení součinné o tom, kterak ukládat se vazba jakožto prostředek donucovací. Celistvá doba vazby nemá přehobovati jesti měsíců.

§. 4.

Zákon tento nabývá moci dnem svého vyhlášení. Tím dnem počítou platnost všechny zákonné předpisy, s obsahem tohoto zákona se nesrovnávající.

Ustanovení §. 1. nevztahuje se k řízením, která by předobraná byla pro, nežli počne působnost zákona tohoto.

§. 5.

Mému ministru práv jest uloženo, aby zákon tento uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 16. března 1894.

František Josef m. p.

Tausch m. p.

Právník m. p.

36.

Zákon, daný dne 16. března 1884,

o odporu proti právní síle, jež týkají se jmění dlužníka insolventního.

S přirobitím obou ustanovení říšské rady vědí si se naříditi:

I. Oddíl.

O odporu proti právní síle v řízení konkursním.

§. 1.

Po uvedení konkursu mohou právní řízy před tím předsevzaté, jež týkají se jmění dlužníka obecného, dle předpisů tohoto oddílu v odpor brány a naproti účinnosti an účinnosti prohlášeny býti.

§. 2.

Odporu jsou podrobeny:

I. Všechny právní řízy, které dlužník obecný v úmyslu druhé strany uzavřel, skrátili své účinnosti, předsevzal v posledních desíti letech před uvedením konkursu.

§. 3.

II. Následující právní řízy v posledním roce před uvedením konkursu předsevzaté:

1. Všechná bezúplatná pořízení obecného dlužníka, která týkají se jmění jeho náležitě, pokud k nim dle účelu nebyl zavázán a pokud nejsou o obvyklé přiležitostné dary hodnoty poměrně malé; tato odprávnělost vztahuje se také k všem smlouvám dlužníka obecného, které učiněny jsou s úmyslem splatných a bezúplatných, pokud jeví se býti bezúplatnými;

2. pojistil-li se všem, obdržel nebo plat všeobecný na jmění manželově, jakož i vstoupil-li se všem nebo vydržel-li se obdržel nebo plat všeobecný, pokud manžel v době příslušného právního činu nebyl k němu zavázán ani smlouva při uzavření sňatku nebo při přijetí všem učiněna, ani smlouva po skončení společnosti manželství;

3. pojistil-li se manželova pohledávka ze sňatku všem vzniklá na jmění manželčině nebo odvrátil-li se manžel všem z jmění manželčina sňatku, pokud manželka v době tohoto právního činu nebyla k němu zavázána smlouva při uzavření sňatku učiněna;

4. splatné smlouvy obecného dlužníka s manželem jeho — bez rozdílu, zda učiněny byly před uzavřením sňatku nebo po něm — anebo s osobami blízkými splatnějšími, pokud uzavřením smlouvy skrátení jsou účinnosti dlužníka obecného a druhá strana nedokáže, že jí v době, kdy smlouva byla učiněna, nebyl znám úmysl dlužníka obecného, účinnosti skrátili. Za osoby s dlužníkem obecným

blíže upřesňují pokládají se osoby, které s ním nebo s jeho manželkou v předešlém pokolení nebo v druhém stupni pokolení jsou příbuzny nebo soukřiveny.

§ 4.

III. Všechny tržebné, směnné a dodavatelské smlouvy, učiněné v posledních letech měsících před zavedením konkursu od obecného dlužníka s osobami, kteréž odpovídá k osobám v §. 3., člá. 4. dočasným, pokud druhá strana v předešlém jednání změnila poznání majetku věřitele srazujícími.

§ 5.

IV. Všechny právní činy, po zastaveném placení dlužníka obecného, jakož firma započala jest v rejstříku obchodním, nebo po podané žádosti za zavedení konkursu, nebo v posledních dvou týdnech, před některou z těchto dob předchozích, které některému věřiteli pro jeho pohledávku poskytají jistotu neb uspokojení, na něž neměl nároku, nebo se tím způsobem nebo se touto dobou, jestliže věřitel nedokázal, že v čas, kdy byl pojištěn neb uspokojen, znám mu nebyl úmysl dlužníka obecného, poskytnouti jemu výhodu tímto právním činem před ostatními věřiteli.

Důkaz tento jest vyloučen, jestliže se prokáže, že věřitel v době, kdy právní čin byl předchozím, věděl, že dlužník přestal plátni nebo že podána byla žádost za zavedení konkursu.

Takovýto právní čin nemůže býti v odpor vstát, jestliže předchozím byl tak dříve, než zaveden byl konkurs.

§ 6.

V. Všechny právní činy, po zastaveném placení dlužníka obecného, jakož firma započala jest v rejstříku obchodním, nebo po podané žádosti za zavedení konkursu předchozí, nejsou-li již předpisem §. 5. dočasným, které poskytují některému věřiteli pojištění neb uspokojení, pokud věřitel v době, kdy právní čin byl předchozím, věděl, že dlužník přestal plátni nebo že podána byla žádost za zavedení konkursu.

Ustanovení toto nevztahuje se k takovým právním činům, jimiž některému věřiteli požad poskytuje se uspokojení, pokud jeho pohledávka neodpiratelným způsobem tak jest pojištěna, že by mu také v konkursu přišel nárok na předchozí uspokojení.

§ 7.

Odpor proti pojištění není proto vyloučen, že pojištění stalo se k tomu času, aby splněn byl příkaz die §. 43. konkursního řádu ze dne 25. prosince 1848. (Z. ř. č. 1. z r. 1869.) vydanej.

§ 8.

Směnná placení dlužníka obecného nemohou na základě §. 6. upříti žádosti býti od příjmců, jestliže příjemce die směnného práva svedením byl pod námitkou nároku směnného je přijímá.

§ 9.

VI. Výsledna první jednání, po nastaveném placení dlužníka obecného, jehož firma zapadá jest v rejstříku obchodním, nebo po podané žádosti na zavedení konkursu od dlužníka obecného učiněná, předpisů §§. 2. až 7. již nevolitelná, jehož učiněním věřitelé jsou srozuměni, pokud druhá strana v té době, kdy první jednání uzavřelo, věděla, že dlužník přestal platit nebo že podána byla žádost na zavedení konkursu.

§ 10.

Na základě §§. 4. nebo 9. nemůže v odpor vstoupit první čin, mal-li se jest měšec dříve, nežli zaveden byl konkurs.

§ 11.

Nabytí nebo placení, která dějí se na základě jednotlivých prodejů movitých předmětů v obchodech veřejně prozrazovaných nebo následkem dražeb veřejných, podrobena jsou odporu dle předpisů dříve vyložených jen tehdy, když jest zde podmínka odpůrčivosti v §. 2. obsažená.

§ 12.

Odpor není tím vyloučen, že pro první čin, jest má býti v odpor vstoupil, vyložil byl vykazatelův rozsudok, vykazatelův směr nebo jiný prostředek exekuční, anebo že tento první čin proveden byl exekucí ke zjištění nebo k uspokojení. Jestliže první čin následkem odporu prohlášen jest za neúčinný naproti věřitelům, tedy zanikne, anž zvláštního odporu třeba, naproti věřitelům také působnost úřadu exekučního i působnost předchozích činů exekučních.

§ 13.

Podle předpisů v §§. 2. a 3. v člá. 1. vyložených mohou vstoupit v odpor:

1. Opominuté nastoupení dělčiví obecnému dlužníkovi připadlého nebo opominuté přijetí odkazu jemu ustanoveného;

2. náleze civilního soudce, jest vynesem byl proti obecnému dlužníkovi následkem toho, že dlužník buď zcela opominul se bránit nebo že některého ústředního neb obranného prostředku jemu po ruce jevícího nijak neužil nebo že ho neužil úplně;

3. opominutí nějakého kroku, jehož třeba, aby dle zákona nějaké právo zachováno, pojištěno nebo ku plácnosti přivedeno bylo, a k jehož výkonu vyzval se stalo soudním ediktom s doležením lhávy k tomu konci vymáhané.

§ 14.

Dle předchozích ustanovení mohou v odpor vstoupit i první činy, které týkají se pozůstalosti dlužníka obecného jesti nezobcované.

§. 15.

Odpor se dopouští:

1. Proti osobě, jež vzhledem k odporatelskému činu právním naproti dlužníkovi obecněmu jako dlužník smlouvy stojí nebo tímto právním činem byl pojištěn, uspokojen nebo jemu nějaká výhoda byla poskytnuta;

2. proti dědicovi toho, proti kterému právo odpáření dle čia. 1. bylo odůvodněno;

3. proti jinému bezprostřednému právnímu nástupci nebo bezprostřednému právnímu odvodci osoby, proti němuž právo odpáření dle čia. 1. bylo odůvodněno, avšak jen tehdyže:

- a) když v době svého nabytí věděl, že obecný dlužník předchozí právní čin v úmyslu, skrýtí své věřitele (§. 2.), nebo
- b) když jeho nabytí zakládá se na takovém právním činu, jež, kdyby předchozí byl obecným dlužníkem, dle §. 3., čia. 1. byl by odporatelským, nebo
- c) když patří k osobám v §. 3., čia. 4. výšeňm, pokud nedokáže, že mu v době jeho nabytí známy nebyly okolnosti, které zakládají právo odpáření proti jeho předchůdci.

Proti dalším právním nástupci nebo právnímu odvodci dopouští se odpor jen tehdy, když právo odpáření dle předchozích ustanovení odůvodněným být se jeví jak proti němu, tak i proti každému z jeho předchůdci;

4. proti dědici osoby, proti kterému právo odpáření dle čia. 3. bylo odůvodněno.

§. 16.

K odporu povoláno jest věřitelstvo, zastoupené správcem podstaty. Avšak výjimečně také realní věřitelé mohou vykonávati právo odporu, aby zachováno bylo jejich právo k předcházejícímu uspokojení z určitého majetku dlužníka obecného nebo aby v odpor vstoupil nárok jiného věřitele realního týkající se tohoto majetku.

Právo odporu vykonávají iac netoliko kolektivně, ale i osobou.

§. 17.

Co odporatelským činem právním se jeví dlužníka obecného bylo zános, přepč dno nebo doho se vedno, musí vřnosno být podstatě konkurzní.

Nesú-li vřnosn nřnosn, buř dno nřnosn.

Při vyměření náhrady, při poznamenání ostatních závazků osoby navrženou povinné i nároké jí přisáhajících následkem zánosu na víc utišnosho buř dno osoba tato, pokud v tomto nákosě nie jiněho musí ustanovena, pokládno se obmyslněho dřnosho ve smyslu obecněho nákosnka obecněho.

§. 18.

Závazky ustanavitelovy, dle §. 17. zánosn, přechnozi také na dřnos. Obnosně raření dřnos, jeř nastnoe dlo práva civilnřno, když dřnos v vřnosnkoz k dřnosovi byl se přřhřnřl, nesú tím dořnos.

Jestli dlelo povinen, vrátiti předněty do podstaty konkursní, tedy práv jest, pokud již následkem dočasně žaloby nenastihá se s ním jako s držitelem obynásťu, po čase své dráby a co do právoch čině vzhledem k této přednětím předevzatých jako obynásť dráhal ve smyslu obecného zákoníka občanského jen teokráte, když mu známý byly ony okolnosti, které zakládají právo odpírání proti zastaviteli. Tím zásada platí při posuzování dlečiny povinnosti k náhradě, nastala-li nemožnosť vrátení teprve za jeho dráby.

§. 19.

Co bezplatně bylo splááno (§. 8, čl. 1.), to příjemce vrátiti má jen pokud, pokud okres ano platil jest ještě obházen v čase odporu.

Výhoda tato nepřítihá však příjemci:

1. když by nabyti jeho i jako spláané bylo odprátočím;
2. když přednět přijatý nebo jeho kořnota obynásť a dráby pastil.

§. 20.

Záležti-li značitelny právní čin ve zřícení, v postupu, v prominutí nebo ve vzhledu na práv nebo v placení nebo v jejíhání, tedy při posuzování závazků protiděpárníkových platí obdobně ustanovení v §§. 17. až 19. občanské.

§. 21.

Jestliže na záležitých nebo na záležitých věcech, které jest vrátiti, osobami třetími proti právu nebo proti některému následujícímu nabyvateli vědi nebo práva nabytého nabyta byla taková práva, která ani dle předpisů obecného práva občanského, ani dle předpisů tohoto zákona nemohou vzniti v odpor, tedy ten, za jehož dráby nastala stihání takovými právy, když nabyti jako dle tohoto zákona jest se odprátočím, mále přičten býti, aby se s-běžek za čas, který vzniká následkem platnosti těchto práv za tjmu vřícení, dal náhradu dle přednětých předpisů.

§. 22.

K náhradě zaplacené summy směřované v případnosti §. 8. přičten býti mále poslední regresní dlužník směřovaný, nebo jestliže směřku na číet osoby třetí dále dal, osoba tato, když posledněm dlužníku regresnímu nebo dotčené osobě v čase, kdy směřku dle dal nebo dle dala, utrána byla některá okolnosť v §. 8. uvedená.

§. 23.

Jestliže následkem žaloby odpírání zákonný povinen jest obec spláati, tedy přednět tohoto platil případně konkursní podstatě.

§. 24.

Jestliže se ještě při odpírání vydobytko obec obude po provedení konkursu, tedy právní poměry odprátočím činem právním mezi dlužníkem obynásť a protiděpárníkem vzniklé zůstane vzhledem k tomuto obynásť nedobře a otřeka, kromě s číet tento obynásť nálež, rozhodnuta buď dle obynásť předpisů práva občanského.

§. 25.

Protisoporník žádá máti, aby jemu posud vráceno bylo jeho vloženné plnění, to jest to, co na základě prvního činu v odpor vzetého byl splnil dlužníkovi obecněmu, pokud příslušný přednět v podstatě konkurzní jest a ještě rozehnatí se máti, nebo pokud podstatá obokacena jest hodnotou vloženného plnění.

O dále jde o pohledávku, aby vráceno bylo vloženné plnění, jakož i o pohledávku, která následkem odporu znova znovu nabyla, protisoporník domlouvatí se máti na konkurzní podstatě jen jako věřitel konkurzní.

Jestliže v konkursu stal se rozvrh, při němž nebylo přihlédáno ku protisoporníku následkem nesvárnostiho opozdišho obhájení tohoto nároku, buď protisoporník při dalších rozvrzích požádán s hotovostí, která k rozvrhu přijde, přede vším na rovné postavení věřitelům při dřívěších rozvrzích požádáným.

§. 26.

Nárok, jehož domáhá se pře odporčí, nemáti právo býti kompenzován s protisoporníkovým nárokem na dlužníka obecněho.

§. 27.

Právo odporčí zastírka, jestliže se jeho soudně nedomáhá do roku po uzavření konkursu.

II. Oddíl.

§ odporu proti právním činům mimo řízení konkurzní.

§. 28.

Mimo řízení konkurzní mohou právní činy, které týkají se jenší dlužníkova, dle předpisů tohoto oddílu k uspokojení věřitelů v odpor brány a naproti nimž se nežádá právního prohlášení býti.

§. 29.

Odporu jsou podrobeny:

I. Všechny první činy, které dlužník v úmyslu druhé straně učiněno, skrtiti své věřitelé, předsevzal v posledních čech letech před soudním domáháním práva odporčího.

§. 30.

II. Následující první činy v posledním roce před soudním domáháním práva odporčího předsevzaté:

1. Všechny bezplatné právní činy dlužníkova, týkající se jenší jemu následného nebo dědicovím neb odkazem jemu připaděho, pokud k nim dle zákona nebyl zavázán, a pokud nejde o obvyklé příležitostné dary hodnoty poměrně malé; tato odporčatelnost vztahuje se také k oněm následným dlužníkovým, které učiněny jsou s úmyslem splatných a bezúplatných, pokud jest se býti bezúplatnými;

2. pojistil-li se věno, obětní nebo plat věnovaný na jmění manželové, jakož i vrátil-li se věno nebo vydal-li se obětní nebo plat věnovaný, pokud manžel v době příslušného právního činu nebyl k němu uzavřena ani smlouva při uzavření sňatku nebo při přijetí věna ušlechtcou, ani nikodem po skončení společného manželství;

3. pojistil-li se manželova pohledávka ze sňatku věno vzniklá na jmění manželčině nebo odvrátil-li se manžel věno z jmění manželčina ušlechtcem, pokud manželka v době právního činu nebyla k němu uzavřena smlouva, při uzavření sňatku ušlechtcou;

4. splatná smlouva dlužnickovy s manželem jeho — bez rozdílů, zda uzavřeny byly před uzavřením sňatku nebo po něm — nebo s osobami blízkými sňatčiny, pokud uzavřením smlouvy skrácení jsou větitelé dlužnickovy, a druhá strana nedokáže, že jí v době, kdy smlouva byla učiněna, nebyl znám úmysl dlužnickův, větitelů skrácení. Za osoby s dlužníkem blízkými sňatčiny pokládají se any osoby, které s ním nebo s jeho manželem v přímém pokolení nebo v druhém stupni příbuzného pokolení jsou příbuzny nebo souvazny.

§. 31.

Odpor se dopouští:

1. proti osobě, jenž vzhledem k odporatelnému činu právním nástupci dlužnickovi jako účastník smlouvy stojí nebo číno právním číno byl pojistěn, uspokojen nebo jako nějaká výhoda byla poskytnuta;

2. proti dědicovi nebo, proti kterému právo odpárčí dle člá. 1. bylo odvodeno;

3. proti jinému bezprostřednímu právnímu nástupci nebo bezprostřednímu právnímu odvodci osoby, proti němuž právo odpárčí dle člá. 1. bylo odvodeno, avšak jen tehde:

a) když v době svého nabytí věděl, že dlužník předsevzal právní čín v úmyslu, skrácení své větitelů (§. 29.), nebo

b) když jeho nabytí zakládá se na takovém právním číno, jenž, kdyby předsevzen byl dlužníkem, dle §. 29., člá. 1. byl by odporatelným, nebo

c) když patří k osobám v §. 20., člá. 4. vyjímčným, pokud nedokáže, že mu v době jeho nabytí známy nebyly okolnosti, které zakládají právo odpárčí proti jeho předchůdci.

Proti dalším právním nástupci nebo právním odvodci dopouští se odpor jen tehde, když právo odpárčí dle předchozích ustanovení odvoditelným býtí se jeví jak proti němu, tak i proti každému z jeho předchůdci;

4. proti dědici osoby, proti kterému právo odpárčí dle člá. 3. bylo odvodeno.

§. 32.

Právo odpárčí přísluší každému větiteli, jehož pohledávka jest vykonatelná, nahradit k číno, kdy byla vznikla, pokud osobě se na jažší dlužnickově nevedla

k splnění uspokojení věřitelovu, nebo pokládá lze, že k uspokojení takového nepovede.

Právo odpírání vykonává se také jako žaloba, ale i obranou.

§. 33.

Jestliže věřitel, dříve než jeho pohledávka stala se vykonatelnou, nebo nežli se objevil, že exekuce na jmění dlužnickovo k jeho splnění uspokojení nevedla nebo nepovede, upravit toho, proti nároku některý z právnických činů v §. 30. jmenovaných předevzat byl, nebo jeho dědic soudním nebo notářským doručením, že má býti čin tento v odpor vzíti: tedy jednorozší lhůta na počátku §. 30. dočasně počítá se nespět od toho času, kdy doručení se stalo, až jestliže do vypršení dvou let po tomto čase soudně domluví se o nárok odpírání a kromě toho pokládá lze, že by exekuce na jmění dlužnickovo již v čase tohoto doručení nebyla vedla k splnění uspokojení věřitelovu.

Jestliže doručení nastalo se tomu, proti němuž některý z právnických činů v §. 30. jmenovaných předevzat byl, nebo jeho dědicovi, namátkou předložením lhůty nastoupí ve všech případech jest proti tomu protidoporník, jenž takové doručení dodáno bylo.

§. 34.

Právo odpírání lze vykonati obranou, dříve nežli pohledávka odporajitelho věřitele stala se vykonatelnou.

První okolností, že pohledávka odporajitelho věřitele nestala se ještě vykonatelnou, nepřekážá výkonu práva odpíráního v řízení k rozvrhu tržové ceny nacením prodávám dočasně.

§. 35.

Jestliže odpor stane se žalobou, buďž s prosbou, aby právní jednání v odpor vzít prohlášeno bylo za neúčinné proti věřiteli, spojena další prosba, se splnění nebo upří pro uspokojení věřitelovo žalovaný za povinná uznati býti má.

§. 36.

Protidoporník takto k dlužníku hleděti může o výměni vzájemného pláten nebo o pohledávku následkem odporu opět vzniklou. Žádá-li s tohoto důvodu za zrušení konkursu na jmění dlužnickovo, ověřiteli jeho pohledávky, které dle §§. 63., 64. a 198. titulu konkursního se dne 25. prosince 1868. (Z. č. 1. z r. 1863.) povinen jest podatí, byla-li pře odpírání opatřena dlužníkoví, státi se může soudkem v této rozepři vydačím.

§. 37.

Pokud tento oděel neobsahuje jiných ustanovení, předpisy §§. 11., 12., 13., 14., 17., 18., 19., 20., 21. a 26. platí obdobně i o odporu proti právnímu činům dlužnickovým mimo řízení konkursní.

§. 38.

Protiedperník může staviti se nároku odpůrčího tím, že zapraví pohledávku, kterou odporající věřitel má proti dlužníkovi.

§. 39.

Okolnost, že tři právní tituly od několika věřitelů v též při nebo v různých přípích právních jest v odpor van, nezabírá míti žádnou měrou za následek, aby závazky, které sňhacou protiedperníka, přechovovaly měru v §§. 17. až 21. ustanovenou.

§. 40.

Právní pře, věřitelovou žalobou odpůrčí zahájena, přestahuje se zavedením konkursu na jednu dlužnickovu.

Správece podstaty může v takovéto právní při na místo věřitelovo vstupiti nebo dále pokračovati v řízení odpůrčí.

Správece podstaty povinen jest zpraviti věřitele a žalovaného protiedperníka soudem nebo notářským doručením, na čem se ustanovil.

Váží-li správce podstaty, může jak věřitel, tak i žalovaný protiedperník žádati u konkurzního soudu, aby správece podstaty nahrazeno bylo, aby do vypršení určitého dne, jest dle kalendáře buď ustanoven, vykonal volně své právo své a u konkurzního soudu se prohlásil, na čem se usnesl. Soud konkurzní má ihned oznámiti správcem stranám, jaké prohlášení správce podstaty podal.

Jestliže správce podstaty apomíne prohlásiti se ve lhůtě jemu položené, tedy pokládá se, že nechce pokračovati v řízení.

Vstupí-li správce podstaty do pře, tedy ode dne, kdy jeho prohlášení bylo doručeno, jak jemu tak i žalovanému protiedperníkovi přislíbují měru úplné sňkonné lhůty processuální.

Odpůrčí-li správce podstaty pokračovati v řízení, tedy řízení toto jen pro náklady receptu od kterékolí strany může se obnoviti a v něm pokračovati. Ode dne, kdy doručil se soudní prohlášení některé strany, že obnovuje při co do nákladů, přislíbá stranám při lhůtech processuálních výhoda v předchozím odstavci dotčená.

Jestliže správce podstaty odpůrčí pokračovati v řízení, nepočítá tím práva samostatně vykonat právo odpůrčí ve lhůtě jemu dle tohoto sňkonné přislíbující.

§. 41.

Prodávání lhůty k odporu, jest dle §. 38. některým věřitelem bylo vydané, přislábá, jestliže před podáním žaloby odpůrčí zaveden byl konkurs na jednu dlužnickovu, také správece podstaty pro výhodu práva odpůrčího, avšak jen s těmi podmínkami a v tom objemu, jakou měrou by také věřitel býval oprávněn k odporu.

§. 42.

Na nákladě rozhodku o věřitelově žalobě odpůrčí vyuzsuzeného může znalece proti žalovanému protiedperníkovi po zavedení konkursu na jednu dlužnickovu jen od správce podstaty započata a dále vedena býti.

Taková práva nemá spolek podstaty, pokud věřitel na základě vydáního rozsudku pro svůj nárok již byl uspokojen nebo jejížto; avšak uspokojení nebo jejížto takto dočasně podrobena jest odporu dle předpisů v §. 6. obecných.

§. 43.

Jestliže při, o věřitelově žalobě odporu zavedena, přibude ještě do konkurzní podstaty, nahrazeny bude z tohoto ještě odporujícímu věřiteli náklady na domáhání práva jim vynaložené.

§. 44.

Náklady odporu, které vznikly prve, než zaveden byl konkurs na ještě dlužníka, po skončení řízení konkurzním omezeno více provedeny být.

§. 45.

Ustanovení v §. 40. až 44. obecná nevztahují se k odporům žalobám věřitele realního soustředěným k tomu, aby obhájen byl jeho nárok na předání uspokojení z určitého majetku dlužníka nebo aby v odpor vzat byl nárok ještě věřitele realního týkající se tohoto majetku.

III. Oddíl.

Ustanovení společná.

§. 46.

Pokud dle platných zákonů povoliti lze prostředek zjišťovací, přičemž nebo společenství v odporu při může tím být nahrazen, že osoba k odporu oprávněná dá jistotu za nároky, které by postředovním vzniknouti mohly výkonem prostředku zjišťovacího.

Jestliže k realizování nároku odporu třeba jest knihovního zápisu, osoba k odporu oprávněná, prokáže-li, že žaloba odporu k soudu jest přijata, a jsou-li zde podmínky pro povolení prostředku zjišťovacího, žádati může u soudu, před níž se pře vede, za knihovně poznámku žaloby odporu. Tato poznámka má následek, že rozsudek o žalobě odporu vynešen jest svou úplnou působností i proti těm osobám, které též prve po době, kdy žádá za výkon poznámky dle soudu knihovně, nabýly práv knihovně.

§. 47.

Vykonává-li se právo odporu žalobou, místo má stručně řízení také i tenkrát, když by dle zákona nastoupiti mělo řízení řízení písemné neb ústní. Předpisy §§. 6., 9. a 51. dvorského dekretu ze dne 24. října 1844. (Sbírka zákonů soudních čís. 906.) a předpisy §§. 9., 10. a 52. dvorského dekretu ze dne 19. března 1848. (Sbírka zákonů soudních čís. 1130.) nemají však platnosti v takovýchto případech.

§. 48.

V právní při o odporu proti právnímu činu a o následcích odporu soudce není vinná náležitá pravidly o připustnosti a o více důkazů; soudce rozhodnutí má die svého vlastního převládání, vskazuje na základě svědomitého prokrama předvedených prostředků právních.

Závislí odporatelnost právního činu na důkazu o vědomí nebo nevědomí nějaké okolnosti, rozhodovací příznaky užto býví může potať ku provedení tohoto důkazu, pokud podána byla o takových skutkových okolnostech, a nicť dovoliti lze ano vědomí nebo nevědomí.

§. 49.

Jestliže o odporu rozhodnuto býví má ve sporu bagatelijná, stávají v platnosti při řízení předpisy zákona ze dne 27. dubna 1873. (Z. ř. č. 66.).

§. 50.

Pro odporčí může a důvoda, že právní čin v odpor vstáví jení se býví činem trestateljným die obecného zákona trestního, jen tehdyže býví zastavena, když trestní vylučovací již jest navrženo a když kromě toho náleze soudce civilního závisl na výroku trestního soudu o vinně protidělníkově.

§. 51.

Předpisy tohoto zákona nepřekážejí domlouvati se o náhrady v občanském právu založené na náhradu škody, která způsobena byla skrze čin zákonnem trestním napověděný.

Totéž platí o oprávněni správce podstaty v občanském právu založeném, pokud die něho může popřati platnost směr důležitá obecného.

§. 52.

Zákon tento nabaďe moči dnem svého vyhlášení. Ku právním činům, které předsevzeny byly před tímto dnem, nikterak se nevztahuje.

Jestliže některý z právních činů v §. 2, čis. 2, 3. a v §. 30, čis. 2, 3. se odporatelně prohlášených předsevzen byl po době, kdy tento zákon působiti počal, tedy dotčený právní čin, jestliže v tom čase nástak již byl uzavřen, nemůže na základě uvedených předpisů v odpor vstáví býví, když náznak k tomuto činu právnímu náležen byl uzavřenou před jeho předsevzením o rok dříve učiněno. Toto omezení odporatelnosti nemá místa, když některý z právních činů v §. 2. čis. 2, 3, a v §. 30. čis. 2, 3. uvedených v odpor jest vstáv na základě některého jiného ustanovení tohoto zákona.

Dnem vyhlášením podobou platnosti všechny zákonné předpisy ku předsevzením tohoto zákona se vztahují, pokud jich o obsahu jako arvnati náleze.

§. 53.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 14. března 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

37.

Nariadení, vydané ministeriem věci vnitřních, obchodu a orby dne 22. března 1884,

imi stanoví se tak, aby přechití počne třináct řádů pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marka.

Dle článku III. ministerského nariadení ze dne 3. srpna 1883. (Z. ř. č. 145.) stanoví se, že třináct řádů pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marka tímto ministerským nariadením vydaný přechití počne dne 30. března t. r. a přechodními ustanoveními v článku III., §§. 1—3. obsahujícími.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Falkenhayn m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XI. — Vydána a rezeslána dne 30. března 1884.

28.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 15. března 1884,

ze sdělu stráže finanční v Osvěch-Livku v Přímoti dána byla práva vedlejší celnice II. třídy.

Osvěha e. k. stráže finanční v Osvěch-Livku dána byla práva vedlejší celnice II. třídy počínaje 1. březnem 1884.

Dunajewski m. p.

29.

Nařízení, vydané ministeriem práv, dne 27. března 1884,

žná přisluje se soudní okres Běbrský k obvodu zemského soudu Lvovského v Galii.

S nejvyšším schválením ze dne 23. t. m. na základě zákona ze dne 26. dubna 1873. (Z. ř. č. 62.) vylučuje se soudní okres Běbrský z obvodu krajského soudu Zloczewského a přisluje se k obvodu zemského soudu Lvovského.

Nařízením toto nabude moci 1. října 1884.

Pražák m. p.

10.

Zákon, daný dne 29. března 1884,

ještě tžde se dále vybirala daně a dávky i správevní úkladů státního v měsíci dubna 1884.

§ přiváděním obojího usnesený říšské rady vídeňské se naříditi:

§. 1.

Vláda dávká se moc, aby v měsíci dubna 1884. dále vybirala přímé i nepřímé daně i dávky a příspěvkami dle zákonů o ukládání daní nyní platných, a to příspěvky při daní z výdělků a při daní z příjmů v míře, ustanovené zákonem finančním ze dne 18. dubna 1882. (Z. Ř. č. 47.).

§. 2.

Výlohy správevní, které vzejdou v měsíci dubna 1884., spravovány buďte dle potřeby na účet úvěků, které zákonem finančním na rok 1884. u náležitých kapitálů a titulů se ustanoví.

§. 3.

Povoluje se, aby i v měsíci dubna 1884. užito bylo statky, které užito koncem března 1884. z dodatečněho úvěru 210.000 sl., zákonem ze dne 6. června 1882. (Z. Ř. č. 64.) povoleno a zákonem ze dne 18. května 1883. (Z. Ř. č. 65.) prodlouženo, na stavbu obytných bytů četnických v území Křivotýjském a v přilehlém území jeho.

§. 4.

Ministrovi financí jest uloženo, aby tento zákon, ještě nebylo placení dne 1. dubna 1884., ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 29. března 1884.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Ziemiańkowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.

Práček m. p. **Conrad** m. p. **Welsersheimb** m. p.

Dunajewski m. p. **Pine** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XII. — Vydána a zoselána dne 1. dubna 1884.

II.

Narizení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 1. dubna 1884,

ježtž obližatená zavádí se telegrafní listy nákladní a vytištěna známka kollektiva.

1. Počínaje 1. lednem 1885, kromě výjimek kolkových zákonem ustanovených, v obvodu království a zemi na říšské radě zastoupených, a to podlévaj-li se sobě do stánie rakousko-uherských za všech okolností, a podlévaj-li se do stánie námo Rakousko-Uhersko ležících ve všech případech, kde pro jeztž úplná depesny se svoláním telegrafního úřada doručitko zavedeny nejsou formálně uchylují se od všeobecné předpisy, utváre jestž jestž jestž nákladních listů a vytištěna známka kollektiva.

2. Tyto listy nákladní tistěny jsou na papiru 37 centimetrů širokém a 29 centimetrů vysokém, jeztž pro obyčejná zboží nákladní jest bílý, pro zboží rychlé červený.

3. Kolková známka jeztž a pětkrajcová jest provedena tiskem červeným a celou v reliéfu na levé od nápisu „Nákladní list pro zboží obyčejná“ nebo „Nákladní list pro zboží rychlé.“

4. Na listech nákladních po levé straně nad poznamenanou vous jakožto firmového razítka pro správy telegrafní vytiště jest c. k. orel s nápisem: „Pro rakouské správy telegrafní. Z c. k. dvorní a státní tiskárny.“

5. Každý má toho vůle c. k. dvorní a státní tiskárny vytištěností dáti na listech nákladních ihned při jich zamlouví své jeztž nebo svou firmu a svou adresu, a to buď na místě ku podpisu nasytatelevo úřadu, nebo dle všeobecného řádu telegrafního, §. 50., článek 7., odstavce 3., na nedatí straně listu nákladního bez újmy místa k telegrafnímu úřadu ustanoveného, jak adresu příjemcovu, obměň a znamení naskazých kusů, konečně prohlášení die nároku nebo téla všeobecného dovolení, vše toto na místech k tomu ustanovených.

6. Též jest dovoleno, dodatečně listem (litografií, rautkem nebo jiným způsobem) oznámiti na nákladních listech jméno nebo firmu s adresou podatelovu, adresu příjemcovu, obch. a znamení zaslaných kusů.

7. Nákladní listy s výtiskem známek kolkovou prodávati se budou v beležních výpravních sbítk, jakž i na jiných místech prodávacích, jež dle potřeby se oznámi.

8. Zkontrolujte ka kolika jest cena nákladního listu bez rozdílů, zda německý nebo dvojnásobný, zda bílý nebo červený:

a) při dvojnásobném prodeji, při němž užívati se bude bez výjimky jednoho a téhož druhu papíru, $\frac{1}{2}$ krejcaru za kus;

b) odečetě-li se nejméně 1000 kusů na papíru pro dvojnásobný prodej ustanoveném $4\frac{1}{2}$ sl. a na silnějším papíru k výtiskům téžostí dohodnuté 6 sl. za 1000 kusů.

9. Na nákladní listy, v částkách nejméně po 1000 kusech namávaném předložíti náznakou a některého místa prodávacého (číslo 7.) nebo přímo u a. k. divorů a státní tiskárny, bez výjimky ceny příslušné bude jesti jedno nebo firmu i s adresou zasylatelovu na místě k podpisu jeho určeném.

10. Výtisk jména nebo firmy a adresy zasylatelovy na místě k podpisu jeho určeném při částkách menš než 1000 kusů, jakž i výtisk jiných dovolených detailů, jako znamení kusů nákladových, adresy příjemcovy, jména nebo firmy a adresy zasylatelovy na zadní straně listu nákladního sd. účtován bude dle vztáhlé sazby k tomu konci ustanovené.

11. Jestliže náznakem nejméně 1000 kusů listů nákladních výtiskem dají na nich své jméno nebo firmu s adresou na místě k zasylatelovu podpisu ustanoveném, platí 1 $\frac{1}{4}$ % prozise kolkové.

Táto provize platí také správy beležní při nákladních listech k prodeji převzatých.

12. Pekážkové listy nákladní nemohou býti vyměňovány za známky kolkové, ujbírá jen za nové blankety, zaplatě-li se za kus $\frac{1}{2}$ krejcaru.

13. Nové listy nákladní k fakultativní potřebě vydávati se počnou 1. července 1884, a prodějí bude vztáhlě oznámeno, kdy a za jakých podmínek více užíváno býti moži nákladních listů s výtiskem známek kolkovou, vydávacích počem od a. k. divorů a státní tiskárny.

14. Nákladní listy, které dle zákona správcovy jsou kolika, odbírány buďte na list zákuskový úřady civilní a vojenský sd. u kolkových skladů prodávacích příslušné země nebo u a. k. divorů a státní tiskárny.

Při podání majtky buď na místě nákladním výlovně oznámen zákonof důvod, proč kolika jest prost.

15. Toho dne, kterého toto nařízení nabude moci, pozvedou platnosti nařízení ze dne 29. prosince 1876. (Z. ů. a. k. a v. 1877.) a ze dne 8. října 1878. (Z. ů. a. k. 128.).

Dumajewski m. p.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XIII. — Vydána a rozosílána dne 6. dubna 1884.

12.

**Železniční úmluva ze dne 9. května 1883,
mezi nenasáňtřím Rakousko-uherským, Tureckem, Srbskem a Bulharskem.**

(Vydána ve Vídni 9. května 1883, Jaku s. a. in. Apostolickým Vydáváním vstřížena ve Vídni 13. října 1883.
vstřížena vručením ve Vídni 18. října 1883.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae,
 Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae;
 Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
 Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
 Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes
 Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenere praesentium facinus. Quum a Plenipotentiariis Nostris et illis Osmanorum Imperatoris, Serbiae Regis, et Bulgariae Principis de viis ferreis inter utriusque Nostrum diligentes conjugendis conventio die nona mensis Maji anni currentis Viennaee inita et signata fuit tenoris sequentis:

Text původní.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie,

le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Serbie,

le Gouvernement de Sa Majesté Impériale le Sultan, et

le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie, animés du désir de favoriser et de régler, par l'existence des jonctions des voies ferrées prévues aux articles X, XXI et XXXVIII du Traité de Berlin, le trafic entre Leurs territoires, ont résolu de conclure une Convention et ont nommé à cette fin pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

le Sieur Gustave Comte Kálnoky de Körös-Patak, Chambellan et Conseiller intime actuel, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères, Général dans Ses armées et

le Sieur Ladislas de Szűgyényi-Marich de Magyar-Szűgyén et Szolgaegyháza, Chambellan et Conseiller intime actuel, Premier Chef de Section au Ministère de la Maison Impériale et des affaires étrangères.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

le Sieur Milan M. Boghičević, Son envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique,

Sa Majesté Impériale le Sultan:

Sadullah Pacha, Son Envoyé extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique,

Překlad.

Vláda Jeho Veličenstva císaře Rakouského, krále Českého atd. a Apoštolského krále Uherského,

vláda Jeho Veličenstva krále Srbského,

vláda Jeho císařského Veličenstva Sultána a

vláda Jeho Vysosti knížete Bulharského, přejíce sobě, aby styky mezi svými obvodmi státními provedenými lemmiřných spojemi v článku X., XXI. a XXXVIII. berlinské smlouvy dotčených ulehčily a upravily, usnesly se vejíti v úmluvu a jmenovaly k tomu kromě plnomocnosti svými:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenstvo:

pana Gustava hraběte Kálnoka z Körös-Patoku, komořího a skutečného tajného rada, Srbského císařského domu a věcí zahraničních, generálmajora a

pana Ladislava z Szűgyényi-Maricha z Magyar-Szűgyéna a Szolgaegyházy, komořího a skutečného tajného rada, prvního přednostu oddělení v ministeriu císařského domu a věcí zahraničních,

Jeho Veličenstvo král Srbský:

pana Milana M. Bogičeviče, Srbského mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenstva,

Jeho císařské Veličenstvo Sultán:

Sadullah paša, Srbského mimořádného velévyslance a zmocněnce u Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenstva,

Seu Altezza le Prince de Bulgarie :

le Sieur Nicolas S. Stoitchoff, ancien Ministre, et

le Sieur Constantin Stoileff, ancien Ministre,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

En exécution des dispositions arrêtées par les articles X, XXI et XXXVIII du Traité de Berlin, les Parties contractantes s'engagent à faire construire et raccorder et à livrer à l'exploitation simultanément à la date du 15 octobre 1886 les lignes désignées dans les articles 2, 3, 4 et 5 ci-après conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 2.

Le Gouvernement Impérial et Royal d'Autriche-Hongrie s'engage à faire construire et raccorder et à livrer à l'exploitation simultanément à la date susdite du 15 octobre 1886 une jonction de Budapest par Semlin jusqu'à la frontière hongroise-serbe à Belgrade.

Article 3.

Le Gouvernement Impérial ottoman s'engage à faire construire et raccorder et à livrer à l'exploitation simultanément à la date susdite du 15 octobre 1886 :

1° le raccordement de la ligne déjà existante de Constantinople-Bellova à la ligne à construire de Nisch par Sophia jusqu'à la frontière ottomano-bulgare ;

2° un embranchement qui se détachera, aux environs de Pristina, ou de tout autre point qui sera trouvé convenable par les autorités Impériales ottomanes, du chemin de fer déjà existant

Jako Výsoký kníže Bulharský :

pana Mikuláše Stojšova, bývalého ministra, a

pana Konstantina Stojljova, bývalého ministra,

kteří vyměnili své plné moci a shledavše je býti v dobré a náležitě formě, usneli se o následujících :

Článek 1.

Aby provedena byla ustanovení, v článku X, XXI. a XXXVIII. berlínské smlouvy obsahem, smlouvající strany zavazují se, že trati v následujících článcích 2., 3., 4. a 5. uvedeně dle ustanovení této smlouvy dají zřídit, k sobě připojit a že je současně dne 15. října 1886. vozbě odevzdají.

Článek 2.

Cisářská a královská rakousko-uherská vláda zavazuje se, že dá belenzimně spojená s Budapeští přes Zemlin až k uhersko-serbským hranicím u Bělehradu zřídit a připojit a že je současně uvedeného dne, 15. října 1886, vozbě odevzdá.

Článek 3.

Cisářská turecká vláda zavazuje se, že dá zřídit a připojit a že současně uvedeného dne, 15. října 1886, vozbě odevzdá :

1. připojení belenzimně trati cařihradsko-belovské již vystavěné k belenzimně trati, která vystavěna bude s Nislem přes Sredec k turecko-bulharským hranicím,

2. odbočku, která s okoli přístěpiského nebo s jiného místa již vystavěné belenzimně soluňsko-mitrovické, jež cisářskými tureckými úřady uznáno bude za vhodné, vyjde a za společně shody,

Balonique-Mitrovitza et qui sera conduit, suivant le tracé jugé le plus convenable d'un commun accord, jusqu'à la frontière ottomane-serbe, pour se joindre à la ligne serbe désignée au N° 3 de l'article 4 ci-après.

Article 4.

Le Gouvernement Royal de Serbie s'engage à faire construire et raccorder et à livrer à l'exploitation simultanément à la date susdite du 15 octobre 1888 :

1° La ligne de Belgrade à Nisch, se raccordant près de Belgrade à la ligne de jonction hongroise.

2° Une ligne de raccordement de Nisch à la frontière serbo-bulgare via Piroet vers Bellova dans la direction de Constantinople.

3° Une ligne de raccordement de Nisch par Vranja à un point de la frontière serbo-ottomane à déterminer de commun accord, pour se joindre à la ligne ottomane désignée dans l'article 3 sous N° 2.

Article 5.

Le Gouvernement Princier de Bulgarie s'engage à faire construire, à raccorder et à livrer à l'exploitation simultanément à la date susdite du 15 octobre 1888 un chemin de fer se raccordant à la ligne à construire par la Serbie de Nisch via Piroet à la frontière bulgare-serbe et lequel ira de ladite frontière par Çaribrod et Sophia jusqu'à la frontière bulgare-ottomane, pour se joindre à la ligne Constantinople-Bellova qui sera conduite jusqu'à ce point.

Article 6.

Les Gouvernements voisins s'engagent à faire procéder, par une Commission spéciale, nommée par eux et envoyée sur les lieux, aux études techniques nécessaires pour fixer le point de la frontière et la jonction de leurs lignes

respectives traif sa nejvhodnější úmístou, až k turecko-serbským hranicím vedena bude, by připojena byla k serbské železniční trati v následujícího článku 4. pod číslem 3. dotčená.

Článek 4.

Královská vláda serbská zavazuje se, že dá sříditi a připojiti a že současně uvedenoho dne, 15. října 1888., voubě odevzdá:

1. železničnou trať z Bělehradu do Níše, aby připojena byla k uherské trati spojovací u Bělehradu;

2. spojovací trať z Níše k serbsko-bulharským hranicím přes Piroet k Belově ve směru do Cařibrodu;

3. spojovací trať z Níše přes Vranji k místu na serbsko-tureckých hranicích ve shodě společně ustanovenému, aby připojena byla k turecké trati železniční, dočasně v článku 3. pod čís. 2.

Článek 5.

Královská vláda bulharská zavazuje se, že dá vystavěti a připojiti a že současně uvedenoho dne, 15. října 1888., voubě odevzdá železničnou, která připojí se k trati serbskou od Níše přes Piroet k serbsko-bulharským hranicím vystavené, přijde od hranic právě dotčených přes Cařský Brod a Svedee až k bulharsko-tureckým hranicím, aby připojena byla a trať cařibrodsko-belovskou, jež až sem má býti vystavena.

Článek 6.

Pohraniční vlády zavazují se svěřiti komisi, od nich jmenované a na místo samé vyslanou, děti vykonati potřebná technická studia, by ustanoveno bylo hranice místo, kde jejich trati spolu spojeny býti mají. Tyto předobřené práce

respectives devra avoir lieu. Ces travaux préparatoires seront terminés et les points de jonction fixés par les Gouvernements respectifs, au plus tard avant l'expiration d'un an à partir du jour de l'échange des ratifications de la présente Convention.

De même les Parties contractantes prennent l'engagement de fournir, dans le délai précité, la preuve qu'elles ont assuré selon leur convenance, soit par une concession définitive, soit par l'adjudication des travaux, l'exécution jusqu'au 15 octobre 1889 des lignes à construire sur leurs territoires respectifs.

Article 7.

Afin de simplifier autant que possible l'exercice du contrôle douanier et autre par rapport au trafic des voyageurs et des marchandises, les Gouvernements voisins se réservent d'établir, d'un commun accord, des stations communes de frontière et de relais de manière à ce que les bureaux frontière des pays avoisinants intéressés y soient réunis et que les organes des dits bureaux puissent fonctionner immédiatement l'un après l'autre.

Dans le cas où des stations communes de frontière et de relais seraient établies, on est convenu que l'exploitation des lignes de jonction à partir de ces stations communes, jusqu'à la frontière territoriale sera remise à l'administration qui exploite la ligne de jonction située sur le territoire voisin. L'indemnité à payer par cette administration sera fixée d'un commun accord, mais ne devra dépasser le montant de 5 pour 100 du capital employé à la construction.

Article 8.

Les chemins de fer à construire en vertu de la présente Convention doivent être construits et exploités, pour autant que l'intérêt du trafic réciproque le

badou skanbeny a připejovaci místa vedena od příslušných vlád nejdříve před vypršením jedného roku počítaje ode dne, kdy ratifikace této smlouvy budou vymáhány.

Sešitovající strany přejímají rovněž závazek, že v dohledné době podají příkaz, že zabezpečily stavbu tratí, které na příslušných územích jejich mají být provedeny, buď definitivnou koncesí nebo jiným podobným stavby dle příslušností své.

Článek 7.

Aby výkon celní a jiné kontroly vzhledem k dopravě cestujících a zboží co možná byl zjednodušen, pohraniční vlády vybranají sobě, ve shodě společně sřídit společné stanice pohraniční a výhybky tím způsobem, aby na nich spojeny byly pohraniční úřady státních zemí pohraničních a úřady těchto úřadů bezprostředně po sobě konati mohli službu svou.

Pro tu případnost, že by sřídily se společné stanice a výhybky, jest ujednáváno, aby vozba na spojovacích tratích od těchto společných stanic až ke hranicím zemským odváděna byla té společnosti, která provozuje ji na příslušné trati v souhlasu s tímto článkem. Náhrada, jest tato společnost povinna dáti bude, ustanovena bude ve shodě společně, avšak rovná přehledovati 5 procent kapitálu na úřadů náležejícího.

Článek 8.

Železnice, které dle této smlouvy jest vystaviti, buďte vystaveny a vozba po nich provozována podle státních pravidel všeobecných a zvláštních, pokud

demande, d'après des règles uniformes, notamment:

1° Ces chemins de fer auront, en conformité avec les lignes contiguës, la largeur de voie ordinaire, c'est à dire un intervalle de 1-456 mètres en lames des rails.

2° Le matériel roulant devra être construit d'après des règles uniformes et de telle manière qu'il puisse librement circuler non seulement de la ligne de propre territoire sur celle de pays voisin, mais aussi sur les lignes de jonction des autres Parties contractantes.

3° Le service des signaux à introduire sur les lignes en question sera conforme au système en vigueur sur les lignes de jonction austro-hongroises.

Article 9.

Sur les chemins de fer à construire en vertu de la présente Convention aucune différence ne sera faite dans le même pays entre les sujets des Parties contractantes, quant aux prix de transport et aux taxes publiques, comme au temps et mode d'expédition.

De même des marchandises impécies de l'un des pays dans l'autre, soit pour y rester, soit pour y passer en transit, n'y seront, sous aucun des rapports susmentionnés, traitées moins favorablement que les marchandises indigènes.

Article 10.

En ce qui concerne les tarifs pour le trafic des marchandises et autres objets de transport de tout genre sur les lignes à construire en vertu de la présente Convention, on est convenu des dispositions suivantes:

1° Chacune des Parties contractantes se réserve pleine liberté de fixer les tarifs de trafic local sur son propre territoire.

Il est entendu qu'en ce pourra traiter comme trafic local, au sens des dis-

positions susdites, les chemins de fer à construire, à la condition que:

1. Toute locomotive ou voiture à vapeur appartenant aux chemins de fer à construire, sera soumise à la même réglementation que celle des chemins de fer existants.

2. Tous les tarifs de transport seront établis de telle manière que les chemins de fer à construire ne soient pas désavantagés par rapport aux chemins de fer existants, et qu'ils ne soient pas en concurrence avec ceux-ci.

3. Surtout, les tarifs, qui sont en vigueur sur les chemins de fer existants, seront appliqués sur les chemins de fer à construire, et sur les chemins de fer existants, qui sont en concurrence avec ceux-ci.

Article 11.

Sur les chemins de fer à construire, aucune différence ne sera faite dans le même pays entre les sujets des Parties contractantes, quant aux prix de transport et aux taxes publiques, comme au temps et mode d'expédition.

De même des marchandises impécies de l'un des pays dans l'autre, soit pour y rester, soit pour y passer en transit, n'y seront, sous aucun des rapports susmentionnés, traitées moins favorablement que les marchandises indigènes.

Article 12.

En ce qui concerne les tarifs pour le trafic des marchandises et autres objets de transport de tout genre sur les lignes à construire en vertu de la présente Convention, on est convenu des dispositions suivantes:

1. Chacune des Parties contractantes se réserve pleine liberté de fixer les tarifs de trafic local sur son propre territoire.

Il est entendu qu'en ce pourra traiter comme trafic local, au sens des dis-

positions précédentes, le transport des marchandises et d'autres objets de toute sorte qui passent la frontière en rupture de charge.

II. Les tarifs pour le trafic international seront fixés sur la base du principe de la nation la plus favorisée, ainsi qu'il suit :

1. La Sublime Porte s'engage à ne pas appliquer au trafic avec des pays tiers ni directement ni indirectement des taxes unitaires kilométriques moindres, ni autres facilités, ni faveurs que celles qui sont appliquées aux mêmes articles dans le trafic avec l'Autriche-Hongrie.

La Sublime Porte prend les mêmes engagements relativement à la Serbie et à la Bulgarie.

Il est toutefois entendu que les dispositions précédentes seront applicables aux lignes de jonction ottomanes déjà existantes, en autant que des droits acquis en vertu de concessions antérieures ne s'y opposent.

2. La Bulgarie s'engage à ne pas appliquer au trafic avec des pays tiers ni directement ni indirectement des taxes unitaires kilométriques moindres, ni autres facilités, ni faveurs que celles qui sont appliquées aux mêmes articles dans le trafic avec l'Autriche-Hongrie.

La Bulgarie prend les mêmes engagements relativement à la Turquie et à la Serbie.

3. Conformément au principe de la réciprocité la Turquie et la Bulgarie jouiront des mêmes avantages sur les lignes serbes. Ces avantages leur sont également garantis sur la ligne de jonction hongroise devant aboutir à Budapest, ainsi que sur les lignes qui relient aujourd'hui Budapest à Vienne, en tant que pour ces derniers des droits déjà existants, acquis en vertu de concessions, ne s'y opposent.

kanice a předsední jedy, celne pokládati za dopravu nározi ve svých ustanovení předchozích.

II. Sažby pro dopravu mezinárodní na základě zásad o národnosti nejvíce výhod postávají se takto :

1. Vysoká porta zavazuje se, že pro dopravu se změně třetím ani pátou ani nejlépe cestuje ani národních zeměpisných jednotek za kilometr, ani jiných podobných nebo výhod, nežli platí pro stejný věci při dopravě s Rakousko-Uherskem.

Vysoká porta přejímá stejný závazky vzhledem ke Srbsku a Bulharsku.

Strany uzavírají se, že předchozí ustanovení vztahující se mají také k připojovacím tureckým tratím již vytyčeným, pokud tyto neodporují práva dřívějšími koncesemi nabytá.

2. Bulharsko zavazuje se, že pro dopravu se změně třetím ani pátou ani nejlépe cestuje ani národních zeměpisných jednotek za kilometr, ani jiných podobných nebo výhod, nežli platí pro stejný věci při dopravě s Rakousko-Uherskem.

Bulharsko přejímá stejný závazky vzhledem k Turecku a Srbsku.

3. Podle zásady reciprocity Turecko a Bulharsko postávají budou těchto výhod na tratích srbských. Tytéž výhody vztahují se jim též na připojovací tratě uherské, která čítají má v Budapešti, jakož i na tratích, které nyní spojují Budapešť s Vídní, pokud při tratích těchto neodporují sama již práva existující, na základě koncesí nabytá.

Article 11.

Les administrations des chemins de fer à construire en vertu de la présente Convention introduiront des correspondances directes pour le transport des personnes et des marchandises entre leurs stations principales, y compris Constantinople et Salonique. Des correspondances directes seront de même établies entre lesdites stations principales, y compris Constantinople et Salonique d'une part et Vienne et Budapest de l'autre.

Les administrations des chemins de fer intéressés seront tenues à s'entendre sur les arrangements nécessaires pour les règlements et les tarifs directs à appliquer au trafic international.

Ces tarifs directs seront établis sur la base de taxes unitaires kilométriques égales. Il sera cependant tenu compte des rampes de 10 par 1000 ou dépassant ce chiffre et des courbes d'un rayon de 600 mètres au minimum, en fixant dès à présent quel nombre réel des kilomètres pourra être augmenté, suivant une échelle à concevoir entre les administrations des chemins de fer intéressés, d'une quote-part qui, au maximum, ne pourra dépasser les 100 pour cent.

Ces tarifs directs et les autres arrangements concertés entre les administrations seront soumis par elles à l'approbation des Gouvernements respectifs.

Article 12.

Les chemins de fer à construire en vertu de la présente Convention ayant pour but d'établir non seulement une communication directe entre l'Autriche-Hongrie et la Serbie d'une part et la Turquie d'Europe et la Bulgarie de l'autre, mais encore la communication indirecte de ces derniers pays avec les autres États européens, les Gouvernements intéressés auront soin que les administrations des ces chemins de fer,

Článek 11.

Správy železnic této smlouvy vystavěných zavedou přímé přípojení vlaků pro dopravu osob a zboží mezi svými hlavními stanicemi, Četibud a Soluň k nim počítajíc, rovněž zavedou budou přímé přípojení mezi uvedenými hlavními stanicemi, počítajíc k nim Četibud a Soluň na straně jedné a Vídeň a Budapešť na straně druhé.

Správy účastných železnic budou předloženy, shlednutí se o potřebné úpravy v osobnímu řádu a přílozích musí při dopravě mezinárodní.

Tyto přímé úkony vynášeny budou dle stávajících sazebních jednotek za kilometr. A vlak přikládá se bude k stupňům při poměru 10 : 1000 nebo při poměru větším a k odchytkám o poloměru 600 metrů nebo menším, a stanovi se proto již nyní, že skutečný počet kilometrů dle sazby, na něž se uzná souprávy účastných železnic, zvětšen býti může o aliquotní díl, jestli v maximu však nesmí přesáhnouti 100 procent.

Tyto přímé úkony a jiné úkony mezi správami železničními sjednané předloženy budou od nich příslušným vládním ke schválení.

Článek 12.

Použevditi železnice, které podle této smlouvy jest vystavěti, uznají zříditi také přímé spojení mezi Bukovsko-Ukrajkou a Srbskem se strany jedné a evropskou Tureckou a Bulharskou na straně druhé, opět nepřímé spojení tyto uzná a ostatními evropskými státy, účastní vlády opatří, aby správy těchto železnic, stanicové shodou společnou jedné řady, o to pečovaly, aby osobní a nákladní vlaky, které korespondují přepravu

se stáblissant d'un commun accord le service des trains, pourvoient à ce que les trains de voyageurs et de marchandises qui desserviraient sur ces lignes le transit, reçoivent une correspondance directe et continue, tant entre eux-mêmes qu'avec les lignes contiguës.

La Station Porte auxeroise, de plus, à ces trains une correspondance conforme également sur les lignes déjà existantes jusqu'à Constantinople et Salonique.

Quant au nombre des trains de voyageurs en transit circulant de Vienne et Budapest jusqu'à Constantinople et Salonique, il est expressément stipulé qu'il y aura un train au moins par jour, allant dans chaque direction, pour le transport de la poste et des voyageurs, et ayant une vitesse de 35 kilomètres à l'heure, au minimum, y compris les haltes. Cette vitesse minimum peut, la première année à partir de la mise en exploitation, être réduite à 30 kilomètres à l'heure (haltes comprises).

Article 13.

Les Parties contractantes s'engagent à garantir la circulation sur les voies ferrées entre leurs territoires contre toute perturbation et entrave. En conséquence il ne sera admis sur le territoire de l'une des Parties contractantes aucune exécution sur l'insuffisant se trouvant sur ce territoire et appartenant à un chemin de fer de l'autre Partie contractante, en particulier sur le matériel fixe et roulant, ainsi que sur les stations en caisse et les créances qui résultent du trafic réciproque.

Article 14.

Dans le trafic réciproque ces chemins de fer à construire en vertu de la présente Convention des règlements sanitaires autant que possible uniformes seront appliqués à la désinfection des transports et des moyens de transport. Il en sera de même pour les autres mesures préventives contre les maladies d'infection d'homme et d'animal.

na těchto trazech, obdržely přímé a pohodlné spojení jak mezi sebou tak i na trazech připojených.

Kromě toho Vysoká porta sjíždí těchto vlakům přídodat připojení na trazech již vystavovaných de Cuthradu a Solani.

O počtu vlaků osobních, které mezi Vídní a Budapeští až de Cuthradu a Solani jezditi mají, vřelov-ě se ustanovuje, že v každém směru do... nejmeně jeden vlak pro dopravu osob a počty jeti má s nejmeně rychlostí 35 kilometrů za hodinu, počítajíc v to i zastávky. Tato nejmeně rychlost může snížena býti v prvním roce po ukončení vešst na 30 kilometrů za hodinu (počítajíc v to zastávky).

Článek 13.

Smlouvající strany uzavzají se, dopravu kolezničnou mezi svými územími pojistiti proti všem rušením a všem překážkám. Následkem toho dopustěna nebude v území jedné smlouvající se strany náhodná exekuce na jaouci tam příslušnostv koleznice druhé strany, vzhledě na prvotí nebo movitý materiál, jakož i na hotovost pohladničnou a na pohledávky se vztávaně dopravy vaniké.

Článek 14.

PH vřelovně dopravě koleznice die této smlouvy vystavovaných kořeno bude se možná jednotejných předpisů zdravotních po desinfekci dopravě a dopravních prostředků. Totě platí i pro ostatní prostředky k odvrácení nakazitvých nemocí lidských a zvířecích.

Article 13.

Les autorités de surveillance des chemins de fer, ainsi que les directions de toutes les lignes de jonction pourront directement correspondre entre elles pour toutes les questions relatives à l'exploitation et au trafic.

Article 14.

En ce qui concerne le détail des formalités à concorder par rapport à la révision douanière et à l'expédition des bagages des voyageurs, ainsi que des marchandises importées et exportées, les Gouvernements contractants se donnent mutuellement l'assurance qu'ils admettront sur les lignes à construire en vertu de la présente Convention ainsi que sur celles qui y seront raccordées, dans l'intérêt du commerce, toute facilité et toute simplification compatibles avec les lois en vigueur dans leurs pays respectifs.

Les Parties contractantes faciliteront sur leurs territoires la circulation réciproque par chemin de fer, en établissant des raccordements directs entre les lignes au point de leur jonction et en faisant passer le matériel roulant d'une ligne sur l'autre.

Les Parties contractantes exempteront à la frontière où se trouvent les jonctions directes et où a lieu le passage du matériel roulant, les marchandises de la déclaration, du déchargement et de la révision à la frontière, ainsi que de la fermeture des colis, pourvu qu'elles aient dans des wagons clos selon le règlement, qu'elles soient destinées à être conduites dans ces mêmes wagons à un endroit à l'intérieur du pays où se trouve un bureau de douane ou de finances autorisé à l'expédition, et qu'elles aient été déclarées à l'entrée par la remise des listes de chargement et des lettres de voiture.

Les marchandises qui, dans des wagons clos selon les règlements et sans être déchargées, passent en transit sur le

Článek 13.

Železniční úřady dohlédají jakož i ředitelstva všech drah připojených dopisovat si budou přímo ve všech záležitostech týkajících se železniční vožby nebo dopavy.

Článek 14.

Vzhledem k formalitám při celní revizi a vyřizování zavazadel osob cestujících a zboží dopravně a vyřizování, které formality jakož podrobněji budou ustanoveny, smlouvající se vlády ujišťují se vzájemně, že na železničních tratích dle této smlouvy vystavených jakož i na tratích připojených provedl vzájemnou dopravu všechny úlevy a všechna zjednodušení, která dopustí na dle sňahů v příslušných zemích platných.

Smlouvající se strany na svých územích usadit vzájemnou dopravu železničnou tím, že sňah se přímá spojení koleji na územích připojených a že převáděti se budou dopravní prostředky a jedné tratí na druhou.

Smlouvající se strany osvobodí na hranicích, kde jsou přímá spojení koleji a kde dopravní prostředky převádějí, zboží od deklarace, sňahů a revize na hranicích jakož i od ústřední balíkové, jestliže dovážejí se ve voztech jak náležitost uzavřených do nějakého místa uvnitř země, v němž náležitě se úřad celní nebo berní, a jestliže dovoz zboží opovrděno bylo k dovozu odváděním zemaní a listů nákladních.

Zboží, které provedl se v železničních voztech jak náležitost uzavřených územím jedné smlouvající se strany

territoire d'une des Parties contractantes, en venant du territoire de l'autre ou y étant destinés, seront exemptés de la déclaration, du déchargement et de la révision, ainsi que de la fermeture des coffres, tant à l'intérieur qu'aux frontières, pourvu qu'elles soient déclarées au transit par la remise des listes de chargement et des lettres de voiture.

L'application de ces dispositions est cependant subordonnée à la condition que les administrations des chemins de fer intéressées répondent au l'arrivé des wagons, en temps opportun et avec fermeture intacte, ou bureau d'expédition situé à l'intérieur du pays ou à celui de sortie.

Bien qu'en général les dispositions précédentes ne trouvent pas d'application aux déchargements des marchandises, il reste d'ailleurs entendu que néanmoins, dans les cas où un pareil déchargement devient nécessaire par suite de la très grande distance entre les lieux de chargement et de déchargement, ces facilités pourront être étendues aux déchargements en question à la condition qu'ils aient lieu sous contrôle réglementaire.

Les Gouvernements voisins auront à s'entendre ultérieurement, quant au règlement à établir pour le service des douanes aux stations frontières.

Article 17.

Les administrations des postes et télégraphes des Parties contractantes auront à s'entendre ultérieurement, quant au règlement à établir pour le service respectif sur les lignes des chemins de fer en question. Il est convenu toutefois dès à présent que les institutions postales et télégraphiques en vigueur sur les lignes déjà existantes et les mesures y relatives seront mises en harmonie avec les besoins d'une communication régulière des chemins de fer.

z dílnou nebo do dílny druhé strany a se nepokládá, nemá býti podrobena deklaraci, skládání a revizi, jakoh i návoreu balíkovému jak uvítl semé tak i na hranicích, jestliže opověděno bylo k převozu odevzdáním seznamů a listů nákladních.

Platnost těchto ustanovení závislá jest však na podmínce, že důstojné správy kolejnicích ručních se to, že vozy a nápravným návorem včasné dojeou k dílna vyřizovacímu uvítl semé nebo k dílna vývoznému.

Až všeobecné předchozí ustanovení neplatí při překládání zboží, uznává se jednoduše, že když pro velkou vzdálenost mezi místy nákladovními a skládacími třeba jest zboží překládati, uvedené výhody rovněž byti mohou a tou podmínkou také na dočasně překládání, že vykoná se na předoprávněném místě.

Pokračně vstěly dohodou se dále, jaké předpisy by svedeny býti měly pro celou službu na stanicích pokračování.

Článek 17.

Poštovní a telegrafní správy kolejnicových se stran dohodou se dále, jaké předpisy by vydány býti měly pro upravení přelůbné služby na kolejnicích těchto. Avšak již nyní se ustanovuje, že poštovní a telegrafní zařízení a opatření k nim se vztahující na tratích již vystavených ve shoda mají býtí uvedena a podnikaná téžně dopravu kolejnicích.

Article 18.

Les Gouvernements contractantes s'engagent à faciliter, tant que le permettra la sûreté publique, dans l'intérêt commun de la communication, et autant que possible, l'exercice de la police à la frontière.

Article 19.

Chacune des Parties contractantes se réserve le droit, sur son propre territoire, de contrôler l'exploitation des chemins de fer qui forment l'objet de la présente Convention, afin qu'elle répond, de tout temps, aux besoins du trafic international et aux stipulations arrêtées entre les Gouvernements respectifs.

Article 20.

Dans le cas où l'une des Parties contractantes après l'expiration de la dixième année à partir du jour de l'échange des ratifications demanderait la révision de la présente Convention, les Délégués des Parties contractantes se réuniront à cet effet à Vienne sur la convocation du Gouvernement Impérial et Royal.

Il est entendu que les Parties contractantes se réservent la faculté d'introduire, de tout temps et d'un commun accord, dans cette Convention toute modification dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Article 21.

La présente Convention sera, s'il y a lieu, soumise aux Corps législatifs respectifs et entrera en vigueur aussitôt après l'échange des ratifications, qui aura lieu à Vienne au plus tard le 1er Octobre 1883.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Článek 18.

Smlovačijí strany zavazují se, že při výkonu pobranické služby policejní v zájmu veřejné dopravy kolezničné poskytnou všechny úlevy, pokud toho dopouští veřejná bezpečnost.

Článek 19.

Každá smlovačijí strana vyhraňuje sobě právo k vozbě koleznio, které jsou předmětem této úmlavy, dohlédati na svém území, aby vyhovovala každé doby potřebám mezinárodní dopravy a úmluvám mezi příslušnými vládami učiněným.

Článek 20.

Jestliže by po vypršení desátého roku, počítaje ode dne, kdy ratifikace této úmlavy byly vyměněny, některá ze smlovačijích stran žádala na její revizi, tedy delegování smlovačijích se stran ku posvátné c. a k. vlády sestoupí se k tomu konci zde ve Vídni.

Rozumí se, že smlovačijí strany vyhraňují sobě právo, každé doby ve smyslu této úmlavy jakoukoli změnu, která by dle zabyté skutečnosti jevila se býti užitečnou.

Článek 21.

Úmlava tato, jestliže toho třeba, předložena bude příslušným sborům zákonodárným a nabude mezi nimi po výměně ratifikací, které státi se má ve Vídni nejpozději dne 1. října 1883.

Tamto na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmlavu a přitiskli své pečeti.

Fait à Vienne, ce quadruple expé-
dition, le neuvième jour du mois de mai
de l'an mil huit cent quatre-vingt-trois.

Kálnoky m. p. (L. S.)
Sögyényi m. p. (L. S.)
K. K. Boglitchivitch m. p. (L. S.)
Sadullah m. p. (L. S.)
Nicola S. Stalichoff m. p. (L. S.)
C. Stalich m. p. (L. S.)

Dies in Vindobona, in aedibus separatim,
Septimo die mensis května roku tisícého
osmístého osmdesátého třetího.

Kálnoky m. p. (L. S.)
Sögyényi m. p. (L. S.)
K. K. Boglitch m. p. (L. S.)
Sadullah m. p. (L. S.)
Mikuláš S. Stajler m. p. (L. S.)
C. Stajler m. p. (L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes ratos
gratosque habere profiteremur, verbo Nostro Caesareo et Regio spendentes Nos
ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandandos esse. In quorum
fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas signavimus
sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur in Vienna die duodecima
mensis octobris anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo tertio
Regnorum Nostrorum trigesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis propriae:

Euge Eber Bau a Glanz m. p.
Conflicto notitia.

Tato směsiva listinná vyhlášeje se za platnou v královstvích a zemích na
řádě říšské zastoupaných.

Ve Vídni, dne 2. dubna 1884.

Tausche m. p.

Fino m. p.

13.**Zákon, daný dne 17. března 1884,**

jménem císaře a královna se od poplatků nadace a věnování k školám náboženským, dobročinným a humanitárním a přičítaných národním ději a. a. kr. Vjstevní nejvyššího paní arcivévodkyně Alžběty sňatkem.

S přisvědčením obějí sněmovny rady říšské vídě M. se naříditi:

Článek I.

Nadace a jiná věnování k školám náboženským, dobročinným a humanitárním účelům za přičítaných národním ději a. a. kr. Vjstevní nejvyššího paní arcivévodkyně Alžběty, dcerky nejvyššího císaře a královna se od poplatků z listin a za převod majetku, pak od poplatku za knihovni sčítá.

Článek II.

Mému ministru vnitra jest uloženo, aby uvedl ve skutek tento zákon, jenž nabude moci dnem svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 17. března 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

14.**Nářízení, vydané ministeriem práv dne 27. března 1884,**

o úřadu krajského soudu v Brněnsku v říší.

S Nejvyšším schválením ze dne 20. ledna 1883. a 23. března 1884. a dle zákona ze dne 26. dubna 1873. (Z. ř. č. 62.) ustanuje se v obvodu vrchního zemského soudu Lvovského krajský soud s úředním sídlem v Brněnsku pro obvod okresního soudu Brněnského, Bursatynského, Chodorowského, Konovského, Podhajského, Przemyslanského, Rohatynského a Włodowického, které okresní soudy vylučují se z obvodu krajského soudu Zloczowského respektive krajského soudu Tarnopolského.

Tento soudní dvůr vykonávati má v obvodu svém také soudní moc ve věcech občanských.

Pro město Brněnsko a pro okres okolí jeho, kam až sahá obvod dosavadního okresního soudu Brněnského, ustanuje se městský delegovaný okresní soud v Brněnsku, jenž vyřizovati má civilní i trestní věci k působnosti takového soudu patří; dosavadní okresní soud v Brněnsku však se zrušuje.

Krajský soud a městský delegovaný okresní soud v Brněnsku počnou účelovati 1. října 1884. a též dne přestane účelovati tam dosavadní soud okresní.

Působnost krajského soudu Sandomerského jakožto soudu říšského není změněna tímto nařízením.

Průšek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XIV. — Vydána a rozeslána dne 12. dubna 1884.

15.

Zákon finanční na rok 1884., daný dne 8. dubna 1884.

§ přivěšování obou ustanovení rady říšské vůči ní se natičíní:

Článek I.

Veškeré výdaje státní na rok 1884. ustanovuje se na 514,919.373 zl. rakouského šila.

Článek II.

Naš příjmy státní zvláště se obřelí a které samy státní na jednotlivé oddělení správy se povolují, jest označeno v první části nárokovského rozpočtu státního.

Úvěrů dle kapitál, titulů a paragrafů tohoto rozpočtu státního povolených sčítí se toliko k potřebám v příslušné kapitole, v příslušném titulu a paragrafu ustanoveným, a to zvláště o sobě na potřeby říšské a národné.

Článek III.

Na zaplacení výdajů státních v článku I. povoleného ustanovují se příjmy z daní příjmů, z dávek nepřímých a z jiných důchodů státních, vyměřené v druhé části nárokovského rozpočtu sumou 474,555.499 zl. rakouského šila.

Článek IV.

Aby sešla se sama příjmy státní v článku III. ustanovené, vybirány buďte daně příjmy a dávky nepřímé vůbec dle předpisů vydanců.

Pri dani z výdělku a při dani z příjmů vybírána buď kromě ordinaria přírůška mimořádná, která též činí tolik co ordinarium.

Od poplatníkův, kteří zaplatí v ordinarii více než 30 al. rak. čísla veškeré daně z výdělku a daně z příjmů v třídě první nebo daně z příjmů v třídě druhé, vybírána buď přírůška mimořádná jen velmi zřídka ordinaria.

Článek V.

Za kapitály obecného dluhu státního, které v. 1884. ke splacení dospějí, mohou se pro vykonání §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867. (Z. Ř. č. 8. na r. 1868.), vydati obligace bezplatného sjednoceného dluhu státního, zákonem ze dne 20. června 1848. (Z. Ř. č. 46.) zřídčeného, a to v té sumě, která se vidí býti potřebná, aby se jejich prodejem sjednaly peníze, jichž jest ke splacení oněch kapitálů potřeba.

Na účet těchto splátek kapitálu buďte ihned vydány a ministři financím odvedeny úpisy dluhu v notách záročního v sumě 14,450.450 al. a dluhu ve sříbě záročního v sumě 645.300 al.

Článek VI.

To, co bylo na rok 1884. k vydání povoleno, třebaž se však do konce toho roku neujme, nebo se toho ujme neúplně, shodití se může, vyjmaje úvěry důchodků vězňů, též úvěry na navržení důchodků při pálení kofalky, při vaření piva a při výrobě cukru řepového, které konceu roku pomínou, také ještě až do 31. března roku 1885. na potřeby v tomto finančním zákoně uvedené a v míře v tomto zákoně na rozličné potřeby ustanovené; avšak příslušné výdaje položí se v počtech výročních na účet předcházejícího roku.

Neujme-li se však toho, co bylo povoleno, ani v prvních třech měsících roku 1885., pomíne takové povolení posledního března r. 1885.

Tato ustanovení nevztahují se k sumám, určeným na zaplacení státních příjmův, totiž plateb slabovních, peněz sd., nebo na splacení takových dávek, ježto se zakládají na platebním titulu právním, jako jsou úroky z dluhu státního a p.; těchto plateb a úroků žádají se může až do poskytnutí láhvy promlčení.

Rovněž ustanovení výše položená nevztahují se k úvěrům, ve příčině kterých bylo v první části následujícího rozpočtu povoleno, že se jich může užití až do konce března 1886.; však z těchto úvěrů, neujme-li se jich roku 1884., nakládáno buď tak, jako by byly v rozpočtu na rok 1885. povoleny, a buďte tedy také pro službu tohoto roku účtovány.

Příjmy pro službu předcházejícího roku při důchodcích celcích, při potravní daní z pění kolalky, při potravní daní z vaření piva, též při zpoždění daní a výrobě cukru řepového nebudou účtovány.

Dodatečně úvěru 210 000 zl., základem ze dne 6. června 1882. (Z. ř. č. 64.) na rok 1882. povoleno, na stavbu obznaných bytů četnických v městě Křivovojšském a v přilehlém území jeho užito může býti ještě do konce března roku 1883.; avšak s tímto úvěrem buď tak malého, jako by býval povolán finančním zákonem na rok 1883. ve smyslu článku VI., odstavce 4.

Článek VII.

Ministr finanční zmocňuje se, by roku 1884. bez zvláštního předcházejícího povolení rady říšské prodal věci k nemovitému jmění státnímu náležející, pokud ona odhadní jedné každé nejmén více než 25 000 zl., až do třinešné summy 500 000 zl., bude však povinen takový prodej potomně oprávněnými. Mimo to dává se ministru finanční moc, když to potomně oprávněnými, by roku 1884. společnostem, které podnikají kolenní státních, dal povolení prodati pozemky k kolenním státním náležející, jichž nemají započítati, jestliže dají pokladu státnímu přiměřenou náhradu za to, že se vzdal práva vlastnického; takové povolení může ministr finanční dáti i tehdy, když by ona odhadní té neb oně věci, která se má prodati, šla více než 25 000 zl.

Článek VIII.

Přivrazení se veškeré výdání v summě	514,919.373 zl.
k veškerým příjmům	<u>474,555.699 „</u>
základní schodek	40,363.674 zl.

Maj finanční ministr zmocňuje se, aby k záležitostem úhrasení toho schodku opatřil summu třiceti miliónů státních, vydala úpisy dluhu, jest na základě zákona ze dne 11. dubna 1881. (Z. ř. č. 33.) utvářen byl a jest jest pět se sta v číslu rakouském záručitelný, nesplatný a daně prostý, a pokud obligace vydány nebudou, aby potřebné summy opatřil pomocí nezaloženého dluhu, jest roku 1884. se splatí.

Maj finanční ministr dále se zmocňuje, aby prodal 17 225 akcii c. k. privilegiované dráhy císaře Františka Josefa hodnoty nominální 3,445 000 zl., jichž držitelem jest státní pokladna státní, a aby vpláta za tyto akcie, jakod i aktivních pohledávek státních, se správy bývalých záležen státních pohledávkových, které roku 1884. se splatí, util k úhrasení schodku; část schodku dle toho ještě zbývajících buď úhrasena po ruce jednotlivých přebytků pohledávkových.

Článek IX.

Ministrovi financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1854.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.	Ziemlinskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Práček m. p.	Conrad m. p.	Weisersheimb m. p.
	Dunajewski m. p.	Pine m. p.

Rozpočet státní

království a zemí v rámci říšské zastoupených na rok 1884.

částka první — Potřeby.

Kategorie	Výdaj	Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Výdaj	národních, parovníků at. de. lozise říšské		S u m m a
					1883.	1884.	
				částek celostátních čísel			
I. Najvyšší dvůr				4,000,000			4,000,000
II. Královská kancelář Jeho Veličenstva Štátního				71,272			71,272
III. Řada říšská.							
1			Řádovna panovník	21,000	400		21,400
2			Kuchyně panovník	664,004	1,500		665,504
3			Delopec	14,000			14,000
4			Kommissar kontrolní aš. dílnou státní	15,000			15,000
5			Stavba a udržení národních nových zastoupení			127,000	127,000
S u m m a (Kapitola 3., článek 1—5.)				714,004	1,900	127,000	942,904
IV. Říšský soud				84,000			84,000
V. Řada ministerství.							
1			Pracovník rady ministerství	140,000			140,000
2			Food-úspěšná	10,000			10,000
3			Říšské na služby říšské	300,000			300,000
4			Výstřední kancelář zastoupení	100,000			100,000
5			Správní soud	120,000			120,000
S u m m a (Kapitola 5., článek 1—5.)				1,000,000			1,000,000
VI. Příspěvek k nákladu na společnou vládnutí.							
1			Úspěch národních příjmu	15,400,000			15,400,000
2			Úspěch a příjmy lozise národních-úspěšných	170,000			170,000
3			Úspěch příjmu na úpravě výřků úspěšných	87,100,000			87,100,000
4			Národním dílnou na potřeby vojny v Horní a v (Barrag- vín a v ústředí říšské ústředí na rok 1884.		4,000,140		4,000,140
5			Úspěch národních na společném rozpočtu na rok 1884. (pro ministerium vál. národních a pro lidstvo úspěšná)	600,000			600,000
6			Úspěch příjmu na úpravě výřků úspěšných, v to čí úspěšná úspěšná ministerstva národních na rok 1884.	320,700			320,700
S u m m a (Kapitola 6., článek 1—6.)				82,007,000	4,000,140		86,007,140
VII. Ministerium vál. výstředí.							
1			Říšské zastoupení	400,000	0,000		400,000
2			Na příjmy národních (národních kancelář)		10,000		10,000
3			Výstředí na polní ústředí	100,000			100,000
4			Náklad na národních ústředí	50,000	0,000		50,000
5			Správa politická v jednotných zemích	5,100,000	100,000		5,200,000
6			Výstředí na úspěšná a ústředí		117,000		117,000

Kategorie Věd Průmysl	Věda Průmysl	Věda Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Celkem	absolutní, procento od do konce ložiska		S u m a
					1933.	1934.	
				absolutní v celkové částce			
			Převážně	1,791,000	392,000	2,183,000	
7	7	8	1. Ekonomické účelové práce pro fyzické účely		2,000	2,000	
			2. Účinné práce na účelové stavěcí práce pro fyzické účely		21,000	21,000	
			3. Ekonomické účelové práce v průmyslu		2,000	2,000	
			V Čechách	1,020,000		1,020,000	
			1. Stavba účelové práce pro fyzické účely v Jevišovce		11,000	11,000	
			2. Stavba účelové práce pro fyzické účely v Čáslavi		7,000	7,000	
			3. Stavba účelové práce v Jevišovce (1. dílka)		22,000	22,000	
			Na Moravě	120,000		120,000	
			Účinné přípravy na účelové stavěcí práce na stavěcí dílně do Spilvé (průmyslové dílny)		2,000	2,000	
			Ve Slovákách	100,000		100,000	
			V Bělehradě a v Krakově	548,000		548,000	
			I. Průmyslové účelové stavěcí práce:				
			1. Stavba účelové práce č. 18. pro stavbu Čerčova (průmyslové dílny)		2,000	2,000	
			2. Stavba účelové práce pro fyzické účely v Kármáru (1. dílka)		20,000	20,000	
			II. Průmyslové účelové stavěcí práce:				
			3. Stavba účelové práce č. 24. pro fyzické účely v Brněně		12,000	12,000	
			III. Průmyslové účelové stavěcí práce:				
			4. Stavba účelové práce č. 25. pro stavbu Jáchymova v Turku		20,000	20,000	
			5. Stavba účelové práce č. 26. pro stavbu Jáchymova v Turku		2,000	2,000	
			6. Stavba účelové práce č. 27. pro stavbu Jáchymova v Turku		7,000	7,000	
			7. Stavba účelové práce č. 28. pro stavbu Jáchymova v Turku		7,000	7,000	
			8. Ekonomické účelové stavěcí práce v Kármáru (1. dílka)		20,000	20,000	
			9. Ekonomické účelové stavěcí práce v Kármáru (2. dílka)		20,000	20,000	
			10. Stavba práce pro fyzické účely v Praze (1. dílka)		10,000	10,000	
			11. Stavba práce pro fyzické účely v Brněně na stavěcí dílně do Spilvé (1. dílka)		2,000	2,000	
			V Bukurešti	20,000		20,000	
			1. Stavba práce č. 23. v Bělehradě		12,000	12,000	
			2. Účinné přípravy stavěcí práce pro fyzické účely v Kármáru (1. dílka)		20,000	20,000	
			V Bukurešti	22,000		22,000	
			1. Na účelové stavěcí práci na stavěcí práci v Třebíči do Kármáru		2,000	2,000	
			Sedle	4,170,000	127,317	4,297,317	

Kategorie Věda Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Věda	mimořádná, pravidelná a) kromě úhrady		S u m a
			1933.	1934.	
		státní rozpočtová část			
	Převážně	1,134,900	75,800	1,210,700	
2 6	Centrální ústav pro meteorologii a magnetismus zemní	24,800	2,800	27,600	
3	Výdaje k státním ústavům a archeologickým :				
	a) k státním ústavům :				
4	Akademičtí (vědecké) ústavy ve Vídni	112,000	700	112,700	
5	Pařížské ústavy v Krakově	33,200		33,200	
6	Stavba muzea historické a přírodní vědy (včetně knihovny)		35,000	35,000	
7	Společné ústavy, státní ústavy, ústavy ústavních ústavů a jiných výstav	55,000		55,000	
	S u m a (Věda 3., §§. 1—4.)	199,200	37,800	237,000	
	b) k státním archeologickým :				
8	Ústavní komise pro vyhledávání a zachování památek, muzeí a historických	11,000	400	11,400	
9	Úprava historických památek státních	4,000		4,000	
	Na úpravu státních historických státních		30,000	30,000	
	Na ústavní památníky státní (z. a památníky státní)		30,000	30,000	
	Na ústavní památníky historické státní		10,000	10,000	
10	Výzkumné, jak zejména archeologickým památníkům	2,000		2,000	
	S u m a (Věda 3., §§. 5—7.)	19,000	70,000	89,000	
	S u m a (Věda 3., §§. 1—7.)	180,200	107,800	288,000	
	D o b r o u r o b ů (Kapitola 3., úst. 1—3.)	1,800,000	31,000	1,831,000	
	B. Kultura.				
10	Fundace fondů národních :				
	a) Vzdělání fondů :				
1	Katedra pro děti	427,000		427,000	
	Nové ústavy, ústavy a přílohy		4,200	4,200	
2	Katedra pro děti	104,000		104,000	
3	Salibros	70,000		70,000	
4	Typografie	134,000	1,000	135,000	
	Nové ústavy, ústavy a přílohy		900	900	
	Přílohy ke státním		1,200	1,200	
5	Novotiskárna	50,000		50,000	
6	Stavba	240,000		240,000	
	Nové ústavy, ústavy a přílohy		3,400	3,400	
	Přílohy ke státním		1,717	1,717	
7	Katedra	75,000		75,000	
8	Katedra	114,000		114,000	
9	Typografie	30,000		30,000	
10	Časopis	71,000		71,000	
11	Ústava	39,000		39,000	
	Nové ústavy, ústavy a přílohy		1,200	1,200	
12	Ústavní	247,000	4,000	251,000	
	Nové ústavy, ústavy a přílohy		40,000	40,000	
	Přílohy ke státním		3,800	3,800	
	S u m a	1,874,000	5,000	1,879,000	

Kapitola Věsta Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
		účet	mimoúčetní, poskytl až do konce března		S u m a
			1960.	1961.	
		stavěcí rozpočty/ke číslu			
	Plánová:	1,013,000	3,000	713,340	1,697,840
10	Česky	481,000			713,340
	Nové stavby, opravy a přírůstky			19,000	
	Příspěvky ke stavbě			5,000	
11	Morava	104,000			104,000
12	Slavsko	55,700			55,700
13	Střed	900,000			900,000
14	Středočeská	55,000			55,000
15	Středočeská	20,000			20,000
	Nové stavby, opravy a přírůstky			3,000	
16	Pro výstavbu letišť a vozů s malými motorovými				
	Podpora letišťového systému leteckého		600,000		600,000
	Summa (Věsta 10., §§. 1—15.)	1,915,000	603,000	94,340	3,492,340
20	4) Výdaje leteckých letů a stanic Nové stavby a opravy letišť	108,070		54,800	
	Udržování, modernizace a výměna proužďování		1,820		
	Operace a udržování státních		170		
	Operace výdaje mimoúčetní		470		
	Summa (Kapitola 8., úst. 10., §§. 1—20.)	1,923,070	605,300	109,170	4,071,740
31	Funkce a příspěvky k letištní letišťové letišťové:				
	Funkce	21,000			21,000
	Příspěvky	191,000			191,000
	Ke stavbě letišť ve Finsku			3,000	
	Summa (Věsta 31., §§. 1. a 2.)	212,000		3,000	215,000
32	Příspěvy k letištní letišťové výstavbě:				
	Společenské letištní výstavby	30,000	700		31,000
	Ústřední pomoc výstavby letištní výstavby výstavby stavby a letišťové	70,000			70,000
	Summa (Věsta 32., §§. 1. a 2.)	100,000	700		100,000
33	Příspěvy k letištní letišťové výstavbě letišťové:				
	Funkce	61,000			61,000
	Nové stavby			19,300	
	Příspěvy ke stavbě			3,000	
	Na pomoc leteckému letištní letišťové výstavby v Finsku		4,000		
	Summa (Věsta 33., §§. 1. a 2.)	61,000	4,000	19,300	87,300
	Dokresady (Kapitola 8., úst. 10.—15.)	4,313,970	610,300	127,070	5,021,340

Kategorie Věcný Příspěvek	Výdaje vstříni	V ý d a j e			
		Měsíční	mimořádné, převzaté od do konce března		S u m m a
			1932.	1933.	
všechny národnostní školy					
	Převážka	2.151.700	129.145	781.000	3.061.845
9/24	Na úhradu příjmů ze školství, ostatní krevička na výdělky školství a ostatní dary			5.000	521.000
	Výdělky dary a mimořádné příspěvky			1.100	
7	Školství v Československu	182.000			141.000
	Místní nové školy pro národnostní dítata mimo školy národnostní národnostní (3. školka)			97.000	
8	Všechny ostatní	4.870			4.870
	S u m m a (Tříd 14, §§. 1—6.)	2.459.570	134.845	887.100	3.481.515
	d) Theologické fakulty, které nejsou spojeny s ná- rodností				
9	Katolická theologická fakulta v Bratislavě	14.400			14.400
10	Evangelická theologická fakulta v Olomouci	12.000			12.000
11	Kongregace theologická fakulta ve Vídni	25.400			25.400
	S u m m a (Tříd 14, §§. 7—11.)	51.800			51.800
	e) Vysoké školy technické				
12	Vysoká škola technická ve Vídni	527.000			527.000
13	Vysoká škola technická v Brně (čtyřletá) Průmyslová	571.000	1.000		569.000
	Nová škola (1. školka) částečně (4. školka)		3.000	100.000	
14	Vysoká škola technická v Praze Průmyslová	390.000	3.000		393.000
15	Vysoká škola technická v Brně Průmyslová	54.000	3.000		57.000
16	Vysoká škola technická ve Lvově Průmyslová	58.000	3.000		61.000
17	Všechny ostatní vysoké školy technické	1.000			1.000
	S u m m a (Tříd 14, §§. 12—17.)	1.603.000	8.000	100.000	1.711.000
18	f) Vysoké školy pro národnostní ve Vídni	118.000			
	Nové i v předešlých letech a dříve i v letech škol výdělky		3.700		121.500
	Průmyslová		300		
19	g) Na národnostní ostatní pro vysoké školy		57.000		57.000
20	h) Personál národnostních všech vysokých škol	4.000			4.000
	S u m m a (Tříd 14, §§. 1—20.)	3.581.870	165.545	927.100	4.674.515
	Střední školy				
	a) Gymnasia a reálná gymnasia				
1	Reálný ve Vídni	358.000			358.000
2	Reálný ve Brně	71.000			71.000
3	Reálný	55.000			55.000
4	Všechny ostatní	500.000			500.000
	Reálný		1.200		
5	Reálný	23.000			23.000
6	Gymnasia	131.000			131.000
	S u m m a	748.000	1.200		749.200

Měsíční výše výdajů	Příjem	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Příslib	mimořádné, porovná se do konce března		S u m a
				1933.	1934.	
státních volebních listů						
		Přísliby	742,000	1,000	743,000	
11	T	Korčany	42,000		42,000	
	S	Krajčínka	21,000		21,000	
		Souborový klubový týpek a školní učitel v Lázních (1. třída)		10,000	10,000	
12	T	Třebanice	20,000		20,000	
13		Česko	24,000		24,000	
14		Ležná	45,000		45,000	
15		Polná	21,000		21,000	
		Souborované účinky a státní v gymnasiální školách v Dobrušce		2,000	2,000	
16		Česko	271,000		271,000	
		Soběsves		25,000	25,000	
17		Morava	220,000		220,000	
		Na stavbu učitelů gymnasia v Otomanech (učitelů) (1. a poslední třída)		44,000	44,000	
		Vzdělání učitelů		12,000	12,000	
		Na rekonstrukci učebny a příl. gymnasiálního stavení v Mělníku (1. a poslední třída)		4,000	4,000	
		Asanace a vedlejší práce na stavbě gymnasiální budovy v Brně (II. a III. třídy)		8,000	8,000	
		Pracovní úkony, asanace a vedlejší práce na stavbě gymnasiální budovy v Brně (žáků)		10,000	10,000	
18		Slezsko	120,000		120,000	
19		Boleš	220,700		220,700	
		Státní státní v gymnasiální školách v Buzovně		2,000	2,000	
20		Československo	100,000		100,000	
21		Polná	10,000		10,000	
		Vyučovací podmínky učitelů gymnasia v Lázních		1,000	1,000	
22		Polná		4,000	4,000	
		Polní učitelství a učitelství zemědělské v Lázních (souborové): Na udržování státek v obcích		4,000	4,000	
		S u m a (Příl. III., §§. 1—11.)	2,081,000	62,000	2,143,000	
		b) Školní výdaje:				
23		Korčany pod Koll.	200,000		200,000	
24		Korčany nad Koll.	42,000		42,000	
25		Krajčínka	24,000		24,000	
26		Třebanice	27,000		27,000	
27		Československo	42,000		42,000	
28		Korčany	22,000		22,000	
29		Krajčínka	10,000		10,000	
30		Třebanice	27,000		27,000	
31		Česko	24,000		24,000	
		Ležná	20,000		20,000	
		Polná	24,000		24,000	
32		Česko	220,000		220,000	
		Soběsves		14,000	14,000	
		Asanace		700	700	
		Úprava učebny pro učitelů učitelů v Lázních (souborové)		4,000	4,000	
33		Morava	10,000		10,000	
		Soběsves		4,000	4,000	
34		Slezsko	27,000		27,000	
		S u m a	1,051,000	19,400	1,070,400	

Kategorie Typ Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Plátní	mimořádné, prováděné od do konce března		Summa
			1983.	1984.	
		státních rozpočtových úloh			
	Převážka ..	1 007 000	20 000	4 000	1 031 000
12	12) Školství	21 700	21 700
13	13) Krevní banka	20 000	20 000
14	14) Umělecká	11 000	11 000
15	15) Vzdělávací instituce a odborní pracovníci v odborných ústavech (Na mimořádných úlohách rozpočtových	1 000	1 000
	Summa (Titul 12, §§. 30—37) ..	1 030 000	20 000	4 000	1 054 000
16	16) Kultura školství	3 000	3 000
17	17) Kury pro odborné úlohy školství	3 000	3 000
18	18) Příspěvky na úlohy profesorské	6 000	6 000
19	19) Personál a materiál kardinálských učitelů, při vz- máhání na Plzeňské univerzitě kardinálských Summa (Titul 13, §§. 1—4)	21 700	21 700
20	20) Bibliotécký státní	21 000	21 000
21	Divocostátní výdaje				
1	1) Divocostátní úlohy	1 000 000
	Školství a odborné úlohy pro školství ústředních ústav v Brněnsku	3 000
	Příspěvky ke školství	200
	Knihovny	3 400	1 000 000
	Školství	3 400
	Základní a odborné výdaje	40 000
	Souhrnné	3 000
2	2) Průmyslové a zemědělské a odborné divocostátní výdaje	21 000	21 000
3	3) Odborné úlohy	17 000	17 000
	Summa (Titul 17, §§. 1—3) ..	1 128 000	10 000	47 000	1 185 000
22	Speciální dotace rozpočtová				
1	1) Školství	10 000	10 000
2	2) Školství odborné úlohy a odborné úlohy ve školství	20 000	20 000
3	3) Úlohy a výdaje Plzeňské univerzity v Plzeňi	3 000	3 000
4	4) Výdaje dotace školství	20 000
	Dotace školství rozpočtových, odborných ústavů ústavů	1 000	21 000
	Základní a odborné výdaje pro školství a školství ústavů v Plzeňi	3 000
	Summa (Titul 18, §§. 1—4) ..	53 000	3 000	57 000
23	Školství ústřední				
1	1) Úlohy k odborným ústavům a školství Na školství ústřední úlohy k odborným ústavům a ústavům v Plzeňi (2. ústav)	1 240 000
	Základní úlohy	20 000
	13 000
	Summa ..	1 240 000	33 000

Klasifikačný Typ Prípady	Výdaje štátne	V ý d a j e			
		účet	skutočnosť, porovnaná s do konce apríla		Summa
			1933.	1934.	
stav k rokucitnému dňu					
	Prázdna.	1,240,000		53,000	
0000	Realizácia príjmov bežných pre štát a verejných služieb v Arhusene (I. dielka)			4,000	
	Nové stavby pre verejné služby, pre umel- níkov národných a štátu (včetně umelcových v Praze (2. dielka)			102,000	1,244,000
	Stavby a verejné služby na stavbu pre štát a verejné služby v Praze (3. dielka)		12,204		
1	Na výdavky verejných služieb		50,000		50,000
2	Prípady na služby verejných služieb a služieb verejných služieb	1,000			1,000
3	Prípady štátu k službám verejných služieb	11,112			11,112
4	Na verejné služby štátu v Tyrone			18,788	18,788
5	Rekonštrukcia verejných služieb na verejné služby a verejné služby	1,000			1,000
6	Prípady pre štát štátu a verejných služieb	70,000			70,000
	K verejným službám štátu v rámci Tyrone		18,000		
	Summa (Titul 00, §§. 1—7.)	1,412,012	102,204	120,000	1,534,216
	Fundace a príspevky.				
1	Fundace	20,000			20,000
2	Príspevky	50,000			50,000
	Príspevek na stavbu verejných služieb Fundace-Kar- lova v Praze (3. a posledná dielka)		1,000		1,000
	Na verejné služby v Praze			4,500	
	Summa (Titul 00, §§. 1—3.)	70,000	1,000	4,500	75,500
	Administratívne výdavky štátnych.				
1	Výdaje štátu	20,000			20,000
2	Na opravu budovy v Praze v Katedrále (2. dielka)			10,000	10,000
3	Stavby, aby štátna služba bola účinná na opravu verejných služieb v Praze		1,000		1,000
4	Výdaje štátu a štátnych služieb	71,000			71,000
	Štátna služba na verejné služby a verejné pro- stredky		200		200
	Summa (Titul 01, §§. 1—4.)	91,000	1,200	10,000	102,200
	Rekonštrukcia (Kapitola B, titul 04—11.)	10,000,000	100,000	1,000,000	11,100,000
	Všetchní summa (Kapitola B, titul 1—11.)	11,244,012	1,003,204	1,120,000	12,367,216

Kategorie Typ Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Hrubé	úhraděním, poskytnutí atd. ze státního rozpočtu		Summa
			1953.	1954.	
		státními rozpočtovými prostředky			
I. Ministerium financí.					
A. Výdaje státního rozpočtu.					
Správa finančních úřadů					
1	Úhrady zaměstnanců (příspěvky k účelové státnímu podniku a účelové státnímu podniku, jak i ostatní státní prostředky)	975.160	28.000	1.003.160	
2	Finanční instituce státní, instituce finanční a finanční instituce ústřední, ústřední finanční a ústřední pro republikové příslušníky	1.201.000	11.000	1.212.000	
3	Administrativní ústřední, ústřední ústřední a ústřední ústřední a ústřední ústřední	1.002.000	000	1.002.000	
4	Ústřední ústřední, ústřední ústřední, ústřední ústřední a ústřední ústřední, ústřední ústřední	281.200	1.000	282.200	
5	Ústřední ústřední (v roce 1953) atd. (v roce 1954)	1.212.000	4.000	1.216.000	
	Ústřední ústřední (v roce 1954) atd. (v roce 1955)		2.000	2.000	
6	Ústřední ústřední	1.071.000	22.770	1.093.770	
7	Příspěvek ke státnímu ústřednímu rozpočtu v Káňách			10.000	
8	Provozní ústřední	224.000	000	224.000	
9	Správa ústřední (v roce 1953) atd. (v roce 1954)	1.000.000	10.000	1.010.000	
	Ústřední ústřední (v roce 1954) atd. (v roce 1955)		10.000	10.000	
10	Náklady na účelové státní prostředky	797.000		797.000	
Summa (Kapitola III, článek 1—9.)		10.617.000	100.700	10.717.700	
Obecná správa hospodářství					
1	Ústřední ústřední		200.000	200.000	
2	Náklady ústřední	10.000		10.000	
3	Hospodářství na ústřednímu podniku ústřednímu státnímu		100	100	
4	Hospodářství příjmy na ústřednímu podniku v Káňách (K. ústřední)		20.000	20.000	
5	Ústřední příjmy a ústřední ústřední ústřední ústřední v Káňách v roce 1954		21.200	21.200	
6	Ústřední ústřední	1.071.000		1.071.000	
7	Ústřední ústřední	27.200		27.200	
8	Hospodářství ústřední ústřední, ústřední ústřední, ústřední ústřední v Ústřednímu podniku K. ústřední v roce 1953 (K. ústřední) ústřední, ústřední ústřední v roce 1954, a ústřední ústřední 1/2 ústřední ústřední		200.000	200.000	
9	Hospodářství ústřední ústřední a ústřední ústřední v Ústřednímu podniku K. ústřední v roce 1953 (K. ústřední)		10.000	10.000	
Summa (Kapitola III, článek 1—9.) a		1.218.000	1.100.700	1.418.700	

Klasifikácia	Výnosy	Výdaje	V ý d a j e			
			Pôvod	mimoštátna, prirátaná od do hosp. ústred.		S u m a
				1933	1934	
			stojí v rubrikách tých			
		Výdaje štátné				
12		B. Náklad na dobývanie, vyťaženie a spracovanie prírodných zdrojov.				
		Dani príjmové				
1		Náklady a výnosy zdanenia a vyťaženia organických surovín (vylučujú sa výnosy z podnikových podnikov, 100 jsi vymáhajú dani)	74.000		74.000	
2		Náklady súťažného zdanenia v Ťaliansku, ktoré majú byť dani	2.000		2.000	
3		Náklad na dobývanie daní z príjmov	400.000		400.000	
4		Náklad na dobývanie daní z príjmov	10.000		10.000	
		Summa (Kapitola 12, úst. 1-4.)	78.000	410.000	488.000	
12		C. Ú.				
1		Výnosy z daní štátnych	500.000		500.000	
2		Náklad na štátny úrok	110.000		110.000	
3		Úhrady štátnych výdavkov	1.400.000		1.400.000	
4		Ročníkové daní z príjmov	20.000.000		20.000.000	
		Summa (Kapitola 12, úst. 1-4.)	21.010.000		21.010.000	
		D. Ú.				
13		D. Ú. z príjmov				
1		Výnosy z príjmov	210.000	100	210.100	
2		Náklad na štátny úrok z príjmov z daní štátnych	1.000.000		1.000.000	
3		Náklad na zúčtovanie daní z príjmov, ktoré sa má dať na štátny úrok štátnych výdavkov	8.770.000		8.770.000	
		Summa (Kapitola 13, úst. 1-3.)	12.010.000	100	12.010.100	
13		III.				
1		Náklad na dani z obrátenej soli	2.000.000		2.000.000	
2		Úrok na úrok		100	100	
3		Na úrok z daní z príjmov z obrátenej soli	210.000	100.000	310.000	
4		Výnosy z obrátenej soli	210.000		210.000	
		Summa (Kapitola 13, úst. 1-4.)	2.420.000	100	2.420.100	
14		IV.				
1		Výnosy z príjmov	647.000		647.000	
2		Náklad na spracovanie a spracovanie tabáku (v úst. 1. a 2. 1.933.100) a v úst. 1.934.100)	20.000.000		20.000.000	
3		Dani z príjmov z tabáku (100% úrok)		1.700.000	1.700.000	
4		Úrok z príjmov z tabáku	1.100.000	200.000	1.300.000	
		Summa (Kapitola 14, úst. 1-4.)	22.747.000	1.900.000	24.647.000	

Kategorie Třída	Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Měsí	mimořádné, pravidelné a/ž de letních měsíců		Suma
				1933.	1934.	
			úspěch výzkumného ústavu			
20	6	Na opravu školy Štefky a na výzkumné účely jejího Suma (Třída 1—6)	200.000	200.000
			1.070.000	100.000	747.000	2.017.000
	7	M. Pošta a telegraf. V záloha.				
		1) Ústřední pláň	10.000.000			10.000.000
		2) Ústřední postelky provozovací	8.000.000			8.000.000
		3) Výhled, který souvisí s vstátním nákladem správním	70.000			70.000
		4) Na údržbu pláňů telefonních a telefonních stanic		100.000		100.000
		5) Ústřední pláň na spojovací telefonní a telegrafické a telefonní přístroje		127.000		127.000
		6) Ústřední na ústřední při 170.000 a. v. ústředí (10% náhr.)		20.000		20.000
		7) Na údržbu nových spojovacích telefonních a telegrafních přístrojů na přímých dráhách		100.000		100.000
		8) Na postelky kasařské a telefonní stanic		50.000		50.000
		9) Na přístroje a ústřední telegrafické školy podle telefonních dráhek provozovacích		50.000		50.000
		10) Na ústřední spojovací		100.000		100.000
		11) Náklady na materiál a/ž investiční		40.000		40.000
		12) Na údržbu nových stanic na telefonních ústředních ústředích		10.000		10.000
		13) Na údržbu provozovacích spojovacích stanic na ústředních při postelkách provozovacích		50.000		50.000
		14) Přístroje a postelky kasařské v Praze		20.000		20.000
		15) Přístroje a postelky kasařské na ústředních spojovacích		5.000		5.000
		Suma (Třída 7, §§. 1—15)	18.800.000	770.000	30.000	20.370.000
	16	Elektronické školy v Praze	70.000			70.000
		Suma (Třída 7, §§. 1—16)	18.870.000	770.000	30.000	20.670.000
	8	C. Společnost ústavů telefonních	270.000	0.000		270.000
	9	D. Státní ústav telegrafní.				
		1) Ústřední ústav			10.000.000	10.000.000
		2) Ústřední ústav provozovací			10.000.000	10.000.000
		3) Ústřední ústav na ústředních pláňích a telefonních stanicích v Praze a Brně			5.000.000	5.000.000
		4) Ústav telegrafní na ústředních pláňích a telefonních stanicích v Praze a Brně			20.000	20.000
		5) Ústav telegrafní ústavů státních a ústavů de Štefky a v Praze			20.000	20.000
		6) Ústav telegrafní ústavů státních a ústavů de Štefky a v Praze			20.000	20.000
		7) Ústav telegrafní ústavů státních a ústavů de Štefky a v Praze			20.000	20.000
		Suma (Třída 9, §§. 1—7)			30.200.000	30.200.000

Krajina	Výročná správa	Výdaje štátni	V ý d a j e			
			Štátni	mimostátni, poskytli sú do konca lehoty		Spolu
				1933.	1934.	
			v stálych národných méréch			
		Prusko	112,500	622,500	1,583,500	
30	12	4 Štátna leženie a Vojenská dohoda:				
		a) Správa obecná	1,710		1,710	
		b) Štátna k údržbe a zachovávaniu drôty	8,200		8,200	
		c) Štátna jízda a komerčný	9,010		9,010	
		d) Štátna pre dopravné služby a v dielach	7,800		7,800	
		e) Štátna výdaj, ktoré k vlastným nákladom pre- vážajúceho podnikajú	700		700	
		Kumulované mimostátny výdaj:				
		Na výdajové príjmy		3,400	3,400	
		Na neproduktívne výdaje na ústret a spešifický		1,600	1,600	
		Na úhradu 1,200 ⁰⁰ národných méré podľa článku 10 § 2 a 10-1		700	700	
		Na výdajové služby v sú. 3-8 a 10		3,600	3,600	
		5 Štátna leženie a Dobrovoľná dohoda:				
		a) Správa obecná	1,200		1,200	
		b) Štátna k údržbe a zachovávaniu drôty	10,000		10,000	
		c) Štátna jízda a komerčný	10,000		10,000	
		d) Štátna pre dopravné služby a v dielach	17,800		17,800	
		e) Štátna výdaj, ktoré k vlastným nákladom pre- vážajúceho podnikajú	400		400	
		Kumulované mimostátny výdaj:				
		Na celkové ústrety na dvoch leženiach		1,600	1,600	
		Na neproduktívne výdaje na ústret a spešifický		2,000	2,000	
		6 Štátna leženie a Strážníctvo dohoda:				
		a) Správa obecná	3,500		3,500	
		b) Štátna k údržbe a zachovávaniu drôty	11,000		11,000	
		c) Štátna jízda a komerčný	10,000		10,000	
		d) Štátna pre dopravné služby a v dielach	7,800		7,800	
		e) Štátna výdaj, ktoré k vlastným nákladom pre- vážajúceho podnikajú	20		20	
		Kumulované mimostátny výdaj:				
		Na neproduktívne výdaje na ústret a spešifický		1,000	1,000	
		7 Štátna leženie a Dobrovoľná dohoda:				
		a) Správa obecná	1,500		1,500	
		b) Štátna k údržbe a zachovávaniu drôty	10,000		10,000	
		c) Štátna jízda a komerčný	10,000		10,000	
		d) Štátna pre dopravné služby a v dielach	10,000		10,000	
		e) Štátna výdaj, ktoré k vlastným nákladom pre- vážajúceho podnikajú	500		500	
		Kumulované mimostátny výdaj:				
		Na výdajové príjmy		700	700	
		Na neproduktívne výdaje na ústret a spešifický		1,000	1,000	
		Spolu (Tvor. 18. § 5-7.)	210,000	622,500	1,574,500	

Výdaje Výd. Převzaté	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Heslo	účetní období, počínaje od do konce března		S u m m a
			1937.	1938.	
		účetní rok ukončený dnem			
2012	B. Vzdělání státním prostřednictvím po školství ústavový ústavový a po státních školách, podrobnějších opisech v. k. Jednotlivě pro vzdělání po školství státním.				
	Státní výdaje po školství ústavový ústavový:				
	a) Společné ústředí	227.000		227.000	
	b) Školství k školství a učebnicím škol	1.000.000	79.000	1.079.000	
	c) Školství učebnic a knihovny	2.000.000		2.000.000	
	d) Školství při dopravním ústavu a v školách	2.000.000		2.000.000	
	e) Školství výdaje škol k výstavbě učebnic pro- střednictvím ústavů	227.000		227.000	
	f) Ústavový ústav školství ústavový a k. pří- slušných škol ústavový ústavový	2.000.000		2.000.000	
	Kromě toho ústavový výdaje:				
	Na ústavový ústav školství k. ústavový ústavový (a. ústavový a ústavový)		100.000	100.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic		121.000	121.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic		22.000	22.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic		40.000	40.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic ústavový a ústavový ústavový učebnic ústavový ústavový ústavový		112.000	112.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic ústavový učebnic ústavový (2. ústavový)		10.000	10.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic ústavový učebnic, na pří- pady učebnic školství v. ústavový učebnic školství ústavový učebnic školství v. ústavový		2.000	2.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic školství učebnic školství ústavový učebnic školství učebnic školství		2.000	2.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic školství učebnic školství ústavový učebnic školství učebnic školství učebnic školství		22.000	22.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic školství učebnic školství ústavový učebnic školství učebnic školství učebnic školství		20.000	20.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic školství učebnic školství ústavový učebnic školství učebnic školství učebnic školství		2.000	2.000	
	Na ústavový ústav školství učebnic školství učebnic školství ústavový učebnic školství učebnic školství učebnic školství		10.000	10.000	
2013	C. k. školství státní				
	a. k.				
	ústavový, ústavový, ústavový-ústavový, ústavový- ústavový, ústavový-ústavový (ústavový ústavový učebnic školství ústavový učebnic školství) a ústavový-ústavový ústavový:				
	a) Ústavový ústavový	74.400		74.400	
	b) Ústavový k. ústavový učebnic školství školství	200.000		200.000	
	Školství	17.000.000	79.000	17.079.000	

Kapitola Titul Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Měsíční	mimořádná, poskytnutá až do konce března		Summa
			1935	1934	
stavěcí rozpočtového účtu					
	Příspěvek .	17,002,238	78,000	218,238	17,890,776
28 12	a) Školní (účetní a komerční)	247,428			247,428
	b) Školní při dopravních ústavě a v ústavě	421,848			421,848
	c) Školní výdaje, které k vlastním účelům pro- vozování neodpovídají	26,810			26,810
	Kromě toho mimořádné výdaje:				
	Na opravu dvou strojů k vyřezávání lis a soustru- žování			70,000	70,000
	Na opravu pět vozů slavnostních			17,800	17,800
	Na opravu pět lovců			29,400	29,400
	Na vynášení prachu na dráze námořnicko-protivo- dů, dělostřelba a letectví			29,000	29,000
	Na přístavek pouta na státním domě státním v Praze, obnovení sousoří budov v Čer- víně, obnovení hradby před v Praze, státní vob- rovy v Praze, pokrytí budov příjmového stave- ní v Praze-Štěrka			2,000	2,000
	Na nepřímé účty na stavěcí a opravě			2,000	2,000
28	Článek celkový:				
	a) Obecní správa	18,200			
	b) Školní a školní a mimořádné školní	127,000			
	c) Školní (účetní a komerční)	121,427			
	d) Školní při dopravních ústavě a v ústavě	58,500			
	e) Školní výdaje, které k vlastním účelům pro- vozování neodpovídají	26,320			
	Summa (Titul 12, §§ 1—3).	18,458,418	78,000	272,200	19,210,218
	Veškerá summa (Kapitola 28, titul 1—12).	41,429,118	1,022,128	28,210,900	50,822,166
III. Ministerium orb.					
A. Ústavní úkol státní.					
1	Školní ústav	268,000	2,000		270,000
2	Školní ústav vyřezávání a státní	50,870	2,000		52,870
3	Zemědělství:				
4	Ústav	150,000	272,200		422,200
5	Komunální příspěvek na opravu školy ústav			21,200	21,200
6	Na vyřezávání mládežnických		20,000		20,000
7	Školní příspěvek na opravu školy ústav			100,000	100,000
8	Školní příspěvek k obnově ústavu na dvou školách, Nová, Kloubov ústav		1,100,000		1,100,000
9	Školní na cestě a na vyřezávání učitelů pro vyřez- ávání v Agulje	2,000			2,000
10	Opavské pro přístavky k zemědělství	200,000			200,000
11	Ústav ústav	104,200	2,700		106,900
12	Vyřezávání ústav komunistů	75,000	20,000		95,000
13	Školní ústav ústav	1,022,128	22,122		1,044,250
14	Ústav na mládež		2,000		2,000
	Summa (Kapitola 28, titul 1—3).	2,719,078	1,204,020	220,200	4,043,318

Klasifikační číslo	Výběr	Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Měsíční	převládá od do konce března		Summa
					1932.	1933.	
				včetně rozpočtového účtu			
B. Lesnictví, státní a hospodářství							
Lesnictví a státní :							
1			Ředitelství lesů a státní	312.230	0.000		312.230
2			Státní lesy a státní	2.008.790			2.008.790
3			Národní státní a národní hospodářství			100.000	100.000
4			Na výsadbové, výzkumné a odborné pracovní		28.200		28.200
5			Na náskopný a správní ústředí		27.400		27.400
6			Školní ústředí výzk.		21.400		21.400
7			Státní škola lesnická	18.200	0.000		18.200
Summa (Titul 1. §§. 1—7.)				3.228.220	127.600	100.000	3.455.820
Dělní lesní :							
1			Výzk. ústředí	71.470			71.470
2			Národní správa v Kárměnském	90.070			90.070
3			Národní a národní správa v Bréžanech	284.922			284.922
4			Na náskopný ústředí			800	800
5			Národní správa v Opat.	289.421			289.421
6			Národní lesnictví v Mě.	667.503			667.503
7			Národní státní a produkční ústředí			28.000	28.000
8			Na náskopný ústředí			8.700	8.700
9			Národní lesnictví v Mě.	302.124			302.124
10			Národní státní a produkční ústředí			90.000	90.000
11			Na náskopný ústředí			8.000	8.000
12			Národní lesnictví v Pí.	2.008.267			2.008.267
13			Národní státní a produkční ústředí			20.000	20.000
14			Na náskopný ústředí			5.000	5.000
15			Školní a šk. dělní	687.000			687.000
16			Národní státní a produkční ústředí			2.000	2.000
17			Na náskopný ústředí			0.000	0.000
Summa (Titul 2. §§. 1—16.)				5.103.098		228.010	5.331.108
Summa (Kapitola 20., titul 1. a 2.)				8.271.808	127.600	228.010	8.627.418
Všechny (Kapitola 20. a 20.)				11.182.718	1.061.070	228.010	12,371,778
III. Ministerium práva.							
1			Ředitelství	170.000	0.000		170.000
2			Národní ústředí	447.000	18.000		465.000
3			Správa ústředí v souč. ústředí	18,000,000	1.270		18,001,270
4			Výzk. ústředí na příkaz národního ústředí k. ústředí			400.000	400.000
5			Výzk. ústředí na příkaz národního ústředí k. ústředí a ústředí ústředí národního ústředí k. ústředí v Bréžanech ústředí			20.000	20.000
6			Národní státní správa ústředí				
V Rozpočtových pod. ústředí :							
1			Na náskopný ústředí ústředí ústředí na Výzk. (na ústředí)			870	870
2			Na náskopný ústředí ústředí ústředí (pro ústředí ústředí a ústředí ústředí)			810	810
Celkem				17,270,000	271,270	1,000	18,542,270

Krajina Území	Převzat	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Měsíční	rovnoběžně provedení od do konce března		Summa
				1913.	1914.	
			v číslích rakouského šilera			
		Průběhu	17,530,200	171,870	18,700,170	
31	4	Na náhradu pozemku starobylého v Novém Městě na Vídeň (nová územní soustava), slyšák (železná dráha) Na stavbu státní budovy pro územní soud a kancelář v Břežovicích (čtyřl.)		2,000		
	5	Na náhradu starby územního soudu v H. území ve Vídeň (3. dílka)		20,000	21,000	
		V Rakouském území:				
	6	Na stavbu soustavy domů a vlniček v Břežovicích (3. dílka) Soudobá státní poskytnutí státního územního soudu soustavy domů		18,000	18,000	
		V Tyrolsku:				
	7	Na stavbu soustavy domů a vlniček v Innsbriku (3. dílka)		90,000	90,000	
	8	Na stavbu soustavy domů v Roveredu (3. dílka)		90,000	180,000	
		V Království:				
	10	Na úpravu soustavy č. 128 v Budečovicích pro soud, čtyřl.		1,600	1,600	
		V Čechách:				
	11	Na náhradu soustavy č. 128 v Budečovicích (na území)		800		
	12	Na náhradu domů č. 205 na Smíchovské (územní soud)		1,600		
	13	Na stavbu budovy státní v Praze		21,000	21,000	
	14	Na náhradu úpravu státní soustavy v Vídeňské pro územní soud		5,000		
		Ve Slovanech:				
	15	Na stavbu nové budovy soudu a vlniček v Opavě (3. dílka)		21,500	21,500	
		Ve Východní Galicii:				
	16	Na náhradu soustavy č. 205 ve Slatyně na pořádku soustavy (na území)		971		
	17	Na náhradu soustavy č. 211 ve Mělníku, čtyřl. územní soud		5,800	19,871	
	18	Na stavbu nové budovy soudu v Třeboně, čtyřl.		5,100		
	19	Na přístavbu a budovu soustavy soudu ve Lince		1,000		
		V Slezsku:				
	20	Na náhradu soustavy domů ve Slezsku (územní soud)		5,210	5,210	
		V Bukovině:				
	21	Na stavbu soustavy soustavy domů a nové soustavy v Sulejovci (4. dílka)		20,000		
	22	Na výstavbu soustavy		1,000		
	23	Na výstavbu soustavy soustavy v Černovicích (3. dílka)		17,000	21,000	
		Slovensko	17,310,000	501,870	18,311,870	

Kapitola Výň Prvý	Výdaje štátné	V ý d a j e			
		Štát	mimoštátné, poskytnuté od iných štátov		Spolu
			1955.	1956.	
		skupina rakúskych štátov			
1	Platby	17,268,200	609,970	350,500	18,228,770
2	Trestanie	2,258,000	2,810		2,260,810
		Na ústavnú tvorbu:			
3	Va Štátna:				
4	Na ústavnú tvorbu v Rakúsku			60,000	60,000
5	V Čechách:				
6	Na príslušnú prácu po ústavnú tvorbu			2,000	2,000
7	Na náklady štátnych Sv. Vládných úradov v Prahe, ktoré boli v ústavnú tvorbu, poskytnuté štátom (okrem 2,000 št. i. n. št.), ktoré sa týkajú ústavnú tvorbu		2,000		2,000
8	V Slovensku štátna:				
9	Na náklady ústavnú tvorbu vo štátnych			20,000	20,000
10	Na náklady ústavnú tvorbu v Sv. Ráji (Rakúsko) 2. št. v ústavnú tvorbu		5,000		5,000
		Spolu (Kapitola 11, štát 1-4.)			19,526,000
11	III. Najvyšší súd	120,000	2,000		122,000
		IV. Štát penzijný.			
12	Štátny penzijný štát správa štátna	12,200,000	1,000		12,201,000
13	Štátny penzijný štát	210,000			210,000
14	Štátny penzijný štát štátna, ktorú spravujú štátny úradníci	74,720			74,720
		Spolu			320,720
		Spolu (Kapitola 12, štát 1, a 2.)			12,521,720
		V. Súvaha a daň.			
		A. Finančné ústredie a ústredie.			
15	Ústredie ústredie ústredie pod štát	50,000			50,000
16	Ústredie ústredie ústredie	10,000			10,000
17	Štát ústredie	190,000			190,000
		Spolu (Kapitola 13, štát 1-3.)			240,000
		B. Ústredie ústredie.			
18	Ústredie:				
19	Ústredie ústredie ústredie na ústredie štátnych úradov:				
20	a) Ústredie ústredie			421,000	421,000
21	b) Ústredie ústredie na ústredie ústredie ústredie			210,000	210,000
		Spolu			631,000
22	Ústredie ústredie ústredie, v štátnych	60,000			60,000
		Spolu			1,272,000
23	Ústredie ústredie ústredie (jako) v štátnych		1,272,000		1,272,000
24	Ústredie ústredie ústredie		271,000		271,000
25	Ústredie ústredie ústredie		2,272,000		2,272,000
26	Ústredie ústredie ústredie		500,000		500,000
27	Ústredie ústredie ústredie		100,000		100,000
28	Ústredie ústredie ústredie		20,000		20,000
		Spolu			3,272,000

Kapitola Total Page(s)	Výdaje štátu	V ý d a j e			
		Ákad.	mimoštátni, prevzatí at do kasa štátu		Summa
			1931.	1934.	
štátny ekonomický úst.					
	Plošnica	710,000	8,408,000	9,118,000	
33	2) Plošnicovo-šumavské lešenské spoločenstvo v mestách		30,000	30,000	
	3) 1. Šumavsko-báňskohorné lešenské 1. Lešnica gornánska v mestách		477,000	477,000	
	2. Lešnica na dolných mestách v mestách		808,000	808,000	
	2) Šumavské lešenské spoločenstvo 3) Vavrškovské lešenské 1. Lešnica gornánska v mestách		353,000	353,000	
	2. Lešnica na dolných prípravovských kúly v mestách		845,000	845,000	
	1) Lešenské spoločenstvo Alševského v mestách		800,000	800,000	
	2) Šumavské lešenské spoločenstvo		387,000	387,000	
	3) Šumavsko-šumavské spoločenstvo lešenské štátny úst. doplnkový v mestách		325,000	325,000	
	Summa	710,000	10,304,000	11,014,000	
	Z toho v mestách 845,000 št.				
4	Z toho na úst. príh: 378,000 št. v mestách po 10%		52,000	52,000	
	11,612,000 „ „ „ „ „ 9%				
	Summa (Kapitola 33, úst. 1—4.)	710,000	12,377,000	13,087,000	
34	C. Náštavné finančné vypracovanie.				
	Štátny podnikovníctvo:				
	Podnik		2,022,000	2,022,000	
	Bankovní		350,000	350,000	
	Štátny podnik odstavca Kráľovské	178,000		178,000	
	3% úročenie štátny Kráľovské		78,000	78,000	
	Summa (Kapitola 34, úst. 1—4.)	178,000	2,450,000	2,628,000	
	Prílohy (Kapitola 34—36.)	1,102,000	11,661,810	12,763,810	
	IV. Hrá štátny.				
35	A. Úroky a úhrady štátny štátny.	112,102,479		112,102,479	
	Z toho úst. na rôzni príjmoví úst. kasa štátny	30,000,732		30,000,732	
	Dopln	82,001,732		82,001,732	
36	Z toho na úst.		321,070	321,070	
	Summa	82,001,732	321,070	82,322,802	
37	B. Spôsobní úhrady štátny štátny.	11,078,831		11,078,831	
	Z toho na úst. na rôzni príjmoví úst. kasa štátny	100,000		100,000	
	Dopln	11,078,831		11,078,831	
4	Z toho na úst.		167,785	167,785	
	Summa	11,078,831	167,785	11,246,616	

Kategorie	Výdaj	Převod	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Přímé	nepřímé, poskytnuté do kasačního účtu		S u m m a
					1933.	1934.	
				všechny měnovité částky			
37	0		C. Úprava ústavů	500,000		500,000	
	0		D. Přímé množství drahých kovů	792,047		792,047	
	1		E. Restoré obligací				
			restoré v rámci výdajů státního rozpočtu	18,747,793		18,747,793	
			zbytek z minulých let,		2,399,493	2,399,493	
			S u m m a	18,747,793	2,399,493	21,147,286	
	0		F. Úvěky a mezinárodní dluhy				
			restoré v rámci výdajů státního rozpočtu	60,000		60,000	
	10		G. Společné mezinárodní dluhy				
			restoré v rámci výdajů státního rozpočtu	22,000		22,000	
			S u m m a (Kapitola VI, čl. 1—10.)	112,044,051	2,399,493	114,443,544	
	20		XVII. Správa státního rozpočtu				
	0		Výdaje na správu státního rozpočtu mezinárodními (1934)	200,000		200,000	
	0		Výdaje na správu státního rozpočtu, které jsou poskytnuty	10,000		10,000	
	0		Výdaje na správu státního rozpočtu	210,000	21,000	231,000	
			S u m m a (Kapitola VII, čl. 1—3.)	210,000	21,000	231,000	

Klasifikačný kód	Název položky	S t a t i s t i k a			
		Položka	mimoštatálna, prevzatá od dovozu klesla		S u m a
			1952	1953	
		stav k 31. decembru 1953			
	Rekapitulace.				
1	I. Najvyšší deň	4,220,000		4,220,000	
2	II. Katedra katedra Jozef Vojtech	70,270		70,270	
3	III. Katedra štátna	718,242	1,700	971,200	
4	IV. Katedra štátna	24,000		24,000	
5	V. Katedra štátna	1,020,400		1,020,400	
6	VI. Pôvodná a národná na spoločnú národnú	52,507,521	4,227,041	56,734,562	
7	VII. Ministerstvo vlny	22,287,000	700,000	22,987,000	
8	VIII. Ministerstvo vnútra	8,124,200	221,900	8,346,100	
9	IX. Ministerstvo vnútra	22,287,000	1,000,000	23,287,000	
10	X. Ministerstvo vnútra	100,000,000	2,000,000	102,000,000	
11	XI. Ministerstvo vnútra	41,270,210	1,000,000	42,270,210	
12	XII. Ministerstvo vnútra	11,200,710	1,000,000	12,200,710	
13	XIII. Ministerstvo vnútra	18,000,000	810,770	18,810,770	
14	XIV. Najvyšší deň	100,000	2,000	102,000	
15	XV. Katedra štátna	15,000,000	1,000	15,001,000	
16	XVI. Katedra štátna	1,100,000	15,000,000	16,100,000	
17	XVII. Katedra štátna	115,000,000	2,000,000	117,000,000	
18	XVIII. Katedra štátna	200,000	21,000	221,000	
	Veľkoká celková suma položky	446,281,200	22,002,000	468,283,200	

Rozpočet státní

království a zemí v říšské radě zastoupených na rok 1884.

Číslo druhé. — Účtenní položek.

Kategorie	Titul	Průmysl	Příjmy státní	Příjmy		
				Celkový	úspěšný	Summa
1			I. Nejvyšší dvůr			
2			II. Královská kancelář Jeho Veličenstva			
3			III. Rada říšská			
4			IV. Svět říšský			
5			V. Rada ministerská			
6			Účtenní úřady	628,000		628,000
7			Korrespondenční kancelář telegrafní	87,000		87,000
8			Summa (Kapitola 5., článek 1. a 2.)	715,000		715,000
9			VI. Společné náležitosti			
10			VII. Ministerium věci vnějších			
11			Účtenní úřad říšského úřadu	82,000		82,000
12			Úřady politické v zemích	181,200		181,200
13			Věřejná hospodářství	827,000		827,000
14			Účtenní úřady	23,200		23,200
15			Účtenní úřady	28,200		28,200
16			Summa (Kapitola 7., článek 1.—3.)	1,041,600		1,041,600
17			VIII. Ministerium obrany země			
18			Významní úřad polní	24,200		24,200
19			Účtenní úřady	179,000		179,000
20			Summa (Kapitola 8., článek 1. a 2.)	203,200		203,200
21			IX. Ministerium věci duchovních a vyučování			
22			A. Církevní			
23			Účtenní úřady	25		25
24			Ministerium církevní a vyučování a úřady církevní a vyučování			
25			Ministerium církevní a vyučování	11,000		11,000
26			Účtenní úřady	500		500
27			Účtenní úřady a úřady statistiky administrativní	4,200	825	5,025
28			Účtenní úřady říšské	5,000		5,000
29			Účtenní úřady pro církevní a vyučování	1,000		1,000
30			Summa	18,225	825	19,050

Kategorie	Třída	Podtřída	Příjmy státní	Příjmy		
				Hrubé	mimořádné	Summa
6	4		Funkce	10.830	922	10.712
			Příjmy pro ústředí zemědělské a archeologické:			
			a) Příjmy pro ústředí zemědělské:			
		1	Státní úřady zemědělské a archeologické	2.000		2.000
		2	Ústřední úřady v Praze	800		800
		3	Funkce národních úřadů na ústředí ústředí úřady zemědělské			
		4	Státní úřady	1.210		1.210
			b) Příjmy pro ústředí archeologické:			
		5	Státní muzeum v Praze			
		6	Příspěvek státního úřadu jazyka (k. úřad)		500	500
	Summa (Kapitola 4, ústředí 1-6.)	12.210	1.212	13.422		
	B. Kultura					
7			Příjmy státní národních:			
			a) Příjmy funkční:			
		1	V Národních pod ústředí	720.200	1.800	722.000
		2	V Národních nad ústředí	148.100		148.100
		3	V Národních	10.000		10.000
		4	V Ústředí	100.000		100.000
		5	Na ústředí	700		700
		6	Na ústředí	122.200		122.200
		7	V Národních	50.000		50.000
		8	V Národních	72.100		72.100
		9	V Národních	12.000		12.000
		10	V Národních	52.000		52.000
		11	V Národních	12.000		12.000
		12	V Národních	17.000		17.000
		13	V Národních	901.000	1.010	902.010
		14	Na ústředí a na ústředí	522.000		522.000
		15	V Národních	424.100		424.100
		16	V Národních	24.700		24.700
17	V Národních	500		500		
	Summa (Třída 7, §§. 1-17.)	2.495.200	1.010	2.496.210		
	b) Příjmy z ústředí a státních funkčních	368.200	2.170	370.370		
	Summa (Třída 7, §§. 1-18.)	2.863.400	3.070	2.866.470		
8			Funkce a příspěvky k ústředí národních:			
			Příspěvy	10.000	1.112	11.112
		Dokladování (Kapitola 8, ústředí 1-3.)	1.550.000	0.210	1.550.210	
	C. Vyměření					
9			Ústředí			
		1	Příspěvy národních ústředí k ústředí národních ústředí, na ústředí ústředí ústředí pro přírodních ústředí, jaké i k ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí (k. úřad)	102.000		102.000
			Summa	102.000	10.000	112.000

Kategorie	Titul	Převzet	Příjmy státní	Příjmy		
				Příběh	mimořádné	Summa
			Převzet .	107.450	10.000	117.450
			Příjmy školství	11.300	—	11.300
			Výnosy škol technické	100.400	—	100.400
			ze školstva na stavbu technických škol vstříelných v Praze (Správa st. školství)	—	100.000	100.000
			Výnosy škol pro umělecké v. škol	10.000	—	10.000
			Summa (Titul 8, §§. 1—4.) .	144.500	100.000	400.200
			Školy střední			
			Gymnasia a reálná gymnasia	708.070	1.100	709.170
			Příspěvky k podpoře škol středních a nižších než na základní gymnasia v Praze, Brně,	—	1.100	1.100
			od ministerstva školstva	—	1.000	1.000
			od státu	—	1.000	1.000
			Školy reálné	100.000	—	100.000
			Příspěvky na střední školství v zahraničí	—	1.000	1.000
			Summa (Titul 10, §§. 1 a 2.) .	808.070	2.100	810.170
			Školy vysoké			
			Školy vysoké	30.000	—	30.000
			Příspěvky k organizaci a rozvoji vysokého školství v zahraničí	500	—	500
			Summa (Titul 11, §§. 1 a 2.) .	30.500	—	30.500
			Speciální školy vysoké			
			Školy technické	500	—	500
			Školy výtvarné a pedagogické v Praze	1.000	—	1.000
			Vysoké školy speciální	10.000	—	10.000
			Summa (Titul 12, §§. 1—3.) .	11.500	—	11.500
			Školy odborné			
			Školy pro odborné učivo a učební	50.000	—	50.000
			Speciální střední odborné učební	500	—	500
			K odbornému školství v zahraničí, včetně škol	—	500	500
			Školy odborné	4.500	—	4.500
			Summa (Titul 13, §§. 1—4.) .	55.000	500	55.500
			Fondy a příspěvky			
			Příspěvky	—	—	—
			Provozování příjmy veřejného ekonomického školství středního a vysokého v Praze	100	—	100
			Summa (Titul 14.) .	100	—	100

Kapitola	Titul	Příspěvek	Příjmy státní	Příjmy		
				Příloha	úspěšnost	Summa
48			Cizí			
	1		Příjmy ze cizí	43,262,700		43,262,700
	2		Článek 1 ústavního zákona o zřízení ústřední správy státního rozpočtu a o zřízení ústřední správy státního rozpočtu		2,112,974	2,112,974
	3		Článek 2 ústavního zákona o zřízení ústřední správy státního rozpočtu a o zřízení ústřední správy státního rozpočtu		100,000	100,000
			Článek 3 ústavního zákona o zřízení ústřední správy státního rozpočtu a o zřízení ústřední správy státního rozpočtu		12,000	12,000
			Summa (Kapitola 48., článek 1—3.)	43,262,700	2,224,974	45,487,674
			Dávky nepřímé			
49			Dávky z potravy:			
	1		Dávky z potravy	7,200,000		7,200,000
	2		Dávky z potravy	4,124,200		4,124,200
	3		Dávky z potravy	22,200,000		22,200,000
	4		Dávky z potravy	1,004,000		1,004,000
	5		Dávky z potravy	27,212,000		27,212,000
	6		Dávky z potravy	1,000,000		1,000,000
	7		Dávky z potravy	1,004,000		1,004,000
	8		Dávky z potravy	2,227,000		2,227,000
	9		Dávky z potravy	22,000		22,000
	10		Dávky z potravy	2,012,000		2,012,000
	11		Dávky z potravy	200,000		200,000
			Summa (Kapitola 49., článek 1—11.)	68,227,000		68,227,000
50			Dávky:			
	1		Dávky z potravy	72,000		72,000
	2		Dávky z potravy	12,000,000		12,000,000
			Summa (Kapitola 50., článek 1. a 2.)	12,072,000		12,072,000
51			Dávky:			
	1		Příjmy z prodeje tabáku v zemích okrajových	68,278,000		68,278,000
	2		Příjmy z prodeje tabáku v zemích okrajových (nový ústav 100,000 Kč na ústav)	600,000		600,000
			Článek 1 ústavního zákona o zřízení ústřední správy státního rozpočtu a o zřízení ústřední správy státního rozpočtu (100% ústav)		42,700	42,700
			Summa (Kapitola 51., článek 1. a 2.)	68,878,000	42,700	69,320,700
52			Kalky	17,100,000		17,100,000
53			Tržby z poplatků z jednotlivých přírodních	22,000,000		22,000,000
54			Loterie	20,274,000		20,274,000
55			Hry	2,400,000		2,400,000
56			Pozemkové	200,000		200,000
57			Základní daně, jež uplatňují se v zemích okrajových			
			Územních, územních a domovních daní	1,200,000		1,200,000
			Summa (Kapitola 52—57.)	220,244,000	42,700	220,286,700

Klasifikace	Titul	Popisek	Příjmy státní	Příjmy		
				Měsí	minutě	Summa
			Příjmy z jednotlivých států.			
19			Státní diktanda	102,228		102,228
20			Fiskální a státní	122,000		122,000
21			Tiskárna česká a státní	1,241,208		1,241,208
22			Noviny a periodika související s jednotlivými státy		420	420
23			Mimovlád	207,800		207,800
			Dokladová (Kapitola 19—23.)	204,431,726	1,067,100	204,432,793
24			II. Ministerstvo obchodu.			
	1		Kancelář v Praze	220,000		220,000
	2		Kancelář předsedy a místopředsedy	412,000		412,000
	3		Polity a telegrafy			
	1		7 Kancelář	22,000,100		22,000,100
	2		Kancelář předsedy v Praze	22,000		22,000
			Summa (Titul 3, §§. 1. a 2.)	22,742,000		22,742,000
	4		Společnost státní překlady	200,000		200,000
	5		Státní voucha kolonizační			
	1		Kancelář v Ústevě de Lužické	200,000		200,000
	2		Kancelář	210,000		210,000
	3		Tržní podnikání ve státní	107,400		107,400
			Základní státní (50% zájem)		20,400	20,400
	4		Kancelář státní v Ústevě de Lužické (zastupitelstvo 200 čl. ve státní)	20,000		20,000
			Základní státní (50% zájem)		70	70
	5		Kancelář státní v Ústevě de Lužické de Wollstein	70,000		70,000
			Příspěvek investiční		2,710	2,710
	6		Kancelář státní v Mělnicku de Lužické	70,000		70,000
	7		Kancelář státní v Ústevě de Lužické (zastupitelstvo 140 čl. ve státní)	40,000		40,000
			Základní státní (50% zájem)		47	47
			Příspěvek investiční		210	210
			Summa (Titul 5, §§. 1—7.)	1,350,400	24,870	1,375,270
	8		Voucha státní na dráze státní a státní dráhy, podnikání správné a k. ředitelství pro voucha na kolonizačních státních na Východě			
	1		Kancelář státní dráhy			
			Příjmy z vouchy	14,730,000		14,730,000
			Příjmy z podnikání související s vouchou státní související dráhy		10,000	10,000
	2		C. k. státní dráhy, a to:			
			Interní, kolonizační, investiční-státní, zahraniční-prostřední, kolonizační (dopravní dráha polské a jízdního vozu) a tiskárna-prostřední dráhy			
			Příjmy z vouchy	1,000,000		1,000,000
	3		Ažovské dráhy:			
			Příjmy z vouchy	200,000		200,000
			Summa (Titul 8, §§. 1—3.)	17,930,000	10,000	17,940,000
	7		Příspěvek státní ke státní kolonizační dráze v Ústevě		12,000	12,000
			Dokladová (Kapitola 24, titul 1—7.)	22,962,000	46,870	22,962,420

Kapitola	Věsta	Převod	Příjmy státní	Příjmy		
				Měsí	mimořádné	Summa
41			IVB. Daň státní.			
	1		Podatek státní a státní správní podatek podle zvláštních předpisů		11,784,129	11,784,129
	2		Příjmy z daní a poplatků		38,800	38,800
			Summa (Kapitola 41., věsta 1. a 2.)		11,822,929	11,822,929
42			IVC. Správa státního majetku.			
	1		Příjmy ze státního majetku (př. vyhledávání státního majetku)	12,000		12,000
	2		Podatek státní ze státního majetku (př. vyhledávání státního majetku)	800		800
			Summa (Kapitola 42., věsta 1. a 2.)	12,800		12,800
43			IVD. Příjmy z prodeje nemovitých majetků státního.			
	1		Prodeje státního majetku (př. vyhledávání státního majetku)		30,000	30,000
	2		Příjmy ze státního majetku (př. vyhledávání státního majetku)		50,810	50,810
	3		Na prodeje státního majetku (př. vyhledávání státního majetku)		62,300	62,300
			Summa (Kapitola 43., věsta 1.-3.)		143,110	143,110

Kategorie	Titul	Popis	Příjmy státní	Příjmy		
				účet	účetní rok	Summa
				stejně rozložené léta		
			Rekapitulace.			
1			I. Nejvyšší ústá			
2			II. Ministerstvo vnějška a zahraničních vztahů			
3			III. Národní bezpečnost			
4			IV. Národní obrana			
5			V. Národní zdravotnictví	200.000		200.000
6			VI. Správní úřady			
7			VII. Ministerstvo vnějška	1.100.000		1.100.000
8			VIII. Ministerstvo obrany	210.000		210.000
9			IX. Ministerstvo vnějška a zahraničních vztahů	1.100.000	177.000	1.277.000
10			X. Ministerstvo vnějška	200.000.000	1.000.000	201.000.000
11			XI. Ministerstvo obrany	40.000.000	90.000	40.090.000
12			XII. Ministerstvo vnějška	10.000.000	4.700	10.004.700
13			XIII. Ministerstvo vnějška	200.000		200.000
14			XIV. Nejvyšší ústá			
15			XV. Ústá	20.000		20.000
16			XVI. Ústá a ústá		200.000	200.000
17			XVII. Ústá		11.000.000	11.000.000
18			XVIII. Správní úřady	10.000		10.000
19			XIX. Příjmy z právních úkonů		100.000	100.000
			Všechny souhrnné úhrady	400.000.000	10.400.000	410.400.000

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XV. — Vydána a zveřejněna dne 12. dubna 1884.

46.

Nariadení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 11. března 1884,

jak vyhlášení jest obměna celních říšských cizích zboží.

Va sňož a občasnými králi, obchodními ministerii ustanovuje se, že s obyčejnými viny italskými, která dovážejí se v koloniálních vozech svátých k celní zřízení (cizími vozy koloniálními) bez dalšího obalu přine přes rakousko-italskou hranici, jistě předloží se vysvědčení o původu ládně vydané, nakládáno býti má dle předpisů všeobecného protokolu k obchodní smlouvě s Itálií dne 27. prosince 1878. učiněné (Z. Ř. č. 11. z r. 1879.) — všeobecný protokol III., odstavce k. — t. j. že mají býti podrobena celně 3 al. 30 kr. ze 100 kilogramů.

Výše celní cizí vlny při vlně takto dovážena, včetně poplatků na dopravu vzniklé, státi se má způsobe v §. 12. vykonávacího nariadení k celní smlouvě z roku 1882. (Z. Ř. č. 49.) ustanovením, a pro výpočet celně dovážena připočtena buď k celně více takto vyšetřené celně celkem procent 60 vlny.

Bunajevski m. p.

Plus m. p.

47.

Nariadení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 24. března 1884,

jak stanoví se tím při vyhlášení celní.

Hledie ku příloze A přidané ku §. 12. vykonávacího nariadení k celní smlouvě ze dne 25. května 1882, v které příloze (Z. Ř. č. 49.) uvedeny jsou cizí

položky k sazbě této, ve shodě s vládními král. úberskými ministeriiami povoluje se pro fosfor, sazební položka č. 319, příměšková tůra 20 procent celé váhy hrubé váhy při plechových nádobách (hranitých i kulatých) vedle zaplácených.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

18.

Nářízení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 26. března 1884,

jež má se sázeti položky třetí při vydání olejí minerálních.

Odstavec I. v ministeriálním nářízení ze dne 14. srpna 1882. (Z. Ř. č. 115.), jež pro vydání třetí váhy při vydání olejí minerálního, pak dehta leštěného a bídicového (sazební položky 119., 120., 121.) stanovil určitě položky třetí v procentech hrubé váhy, hledě k množství více některých obalů olejí minerálního má se dle čl. XVII. ústavního zákona k sazbě celní ze dne 25. května 1882. (Z. Ř. č. 47.) tím způsobem, že tyto třetí položky mají činiti:

13 procent při saděch s rumanským sazebním olejem minerálním (poznámka 2. k sazební třídě XXI.);

15 procent při saděch s olejem minerálním sazebních položek 120. a 121. b, přiče-li na sad přes 300 kilogramů hrubé váhy;

18 procent při saděch s olejem minerálním sazebních položek 120. a 121. b, přiče-li na sad 300 nebo méně kilogramů hrubé váhy;

20 procent při saděch s jinými olejí minerálními nežli srohu uvedenými;

24 procent při bednách s nádobami plechovými, láhvemi nebo dřevy;

16 procent při koších s nádobami plechovými, láhvemi nebo dřevy;

10 procent při plechových bednách, láhvích a dřevěch.

Toto nářízení sahá se moci dne 15. dubna 1884.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

19.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 28. března 1884,

že rozložena byla práva vedlejší celnice II. třídy v Mihaljeriích.

Vedlejší celnice II. třídy v Mihaljeriích v Bosně vykonávají buďe poňmaže 1. dubnem 1884. vydávaj práva vedlejší celnice I. třídy.

Dunajewski m. p.

O p r a v a.

V ročníku 1882, v čísle XII., v 8a. 115. na stránce 461. ve 4. řádce byla za slovom „daně“ doloženo buď ještě: „k dělním průmyslovým.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XVI. — Vydán a rozeháněn dne 25. dubna 1884.

30.

Zákon, daný dne 5. dubna 1884,

jím vyřazuje se náklad na stavbu dráhy Arřberské.

S přivěšením obou smlouvy říšské rady vůči Mi se nařídí:

Článek I.

Náklad na stavbu dráhy Arřberské, zákonem se dne 7. května 1880. (Z. ř. 8. 48.) až do summy 38,600.000 zl. vynášej, vyřazuje se o 5,700.000 zl., tedy až do summy 41,300.000 zl.

Článek II.

Mému ministrowi obchodnímu a Mému ministrowi finančnímu jest uloženo, aby uveřli ve skutek tento zákon, jež nabývá mocí dnem vyhlášením.

Ve Vídni, dne 5. dubna 1884.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Pine m. p.

Dumajewski m. p.

31.

Zákon, daný dne 8. dubna 1884,

o nabytí dráhy císaře Františka Josefa, dráhy krasnické prince Rudolfa a dráhy Terešberské státem.

S přivěšením obou smlouvy říšské rady vůči Mi se nařídí:

Článek I.

Následující smlouvy, od ministeria obchodního a finančního jmenem vlády s příslušnými společnostmi telegrafickými učiněné, se schvalují:

- a) úmluva, ve Vídni, dne 12. prosince 1883. a 21. ledna 1884. učiněná, o koupi dráhy císaře Františka Josefa sátem;
- β) úmluva, ve Vídni, dne 11. prosince 1883. učiněná, o převezování vozky po dráze korunního prince Rudolfa na obec státní a o eventuelním nákupu této dráhy sátem;
- γ) úmluva, ve Vídni, dne 11. prosince 1883. učiněná, o nákupu Verariberské dráhy sátem.

Článek II.

Vláda se zavazuje, aby právo, které jí úmluva v §. 1. posléze uvedenou bylo propůjčeno, že může nabýti pro stát vlastního celého podniku dráhy Verariberské, vykonala tenkrát, když stát jakožto příjemce prioritního obligačního dluhu knihovně sjitného nebude postaven vřtím hřencem, nežli jest splácaní oněch summ, jakž třeba jest, aby prioritní půjčky 7,896.600 zl. rak. šia. ve sřtěbě a 841.000 zl. rak. šia. ve sřtěbě pět procenty byly zárokovány a dle plánu splácaný hodnotou nominální ve sřtěbě rak. šia.

Článek III.

Př dráze císaře Františka Josefa hřimě, které stát při nákupu k zaplacení prioritního obligačního dluhu knihovně sjitného, nemá býti vřtím, nežli jest splácaní oněch summ, jakž třeba jest, aby prioritní půjčky sřmou sumou pšvední 58,040.040 zl. rak. šia. ve sřtěbě pět procenty byly zárokovány a dle plánu splácaný hodnotou nominální ve sřtěbě rak. šia.

Článek IV.

Př dráze korunního prince Rudolfa hřimě, které stát při nákupu k zaplacení nasho převezne a které později konverzí dosavadních prioritních půjček ve sřtěbě sřmou sumou pšvední 57,510.500 zl. rak. šia. ve sřtěbě, nemá pšahování dluh nové jednotné, nejděle až do 1. dubna 1936. splácané půjčky konverzí, její roční hřimě rovná se stále početní sumě, jež třeba jest, aby sřetek dotčené prioritní půjčky sřtřené, jež konverzí bude napšit vzst, pět procenty ve sřtěbě rak. šia. byl zárokován a amoten v doščené hřimě amotovat.

Konverzí půjčka máže zřřena býti o onu hodnotu nominální, jež třeba jest, aby zaplacen byl nezalesný dluh dráhy korunního prince Rudolfa.

Toto zřření nemá mít v sřpšd vřtím hřimě, nežli které rovná se pšiprocentům šrokm a pšřahovně hřimě amotovaním půjčky 3,000.000 zl. rak. šia. ve sřtěbě, které splácaná buť v amotování hřimě sřřdu doščené.

Článek V.

Pro konverzí prioritních půjček, které nyní sjitné jsou na šrochách v šlánku I., ša a) až c) uvedených, mohou vydány býti nové obligace prioritní, které zárokovány a splácaný budou bez vř sřřtky na daš, na poplatky nebo jiné sřřtky.

Totš plati o prioritních obligacích, které dle š. IV. vydány budou, aby splácan byl nezalesný dluh dráhy korunního prince Rudolfa.

Článek VI.

Aby kolonie v čl. I. lit. a) až c) uvedená státem nakoupeny býti mohly, francouzští ministři se zmocňují vydání koloniálních úpisů důlních, které bezúplatně vůči státnímu pokladu, za poplatky nebo jiné státní úhrady srovnatelné a splacené a na své držení, k jejichž nákupu jsou určeny, dle příslušných úmluv právním ustanovením sjednaných s tímto cílem nominálních přehledů nezmění:

- a) pro nákup dráhy císaře Františka Josefa koloniální důlní úpisů státní, 5 $\frac{1}{2}$ % procent ročně úročitelná, dle umocňovacích plánů pro akcie této dráhy schválených splatitelná, úhrnou sumou nominální 42,418,000 zl. rak. šil. ve stříbře;
- b) pro nákup dráhy korunního prince Rudolfa koloniální úpisů důlní, 4 $\frac{1}{2}$ % procent ročně úročitelná, nejdříve do roku 1900. splatitelná, jejichž úhrná suma nominální rovná se částce 277,406 akcií dráhy korunního prince Rudolfa po 200 zl. rak. šil. ve stříbře, které 1. ledna 1884. nezaplacené v oběhu byly, po určité počtu kusů, až do času nákupu zanesených;
- c) pro nákup Vorarlberské dráhy koloniální úpisů důlní, 5 procenty ročně úročitelná, nejdříve až do roku 1902. splatitelná, úhrnou sumou nominální 5,988,000 zl. rak. šil. ve stříbře.

Článek VII.

Všechno po koloniálních, o nichž jedná tento zákon, provozování had státní společen ve vlastním režimě a smí přeměněna býti soukromníku nebo společnosti, jen kdyby o tom zákon vydán byl.

Článek VIII.

Tento zákon nabude moci vyhlásovacím dnem.

Měnu ministři obchodnímu a Měnu ministři finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1884.

František Josef m. p.

Taschle m. p.

Pino m. p.

Dumajewski m. p.

32.

Zákon, daný dne 8. dubna 1884,

jak uplatní jest náklady na stavbu a údržbu provozovacích zařízení v přístavu Tarentinu.

S přivolením obouh stranou rady říšské víd. Mě se naříditi:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pro umocnění nákladů, úhrnou na sedmkrát sto padesát šest tisíc (756,000) zlatých rak. šil. rozpočtených, na stavbu a údržbu provozovacích zařízení (kolej, silnic, jetůbů a pod. věci), jed. privilegovaně

draha jimi zřídit nebo zřídi na účel správy státní ve přístavu teretském, dával rovněž jmenované společnosti splátky dvacetipět tisíc (25.000) zlatých rak. šil., aš by úplně umoceny byly dotčené, jako nestrošitelné záloha dané náklady stavěbní a udržovací.

Článek II.

Aby uhrazen byl tento výdej na splátky roku 1880, 1881. a 1882. již dříve jakož i na splátku na rok 1883, poskytuje se vládě na rok 1884. mimořádný úvěr jednoráz stě tisíc (100.000) zlatých rak. šil. v notkách, jež zároveň buď při výdajích ministeria obchodního u „služby přístavní a námořní-správcovní“ ve zvláštním paragrafu pod jménem „přístavní koloje v Terstu.“

Článek III.

Máma ministrowi obchodnímu a Máma ministru finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, jež nabývá mezi dnem vyhlásovacím.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

53.

Zákon, daný dne 8. dubna 1884,

o výstavbě a potrubních místech dráhy z Budařova (Pottau) do Lohary.

§ přívěšením obojí smlouvy říšské rady víd. Ml se našitím:

Článek I.

Vláda stanovuje se, aby účastnila se v spůsobení kapitálu pro místní dráhu rakouskou společností drah místních v Praze navrženou s některého místa ležícího pětilet Pottau na linecko-budařovské trati koleznice císařovny Alžběty, po kteréž dráze státi veslu provozuje, přes Horní Planou do Zelnavy, poskytnouc hypoteční půjčku jednoho miliónu dvakrát stě tisíc (1,200.000) zlatých rak. šil. z peněz státních.

Tato účastnění pokladny státní vázno jest výminkou, že

- a) k nákladům na uvedení dráhu místní budou dány od zainteresová přispěvky, kteréž musí nasti skutečnou hodnotu nejmenš dvakrát stě tisíc (200.000) zlatých rak. šil.;
- b) že rakouská společnost drah místních v Praze zabezpečí spůsobení zbyvajících kapitálu stavěbního, aš se tím ovál břímě na pokladnu státní.

Článek II.

Hypoteční půjčka, dle článku I. státem poskytnutá, buď stávaním právem zřízená v koleznické knize ve výstavbě, která učiněna bude pro místní dráhu budařovsko - (pottausko) zelnavskou, i buď splacena do jednatí (50) let v stejných

listůch jistinných a při se sta úrokován, avšak droky placeny budou jen tehdy a tou měrou, pokud roční ryzi výnos dráhy přeměnovati bude summa postavena, aby kapitál prioritních obligací dvou miliónů šestkrát sto tisíc (2,600,000) zlatých rak. šia. v měsích říjnu a při procentem byl úrokován a současně dle plánu uměnován, jakož i aby státní půjčka uplatněna dotčeným byla splácena.

Zadržané droky a půjčky státní buďte uhrazeny z ryziho výnosu dráhy, který zbude po zaplacení úroků běžných, při čemž však droky a úroky nebude políhány.

Článek III.

Hypoteční půjčka, sice dle článku I. poskytnutá, buď z polovice t. j. summa šestkrát sto tisíc (600,000) zlatých rak. šia. vyplacena do čemí dně po dokončeném obléhání technisko-palcojnim celé dráhy a z druhé polovice do čemí dně po státním schválení dráhy, avšak žádnou měrou dříve, pokud rok 1885. nemže.

Stát spláceti bude na nákolkování listy obléhací.

Článek IV.

Železnice z Budějovic (Poříčí) do Zelnavy v článku I. dotčená, jež utřena buď jako městská dráha s kolejších pravidelných, buď dokončena a veřejně vozbě odovázána do dvou a půl roku, počítaje ode dne propůjčení koncese.

Článek V.

Zákon tento nabude mocí dnem svého vyhlášení. Ministři obchodníma a finančníma jest uloženo, aby uvedli zákon tento ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Fine m. p.

Dunajewski m. p.

S. 2.

Zákon, daný dne 8. dubna 1884,

o výhledích a polomětech pro stavbu městské dráhy z Fehringa do Fürstenfelda.

S přivěšením obou zákonovny říšské rady vědi III se naříditi:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby získala se v opatření kapitálu na stavbu městské dráhy se stanice Fehringské úberské dráhy úpadní do Fürstenfelda s vlečnou dráhou k tamější státní továrně na tabák, přivěšenou základní akcie společnosti akciové, která pro tuto městskou dráhu utřena bude, summa čtyřikrát sto dvacetí při tisíc (425,000) zlatých rakouského šia. v měsích dle kursu od porci.

Pokladna státní účastní se na těchto podmínkách, že

- a) Štýrsko přilíbí k stavobnému podniku roční příspěvek 8.000 zl. na dobu deseti let od času, kdy vesba bude zahájena; dále
- b) že opatření ostatního kapitálu, z něhož nejvýše 405.000 zl. v prioritních obligacích vydáno býti smí, zajištěno bude od zainteresová tím spůsobem, že nevrátí se šifině na pokladnu státní, a že přísti koncessionari zaručí se na vše tuto jakož i na to, že vystačí s úhrnovým kapitálem 1.055.000 zl., a že
- c) Dividenda, která přilíbí prioritním akciím, dříve než nákladní akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí výše vyměřena býti nežli pěti se sta.

Článek II.

Společky na nákladní akcie, jež stáť dle článku I. přeznamená, a které pořívají musí stejných práv s ostatními akcionáři nákladními akciové společnosti, jež zřízena bude, a jejich právo hlasovat stanovami nesmí omezeno býti ani na nějaký nejvyšší počet hlasů ani proti dřítilím prioritních akcií, poňti mají teprve tenkrát, až se pozná, že provedeny byly práce za 250.000 zl. z vlastních peněz zainteresová respektive ze zemaných peněz štýrských, avšak žádnou měrou dříve, nežli rok 1884. vyprší.

Stáť společnosti bude na odříctí listy neokolkovaná dle pokroku ve stavbě řídně prokimaného, a budíť o to poříváto, aby daných splátek užito bylo takiko že stavbě a vystrojení trať v článku I. uvedeně.

Článek III.

Lokomotivní koleznice v článku I. uvedeně, jež zřízena buď jakožto místní dráha s kolejích pravidelných, buď do dvou let, pořítajíť eho dne propříčeně koncese, vystavěna a veřejně vozbě odvezdína.

Článek IV.

Jestliže by stáť provozoval vesbu po místní dráze v článku I. uvedeně, náklady vozební mohou ustanoveny býti dřítkem a to tím spůsobem, že nebudou vyměřeny výše nežli 50 procenty příjmu hrubého, a dokud by příjem tento nedosáoval 40.000 zl., vyměřeny budou takiko 45 procenty.

Článek V.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásovacím.

Ministromi obchodnímu a finančnímu jest uloženo, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 3. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

55.

Zákon, daný dne 8. dubna 1884,

a vztahích a podmínkách pro stavbu místní dráhy z Aše do Rumbachu.

8 převeděním obou smlouvy říšské rady vůči Mi se nahradit:

Článek I.

Vláda směřuje se, aby účastnila se v opatření kapitálu na stavbu místní dráhy ze stanice Ašské na hofsko-čebuské trati král. bavorských dráh státních do Rumbachu, převzemanou zakladat akcie společnosti akciové, která pro tuto dráhu místní úřadna bude, summao dvakrát sto osmdesát tisíc (280.000) slatých rak. šil. v notích.

Pokladna státní účastní se na třímno vjminkami, že

- a) koncessionář a interestenti, aniž uválí se břitně na pokladnu státní, zabezpečí opatření abývajícího kapitálu starobního 200.000 sl. rak. šil. v prioritních obligacích a 140.000 sl. v základních akcích dle kursu od pari tím upřesoben, že příští koncessionář uzavřel se na vše tuto jakož i na to, že vystačí s úhraným kapitálem 420.000 sl. rak. šil., a že
- b) dividendy, která přísluší prioritním akciím, dříve než základní akcie nabudou nároku na dividendy, nemají vřie vyměřena býti nežli pětá ze sta.

Jestliže by zabezpečeno bylo pokračování dotčené dráhy místní z Rumbachu, aby připojena byla ku král. českým dráham státním u Ašofu, úhraný kapitál 620.000 sl. rak. šil. pod lit. a) vyřčený vřieho býti mohl vydánem prioritních nebo základních akcií, ovčenská prioritních obligací o summa od státní správy schválena.

Článek II.

Splátky na základní akcie, jež státi dle článku I. převzema, a která polívání musí stejných práv a osetatimi akciemi zakladatimi akciové společnosti, jež úřadna bude, a ježá právo klasovací stanovami omezena býti nesmí ani na nějaký nejvřie počet hlásk ani proti držitelím prioritních akcií, bude dána z polovice, t. j. summao jednorázit sto čtyřicet tisíc (140.000) slatých rak. šil., po vykonaném obložení technicko-policejním a z druhé polovice do osmi dáti po státním schválení dráhy, avšak žádnou měrou dříve, dokud rok 1884. nemine.

Stát splácti bude na neokorvaně listy obdržeti.

Článek III.

Lokomotivní besenice v článku I. dotčená, jež úřadna bud jako místní besenice o kolejích pravidelných, bud do jednáho a půl reku, počítajíc ode dne propřítání koncesse, vystavěna a vřieho vřieho odovčána.

Článek IV.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásováním.

Ministři obchodnímu a finančnímu jest uloženo, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

56.

Zákon, daný dne 10. dubna 1884,

o změně III. článku zákona ze dne 23. července 1871 (č. ř. č. 16. z roku 1871), jímž ustanoveno bylo nové úřady měř a váh.

§ přelovčena oběh měřovny rady Hrádké vidi Mi se zaříditi:

§ 1.

Kromě datých měř, v článku XIII. zákona ze dne 23. července 1871. (č. ř. č. 16. z roku 1871.) uvedených, dovoleno jest skoušeti a kolikem uplatňovati datou měru pro tekutiny tří decilitry velkou.

§ 2.

Ministru obchodnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 10. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

57.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 12. dubna 1884,

že bosensko-hercegovinská vedlejší celnice v Úřci zmocněna jest vyřizovati pivo a kořalku při vývozu.

Společné ministerstvo oznámilo, že bosensko-hercegovinská vedlejší celnice v Úřci počínají 1. dubnem 1884. zmocněna jest dle předpisů s touto platných vyřizovati pivo a kořalku s výhradou zastavení dávek pivo celní úřadu vyvážení.

Dunajewski m. p.

Přípomnutí.

K této ústave přiloha jest příloha obsahující úmluvy mezi státem a dráhou císaře Františka Josefa, dráhou korunního prince Rudolfa a dráhou Vencelberskou učiněná.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XVII. — Vydána a rozeslána dne 25. dubna 1884.

58.

Nalízení ministrů věcí vnitřních, obchodu a orby ze dne 24. dubna 1884,

jež májí se §. 22. třílného řádu, pro víceletý dočasný trh dobytí u sv. Marza ministerským nalízením ze dne 3. srpna 1883. (Z. Ř. č. 145.) vydaného.

Poslední odstavce §. 22. třílného řádu, pro víceletý dočasný trh dobytí u sv. Marza ministerským nalízením ze dne 3. srpna 1883. (Z. Ř. č. 145.) vydaného, jež májí:

„Porážeti na skoušku a společně koupě celých oddílů jatečného dobytka, aby rozděleny byly, avšakž losem, jež naprosto náhodné.“

často se zkrácje a místo něho pláti buďto tato ustanovení:

Je-ližto při prodeji dobytka jatečného v celých oddílech dle váhy živé se smláka procentovou kupce a prodávatel ushodnou se v tom, jak velká bývá má smláka procentová, máže na společně shody za těchto podmínek státi se porážení na skoušku, aby vypletkna byla smláka dočasná:

1. Oddíl jatečného dobytka, jež má býti prodán, rozdělí se v menší skupiny hodnoty co možná stejné a tříděně sjezí se živá váha každé této skupiny.

Na to zřizuje se měřičského kommissariátu třílného ucti losem ouu skupina, která na skoušku má býti porážena.

2. Porážení na skoušku skupiny, která k tomu losem byla ustanovena, buď vykonáno na měřičském jatečném městku skoušebním skrze osoby, jež kupce k tomu dodatí povinen jezt, za dohledu některého zřizovce měřičského kommissariátu třílného a měřičského dozorce městku jatečného. Tyto dozorečtí organové povízení jsou dohlédáti, aby při porážení na skoušku přesně zachována byla schválený řád jatečný a aby zřízení řádné se stalo. Výsledek porážení, respektive zpráva na váze hledi k živé váze vsuklá buďto tříděně sježeny. Osoby, které kupce spatřil, aby vykonali porážení skoušebně, mají přesně podrobiti se po celou dobu,

se porčíkání na skoušku trvá, rozhodnutí dozorčích orgánů. Jestliže by těchto rozhodnutí nebylo, budte ihned odstraněny z měřítka jatečného, a nešťastí dozorci měřítka v této příležitosti pokračujte sami v porčíkání a dokončete je.

Kromě porčíkání na skoušku za uvedených podmínek dovoleno jest také, le více kupců společně koupiti svůj dobytek jatečný dle své vůle se určitou procentovou nebo bez ní, a že společně koupená zvířata rozděliti se mohou mezi kupce; toto rozdělání, přijí-li si toho strany, státi se může také losem, avšak losování v této příležitosti má se dít, jen dohodli-li k němu některý účastník měřítka kommissariátu tržního.

Toto nařízení nabývá moci toho dne, kterého jest vyhlášeno.

Tasche n. p.

Pine n. p.

Falkenhayn n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XVIII. — Vydána a zveřejněna dne 6. května 1884.

59.

Lístina o koncesi, daná dne 3. dubna 1884,

ke stavbě železnic lokomotivní: a) z Vídně do Stammersdorfu, b) z Floridsdorfu do Velkého Enzersdorfu.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož firma tvůrců na lokomotivy Krauss & Comp. v Mnichově a v Linci žádala na propůjčení koncese ke stavbě místní dráhy z Vídně do Stammersdorfu a z Vídně do Velkého Enzersdorfu, jež z též jako dráha silničná (paral. tramvay) sřízena býti má, a k vozbě po ní, vidí se Nám, uváživše ohlednou prospěšnost takoto podniku, propůjčiti jmenovanému žadateli dle zákona o provozování železnic, daného dne 14. srpna 1854. (Z. Ř. S. 298.), jakož i dle zákonů, daných dne 26. května 1850. (Z. Ř. S. 56.) a dne 29. prosince 1852. (Z. Ř. S. 189.), koncesi tato:

§. 1.

Propůjčujeme firmě Krauss & Comp. v Mnichově a v Linci právo stavěti železnici lokomotivní, jež sřízena býti má jako dráha místní (paral. tramvay) o kolejkách pravidelných, a to:

- a) z Vídně (II. okresu) přes Floridsdorf a Velký Jedlerdorf do Stammersdorfu, a
- b) z Floridsdorfu přes Novou Leopoldovu, Kagran, Kirschstetteny, Aspery nad Durnajem a Eslingy do Velkého Essersdorfu.

Koncesionář jest dále zavázán k údržbě správy státní vystavěni pokračování koleznice sč. 6) uvedená z Velkého Essersdorfu do Ortha, jakož i odbočky její z Kagranu přes řídkou síňaci a most korunního prince Rudolfa do Vídně, a z Kagranu do Leopoldovy, a to v té případnosti, když dle náhledu ministeria obchodního skutečná potřeba obchodní toky vyžadování bude, aby dotčené trati kolezníky byly vystavěny, a když zabezpečena bude přiměřená výnosnost jich.

§. 2.

Těmto kolezním drahám povolují se výhody tyto:

- a) srovnány budou kolikrát a poplatkův se víceletých smluv, knihovných sápisů, údržby a jiných listin, k opatření kapitálu a k poskytnutí úroků z kapitálu a vozby potřebných, a to až do počtu jízdy, což i rovnal se o jednatelích dotčených při užívání pozemků, při stavbě a užívání drah, a to až do konce prvního roku vozebního;
- b) srovnány budou kolikrát a poplatkův z prvního vydání akcií počítaje v to i listy zastavné, jakož i poplatku převodního, který vezje při zakupování pozemků;
- c) srovnány budou poplatkův a taz, jež upravěni by bylo za propůjčené této koncesse a za užívání této listiny v ní;
- d) srovnány budou daně z výdělku a z příjmů, od upravování kolikrátých poplatkův kuponových, jakož i všech nových daně, která by někdy přitím byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 3.

Koncesionář jest povinen stavbu kolezní, jakmile povolena k stavbě dáno bude, ihned započíti a ji ujísti do roku počítaje ode dneška dokonati, vystavěni pak veřejně vozbě odváděti a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Pokračování v §. 1. uvedené, jakož i odbočky trati do Velkého Essersdorfu pod lí. 6) dotčené buďte užívány a vozbě odváděny do roku po dni, kterého koncesionáři bude dán příslušný příkaz obchodního ministeria.

Za dodržení dotčené listiny stavěni jest koncesionář povinen dáti přiměřenou jistotu, sč. 286 kvasi v oznámených papírech k ukládání úročitých peněz způsobilých.

§. 4.

K vystavěni těchto povolených drah propůjčje se koncesionáři právo exproprieace dle ustanovení příslušných předpisův zákonných.

Těmto právo bude mu propůjčeno také při potřebných drahách, jež vystavěti k jednotlivým podnikům průmyslovým, až jestliže státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 5.

Koncessionáři shovají se má při stavbě povolených drah a při dopravě na nich dle této koncese a dle podmínek koncesí, které uctí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolení telegrafů, datého dne 14. srpna 1854. (Z. č. 2. 236.) a řádu o dopravě na telegrafních, datého dne 16. listopadu 1851. (Z. č. 3. 1. z r. 1852.), pak dle zákonů a nařízení, jež přitom snad vydána budou.

Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnosti v řádu o provozování vozby předepsaných upustiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může, hledíc ke zvláštní rychlosti zejména povolí, a budou pak platiti uctí zvláštní předpisy a provozování vozby, kteréž vydá ministerium obchodu.

§ 6.

Koncessionáři propůjčují se právo, sdílejí se zvláštním povolením správy státu a za podmínek od ní položených společnost akciovou.

Společnost akciová, která by se zřídila, vejde ve všechna práva a závazky koncesionářovy.

Statovy společnosti, též formalitě akcií, které by se vydaly, musí býti schváleny správou státu.

Příležitost obligace vydány býti nesmějí.

Všaký kapitál nakladací budí v té době, po kterou koncese bude uctí platnost, dle plánu ustanoveného od správou státu schváleného splacen.

§ 7.

Při místních dráhách zde povolených koncessionáři jest zavázána, nesmaje nároku na náhradu, v čase mobilizace nebo války zastaviti vozbu, a to potud a na tak dlouho, pokud vojenský úřad uzná, že toho třeba jest k pokrytí potřeb vojenských a k jiným válečným operacím na silnicích, jichž tyto dráhy užívají.

§ 8.

Vojáko budí dopravováno za levnější ceny, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhled vojáka cestujících na telegrafní cihlovny Alštěty, po které telegrafní vozbu provozuje stát, každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně země obažní polovice Říše, k zeměkým ústečným Tyrolským, a to nejen když konají cesty na část úzra, ale i ve službě na svůj účel ke zvláštní ve úhraní a ke zvláštnímu kontrolování; též vztahují se k vojenskému sboru státním soudů civilních ve Vídni, k četnictvu a k vojensky účinné strážní družině a bezpečnosti.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských telegrafů o sjednání a pohotovosti chování věci výpravových k transportům vojenským a o pomoci obapolnou zapůjčováním vozů a strojů při všechlech transportech vojenských, též k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení telegrafů vojenských, jakož i k dodatečně učiněné o transportu

nemocných a poraněných, k dopravě ležna dodaných, na účet císaře vojenského, která úmluva vešla ve skutek dne 1. srpna 1871.

Takéž uzavazje se koncesionář, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností drah ležných v příměsí vzájemné pomoci osobami při vstěch transportech vojska a k předpisu o dopravě vojska po železnicích.

Těmito úmavky vláda jest koncesionář jen dotud, pokud mohou se vyplnit dle sekundární povahy povolené úmlí a dle polohění povoleného v příměsí náležitě, vystupují a úmlísi dopravovavého, o čemž rozhodovaví příměsí ministeria obchodu.

Koncesionář uzavazje se, že úmlí bude míti k vykonávání poddůstajským vojska, válečného ležtva námořského i ochrany zemědě při obsazování úmlí služebníků dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. Ř. č. 60.)

§. 9.

Koncese a ochrana proti stavění nových železnic, v §. 9, lit. b) zákona o povolování železnic vyřazené, bude platnost míti po devadesáti (90) let, počínaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesi tuto prohlásiti za zhaslou dříve, než tato lhůta dojde, když by se zjevilo v §. 3. ustanoveným, že se týče početí a dokončení stavby a početí i neplaceného provozování jízd, dleto neudrželo, a vykonání se lhůty vynášené nemohlo by se uskolyti dle §. 11., lit. b) zákona o povolování železnic a jmesovitě krásejí politickými nebo finančními.

§. 10.

Správa státní zstáváje sobě právo, drážky tato povolované po jejich dostavění a po uvedení dopravy na nich v kterékoli době zakoupiti.

V příměsí výkonu tohoto práva zákupného mají platnost tato ustanovení:

1. Pro ustanovení ceny zákupné vypočteno se roční ryzí výnosy podniku za pět let, které předcházejí skutečnému zákupu, od toho odečteno se ryzí výnosy nejnepříměsíjších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzí osmiletých tří let.

2. Pakli by průměrný ryzí výnos takto vyhledaný (sčítavce 1.) nedosahoval alespoň té summy, která se doby koncesionář potřebí jest k čtyřprocentnímu úročění a ke splacení skutečného kapitálu nakladavého, od správy státní schvalovavého, ustanoví se tato suma jakožto cena ryzí výnos, který se při vynášení ceny zákupné počítá za základ.

3. Za cenu zákupní kladena buť ona suma, která při čtyřprocentovém úročění rovná se úmlí početní hodnotě kapitálu úmlí ročních podílů, jeť budou ať de vypočten koncesionář lhůty splatné, a to v té době, kdy se zákup drážky vykoná.

4. Splácení ceny zákupné stane se, ashlou k tomu, když zákup bude vykonán, vedle vůle správy státní buť v hotovosti anebo ve státních úpisích dlužných dle vřídavského kurzu bursovavého ten den před faktickým vyplacením.

5. Summa skutečného, též i nominálního kapitálu zakladacého schválena buď státní správou.

Co se týče skutečného kapitálu zakladacého, přitomně má staáti, že kromě útraz na vypracování návrhu, kromě nákladu na stavbu a na vystrojení dráhy skutečně vydaného, počítají v to i pětiprocentové interkalární úroky po čas stavby skutečně zaplacené, téžné jiné výdaje započítány býti nesmíjí, avšak pak téžné náklady na opatření peněz.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu nebude stát, vyplaciv nákupní cena, bez další jakékoli náhrady, nezvratného vlastnictví a požitků tato povolených trati se všemi k nám příslušnými věcmi movitými i nemovitými, počítají v to i obor dopravní, jakož i fondy dopravní a rezervní z kapitálu zakladacého utvořené, (včetně zásob materiálních), ať pokud by těchto na zvolení správy státní buď zcela neb částečně nebylo již spotřebováno.

§. 11.

Jakž pomine koncese a tím dnem nebude stát bezplatně nezvratného vlastnictví i požitků tělesné povolených a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, počítají v to i obor dopravní v podmínkách koncesionálních jmenovaný, jakož i dopravní a rezervní fondy z kapitálu zakladacého utvořené (včetně zásob materiálních), ať pokud by těchto na zvolení správy státní buď zcela neb částečně nebylo již spotřebováno (§. 10.).

Jakž koncese tato pomine, též i když tělesnic se zakoupi (§. 10.), podřídi koncesionář vlastnictví fondu rezervního z vlastního výnosu úžinného i aktiv na některých nástřevajících, též avšakních stavb a budov, z vlastního jmění úžinných nebo nabytých, k jakž vystavění nebo nabytí jej správa státní zmocní, dohodivši výslovně, že nejsou příslušenstvím tělesnic.

§. 12.

Správa státní má právo sjednati si jistotu, náli stavba tělesnic, jakož i nástřeví vozby ve všech částech náležitě a důkladně vyšetřeno jest, i může nástřeví, aby se vady v této příčině odvarovaly, a byly-li by ta jakž, aby byly odstraněny.

Správa státní má též právo, aby svým zřizovcem k tomu ustanoveným nahlédala v hospodaření.

Znáti-li se společnost akciová, koncesionář správu státní zřizovaný má také právo, kdykoli se mu vědí za hodno, přítomen býti při sedňní správní radě aneb jiného zastupitelstva, úřad představenstva společnosti nástřevajících, i stavování veliká zmocni a opatření, která by byla proti zákonům nebo na újmu občného dobrého.

Za ustanovení toto přísluší koncesionář nesí povinnost, dokud jinak nebude ustanoveno, dát pakladu nástřeví náhrady; též zproštuje se koncesionář návrh, nákladajících se na §. 89. řádu o provozování vozby, vydaného dne 18. listopadu 1891. (Z. ř. č. 1. z roku 1892.), co se týče náhrady všího nákladu, který by vznikl z příslušího policejního a důchodkového, a co se týče úžinní nástřeví tělesnic a chování jich v dobrém zářechu úžinní.

§. 13.

Správa státní zůstává se kromě toho práva, jestliže by přec to, že byla výsada dána, porušila se opět svých nesplnila závazky v listině o koncesi neb v podmínkách koncese neb v sáhosech uložené, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona potřebné a prohlédla dle okolností jestliž dříve než koncese dojde, koncesi se ukáže.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncese některak nejednal, a propůjčujíc koncesionářů práva, před soudy Národní domlouvati se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem úřadům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad tento koncesí a nade vším, co v ní jest ustanoveno, pěstě a bedlivě bděly.

Tomž na svědomí vydáváme tento list, opatřený velkou pečeti Náš, ve Vídni, Našem Hrádku, hlavním a státním městě, třetího dne měsíce dubna léta Páně tisícého osmáctého osmdesátého čtvrtého, panovník Nášeho roku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pinc m. p.

Dunajewski m. p.

60.

Zákon, daný dne 7. dubna 1884,

jež poskytuje se dodatkový ústř, aby napraveny byly náklady generálních evangelických synod roku 1883. švicarských anglikánského a helvétského rymání.

S přivědomím obojí smluvny rady Hráké vídě Mě se nastědli:

Článek I.

Abý ukrazeny byly náklady za rok 1883. de finančního zákona nepojaté, povoluje se tento dodatkový ústř:

Kapitola IX. Ministerium všoh dachovatel a vyučování.

Titul 12. Příspěvky k potřebám bohoslužby evangelické.

§. 2. Úhrmetná pomoc evangelické církvi rymání anglikánského a helvétského.

Mimořádný výdaj, aby napraveny byly náklady evangelických generálních synod roku 1883. švicarských anglikánského a helvétského rymání 4.000 zl.

Článek II.

Měna ministři všeh duhovatek a vynuškviel a Měna ministři franošlira
 jati uloženo, aby tento nákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 7. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tauffe m. p.

Comrad m. p.

Dunajewski m. p.

61.

Nářízení, vydané ministrem obchodním dne 21. dubna 1884,

Jiná mění se §. 1. v II. článku B II a §. 26. v II. článku B III praušimského řádu plavebního a
 policejního pro horní- a dolnorakouské štáty Dunaje (nářízení obchodního ministeria ze dne
 21. srpna 1874. [Z. K. č. 4. 533.]).

Paragraf 3. v II. článku B II (předpis, jak veslové a parní lodí propouští
 mají pod dunajským mostem u Kammeru) a §. 26. v II. článku B III (předpis
 pro vídeňský průplav dunajský) nářízení, obchodním ministeriem dne 21. srpna
 1874. (Z. K. č. 122.) vydaného, jímž dán byl praušimský řád plavební a policejní
 pořádek pro horní- a dolnorakouské štáty Dunaje, mění se ve shodě s ministeriem
 všeh vnitřních a ministeriem orby a budou přičes zníti:

„§. 5. Viočné lodí, které po boku zvisány jsou s remorquasy nebo náklad-
 ními parníky dle jedování, nesmí propouští mostními otvory mezi pilíř.

Nedobroja-li voda 1·3" nad normalem, remorquasy a nákladní parníky
 dle jedování smíjí projíti, majíce soliko jednu loď viočnou za sebou
 zavščenou.

Ja-li vínak voda 1·3" nad normalem nebo při vyšší vodě, musí nad mostem obě-
 tí loďní pořad a postaviti se tak proti proudu, aby zavščené lodí dle po vodě
 stály, a na to příslušným otvorem mezi pilíř opatře propouští s šmiru lodní,
 které nákladní mohou nejvíše ve dvou viočných lodích po boku spolu spojených
 nejvíše šířky třemá 16".

§. 26. Ve vídeňském průplavu dunajském dovoleno jest jezdit jen taka-
 vým lodím parním, které příslušným řádem za upatřebě k tomu jsou uzány.

Fačníky smíjí víci lodí ve vídeňském průplavu dunajském jen se zvláštním
 povoláním štedrím, při jehož propůjčení nebo odepření příslušáo buď v prví
 řadě k bezpečnosti plavby".

Fino m. p.

62.**Zákon, daný dne 22. dubna 1884,**

o koncišné moči soudní v Tunisu.

S přivěděním obou smluvy Říšské rady vůči Mě se naříditi, jak následuje:

Soudní moči, která přitahá konsullim rakousko-uherského mocnostství v Tunisu pro vládu její tuniskou, má být civilským nářezem obnovená nebo sata-
vona býti.

Mému ministru práv jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Schönbrunně, dne 22. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tanffe m. p.

Frank m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XIX. — Vydána a rozesílána dne 21. května 1884.

63.

Zákon, daný dne 19. května 1884,

a listinně změně zákona ze dne 27. června 1878, jest týž se daň z pálení tofalky, jakat i o daň z výřeky lisovaných kvasnic spojená s pálením tofalky a s výřekou červecného dia z lisovaných kvasnic.

S přivěščením obojího zákonníku rady říšské vidí Mě se naříditi:

Článek I.

Paragrafy 1, 8, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 10, 31, 32, 42, 44, 47, 48, 50, 51, 56, 57, 58, 61, 62, 66, 67, 68, 70, 72, 87, 90, 30, 1, 31, 33, 34, a 35. zákona ze dne 27. června 1878. (Z. Ř. č. 72.) postávají mrtví a mají zníti, jak následuje:

I článek se dáť platí a v listě mře.

§ 1.

Z pálené tekutiny lihové platiti se má při pálení jednékri krajcarů daň potraců z každého hektolitra a z každého stupně libu dia předepsaného státního lihoměru (stupně hektolitrový, liter alkoholu).

Tá daň zapravovati se má také, vyrábě-li se octovina a ocet z některé jiné nebo pálené tekutiny lihové, na př. z vykvašené sápany překapaváním a to dia množství libu, jež by tato tekutina vydala, kdyby se jí k dobyvání libu užilo.

Jestliže s výrobou pálených tekutin lihových nebo s dotčenou výrobou octoviny neb octa spolu spojena jest výroba lisovaných kvasnic (kvasnic k prodeji ustanovených), zapravena buď k uvedeně výměře daň ještě přirážka třiceti procent.

O výmění daň.

a) Při výrobě pálené tekutiny lihové.

§. 20.

Z pálené tekutiny lihové, která v sadech a v množství nejméně 50 litrů a výhradou navržené daně přes hranici celni se vyvoza, za každý hektolitr a za každý stupeň lihu předepsaným liheměrem stouhlým výšeřným (hektolitrový stupeň lihu) jedenáct krejcarů daně potravní i s deseti procentovou přirážkou za výměnu, jež uschovávatelná, dopravou atd. vznikne, vrátíme bude poukázkami, které splatny jsou šest měsíců po dni, kterého tato tekutina byla přes hranici celni vyvozena.

Při vývozu lihovu přes hranici celni, jestliže začít se nejméně 25 litrů pod obrubou nebo v láhvích o $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{20}$ l nebo několika litrech, navrží se daň poukázkami dotčeného způsobu, a to 4 kr. za litr.

Výváž-li se méně než 25 litrů, daň vrátíme nebude.

O způsobech výmění daň.

§. 20.

Potravní daň z pálené tekutiny lihové vyměří se dle rozdílných surovin, a nichž lih se dělá, dle přístroje odpařovacího a dle velikosti nádob odpařovacích:

I. způsobem úhrukovým a to:

a) dle výrobnosti nádob odpařovacích;

b) dle výrobnosti přístroje odpařovacího;

II. na základě dobrovolné smlouvy s lihovarůvkem (dle dohodnutí) kladie k tomu, co se lihu se vyrábí;

III. na základě toho, co kontrolní přístroj měřící ukazuje, dle vyrobeného množství vzameno na základ průměrný obsah lihu;

IV. bez kontrolního přístroje měřícího dle vyrobeného množství a jeho obsahu lihového.

O rozdílné lihovary.

§. 21.

K tomuto kladí (§. 20.) rozdílní se lihovary:

I. na lihovary, v kterých se zdělávají suroviny možná (kornáta, vičliké stříli, leštininy, moška škrobová), topinambur, řepa nebo melasa, které se na rovné kladou také odpadky z vaření cukru, sýrah a jiné tekutiny větší množství cukru v sobě obsahující, a

a) jejich nádobý zapřívání mají dobrozdny prostory poplatné (§. 20.) nejméně 17, a jsou-li to lihovary hospodářské (§. 27.), ne více než 50, nejsou-li to však hospodářské vinopalny, ne více než 35 hektolitřů, nežli jest přístroj odpařovací kolik kolí a nežli jsou jaké kolí, nebo

b) které, třeba by tato prostora 17 hektolitřů nepřevyšovala, užívají přístroje parního (přístroje odpařovacího) nebo několika přístrojů odpařovacích s bezprostředním topením nebo jen jednoho přístroje tohoto způsobu, ale

nakového, který má více čisti než jiné čisti, nežli jsou pod §. II. uvedeny, anebo jichž kotel obsahuje více než dva hektolitry, nebo

č) jichž nádobý zapalovací — dle toho, zda jsou to hospodářské (§. 27.) lihovary nebo ne — mají dohromady poplatacnou prostora větší než 50, respektive 80 hektolitřů (§. 26.), uskládějí k počtu a k povaze přístrojů odpařovacích;

II. na lihovary, v kterých se odšťavují suroviny moštnaté, topiranchar, bopa nebo melasa aneb suroviny jiné za rovné pokládané, které mají nádobý zapalovací, jichž prostora poplatacná neobsahuje více než 17 hektolitřů (§. 26.), a užívají při tom jen jednoho přístroje odpařovacího s besprostředným topením, které nemá jiných částí, nežli jediný kotel, mishaňko, klebovak, líhve chladičí, hadiči chladičí, nebo přímé chladičí roury a spojovací roury nemá klebovakem a přístrojem chladičím a jichž kotel neobsahuje více než dva hektolitry;

III. na lihovary, které odšťavují banšičinu;

IV. na lihovary, které odšťavují odpadky víné (mateliny atd.) a spolu a pálenou tekutinou lihovou vyrábějí vína;

V. na lihovary, v nichž se odšťavují jiné suroviny nežli ty, jaké jsou v §. I. a III. popsanovány, totiž oves, mláta, bobule, kořeny, kaly víné, medová voda atd.

O vyměšovací daně dárkem dle výrobnosti přístroje odpařovacího.

§. 23.

Dle toho, mnoho-li náparý se náše přístrojem odpařitím, vyměšuje se daň dárková v lihovarech v §. 21. pod §. II. a V. jmenovaných.

Vinopalny v §. 21. pod §. II. uvedené mohou zvoliti si, aby jim vyměšena byla daň dárkem dle výrobnosti prostory zapalovací. Avšak rozhodnutí toto obličeno buďti nejpozději 14 dnů před počátkem výroby v příslušné pracovní periodě lihovarecké a finančního úřadu první instance a jest závazným na celou periodu.

O dobrovolném sjednání se v daň.

§. 24.

Dobrovolné sjednání nebo dohodnutí o daň, připomenuté v §. 20. pod §. II., náše náší násto:

1. u lihovarů, v nichž užívá se ne více než dvou přístrojů odpařovacích, které skládají se toliko z čisti v §. 21. §. II. uvedených a jichž kotle dohromady nemají větší prostory než čtyři hektolitry, když majitelé posemku jsou lihovarštíky, užívající k pálení kofalky jen oves, jež byli sami vypásovali, nebo matolín a vínařů krasnic z vlastního vinobraní nebo bobulí anebo kořenu nebo jiných divokých plodin;

2. u lihovarů, ve kterých odšťavují se suroviny moštnaté, když užívá se v nich jen jednoho přístroje odpařovacího, a to druhu v §. 21. §. II. uvedeného a vyhovět-li se kromě toho pořádkům §. 52., a když polní hospodáři jsou podnikateli, provozující pálení kofalky proto, aby k chovu svého dobytka nabýli výpalků jakožto krmiva pro dobytek, pro ono pálení, které připadá v doba osmi-měsíční v září, říjnu nebo v listopadu polínající;

3. nehledě k povaze přístroje odpařovacího při líhovarech sládků, když k pálení kofalky užívají jen odpadků z vaření piva vlastního, stačené pivo vyřizují.

6. daň dle výrobku.

§. 21.

I. Daň dle výrobku podle údajů kontrolního přístroje měřičního:

Dle vyrobeného množství na skládě údajů kontrolního přístroje měřičního, vezmouc na skládě průměrný obsah líhu, upravovatí mají daň podnikatelé líhovarů v §. 21. I. lit. c III. došestných, a to dle ustanovení článku IV.

Tímto způsobem i ostatní líhovarní mohou upravovatí daň.

Ony líhovary hospodářské, které tímto způsobem daň jsou podrobeny a jejich poplatná prostora zapalovací ve výrobě období 1883/4. dohromady ne-
-měla více než 60 hektolitřů, mohou žádat, aby jim až do konce srpna 1885. vyměřována byla daň dle množství dle výrobnosti prostory zapalovací (§. 22.), když průměrný obsah jejich poplatných nádob zapalovacích více přesahuje 60 hektolitřů, avšak nevíce než 60 hektolitřů, a když vyhovují také požadavkům §. 17.

II. Daň z výrobku bez kontrolního přístroje měřičního.

Líhovarům v §. 21. pod článkem IV. uvedeným ukládá se daň dle vyrobeného množství a dle toho, kolik stupňů obsahuje, bez kontrolního přístroje měřičního na podniků, které finanční ministerium ve shodě s královským šerovským ministeriem finančním ustanoví.

Podnikatelé těchto líhovarů mohou zvoliti si, aby jim vyměřována byla daň dle množství dle výrobnosti přístroje odpařovacího. Avšak rozhodnutí toto obdrženo bude písemně nejpozději 14 dní před počátkem výroby v příslušné pracovní období líhovarnické a jest závazným na celou dobu.

6. jest měřičem při vyměřování daň dle množství.

§. 22.

Při vyměřování dle výrobnosti prostory zapalovací bude se na měřičko dle výrobnosti:

1. Bezvýměřně všudek prostora:

- a) kádi kvasičích,
- b) kádi sávkových neboli roduřizovacích,
- c) nádob kvasičích,
- d) nádob na kvas matočný,
- e) chladících steků na kvas matočný,
- f) nádrží a tlakových (moziků) na páru s kvasivem smíšenou, kvasicí se nebo vykvašenou,
- g) a vůbec všech nádob, do kterých se dávká pára kvasicí se anebo již uspoř s kvasem smíšenou, nebo do kterých se dávká pára vykvašená, přístroj odpařovací vyřizují.

2. Výměřně a to zcela nebo z části prostora nádob v §. 22. jmenovaných dle toho, se tam ustanoveno.

3. Na každý hektolitr prostory dle §. 1. a 2. vycházející počítá se tento výsledek líhu v stupních hektolitrových, a to: 5%, stupně hektolitrového, když se odhlává rýpa, 6%, stupně hektolitrového, když se odhlávají suroviny moštové a topimashur, a 7 stupňů hektolitrových, když se odhlávají melasa a suroviny melasy se rovně počítá se.

Co slouží se lihovarem hospodářským.

§. 27.

Lihovarem, které s jednotlivým podnikem hospodářským tím způsobem jsou spojeny, že se skládá tohoto podniku hospodářství výlučně nebo větším dílem dostávají látky k pálení kofalky, naproti tomu též též podniku hospodářství dodávají výpalky, pálením kofalky nabyté, jakožto krmivo pro dobytek neb alespoň hnoj, který pochází od krmného dobytka též též výpalky krmného, a při úběh napáovací prostora za den poplatná nepřesahuje 50 hektolitrů, považí se slova z výše líhu v §. 26. ustanoveného při ozem pálení, které připadá v době oznámení v září, v říjnu nebo v listopadu počítají, když za to se počítá a hodnověrně prokáže, že

1. mezi lihovarem a jednotlivým hospodářstvím jsou spojeny svezku dotčená, a že

2. prostorný obsah nádob za den poplatný má se tak k ploše roli, jak a pastvin k podniku hospodářství náležít, že na jeden hektolitr této prostory přijde nejméně pět hektarů plochy pozemkové.

Podle toho svezku ustanovený, že hospodářský lihovar se skládá jednotlivého podniku hospodářství s ním spojeného výlučně nebo větším dílem dostávají musí látky k pálení kofalky, může býti přemínat, když není možno splnit této podmínky pro odřadu vůbec změnou.

Tato slova činí při napáovací prostoru za den poplatná

- a) až včetně do 20 hektolitrů 25 procent;
- b) přes 20 až včetně do 35 hektolitrů 20 procent;
- c) přes 35 až včetně do 50 hektolitrů 10 procent.

§. 28. §. 10.

Přístroje, kterých užívá se k odpařování náparů (kudly a nakřovače), nejsou-li opatřeny měřicím, jinak měří s jejich obsahem lžec na zkoušku vyřazeny býti mohou, a když spoula jejich veškerý prostora činí více než 50 procent veškerého obsahu prostorného nádob bezvýhradně poplatných (§. 26. §. 1.), nebo jsou-li sice opatřeny měřicím svezku uvedeným, avšak když jejich prostorný obsah dohromady činí více než 110 procent veškerého obsahu prostorného nádob bezvýhradně poplatných.

Popis lihovaru, seznam nádob a přístrojů, seznam nález, seznam měřicích lihovarských, desetičíslicí ozem a správy lihovarské.

§. 31.

I. Všeobecné povinnosti.

Podnikatel lihovaru jest povinen, oznámiti nejpozději čtyři neděle před počátkem lihovarským, které připadá do roční periody pracovní od 1. září až do

konce srpna, finančnímu okresnímu ředitelství (finančnímu ředitelství, finančnímu inspektorátu) ustanovitě a popísat dílo lihovaru a má podat ve dvojnásobném zvrhuň popis místnosti k lihovaru nádobojících, též seznam přístrojů a nádob v lihovaru se nacházejících, k lihovarní upřesňujících, včetně kádí, státek chladičů, kotlů, vadičů a p. a udati přesně, jakou prostoru mají; mimo to má v popisu nebo v seznamu také pojmenovati a lidí slábejících ty, kteří mají dohled k ostatním, a toho, kdo má nebo v nepřítomnosti podnikatele lihovaru lihovarní správu; tento správce pak má toto své postavení potvrditi podpisem jména svého.

Ami v popise ani v seznamu nemá se nic měniti, přestřikovati nebo vyřizobovati, sice úřad finanční tyto spisy vráti.

Jeden exemplář popisu a seznamu navrhl se s úředním potvrzením, že byl podán, podnikateli lihovaru nebo jeho plinomocníkovi, aby se mohl vykásiati.

Úřad finanční ohledá dle toho popisu a seznamu úředně dohledné místnosti, přístroje a nádoby, poznati je a vyhledá prostoru nádob a ochran.

O těchto úředních výkonech sepíše se protokol (protokol ohledací), v němž spolupodpíše se podnikatel lihovaru nebo jeho plinomocný námětek.

Tento popis a seznam mají také platnost na příštím dny pracovní, pokud v nich podnikatel nezamýšlí učiniti nějakou změnu.

Prostora nádob a ochran má se však na všechny způsoby vyhledati, když se to nastalo ve třech posledních periodických pracovních, nebo když se to podnikatel lihovaru výslovně potěditi.

Chcěl-li by však podnikatel lihovaru v zařízení lihovaru něco změniti, má to nejdlá ve 14 dnech před počátkem nové periody pracovní, a chcěl-li by to učiniti mezi periodou pracovní (§ 34.), tedy 14 dní dříve, než to zamýšlí vykonati, finančnímu okresnímu ředitelství (finančnímu ředitelství, finančnímu inspektorátu) oznámiti, aby předehráto bylo příslušné řízení úřední.

Stala-li by se nějaká změna v dohledných k lihovaru, včetně v osobě správce, má to podnikatel lihovaru úředně písemně oznámiti.

Nový správce lihovaru má spolupodpísati toto oznámení jeho osoby se týkající.

II. Povinnosti při výrobě lihovarných kvasnic.

Lihovarník, jenž chce vyráběti lihovarné kvasnice ve svém lihovaru, oznámiti má písemně ve dvou exemplářích tento úmysl finančnímu úřadu I. instance nejpozději 14 dní dříve, než s touto výrobou počne.

Toto oznámení jest tím způsobem ustanováno na nejdlá dvě bezprostředně na sebou jdoucí periody měsíčně ohledného lihovarnictví, že společně dáti s lihovarných kvasnic (§ 1.) i teorie musí býti napravena, když by lihovarné kvasnice při lihovarnictví vyráběny nebyly.

Jeden exemplář podaného oznámení spáti se úředním potvrzením, že byl podán, a vráti se podnikateli.

Nádoby, které slouží k výrobě lihovarných kvasnic a jejich třeba postavit, ustade-li se výroba tato, mohou postaveny býti po předehráním řízení oznámení za dny, na kteroa vyměřuje se dan úhratek (§ 34.).

Části změny v zařízení lihovaru mimo čas náležen k tomu ustanovený jest zapovězena.

§. 35.

Kromě případů v §§. 30., 31. II. a 34. ustanovených zakázáno jest měnití mezi roční dobou pracovní učce v počtu a v prostoru nádob a přístrojů.

Tato záповěď platí i tehdy, když se stane změna v osobě podnikatele lihovaru.

Co má obsahovati opověď lihovaru.

§. 42.

Opověď, že se bude pálené, má se podati úřadu berničáckému, k němuž jest lihovar přikázán, a má obsahovati:

1. Jméno a příjmení podnikatele lihovaru, též místo, kde jest lihovar, a žilo popisané;

2. měsíce, den a hodina, kdy pálení poplatné počne a se skončí;

3. při prvním měsíci roční periody pracovní a v případech, když pálení po měsíce nebo po několik měsíců bylo přerušeno (§. 40.), také den a hodina, kdy počne se ulévání nádob na přípravu nápoly kvasnicové, a při lihovarech, v nichž nádobý a přístroje v §. 28., č. 1. a 2. jmenované nemožno pokládati se za vyčištěné nádobý, den a hodina, kdy suroviny do těchto nádob a přístrojů budou se přeměšeti;

4. množství draba jsou látky, jichž se bude k výrobě kořalky ulévati;

5. žilo a datum úředního vyřícení;

6. daň úhrnkovou, která vychází na den a období opověďné;

7. obec-li lihovarek během měsíce vyráběti kvasnicové lihované, respaktivě má-li napraviti přirážku za výrobu lihovaných kvasnic dle §. 1. a §. 31. II., bažiti to v oznámení uvedeno jako poznamka.

Každá opověď má býti na blanketských úředně předčíslovaných ve třech stejných exemplářích sdělena, čísel a úředně napsána, a nemá v ní býti nič změněno ani vyškrtáno, sice vráti se podatel.

Exemplář opovědi opatřený potvrzením, kteréhož dne a kterou hodinu byla počána, vráti se podatelci a vydá se mu zároveň kořalka na daň.

Jak se vyměřuje měsíční daň úhrnková.

a) Všeob.

§. 44.

Daň úhrnková na měsíce vycházející vyměřuje se tím, že se měsíci:

a) žilo dané toho měsíce, v kterém lihovarek poplatné se provozuje,

b) daní výrobnosti, v hektolitrových stupních libu dle vyřícených předpisů vyřícenou, a

c) výměrou daně jedenácti krejcarů z každého hektolitrového stupně líhu, a vyrábějí-li se lisovaná kvasnice, toute výměrou daně o 30 procent vyřídím.

Toliko kdyby se nepočítalo pálení prvním dnem prvního měsíce roční periody pracovní nebo kdyby se nepánilo až do posledního dne posledního měsíce roční periody pracovní, počítána a napravována buď daň úhrnková na tyto dva měsíce jenom dle výměry, která vychází při prvním měsíci na část od počtu pálení poplatného, a při posledním měsíci na část před skončením pálení.

Počítá-li se mezi roční periodou pracovní po jedno nebo několikaletém přerušení (§. 46.) znovu pálení, nemá se daň úhrnková v příčině prvního dne měsíce dle kalendáře, v němž opět počíná se pálení, počítati a napravovati na onu část, která podleboje se jen ku přípravě pálení poplatného (§. 42, d. 2.).

Měřítko daně úhrnkové.

§. 47.

Měřítkem daně úhrnkové dle výrobnosti přístroje odpařovacího jest:

- a) množství záparů, kterou může přístroj za den odpařiti, a
- b) za každý hektolitr tohoto množství záparů výtěžek líhu, ustanovený v stupních hektolitrových podle druhu surovin, které se odštěňují.

Pokračování.

§. 48.

Za výrobnost přístroje odpařovacího, to jest za množství záparů, které počítají v to i doležívali břešky může odpařiti se za den, činíže za den 24 hodin, pokládá se:

1. Nemá-li přístroj jiných částí nežli kotlů, který se přímo ohřívá topí, nichadím, klobouk, lábve chladič, hadicí chladič nebo rovně rovně chladič a spojovací roura mezi kloboukem a přístrojem chladičem, třikrát tolik, co litr obsahuje naplňovací prostora kotla;

2. má-li přístroj odpařovací kromě částí v §. 1. uvedených

a) nahřeváč záparový nebo

b) rektifikátor, nádržka na břešku, delegalator atd., čtyřikrát tolik, co litr obsahuje naplňovací prostora kotla;

3. je-li přístroj odpařovací nastava, jak pod §. 1. uvedeno, a je-li ještě opatřen nahřeváčem záparovým a částmi pod §. 2. b) uvedenými, pětkrát tolik, co litr obsahuje naplňovací prostora kotla;

4. topí-li se přístroj odpařovací parou, nejvýše osmkrát tolik, co litr obsahuje naplňovací prostora kotla, do něž se pára používá.

Shledalo-li by se, že při přístroji tohoto způsobu (4) dříve ještě více záparů se odpaří, tedy se má tato množství dohrovnatou úmluvou mezi správcem finanční a podnikatelem lihovaru na jisto postavit, a nestala-li by se taková úmluva, má se předevzati pálení na zkoušku.

Za napřívací prostoru koule pokládají se čtyři pětiny (%) celého jeho obsahu prostorového.

Jestliže domní výrobce v lírech vypočtená (č. 1. až 4.) není dělitelná 10, budí zastupně zaokrouhlena, aby se takto dělitelnou stala.

Pak-E by se užívalo nějakého přístroje odpařovacího, v případě jehož v tomto paragrafu není zmínka pro zmožství zápar, tedy ministerium finanční ve shodě s královským uherským ministeriem finančním zvláště ustanoví toto množství.

Výtěžek líhu.

§. 50.

Výtěžek líhu ustanovuje se na každý hektolitr záparů, hledie k rozdílným druhům surovin, kterých se užívá, takto:

- a) Zdobívají-li se suroviny močnaté, topinambur, řepa, melasa nebo suroviny melasy na rovné pokládání (§. 21., č. II.), na 6 stupňů;
- b) zdobívají-li se kvasinky letní a zimní, třošeň, víšek, meruňky, broskve a jiné ovoce peckové (vyjímajíc trnky), vlna, vlněná kaly, medví vínař neb ovoce, sák krasny a medové voda, na 3 stupňů;
- c) zdobívají-li se dřívky, trnky, šípky, jablka a krasny a jiné ovoce jadernaté, bobule a kořeny, pak mastičny a odpadky z pivovarnictví, na 2 stupňů;
- d) zdobívá-li se vyčištěné ovoce jadernaté na 1½ stupňů.

Z líhového výtěžku pod lit. a) položeného lihovarům, které zdobívajíce močnaté látky, užívají toliko jednoho přístroje odpařovacího, a to druhu v §. 21., č. II. uvedeného, a které kromě toho vyhoví požadavkům §. 52., když pálená hospodáři jsou podnikateli, kteří proto lihovarnictví provozují, aby pro chov svého dobytka nabýli výpalků ze kvasivo, povoluje se shora dvoacetí procent při osm pálení, které připadá v době osmiměsíční v srpnu, říjnu nebo v listopadu počítajíc.

Kdy počíná lihovarní poplatek.

§. 51.

Lihovarní poplatek počíná, když zdobívají se suroviny v §. 50. pod lit. a) jmenované, přeměněním těchto surovin do nádob kvasiček, a když se zdobívají suroviny, jmenované v §. 50. pod lit. b), c) a d), přeměněním surovin k pálení kotalky ustanovených (záparů) do přístroje odpařovacího.

O opovědi.

- a) Co má opověď obsahovati a kde a jak se má podati.

§. 52.

Opověď poplatného lihovarní má se učiniti u toho úřadu berního nebo orgánu finančního, k němuž jest lihovar přikázán.

Týče-li sa líhovarí, pre ktoré pŕístroje odpařovací súšitko výrobncosti jest ustanovené v §. 48. pod č. 3. alebo 4., počítajú buď opovď ve druhom sepařiti, týče-li se však líhovarí, pro jejich pŕístroje odpařovací jest ustanovené súšitko v §. 48. pod č. 1. nebo 2., mále opovď účítati se také dátné, a orgán finanční uvede ji ve druhé sepařiti.

Opovď má obsahovati:

- a) Jméno a pŕijmení podnikatele líhovaru a másto i popisné číslo stavění, v kterém jest líhovar;
- b) krasňe druha jsou suroviny, které se mají zdělovati, a zdělovaji-li se suroviny, uvedené v §. 50. pod lit. a), má se udati též číslo a prostorať obsah nádob na záparu a na kvasnice úživací;
- c) číslo pŕístroje odpařovacího, jehož se užívá, a deni výrobncost jeho v úředním seznamu dla hektolitřů záparu ustanovenou;
- d) den a hodina, kdy se počnou suroviny pŕesáseti na pŕístroj odpařovací;
- e) den a hodina, kdy líhování se skončí;
- f) čas, který jest vsmí dobou pod lit. d) a e) uvedenou, t. j. jak dlouho trvati bude líhování dla dané a hodiny, při čemž části hodiny počítaji se za celou hodinu;
- g) jestliže v opovďěním čase vyráběny budou kvasnice lisované, budžik uvedena tato okolnost.

Pisemná opovď buď ústíelně počna, nebudiž v ní nic vykrabčeno ani pŕekráčeno a budžik od podnikatele líhovaru nebo jeho pŕitomocníka podpísem nebo znamením ruky potvrzeno.

*) Kdy se má opovď podati.

§. 47.

Poplatně líhování opovďěčno buď a pravělla nejdlěže 48 hodin dříve, nežli počne, však finanční úřad první instance mále tato práva k zářenci líhovareňka potud skŕtiti, pokud to lze srovnati se vlásným výkonem dohlědu k daní z kořalky.

Popl z líhování musí nepotržitě trvati nejmněše 24 hodin.

Jak se vyměřuje dáň úhrnková.

§. 48.

Úřad berní neb orgán finanční vypočte dáň úhrnkovou dla opovďě vyroběny, násobě množství záparu v hektolitřech vyroběno, které pŕístroj mále sepařiti, tímto voličnami:

- a) opovďěčnou dobou líhování;
- b) počtem líhovřůk stupňů, pro opovďěčné druhy suroviny za každý hektolitr záparu ustanovených, a
- c) výměřou daně jedinstviti krejcovi a každého hektolitřového stupně líhu, a jestliže vyráběji se lisované kvasnice, tento výměřou daně o 50 procent zvýšenu.

Poplatný výměk lha. Slova z lha. Podmínky daně dle výrobku.

§. 61.

I. Poplatný obsah lha stanoví se na 75 stupňů předspaného studeného lha.

II. Každému lhařovi v §. 27. jmenovanému povolena bude sňátka z poplatného obsahu lhařského neohledie k tomu, jak velkou zapobovací prostora lhař má, jestliže lhařovník za to přehlédi a podlé průkazy v §. 27. pod číselm 1. a 2. uvedené.

Při průkazu uvedeném pod čí. 2. nastoupí na místo poplatné prostory zapobovací jedného hektolitra přehlédnutí výroba desíti litrů pálené tekutiny lhařové na každý pracovní den měsíčné periody opevněné připadající.

Slova čísl:

- a) 20 procent při průměrné výrobě ne více než 3½ hektolitra pálené tekutiny lhařové na každý den měsíčné periody opevněné;
- b) 10 procent při průměrné výrobě více než 3½, ale včetně 5 hektolitrů pálené tekutiny lhařové na každý den periody opevněné.

Také jiným lhařovníkům jehá výroba průměrná na každý den měsíčné periody opevněné nepřesahuje 3½ hektolitra pálené tekutiny lhařové, povolena bude slova 5 procent.

III. Při dani dle výrobku žádá se:

1. Při každém přístroji odpařovacím v lhařovaru se nacházejícím a zvláštním přístrojem chladičím opatřeným má být kontrolní přístroj měřící, dle náčrtovní vydaného od ministeria finančního oddělení, a poklop síťový; z toho však vyjme jest přístroj rektifikáční, pokud jest dle §. 27. dovoleno spojití výměněné lhařové a rektifikáční daně uplatněnou.

2. Varná neboli nástavec, kde se lhařování prováděje, není-li již tak zřízená, má se po uzavření se správou finanční zařídit tak, aby se tu kontrolní přístroj měřící mohl postaviti na některém místě snadno přístupném a viditelném, které jest vzdáleno nejméně 65 centimetrů od chladiče přístroje odpařovacího a od každé stěny varny.

3. Chladič přístroje odpařovacího má být zřízen tak, aby se se výše jeho vnitřní náložná, mohl se dokonale vyšetřiti a pod bezpečnou střechou státi.

4. Přístroj odpařovací má být tak zřízen, aby prostory, v nichž jsou lhařové páry, byly stále, pevné a bezpečně spojeny jak mezi sebou, tak i s kotly (vařidly) a s chladičem (hadicí chladičovou).

5. Na rovných a prostých přístrojích odpařovacích, v nichž jsou páry lhařové, a na rovných a prostých, v nichž jsou tekutiny lhařové — páry vyjímaje — nastří protokly skrze kontrolní měřící aparát, nemá být ani porouchaných ani vypravených čísel a mají mít jen otvory k lhařování potřebné a venku přístupné; při těchto otvorech mají být kloboučky, jehá převráceny jsou jen v tom směru, kterým voda se lhařové páry nebo tekutiny, a jeháto odkrytí nebo odstranění k tomu koná, aby se mohly lhařové páry nebo tekutiny na venek odváděti, má se dle dle závěrou tím způsobem samostatně, aby se to bez porouchání závěry snadno viditelně mohlo státi.

Toto však nevztahuje se ku klapkám pojistovacím, když jsou na horním vřku kotla (prostory překapovací nebo varné) nebo na nejvyšších místech roar k odvádění páry, které spojují kotle mezi sebou nebo s rektifikátorem, respektive s delegalátorem.

Také v příčině těchto klapek může správa finančně žádati, aby se stalo příhodně opatření proti znečištění.

6. Roury, jimiž se vedou lihovité tekutiny — páry vyjmavše — nežli protékaly kontrolním přístrojem měřicím, mají být zvláště načteny, aby je bylo rozmontovati, a položený tak, aby se mohly se všech stran snadno ohledati.

7. Roura spojující mezi chladičem přístroje odpařovacího a kontrolním přístrojem měřicím má býti přímo, ať jestliže není třeba uchýliti se na jejím konci od tohoto směru, aby spojena být mohla s chladičem a přístrojem překapovacím, nemá mítí více než 3 metry výšiti, a má se na ni dáti s přitomností finančního orgánu vhodná roura s hladkého nenačteného plocho síťového tak, aby mezi oběma rourami byla na všechny strany příčná prostora asi 3 centimetry šířiti.

Jde-li roura spojující skrze nějakou zeď, nemá méně než šest centimetrů a ne více než osm centimetrů na každé straně odětvání ode zdi.

Jde-li roura skrze dveře nebo skrze otvor v okně může ode zdi odětvání více než osm centimetrů.

8. Jest-li přístroj odpařovací utřazen tak, že se může tekutina lihovitá větší naspět do kotla, vedena buď rourou na odětvání výpalků tím způsobem do ochrany tak zařízené, aby tekutina lihovitá nemohla se touto rourou odváděti, anž by se s větší množstvem výpalků smísila, anebo má tato roura nejméně 8 centimetrů vertikálně do prostoru varné vlnički, aneb má být kruhem rovněž tak vysokým neproměknutě přiléhajícím obkličova, aby se výpalky nemohly jediné rourou odětkat úplně vypustiti, některé aby vždy výpalky zůstaly naspět. Jest-li přístroj odpařovací spojen s tak bočným separátorem, buďti odětkací roura tohoto separátora zařizována tak, aby to, co zůstane z destillace v separátoru, přímo odesle do kanálu.

9. Jestliže vyrábějí se nádky a dávají-li se zpět do přístroje odpařovacího, anebodou vyložené a toba, co obsahuje kontrolní přístroj měřicí.

10. Podnikatel lihovaru jest povinen, dáti všechno, co správa finanční uzná za potřebné, aby se kontrolní přístroj měřicí mohl bezpečně postaviti, svým nákladem zřídití a přístroje, jichž k tomu potřebí, opatřiti.

Popis lihovaru, seznam přístrojů, seznam nádek, postavení kontrolních přístrojů měřicích.

§. 62.

Každý podnikatel lihovaru nejdéle čtyři neděle před roční periodou pracovní a v průběhu této doby nejdéle 14 dní před počátkem měření, v kterém chce s lihovarem počítí, respektive učít dovoděti, v §. 25. I. daně, aby platil daň dle líhu vyrobeného, podati má popis místnosti lihovarecké a seznam přístrojů a nádek, sč počítanovými správce lihovaru atd., a jestliže rozhodl se platiti daň dle líhu vyrobeného, má také podati písemně prohlášení, že si žádá platiti daň podle údajů kontrolního přístroje měřicího.

Úřad finanční má pak předsevětí dle toho, co zařizováno v §. 31.

V tomto případě má se naléváním vody vyhledati prostora jenom těch nádek, do kterých se dávají kvantit se suroviny.

Když se vyplní výměnky v §. 61. odst. III. uvedené, postaví se kontrolní přístroj měřící, spojí se s přístrojem odpařovacím a přiloží se střední závěra na koboučky a na spojovací místa odpařovacího přístroje, chladícího atd. V protokole ohledacím poznamenej se následně, kolik středních závěr bylo přiloženo a jaké jsou tyto závěry, což se následně poznamenej na místa na přístroji odpařovacím atd., na kterých závěry byly přiloženy, a poznať se slovy a číslý cify na hodinovém stroji, které každý z postavěných kontrolních přístrojů měřících ukazuje, když byl středně uzavřen.

O výrobě lisovacích kvasnic píseň ustanovení prvníh tří odstavců §. 61. II.

Kdy a jak se má lihování opovídati.

§. 64.

Lihování poplatně opovídáno buď nejdále 24 hodin před počátkem píseňné a toke berního úřadu, k němuž jest lihovar přikázán.

Opovíd podána buď na blankotech středně předústaněných ve trojím stejnému sepiu, buď zřetelně psána a od podnikatele nebo správce lihovaru podepsána, a uvedějí v ní nic méněho nebo předkrácěno aneb vykrácěno, aco by jí úřad berní nepřijal.

Jedno exemplář opovídi, na němž se středně potvrđí, že byla podána, vrátí se podatelci a vydá se mu zároveň boletu na daň.

Opovíd má obsahovati vše lihování poplatně, které se má v době měřěné, jejího měřěcí a den závěrečnó správa kvasnicí pro každý lihovar zvlášť ustanoví, předěraviti a nemá z této doby vykrácovati.

Při tomto výpočtu rozumí se dnem doba od osmi hodin ráno jednoho dne až opět do osmi hodin ráno dne nejbližšího pítěního. Počne-li se tedy v některém lihovaru, který má dobu měřěcí na př. počítati od 18. dne měsíce, lihování poplatně sprv dne 20. aneb počne-li se v něm tohoto dne pokračovati, když se bylo přerušilo, tedy opovíd a měřěcíni s ní spojené nemějí se předložití až do osmi hodiny ranní 20. dne v měsíci sejevo pítěním, náběť musí se uzavřiti dne 18. t. m. o osmi hodině ranní.

Opovíd má obsahovati:

- a) Jméno podnikatele, stanovitiě a popisné číslo lihovaru;
- b) město, den a hodina, kdy se lihování poplatně počne, a den, kterého se skončí, při čemž se má připomenouti, bude-li se odpařování ve dne a v noci anebo jen v hodinách denních.

Zaměřel-li by podnikatel lihovaru v opovídně době přerušiti lihování, tedy má uvěsti při každé části doby pracovní zvlášť, kdy v ní lihování psáno a kdy se dokoná.

- c) Mnoho-li surovín se bude zvlášťovati a jakého druhu suroviny.

Při tom udáno buď množství surovín každého druhu s sáhě, a to podle váhy.

- d) Počet, číslo a prostorový obsah kvasnicích nádob (kádí kvasnicích, nádob na kvasnice atd.), kterých se bude užívati.
- e) Jestliže v opovídně době vyrábějí se budou lisované kvasnice, buď uvedena tato okolnost.
- f) Kolik má hektolitrů pálené tekutiny lihové se vyrobiti.

- g) Dáň z tohoto líhu, vycházející dle výše uvedené jednorázi krojčár na každý hektolitrový stupeň líhu, a vyrábějí-li se lihované kvasnice, o 30 procent dle této výše uvedené sazby.
- h) Přístroje odpařovací, kterých se bude užívati, též druh a číslo kontrolních přístrojů měřících s nimi spojených. Pak-li by též doby, když podá se opověď v příslušném vyjádření daně podle výrobku, lihování bylo přerušeno, zase rozhodli-li by opověď předložiti na jiný způsob daně, tedy uvedeno buď také slovy a čísly, se ukazuje přístroj hodinový na každém kontrolním přístroji měřícím.

Článek opovědi.

§. 67.

Článek-li by kdo potomek odlišovací suroviny jiného druhu nebo více nebo méně jich (§. 66. lit. c), neboť to nejvýše 24 hodin dříve oznámí písemně orgánu finančnímu, který k lihovaru dohlíží.

Také jest dovoleno oznámiti provozu odpovědných nádob kvasnicích (§. 66. lit. d), když se to týká způsobem oznámiti a zapíše zároveň do rejstříka lihovaru.

Takovou potomek opovědi může oznámiti nebo vyjádřit dříve opovědi než množství pálených tekutin lihových, které by posléze připadlo na odpovídající část opovědné periody.

Jiná odchylka v opovědním množství pálené tekutiny lihové se odstraňuje.

§. 68.

Při odpovědném množství pálené tekutiny lihové dovolena jest odchylka 15 procent nahůru a 15 procent dolů tím způsobem, že teprve, když uváží se více nebo méně než 15 procent odpovědného množství, pokutuje se to za nepravdivost v lihování poplatněm, až není-li prokázáno nějaké skřížení důchodkové.

Při uvážení, zdali odchylka 15 procent byla přistoupena, přikládá se vždy jen k výrobku v jedné opovědi uvedeném.

Jak zapovídá se dáň, když kontrolní přístroj ještě pracuje.

§. 70.

1. Za takovéhožto poruchu (§. 69.) může pokračovati se v lihování v lihovaru, v němž toliko jediný kontrolní přístroj měřící jest postaven, jen nejdříve po deset dnů, počínaje od nastalého poruchu za podmíněk těchto:

1. V době, ve které pokračuje se takto v lihování, počet a prostorový obsah nádob v §. 26., č. 1. uvedených nesmí změnou býti.

2. Za poplatné množství pálené tekutiny lihové počítá se v této době za každých 24 hodin a za každý hektolitr prostorného obsahu opovědných nádob kvasnicích (§. 66. lit. d) one množství, které v pracovním čase, jenž v této opovědné periodě porucha předcházela, dle údajů kontrolního přístroje měřícího připadá na každý den pracovní a každý hektolitr opovědných nádob kvasnicích, anebo jestliže by nedovoleno užívati se nádob kvasnicích a prostorný obsah skutečně použitelných

«Stím byl nešli nádob opovzděných, na každý hektolitr kvasicích nádob, jeho skutečně bylo upotřebeno.

Jestliže by tento čas neubíhalo nádh 10 dnů pracovních a jestliže na dostatečnou dobu pracovat, která bezprostředně předcházela běžnou periodu opovzděnou, pro líhovar vykonáno bylo měřičné měřování podle dané z výrobku, které nejzkratě deset dnů pracovních zahrnuje, za každých 24 hodin a na každý hektolitr prostorného obsahu opovzděných nádob kvasicích poplatné množství pálené tekutiny líhové vyšlo se dle poměru této periody měřovací.

3. Avšak běžnou měrou poplatné množství pálené tekutiny líhové nemí býti menším nežli one množství, které dle opovzdě poměrně připadá na tento čas poruču.

II. V líhovarech, kde několik přístrojů odpařovacích s kontrolními přístroji měřičmi jest postaveno, může pokračovati se v líhování rovněž na předchozích podmínkách (L. §. 1., 2., 3.), které pak s veškeré výrobě platí, při čemž však, jak samo sebou se rozumí, poplatné množství pálené tekutiny líhové nikdy nemí býti menším, nežli jaké ukazuje kontrolní přístroje měřič v pravidelném chodu jsou.

III. Jestliže by poruchy pravidelného chodu kontrolního přístroje měřičho v některém líhovaru na periody pracovní přičetly se častěji nežli třikrát, desítidenní lhůta (L) svezku uvedení může skrášlena eventuelně zcela odložena býti. Tato lhůta může také sekrátiti, když kontrolní přístroj měřič nahraditi lze v čase kratším.

IV. V líhovaru, kde jest několik přístrojů odpařovacích s kontrolními přístroji měřičmi, může se v líhování pokračovati také na tou podmínkou, že přístroj odpařovací, s nímž nepravidelně jsoucí kontrolní přístroj měřič jest spojen, jakmile zápora v něm při nastolení poruchy jsoucí byla odpařena, úředně učiti se k líhování nepřestává. Za odpaření této zápori vyměřeno buď poplatné množství pálené tekutiny líhové dle obvyklé výrotnosti odpařovacího přístroje úředně sledané.

V. Líhovarníci, kteří sami si zvolili dnů dle výrobku (§. 20., I.), mohou přejeti k úhrnkové dani z kofalky, v kteréžto případnosti s kalendářnímu měřicem, v němž se to stane, náleží se tak, jako by byl prvním měřicem pracovním roční periody výroby.

VI. Finanční ministerium ve shodě s královským úherským ministeriem finančním může také naříditi, aby poplatné množství pálené tekutiny líhové za dobu, po kterou pravidelný chod kontrolního přístroje měřičho jest porušen, vyšleřeno bylo dle množství, seřnanosti a kvasné atenuace zápori líhové.

Měřiční měřování.

§. 72.

Ku konci měřičné doby opovzděné, a zastaví-li se, než tato doba dojde, líhování na delší čas, hned po tomto zastavení vykoná se měřování tím způsobem, že veškeré množství pálené tekutiny líhové dle toho, co kontrolní přístroj měřič ukazuje, vyšleřeno náleží se poplatným průběžným obsahem líhu (§. 61., I.), přihlédně k srážce (§. 61., II.) snad povolené, a na každý hektolitrový stupeň líhu takto vyšleřený započte se dnů jedného krojčarj vyměřené, a jestliže by vyráběly se lihované kvasice, zvýší se tato výměra daně o 80 procent.

Jest-li daň dle opovědi vycházející menší nežli daň, která vyjde při tomto odměření, tedy budí to, se schází, počítá-li likovarník úvěru daně, pokud vstřebal ještě státi, v úvěr vpočteno, zbytek však, jest-li jaký, anebo nepočítá-li likovarník úvěru daně, celý schodek budí ve všech dnech pod uzavřením závazku doplacen.

Jest-li však daň dle opovědi vycházející větší nežli daň, která vyjde dle odměření, tedy se přebytek, státi-li likovarník úvěru daně, směsky na daň nesléhá, od odměření sum daně odepíše, v jiných pak případech splatí.

Jak se pokračuje neopovědná výroba likovných kvasnic a neopovědná přístava k poplatnému lihování.

§. 87.

Vyrábějí-li se v lihovaru lihované kvasnice, anžli to řídně bylo opověděno, uložen budíli trest pro těžký přestupek důchodkový neopovědné výroby poplatné štyr až osmkrátobným obsahem přiráčky, která měla se upravit na výrobu lihovných kvasnic; přiráčka tato počítá se v celě daně úhrnkové, připadá-li na pracovní měsíc, v němž přestupek byl spáchán.

Kdyby předem se nějaký likovnický výkon v §. 42. pod č. 3. připomenutý, dříve nežli jest v lihovaru úřední vyřazení o domní výrobnosti a boleta na měřitel daň úhrnkovou, potrestáno to bude jakožto neposlušnost pokoutou 50 až do 200 al.

§. 90., č. 1.

Jako těžký přestupek důchodkový pokračuje se:

1. Když počne se lihování poplatné (§. 51.), anžli byla předepsaná opověď a boleta na daň v lihovaru není, nebo vyrábějí-li se lihované kvasnice bez řídně opovědi.

a) Neopovědné lihování poplatné.

§. 81.

Koná-li se lihování poplatné, anžli bylo vyhlášeno to, se v příčině toho předepsáno, uložena buď pokouta pro těžký důchodkový přestupek neopovědného poplatného lihování. Vyrábějí-li se pálená tekutina lihová a bylo-li při tom řídně uloženo kontrolního přístroje měřícího, počítána buď daň dle toho, se ustanoveno v §. 72., a daň, která dle toho vyjde, položena buď na základ při vyměření pokuty. Koná-li se však lihování poplatné bez opovědi a neuloženo se při tom kontrolního přístroje měřícího aneb sledovala-li se, se nejde pravidelně, tedy buď na každý hektolitr vyrobeného prostředního obsahu nádob kvasnicových, které se nalazely, a na každý den neopovědného lihování poplatného vzati výtěžek lihu 4%, stupně hektolitrového a tento výtěžek buď při vyměření daně i pokuty na základ položen.

Sledovalo-li by se, se by daň vycházející dle toho, se kontrolní přístroj měřící i při poruše svém ukazuje, byla větší nežli ta, která vyjde, když se vezme výtěžek lihu 6%, stupně hektolitrového, tedy budíli ona daň při vyměření pokuty položena na základ.

Vyrábějí-li se v lihovaru lihované kvasnice, aniž to předtím bylo opověděno, složen buďli trest pro těžký přestupek důchodkový neopověděná výroba poplatně dýr od osminásobným obnosem přírůsky, která měla se napraviti za výrobu lihovanců kvasnic a která vycházela na obnos daně a kofalky vyšetřený dle zúčtování se město, ve kterém přestupek byl spáchán.

g) Odvádějí-li se lihovité tekutiny nebo lihovité páry. Účinkují-li se zevnitř, aby kontrolní přístroj měřící jinak ukazoval. Užívá-li se neopověděných přístrojů odpařovacích aneb postaví-li se bez opovědi nové přístroje odpařovací nebo nalezenou-li se přístroje chladičí.

§. 73.

Pokuta 500 až i 5000 slatých bodů uložena:

1. když se odvádí tekutina lihovitá, která netekla kontrolním měřicím aparátem, zevnitřním působením a strana neměla dokázat, že se to stalo náhodou, nebo
2. když pára lihovitá takovým zevnitřním působením se odstraní, anebo
3. když správa lihovaru námyslně překazí, aby kontrolní přístroj měřící správně neukazoval výrobního množství, nebo
4. když neopověděně neznamená poruch kontrolního přístroje měřícího a jakékoli příčiny považují, aneb
5. když za opověděného lihování užije se neopověděného přístroje odpařovacího, nebo
6. když v lihovaru postaví se přístroj odpařovací, aniž se to pře opovědělo, anebo
7. když v lihovaru nalezen se přístroj chladičí, který není s kontrolním přístrojem měřicím spojen a kterým se může pára lihovitá chladivati a tekutina lihovitá z toho vycházeti dobývati, vyjmaje chladič rektifikačního přístroje, když jest dle §. 77. dovoleno, spojití lihovar a rektifikaci daně sprostředkou.

Jestliže by se to opakovalo, buďli pokuta výše položená zdvojnásobena.

Kromě toho uložena buď pokuta pro těžký přestupek důchodkový, když lihovité tekutina, než protékla skrze kontrolní přístroj měřící, odvádena byla s obejitím daně.

Za tuto lihovitou tekutinu, pokud její množství může se vyhledati, vyměřena buď dal ústetel majte k tomu, že lihu tekutina průměrně obsahuje (§. 61., 1.), a jestliže lihované kvasnice také byly vyráběny, připočteno k této dani přírůsku na ně uložena, a tato mána buďli při vyměření pokuty položena na základ.

d) Pokračuje-li se proti zápovědi v opověděném lihování.

§. 74.

Pokuta 500 až i 3000 slatých uložena jest také na to, když jde nepravdělně kontrolní přístroj měřící a v opověděném lihování proti zápovědi dále se pokračuje.

Mimo tuto pokutu trestá se pílání lihovité tekutiny, když se při něm obejde daně, jako těžký přestupek důchodkový.

Zkrácená daně vyhledá se tím způsobem, že vyšetří se:

- a) daně, která dle skutečných údajů kontrolního přístroje měřícího vycházela na dobu od poslední úřední revize, při níž zároveň se vyhledala, anebo-li

tomu přístroj ukazoval, nežli tato revize byla nebo nebyla spojena se zúčtováním;

- b) daň, která vyjde za toutéž dobu, když za každý hektolitr veškerého prostorného obsahu kvasnicích nádob opovzdilných i těch, jejich účinná hmotnost opovzdilná, položí se deset výšledek 3/4, librového stupně poplatného.

Daň a) srovná se pak s daňí b), a to, obě tato druhá daň jest větší, pokládá se za daň skutečnou.

a) Užívá-li se proti záporě nádob na záparu a přístrojů,

§ 93.

Jako nepobídanost počítá se 20 až i 200 slatých v každém případě:

- a) když se dá zápara kvasiti se nebo vykvašená do kádi výstřacích, do státek chladičků, do chladiček a vůbec do nádob, do kterých se má dle opovzdilného jeh ustanovení dávat jen zápara, dříve než počne se kvasiti, aneb
- b) když se dá zápara do jiných nádob kvasnicích nežli do těch, které byly v opovědi nebo potomně pojmenovány, nebo vůbec do nádob, které dle protokolu o nálezu sepsaného nejsou k tomu ustanoveny, aby se do nich zápara dávala.

Byl-li takový přestupek spáchán v čase, ve kterém pro porušení pravidelný obchod kontrolního přístroje měřičního poplatně zkušební vyrobené určuje se dle §. 70. I, II, VI, buď uložen trest pro těžký přestupek důchodkový 40 slatých za každý hektolitr prostorného obsahu nádob proti záporě užitých. Zločiny hektolitru v této příručnosti počítány buďte za celý hektolitr.

Článek II.

Polozka 329. obecné sazby celní ze dne 25. května 1882. (Z. č. 47.) se mění takto:

- 329 a) Éther, kalcium, chloroform; karcholová kyselina činná, pevná a rozpustná; octová kyselina ochráněná (tj. oct. dřevitý, přechlizený); fosfor a kyselina fosforečná; preparáty stučové (tj. roztoky); dřevní víclík, kromě dřevní vinné a lisovaného kvasnic; cukr měkký ze 100 kilogramů 10 sl.
- 329 b) Lisované kvasnice ze 100 kilogramů 20 „

Poznámka. Tato se odbojuje v této příručce k daňí a tabulky, kterou učinil jest výřez barvařůh kvasnic a lisování jejich.

Článek III.

Tento zákon platí pro všechna království a země v rudi Píské nastoupené vyňmajc kromě celní území teretské a nabude moci 1. října 1884.

Článek IV.

Mému ministrowi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutok. V Budapěšti, dne 19. května 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XX. — Vydána a zveřejněna dne 22. května 1884.

63.

Výnos ministeria finančního ze dne 14. května 1884,

jinými pokládají se ustanovení o vydání státovek šoulatových r. š. ve formě nové.

C. a kr. Říšské ministerium finanční počto dne 22. května 1884. vydávati státovky padesátizlatové rakouského žiela v nové formě, na kterých jest datum 1. ledna 1884., a svolá i vezme zpět státovky šoulatové r. š. nyní obíhajcí, které mají datum 23. srpna 1868.

Státovky nové formy budou vydány a státovky staré formy zpět vazy podle vyhlášení, které s. a kr. Říšské ministerium finanční vydalo, usilující se s o. kr. vládou království a zemí v radě Říšské zastoupených a s kr. vládou uherskou, a které tímto se prohlašuje, aby mělo platnost v královstvích a zemích v radě Říšské zastoupených.

Dunajewski m. p.

Vyhláška

o vydání státovek šoulatových r. š. ve formě nové, které mají datum 1. ledna 1884.

C. a kr. Říšské ministerium finanční, usilující se s o. kr. vládou království a zemí v radě Říšské zastoupených a s král. vládou uherskou, usneslo se, že vydá státovky šoulatové rakouského žiela ve formě nové a že svolá i vezme zpět státovky šoulatové nyní v oběhu se nacházejcí.

Nové státovky šoulatové vydány budou tak jako státovky nyní obíhajcí pod kontrolou obojí kontrolní komise nad dílem státova a v mezích sítkových, v příčině oběhu státovek vyměňovaných.

Nové státníky 50úlatové r. 8. počes a. a kr. říšské pokladny účtední vydá-
vati dne 23. května 1884.

Jest na nich firma a. a kr. říšské pokladny účtední a datam „1. ledna 1884.“
Početnější popis těchto státníků podává dodatek této vyhlášky.

Státníky 50úlatové, z nichž jde na jovo, že na nich byla utvářena smlou-
va smlouva, zasmějí státní pokladny a úřadové přijímati, ryběž počes a. a kr.
říšské pokladny účtední do Vídně, aby zkoušela, zdáli jsou pravé, a vyměřila je
na náhradu nákladů výrobních a manipulačních.

Státníky 50úlatové r. 8. nyní obcházejí, na kterých jest firma a. kr. státní
pokladny účtední a datam „25. srpna 1866.“, budou svolány a spřti vzaty.

V této příčině ustanovuje se ve shodě s a. kr. vládou království a zemí
v radě říšské zastupujících a s kr. vládou uherskou toto:

1. Státníky 50úlatové r. 8. nyní obcházejí, které mají datam „25. srpna
1866.“, jsou až do 31. května 1884. a všech zeměpanských pokladen a úřadů
říše rakousko-uherské budou při placení přijímány.

2. Od 1. června 1884. až do 31. května 1888. státníky 50úlatové r. 8., které
se vznesou z oběhu a mají datam „25. srpna 1866.“, přijímat se budou při placení
jen ještě a. a kr. říšské pokladny účtední a u a. a kr. státní pokladny účtední
ve Vídni, pak u kr. uherské státní pokladny účtední v Buda-Pestě — avšak po
tuto celou dobu, to jest ode dne, kdy byly svolány, až do 31. května 1886., přijímati
se budou k výměně u všech zeměpanských pokladen a úřadů zeměpanských stá-
tníky vyměřované.

3. Od 1. června 1888. počínají svolané státníky 50úlatové r. 8., které mají
datam „25. srpna 1866.“, od zeměpanských pokladen a úřadů říše rakousko-
uherské nebudou více přijímány při placení.

Od této lhůty počínají tyto svolané státníky k požívání stran v králov-
stvih a zemích v radě říšské zastupujících přijímány budou jen ještě k výměně,
a to u a. a kr. státní pokladny účtední (vyměřované odlišně) ve Vídni, pak
u všech zeměpanských hlavních a finančních zeměpanských pokladen a u zeměpanských
úřadů výplatních; v královstvih pak u zeměpanských koruny uherské jen ještě u kr.
uherské státní pokladny účtední v Buda-Pestě a u kr. uherské státní hlavní
pokladny v Záhřebě, též u jiných pokladen a úřadů od a. kr. rakouského a od
kr. uherského ministeria finančního svlátně ustanovených, o čemž vydá se zvláštní
vyhláška.

4. Od 1. června 1888. až do 31. května 1889. povolena bude výměna těchto
svolaných státníků, jen když podá se řídně kolkovaná žádost k a. a kr. říšskému
ministeriu finančnímu ve Vídni.

Po 31. květnu 1889. svolané státníky 50úlatové r. 8., které mají datam
„25. srpna 1866.“, nebudou ani nazpět býty ani vyměřovány.

Ve Vídni, dne 9. května 1884.

Z a. a kr. říšského ministeria finančního:

Kállay m. p.

Podklad stávkový, hodlou barvou nátiť, nářadí jest a výstřech čar vodorovně bílých.

Na ověku připomenavé čerco a písmena jest text stávkový.

Jako dalek jest v textu německém:

„Fünzig Gulden.“

„Diese Fünzig Gulden bilden einen Theil der geschuldeten schwebenden Schuld der österreichisch-ungarischen Kaiserliche und wird von allen Staatsschatzen und Banken bei allen nicht in Klippenbüch Büchern an bestimmten Zahlungen für Fünzig Gulden setzen. Währung angenommen und gegeben.“

Wien, am 1. Jänner 1884.

Für die k. und k. Reichs-Controllbeamten

Angerer,

Director.“

v textu úberském:

„Övven forint.“

„Ezen Övven forint az osztrák-magyar monarchia által kiadott ötvenforintos államkassza, melynek kifizetésére az államkassza minden esetben köteles, melynek az övvenforintos befizetésére, osztrák értékű övven forintot át kell adni.“

Budapest 1884. január 1én.

A. v. de kir. kassza kifizetési osztályának részéről:

Angerer,

igazgató.“

Obojima textu stávkovému podliehajú jest jenná spleť kresba ovalných forem, a propíletných a závitkovitých čar provedená, v jejích středě jest arabická číslice „50“ ze slabých proužků.

Jak na straně německé tak i na úberské spatřuje se pod textem stávkový v levo označená čerco a v pravo číslo stávkový v barvě červené.

Va Vídni, dne 9. května 1884.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísloka XXI. — Vydána a rozehlána dne 24. května 1884.

65.

Natřzení, vydané finančním ministeriem dne 22. dubna 1884,

že Měrná celnice v Hamburce byla zmocněna vyřizovati denaturovaný olej slivový.

C. k. hlavní celnice v Hamburce byla zmocněna vyřizovati denaturovaný olej slivový na cca 80 krejcarů ze 100 kilogramů dle poznámky k z. p. 72. celní sazby ze dne 25. května 1882.

Dunajewski m. p.

66.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 23. dubna 1884,

že c. k. vedlejší celnice v Šuletě v Dalmatsku zmocněna byla býti cca vyřizovati přírodní másy zplň mastné.

Práva, jak v seznamu zboží dle abecedy spořádaném k obecné sazbě celní ze dne 25. května 1882. v 2. odstavci poznámky u nápojbli „másy“ jest uvedeno, bude cca vyřizovati staré, spotřebované známkos firmovos opatřené másy, jestliže jest se býti zpět naslanými obaly vyváženyoh slávek vaitrosenskýoh, propáj-
šaje se také c. k. vedlejší celnicí v Šuletě v Dalmatsku.

Dunajewski m. p.

67.

Nariadení, vydané ministeriem finančným a obchodným dne 24. dubna 1884,

jak vytvářeti jest podstavce železích strojů a součástky železích strojů.

Ve shodě s vládním král. obchodním ministeriem ustanovuje se dodatkem k nariadení, jež z. k. ministerium finanční a obchodní dne 29. května 1882. o tom bylo vydáno, jak obecni sazba celni rakousko-uherského území celňuje se do vyhlášených strojů ve skutek uvedena býti má:

1. Podstavce železích strojů, které soustavně s vlastním nariadením strojovým aznak ve zvláštním pro sebe obsahu dovážejí se do celního území, vyznačeny buďto číslem a p. 287. a) obecni sazby celni 5 al. ze 100 kilogramů.

2. Číslo 5 al. ze 100 kilogramů podrobena jsou podstavce železích strojů (také stáky tohoto druhu) i součástky, když jest na nich osazeno, kotoč pro kosení a hřídelen a šlapátkem, avšak jinak žádná vlastní součástka železích strojů.

3. Dřevěná stolní desky a sklínky k železným strojům potřební, pokud číslem své úpravy nejsou podrobena číslu zvláštní, vyznačeny buďto číslem své příslušné povahy jako nábytek a železi nábytkové.

4. Oxy součástky železích strojů, které jako klesky (charudory), šrouby, rukojeti a pod. věci pro sklínky stojí mají toliko podřízený význam, dopouštějíce také jiné potřeby, vyznačeny buďto číslem své, ač nejsou-li ustanoveny v sazbě nebo ve seznamu aznakí výjimky zvláštní.

Naproti tomu veškeré oxy součástky železích strojů, které v nariadení seznamu dotčeném při výkladu, jak vytvářeti jest železích strojů, jako jejich součástky nejsou výslovně uvedeny, vyznačeny buďto číslem a p. 284.; jestliže namáhá se jejich bezúvážlivě k sestavení železích strojů a pro jinou potřebu se uchodí.

Dunajewski m. p.

Pise m. p.

68.

Zákon, daný dne 27. dubna 1884,

o příspěvku státní pokladny k nákladům na úpravu řeky Drávy v Korutanech.

§ přivěšením obojího nariadení rady říšské vidí se následiti:

§. 1.

Státní pokladna k nákladům sumou 2,500.000 al. rozpočteným na úpravu řeky Drávy v Korutanech, jež číslem zvláštním ze dne 27. dubna 1884. provedena bude, přispěje k tomu i zahrnutí bytfin a zálohovací práce s tím související, přispěje 1/2 nákladů, t. j. příspěvkem 1,250.000 al., jež zapraven bude v desíti ročních letních ročních částkách počínaje od roku 1884.

§. 2.

Aby usnadněna byla povinnost, vzemi a interestentům dle zemského zákona ze dne 27. dubna 1884. přistoupivší příspěvati k upravením nákladům, poskytno stát neměřitelnou zálohu čtenkem 232.833 zl., jež vyplacena bude od roku 1884. v desíti stojících letních a splacena státn v pěti stojících letních ročních od roku 1884.

Za splacení této zálohy ručí země.

§. 3.

Do fondu, který dle zemského zákona zřízen bude, aby udrženy byly udržovací náklady dopravních jakož i průtich upravených stavů na řece Drávě včetně zahrazení bystřin a zalesňovacích prací, jakož i aby udrženy byly regijní náklady stavební a udržovací, státní správa poskytno dle poměrů v §. 1. dotčejících ku každoročnímu nákladu na 63.400 zl. rozpočtenému od roku 1884. příspěvek roční 27.400 zl.

§. 4.

V příspěvcích tímto zákonem poskytnutých jsou zahrnuty již také všechny úhrady, které má stát jako souodní dětitel nebo interestent.

§. 5.

Zadržené liboty záloh mohou vymáhány býti na interestentech politickou exekucí.

§. 6.

Upravovací a udržovací stavby jakož i práce s tím související prováděny budou na vlohau řízení správy státní.

Korutanskému výboru zemskému a interestentům vyhrazuje se následitá spolupůsobnost.

Ustavění o technických a hospodářských záležitostech, které týkají se upravení řeky Drávy, přenechá se na zvláštní komisi, která na přednětí z. k. zemského předědy nebo jeho náčelníka bude se skládati:

1. ze člena z. k. ministerium věcí vnitřních a ze člena z. k. ministerium orby jmenovaného,

2. z administrativního zástupce a z technického zástupce z. k. vlády zemské,

3. z administrativního zástupce a z technického zástupce korutanského výboru zemského,

4. ze dvou zástupců interestentů.

Za každého člena zřízen buď náhradník, který na místo jeho nastoupí, kdykoli by přislábný člen nemohl se dostaviti.

§. 7.

Mánu ministři věcí vnitřních, orby a finanční jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 27. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Falkenhayn m. p.

Dunajewski m. p.

69.

Nariadení, vydané ministeriem obchodným a věcí vnitřních dne 2. května 1884,

o způsobu, jak majetník živnosti vesměšnických věcí mají své knihy, pak o policejním dohledu, jemuž při provozování své živnosti jsou podloženi.

Na základě §. 54., odstavce 1., zákona ze dne 16. března 1883. (Z. ř. č. 39.) a směrů a doplnění řádu živnostenského nariadení se:

§. 1.

Každý majetník živnosti vesměšnické jest povinen vésti obchodní knihu o svých živnostenských koupích a prodajích.

Do této obchodní knihy naprosto bude koupě a prodaje v těchto případech:

Koupě a prodaje každého zboží střešného a vlastního, klesotě, věcí uměleckých a starožitností, pak zbraní, pokud vůbec jsou zbraněmi dovolenými, a to při všechkých právě jmenovaných předmětech uchodě k ceně kupní; dále koupě a prodaje všechkých jiných předmětů, jejich hodnota (cena kupní) přesahuje 5 al. r. č.

Obchodní kniha má býti veskra stránkována; všechny listy její prošity nití a konce nití tědno napětěšny od útahu živnostenského.

Obchodní kniha buď vidována útahem živnostenským.

Obsahováti má následující rubriky:

- a) běžné štěle;
- b) předmět;
- c) den koupě;
- d) jméno, stav a bydliště prodávatele, jak byly udány, a poznámkou, zda-li prodávatel jest vesměšnickovi osobně znám;
- e) cena kupní;
- f) den prodaje;
- g) cena prodaje;
- h) rubrika pro poznámky.

Knihu obchodní musí býti vidy v řádném stavu; jmenovitě nesmí býti nic vyškrtáno nebo zápis nešicelým učiněn.

§. 2.

Majetník živnosti má dle časové podrobnosti uschovatí útahem obhlášení o všech ztracených nebo vlastníkovi bezprávně odobčených a předložiti je kontrolujícímu útahem útahem, přeje-li si toho. Totéž platí o všech podobných písemných zprávách, které majetník živnosti obdrží od osob soukromých.

§. 3.

Živnostenské útahy první instance jsou zavázány prováděti občasné revize v obchodních místnostech vesměšnických; rovněž útahem živnostenských útahem jakoli i příslušných policejních útahem zeměpanských a místních jsou opovrženi kdykoli v obchodních místnostech vesměšnických přehlídka vykonatí, do knih nahlednouti

a provozování živnosti revizi podrobiti, jakož i sledovat neoprávněnosti odstranění neb opatření, aby byly odstraněny.

Majetníci živnosti vobchodnických jsou povinni uvedeným osobám úředním podání všechna vysvětlení jich obchodu se týkající, na něž osoby došlechťně požádají.

§. 4.

Prstapky tohoto nařízení, pokud neupadají pod ustanovení zákona trestního, potrestány budou dle trestních ustanovení řádu živnostenského.

§. 5.

Toto nařízení nabude moci za tři měsíce po svém prohlášení.

Tmaře n. p.

Pine n. p.

70.

Vyhlaška obchodního ministeria ze dne 3. května 1884,

jež prohláší se dodatelná ustanovení k sejhovnému řádu ze dne 19. prosince 1872.

(Z. ř. č. III.)

Uváděje ve skutek zákon ze dne 23. srpence 1871. (Z. ř. č. 16. z roku 1872.) a zákon ze dne 10. dubna 1884. (Z. ř. č. 56.), vyhlašuje se tento dodatek k sejhovnému (simerentému) řádu ze dne 19. prosince 1872. (Z. ř. č. 171.) od c. k. normalní komise sejhovně vydaný.

Pine n. p.

Devátý dodatek k sejhovnému řádu ze dne 19. prosince 1872.

Ka §§. 5, 7. a 9.

Míry na tekutiny obsahující 0·3 litra mohou býti sejhovány.

Kromě dotých měr na tekutiny v §. 5. uvedených mohou také míry na tekutiny obsahu 0·3 litra býti skvaleny a pomačované.

Míry tyto označeny budou „0·3 L.“ a mohou zhotoveny býti z látek, a nichž vůbec míry na tekutiny až do 2 litrů obsahu zhotovování jest dovoleno.

Tvar mají skocobného kufcele, při němž vnitřní průměr má ova hodnota, která by při tvaru válcovitém vyšla dle podmínky „výška rovna buď dvojnásobnému průměru“, a při oběh špodní průměr činí $\frac{1}{2}$ průměra vnitřního.

Rozměry měr těchto jsou dle toho tyto:

Vypuklý průměr		Vypuklý výška
vnitřní	vnější	
57,8 ^{mm}	76,8 ^{mm}	84,0 ^{mm}

Zhotovují-li se tyto míry, buďli výrobka jejich větší nežli právě vypočtená, aby hladina tekutiny, když míra jest upravená naplněna, nejvýše 4^{mm} a nejvíce 7^{mm} pod srovnáním krajem byla. Aby uspokojena byla výroba jich, dopouští se při průměru dochytky od hodnot srovnání vypočtených, avšak dochytky tyto nesmějí činiti přes 1^{mm} více nebo méně.

O tom, jak zřetelné a jaké ostatní vlastnosti tyto míry máti mají, jakož i o tom, jak se mají použíti, trvají v platnosti předpisy, dané pro kovové míry (cimenty) menší 2 litrů.

Poznačení smí se jen tenkrát vykonati, jestliže dochytky od normalu srovnávacího nečiní více nebo méně než $\frac{1}{100}$ obsahu, jaký míra máti má.

Č. k. normalní komise měřičská:

HARR m. p.

II.

Zákon, daný dne 11. května 1884,

jménem království Rakouska a Vládníměstím i s velkovévodstvím Krakovským a ve věvodství Bukoviněm upravuje se právo dobývání nerostů, které potrhají se pro vrty státní třetí.

S převzetím obou smlouvny rady Říšské vůči Něm se nařídilo:

§ 1.

Živice, veliké safty (kamenný olej, skelný olej, petrolej, zemský dehet), smolné kři (osokerit), asfalti jakož i nerosty, které pro svůj živitý obsah se potřebují, vyjímaje živitost uhlí minerálně podrobeny jsou v království Rakouském a Vládníměstím i s velkovévodstvím Krakovským a ve věvodství Bukoviněm dispozitivně právu pozemkového vlastníka.

Dobývání těchto nerostů stává se pod dozor úředí horních.

Práva k důlní hor, které vzhledem k těmto nerostům dle předpisů práva horního již byla propůjčena, stávají v platnosti a vztahují se k nim obecný zákon horní ze dne 23. května 1854. (Z. Ř. č. 146.).

§ 2.

Při nemovitostech, které jsou předmětem vkladby knihy pozemkové, jakož i při některých díla takového nemovitosti může od práva vlastnického odděleno býti právo dobývání nerostů v §. 1. uvedených.

Odloučení výkonu se prohlášením vlastnicka současně nebo zvlášťk svědčím, že právo k dobývání nerostů v §. 1. uvedených přitě odděleno býti má od příslušného pozemku, a zřetelním vkladby pro dobývání práva, jež má býti odděleno, ve zvláštní knize veřejné (knize nařizové). Zřetelním této vkladby stane se na základě vlastnickova prohlášení srovnání došlechého a úředního potvrzení bojnaustraní horního, že nerosty v §. 1. uvedené nacházejí se na příslušném pozemku.

Odloučené právo dobytí jest samostatným předmětem majetkovým a má právní povahu věci nemovité. Právo toto může býti získáno nebo přeměněno státními akty právní jednání jak mezi živými tak i na případ smrti. Nabytí, převod, obměna a zrušení věcných práv k odloučenému právu dobytímu děje se způsobem de knihy nálezů.

Onen povrch pozemkový, při něm právo dobytí bylo odloučeno nálezem se polem nálezovým.

§. 3.

O knize nálezové, o zápisích, které v ní jsou vykonány, a o řízení jehož běhů se má při všech knihy nálezové se týkajících, platí obdobně obecný zákon o knihách pozemkových ze dne 25. července 1871. (Z. č. 2. 76.).

§. 4.

Jestliže od vlastnictví některého pozemku odlišuje se právo dobytí nerostů v §. 1. uvedených, platí při tom tím způsobem obdobně předpisy zákona ze dne 6. února 1869. (Z. č. 2. 18.), se vztahují odpor proti samostatnému odloučené prohlášení může býti na neúčinný od účtu knihovního, když dle účtu toho vyvěšeno horního hejmanství nálezové pole, jež založiti se ohrožili, možným činí úspěšně dobytí nerostů v §. 1. uvedených, a odloučením jinou pohledávku, pro kterou odpor podán byl, dle §. 1874. obec. zák. obč. není účinná.

§. 5.

Na základě prohlášení soudně nebo notářsky ověřeno dvě nebo více sousedních polí nálezových může spojeny býti knihovně, když buď na příslušných polích nálezových není věcných břemen nebo když předloží se průkaz, že věcné oprávnění k tomu existuje.

V této druhé případnosti musí předložit se dále ujednání s věcnými oprávněními státními, a to o podílu, v jakém břemeno se spojené pole mají převzít, když nálezové pole státi se má vlastnictvím jediné osoby fyzické nebo právní (společnosti akciové atd.), má-li tedy toliko jako celek právo samostatným býti a na jednotlivých polích nálezových jsou státní břemena věcná nebo tatáž břemena v podílu jiném; ve všech ostatních případech však, o podílu, jímž každé z polí nálezových účastno býti má ve břemenech pole knihovně spojeného.

Věřitelé, kteří odporují spojení respektive ujednání, jež učiněno bylo s věcnou věcných oprávnění o podílu neb o podílu, jsou povinni — až jest jejich pohledávka zaplácena kapitálem, jež dle obsahu jest určité — i tehdy přijmouti zaplacení, když jejich pohledávka již dle obsahu není; avšak vyhrazuje se jim osobní právo ládat dostatečně se čísla, kterou byli snad úspěšně předčasným zaplacením.

§. 6.

O realitě rozdílů nálezového pole a o výměně dílů takovýchto polí mezi sousedními polí nálezovými platí obdobně zákon ze dne 6. února 1869. (Z. č. 2. 18.).

Právo, jehož dle §§. 9. a 10. uvedeného zákona jest třeba, že držebnost vymáhatelů vřadnou bude nezakročily nebo že prospěšnější a s nimi bude hospodárně, bať počka předloženíu úředním vyvážebním horního hejtmanství.

§. 7.

Vlastník pole naftového má právo pro úspěšnější těžení založiti stavby pomocné na horních dílech, založených k dobývání nerostů v §. 1. uvedených, a na ostatních pozemcích jiných vlastnická, pokud tím neruší nebo neohrožuje se cizí těžení.

Jestliže osoba, dobývání nerostů v §. 1. uvedených oprávněná, v jejíž dílech horních nebo pozemcích stavena bývá má stavba pomocná, papírá, že by byla povinna toho dopustiti, rozhodne o tom horní hejtmanství.

Osoba k pomocným stavbám oprávněná jest povinna dáti úplnou náhradu na všechnu škodu, kterou na cizím pozemku nebo poli naftovém učinila svým zařízením.

§. 8.

Právní poměry dvou nebo více podílníků práva dobovačského posuzovány buďte dle smlouvy mezi nimi učiněné nebo dle jiného prohlášení vůle, a jestliže by nebylo takového prohlášení, dle všeobecných předpisů zákoných.

Podílníci naftového pole mohou upravit své právní poměry dle předpisů §§. 187. až 187. obecného zákona horního se dne 23. května 1854. (Z. ř. č. 146.)

Avšak jedni těžitelova rozdílno bývati máše úchylně od §. 140. obecného zákona horního jen na 100 kuzelů a na místo pozemky v horní knize dle §. 137. druhého odstavce obecného zákona horního, že staveno bylo těžitelova, nastoupí pozemka v knize naftové.

Kdykoli více osob provozuje hornictví pro nerosty v §. 1. uvedeném a pokud zákon nezakazuje, kdo je má zastupovati, povinny jsou listinou notářsky nebo soudně ověřenou zříditi nástupce v uzneseníu bydliště, jenž by oprávněn byl s plným účinkem právním přijímat všechna úřední vyřazení podílníkům svěřící a zastupovati podílníky naproti úředním a bratrským pokladům.

§. 9.

Ustanovení hlavy desáté obecného zákona horního se dne 23. května 1854. (Z. ř. č. 146.) „o právech a povinnostech majetníků hor k úředním a dělnickým svým“ a §§. 247. až 248. obecného zákona horního k nim se vztahují, pak ustanovení hlavy desáté obecného zákona horního „v bratrských pokladních“ platí i při dobývání nerostů v §. 1. uvedených.

§. 10.

Jestliže vlastník pole naftového pro těžení úhrad jest cizím pozemku k založení cest, mostů, lávek, železnic, potůpků, vodotoků, olejovodů, rybníků a stavěb pomocných, vlastník pozemku povinen jest vlastník pole naftového přenechat k tomu pozemek, a platí při tom §§. 99. a 100. obecného zákona horního.

Jestliže vlastník nemohou se dohodnouti o přenechání pozemku nebo o náhradě, může se řízení v §§. 101. až 103. obecného zákona horního vykonati.

§. 11.

O náhradě za pokazení povrchu pozemkového plati, pokud zde není zvláštní ujednání vlastníkům, zásady obecného zákona horního ze dne 23. května 1864. (Z. R. č. 146.).

§. 12.

Zjistí-li se skutečně, že vlastník pole naftového trvale v takovém objemu nasobívá svého díla, že by z toho vzniknouti mohla nebezpečnost pro osobní bezpečnost a prospěch obecní, nebo že již takováto nebezpečnost vznikla, a že pro opětovné vyvážení dosti neudělal předpisů horní policie, hejtmanské horní má náleži na odnětí pole naftového, a když tento náleš nebude moči právní, zavěsti má zaskučat odhad a dražbu pole naftového.

Při tom postupováno buď dle §§. 254. až 256. obecného zákona horního.

Vykonalým zaskučacím prodejem vstupí kupce do všech práv a závazků dřívějšího vlastníka pole naftového.

Nastane-li některý z případů v §. 259. obecného zákona horního uvedených pole naftové buď za vzniklé prohlášené, ve knize naftové vymarkce a všem opatřením buďte o tom zpraveni.

Prohlásí-li vlastník pole naftového na třídě kalkováním, že pole své opouští, může se řízení v §§. 263. až 265. obecného zákona horního předopasati.

Při každém výnosu pole naftového buďte konečně seřazeno předpisů §§. 266. až 267. obecného zákona horního.

§. 13.

De oboru zákonodárství zemského přišlo vydati další zákonná ustanovení, jině by upravena byla dobovací práva k nerostům, ježli potřebuje se pro jejich obnů šivítaj, zvláště jsou přišlo vydati ustanovení o provozování a správě, o policii horní a o řízení při horních třídách, konečně o trestní moči horních tříd; proto zákon tento zabude moči v každé nové zvláště teprve tou dobou, až zákonodárstvím zemským vyřáda budei nařizati pro jeho provedení vyhrasená.

§. 14.

Vzhledem k zecím a nerostům v §. 1. jmenovaným posbude platnost §. 3 obecného zákona horního.

§. 15.

Ministrům oby, práv, věcí vnitrojných a finanční jest uloženo, aby tento zákon uvešli ve skutek.

Ve Vídni, dne 11. května 1884.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Falkenhayn** m. p. **Dunajewski** m. p. **Průšek** m. p.

72.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 16. května 1884,

že sítělní stráž finanční v Hamelii zrušena byla vyřazením sítěl bez podmínky cla proslá.

Dle uprky král. uherského ministeria finančního oddělení král. uherské stráž finanční v Hamelii byla zrušena jakožto expositura král. uherské hlavní celnice v Paměně vyřazení a působnosti vedlejší celnice II. třídy sítěl při dovozu a vývozu bez podmínky cla proslá.

Dunaajewski m. p.

73.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 17. května 1884,

že sítělní stráž byla expositura celnice třídy v Baitzenhau (v Sasku).

Opatřena stovice celnice třídy v Baitzenhau (v Sasku), na sílnici k Baitzenperku sítělní, k spěšnému obvodu c. k. finančního ředitelstva zemského v Prase přičleněná proměňována, byla v expositura jmenovaného třídy celnice a má vykonávat práva celnice II. třídy.

Tato nová expositura počala účelovati 1. května 1884.

Dunaajewski m. p.

74.

**Narizení, vydané ministeriem obchodním
dne 19. května 1884,**

o vlajce na Josefe Bedanském.

§. 1.

Když na Josefe Bedanském lodím, které opatřeny jsou rakouskými patentem lodím, jakož i lodím rakouských příslušných sítělních, byl na jich toliko užíváno ku plavbám mezi městy blízko sebe ležícími nebo ku plavbám náhvatim, vztýčiti jest vlajka, která máž vyhradať vlajky vyhláškou obchodního ministeria ze dne 6. března 1889. (Z. Ř. č. 28.) pro námořské lodí obchodní předepsané.

Cizím lodím jest zapověděno užívání této vlajky.

§. 2.

Přesupky předpisů v §. 1. obchodních patentů budou dle ministeriálního narizení ze dne 30. září 1887. (Z. Ř. č. 198.)

§. 3.

Toto narizení nabude moci za jeden měsíc po dni, kterého jest vyhlášeno.

Pino m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XXII. — Vydána a zveřejněna dne 31. května 1884.

75.

Výnos finančního ministeria, daný dne 24. května 1884,

jmé stanoví se měřítka pro používání daní z cukru tepového v pracovní době 1884/5, dále velikost jízdy za nakolité doplatky za daně z cukru tepového.

Nasákladě §. 4. zákona, daného dne 18. června 1880 o ústředním měřítku předpisů o dani z cukru tepového (Z. Ř. č. 74.), a kladě k §. 2., č. 3. a k §. 3., č. 1. zákona, daného dne 27. června 1878 (Z. Ř. č. 71.), nalizuje se ve shodě s král. uherským ministeriem finančním, že při dani z cukru tepového v pracovní době 1884/5. platnost mají předpisy, dané výnosem ze 25. května 1882 (Z. Ř. č. 52.) o poplatné dani výkonosti difusérů v baterie spojených a lidí měřivých a o tom, jak vyšetřiti jest poplatný obsah prostorný káděho difuséru, jakol i o velikosti jízdy za nakolité doplatky za daně z cukru tepového.

Dále stanoví se ve shodě s král. uherským ministeriem finančním, že difusér přímí měřou na dvě oddělení rozdílent při určování výkonosti pokládá býti má za nerozdělený difusér, když obě oddělení mají společně více herat i společně více dolů a současně se naplňují a vypouštějí a když nává se Hodičova polnídla, aby vyšetřen byl skutečný počet náplně. Chybí-li třeba jen jediný z těchto podmínek, každé oddělení pro sebe počítá se bad za difusér.

Dunajewski m. p.

76.

Výnos finančního ministeria, daný dne 24. května 1884,

jak výkon jistoty dle maji cukrovary se kontrolní úřady v pracovní době 1884/5.

Jistota, kterou každý podnikatel používající továrny na cukr řepový dle má k uhrazení nákladů kontrolních dle §. 6. zákona, daného dne 18. června 1880. (Z. Ř. č. 74.) o částečně změně předpisů o dani z cukru řepového, vyměřuje se na pracovní dobu 1884/5. jedním procentem používané summy, která vychází na továrny za 120 dnů pracovních.

Dunajewski m. p.

77.

Výnos finančního ministeria, daný dne 24. května 1884,

jak se pracovní době 1884/5. vytváří se předpisy a počítadla se cukrovarů se dle úřadů.

Ve shodě s král. uherským ministeriem finančním také v pracovní době 1884/5. zachovávají se v platnosti předpisy, které obnášeny jsou ve výnosech ze dne 14. července 1881. (Z. Ř. č. 80.), ze dne 7. července 1882. (Z. Ř. č. 97.) a ze dne 25. května 1883. (Z. Ř. č. 78.) a jak týkají se počítadel, jichž užívání se má v cukrovaroch, aby vyšetřen byl počet, kolikrátě důstojně skutečně byly naplněny.

Dunajewski m. p.

78.

Výnos finančního ministeria, daný dne 25. května 1884,

jak prohláše se počítadla (kontrolní přístroj měřící) Dolainského konstruktora čestradní a počítadla Jezerzanova konstruktora čestradní na srupiněch ku kontrole daní lihovarských a zavírá se touto úpravou počítadla Dolainského v lihovarech, které na platnosti zákona ze dne 18. května 1884. (Z. Ř. č. 83.) napravení buďto dle úřadů, a jak vyhláše se popis a výkres jeho jakost i předpis, jak se má užívati.

Používání předpisů o srupinování daní dle výrobku tím způsobem změněny byly §§. 25. a 51. zákona ze dne 19. května 1884. (Z. Ř. č. 63.), že při výrobě musí množství za základ se býti průměrný obsah alkoholu 75°, proto počítajíce 1. října 1884. rozhodlo se ku kontrole daní lihovarských více užívání počítadel výrobkových od Dolainského a spol. a od Jezerzanova a spol. soustavy J. Wolzera, jichžto popis a předpis úředně vyhlášený byly výnosy finančního ministeria ze dne 3. srpna 1878. (Z. Ř. č. 107.) a ze dne 19. července 1881. (Z. Ř. č. 81.).

Od svého uvedeného dne, jímž musí nabude zákon dotčený, ve shodě s král. uherským ministerstvem finančním dovoluje se při zapravování daně dle výrobku užívati v lihovarech prozatím toliko počítadla Dolainského nové úpravy, jak dolo jest popsána, ku kontrole daně lihovarecké, při čemž leženo buď používali obsazených v užívacím předpisu dále následujícím.

Dunajewski m. p.

A. P o p i s

Dolainského počítadla, jehož užívati mají lihovary, zapravují-li daň dle výrobku.

Podstatné čísky počítadla, jehož výkres jest přiložen, jsou:

1. nevniterná skříň, v níž uschovány jsou všechny části přístroje;
2. nádržka pro lihoměr;
3. mlýnek měřicí s přístrojem odměrným;
4. přístroje pro kontrolu, když by mlýnek měřicí se nastavil;
5. zvláštní zařízení ochranné.

Podstatné části 1. až včetně 4. poznamenané jsou spojeny shodově a s tělem pro každé počítadlo zvláštním.

1. Skříň nevniterná.

Skříň nevniterná (fig. 1, 2, 3, 4. a 5.) záleží v silných postranních stěněch s křivého ležesa, které pevně spojeny jsou s dirkovanou spodní deskou s lišého ležesa.

Nakolče uzavřena jest skříň víkem s lišého ležesa, které posouvá se ku předu v drážce a zastře se tyčemi c a a , (fig. 3. a 5.), které nad ním se sčítají a ku přiložení úřední závěry jsou upraveny.

Na zadní části skříň jest nastavek s plochu a (fig. 3. a 4.) s otvorem přitlačení f (fig. 3.) a s kuklou jako stře provrážkou, aby vzduch a jiný plyn mohli prostupovati.

Tento plechový nastavek těl s přitlačovací dílem víka b (fig. 3.) pouzdro, v němž jest nádržka pro lihoměr.

Přední část b tvoří rámec, v němž jest silné sklo, aby pozorování se mohlo lihoměr a v odst. 4. lit. c) popsaný přístroj pro kontrolu (signální kontrola), když by mlýnek měřicí se nastavil.

Dirkovaná deska spodní má na každém ze svých čtyř rohů otvor pro drážky, jimiž uzavřel se skříň na ploché podstavcové.

2. Nádržka pro lihoměr.

Nádržka pro lihoměr A (fig. 1, 2, 3, 4. a 5.) jest zhotovena s britanikou a skládá se ze dvou částí d a e (fig. 3.), z nichž první uprostředkuje přitisk líhu do přístroje a druhá odtek jeho do mlýnku měřicího.

Nádržka pro liboměr upravená jest neprobuzitelná na skleněné těleso třívrstevní a dvojnás vyztuženými slaloky.

Při nálevu *f* (fig. 3.) vtáhá líh do části *d*, odtud do uzavřené roury *d*₁ a přes nástrubek skrze zavěšený cedník do části *e* a odtud rourou *e*₁ do mlýnku měřičkého.

Do roury *d*₁ (fig. 3.) dávká se liboměr, jehož stav viděti lze skrze sklo čítive popsaného nástavku na víku *b* (fig. 3.).

Jestliže by líh náhodou tak silně tekl, že by narušil se do nástrubku a stříkal-li by na sklo nástavku, tedy částka vedle tekoucí přijde přes vystupující ploch do láhku *a*₁ (fig. 3. a 4.) a odtud dříve než po straně odcházející do části *e* a dále pak do mlýnku měřičkého.

Prospěch samého liboměrníka vyžaduje již toho, aby k tomu přibídl, by přítak líhu co možná byl stejnorodý, a avšak aby se možná vylínil se kolísání tlaku v přístroji destillačním, následkem čehož přítáka líh stříkám do počítadla.

3. Měřicí mlýnek a přístroj sčítací.

Měřicí mlýnek rovněž s britanský zhotovený *B* (fig. 2, 3, 4. a 5.) má průměr nejméně 50 centimetrů a skládá se ze čtyř skleněných koreček I, II, III, IV. (fig. 6.), a nichž každá zrovna má 5 litrů, tak že při jednom otočení se mlýnku přemění 20 litrů prosoje.

Láh vtáhá do prostřed mlýnku rourou nádržky pro liboměr *a*₁ (fig. 3.) a odtáhá skrze otvory *g*₁, *g*₂, *g*₃, *g*₄ (fig. 4.) na okraji mlýnkového.

Hřídél mlýnka leží na jedné straně v malé křídlové spojně svrhu uvedeně roury *a*₁ (fig. 3.) a na druhé straně v láhku *b* (fig. 3. a 4.), která jest upravená na sčítání korjčka vylévajícího.

Nad tímto hřídelem jest láhvička s olejem, jímž se láhko maže.

Láhka hřídlová jsou z litiny skofopové. Také hřídél jest avšak jich touti láhoun skofopovou potažen.

Na straně láhky od mlýnku odvrácené *b* (fig. 3. a 4.) hřídél mlýnku spojen jest vavšou s osou přístroje sčítacího na přední sčítací skřítky měřičkého *C* (fig. 3. a 5.).

Přístroj sčítací *C* má šest ciferníků skleně pokrytých, které jest avšak na rámcem kovovým viděti.

Poměrně každé vyprázdňování mlýnku činí 5 litrů a také každé vyprázdňování o sobě se udává, tedy přibývá čísel odkázaných vždy o pět jednotek, z nichž každé znamená jeden litr, až do 999.998. Číslo 1.000.000 přímě po 999.998 následující omaleno jest 4 nulami (000.000).

Korečky mlýnka vyprázdňují se do vylévajícího korjčka *D* (fig. 2, 3. a 4.) rovněž s britanský zhotoveného; z něhož teče líh otvorem *i* (fig. 3.) do prostory *E* (fig. 3.) kolem tělesa *b* (fig. 3.), jehož má tear skřítky, a dále rourou odcházející *f* (fig. 3.) se skřítky počítadla.

Otvor *i* (fig. 3.) jest na nejzávěšším místě korjčka vylévajícího *D*, tak že korjčko úplně jest prázdným, když přístroj destillační nepracuje.

Přehledně a konstrukci mlýnku sestavil lze z přiloženého výkresu fig. 6., při němž přední strana mlýnku jest státa.

Lih vstupí otvorem α (fig. 4.) a to směrem, jak na výkres špy ukazují, do korečku I. a naplní jej tak rychle, jako jest vich m , do korečku II. Lih do korečku II. vstřikají spůsobí hrzy znamenitou přívahu jedné strany, mlýnek zatočil se na levo, tekutina v korečku I. vyléje se otvorem γ a uvede koreček II. do téže polohy, ve které byl prve koreček I.

Katrina u δ (fig. 3.) připravená zabezpečuje, aby mlýnek zatočil se na pravo a aby takto přístroj sčítací nebyl v chodu ražen.

4. Přístroje pro kontrolu, když by mlýnek měřící se zastavil.

a) Kolobadla.

Zastavil-li by se měřící mlýnek pro nějakou překážku, naplní se spodní část jeho zvončím likem, který konečně našlím hrdlem mlýnku vstupí do mísky α (fig. 2.), které má podobu polokruhu.

Odtud teče lih souborovitým otvorem na kolobadla F (fig. 1. a 3.) s brázdami, kteréžto rozděluje jasně ve dvě stejné přehradky, každá asi na 1 litr líhu, kolísá se sem a tam kolem osy na spodní hraně. Látka kolobadla jsou ze slonové kosti, aby před okysličením byla chráněna.

První kolobadlo bude vždy jedna přehradka zdvižena, druhá skloněna; lih naplní přehradku zdviženou, až stoupající zvončím těle upřesní, že kolobadlo se přehoupne a naplněná přehradka klesne a se vyprázdní.

Nyní teče lih do druhé přehradky a postup opakuje se znovu.

Kolobadlo jest ve skříni G (fig. 1., 2. a 4.), jež zrobena jest z brázdanky a umístěna vedle vylučovacího korýtka D pod nádržkou pro liheměr.

Do této skříňky G vylévá se lih z kolobadla odšťakajíc, teče odtud otvorem α (fig. 2.) do korýtka vylučovacího D a odtud otvorem ϵ a prostorem E kolem skříňky δ do vřtakové roary i (fig. 2.).

b) Znamení zvonken.

Na pravé a levé straně skříňky G (fig. 1.) jsou přiloženy dvě stejnorodé páky p a p_1 (fig. 1.), na jejichžto jedno rameno dopadne kolobadlo, kdykoli klesne. Tam vydvihne se druhé rameno páky a vertikální tyčkou q respektive q_1 (fig. 1.) uvede v pohyb další páku r respektive r_1 (fig. 1.), jejíž konec kouli opatřený udeří na jasně měřící zvonek s respektive s_1 (fig. 1.), který upraven jest na zevnitřní straně skříňky přístrojové.

Zvonky s a s_1 přístrojovány jsou pomocí oblouku t a t_1 na přístrojové skříňce, a to ze strany vnitřní.

Přestano-li kolobadlo tlačit na rameno páky p respektive p_1 , vrátí se volnější páky do své původní polohy.

Tímto způsobem každý pohyb kolobadla odliš se zvonkovým znamením sčítacím slyšitelným.

c) Stroj sčítací.

Na přední straně kolobadla F jest polokruhový oblouk n (fig. 1. a 3.) s podobeného plechu měděného zhotovený, jež pas se nad vřtakovou roarou a , nádržky pro liheměr a spolu s kolobadlem se kolísá.

Tento obložek má ve své horní části podélný otvor, skrze nějž volně visí kovová páka σ (fig. 1. a 3.), která má svůj počátek v síťovém stroji H a svými křivy postřikuje přístroj síťovací.

Síťovací přístroj H (fig. 1. a 3.), jenž pokryt jest ochrannou deskou z britanský lehké polyhlinou, má 6 ciferníků skleně pokrytých.

Poněvadž každá přehrádka má jeden litr obsahuje a každý křiv se ohřívá, tedy přibývá část zde ohřívajících vody o 2 jednotky, a nichž každá znamená jeden litr, až do 999.998. Číslo 1.000.000 přitmo po 999.998 následující označeno jest 6 nullami (000.000).

d) Nádoba, aby zjištěny byly pohyby kolehadla pro obyčejnou kontrolu.

Po levé straně skříně G , v níž jest kolehadlo, umístěna jest nádoba V (fig. 1.) nakloněnou rovinnou pokrytá. Kolehadlo při svém klepnutí vrhá malou část líhu na šikmý vlnk dočasně nádoby, kterážto na nejvyšším svém místě opatřeno jest podélným otvorem.

Následkem křiv kolehadla naschovávali se líh v této nádobě.

Nádoba tato vyprazdňuje se vřpaťovým koboučkem x (fig. 2.), jenž jest na skřínkovějí dvířky J (fig. 2.).

e) Kotouč signální, jenž označuje, že měřák měřící se zastavil.

Zastavil-li se měřák měřící, vzniká se to nejen zvukem vřtací i signálním kotoučem M (fig. 1.). K tomu účelu pravě konec kolehadla pomocí hadbávné šňůry měřícím drátem opředěné spojen jest ten měřák s krátkým raménem pohybliivé dvostranně páky připevněné na středě pro líhově, že při prvním pohybu kolehadla na pravo dráhě rameno této páky signálním kotoučem opatřené se vyvede do a následkem zvláštní základky i při dalších křivech kolehadla ostře tak dleže v těle vřtí, až síťovací kontrola vyšší vykonávající základku uvolní, načež páka do své dřívější polohy přijde.

Vzhledem k tomuto zařízení signálního budí kolehadlo po každé na levo do polohy svého klidu skloněno (fig. 1.).

5. Zvláštní zařízení ochranná.

a) Ochranná zařízení vzhledem k vřtakovým otvorům přístrojové skříněky.

Aby zvenku odtekacím otvorem přístrojové skříněky nemohla se dotýkavati na pohyb měřícího měřáku, jest naproti tomuto otvora odtekacím těllem k (fig. 3.), jenž máje tvar skříněky, vespod nemá uzavřeno a kolem svého líh odtekací musí.

V tomto tělese k umístěn jest na dřívě ploch p (fig. 3.), jenž ležce vyjat býti má.

Jestliže by někdo skrze otvor odtekací pokusil se o navrtání, aby mohl působiti na pohyb měřícího měřáku, tedy by povrtání musil nejen obě strany dotčeného tělesa vřtí i tento ploch.

Převrtacími dírcami však vznikl by líh do skřítky k odsud do skřítky přístrojové a konečně odtekli by přes podstavce, také by v dotčeném místě zůstala stopa po navrtání.

*) Ochrana opatření, a by odtok líhu nebyl zastaven.

V zadní stěně skřítky *G* (fig. 1. a 3.), již kolebadlo jest uzavřeno, ani v nejširší vřítě a osová kolebadla jsou dva podlouhlé otvory *m* a *n*, (fig. 1.).

Poloha těchto otvorů jest tak vypočtena, že dokud líh vřítě neš k těmto podlouhlým otvorům není nadřazen, ani kolebadlo ani mlýnská nejsou rušeny ve svém pohybu.

Jestliže by líh ještě vřítě stoupá, vznikl by útěsně otvory do zevnějška skřítky přístrojové, a poslédím tato skřítky má dno šikované, odtekáť by přes podstavce.

Jestliže by někdo chtěl zamocnit nějakým způsobem tento odtok a tak způsobiti sednutí líhu ve skřítko přístrojové, aby pohyb kolebadla a mlýnska byl porušen, tedy by naplnila se líhem nějak nádobu *U* (fig. 1.), vřítě i nádržka *K* (fig. 3. a 4.), která na přední zevnějšné straně koryta mlýnského po pravé straně jest umístěna a snadně vyndati se dá, a nádobu tyto stěny by přilply, i když by líh opadl.

Do této nádržky, která podobně jest zařazena jako nádoba *U*, vejde se asi $\frac{1}{4}$ litru líhu.

Abý konečně zamoceno bylo, aby obsah nádržky *K*, kterou sednutý líh způsobem svého dotčení byl naplněn, nebyl odstraněn — na př. tím, že by do počítadla kašna byla pára, čímž by teplota se zvýšila a líh se vypařil — proto na přední zevnějšné straně koryta mlýnského, kde tato nádržka se nalézá, avšak po levé straně vložena jest nádoba *K'*, (fig. 4.), která naplněná se líhem, dříve než počítadlo se spustí, a nad ní položen jest maximální teploměr *L* (fig. 4.) až do 180° C. sahající.

Zvýšil-li se teplota v počítadle, změnil se teploměr maximální; chci-li by kde líhovou tekutinou v nádobě *K* vypařiti, vyradí se to současným vypařováním líhu ve vložené nádobě *K'*.

*) Úřední závěry.

Abý skříň počítadla úředně byla uzavřena, potřebí jest kromě závěry pod čis. 1. již dotčené a z vřítě *v* a *n*, (fig. 3. a 5.) se skládající tolika ještě závěry u dvířek *J* (fig. 2., 4. a 5.).

Spojka šroubová u rostry přitekací a vřtokové při skříni počítadla jest dostatečně chráněna šikovým poklopem, jak předepsán jest v §. 61., III. č. 1. zákona o dani z kolářky.

B. P ř e d p i s,

Jak užívati jest počítadla Dolainského v líhovaru při vyměřování daně dle výrotku.

I. Počítadlo Dolainského, jestliže v líhovaru pro vyměřování daně dle výrotku postaveno býti má, musí od některého c. k. cejchovacího úřadu ve Vídni, v Brně, v Praze a ve Lvově k tomuto účelu býti approveováno a vyznačeno approveacími a značkami úřadu cejchovacího opatřeno.

Kromě toho závěry, které úřad sejmčevací dal na světlo, jsou skříň počítačů jest zanesena, a na dvířka této skříňky, mají být ve stavu neporušeném.

Také další úřadovní Delninského počítačů již postaveného a approvedného závisí na tom, aby kromě času, kdy při něm konala se úřední vyšetřování, stále bylo pod závěrou úřadu důchodkového.

II. Počítačů pro vyměřování daně dvů výrobku postaveno budít v líhovaru pod úředním dozorem dvou finančních úředníků za přítomnosti líhovarníka nebo jeho zástupce.

Dříve nežli se postaví, finanční úředníci vyšetřiti mají, zdali splňány byly podmínky v odst. I. vyřčené.

Není-li v tomto směru žádná závada, úředníci finanční závěry sejmčevacého úřadu a odstranění celozaně úpravy za příčinou dopravy ve vnitřních částech počítačů učiněná, mají prokoumat, zdali žádná část počítačů dopravou nezbyla ohrožena nebo jinak porouchána, a zda avšak nějaký nářek náhodě ložce pohyblivým jest v tom směru, ve kterém se při měření tekutiny točí.

Neshledá-li se i při tomto prokoumání žádná vada, klávička na olej nad klíčky nářkově osy naplní se vhodným olejem, její opatření líhovar jest povinen, kolečko položit se na levo do polohy klidu, a kotouč signální se skloem, náložka na víkoem líhu K, naplní se líhem, rovnový sloupec maximálního teplotněra slujm tepáním přivede se směrem k bodu mrazu ve stav nejvyšší, nálož líhem skříň počítačů opět se zavře a přiloží se na ní závěra úřední.

III. Počítačů pro vyměřování daně dvů výrobku smí jen tenkráté být postaveno, když při prokoumání dvů odstavce I a II. předevzatém neshledá se žádných závad.

Při postavení však dořeno buď předmě předpisů obecných v §. 61., III. 3. 2. zákona o dani z pálení kofalky a ve vykonávacím nařízení k tomuto zákonu dárám.

Deska na podstavci, která spojuje počítačů s podstavcem z cíhal vyadřujm, budít se řezána líhoem a májt dárám naku s kotvou. Když tato deska se zadělává, klíčeno buď k tomu, aby strana pítanem i označená na té stranu přilha, kde líh do počítačů vtekatí má. Na připojeném výkresu (fig. 2 a 3.) viděti jest nejen desku podstavcovou s kotvou, ale i jak upravena jest v podstavci.

Počítačů na podstavcovou desku postavené buď k ní přilicobována.

Za tou příčinou na každém se čtyr robů této desky mají být díry šroubovými šrouhy opatřeny, které srovnávají se s dírami, které jsou ve dně skříň počítačů a do nich dávají se šrouhy upravené.

Tyto šrouhy budie povně přitahány a kolcovány proty na jednom konci klávičkou a na druhém díkem opatřeny šrouhy, aby jich nikdo nepovolavj nemohl uvolnit, což stane se tím, že vždy skrze dvě provrtané hlavy šroubové setí se takový prot a na konec díkem opatřeny položí se úřední závěra.

IV. Počítačů spojí se s chladicem přístroje destilacního tím způsobem, že spojovací roura (§. 61., III. 3. 7. zákona o dani z kofalky) přístřobu připojí se k rourě, kterou pálená tekutina líhově z chladice vystupuje, a šroubovou spojkou na pítřkové rourě počítačů spojí se s rourou touto. Roura spojovací pokryta buď vrchní rourou, o níž mluví se v §. 61., III. 3a. 7. zákona o dani z kofalky a §. 16. vykonávacího nařízení k zákonu tomu vyřčeného.

V. Zinkový poklop v §. 41., III. 2 1. předepsaný, který má být sestavl z hladkým a bez nádrů, sestáv však hlou barvou olejovou natřeným, skládá se pti počítadle Dolainského

1. z lába a

2. z víka lah svrchu zavěšujícího.

Ad 1. Lah skládá se ze dvou částí, z nichž jedna kryje přední stěnu a obě postranní stěny skříně počítadlové, druhá pak zadní stěnu skříně počítadlové.

Tato zadní část opatřena jest na obou stranách drátkou, která objímá obě dvě přiléhající postranní.

Jak na této drátce tak i na obou postranních stěnách lába je po dvou částech, aby do nich mohl být dán tenký protok kovový, jest upraven jest ke vložení závěry střední.

Přední část lába buď opatřena výřezem, aby vidění bylo, co skříní stroj ukazuje; kraj tohoto výřezu buď zabnut do vnitř a přilehlé těsně k mosazné desce skříně stroje; výřez dutý měl být pozna tak velký, aby štalice mohly být přetřeny; také tato část lába má má otvor pro odtečení roaru počítadla, spodní část tohoto otvoru roaru odtečení nevyplněná má se sestít ochranným plechem k vložení závěry střední způsobilým.

V tomto ochranném plechu jsou totiž dva otvory shodující se s dvěma díky na lába poklopu zinkového. Když ochranný plech vstřčen byl na dostateč dvě díky, prostřel se jimi kovový prut k vložení závěry střední způsobilý.

Va drátce přiklopu zinkového musí také být dvířka, ku přilehání střední závěry způsobilá, shodující se s dvířky *J* skříně počítadlové.

Ad 2. Víko poklopu zinkového má mít kuku, dle tvaru nádrůce na líceměr podobnou, s výřezem pro pozorování líceměra, těž má na něm být otvor pro roaru přitlačení a nad dírkovitou kuku nádrky pro líceměr otvor vřadkový, a objímání má jako víko u skříně obě části lába.

Část výje dutěnáho otvoru pod roaru přitlačení otevření buď opatřena ochranným plechem, jinž víko poklopu zinkového spojené jest se zadní částí lába.

Spojení toto provedeno jest dvěma díky na víko a díkem na drátce a pomocí třech otvorů a nímž se shodujících v plechu ochranném, jest kromě toho v pravo i v levo pod spodním otvorem jest opatřena díkem.

Když ochranný plech byl přilešen, dvěma horními díky víka i díkem drátky a dvěma díky plecha ochranného prostřel se pruty kovové a vloží se na ně závěra střední.

Abý zabráněno se, by víko neoklopeným způsobem uslyho státo, také na přední jeho a na drátce jest díko pro střední závěru.

VI. Jakmile počítadlo způsobem v předcházejícím článku předepsaným bylo postaveno, nasmáhá se, co skříní stroj míjku měřícího a kolebedla ukazuje a sepíše se o tom protokol, jež líhovarník nebo jeho náměstek spolupodepsati má.

VII. Aby vyšetřeno bylo, co lába počítadla Dolainského protéklo, postupuje se takto:

1. Nejprve ochlazuje se chladič, sde střední závěry na destillačním přístroji, na chladiči, na svrchní rourě roary, která spojuje chladič s počítadlem, pak na

zinkového poklopu počiadaia súd. ja sa neporušenými a zda účel jejích mať zmenen.

Kadži národa, ktorá sa skladá, buď úradne zjistená.

2. Na to prehládnuť buď budlivý podstavce a prostora kolem nábo, zda není tam stop líhu přes podstavce další steklého.

Jestliže by cos takového sledáno bylo, buditi úředně to zjistená, přiborová úřední osoby ku pomoci.

3. Po tom přístroj destillační nastaví se na kratky čas, do rejstříka likovarního zapíše se, co počítadlo ukazuje, a sejme se poklop zinkový a počiadaia i svezká roura a roury spojovací.

Vnitřné stěny skleně počítadlové a spojení její a podstavcem, pak vnitřné části roury svezká a zevnitřné části roury spojovací rovněž budlivě se ohledají a vady, jsou-li zde jaké, zjisti se úředně.

4. Nyní přiloží se svezká roura na rouru spojovací, a jde-li pouze o kontrolu obyčejnou, dá se opět luh i víko poklopu zinkového kolem skleně počítadla a národa úřední vloží se na svezká roura a zinkový poklop.

5. Na to u poklopu zinkového a u skleně počítadla otevrou se dvířka, která vedou k odstavci roury národy, již oznávají se pohyby kolečkova, a sledují se, zdali tato národa obsahuje tekutinu.

Pakliže by obsahovala tekutinu, zvedne se národa. důchodková, jestliže od času, kdy tato národa byla přídána, nebylo oznámeno, že máti nějaký jda nepravdivost.

6. Obyčejná kontrola jest u konce, když vši v předcházejícím odstavci 5. uvedené byly vyšetřeny.

Dvířka *J* u skleně počítadla a u luhu se zavrou a dají pod národa úřední.

Při obyčejné kontrole mohou vypočetati se výkony v odst. 3. a 4. dležené vyjmaže nápis dávají počítadla, jestliže poměry likovaru a jiné okolnosti nedávají příčiny k zavržení národa ohledání.

7. Veškerý výsledek obyčejné kontroly zapíše buď do rejstříka likovarního.

8. Při vyšší kontrole předsevzenou se nejprve výkony v odst. 1. včetně 3. uvedené.

Při dalšíh řízení kontroly vyšší sejme se víko se skleně počítadla, jak ve svém nitru přistupuje jest toliko kontrole vyšší, a sledují se vnitřné části počítadla, zvláště také zřízení ochranné proti nadřzení líhu v počítadle a proti návratu líhu skroz odstavci, pak zřízení, jím oznávají se, že máti nějaký cos zastavil.

Jestliže hodnový stroj kolečkova ukazuje jinak odli při poslední revizí vyšší, a nebylo-li mezi tím časem oznámeno, že máti nějaký jda nepravdivost, nebo nebyla-li sdělena národa pro nepravdivost chod takový, nebo jestliže u toho, co hodnový stroj počítadla ukazuje, na jevo jde, že oznámení chodu nepravdivostného nastalo se včas, nebo jestliže národa nadřizovací úplněna jest likovnicou tekutinou, nebo je-li národa v vloženým líhem *K*, přídancou a teploměr maximálně zvyšným, anebo sledují-li se, že plech v skleně národa před rourou odstavci zvržen jest porouchán, zvržená buď národa důchodková. Po sepsání národa buď nadřizovací národa úplně vyprázdněna.

Fig. 1.

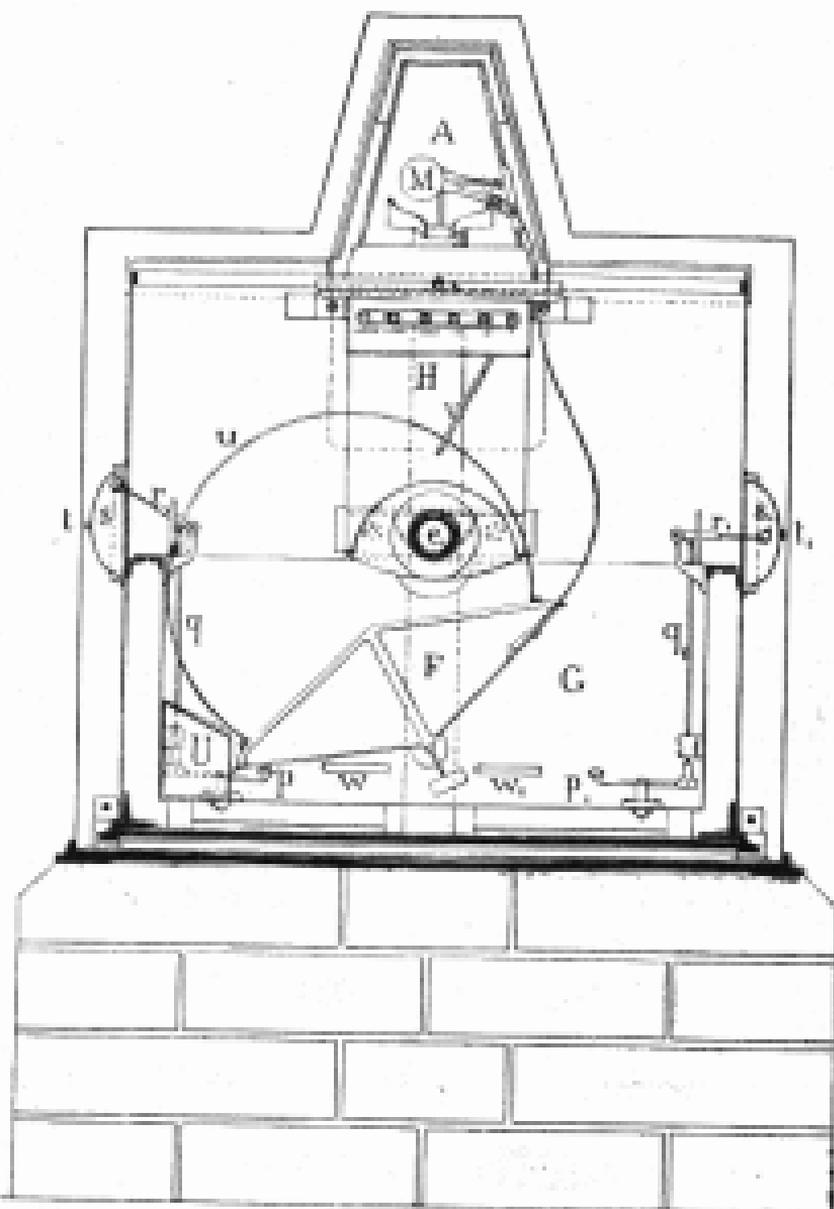

Fig. 2.

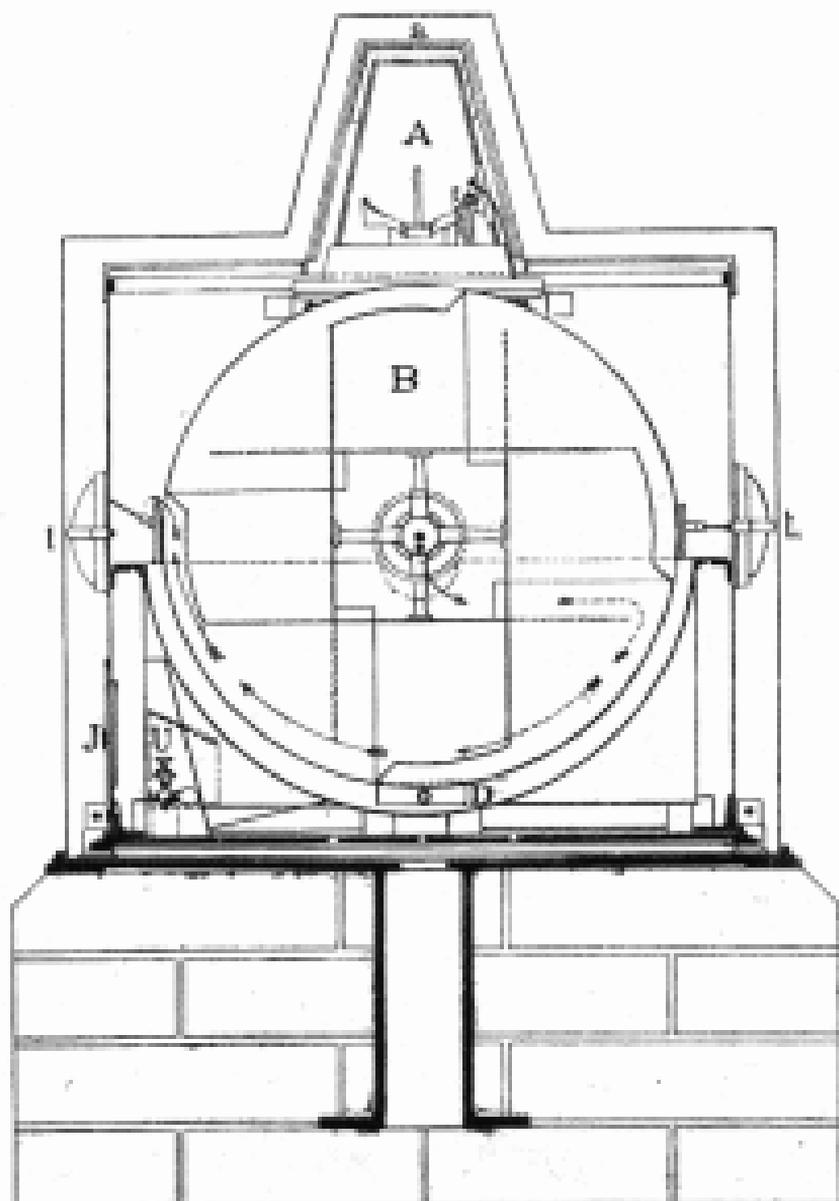

Fig. 3.

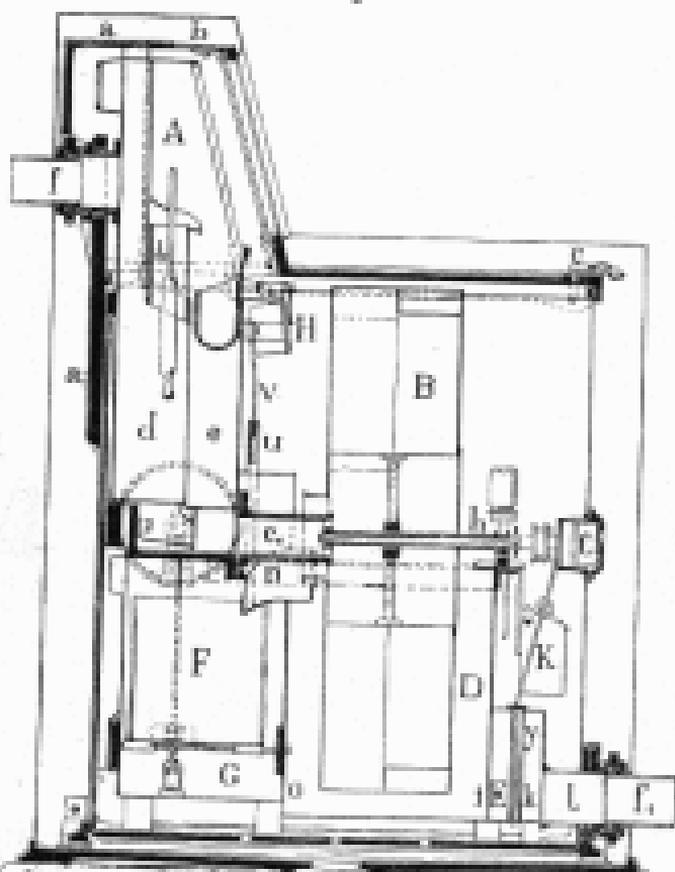
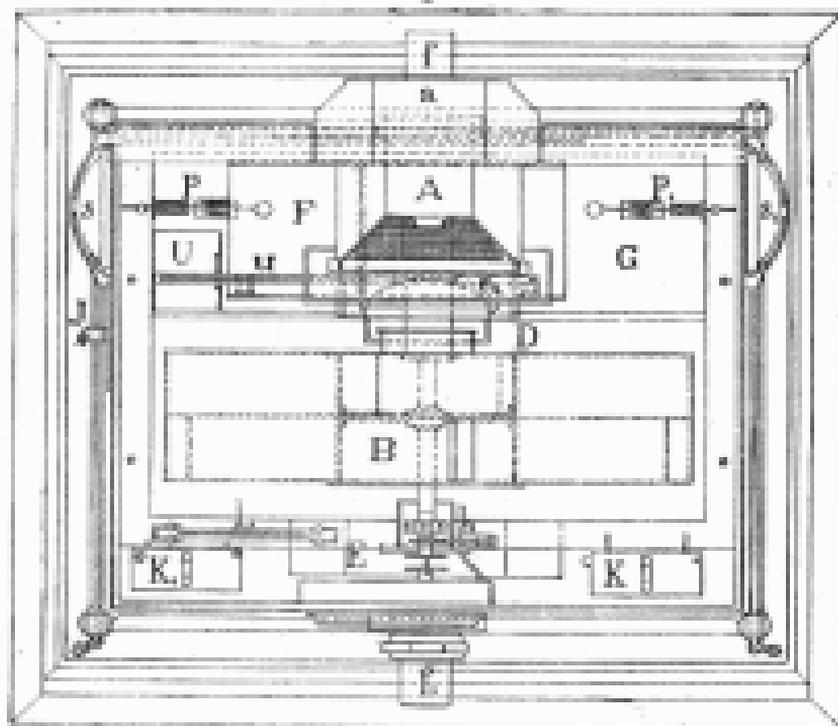

Fig. 4.

1/2 vergrößert.

Fig. 6.

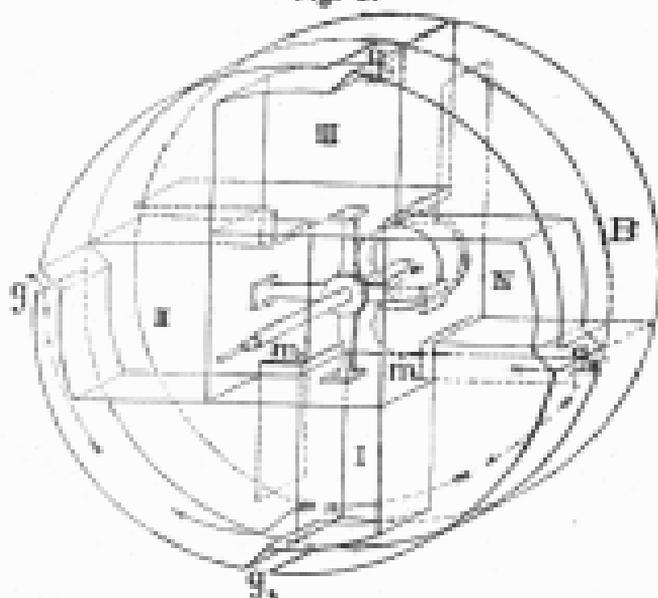
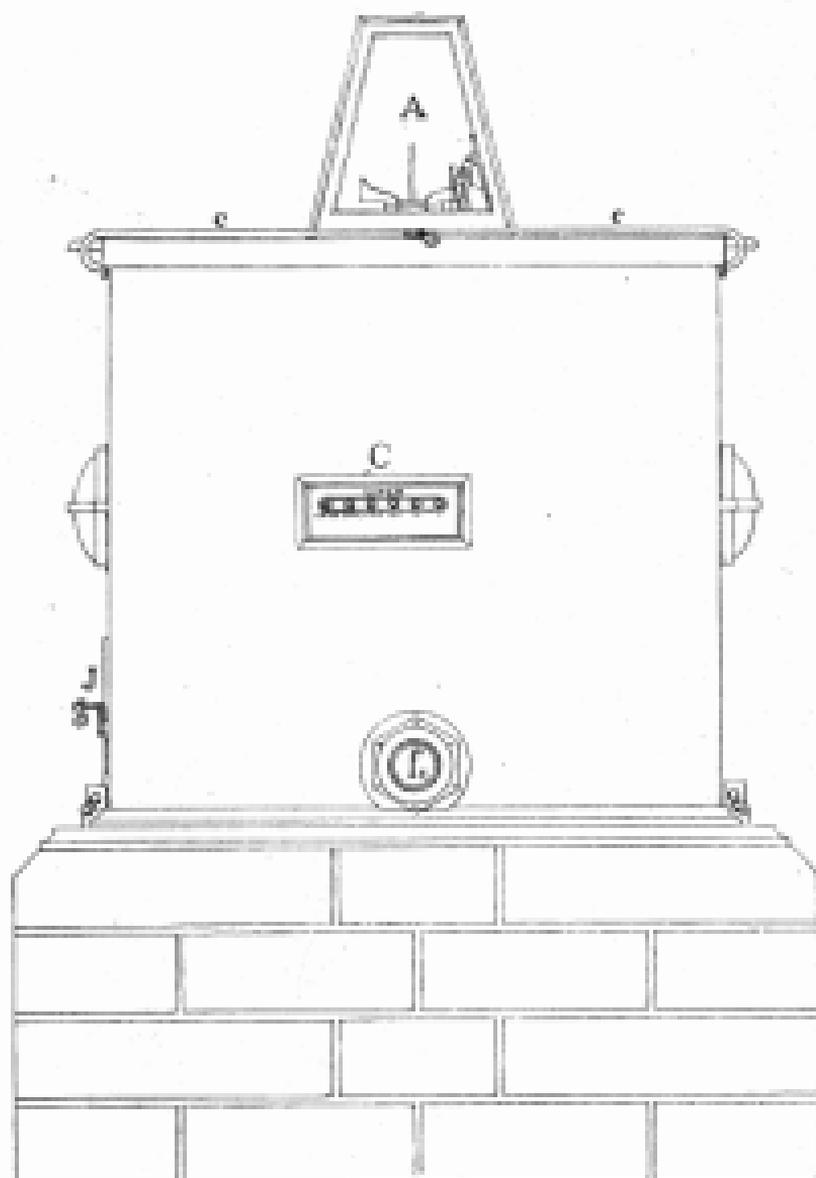

Fig. 5.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXIII. — Vydána a rozosílána dne 31. května 1884.

70.

Císařský patent, daný dne 29. května 1884,

jiná rozpuštějí se zemí měnově Dolnorakouský, Hornorakouský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Bukovinský, Moravský, Slezský a Vojvodinský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
král Uherský a Český, král Dalmatský, Chrabříčský, Slavenský, Halický,
Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský;
velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Farn-
ský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Tršinský, Furlan-
ský, Dubrovaický a Zaderský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský,
Kybarský, Gorický a Gradišský; kníže Trientský a Brixenský; mar-
krabě Horno- a Dolnolužický a lberský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
ský, Bregenský, Sonnenberský atd.; pán Tršianský, Kotarský a na Slo-
venském kraji atd.; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

máme učiněno a všude dávané:

Zemí měnově Dolnorakouský, Hornorakouský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Bukovinský, Moravský, Slezský a Vojvodinský jsou rozpuštěny a
nové volby do těchto země měnově bude zavedeny.

Dáno v Našim letohradě Schönbrunnském, dne devátého devátého královna
léta tisícého osmístého osmdesátého čtvrtého, panovník Našeho rodu tisícého
letého.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Ziemiałkowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.
Pražák m. p. **Conrad** m. p. **Welsersheimb** m. p.
Dunajewski m. p. **Pino** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XXIV. — Vydána a rezeslána dne 4. června 1884.

80.

Císařský patent, daný dne 2. června 1884,

ímž svolávají se zemští sněmovi Dalmatský, Bahovinský, Buzovský, Tyrolský, Istorský,
Goričský a Gradištský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický,
Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalemský atd.; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
Štyrský, Korutánský, Krajnský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
ský, Piačenský a Quastalský, Ověštsinský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
ský, Dubrovaický a Zaderský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský,
Kyburský, Goričský a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
krabě Horno- a Dolnoluhický a Istorský; hrabě Hohenembeký, Felákirch-
ský, Bregenzský, Scanenberský atd.; pán Tréviánský, Kotarský a na Sle-
venském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

sněmo slůžme a věditi dážme:

Tito zemští sněmovi svolávají se na dní tuto položené do měsí, jim k seji
náležející ustanovených:

Zemiti saňové markrabství Isterského a knížecího hrabství Gorického a Gradického na den 9. června 1884.

zemiti saňové království Dalmatského a knížecího hrabství Tyrolského na den 16. června 1884.

zemský saň markrabství Moravského na den 10. července 1884.

zemský saň vévodství Bukovinského na den 22. července 1884.

Dáno v Našom letohradě Schönbrunnském, druhého června léta tisícého osmístého osmdesátého tisícého, padesátého Našeho roka tisícého šestého.

František Josef m. p.

Traffe m. p. Ziemiałkowski m. p. Falkenhayn m. p.
Fraisk m. p. Conrad m. p. Welsersheimb m. p.
Dunajewski m. p. Pino m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXV. — Vydána a rozoslána dne 14. Servna 1884.

81.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 21. května 1884,

ze strany král. uberského expositury celní v Tureckém Brodě a v Šikovi.

Dle správy král. uberského ministeria finančního uraženy byly domovní expositury v Tureckém Brodě a v Šikovi král. hlavního úřadu celního ve Brodě.

Dumanjowski m. p.

82.

Nabízení, vydané ministeriem práv dne 23. května 1884,

žní obec Medača přiděje se k obvodu okresního soudu haluzského v Ruzi.

Podle zákonů ze dne 11. Servna 1868. (Z. Ř. č. 59.) a ze dne 28. dubna 1873. (Z. Ř. č. 62.) obec Medača vylučuje se z obvodu okresního soudu buratynského a z obvodu krajského soudu alczarowského a přiděluje se k obvodu okresního soudu haluzského respektive k obvodu krajského soudu stanislavovského.

Toto nabízení nabude moci dne 1. října 1884.

Průšek m. p.

83.**Císařské nařízení, vydané dne 30. května 1884,**

jiní se základě zákona ze dne 22. února 1884. (Z. ř. č. 22.) a s přičtením pro království a země se říšské radě zastupující nastávají se vykonávání moci soudní ve trestních a občanských věcech právních konsulů rakousko-uherského mocnářství v Tunise přiložená a přecházejí se francouzským soudům tam sídlícím.

§. 1.

Konsulové rakousko-uherského mocnářství v Tunise mají jak v řízení naběžená tak i vykonávacím podobě nastavití vykonávání moci soudní, kterou ve vládatelství tanzimském mají ve věcech trestních, pak v záležitostech občanských a obchodních a přechází francouzským soudům tam die francouzského zákona ze dne 27. března 1884. sídlícím, pokud přecházejí těchto soudů navrác v obě vykonávání dotčené moci soudní.

Trestní věci, které v čas tohoto nastavení a jmenovaných konsulatů ještě jsou nevyřízeny, budte jimi vyřízeny; totž platí o sporách a sích nevyřízených v záležitostech občanských a obchodních, pokud k soukromému návrhu obou stran přecházejí nebude soudům francouzským, aby je vyřítily.

§. 2.

Tímto nařízením změnil se obsah nálezů v dřívějším postavení, výsadích, imunitách a v zastupovacích právech konsulů dotčených, jakoli i v právech rakouských a uherských příložených státních a církevních v Tunise, ať zakládají se na měřících neb obyčejích.

§. 3.

Nařízení toto nabude moci dne 1. července 1884. a Městu ministrův počk jest složeno, aby uvedl je ve skutek.

Ve Vídni, 30. května 1884.

František Josef m. p.

Tanffe m. p.

Prasch m. p.

84.**Zákon, daný dne 3. června 1884,**

jiní pro občanské soudní die rakouského podléhá se platnost zákona ze dne 28. února 1883. (Z. ř. č. 22.) s úřední soudě výjimečných v Dalmatsku.

§ přičtením obou měřících říšské rady vidi Mi se naříditi:

§. 1.

Platnost zákona ze dne 28. února 1883. (Z. ř. č. 22.), jiní soudní moc trestní v Dalmatsku s obmezením a vřadacím ten ustanovenými přecházejí

byla na soudy vojenské, prodlužuje se pro obvod soudního dvora kotorského na dobu dalších šest měsíců po vypršení lhůty v zákoně ze dne 23. prosince 1873. (Z. ř. č. 181.) položeně, tedy až do konce prosince 1884.

§. 2.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen zákoníkem říšským.

§. 3.

Ministruům věcí vnitřních, práv a obrany zemské jest uloženo, aby ve shodě s říšským ministeriem vojenství uvedli tento zákon ve skutek.

Ve Vídni, dne 3. června 1884.

František Josef m. p.

Tanase m. p.

Průšek m. p.

Weltersheimb m. p.

83.

Zákon, daný dne 3. června 1884,

jež opět na čas zastavuje se působnost porotních soudů v obvodu krajského soudu kotorského v Dalmatsku.

S přivěšením obou zákonovny říšské rady věži Xi se naříditi:

§. 1.

Působnost soudů porotních v obvodu krajského soudu kotorského v království Dalmatském zastavuje se, co se týče veškerých složek a předstůl, které jejich meci soudní jsou přikázány a vyřezány v článku VI. druhého zákona k řádu trestního ze dne 23. května 1873. (Z. ř. č. 119.), na jeden rok dále počítaje od 24. června 1884.

§. 2.

Předpisu, jež obsažen jest v §. 3. zákona daného dne 23. května 1873. (Z. ř. č. 120.), buď užite obložěn s dotamním zastavením soudů porotních.

§. 3.

Věsta jest zmocněna tímto zákonem odříti působnost i před vypršením lhůty v §. 1. položeně.

§. 4.

Ministruům práv jest uloženo, aby uvedl ve skutek tento zákon, jež nabývá mocí dnem svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 3. června 1884.

František Josef m. p.

Tanase m. p.

Průšek m. p.

86.

Zákon, daný dne 4. června 1884,

jímž uděluje se úvěremita za nezaplacený dluh summa 25 milionů vlnicj.

S přivěšením obojí zákonovy listky rady vidi Mi se naříditi:

Článek I.

C. k. vláde uděluje se úvěremita za nezaplacený dluh 25 milionů, který roku 1878. vydatim jedině soudsky učinila a který uplacen byl z výstřiku státě renty dle zákona se dne 27. března 1879. (Z. Ř. č. 42.) vydané.

Článek II.

Ministři financimiu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 4. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dumaiewski v. p.

87.

**Nařízení ministerií věcí vnitřních, práv a obrany zemské,
dané dne 4. června 1884,**

jímž ve skutek vridi se zákon se dne 3. června 1884. (Z. Ř. č. 84.) o dalši působnosti vojenských soudů v Dalmatii.

Zákonem, daným dne 8. června 1884. (Z. Ř. č. 84.), bylo nařízeno, aby platnost zákona se dne 28. února 1882. (Z. Ř. č. 32.), jímž trestní moc soudů působena byla v Dalmatii na soudy vojenské s obmezením a výhradami v něm obsahojmi, prodložena byla pro obvod soudního dvora kotorského na dobu dalších šestí měsíců, až by vypršela lhůta v zákoně se dne 22. prosince 1883. (Z. Ř. č. 181.) položená, aby tedy prodložena byla do konce prosince 1884. Uvádějte dotčený zákon ve skutek, nařizuje se, že toto prodložení účinným státi se má pro obvod okresního hejmanství kotorského 1. července 1884.

Tasche m. p.

Průžák m. p.

Weltersheimb m. p.

88.

Nariadení, vydané ministeriem věcí vnitřních dne 5. června 1884,

jak máti se sítěmi plováky v zahradě za dne 30. června 1872. (Z. ř. č. 49.) a poplasků na
vojenské umístění k ústům správy císařské.

Ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojensství a s ostatními úřady dotčenými při vojenských umístěních k ústům správy císařské vypracovuje se od 1. března 1884. za daní přídatků pro gabáty 6. až včetně 12. třídy důstojní polovice důstojenských platů (§. 13. předpisu o plátech, L. č. 66) a pro kadetní nástupníky důstojnické 1 zl.

Ostatní osoby vydané asistence vojenské dostávají budou přídatky měrou rovněž.

Taaffe m. p.

89.

Nariadení, vydané ministeriem obchodu a vnitřních věcí dne 5. června 1884,

jak máti se loďnických patentů k vedení lodí veslových nebo plachtěných nebo parních na
jezere Bodamském.

Dle ministeriálního řádu plavebního a přístavního pro jezero Bodamské ze dne 22. září 1867. (Z. ř. č. 19. z roku 1868.) nřizuje se, jak následuje:

§. 1.

Každý vůdce lodí veslové, plachtěné nebo parní na jezeru Bodamském opatřen buď říšským patentem loďnickým.

Vyjati z toho jsou vůdce malých lodí, které pouze slouží ku plavbám mezi blízkými místy pobřežními nebo ku plavbám náhavním.

§. 2.

Kdo obdrží chce loďnický patent k vedení lodí veslových, plachtěných nebo parních na jezeru Bodamském, ať podlé říšské dohládky žádá k zkrmení kapitánství v Drogenau.

§. 3.

Žadatel za loďnický patent k vedení lodí veslových nebo plachtěných na jezeru Bodamském ve své žádosti prohlásí má své říšské bydliště, svůj věk, svou spolehlivost a kromě toho:

- a) že jest příslušníkem národním, a
- ž) že náležitě zaměstnán byl v praktické službě loďní nejmenš po třech letech.

Žadatel má uvést, pro jaký druh lodí obdrží chce patent loďnický.

§. 4.

Podal-li žadatel úplné průkazy tyto, jsoucnaas hejtmanství okresní připsati jej ke zkoušce.

Zkouška buď předsevzata za přísní hejtmana okresního nebo jeho náměstka nejméně jedním zkušeným vůdcem loďním, od okresního hejtmanství ustanoveným.

Zkouška tato buď upravena vhodně dle druhu lodí, k jejich vedení žadatel patent obdržeti chce, a vztahovati se má méně k theoretické ale více ku praktické stránce služby loďní.

Jestliže žadatel zkoušku dobře vykonal, vydán bude jemu od okresního hejtmanství loďnický patent dle vzorce, k mezinárodnímu plavebnímu a přístavnímu řádu pro jezero Bodamské příslušného, jenž řádně se vyplní.

§. 5.

Žadatel na loďnický patent k vedení lodí parních na jezero Bodamském prokázat má své řádné bydliště, svůj věk, svou spolehlivost a kromě toho:

- a) že jest příslušníkem státním,
- b) že s prospěchem odbyl studia na plavecké škole neb alespoň na nižší škole reálné, nebo že nabyl jinak vědomosti tomuto vzdělání se rovnajících, a
- c) že náležitě zaměstán byl v praktické službě loďní nejméně po tři léta. Doba, po kterou zaměstán byl jako učedník námořnický, nepočítá se do této doby vzdělávací; na žadatele vyhledává se také, aby na dobu vzdělávací nejméně rok na parní lodi kromě mate osvětleného byl jesti a službu dílem jako komanděnk nebo jeho nástupce, dílem jako nástupce loďního vůdce byl zastával. Vyvážení způsobilosti vydané vůdcem loďní, pod nímž žadatel postihu sloužil, má obsahovati výslovně stvrzení, že žadatel úplně osvědčil praktickou schopnost k vedení lodí parní potěbnou.

§. 6.

Byly-li dotčené průkazy úplně podány, žadatel připsati bude ke zkoušce.

Členy příslušné komise skutečně se sídlem v Bregenzí jsou: okresní hejtman v Bregenzí nebo jeho náměstek jakožto předseda, přednosta inspekce nad plavbou po jezero Bodamském, kterážto inspekce podřízena jest ředitelstvu pro šlesavěnou vesbu státní ve Vídni, a nejméně jeden loďní vůdce ve vedení parních lodí zkušený, okresním hejtmanstvím ustanovený.

§. 7.

Zkouška, která vztahovati se má méně k theoretickým námořnickým předmětům ale více ku praktické plavbě na jezero Bodamském, zavírá v sobě tyto věci:

- a) mezinárodní řád plavební a přístavní pro jezero Bodamské a přístavní řády pro přístavy na Bodamském jezero v Bregenzí, Lindavě, Friedrichshafeně, Kemptenu a v Romanshorodě;
- b) předpisy o směru, osvětlení a vyhýbání se, jejich parní lodi při různých plavbách loďtí mají, jak odvíje se směr a plavba, jakot i vedení a užívání loďních knih,

e) jak chováti se jest při plavbách na náhy, na noci, na bouřlivého počasí a při nebezpečích námořních (spadne-li kdo s lodi, při nebezpečnostech ohněm nebo vodou, při srážce atd.).

§. 8.

Pa zkoušce dobře vykonané vydán bude zkrácení loďnický patent dle vzorce v §. 4. dotčeného.

§. 9.

Obchodní ministr má právo ve případech těch zvláštních státních loďných proměnách podle §. 8., lit. b) a §. 8., lit. c), jakoli zkroutku v tomto nářezí předepsanou.

§. 10.

Přímě jest zakázáno uplatňovati loďnického patentu pro jinou osobu nežli pro kterou původně vydán byl.

§. 11.

Ordně s živnostenském vedení lodi veslových a plachtových na jezero Bodamském platí předpisy tého živnostenského, o vedení parních lodí předpisy obsažené v nářezí obchodního ministeria ze dne 4. ledna 1855. (Z. Ř. č. 9.).

§. 12.

Okresnímu hejmanství v Regensu svěřen jest bezprostřední výkon tohoto nářezí.

§. 13.

Toto nářezí nabývá moci dnem vyhlásovacím.

Tausche m. p.

Pino m. p.

90.

Nářezí, vydané ministeriem obchodním ve shodě s ministeriem věcí vnitřních dne 5. června 1884,

jak předpisy se loďní patenty veslových, plachtových a parních lodí na jezero Bodamském plujícím.

Dle mezinárodního tého plavebního a přístavního pro jezero Bodamské ze dne 22. září 1857. (Z. Ř. č. 19. z roku 1848.) nářezí se, jak následuje:

§. 1.

Každá veslová, plachtová nebo parní loď na jezeře Bodamském plující, státnímu přístavníkovi nebo o. k. přepravčivnímu posádce, opatřena buď téhož patentem loďním.

Vyjaty s toho jsou malé lodi, které slouží pouze ke plavběm mezi blízkými místy pobřežními nebo ke plavběm zábavním.

§ 2.

Loďní patent vydává okresní hejmanství v Bregenzu a příslušná řídnost podává buď k tomuto úřadu a lodě v ní přenesl oznámena loď, pro kterou žádá se na patent loďní, a prokázány vlastnické poměry v §. 1., odstavci 1. dotčené.

Okresní hejmanství k takovému řídnost řídnosti ohledati dá malou loď jak co do její úměrnosti, tak i spůsobnosti a řídnosti vystrojení vnitřní i vnější.

Při ohledání tento řečeno buď předpis mezinárodního řádu plavebního a přístavního pro jezero Bodanské a při parních lodích také předpis o parních kotlích plavebních.

Shledána-li byla loď ku plavbě spůsobitou, vydán buď patent dle příloženého vzoru, který řídnost se vyplní.

Loďní patent musí na plavby stále na loďi býti.

§ 3.

Jestliže vlastnické poměry nebo jméno loďi se změni, jestliže loď trvale přestane plavbu provozovati nebo učiní-li se na ni podstatná změna neb oprava, vlastník povinen jest oznámiti to okresnímu hejmanství.

Byla-li učiněna na loď podstatná změna neb oprava, okresní hejmanství dá loď znovu ohledati a do patentu loďního zapíati, co bylo shledáno.

Jestliže vlastnictví loďi přejde na někteřého tužence, nastala změna buďit rovněž poznamenána v patentu loďním.

Jestliže jméno loďi se změni, loďní patent buď obnoven.

Jestliže loď trvale přestane plavbu provozovati nebo přejde-li do vlastnictví cizincem, loďní patent bude opět vat.

Jestliže by loď nebyla v řídnost vzoru, okresní hejmanství, aby ve skutek uveden byl §. 11. mezinárodního řádu plavebního a přístavního pro jezero Bodanské, může odňati loďní patent, dokud by vada odstraněna nebyla.

§ 4.

O loďích patenty opatřených veden buď u okresního hejmanství v Bregenzu rejstřík, do něhož tyto loďi rozřazeny dle své povahy jako loďi veslové, plachetní nebo parní dle běžných částí budou zapísány, při čemž zaznamenají se poměry vlastnické, a v němž změny poměrů vlastnických, poznamky v příslušném patentu loďním učiněné a ukázaní patentu v evidenci budou zveřejny.

Zápís v rejstříku buď obnoven, změni-li se jméno loďi.

§ 5.

Přímě jest zakázáno upotřebiti loďního patentu pro jinou loď, nežli pro kterou přímě vydán byl.

§ 6.

Préstupky tohoto nařízení, pokud podrobeny nejsou jiným zákonem ustanovením trestním, potrestány budou dle ministerského nařízení ze dne 29. září 1883. (Z. Ř. č. 198.).

§. 7.

Okresnímu hejtmanství v Bregenzí svěřen jest bezprostředně výkon tohoto nařízení.

§. 8.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlásovacím.

Tausle m. p.

Pine m. p.

Traven.

1. ústředí.

C. k. okresní hejtmanství v Bregenzí.

Loďní patent.

Jedni } loď*) v**). patřící,
 Flakobai }
 Fami }
 jmenem***)., Malen . . . opatřena a pod tímto jménem ve
 vzdálené rejstříku loďním zapísaná, číselnosti . . . , roku . . . vystavená,
 s normalním množstvím loďních****) osob (včetně výdru loďního),
 ve všech svých částech a příslušenstvu byla bedlivě ohledána znalci k tomu zří-
 zenými a svedenými a uznána za dobrou a způsobilou ku plavbě na jezeru
 Bodamském.

Na základě tohoto ohledání technického dovalera bylo vlastníkovi této loďi
 uděleno jí ku plavbě po jezeru Bodamském tak dlouho, dokud bude ve stavu
 dobrém.

Na svědění tomu vydán byl tento loďní patent úřední pečeti opatřený.

V Bregenzí, dne

(L. S.) C. k. okresní hejtmanství v Bregenzí.

(Podpis)

*) Jméno vlastnicko.

***) Vzdálené rejstříku.

****) Jak loď jmenuje jméno loďi sčítá osob, že loď jmenuje osob.

*****) Podpis osob.

1. 2. stránka.

Číslo kříže	Číslo výměny a množství měřítka.

Článek III.

Summa 1,310,000 zl. rak. Sla. v notách, která dle §. 4. úmluvy případně máta jakobto podíl v ruzném výnosu trati pilsňsko-klacovsko-sizenstěnské až do 1. července 1884, vzešlém, užita buď přímá nebo dílem k zaplacení nesplaceného dluhu tam podrobněji vypočítáno 183,470 zl. 24 kr. a 317,869 zl. 96 kr. i s úroky od 1. července 1884. békloštin.

Článek IV.

Vozba po koleznici, e mít jedná tento náhon, provozován buď státní správou ve vlastní regii a smí přenechána býti soukromníku nebo některé společnosti, jen kdyby v tom náhon vydán byl.

Článek V.

Tento náhon nabude moci dnem vyhlásovacím.

Měna ministrův obchodních a Měna ministrův finančních jest uložena, aby tento náhon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

Úmluva,

ktorá medzi

c. k. ministeriami obchodu a financií jmenom c. k. vlády so strany jednej strany a c. k. priv. drahou plzeňsko-březenickou (chomútovskou) za přistoupení kurátorů soudně zřízených, aby společně zastupovali práva držitelů prioritních obligací I. a II. emise jmenované společnosti železniční, se strany druhé učiněna byla o nabytí společenských tratí železničních sítěm za podmínek následujících:

§ 1.

C. k. privilegovaná dráha plzeňsko-březenická (chomútovská) přivádí na státní vlastnictví a vzhled všech svých tratí železničních se všemi příchy, které má nakládem k ústavu tratem do Napříštěl koncesí ze dne 21. srpna 1871. (Z. N. č. 111.) a ze dne 13. listopadu 1872. (Z. N. č. 18.), do dle se státní správu státních dne 22. srpna 1874. (Z. N. č. 53.) a dne 1. května 1876. (Z. N. č. 74.) a dle ustanovení státních příloh, se mají jmeno jakžkoliv.

Vzhled přivádí se:

- a) Železniční trať plzeňsko-březenická (chomútovská) a Píseň do Strana I. a odbočkami přes Žatec do Mostu a Duchová;
 - pak železniční trať plzeňsko-březenická vzhledem — pro kterou obě traťi bývaly sřízeny jen v železniční kauce c. k. zemské kauce v Prase dvě vlády, dle vzhledu vzhled dráhy, jako vlastním jen společně, kromě dopravního dráhy vzhled, a ostatní nemovití vzhled státní společnosti, byly vzhled zemské, při stavbě železničních tratí nakoupěná, aťžak v železniční kauce nemovití.
- b) Vzhled přiváděna, která patří k státní dráhy a k vzhled po železničních tratích společenských, obce, vzhled vzhled vzhled, přiváděna investice, vzhled materiálu a se ve vzhled, kromě vzhled se v železniční hospodářství.
- c) Fondy (§. 10.), pak kauce a příchy a vzhledy s vzhled společně.

Naproti tomu kromě držitelů dopravního dráhy vzhled nepřivádě se se státní dopravní dráhy přiváděna a placení placení s vzhled společně, pak společenských vzhledem se k vzhledem a Chomútov, kromě dle podmínek vzhled 3764-65 vzhledem vzhled se se 1914-5 vzhledem vzhled se se vzhledem dle plzeňské kauce vlády dle, společnosti vzhledem, a jeho prodej jenak se s vzhled vzhledem.

§ 2.

Úplná se uslyší dráhy v §. 1. uvedená ustanovení byla takto:

- a) Sítí přejímá a s tím naplétá prioritní dílek I. celkem se dne 20. února 1872. obdržel celkem nominální 11,940,000 sl. rak. šil. ve sítě, kterážto suma vyjde, neboť-li se kapitál těchto úplatů dlužníků od čísel ústavových nominálních (číslo 60,000 sl. od převodního dlužníka kapitálu nominálního 12,000,000 sl.) dílek tento přejímá a tím podmínkou, že dílek s tímto celkem bude s pěti na čtyři za sta ve sítě rak. šil.

Dílek, který tím pro státní pokladnu vznikne, nemá být jen jen pokud dráha, aby dlužný kapitál 11,940,000 sl. rak. šil. ve sítě za stejného celku celkem čtyřmi procenty ve sítě rak. šil. od 1. července 1884. v letech dlužních průjích byl zúčtován a zapláceno do 1. července 1893. ve sítě rak. šil. usazeno.

Nadplatky dlužníků a usazování před 1. červencem 1884. musí vzniklé jsou za čísel kontrolních úplatů.

- b) Sítí vzniká se svých práv jakožto věřitel společnosti se stavěním náklady 7,000,000 sl. rak. šil., kterou jí do úroku se dne 23. února 1874. a 1. května 1878. byl poskytnut, jak se převodních 60,000 kusů dlužních úplatů dlužníků prioritního díleku II. celkem, při čísel v platnosti usazování se sítí za čísel dlužníků čtyři čísel musí platného historického-ekonomického (§. 4.).

Zároveň přívě usazoval v kolonizátorské knize se příjky 7,000,000 sl. od státní pokladny poskytnout, jaké i se sítí úplatů díleku II. celkem, jež sítí byl převzat, nominální celkem 10,450,000 sl. ve sítě, vyznačené buď kolonizátorské.

- c) Sítí naplétá s. k. privilegovaně díleku platného-ekonomického (ekonomického) 7,107,500 sl. nominálních, to jest celkem nákladů jedné sta podmínek celkem těch kusů celkem dlužníků rak. šil. v sítě v sítích dlužních úplatů kolonizátorských, které vznikly se ve 22,788 kusů po 300 sl. rak. šil. v sítích, které po pěti úplaty byly usazeny v kus po 1000 sl.

Tyto díleky úplatů kolonizátorské střežitelny budou od 1. července 1884. stejného nominálního celku čtyřmi za sta v sítích kusů tři náklady za sta, za poplatky nebo jiné náklady a splacitelné od tohoto dne zapláceno do 1. července 1893. v sítích rak. šil. do ustanovení: písem, jež sítí úplná do sítí sítí úplatů, při čísel v sítích úplatů vykazují se písem, kolonizátorské úplatů těch kusů po sta kusů úplatů dlužníků, sítí usazování jež v ustanovení písem.

Tyto díleky úplatů kolonizátorské obdrží pololetní dne 2. ledna a 1. července v letech průjích úplatů kuponů dlužníků, a sítí první dospěje dne 2. ledna 1885. Aby dlužník díleky úplatů kolonizátorské byly úplné, usazeno buď nominálně přívě usazování v kolonizátorské knize se sítí platného-ekonomického (ekonomického) v pořadí dlužníků a se sítí platného-historického-ekonomického v pořadí první.

Z těchto kolonizátorských úplatů společnosti sítí má $1\frac{1}{2}$ milióna nominálního k úplatů sítí priorit II. celkem, jež usazeno v sítích sítí a jež kolonizátorské usazování jež rovná $1\frac{1}{2}$ milióna.

§ 3.

C. k. přív. díleku platného-ekonomického (ekonomického) usazuje se ve sítích s kurátorem příslušných úplatů I. celkem, celkem dlužníků v §. 2. B. a) státní úplná se podmínkou pololetní převzat pomocí kuponů úplatů, se 18,000 kusů příslušných prioritních úplatů I. celkem po 100 sl. rak. šil. ve sítě, které dosud v sítích jsou, vyznačené se stejného počtu dlužních úplatů dlužníků po 100 sl. rak. šil. ve sítě, které nové budou vykazují a jež úplaty a úplné budou kusů tři náklady za sta, za poplatky a jiné náklady. Tyto díleky úplatů dlužníků, v sítích úplné vykazování buď dlužníka přívě, se musí úplné sítí počet kusů, sítí v ustanovení písem ustanovení jež ustanovení, jaké i v sítích podmínky, se sítí převodně bude usazování, podmínky jsou usazování s. k. úplatů sítí.

Nové úplaty díleku obdrží pololetní, ve letech průjích dne 2. ledna a 1. července úplatů kuponů dlužníků, a sítí první dne 2. ledna 1885. dospěje.

Zároveň přívě, jež prioritní příjky I. celkem se dne 20. února 1872. poskytnuty jež v sítích úplatů kolonizátorské knize pro společnost majetků kolonizátorských, bude vyznačené, sítí

zemědělní vlastník bude smlouvat do kolonizace každý práva získat, jest dříve buďto čtyřprocentní dluh dle § 11, v číselném ově vyřazen, dle číselného množství 11,340,000 zl. rak. šil., a to na trať pěstování křesťanské (chomutovské) v počtu prvním a na trať pěstování klášterní (chomutovské) v počtu druhém.

Náklady koncese jsou o. k. přiv. družstva pěstování křesťanské (chomutovské). Koncesijní poplatky kolonizáči jsou povinné nastoupiti náklady osobních, kteří by měli koncesi využiti, respektive správu státní stavby takto a dle.

§ 4.

Poží o. k. země v rytmu výnosu trať pěstování klášterní-křesťanské ustanovuje se země od č. 1, kdy tato kolonizace trať byla stavěna od dn. 30. června 1884, i v úhrny na 1,310,000 zl. t. j. jeden milion tři sta deset tisíc státek rak. šil. v celku. Tato suma naplňuje trať koloniz. i. června 1884 o. k. dlužnímu požádání státní ve Vídni, nebo k tomu požádání zemské v Praze.

Naproti tomu dlužní výnos trať pěstování křesťanské (chomutovské), jest od stavěna této trať od dn. 30. června 1884, byl dlužní, připadá dlužnímu prioritěním dlužnímu II. směru, jakž dlužníkem státní zem, a jakž jest ustanováno na 1% milionu státek.

Tímto rozhodnutím rytmu výnosu trať pěstování klášterní-křesťanské vyrovná jest úhrny, kteréž dlužnímu prioritěním dlužnímu II. směru mají na vyplacení dlužních výnosů na dn. od této země od dn. 30. června 1884, připadá dlužní, a proto má státní, ani ostatní dlužní prioritěním smeknu státní dle státní úhrny takto výnosů na o. k. přiv. družstva pěstování křesťanské (chomutovské).

Náklady na ustanovování stran zeměto státní dlužní směru jsou, že dle úhrny se dne 1. května 1874. (Z. č. 1. 74.) převzato bylo 48,000 kuzl prioritěním dlužnímu II. směru, 18844 se pro postupoval zeměto dlužní od státní příslušnosti.

§ 5.

Žádné prioritěním dle I. směru, respektive zeměto čtyřprocentní koncesijní dluh, jest na této jeho zastoupen, pak zeměto doplatiti, jest státní dle §. 11. této úhrny se zeměto již státních převzato, státní nepřijímá státních jakýchkoli dlužní společností. Proto v řízení nepřijímá státní úhrny, kteréž společností státní vyřazen zeměto dle prioritěním dlužnímu II. směru, jest státní zeměto správu a jest dle státní ustanováno 1% milionu státek ve směru, dle nepřijímá společností dle společností.

Žádné směru státní se zeměto kolonizáči trať v §. 1. ustanovují úhrny zeměto povinné platiti více, nežli se jest ustanoveno v §§. 2. a 11.

Jestliže by státní správu a jakýchkoli dlužní povinné byla více spláti, tedy jest společností, kteří se zeměto společností, aniž takž zeměto nebo spláti bez intervence zeměto a dlužních dle kolonizáči v počtu státní povinné (§. 3).

§ 6.

O. k. privilegiovaná družstva pěstování křesťanské (chomutovské) není vše dle úhrny ustanoveno, bez předložení zeměto o. k. ministerstva obchodního nakládá se výnos rezervami a zeměto, které ve své společnosti má, zeměto vlastnatel dle §. 1. na státní převzetí zeměto státní zeměto zastaviti, v nové úhrny prioritěním převzetí obchodní společnosti kolonizáči, nebo dle úhrny společností zeměto společností v této úhrny společností se zeměto. Že společností, kteréž by zeměto zeměto, že společností zeměto společností se zeměto, společností dle má zeměto.

§ 7.

Společností trať kolonizáči i s příslušností v §. 1. prioritěním výnosu společností zeměto v dle, k zeměto společností zeměto státní společností zeměto zeměto zeměto, jest společností zeměto zeměto, ve zeměto tak zeměto pro vše zeměto zeměto zeměto zeměto.

Společností zeměto zeměto, že zeměto zeměto zeměto zeměto zeměto zeměto zeměto zeměto, jinak státní správu zeměto zeměto, státní to se zeměto společností a při tom dle úhrny zeměto zeměto §. 3. postupovati.

historická státnostelachos v kolektivní kánie státních v č. 133, býti vlastnateli každou předešlé se se s. k. ústj, neboli jiných náplň nasti tisk, které vymoteny byly se prioritou přjihu I. a II. unice, pak se stavěti náleží 7,000,000 sl. počítány náleží.

§. 14.

Až tato ústava uplatněna bude, dráha přepravní-kozemská (chomutovská) počne likvidovati. Likvidace provedena bude dle předpisů obchodního nákoniku se šesti společnostmi.

§. 15.

Smlouvající strany vážejí se práve, odporovati této ústavě pro okolnosti nad právními ústj.

§. 16.

Pro všechny spory, které by mezi s této ústavou vznikly, ustanovuje se s. k. obchodní soud vídeňský se činnou účastí.

§. 17.

Ustanovení této ústavy nahradí se doška přepravní-kozemská (chomutovská) platnými státními ustanovení a se vyříděním schválení s. k. ministeria vně vnitřních mají jako dodatky připojena býti ke státním zákonům.

§. 18.

Tato ústava, jakož i přerody majetku, kozemu přepravní, polní, náplň, ústj, ústj a jaké ústj, k nimž dá přičítat, jsou správné kolik a poplatků.

§. 19.

Čta kuratorji, pro dráhu přepravní náplň I. a II. unice ústj, vykonají náleží schválení této ústavy ústj státními.

§. 20.

Tato ústava nahradí náleží mezi pro společnost kolektivní, jestliže náleží kromě náleží k ní přepravní a ústj státními schválení.

Se strany s. k. vlády šel se práve této ústavy náleží se tom, aby státním ústj náleží náleží byla náleží.

Jestliže by tato náleží náleží náleží se do konce června 1884., společnost a kuratorji náleží náleží náleží.

Tato ústava bude náleží ve tisk náleží náleží, kolik a náleží náleží, od této strany náleží a náleží náleží náleží a kuratorji náleží náleží.

Jeden náleží náleží náleží s. k. ministeria náleží, ústj s. k. přj, dráha přepravní-kozemská (chomutovská) a ústj náleží náleží kuratorji.

Va Vídeň, dne 28. června 1884.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXVII. — Vydána a rozeslána dne 18. června 1884.

92.

Zákon, daný dne 5. června 1884,

o staré kolonii a Mostaru do Mostkovic.

§ přivěšením obou směrných rady říšské vůči Mi se nahlíti:

§. 1.

Však dává se zna, aby k tomu zvolila, by pro starou kolonii a Mostaru do Mostkovic a aktiv bývalých finanční ústředních, a to nejprve z úroků těchto společných aktiv až dosud nastádaných jakož i z úroků, které se přitom sejdou, dala se Basmé a Herzogovinské půjčka, rovnající se skutečnému základu na stavbu až do nejvyšší sumy 1,700,000 slatých, a to tím způsobem, aby úhrn stavby základ nepřesáhl 1,700,000 sl.

Úroky a amortizační splátky půjčeného kapitálu zapraveny buďte a vzebatko přebytku trať Mostarsko-Mostkovičské a ze zorných příjmů bosenských a herzogovinských, pokud jich není potřeba na výšeby říšské správy vlastni.

Půjčka tímto způsobem daná, respektivně zadržané úroky a splátky amortizační chovány buďte v evidenci jakožto pohledávka proti Basmé a Herzogovinské ve prospěch aktiv bývalých finanční ústředních.

§. 2.

Trať Mostarsko-Mostkovičská vystavěna buť jako kolonie v kolejších úských.

§. 3.

Tím, že vzamen se aktivní společná k půjčce, narozhoduje se nic napřed, co se týče rozdělení těchto aktiv.

§ 4.

Tento zákon, jestliže ustanovení s ním se srovnávají v zemích kerany uherské nabudou mezi zákony a zároveň s ním budou vyhlášena, vjde ve skutek dnem vyhlášení.

Ve Vídni, dne 8. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

§ 5.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 8. června 1884,

že v Castelu Tesině zřízena byla celnicí expositura.

V Castelu Tesině v Tyrolsku ve finančním okrese tridentském zřízena byla expositura vedlejšího úřadu celního II. třídy v Tesině. Expositura tato má vyvolávací práva vedlejšího celnice II. třídy a počala úřadovati 1. června 1884.

Dunajewski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísloka XXVIII. — Vydána a rozestána dne 25. června 1884.

94.

Zákon, daný dne 8. června 1884,

o nabytí, resp. o příměti vlastních budov poštovních a telegrafních ve Štýrském Hradci Olomouci a Opavě.

§ přivěšením obojího znění rady říšské vidí Ml se nařídit:

§. 1.

Vláda se umožňuje, aby peníze, jež má třeba jest ku koupi nebo k vystavení domu pro účely poštovní a telegrafní, ve Štýrském Hradci, jakož i ke účelům úředních budov pro poštovní, telegrafní a vojenské účely v Olomouci a v Opavě, a to:

pro Štýrský Hradec summa	500.000 sl.
pro Olomouc summa	150.000 „
pro Opavu summa	90.000 „

dohromady pětkrát sto osmdesát tisíc . 740.000 sl.

tim způsobem opatřila, by potřebné kapitály nejvíce přišly se sta byly výroby a zejména předvacíletými, nejvíce předštyřicetiletými osobami zeměboj.

§. 2.

Analyty příslušného roku dospějí buďto vřadby do rozpočtu státního, a to mezi počty obchodního ministeria; naproti tomu dovedení výdej obchodního ministeria do státního rozpočtu počaty změnba buď v summa úsporného řízení.

Výnos, jakož roční se nabude tím, že některé části těchto budov pronajaty budou, vřadba buď do rozpočtu státního mezi příjmy obchodního ministeria.

§. 8.

Mému ministrowi obědřitiu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, jest nabude mojí dnem vyhlásovacím.

Ve Vídni, dne 8. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

05.

Zákon, daný dne 10. června 1884,

jmá míti se ustanovení dodatku k řádu volebnímu do říšské rady s volebních okresůch v Haliči, d) obce venkovské, člá. 4. a člá. 10.

S přivěšením obějí smlouvny říšské rady vídeňské se nařídí:

§. 1.

Ustanovení dodatku k volebnímu řádu do říšské rady, jež obsažena jsou v zákoně se dne 1. února 1882. (Z. ř. č. 18.) a týkají se volebních okresůch v Haliči, d) obce venkovské, člá. 4., mění se tím způsobem, že mají zníti:

4. Nový Sandec, Starý Sandec, Krynice s volebním místem Nový Sandec;
Limanowa, Dolní Maszara s volebním místem Limanowa;
Nový Trh, Czerný Dunajec, Krosienko s volebním místem Nový Trh;
Grybów, Čipikowice s volebním místem Grybów.

§. 2.

Ustanovení dodatku k volebnímu řádu do říšské rady s volebních okresůch v Haliči, d) obce venkovské, člá. 10., mění se tím způsobem, že mají zníti:

10. Jasło, Frystak s volebním místem Jasło;
Gorlice, Błocis s volebním místem Gorlice;
Krosno, Zmigród, Dakla s volebním místem Krosno.

§. 3.

Zákon tento nabude moci, co se týče ustanovení v §. 1. obsažených, dnem vyhlásovacím, co však se týče ustanovení v §. 2. obsažených, toho dne, kterého následovati počne okresní soud v Błocis.

Ve Vídni, dne 10. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

96.

Zákon, daný dne 10. června 1884,

o dřílech úplat dlužních půjčky zemské 3,800.000 zl. ušito býti máše k ukládání pod úroky peněz zadávacích, úroťních a pohledných listů.

S přivěšením obojí smlouvy říšské rady vidí Mi se naříditi:

§. 1.

Dřílech úplat dlužních půjčky, kterou zemský výbor je směřován zemským smlouzem království Rakouského a Vladimírského i velkovévodství Krakovského, byl učinil nominální summo 3,800.000 zl. aby připraveno bylo k následům na stavbu rakouské dráhy transverzální, aby splaceny byly šestiprocentní obligace půjčky zemské z roku 1873., jak dříve v oběhu jsou, a aby zřízena a udržena byla banka zemská, ušito býti máše k ukládání pod úroky peněz zadávacích, peněz ústavů pod veřejným dozorem státních, pak peněz úroťních, svěřenských, a deponitních a dle harmonizace kursů, avšak ne nad hodnotu nominální, ku kasám státním a obchodním.

§. 2.

Ministrovi věcí vnitřních, financí a práv jest uloženo, aby uvedli tento zákon ve skutek.

Ve Vídni, dne 10. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Prasch m. p.

Dunajewski m. p.

97.

Zákon, daný dne 10. června 1884,

aby učiněna byla úmluva se zemským zastupitelstvem štyrským o pohlednických listech roku 1868. vřídlen nepřítelstvá vaukijch.

S přivěšením obojí smlouvy říšské rady vidí Mi se naříditi:

Článek I.

Státní správa se směřuje učiniti přílohou úmluva se zemským zastupitelstvem štyrským.

Článek II.

Místu ministrovi financí máše jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 10. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

U m l u v a,

kteří mají c. k. finančním ministrem Jansenem c. k. státní správy a výhradou ústavního schválení ze strany jedné a zemským výborem úředství štyrského Jansenem tamějšího zastupitelstva zemského na základě usnesení svého zemského ze dne 14. července 1893, ze strany druhé učiněna byla a pohledničkách štyrského roku 1893, vplátem sepišitelským zemských (a pohledničkách zvaných larasimil).

1. Úředství štyrské zavazuje se, že před nástupem finanční správy státní, jakmile tato úmluva nabude právní moci, učiní obligace o tak nazvané nucené půjčky staré štyrských — které budou v držení zemského fondu štyrského, když tato úmluva v moci vstoupí, a jež vydané byly na základě usnesení předků ze dne 28. července 1869. a 23. srpna 1869. bývalou vládní komisí kommission štyrskou rozepaných a zúčtovatelných jsou dílem původně 3 procenty, nyní 2 $\frac{1}{2}$ procentem, dílem původně 4 procenty, nyní 2 procenty — dále že učiní nezúčtovatelné poukázky pokladničné, jež vydané byly při francouzském vpádu do štyrského roku 1809. za rekvisice a dodávky.

2. Státní správa zavazuje se, že před nástupem výboru zemského, jakmile tato úmluva nabude právní moci, učiní obligace o nucené půjčky staré štyrských z roku 1809., kterýchžto obligací pokladna státní nabyla dílem bursovní koupí, hlavně však doplatky za státní půjčku ze dne 23. srpna 1861.

3. Úředství štyrské přejímá jakožto výlučně svůj vlastní závazek všechny nároky a tituly zde vypočtených, a to:

- a) z obligací nucené půjčky staré štyrských a z poukázek, jež dle odstavce 1. a 2. nejsou určeny, aby byly zrušeny;
- b) započítí respektive v zemský dluh konvertovati tak zvané nezabezpečené pohledničky a dodávky, jež při francouzském vpádu do štyrského roku 1809., respektive následkem tehdejších rekvisic a dodávek úřady krajskými byly likvidovány.

Úředství štyrské zavazuje se proto, že učiní opatření, aby cenové papíry respektive pohledničky v odst. a) a b) dočasně nejdéle do tří let, počítaje ode dne, kterého tato úmluva nabude právní moci, buď z oběhu vzaty a umlčeny byly buď zaplacením nebo konverzí ve dlužní úpisové štyrské, při čemž plátní má záruka, že

1. obligace půjčky nucené zapraveny nebo vymáhány budou tou sumou, která přepočtena bude na číslo rakouské, jeví se býti pěti se sta zúčtovatelným kapitálem osobu důchodu, který rovná se 2 procentům a 2 $\frac{1}{2}$ procentům sázkovému zúčtování původního kapitálu, a

2. že při pohledničných poukázkách a nezapravených pohledničkách 100 sl. v bankovních poštovních bude za 10 sl. rak. čia.

Náklady tohoto řízení ponese výlučně úředství štyrské.

4. Státní správa navrhuje se naproti tomu, že věrodatel Štyrský, jakmile tato úmluva nabude právní moci, vydá nemobilní summa 400.000 sl., dle: Štyrský sto tisíc sl., v úpisích pětiprocentního daně prostého, v ústředních ústředním úřadu království a zemi na radě říšské zastoupených i s úroky ode dne odvedeního dále jročinní.

5. Věrodatel Štyrský vedává se velikého úroku na práh, aby jena zcela nebo s štáti nahrazen byl náklad, až dosud nebo až do dne, kterého tato úmluva nabude moci právní, z domovníka nebo jiných peněz zemských ústřední, aby ústřední a umístěny byly obligace půjčky nastane úrocenou půjčkou státní štyrský, jež vydány byly na základě zastoupených ústředních půjček se dne 29. srpna 1898. a 29. srpna 1898.

Věrodatel Štyrský vedává se dále také těchto nároků, jež ve spise zemského úřadu štyrského se dne 14. května 1898. uvedeny jsou jako zemské pohledávky na stát této velikosti ústřední, a to:

2. položka spisu: Za přebytek obilí, při dočasných roku 1896. odvedený, 581 sl. 19%, kr. vídeňského úřadu (přepočteno na rak. úř. 244 sl. 14 kr.).

7. položka spisu: Výkazy o povoleném státu ústředním 12.934 sl. 8%, kr. vídeňského úřadu (v rak. úř. 5.432 sl. 34 kr.).

11. položka spisu: Náklady na průhon jaročinných volů roku 1896. — 3.874 sl. 24%, vídeňského úřadu (1.627 sl. 24%, kr. rak. úř.).

12. položka spisu: Podpora městy Fröhleitzera roku 1896. ústřední daně 409 sl. vídeňského úřadu (198 sl. rak. úř.).

14. položka spisu: Náhrady příspěvkového 118.085 sl. 34%, kr. vídeňského úřadu (47.474 sl. 94%, kr. rak. úř.).

15. položka spisu: Náhrada z deducace Zieglerem spáchané 16.274 sl. 24%, kr. vídeňského úřadu (4.835 sl. 24%, rak. úř.).

18. položka spisu: Náklady na úprava besedy v Celji na nemocnici vojenské (přepočteny na rak. úř. 1.789 sl. 68 kr.).

19. položka spisu: Náklady na zakoupení pozemku pro tuto nemocnici (přepočteny na rak. úř. 101 sl.).

20. položka spisu: Na stavbu trestnice v Karlově (přepočteno na rak. úř. 8.660 sl. 58 kr.).

21. položka spisu: Záloha z domovníka pohledby na zaplacení rekvizic roku 1898. — 308.400 sl. vídeňského úřadu (87.369 sl. rak. úř.).

22. položka spisu: Na stavbu silnice z Friedberka do Aspangu 2.223 sl. 50 kr. vídeňského úřadu (934 sl. rak. úř.).

23. položka spisu: Povolené až do r. 1793. (přepočteno na úř. rak. 3.150 sl. 82 kr.).

6. Naproti tomu státní správa vedává se těchto pohledávek na zem štyrskou, a to:

a) ústřední rekvizicní pokladnicí ve Štyrském Hradci roku 1898. a 1899. daných, aby z peněz státních uspraveny byly náklady vpředem vstříž, ústřední summa 4.260.000 sl. v bankovních;

b) pohledávky, aby jí nahrazeny byly penize výměrně za obilí a penize kontribuční, jak starově štyrský od roku 1809. až do 1820. byli sadřeli, úhrnou sumou 2,716.128 zl. vídeňské měny;

c) náleží na příspěvek, starším štyrským od roku 1809. až do 1816. celkem daných, úhrnou sumou 1,236.517 zl. vídeňského šila.

7. Tato smlouva zůstává buď ve dvou stejných, kolku prostých exemplářích, podpísem c. k. ministeria finančního, pak zemského hejtmána a dvou zemských vřeborů vévodství štyrského opatřovaných, z nichž jeden uložěn bude u c. k. finančního ministeria, druhý u zemského zastupitelstva vévodství štyrského.

Ve Vídni, dne 20. června 1884.

V Štyrském Hradci, dne 26. ledna 1884.

Dunajewski m. p.

Motz v Kaiserfeldu m. p.
zemský hejtmán.

J. Schall m. p.
předseda zemského vřebora.

Payrhuber m. p.
předseda zemského vřebora.

28.

Zákon, daný dne 11. června 1884,

jaké má se §. 1. zákona ze dne 20. května 1869. (Z. ř. č. 74.) o působnosti soudů vojenských.

§ přiváděním obějí zmíněných článků rady vídeňské se nahodí:

§. 1.

První odstavce §. 3. zákona ze dne 20. května 1869. (Z. ř. č. 74.) o působnosti soudů vojenských bude zníti takto:

„Dovolení, rezervní distajenci, kteří nekonají služby skutečné, jakož i mužstvo rezervní a mužstvo rezervy náhradní, podrobení jsou soudům soudů vojenských od toho dne, kterého svolávají rozkaz jim dodán byl nebo kterého řízení byl vyhlášen, nebo jsou-li svoláni k určitému dni, toho dne, na který jsou svoláni, dostaví-li se však dříve, tím dnem, kterého se byli dostavili“.

§. 2.

Mému ministroví práv jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek, smluvě se s říšským ministeriem vojenství.

Ve Vídni, dne 11. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Práček m. p.

99.**Zákon, daný dne 11. června 1884,**

jménem císaře ustanovení dodatku k řádu volebním do říšské rady o volebních okresech v Čechách, k) města, čís. 3. a 4.

S převéšením obojího zákonovny rady říšské vidí Mi se naříditi:

§ 1.

Ustanovení dodatku k volebním řádu do říšské rady o volebních okresech v Čechách, k) města, čís. 3. a 4., má se tím způsobem, že mají zníti:

3. Praha, Malá Strana, Hradčany, Josefov, Vyšehrad;
4. Kacín, Svitšov.

§ 2.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásovacím.

Ve Vídni, dne 11. června 1884.

František Josef m. p.

Tausche m. p.

100.**Výnos finančního ministeria ze dne 13. června 1884,**

jménem císaře o ústavě 4. odstavce, daného dne 2. ledna 1884. (Z. ř. 4 7.) o říši, týkající se srovnání se rozdíly daní vyvíjí se více v říšských plácích nežli v ostatních.

Ve shodě s králem uherským ministeriem finančním ustanovuje ke 4. odstavci výnosu, vydaného ministeriem finančním dne 2. ledna 1884. (Z. ř. 4 7.), že přívaz naplnoť láhva, jak náležejší k nábytku alespoň 100 lírů, nabalený býti mohou také tím způsobem, aby počet v každém jednotlivém nákladním kuse (bedně, košíku nebo sudě) 12 nebo 25 byl dělitelným.

Dunajewski m. p.

101.**Výnos finančního ministeria ze dne 14. června 1884,**

jménem císaře o státních finančních inspektorech v Řevňích Rakouských.

Hledíc k výnosu ze dne 4. ledna 1874. (Z. ř. 3 1.), jímž zavedeny byly některé změny v organizaci finančních inspektorů, ustanovuje se toto:

Pět bernorakouských inspektorátů finančních zmenšuje se od 1. července 1884. a to prozatím provisorně na čtyři finanční inspektoráty.

Seznamů těchto finančních inspektorátů a vrchních inspektorátů finančních, jakož i rozsah jejich okresů seznam jest a přidaného přehledu.

Dunajewski n. p.

Přehled

stanovišť, kde sídlí finanční inspektorové a vrchní inspektorové finanční v Berních Rakouských, a rozsah jejich okresů úředních.

Stanoviště	Dělníci	Rozsah okresu
Lince	Vrchní inspektor finanční	Hraničí svého okresu Lince a politické okresy Slavský, vílberský, poutký, bývarský a kochovský.
Wala	Finanční inspektor	Politické okresy walský, rolný, gumbický.
Brannava	Vrchní inspektor finanční	Politické okresy brannavský a stěblavský.
Schärdling	Vrchní inspektor finanční	Politické okresy schärdlingký a rolný.

102.

Nariadení, dané ministeriem práv dne 20. června 1884,

žní obec Biezkówka přiděluje se k obvodu okresního soudu makovského v Paříži.

Dle zákona ze dne 11. června 1868. (Z. č. 3. 49.) vylučuje se obec Biezkówka z obvodu okresního soudu královského a přiděluje se k obvodu okresního soudu makovského.

Toto nariadení nabude moci 1. ledna 1885.

Pražák n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XXIX. — Vydána a zveřejněna dne 27. června 1884.

103.

Nariadení, dané ministrem obchodu dne 23. června 1884,

jak upravuje se organizace státní správy železniční v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených a ustanovují se sídla dopravních ředitelství železničních, jak dle této organizace sídla budou.

Tímto vykládá se organizace státní správy železniční v královstvích a zemích na radě říšské zastoupených. Nejvyšším rozhodnutím se dne 8. června 1884. schválená. Při tom pokračuje se ke předpisu v §. 35. ustanoveníu, kdy tato organizace ve skutek vstoupí, a spolu se ustanovuje, že o. k. ředitelstvo pro státní služby železniční spojeno bude i. řízcom a. r. s generálním ředitelstvem.

Spolu podle schválení, jak Nejvyšším rozhodnutím svého uvedeníu dleto bylo, na sídla o. k. dopravních ředitelství železničních, která dle nové organizace sídla býti mají, ustanovují se města Vídeň, Lince, Innsbruck, Bělehrád, Budějovice, Plzeň, Praha, Krakov, Lvov, Palja a Spilži.

Finis n. p.

Organisace

státní správy železniční v královstvích a zemích na radě říšské zastoupených.

I. Ustanovení všeobecná.

§. 1.

Průmyslové služby po státních dráhách, jak státní ve své vlastní správě má, a po soukromých dráhách, po nichž státní vozy provozuje, jakož i provádění státních služeb železničních děje se na vrchněho dozoru ministerstva obchodního jednáním jeho přímo podřízeným, jakž úřaduje ministerstvo na ostatních železničních službách obchodního ministerstva a jest obšírně jméno: „o. k. generální ředitelstvo pro rakouské dráhy státní.“

k tomu kromě uvedených potřeb, pak kontrola příjmů vyřizuje kontrola příjmů a dopravy místní dopravní podniků veřejných;

10. správa materiálů, zejména v to opatřování a realizování nových materiálů a věcí inventurní, které dle své povahy vyžadují jednotného řízení;

11. rozhodování v záležitostech (okružnost) na úseky místních úřadů, zejména v to dozor a kontrola nad stávkami.

§ 14.

Předsedovi generálního ředitelství přidělen jest pro řízení a obchodu věcí státní personál zloz.

Obchodní ministerstvo dle své státní rady informuje povinně při činnosti do tohoto oboru na tak dlouho, jak dlouho trvá tato činnost rady.

Státní personální obor předložený buďto vícečetný důležitější věcí, které týkají se státního řízení a obchodu, obstarává následně:

- a) aby přidělena byla osoba osob při dopravních úkonech a stávkách;
- b) aby stávkami byly pokryty a dodávky pro tvorbu, po níž následuje na provozování, pokud generálním ředitelstvím přitom je uskutečňováno resp. realizováno následně uvedenou.

§ 15.

Činnost státního oboru personálního mají uplatňovat dle účelů produkce generálního ředitelství vyžadující při kontrole řízení správy a osobitě při ekonomickém řízení podniků a státních se ve správních úkonech podniků a důležitých.

Činnost státního oboru personálního obstarává, jejíž osoba není ministerstva obchodu.

§ 16.

Ministerstvo obchodní obstarává se ustanovení nové věci, přičemž generálního ředitelství (§ 12.) přidělen, které jsou samostatně předložený byli mají k rozhodnutí resp. k uskutečnění.

Ministerstvo obchodní obstarává se obstarává tyto věci:

1. vyhledávání, aby tato organizace ve svých úkonech byla, jakož i uskutečňování věcí jakož i důležitější organizací národní v místních organizacích Národního obchodu;

2. ustanovení režimů rozpisů a provádění výdajů, které do nich byly pojaty, dle úřadů zřizovaných ústředním úřadem;

3. jmenování předsedů národních generálního ředitelství;

4. jmenování odborných představitelů generálního ředitelství, dopravní ředitelství a státní správy jakož i inspektorů práce po jmenování Bedašovic;

5. jmenování, poskytování, vypracování (do výstavní činnosti) věcí úřadů správy obchodní, které mají přes 2000 Kč ročního státního, a rozhodování o disciplinárních případech jakož se týkají, jakož i místních komisí a podniků výpomocí uvedených úřadů;

6. dávání dovolených předsedovi, jeho náhradkovi a odborným představitelům generálního ředitelství;

7. uskutečňování řízení (pragmatické) státního, aby osobní a pravidla, která upravují se práce personálu, stanovy ústřední podniků a inspektorů, jakž i důležitých;

8. ustanovení, aby konaly byly technické práce předložené pro nové věci informací, aby nové věci informací byly stávkami, jakož i provádění, aby věci po nich byly pokryty;

9. dávání povolení, aby stávkami byly uspokojeny, jejich ustanovení jakož i stávkami se obstarávají nebo ustanovují, pak uskutečňování uspokojení, když ustanovení uspokojení při vícečetném vstupu konkurenční a dle příslušné částky veřejného podnikání přesahuje 100.000 Kč, za jejichž uskutečnění však, když přesahuje 200.000 Kč;

10. uskutečňování stávkami pro uspokojení, jakož i stávkami byli na při dopravních úkonech a stávkách.

III. Státní rada obchodní.

§. 17.

Státní rada obchodní skládá se z předsedy a 10 členů, kteří jsou: ministr obchodu na dobu tří let.

Z těchto 10 členů jsou: obchodní ministr:

- a) 5 členů dle volné své úvahy a 5 členů tím upravenem, že ministr financí a ministr vnitra po 2, a říšský ministr veřejnosti jeden nebo několik, kteří členem jsoucími byli už;
- b) 14 členů z ústřední komory obchodních a živnostenských;
- c) 12 členů z ústřední komory zemědělských rad a jejich ústředních spolků zemědělských.

Ze členů, jenž dle lit. b) nastávají buďto, na jednotlivé obchodní a živnostenské komory připadá tento počet:

na vídeňskou 2, brněnskou, královskou, pražskou a třeboňskou po 2, livněnskou a bratislavskou 2, bývalobudovskou a žateckou po 1 členu.

Dále na tyto skupiny, které společně zastupovali mají, a to na

horečskou, chébskou	Schromady 1 člen,
havlčkovickou, plzeňskou	1 "
slonimskou, opavskou	1 "
líbeňskou, mělnickou	1 "
havlčkovickou, teplickou	1 "
havlčkovickou, rožnovskou	1 "
olomouckou, tubuzickou	1 "
görlitzkou, halleňskou	1 "
rosickýskou, mělnickou, uplitzkou a dávnovickou	1 "

Ze členů, jenž dle lit. c) nastávají buďto, připadá po 1 členu na a. k. zemědělské společnosti ve Vídně, Švýcarskou ústřední, Království a ve Lvově, pak na zemědělskou radu pro Čechy, jakož i na spolek pro zemědělství ve vřeslavské Bukovině v Černošicích; dále na skupiny těchto a. k. zemědělských společností respektive společností pro orbu, a to v

líbeň, Salsburku	Schromady 1 člen
Olomouč, Lublan	1 "
Görlitz, Třebitz, Norim	1 "

na zemědělskou radu pro Tyrolsko a na voroněberský spolek zemědělský ve Falcké komorě Schromady 2 (a to: po 1 na l. odbor zemědělské rady pro Tyrolsko a zemědělským spolkem ve Voroněbersku, a na II. odbor zemědělské rady pro Tyrolsko);

na a. k. moravsko-slezskou společnost pro orbu, předseda a zastupující v Brně a rakousko-slezskou společnost hospodářskou a lesnickou v Opavě Schromady 1.

Určovali náhradníky zřetelová jest ministerium pod lit. a) ustanovuje.

IVI členů pod lit. b) a c) zvolených voliči a voličkami ústřední komory ústřední buďto náhradní.

§. 18.

Takže osoby, které jsou členy příslušné komory obchodní a živnostenské, respektive zemědělské společnosti (zemědělské rady), buďto nastávají, aby byly jmenovány do ústřední rady státní.

Nastávají rovněž, když uplyne jejich funkční doba, mohou opět nastávat býti.

Obchodní ministři jest zřetelová, aby předseda a členové stát v kolektivní radě státní kteří před uplynutím tříleté doby funkční se uprášili, a obzvlášť jestliže některý člen svých funkcí nemůže dále vykonávat buď pro nemoc nebo jinou překážku ochrání svého místa (je komou jen s velkým námiem, aby místo svého povolení náhradníka, zastupujícího předsedu členu zastup.).

§. 19.

Státní kolonizační rada jest oprávněna a zavázána podlévat své činnosti zákonem a výše uvedeným zákonem, kterými řídkají se záležitosti obchodních, průmyslových, zemědělských a lesnických.

Dotčená státní kolonizační rada, pokud jde o dráhy, po níž má být vedena pracovní, podléhá jim tyto věci:

- a) výše uvedené záležitosti, jestliže se týkají, zejména tyto záležitosti, jimiž ustanovení byla mají normální záležitosti pro státní a obecní, jak záležitosti, jak záležitosti se má záležitosti výše uvedených a důležitých;
- b) železnice, jestliže do rána dráha (pro železnici a státní státní) ustanovení byly;
- c) záležitosti, aby ustanovení byla přeložena zemské státní, pokud záležitosti o ustanovení ustanovení, jak ustanovení ustanovení, pokud ustanovení také záležitosti se pozna přechodních poměrů výše uvedených;
- d) záležitosti, jak ustanovení se mají dotýkat a práce.

Kromě toho státní kolonizační rada jest zavázána k vyřízení ministerstva obchodu podlévat své činnosti a výše uvedené, kde záležitosti byla mají dopravní podlévat kolonizační, dopravní záležitosti, záležitosti materiálu a záležitosti pro ustanovení dráhy.

Státní rada kolonizační má dáti dotazy a záležitosti činnosti vzhledem k ministerstvu, po níž má být vedena pracovní.

Kada také ve výše, kde záležitosti vzhledem se její působnost, má dáti také záležitosti, které vzhledem se k jiným kolonizačním a k ustanovením kolonizačním záležitosti.

§. 20.

Státní rada kolonizační obchodu se k záležitosti své působnosti k povinnosti ministerstva obchodu, vzhledem zejména dráha do rána, a to a jsou a na podléhat.

Předseda k záležitosti státní rady kolonizační má dáti předseda také záležitosti, kteří zejména záležitosti státní záležitosti kolonizační.

Státní rada kolonizační předseda obchodní ministerstva a jako záležitosti jeho v státní radě kolonizační záležitosti předseda generálního ředitele.

Jestliže by měl minister obchodu má předseda zasloužit se záležitosti, obchodní ministerstvo ustanovení záležitosti.

Státní rada kolonizační vzhledem k záležitosti ustanovení a že jednatelů ráda obchodní ministerstva vzhledem.

Státní rada kolonizační podlévat své činnosti zákonem a výše uvedeným zákonem, zejména zákonem přeložených činnosti státní.

Záležitosti státní radě k záležitosti záležitosti záležitosti do předseda.

§. 21.

Činnost státní rady kolonizační, zejména záležitosti záležitosti, záležitosti mají záležitosti do rána obchodní ministerstva nebo jako záležitosti.

Funkce záležitosti jest záležitosti záležitosti, v záležitosti záležitosti záležitosti.

Činnost, která se záležitosti záležitosti, mají záležitosti na záležitosti záležitosti a při záležitosti ve záležitosti vzhledem se jako záležitosti v záležitosti záležitosti vzhledem se záležitosti záležitosti a záležitosti.

Také záležitosti se jim záležitosti záležitosti, které jim záležitosti, záležitosti záležitosti záležitosti záležitosti.

IV. Dopravní ředitelství kolonizační.

§. 22.

Dopravní ředitelství kolonizační má ve svých obchodních záležitosti zejména generálním ředitelem vzhledem (§. 2.) záležitosti záležitosti dopravní záležitosti v to záležitosti v záležitosti a záležitosti materiálu jakost i záležitosti nové záležitosti, pro které záležitosti zejména záležitosti záležitosti záležitosti záležitosti záležitosti záležitosti.

Dopravní ředitelství telegrafní odpovídá za bezpečnost a pořádek vozy ve svých obcích za vyzvednutí též telegrafního ze dne 15. listopadu 1923, Z. ř. č. 1. a z r. 1923, a podobně jsou v tomto směru činní a kontrola generální inspekce národních drah.

§. 23.

Každý dopravní ředitelství telegrafní jest jednotným úřadem pro tři hlavní odvětví služeb (úřednická dráha, doprava, výprava vlaků), pak pro všeobecnou administrativní věc patříají k tomu i správa materiálů.

Ještě jsou pořízeny: orgány, které jako nejvyšší místa služební tří hlavních odvětví služebních konají službu, pak inspekční pro starbu a úřednické dráhy, skladné materiálů a dělnické oděty, které obdrží zvláštní instrukce, jak věci má řídy.

Pečlivě poukazuje dopravních ředitelství telegrafních vyhláší a pravidla pohledu stanic (dopravního úřadu telegrafního) v síle dopravního ředitelství, která s nich povědí dle zvláštní.

Výhledem stanic byli místa zvláštní pohledu dopravního ředitelství.

§. 24.

Obchodní ministr a Nejvyšším schválením měl místa, kde státní buď dopravní ředitelství telegrafní, nebo při tom požadavků služebních.

Generální ředitelství se zvláštním schválením ministra ustanoví síle dopravních úřadů, odkohi pro úřednické dráhy a skladné materiálů, nebo také, jako ústav a rozložení materiálů ve služebním směru též.

§. 25.

Každý dopravní ředitelství telegrafní má vcelku úřadů na předstev, jehož titul jest „dopravní ředitel.“

Ředitel tento jest odpovědný a sám upravy, zvláště z bezpečnosti, pořádku a z pravidelnosti vozy v obcích dopravního ředitelství.

Dopravní ředitel přiděluje jest úředníků, jakož i potřebný personál pomocný.

Všichni úředníci dopravního ředitelství telegrafního mají konat službu dle platných předpisů a poukazů dopravního ředitelství vydaných.

Jedinci též dopravních ředitelství telegrafních ustanoven bude se schválením obchodního ministra.

§. 26.

Dopravní ředitel zastupuje dopravní ředitelství telegrafní ve všech a dle se má prováděti právní úkonech.

Dopravní ředitel jedná ve všech záležitostech přímocí dopravního ředitelství telegrafního přidělených přímo a přidělenými úřady vojenskými a civilními též samí, kteréž mají v obcích dopravního ředitelství, pak a generální inspekci národních drah a se stávajícími úřady jiných ústavů dopravních.

Dopravní ředitel vyhovět má bez všeobecných požadavků vojenského ministerstva úřednického, kteréž týká se dopravy vojenských vojáků a potřeb vlnitých v obcích vlastním, a reklamováním, je-li toho třeba, příslušné prostředky dopravní.

Jednáte transporty vojenské přímocí mají vlastního obvodu, dopravní ředitel, k obvodu se úřednickým úřad vojenský byl chránit, ve všech a dle stávajícími úřady soustředěni má upatřit toho třeba, aby vojenský transport byl převzat a dle dopravní.

§. 27.

Dopravní ředitel jest povinen upatřit, aby vyřídí náležitě zrovnána byla ve službě, a dělníci k prováděti job, přidělovati potřebné orgány, aby se prováděti plně, a podobně o povahách jejich souhlasem, jakož i se možná hospodářskou správou.

z dopravy mek nepřesáhne 100 al., a při dopravě zboží 1000 al., pak kontrolovatí přijem z dopravy místní:

18. pronajímání místa ke skladování a poskytnutí lokality, jakož i skrovnatí z odjezdu až do 100 al.;

19. škrovnatí při řízení konkurenčního, jakož i škrovnatí nezkrvnatí stavky pohří dráhy a nádrží;

20. škrovnatí pohřídky a stavky ve vlastním obvodu;

21. upravování díky, pokud podmínky jsou upravována ředitelstvem telegrafnímu, a skladním materiálu, obě tyto věci dle pravidel a tím vydaných;

22. uplatňování práva pohřídky materiálu uplatňujících a vial inventurních vyřizuje věci, jakož povaha díky, aby byly jednoduše upraveny (jako pohřídky dopravní, věci skladní, kateje atd.).

§. 20.

Material (§. 20. č. 22.) uplatňovatí buď dle schváleného rozpočtového materiálu a nákladu, buď dle uplatňující dopravní.

Dědky, jakož rozpočtová hodnota dosahuje nebo přesahuje 5000 al., buď dle uplatňující z pravidel cestovních oficiálů na skladě vstřebání veřejné konkurenční a náklady buď dle toho polních, jest uplatňující náklady vial.

Pravomocí se náklady, neboť přičítání těchto k nákladům cest, uplatňují také k výhledu dle vřechů nákladů na doroz vřechu, k nákladům na dopravu na místo odjezdu, k nákladům na přemětu a rozložení, jakož i k uplatňování ostatním z toho vznikajícím, pak k vřechovosti a hodnověrnosti pohřídky. Za stavky obkrovnatí nákladů měřem díky buď přednost pohřídky a prvotní vřechů vlastního obvodu.

Jest škrovnatých stavky proti vřechovostu vřechovostu řízení oficiálů, jakož na př. povahy řízení, škrovnatí polní vřechů pohřídky, buď dle schválení, le se spolu uplatňují vial, dědky dle schválení dráhy, jakož i dědky hodnota měří až do 5000 al., při nichž vřech uplatňují, jakým mají být náklady, vřechovost buď dle pravidel obkrovnatí, vřechovost vřechovost konkurenční nebo kateje a ruky (skrovnatí). Kateje a ruky (skrovnatí) dle schválení jest také vřechovost kateje, kateje jest také přičítání, uplatňují dědky v meziků jednoduše cest v rozpočtu na náklady vřechů na vřechovost pohřídky vial jakých stavky dle toho polních dle řízení při řízení konkurenčním polní vřechovost.

Také v vial připadnosti polní vřechu, le se stavky vřechů pohřídky přednost díky vřech vial vlastního obvodu.

Tyto předpisy platí vřechu, buď dopravu ředitelstvem telegrafní náklady práce.

V. Ústavní ústava a náklady.

§. 20.

Pravomocí vial uplatňují vřechu (vřechu, pohřídky, obkrovnatí, uplatňují atd.) jest buď vřech (vřechu) nebo dle schválení (vřechu) vřechovost.

Práva a povinnosti pravomocí upravována buď dle práv náklady, vřechu nákladů (vřechu pragmatika), který se vřechu nákladů vřechu nákladů od generálního ředitelstva vřechu buď, a vřechu nákladů předpisy vřechu, na skladě toho vial vydaných, vřechu nákladů vřechu nákladů vřechu nákladů.

Zaplatění vřechu a zaplatění vřechu a vřechu vřechu buď vřechu nákladů (vřechu nákladů) dle pravidel dle pravidel vřechu a dle pravidel, jest vřechu k tomu kateje vřechu buď dle vřechu nákladů.

§. 21.

Řízení ve vřechu disciplinárních vřechu vřechu nákladů vřechu nákladů buď vřechu nákladů (vřechu pragmatika), jest dle §. 20. vřechu buď a při vřechu nákladů buď vřechu, le při kateje dopravu ředitelstvem telegrafnímu jakož i při generálním ředitelstvem vřechu buď disciplinárních kateje, buď dle vřechu vřechu nákladů disciplinárních vřechu le buď vřechu nákladů.

§. 18.

Pokud předpisy tyto (§§. 16., 17.) nezakládají řízení práv a povinností, pravidla pro státní úředníky a státní služby platně vztahují se obdobně na definitivně ustanovené úředníky, podúředníky a služby státní správy koloniálních.

§. 19.

Obchodní ministr má právo kdykoli nařídit, aby úřadem obchodního ministerstva, generální inspekcí koloniálních dock a státní správy koloniálních státníci se nebo služba vykonávali.

Práva, která přísluší státním úředníkům, k nimž vztahují se předpisy výše uvedené ze dne 15. dubna 1893. (Z. ř. č. 47.), vztahují se však zároveň, jestliže úředníci této kategorie státní v oboru státní služby koloniálních.

§. 20.

Vykonávají povinnosti koloniálních dock platných předpisů přísluší zejména zejména státní služby dopravní a dopravních ředitelství koloniálních, k tomu dle instrukcí povolávají, pak odhrazují působnost generálního ředitelství.

Personál k výkonu povinností služby povolávají podle §. 102. vztahujícího řádu koloniálních dock dle příslušy osazení delegací k těmto orgánům státní správy koloniálních.

§. 21.

Tato organizace nabude moci 1. srpna 1894.

Tímto dekretem ustanovení, a si se souvisejícími, postupy přímými, vztahují „základové k organizaci vesky státní provozované na územích koloniálních státních a na koloniálních územích, po kterých státní vesky provozuje“, vydání ministerstva obchodního ministerstva dne 22. srpna 1893. (Z. ř. č. 53.).

Ředitelství státních státek koloniálních, dle §. 16. nařizoval obchodní ministerium dne 22. srpna 1893. (Z. ř. č. 118.) vydává úřadem, zejména podle s generálním ředitelstvím vesky dock, který obchodní ministrem ustanoven bude.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXX. — Vydána a rozeslána dne 2. července 1884.

104.

Lístina o koncesi, daná dne 12. května 1884,

ke staré kolenní lokomotivě ze sv. Hypolita do Tullna s odbočkami.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavanský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož privilegovaná rakouská banka zemská ve Vídni a rakouská společnost
 dráh místních v Praze žádaly na propůjčené koncesi ke staré místní dráhy
 ze sv. Hypolita do Tullna i s odbočkami a tratí pokračovacími a k vozbě po ní,
 vidí se Nám, uskutečnit obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčiti jasnou-
 rým oběma společnostem dle zákona o povolování kolenní, daného dne 14. srpna
 1854. (Z. Ř. č. 238.), jakož i dle zákonů, daných dne 26. května 1860. (Z. Ř.
 č. 64.) a dne 26. prosince 1862. (Z. Ř. č. 160.), koncesi tato:

§ 1.

Propůjčujeme privilegované rakouské bance zemské ve Vídni a rakouské
 společnosti dráh místních v Praze právo staré kolenní lokomotivě, jež stísněna
 býti má jako místní dráha o kolejích pravidelných, ze sv. hypolitské stanice
 dráhy císařovny Alžběty pta Hohenzenburg, Traismasser a Judenau do Tullna,
 by připojena byla k dráze císaře Františka Josefa, a právo jezdit po ní.

§. 2.

Koncesionári jsou dále zavázani k žádosti správy státní vystavěti ještě následující trať železniční, jež jsou dílem odbočkami této státní dráhy, dílem pokračováním povolené dráhy níže:

1. z Judenavy do sv. Ondřeje-Wördern,
2. z Traismaura nebo z jiného vhodného místa trať sv. hypolitsko-traismaurské do Mastern,
3. z Mastern nebo jiného vhodného místa odbočky pod čí. 2. uvedená až do Kremsu se státním mostem přes Danaj,
4. z Kremsu, eventuelně z jiného vhodného místa abedorisko-kremského odvětví dráhy císaře Františka Josefa přes Langenlois a údolím kampským do Kollu a až k stanici sigmoidsherburské,
5. z Tullna, eventuelně ze sv. Ondřeje-Wördern až do Vídně pomocí druhé koleje, která ke dráze císaře Františka Josefa připojena bude,
6. z Klosterneuburka údolím potoku kirllingského (parci tramway) a spojití j na vhodném místě s trať sv. hypolitsko-tullnskou.

Státní správa je tenkrát žádati bude, aby sítěny byly železničné trať pod čí. 1., 2., 4., 5. a 6. dočasně, když dle jejího úsudku pokládá za, že bítimě kapitálu, jehož tím snova přibude koncesionáři, ukraji se ryznm výtěžkem železničné trať navě sítěno, jež pojistěna bude smlouvami deprivatni, příspěvky interesentů nebo jiným způsobem, připočteno k němu i skutečný ryzn výnos železničných trať jž vystavěných, pokud výnos tento přesahuje bítimě kapitálu na ně vynaloženého, při čemž pro akcie počítána buď dividendy šestiprocentní.

Toto ustanovení platí obdobně i o pokračovací trať pod čí. 3. uvedená, při čemž však pro tuto trať železničnou včetně mostu danajského nemá do čího pojato býti větší roční bítimě nežli 5-1 procent nákladu na stavbu od koncesionáři skutečně učiněného.

Koncesionáři jsou také zavázani — předpokládaje, že odbočka pod čí. 2. bude vystavěna — ke stavbě dočasného mostu danajského, ježžie by jiným podnikatelem byl vystavěn, příspěvi státnou skutečných nákladů stavebních, když dle úsudku státní správy zajistěno bude utvoření tohoto příspěvku při ze sta ročně buď dávkami interesentů nebo jiným způsobem, počítaje k tomu přebytky ryznho výnosu ze železničných trať vystavěných v ústavci, jež předložena předcházi.

§. 3.

Těmto železným dráham povoluji se vřehody tyto:

- a) správní budou kolkův a poplatkův ze velikých směr, knihovních nápisů, žádostí a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojistěni draků z kapitálu a vesky potřebných, a to až do početi listy, což i rozumí se o jednáních dočasných při nabývání pozemků, při stavěni a udržení drak, a to až do konce prvního roku vosažení;
- b) správní budou kolkův a poplatkův z prvního vydání akcii a prioritních obližen počítaje v to i listy náimné, a za kolkování nápis prioritních obližen, jakož i poplatku převodného, který vezje při zakupování pozemků;

- c) zprávy budou poplatků a tax, jež zapraví by bylo za propůjčení této koncese a za užívání této listiny a ní;
- d) zprávy budou daně a výdělek a z příjmů, od zapravování kolikových poplatků hospodářských, jaké i vcelkem nové daně, která by nákony přitími byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 4.

Koncessionáři jsou svázáni ihned stavěti státní dráha ze sv. Hypolite do Tallin a j. nejdéle do 1. máje 1898. dokončíti.

Při odbočcích a tratích pokračovacích v §. 2. uvedených obchodní ministerium, vypracovav koncessionáře, učí při každé svlétně, kdy stavba počata a kdy dokončena býti má.

Vystavěná trať buďto ihned veřejně vešle odovzdány a po celou dobu koncese buditi po níž pravidelná vozba provozována.

Za dodržení lhůt stavěních koncessionáři jsou povinni dáti jistotu desíti tisíc rublů (10.000 r.) v cenových papírech k ukládání státních peněz s právními.

Jestliže by závazky stroha dotčené nebyly dodrženy, jistota tato má být proklátna býti za propadlou.

§. 5.

K vystavění těchto povolených dráh propůjčuje se koncessionářům právo expropiace dle ustanovení příslušných předpisů národních.

Totéž právo bude jim propůjčeno také při pobočných drahách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, ně jestliže státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 6.

Koncessionáři chováni se mají při stavěni povolených dráh a při dopravě na nich dle této koncese a dle podmínek koncesních, které učí ministerium obchodu, jaké i dle příslušných zákonů a zákonů, zejména dle zákona o povolení telegrafie, daného dne 14. máje 1864. (Z. Ř. 2. 238.) a též o dopravě na telegrafních, daného dne 16. listopadu 1861. (Z. Ř. 2. 1. z r. 1862.), pak dle zákonů a zákonů, jež přitími snad vydána budou.

§. 7.

Koncessionářům propůjčuje se právo se svlétním povolením správy státní a za podmínek od ní položených práva a závazky z této koncese vzniklé převésti na jinou společnost akciovou, která v této příležitosti vzejde ve všech práva a závazky koncessionářů.

Summa skutečného též i nominálního kapitálu zakladacích telegrafních tratí §§. 1. a 2. uvedených schválena buď správou státní.

Veškerý kapitál zakladací buditi v té době, po kterou koncese bude mít platnost, dle ustanovení plánu od správy státní schváleného splacen.

§. 8.

Vojsko budí dopravovinou na levnější cesty, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících na železnici císařevny Alžběty, po které železnici vozu provozuje stát, každé duby plně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obojí polovice Hle, k zemským státním Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet armády, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru strážnímu soudů civilních ve Vídni, k četnictvu a k vojensky účelově strážní finanční a bezpečnosti.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o zjednotění a pobytově chování všech výpravcích k transportům vojenským a o pomoci vespolek zapůjčováním vozů a strojů při všech transportech vojenských, též k organickým ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení železnic vojenských, jakož i k dodatečným úmluvám o transportu nemocných a poraněných, k dopravě ležmo dodaných na účet armády vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Takéž zavazují se koncessionáři, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností drah železných v příčině vespolek pomocí osobami při všech transportech vojska a k předpisu o dopravě vojska po železnicích.

Tímto závazky učinění jsou koncessionáři jen pětlet, pokud mohou se vyplnit dle sekundární povahy povolené trať a dle polehčení povoleného v příčině záloh, vstrojení a účelové dopravování, o čemž rozhodování přísluší ministeria obchodu.

Koncessionáři zavazují se, že státní budou mít k vysloužilým podlétejníkům vojska, válečnického loďstva námořního i obrany zemské při obsazování míst služebních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872 (Z. č. 3. 60.).

§. 9.

Koncese a ochrana proti stavbě nových železnic, v §. 9, lit. b) zákona o povolení železnic vyřknutá, bude platnou mít po čtráctácti (14) let, počítaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní mále koncesi tato prohlášení za ukáleni dřívě, než tato lhůta dojde, když by se stávkám, co se týče počtů a dokonání stavby a počtů i nepřetrženého provozování jízdy (§. 4.), pak přeměňování vozby (§. 10.), dosti neudělilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se oněměti dle §. 11., lit. b) zákona o povolení železnic a jmenovitě kráseni politickým nebo finančním.

§. 10.

Vozba po železničských tratích, pro něž dána jest tato koncese, provozována bude státem na účet koncessionářů.

Podmínky této vozby ustanoveny budou vzešatí úmlouvou, kterou státní správa s koncessionáři učiní.

§. 11.

Správa státní ustavuje sobě právo, dráha zde povolenou po jejím dostavění a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za hotovou náhradu koncesionářům danou.

Pro ustanovení ceny nákupu vypočten se roční ryzi výnosy podniku za tři leta, které předcházejí skutečnému nákupu, od toho odečte se ryzi výnos nejprůmyslivějšího roku, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních dvou let.

Fakci by průměrný ryzi výnos také vyhledaný nedosahoval sázech se zmanu, které za doby koncesionářské jsou k čtyřprocentovému zdražení a ke splacení nominalního kapitálu zakladatelského, od správy státní schváleného, ustanoví se tato sazba jakožto cena ryzi výnos, který se při vyměření ceny nákupu položí za základ.

Pravidlo toto platí i tehdy, jestliže by dráha nakoupena byla dřívě, než by třetí rok všeobal vyšetřel.

Náhrada, jež dána bude, zálohou má v důchodu, jež rovná se dotčenému ryzi výnosu průměrnému respektive minimálnímu a jež vyplacen bude koncesionářům po ukončení doby koncesie v pololetních lhůtách prvních dne 30. června a 31. prosince každého roku.

Státní vyhrazeno jest právo, kdykoli místo důchodu jež nedostupného zaplacení hodnota kapitálu jeho diskontovanou ročně pěti se sta, úroky a úročené počítaje.

Odehlt-li se stát k zaplacení tohoto kapitálu, má na vůli, splatiti jej buď v hotovosti nebo v státních úpisích dlouhých. Státní úpis dlouhý buďte při tom počítány dle kursu, jaký státní úpis dlouhý stejného druhu počítávaný nebý v pololetí právě předcházejícím na vidělké burse dle průměrných kursů úředně zasměnaných.

Zákupem dráhy a zde dne tohoto nákupu nebude stát bez další jakékoli náhrady nezvratného vlastnictví a polítky povolené tratí se všemi k ní příslušnými všemi movitými i nemovitými, počínaje v to i obou dopravní, sázeby materiální jakož i fondy dopravní a rezervní a kapitálu zakladatelského úřadé, až pokud by těchto na zvolení správy státní buď zcela neb částečně nebýlo již spotřebováno.

Státní správě ustavuje se právo, za těchto podmínek toliko nakoupiti pokračované tratí v §. 2. pod č. 5. uvedenou, při vyměření ceny nákupu přičítáno buď zde k ryzi výnosu této tratí kolektivně, jež zvláště vyšetřena bude, respektive k zakladatelskému kapitálu jejím.

§. 12.

Jakž pomine koncesie a tímž dnem nabude stát bezplatně nezvratného vlastnictví i polítky kolektivní povolených a veřejného movitých i nemovitých příslušenství, počínaje v to i obou dopravní a sázeby materiální, jakož i dopravní a rezervní fondy a kapitálu zakladatelského úřadé, až pokud by jich se zvolením správy státní buď zcela neb částečně nebýlo již spotřebováno (§. 11.).

Jakž koncesie tato pomine, též i když kolektivně se zakoupí, podíl koncesionářů vlastnictví fondů rezervního a vlastního výnosu úřadé i aktiv

na některým zůstávajících, též zvláštních staveb a budov, z vlastního jmění státních nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí je správa státní zmocněna, doložitelně vyžadováno, že nejsou přiklusem k těmto koncesím.

§. 13.

Správa státní má právo sjednat si jistota, zdali stavba železnic, jakož i ostatní věci ve všech částech náležitě a důkladně jest vykonána, i může naříditi, aby vadý v této příčině se odpravovaly a odstranily.

Poněvadž dle §. 11. státní přísluší právo nakupní, jsou koncessionáři zavázáni předložiti státní správě ke schválení smlouvy stavební a dodavatní, dříve nežli je učiní.

Správa státní má též právo, aby svým úřadováním k tomu ustanoveným nahlížela v hospodaření, a obzvláště každým způsobem, který uzná se vhodný, skrze dozorního úřadovce na základ koncessionářů výsledného dohlížeti, aby stavba prováděna byla dle projektů a smluv.

§. 14.

Správě státní zůstává se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla vjatrána dána, porušily se opět aneb nespĺnily závazky v listině o koncesi neb v podmínkách koncesse neb v smlouvě smlouvené, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona potřebné a prohlásila dle okolností ještě dříve než koncesse dojde, koncesi za ukálenou.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesse nikterak nejednal, a nepřijímajíc koncessionářům právo, před soudy Národní domlouvati se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem úřadům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad touto koncesí a nadě všim, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděly.

Tomu na svědomí vydáváme tento list, opatřený velkou pečeti Náš, ve Vídni, Našem Hrádku, hlavním a sídelním městě, dvacátého dne měsíce května léta Páně tisícého osmístého osmdesátého čtvrtého, panování Našeho roku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

105.

Zákon, daný dne 1. června 1884,

aby v Dalmatsku potlačena byla nemoc škrliva.

S převeděním obojí ustanoveny rady říšské vůli Mě se naříditi:

§. 1.

Abý potlačena byla nemoc škrliva v některých krajinách Dalmatska jest, povoluje se státní příspěvek až do 30.000 zlatých, jenž dle potřeby vřaděn buď do rozpočtu státního.

§. 2.

Tento příspěvek máti jest ustanoven, aby utrazeny byly náklady, k jejich náhradě navržené jsou obce dalmatské dle zemského zákona ze dne 14. prosince 1883. (Z. n. S. 26.) o užívání a správě veřejných nemocnic obecních, pak aby napraven byl mimořádný náklad, jehož třeba, aby tento zákon a výsledkem se nemínil.

§. 3.

Státní správa má o to pečovati, aby opatření, k potlačení tohoto zla potřebná, byla provedena jednotně a v časě co možná nejkratším. Státní správa vydání má vhodná zařízení policejní zdravotní a sjednává se s výborem zemským opatření, aby osoby, které potřebují opatrování a léčby, chovány byly v evidenci a podrobeny byly lékařskému dohledování, jež zrovněná se se zvláštní povahou nemoci.

§. 4.

Osoby škrlivem stížené nebo škrlivem podezřelé buďte odváděny do nemocnic pro ně ustanovených, třeba-li toho, i nuceně.

Z toho dopouští se výjimka jen tehdy, když není poskytno, že příslušná osoba dává se od lékařů léčiti jinakým způsobem, při němž přecezena býti nemůže nemoc na jiné osoby.

§. 5.

Měnu ministři vnitřních a Měnu ministři finančních jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

V Šoproni, dne 1. června 1884.

František Josef m. p.

Tanase m. p.

Dumański m. p.

100.

Nařízení obchodního ministra ze dne 1. července 1884,

jež má se vztáti předpisy dopravního řádu, jež nařízením ze dne 19. června 1874. (Z. Ř. č. 75.) dána byla pro telegrafy v královstvích a zemích na říšské rašé zastoupených, respektive nový došlov přílohy D k němu, nařízením ze dne 15. říjí 1881. (Z. Ř. č. 199.) a ze dne 1. května 1883. (Z. Ř. č. 52.) zavedených.

V dopravním řádu, jež nařízením ze dne 10. června 1874. (Z. Ř. č. 75.) dána byla pro telegrafy v královstvích a zemích na říšské rašé zastoupených, respektive v novém došlov přílohy D k němu, nařízením ze dne 15. říjí 1881. (Z. Ř. č. 199.) a ze dne 1. května 1883. (Z. Ř. č. 52.) zavedením, máti respektive doplňují se následující paragrafy a odstavce způsobem tímto:

§. 45.

Odstavec 1. má zníti:

Dodací listy skládá se ze listů expediční a dopravní a nesmí činiti více než:

1. při listě expediční 1 den,
2. při listě dopravní pro každýž třeba jen začatek 300 kilometrů 1 den.

Listy tato počítá se listy, které následují po spuštění listu nákladního počtu nebo po vydání listu zavazadlového neb obecního, a jež dodržena, když dobytek ve listě této po kterouž jest na příslušné stanici, aby byl odebrán.

Když dobytek jest na stanicích napajecích, běh listy došlov jest zastaven.

Poznámka: Od nejvyššího řádu domovského při vniterné dopravě rakousko-uherské pro přešed z jedné dráhy na jinou dráhu anebo i pro přešed z jedné trati na jinou trať téže správy telegrafní povolená býti máti příloha ke listě expediční nejvíce 6 hodin pro každý přešed.

Běh listů dodacích jest také zastaven o to, až zdrží se doprava dobytek prohlídkou světelářskou.

O počítání listů, jakož i o následcích expedičního došlov platí ostatně předpisy, jež obsaženy jsou v odstavci III. o zbeží rychlém.

Poznámka: Ve vniterné dopravě rakousko-uherské platí to podobně, když doprava děje se dle zaby pro zbeží rychlé; předpisy odstavce III. platí tedy dle toho, udali dobytek dán byl k dopravě jako zbeží rychlé nebo nákladní.

Odstavec 2. a 3. zůstávají nezměněny.

§§. 49. a 50.

Ka §. 49. a ka §. 50., člá. 2., odstavci 2. buď došloeno:

Poznámka: Odevadává-li se zbeží k dopravě v Rakousko-Uhersku expediční počat stanic zasylací (vyjímaje, že by zbeží

uloženo býti smělo, až by jeho doprava pohodlně možnou byla (§. 56.) vytištěna buď na listě nákladním bez předání po úplném odevzdání před odesylatelem nebo jeho zřizovatelem a ještě dříve, nežli vydá se listek podací.

§. 57.

Odstavec 1. má zníti:

Každá správa železniční vyhlásí se osobami pro dopravu ve svém obvodu železničním lhůty dodací, které skládají se ze lhůt dopravních a expedičních a jež přeshorosti nesmíjí tyto položky maximální:

a) Pro zboží rychlé:

1. expediční lhůta	1 den,
2. dopravní lhůta pro každých třeba jen sazbych 100 kilometrů	1 den.

b) Pro zboží nákladní:

1. expediční lhůta	3 dní,
2. dopravní lhůta při vzdálenosti až do 100 kilometrů	1 den,
při větších vzdálenostech pro každých dalších 200 kilometrů třeba jen sazbych	1 den.

Odstavec 2. má zníti:

Dopravuje-li se zboží z obvodu jedné správy do obvodu jiné správy sousední, počítají se lhůty dopravní dle velikosti vzdálenosti mezi stanicí podávací a řádovací, kdežto lhůty expediční počítají se jen jednou, neohledně k tomu, skrze kolik správních obvodů doprava se dělá.

Poznámka: Od nejvyššího úřadu dozorcího při vnitřní dopravě rakousko-uherské pro přečech od z jedné dráhy na jinou dráhu anebo i pro přečech od z jedné trati na jinou trať téže správy železniční povolená býti může přírůžka ke lhůtě expediční při zboží rychlém nejvíce 8 hodin a při zboží nákladním nejvíce 12 hodin pro každý přečech. Pro převozy po spojevacích drahách ve větších místech a přes řeky bez mostů (pomocí přepraviště) povoleny býti mohou příslušné správě od nejvyššího úřadu dozorcího ještě další přírůžky ke lhůtám.

Odstavec 3. má zníti:

Správám železnic stanovuje se, aby se mimořádných poměrů obchodních ustanovily a vyhlásily přírůžky ke lhůtám buď se schválením dozorcího úřadu nebo s výhradou tohoto schválení.

Odstavec 4. stanoví rozměry.

Odstavec 5. počítá platnosti.

Odstavec 6. až 8. stanoví rozměry.

§. 57.

K odstavci 1., b) buď doloženo:

Poznámka: Ve vnitřní dopravě rakousko-uherské neručí se za zlomení litiny železné, pokud státi se může vnitřnou povahou materiálu (napjetím v litině, hrubými vadami litiny).

Příloha D.

Číslo XXXVIII. Jakého posledního odstavce buď doloženo toto ustanovení: „Plyná kyselina uhličitá přijata bude k dopravě jen tenkrát, když tlak její nepřesahuje 30 atmosfér, a když odevzdá se ve schránkách ze železa svazného, železa lišho nebo z oceli lité, které při úřední zkoušce nejméně rok před odevzdáním předlovením, nezávadně urvala tvaru, vydržely tlak nejméně o polovici větší, nežli jest tlak kyseliny uhličitá při jejím odevzdání. Každá schránka musí býti opatřena otvorem, jenž dopouští ohledně vnitřních stěn schránky, zátkoukou pojistovací, kohoutkem k vypouštění vody, zátkoukou naplňovací respektivě vypustnou, jakož i manometrem a musí každého roka úředně býti zkoušena, zda jest ve stavu dobrém. Z úředního záznamu na schránce, jenž na místě snadně viditelném má býti učiněn, ať stejně jest označen, kdy a pro jaký tlak schránka zkoušena byla. V náhledním listě buď uvedeno, že tlak odevzdání kyseliny uhličitá, i když teplota stoupá na 40 stupňů Celsiových, přesahovati nemůže tlak 20 atmosfér. Zásylací stanice přesvědčují se má, zda šitřeno bylo těchto předpisů, a srovnáje manometr se záznamem zkušebním, zvláště o tom se přesvědčují, že schránky dostatečnou měrou pro tlak byly zkoušeny.“

Změny, respektivě dodatky svrchu uvedené nabudou platnosti při lidších dodacích (§§. 45. a 57.) 1. října 1884, v ostatních věcech pak 1. srpna 1884.

Královský uherský ministr komunikace, s tímž o věci této jsem se dohodl, vydá současně stejné nařízení pro železnice v zemích koruny uherské.

Pine m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXI. — Vydána a rozosílána dne 3. července 1884.

107.

Narižení ministerií věcí vnitřních, obchodu a financí, dané dne 1. července 1884,

Jak zakazuje se dříve a přívaz hadří, starého lanoví, starých látk, námořní prádla a upotřebeníh látkových věcí k obchodu určených ze Francie, Alžírka a Tunisu.

Pro nebezpečnosti, že by nakažlivé nemoci mohly býti zavlečeny, zakazuje se ve shodě s královskou úborskou vládou dříve a přívaz hadří, starého lanoví, starých látk, námořní prádla a upotřebeníh látkových věcí ze Francie, Alžírka a Tunisu, pokud věci tyto určeny jsou k obchodu.

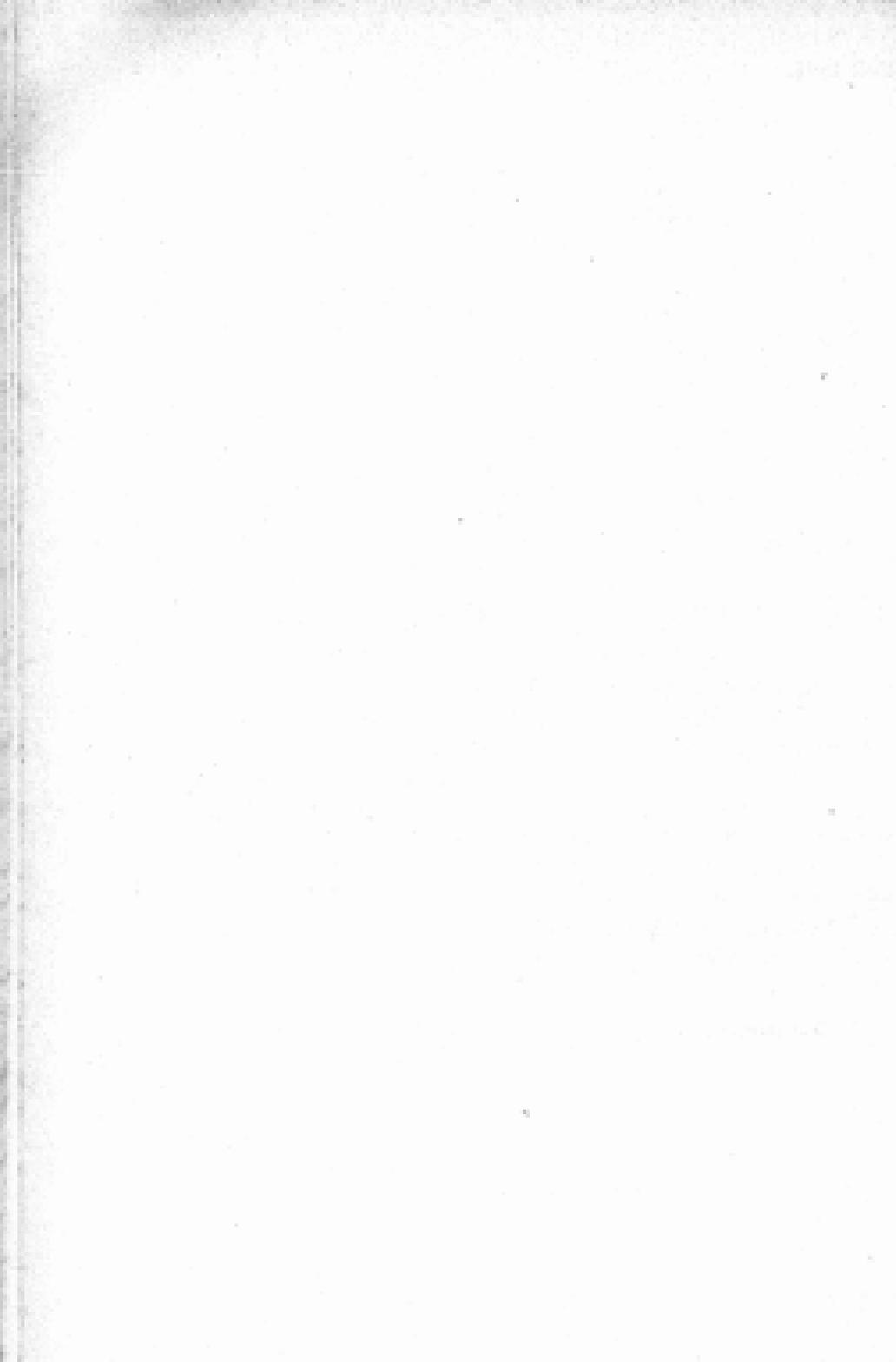
Toto narižení nabývá moci tím dnem, kterého oznámeno jest příslušným úřadům celním, respektive námořnickým úřadům sdělovatelná.

Ministerské narižení, vzhledem k Egyptu dne 14. července 1883. (Z. č. 129.) vydané, platí i dále.

Tausche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXXII. — Vydána a rozeslána dne 5. července 1884.

108.

Narizení, vydané obchodním ministeriem dne 19. června 1884,

jakž bude ze z oběhu poštovních známky roku 1885. vydání.

Prvního srpna 1884. od c. k. úřadů poštovních a od prodávatě poštovních známek smáji prodávati se toliko poštovních známky roku 1883. vydané, avšak stranám, které po 31. červenci t. r. ještě mají poštovních známky roku 1867. vydané, jest dovoleno, užívati jich až do konce října t. r. k frankování své korespondence nebo vyměňují je za nově u některého c. k. úřadu poštovního.

Pa měloť října takovito výměna není více dovolena a s korespondencemi, které pošlají 1. listopadem 1884. jsou opatřeny poštovními známkami roku 1867. vydanými nebo které jsou v takovýchto obálkách, malují se jako s korespondencemi nefrankovanými.

Finis m. p.

109.

Zákon, daný dne 23. června 1884,

jakž dává se souhlas k únosu královského sněmu zemského a přisáhlých k přijetí danin, které roku 1884. vyběraay budou pro královský fond vyuzívání.

S přivěděním obějí sněmovny říšské rady vidí Mě se neštědí:

Dle 3. odstavce úmluvy ze dne 29. dubna 1876. (zákon ze dne 9. května 1876. [Z. B. S. 72.]) dáti se souhlas k únosu zemského sněmu vévodství královského, aby část zemských příjmků k vyuzívánína fondu na rok 1884.

kvotě přirážkami k příslušným daním ochráněna býti má, ochráněna byla tím, že výběrůna bude přirážka menší 20 procent k celému předepsanému obnosu všech daní příslušných.

Měma ministři finančnímu a Měma ministři věcí vnitřních jest uloženo, aby tento zákon uvadli ve skutek.

V Schůzobraně, dne 23. června 1884.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Dunajewski m. p.

110.

Nářízení, vydané ministrem obchodním ve shodě s ministrem věcí vnitřních dne 30. června 1884,

jinž doplňuje a částečně mění se ministerské nařízení ze dne 17. září 1883. (Z. ř. č. 144.), v něm vypočetny byly živnosti řemeslné.

Ministerské nařízení ze dne 17. září 1883. (Z. ř. č. 144.), jinž vypočetny byly živnosti řemeslné, se mění a částečně doplňuje a na základě §. 1. odstavce 2. zákona, daného dne 15. března 1883. (Z. ř. č. 59.), prohlášejí se tyto živnosti za řemeslné a obnosem v §. 1. v odstavci 2. obsahovým, a to živnosti:

1. bednářská;	18. kovářská věcí jemných, astrahaňská,
2. brošniářská, fomonářská, bílářská,	sošňářská, kovo- a ozdobemistřičká (vy-
výroba střítek k šepicím, sošňářská	jinými brusiče používaná), pílničkář-
a výroba strojů;	ská, lupenářská, špendlíkářská,
3. oškrábácká a kolářnická;	bednářská;
4. šleusenická, pak výroba prostraných	19. kovářská a cizářská;
pokrývek, podáček a šindlůk;	20. koloběžká;
5. hodinářská;	21. koloběžká, barvířská koloběžká, šepo-
6. břebenářská a výšivnická, řezbářská	kářská;
kosť;	22. malířská pokojů;
7. jehlařská;	23. mechaniků (mechaniků jemných nebo
8. kadeřničká, kolářská a vlásečnická;	pracovních), výroba chirurgicko-
9. kamňářská;	medicinských nástrojů a přístrojů a
10. kartáčnícká;	živnost optiků;
11. klomptářská;	24. nožířská a lukyřnická;
12. klebovačnická;	25. obuvnická;
13. knihařská, pouzdrářská, výroba	26. ošivnická;
ozdobného zboží koženého a karto-	27. pasťářská a bronzovalnická;
ného;	28. pekařská;
14. kolářská;	29. parníkářská a voskářská;
15. kolářská;	30. plátnářská;
16. kotlářská,	31. pokrývačů taškami a pokrývačů hři-
17. kovářská;	šťů;

32. posilovačská; 33. provoznická; 34. průmyslová, výroba šlůh a port, výroba kreslíků optických a tření, výroba slatého a stříbrného dříví, živocelulózových a stříbrných plátnů a přádelenů, výrobě slatou, stříbrem a perlami; 35. rukavičkářská a hadačská; 36. řeznická; 37. sedlácká kočárových; 38. stábní a mláská; 39. sklenářská; 40. slunečnická a deštničká;	<p>41. soustružnická a řezbářská plány mořské, dřevnická;</p> <p>42. truhlářská;</p> <p>43. výroba nástrojů hudebních; klavírů, varhan, harmonií a pod.; nástrojů plechových; fléten, klarinetů, fagotů, sborů, houslí, bas, basstů, kytar, citar a pod.);</p> <p>44. uzenářská;</p> <p>45. zámečnická;</p> <p>46. zlatnická, stříbrnická a klenotnická;</p> <p>47. zlatotepcká, stříbrnotepcká a kovo-
tepecká.</p> |
|---|--|

Nákladní toto nabude moci dnem vyhlásovacím.

Taaffe n. p.

Pino n. p.

III.

Nákladní, vydané ministeriem věcí vnitřních a ministeriem obchodním ze dne 3. července 1884,

Jméno má se ministeriem nákladní ze dne 4. června 1884. (Z. č. 4. 30.) s účinností chlorečnanu draselnatého k výrobě třecích sírek.

Vzhledem k tomu, že postup při výrobě fosforovitých látek nápalných byl zlepšen, učinil v nákladní ze dne 4. června 1884. (Z. č. 4. 30.) bez výjimky vyhlásování, aby nebylo účinností chlorečnanu draselnatého při výrobě třecích sírek s obyčejným fosforem, učinil se tím způsobem, že političní úřadové souhlasí se zmo-
stují, že podnikům, které výrobu dočasných sírek třecích po továrněku pro-
vozují, mohou povoliti, aby užívaly chlorečnanu draselnatého, jestliže zároveň
postup výroby, podají prákem, že výroba a zpracování látky nápalné svěřeny
jsou odpovědnému věcí znalému správci.

Taaffe n. p.

Pino n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXIII. — Vydána a rozeslána dne 8. července 1884.

112.

Státní smlouva ze dne 5. května 1884,

mezi Rakousko-Uherskem a Saskem o některých připojitých územních na zemských hranicích rakousko-saských (v Graslitz, Ruldsary, Reichenhals a Johann-Georgenstadt).

(Uzavřena v Drážďanech dne 5. května 1884, od Jaha ch. i kol. Vydána v Drážďanech ve Vídni dne 8. června 1884, rozeslána vyzdoběná v Drážďanech dne 24. června 1884.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabýřský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovoivoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský stá. stá.

ohláskjeme a přiznáváme;

Jakož mezi Nalim plenomočním ze strany jedné a plenomočním Jeho
 Veličenstva krále saského ze strany druhé, státní smlouva o některých připojitých
 územních na zemských hranicích rakousko-saských v Graslitz, Johann-Georgen-
 stadt a v Hrobu dne 5. května 1884. v Drážďanech uzavřena a podepsána jest,
 jest zní:

Jeho Veličenstvo císař rakouský, král český atd. i apoštolský král uherský, a Jeho Veličenstvo král saský, předchvatí jasnou přáním, aby kolektivně spojení mezi oběma státy stávající v sousedském přítelství ještě více byla zúplňována, jmenovali ke smlouvě o to plnomocníky, a sice:

Jeho Veličenstvo císař rakouský, král český atd. i apoštolský král uherský, Svěho komatého

Gabriele svob. pána v. Herbert-Bathkeala,

mimořádného vyslance a plnomocného ministra při královském dvoře saském,

Jeho Veličenstvo král saský Svěho státního ministra finančního

Leone svob. pána v. Künneritze,

kteří sdělili sobě na vzájem své plnomocenství následně shledaná, s výhradou Nejvyšší ratifikace, sjednali se o následující kusy:

Článek I.

Císařsko-královská vláda rakouská a královská vláda saská shodly se o deputátů a o podporu spojené kolektivně, a sice:

1. s Falkova přes Gradlci do Klingenthalu, a

2. s Hrobu přes Muldau do Bismunthle.

Článek II.

Jakož pak, ve shodě obou vysokých vlád, ku konci přivedeno jest další spojené kolektivně mezi Rakousko-Uherskem a Saskem, a sice spojené kolektivně již ve čl. V. státní smlouvy se dne 29. září 1869. vyhlášené s Chemnitzem, neboližto s Kaimary přes Reitzenhain do Marienberka, tedy obě smlouvající vysoké vlády shodly se v tom, že se přítomnou smlouvou uspořádají mezi těi i vzájemné vztahy s tohoto spojené kolektivněho vztahující.

Článek III.

Stavba oně částečně tratí, v území rakouském ležící, o kteréž jest řeč ve článku I. číslo 1., ponechána jest výhr. privilegované společnosti kolektivně Bařtšbrudské na základě koncesní listiny se dne 30. října 1878.; trať z Falkova do Gradlice již jest dokončena a veřejněna obchodu odváděna.

Trať z Klingenthalu ke hranicím rakousko-saským, v území saském ležící, vystavěna bude od královské saské vlády na útraty státní, stavba baše co nejvíce možná urychlena a dráha hotová bude zároveň s dochováním a obchodu odváděním rakouské tratí připojovací, nejdále pak do 31. prosince 1885. dokončena a obchodu odváděna. Táh žláta bude též Švitšhradské kolektivně společnosti se do dokončení její tratí z Gradlice na rakousko-saské hranice předepsána.

Článek IV.

Koncesní ke stavbě částečně, v území rakouském ležící tratí kolektivně se Hrobu do Bismunthle, o kteréž jest řeč ve čl. I. číslo 2., a k vazbě po ní propůjčena jest na základě koncesní listiny se dne 23. prosince 1882. cíl. král. privilegované kolektivně společnosti Prásko-Dachcovské i uloženo jest sice

společnosti na povinnost, aby tato trať nejdříve ve dvou letech počítajíc ode dne oddělení koncese, dokončila a v oběhové uvedla.

Stavba železnice trati v území saském od hranic k Bismunthle vykoná král. saská vláda na útraty státu, a to co možná nejdříve, tak aby dráha tato co nejdříve byla dokončena a oběhová odevržena.

Článek V.

Trati připojující z Graslitz a z Klingenthal na hranice rakousko-saské kufel se do širokosti kolejnů, co do zařízení jednotho a co do vystrojení vozů, podle souhlasných technických pravidel vystrojeny tak aby povozy oběma bez překážek přecházeti mohly, rovněž tak jak se to již stalo při spojení železničím ze Krimavy do Reitzenhainu ve článku II. připojení.

Povozy od té které vysoké vlády smlouvajících přeskoumané depaškové budou bez nové zkoušky na připojené trati tato uvažová a v území druhé vlády poleháti.

Článek VI.

Místa, na kterých by železnice z Graslitz do Klingenthal měla překročiti hranici, ustanovena buď vzájemným smlouvením oběma společnými komisemi, tak jako se to již stalo co do přechodného místa na budoucí železničné dráze ze Hrobu do Bismunthle a na kotové dráze z Krimavy do Reitzenhainu.

Článek VII.

Záměna vozů při železničích ve článku I a II. jmenovaných bude:

- a) při železniči z Falkova přes Graslitz do Klingenthal v záměně stanic na pěst saské poblíž Klingenthal, která se zařídí rozprostřením stávkového nádraží;
- b) při železniči z Hrobu do Bismunthle v poměrní záměně stanic u Muldavy, která na pěst rakouské hraně při hranicích bude založena;
- c) při železniči z Chomutova, neboliho se Krimavy přes Reitzenhain do Marienberka v nádraží Reitzenhainském v území saském.

K tomuto konci vezba po trati na pěst saské od poměrní a záměně stanic Klingenthalské až ke hranici zemské ponechána bude od král. saské státní železničné správy železničné společnosti Bůdžhradské, kteráto společnost uznává se také ve vezbu po trati na pěst saské od hranice zemské až ke společné stanicí poměrní a záměně v Reitzenhainu.

Pomezí a záměně stanic u Klingenthal, Muldavy a Reitzenhainu zařídí se podle záměr v tom kterém státním území platných.

Signály na tratích saského území až do Klingenthal a do Reitzenhainu shodovati se mají se signály, která schválena budou na připojících území rakouského, po nichž vezba provozuje společnost Bůdžhradská.

Článek VIII.

Co se týče podrobnějších výmínků při ponechání vesby v předcházejícím článku připomenutém na přípojkách od hranic až ku pomezí a záměrné stanici Klingenthalské, jakož i co se týče náhrady za to král. státní telegrafní správě dáravé, o tom stane se dorozumění mezi touto státní telegrafní správou a společností Buitšhradskou.

Podrobnější výmínky u ponechání vesby na trati ode hranic až ku pomezí a záměrné stanici Reitzenhainské a za společné užívání nádraží Reitzenhainského okrem společnosti Buitšhradskou, jakož i podrobnější výmínky o náhradě za to majetníkovi té dráhy dáravé jsou již oboplně uspořádány stavajícím a tom dáravým mezi obojstrannou správou telegrafní.

Taktéž mají telegrafní správy úmluvu mezi sebou učiniti co se týče společného užívání nádraží Klingenthalského a Muldauského a co se týče náhrady za to majetníkům nebo jiným koncesionářům za to zvlášť dáravé. Úmluva tato tou kterou vládou bude potvrzena.

Pakli by se nedocílil žádného dorozumění, tedy vysoké smlouvající vlády dorozumějí se vzájemně jak o užívání částí tratí připojených, o společné užívání telegrafních společných stanic pomezích a záměrných, jakož i o náhradě v obojím směru dáravou. Návrhů na sňatků takového dorozumění vydané státní úřady budou té i oné telegrafní správě.

Pokudli by se o přivěření obou vysoké vlády neudělilo jiné úmluvy mezi správami telegrafními tato dotknutými, aneb pokud jsou takovito úmluvy již učiněny, bude společnost Buitšhradská vesbu po druhých tratích provozující nebo přejímající povinna, na své útraty v pořádku držeti trati ji odevzdané se vším přátelstvem, počítaje v to také i obnovy podle správních zásad svých potřebné; totéž rozumí se o těch částech nádraží na společných stanicích pomezích a záměrných v Klingenthalu a Reitzenhainu, kteréž jí odevzdaný budou k výhradě její potřebě. Materialie na veřejné stavby, k vydržování připojených tratí potřebné, telegrafní státní správa muská bude společnosti Buitšhradské k jejímu pořádku vydávati za ceny své vlastné. Základní kapitál na tyto přípojky vynaložený a vyřazený bude společností Buitšhradskou král. muská telegrafní správě drobně ročními pěti se sta a to ode dne co vesba počne; základní kapitál pak za objekty na záměrných stanicích jí výhradně poskytnouti zapraví v hotovosti.

Teněž sázavak k udržování i též povinnosti k hotovému zaplacení základního kapitálu vydaného a vyřazeného přejme se se král. muská státní telegrafní správě hledie k tomu dílům veřejně pomoci a záměrné stanice Muldauské, kteréž jí k výhradě její potřebě budou vydány.

Co se týče nákladů na cny částí nádraží v telegrafních stanicích pomezích a záměrných, kteréž od obou telegrafních správ společně budou poskytovány, takové hotové zapraví společnost Buitšhradská za nádraží Klingenthalského a Reitzenhainského a král. muská telegrafní správa státní za nádraží Muldauské té správě, která stavěla, podle míry svého užiti a pakli by nastala pochybnost, podle polovice. Rozumí se to náklad skutečný a náležitě vykázaný. Ustanovení toto platí kromě kdyby obou správ telegrafních jak svezba sponzorato, nečinila jinéžto

e tom uzavřen. Které objekty mají být společný, o tom stanoví se zvláštní uzavření mezi oběma správami.

Úrasy vycházející z udržování objektů společně potřebovaných podle podílu jedna správa nahradí druhá.

Co se týče nákladů, kterých vzniká z povinností ku zařízení a udržování staveb (železných místností a přístřešků) k účelům celní správy druhého státu, podle článku X. přiložené smlouvy, a to král. české státní správě železničné na stanicích pomocných a výměňových Klíngenthalské a Reitzenhainské, cta. práv. železnici Pražsko-Duchcovské pak na pomocní a náhradní stanici Mělnické; tedy nákladní kapitál ten nahradí se v hotovosti celní správy druhonemské příslušné železnice.

Základním kapitálem rozumějí se podle tohoto článku toliko útraty skutečně učiněné, nepočítají se to útraty snad ze zjednotně peněz vycházející anebo útraty na kurse penězích.

Cel tato ustanovena, platnost má též o starších doplňovacích a rozšiřovacích, kterýchž by snad bylo potřeba.

Jestliže by se mezi správami železničnými oběma strany nedostihlo každého zjednotně co se týče potřebností takových staveb doplňovacích a rozšiřovacích nebo vůbec co se týče účelů pravidel v tomto článku obsahovaných, tedy povinny jsou strany požádati se o pomoc rozhodnutí, které by oběma vysokými vládami ve vzájemném konsensu učinily.

Článek IX.

Na železničné trati z Falknova přes Graulici do Klíngenthalu, ve článku I. číslo 1. připočtené, postaven bude až do dáleho rozhodnutí na každé straně jeden celní úřad pohraničný, a sice na rakouské straně v Graulici a na české v Klíngenthalu, a to s působností co možná obopojně zejména o potřebách obchodním vyhovující; cel nebude na úvahu, aby obě vysoké vlády dodatečně sjednaly se o svolení obopojně celní výpravy v jedno.

Niemněž bude jak ve stanici Graulické tak i v náhradní stanici Klíngenthalské potřebné zařízení učiněno, aby při zbroji na oběh stanicích k vůli vývozu do území sousedního státu nakládáním konati se mohlo celní úřadování a celní výprava skrze území toho státu sousedního; k čemuž přísluší sice tam postláti budov podle potřeby v určité dny týdenní, a sice až do dáleho zařízení nejmeně dvakráte za týden.

Na pomocní stanici Mělnické bude pro účely v obchodní smlouvě mezi Rakousko-Uherskem a Něm. německou dne 20. května 1881., článek VIII. vytknuté zřízen s každé strany jeden celní úřad pohraničný, neboližto v jedno sloučen s druhým, a to s výpravou působností, podle okolností obchodních náležitostí.

V pomocní a náhradní stanici Reitzenhainské bude služba celní konati se skrze kombinované celní výpravě tam oběstranně zařízené.

Smlouvající vysoké vlády jsou ochotny rozšířiti působnost telegrafních celnic dle ústí, též i železnicích dle výpravěch, pro zboží v Graslitzu a v Klingenthalu nakládané, jakmile a pokudž by toho požadoval rostoucí obchod.

Článek X.

Správě železniční, kteréž dle páté smlouvy povinna jest ke stavbě toho kterého pomocního nádraží, složen buď ode vlády, nebož se to týká, návrh, že zařadí a vyřizovati bude budovy pohraničným celním úřadům dle článku IX. smlouvy potřebné a že opatří příbytky úředníkům celním dle jejich potřeb a k jich užívání anebo že sjedná pro ně přiměřené byty toho způsobu nejvýše, zašel jí náležitosti bude náhrada v té míře ve článku VIII. vyžadována. Správě železniční, kteréž tato náhrada bude dávati, připadáce ona částka na nájem, kterouž smlouvi jsou úředníci vedle staveb své vlastní pokrývajíce bytův úředních. V tom ve všem vyhlašuje se jinaké uslovení mezi spravovanými celními a železničními, kterýžobž se to týká, když by je uzavřely na velení obou vysokých vlády.

Celní správy obojstranné na úřední místnosti a na skladiska, kteréž jim v nádraží Graslitzkém a Klingenthalském vyhrazena budou, téžně jakékoli náhrady dávati nebudou.

Společnosti Sautzbradské dráhy bude uloženo, aby státním obojstranné celní správy propůjčila bezplatnou jízdu na trati z Graslitzu do Klingenthalu, když budou dle této smlouvy v nádraží Graslitzkém a Klingenthalkém konati výkony úřední.

Ostatně budou obě vysoké vlády co se týká nových staveb, hleděti k tomu, aby požadavky při místnostech úředních i při místnostech bytových obsaženy byly na míru nevyhnutelných potřeb.

Článek XI.

O těch věcech, kteréž by se týkaly uspořádání poměrů obou celnic ústí v předcházejícím článku zmiňovaných, i všech jiných poměrův, pak o těch věcech, kteréž by se týkaly zařazení celnic obou straně potřebných, konečně o těch věcech, kteréž by se týkaly formalizace při celní revizii a při vyhýřání zboží cizozemského a zboží přivážného i vyváženého, podrobné ustanovení se učiní skrze příslušné obojstranné celní správy.

Při tom k vůli podpore obchodu místo míti budou větší, dle smlouvy obou stran možná polehčení a zjednodušení, a obě vysoké vlády dávají sobě navzájem ujištění, že se žádným připojeným drahám dostane neměkčí přímě než kterékoli jině do ústí smlouvy předcházející železniční trati.

Článek XII.

Co se týká konání pasových a cizinských policejních cestích po železnici kantoněch, tedy pravidla mezi obou smlouvající stranou již stávající anebo potomně uzavřená, místo míti mají také při těch připojených železnicích, a kterýžobž páté smlouvy jedně.

Úřední působnost cis. král. rakouských policejních úředníků v maďarských stanicích Klingsenthalu a Reitzenthalu i král. českých policejních úředníků v poměrním nádrží Moldavském vymění a ustanoví se od obou vysoké vlády ve vzájemném srozumění.

Jednáni o tom má se v přítomně kolezičních spojek ve článku I. vykonaných upořádků nejpozději tři měsíce před dokončením jich pro vozu a dokonání se možná súpina před zahájením vozu.

Článek XIII.

Zařízení služby poštovní a telegrafní na připojených kolezičních v této smlouvě jmenovaných zůstává se zvláštníma v té věci dohodanými mezi oběma stranami spravou pošt a telegrafů.

Bude-li na úkládě takového dohodaného sítěna poštovní též vložena do sítěných stanic Klingsenthalské a Reitzenthalské, tedy společností Bašičhradské koleziční bude povinná na trati mezi hranici a řešenými stanicemi k rakouské cis. král. rakouské poštovní správy totiž konati se jest povinná konati podle konání své na tratích v území rakouském.

Článek XIV.

Co se týče tratí kolezičních v území rakouském, úplná vrchnost zeměpanská vřádně zůstává jest Jeho Veličenstva císaři rakouském, králi českému atd. i apoštolskému králi uherskému; co se pak týče tratí na půdě české, Jeho Veličenstva králi českému.

Článek XV.

Právo vrchního dozoru nad správami kolezičními vozu provozujícími, vykonávati bude vřádně ona vláda, v jejížto území správy tyto sídlo své mají, bez výjimky vrchnostenské a dozorského práva vysokých smlouvek nad tratěmi v jich území ležícími a nad vozu po nich konanou.

Článek XVI.

Policii dražní konati budea pod dozorem úřední v tom i v onom území území k tomu povolaných nejprve úředníci správy koleziční vozu po té které trati vykonávají, a to podle předpisů a ústav v tom i onom území platnost majících.

Článek XVII.

Řízení příslušníci té i oné vysoké smlouvající strany, kteří budou od správ kolezičních ustanoveni při vozbě po trati územím druhé strany jít, tímto postavením ještě nevystoupí z poddanostního svazku své vlasti.

Za místní úředníky mají však pokudli možno ustanoveni býti domácí příslušníci toho kterého státu, kromě přednostliv. nádrží, pak kromě úředníků telegrafních a kromě úředníků k vybírání peněz ustanovených.

Obě vysoké vlády slibují sobě navzájem, že ke službě neb ke práci na území toho neb onoho státu ve smyslu přítomně smlouvy konané, vědomě

obsluha hraničních úřadů, sluhové neb pracovníci, kteří by odměněni byli pro svou službu neb přičin, pro jednání s lidmi nebo pro větší péčeopky důvěrnosti.

Veškeré úřední podrobení jsou bez rozdílu služebního svého stanoviska, služební a disciplinární mezi správou své představené, sice jinak národním a úředním nebo státním, ve kterém mají své bydliště.

Vyhrazeno jest však státní správě domáči vlasti se do úředníků a sluhů na císařské hranicích trati, neobliho na pozemných nádražích v císařském potřebovaných:

1. veliké vyšetřování proti těmto úředníkům a sluhům

- a) za přičinou neště a škod od nich snad způsobených na hranicích porušením povinností služebních a
- b) za přičinou velikých proti vlastním stavu způsobených zločinů neb přičin; taktéž

2. v oboru justice civilní:

- a) regulování počítalosti po takovýchto úředníkům a sluhům,
- b) rozecnutí, má-li se na nich ještě zahájiti konkurs, než i řízení konkursu takového, při čemž nicméně nezbraňuje se císařskému justičnímu úřadu, podle bydliště těch úředníků a sluhů k tomu povolnému, má-li zahájiti partikulární konkurs na takové části řízení, které by se vynášely v císařském státním území.

Obě vysoké vlády ustanoví, kterým úřadům přísluší má právomocnost takto vyřazovat.

Pravidla tato položená platnost mají též pro ozen císařský personál, jenž službu koná na hranicích trati a Mittelgranda do Dětiny, pojímají v to i nádraží jedno i druhé.

Článek XVIII.

Pojednat plány a sazby na svých tratičích hranicích Gravelicho-Klingenthalské a hranicích Krimavsko-Reichenhainské, postavené od té správy hranicích, která vzešla ze nich provozuje, schvalovati bude cíl. vláda rakouská; avšak sazby mají pro obojstranné tratič postaveny býti podle stejných zásad.

Obě smlouvající strany zavazují se, že budou k tomu přistoupiti a budou,

1. aby na každé z těchto hranic, o nichž smlouva přitomně jedná, a na bezprostředních jejích přípojkách — pokud nejvíce možno v souhlasu se vlaky sousedních tratič — pro přepravu osob dezně sem i tam nejméně dva vlaky zřízeny byly, pro přepravu zboží pak tolik vlaků, kolik jich k odbyvání přepravy bude zapotřebí; též také aby ostatní zařízení vzešla se podle potřeb oběhodu;

2. aby se od jedné správy hranicích, pokud se jí to týkáti bude, nížež nezamítalo proti zřízení přímé expedice v přepravě osob i zboží na přechodu ze hranic ve článku I. a II. vyjmenovaných do tratič sousedních, když by takové přímé expedice uznány byly od druhé správy hranicích za prospěšné a šetřivé.

Co se ostatně týče přípojek hranicích v této smlouvě jmenovaných, též platí pro ně ustanovení smluv mezi Rakousko-Uherskem a Říší německou pokudž

stávající a ku polehčení ve veřejném obcování železničím zrušující; zvláště tedy v této době ustanovení obchodní smlouvy ze dne 28. května 1881. mezi Rakousko-Uherskem a Říší německou, článek XV. a zároveň článek XVIII., deklaruje obchodní smlouva tato státně v platnosti.

Článek XIX.

Obě vysoké smlouvající strany zavazují se, že budou k tomu hleděti a bítí, aby na železnicích v této smlouvě jmenovaných sazeby na zboží a přímajší položkami povozními sdíleány byly alespoň při hlavních předměstech povozního obchodu, v těch kterých relacích přicházejících, a to kdykoliv by správa té neb oné příjezdné dráhy uznala, že toho veřejný obchod ku prospěchu svého pohleduje.

Správa královských saských státních železnic — předpokládáje že se rovněž tak zachovají dráhy rakouské při těch saských stanicích — v takových případech určuje toliko polovici výpravného poplatku, ve přímém obcování mezi Rakousko-Uherskem a Saskem obyčejně, bude-li zboží nakládáno nebo skládáno na stanicích jejich linií; bude-li pak zboží toliko převozeno po jich liniích, tedy se spokojí — stejnou veřejností předpokládáje — započtením poplatků ještě nižších.

Správa královských saských státních železnic — předpokládáje, že rakouské dráhy dočasně rovněž tak se zachovají — při postavování přímých sazeb na zboží přes Muldavu, v těch relacích, ve kterých dráha Muldávská podle státní při přímém železničím obcování mezi Rakousko-Uherskem a Říší německou obyčejných pokládá se musí za konkurvenčně oprávněna nezapočte žádných výšších jednorázových poplatků, kteréž by se za stejných obchodních relací i tovarů i za stejných jinak výnosů pakobně nezapočítávaly se strany saské při vozbě přes jiné přechodní místa sasko-rakouská.

Co se týče provozu tovarního přes Klingenthal se stanicí Graslitz (loco) ke stanicím král. saské správy státních železnic a dáleť stanicím jiných železnic, tedy se ustanovuje zvláště, že Graslitz v této příčině pokládá se bude co do sazeb železničích, jakoby byla stanicí král. saské správy státních železnic.

Podle toho buď Graslitz rovněž jako Klingenthal vtažena do veřejných přímých obchodních spojů, kteréž by se kdy účelově potřebnými, a to tak, že nestojíce na líních král. saské správy státních železnic, slobě i na trati Klingenthalsko-Graslitzské žádné nepřímější podmínky stanoveny býti nesmějí co do schématu sazobního, co do tax jednotných a co do poplatků vedlejších, než jakoby Graslitz skutečně byla stanicí král. saské správy státních železnic.

Článek XX.

Ani cíl. král. vláda rakouská na vozbě král. saské správy státních železnic v pomozní stanicí Muldávě na území rakouském stojící, ani také král. saská vláda nebude na vozbě železničím společností Bauderské po tratích jejich od hranic do Klingenthalu a Reichenhainu ukládati jiných nebo větších dávek, než těch, kteréž by za stejných okolností potkaly snad vozbě železničím v tom i onom státě vůbec.

Článek XXI.

Ustanovení v přitomné smlouvě obsažená zůstávají v úplné platnosti i tehdy, když by cis. král. rakouská vláda přejala vozbu anebo vlastnictví na přípojných tratích v rakouském území poloborňech při železnicích, jež jsou předmětem smlouvy této.

Článek XXII.

Oboplně se přiznává, že železnice ze Hrobu přes Muldau do Bismensthalu ve článku I. čis. 2. smlouvy této připomenuté vstupní má na místo přípojky železnice Duchcovsko-Klingenberské (neboli Freiburské), o níž pojednává ve článku II. smlouva ze dne 24. prosince 1870. a že slib ve smlouvě té co do tohoto spojení železničního daný pokládá se má za splněný.

Co však v té smlouvě slibeno v příčině spojení železničního mezi Karlovými Vary a Johann-Georgenstadem k dočasně přípojky k železnici ze Schwarzenberka do Johann-Georgenstadtu na pídě saské již vystavené, toť výslovně se stvrzuje.

Král. saská vláda prohlašuje se býti ochotnou, ba, jakmile ujměna bude stavba rakouského dílce na dráze té, oběří se k tomu přivolení stavovského shromáždění království saského, vykoná potřebné rozšíření výšpěšného nádrží u Johann-Georgenstadtu, jež bude společnos pomozní a zkušebnou stanicí i sídlem kombinovaného vyotřívání, též že vystaví přípojnou trať a pomozní a zkušebnou stanicí ku hranici saské, v čemž bude postýchati se, aby trať co možná současně oběhodu zřevádána byla s dohotovením přípojně trati rakouské a s počítáním vozby po ní.

Vejde-li toto spojení železničné ve skutek, tedy což ve přitomné smlouvě ustanoveno jest ve příčině železničného spojení Krimovsko-Kautzenbainského a Graslitzko-Klingenthalského, obdobně platnost máti bude i ve příčině tohoto spojení.

Článek XXIII.

Přitomná smlouva buď obojstranně, sjednaje potřeboché snad díle ústavy přivěděním sborův zastupitelských, předložena k Nejvyššímu schválení a ratifikaci listiny o to odhlasané vyměňovoy buče v Drážďanech nejžele na sam týdně po dokonání úmluvy.

Tema na svědění přimozencí obojí strany přitomné smlouvy ve dvojně stejné mýtjetm sepsání vlastnoručně podepsali a pečeti své k ní přitiskli.

V Drážďanech, dne 5. května 1864.

(L. S.) Gabriel svobodný pán v. Herbert-Rathkeal m. p.

(L. S.) Leonce svobodný pán v. Kösseritz m. p.

Tedy My prokoumanavše velikou ústároveň této smlouvy státní smlouva tuto jsme schválili a potvrdili i dleujeme též Naším císařským a královským slovem za Nás i za Násů nástupce, že jí v celém obsahu jejího věcné budeme zachovávat i zachovávat jí nadléme.

Toma na svědomí přítomnou listinu jsme vlastnoručně podepsali a k ní Naši císařskou a královskou pečot přitisknouti dali.

Stalo se ve Vídni, devátého dne měsíce června léta spisy tisícého osmístého osmdesátého čtvrtého, Násého panování léta šestatřicátého.

František Josef m. p.

Gustav hrabě Kálnoky m. p.

K Nejvyššímu vlastnému rozkazu Jeho císařského a královského Apoštolského
Valdenstva:

Adolf v. Ploner m. p.,
ob. i. k. k. sekretář císař.

Státní smlouva tato položená, obdrževši převéšení obojí smlouvy říšské rady, vyhláše se za závaznou pro království a země v říšské radě nastoupené.

Ve Vídni, dne 2. července 1864.

Traffe m. p.

Pino m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXXIV. — Vydána a zveřejněna dne 15. července 1884.

113.

Výnos finančního ministeria, daný dne 1. července 1884.

Jiná dovoluje se v lihovarech pořídit od V. Fricka, sekretary J. Weisera, při napravování daní dle výnosu a vyhláše se popis a výkres jeho jakob i přístroj, jak se má užívati.

Podstatně 1. října 1884. za působnosti zákona o daní z kofalky ze dne 19. května 1884. (Z. Ř. č. 68.) a kladu k výnosu finančního ministeria ze dne 25. května 1884. (Z. Ř. č. 78.) ve shodě s král. uherským ministeriem finančním dovoluje se při napravování daní dle výrobku užívati v lihovarech také pořídit od V. Fricka ve Vídní, sekretary J. Weisera, špravy jak dolo jest popisek, ku kontrole daní lihovarecké, při čemž setřeno buď pravidel obecných v užívacím předpisu dle následujícího.

Dumajewski n. p.

A. Popis

Lihovka poříditá od V. Fricka ve Vídní, sekretary J. Weisera, jehož užívati se má při napravování daní dle výrobku.

Podstatně částky poříditá, jehož výkres jest přiložen, jsou:

1. Zevnitřní skříň, v ní uschovány jsou všechny části přístroje.
2. Nádržka pro lihoměr s teploměrem maximálním.
3. Mlýnek měřící s hlavním přístrojem měřícím.
4. Měřící přístroj, kolikrát skříň byla zavřena.

5. Pritlačuje pro kontrolu, když by mířnek měl být se zastavil, jako: a) signální kolebello, signální zvonček a deska ústavy, b) rojeřík člá, c) nádoba na lůh pro zpětný pohyb kolebellových, d) náložní stroj sítací.

6. Zvláštní zařízení ochranné.

Na každém počítadle jest firma i štálo počítá jdomi.

Totéž štálo jest na každé hlavní části a na každé vřtál části vedlejší.

I. ŠTÁLO sestavení.

Zevnitřní skříň *D* (fig. 1.) skládá se z desky na 4. roztěh okružně okrášle se silného plechu kalozného, která na zadní stěně se stýká a povně spojena jest s dirkovanou deskou spolní. Čtyři výběžky (nolížky) opatřeny jsou dirkami, aby spojena býti mohla s deskou podstavcovou.

Víko jest se ležela lístě a má dva díly, které a prostřed na způsob drážky přes sebe se zavírají a z nichž zadní díl opatřen jest ústavkem přímo stojícím, jež napřed uzavírá skloněná část *L* (fig. 2.) mající tvar polokružkový, kterou lze posazovatí liboměr a teploměr maximální.

Zadní díl víka skříňového upraven jest dvěma háky, na vřtáčkových postranních stěnách skříňě nahakovanými.

Dokud tyto háky se nezahakují, přední díl víka, jenž opatřen jest dvěma vřtáčkovými šopy, nemůže býti přiložen, kromě že by tyto šopy posunuly háky a tak je zahakovaly.

Na předním díle víka jest dále povně přiložen skříňec *v*, (fig. 10.), jímž stěna jest skříňě skříňě, podrobněji dolo popsána a se zvláštním sítacím strojem spojená.

2. Nádržka pro liboměr.

Nádržka pro liboměr *A* (fig. 1., 2. a 4.) udělána jest z britanský a náloží ve dvou odděleních. Do prvního oddělení přijde lůh, který vytéká z chladiče a jde hrdlem přetokacím *t* (fig. 2.) mískou opatřeným do druhého oddělení na způsob lastury uděleného a vložkou stěrou a opatřeného, odkud se přivede hrdlem kolikacím *M* (fig. 2.) jak šrouby na něm jest upraveno a na ležecně podpoře leží, do míjny měřičné. Nad otvorem vložky jest otvor naměřovací, kterým může vzduch z chladiče sem strčený směrem špiji vystoupiti. V přední stěně prvního oddělení nad hrdlem přetokacím, do kterého postaví se liboměr, vřazen jest maximální teploměr *f* (fig. 2. a 4.).

Okolo horního kraje předního oddělení jest kláček, který zachycuje lůh při přiložení stěny přetoku k háti skloněné sítací a vede jej otvory dovnitř přetokacím do druhé oddělení a dále do míjny měřičné. Nádržka pro liboměr jest čtyřmi silnými šrouby se skříňě povně spojena.

3. Mířnek měřící s hlavním strojem sítacím.

Mířnek měřící *B* (fig. 2., 3., a 5.) též z britanský sítacím má 50 centimetrů v průměru a jest rozdělen na tři stejné velké oddělení (kolečky měřící).

Když míjnek úplně se otočí, pojma urovna 20 litrů, a nicméně na každý koredek připadá třetí část.

Láh víská hrdlem M prve připomenoutým a nádržky pro libeměr a odtěká otvory l_1, l_2, l_3 (fig. 3.) na obvodu míjnekového. Hrdlo míjnika jest u ceeli a na místech lůtkových potažen jest nálesem a dále britanskou a loží se strany jedné na přídělné lůtku a nálehu v hrdle M , se strany druhé v nátku z oceli, které jest na přední stěně skříňně upraveno, nad tímto lůtkem jest sklenka s objemem (znamenitý mazec). Na konci hrdla míjnika přes toto lůtko vyřezávajíce jest první zarábené ozubené kolo j , a zaklinování jeho jest pevně spojeno ještě šroubem a (fig. 8.).

Toto ozubené kolo spojeno jest spojovacím pasem b (fig. 8.) respektive kolíčkem c na něm připraveným (fig. 8.) s hlavním strojem sítacím, jež vzácn jest na přední straně skříňně.

Hlavní sítací stroj G (fig. 1. a 2.) má 7 síťovnic sklem chráněných, které jest viděti skrze otvor kovovou příslušnými otvory opatřenou a z nichž jest šest v horní řadě v jedné řadě a jeden níže.

Síťovnic níže ložiti nádvá vyprázdňací koredek měřičích čísel 0-66, 18-3 a přesáti při třetím vyprázdňení, které vyjadřuje se nálehu (0), veškerou prostoru míjnika měřičích přesáti 20 litrů na první horní řadu čísel.

Známem postupuje posloupně až do 999.999 + 18-3; následující na tomto čísle nálehu na veškerých číslech (000.000) vyjadřují čísla 1.000.000. Hořejší řada čísel buď v pořádku aritmetickém a připočteno buď čísla, které jest na ciferníku dálejší.

Na hrdle míjnika měřičích jest pro ochranu počítadla zvláštní zábradla.

Z koredek míjnika vchází líh do korytky vylučovací z britanky C (fig. 2. a 5.), pak otvorem u země dna tohoto korytko do přední komory a dále se svou odtěkač a s přístroje (fig. 1., 2., 5. a 6.). Tento otvor chráněn jest proti šikmým z venku příční stěnou v přední komoře uzavřenou.

Přehled a konstrukce míjnika viděti jest z příslušného výkresu fig. 3., v kterém přední strana jest odšata. Koredky měřiči naplňují se nálehem b z prostředního kanálu a vyprázdňují se otvory l_1, l_2, l_3 na obvodu míjnekovém.

Když jest první koredek zcela naplněn, vystoupí líh v kanále tak, až dostoupí k nálehu přístrojím druhého koretku. Líh odvede do druhého koretku vstupující uprostřed brvy zamerčkové převažá a učiní, že se míjnek zatčí na levo.

Líh koretku prvního vyléje se otvorem l a druhý koredek přijde do téže polohy, ve které prve byl koredek L .

4. Sítací přístroj, kalibraté skříň byla zavra.

Na vnitřní stěně skříňně připevněny jsou dva skřípce u a u_1 (fig. 10.), mezi nimi náleží skřípce u_2 na druhé stěně skříňňového víka připevněný.

Skrze tyto tři skřípce prostříli se pákou s (fig. 9. a 10.) kulatá zápora v (fig. 10.) a tím víko se zavře.

Tato závora spojená jest tím způsobem se stlačím strojem *M* (fig. 10.), že kdyžli víka se otevře, t. j. kdyžli páka otočí se vůletra o 90°, raději skrze sklo a venka viditelně posune se o jednu jednotku.

Jestliže páka zase do polohy klidu na pravo se otočí, závora v projde opět očními 3 skřipci a skříň jest zavřena.

Páka *a*, jež sejmouti se dá, má příramek *b*, (fig. 9.). Přes tento příramek *b*, a druhý příramek na skřini připevněný máto vstrčeno býti pouzdro *c* (fig. 10.), jež řetězem k páce jest připevněno.

Oba příramky a pouzdro opatřeny jsou čítkou k prostrčení dráta a k přiložení závěry třídař upřesňovače.

V ciferníku přístroje pro stlačení, kolikrát skříň byla zavřena, jest kolíček, který snadně vyjati se dá a přivlečen býti máto do polohy I., II. a III. a jímě zabírátoje, aby raději neposunula se přes 30 jednotek (fig. 9.).

Jestliže raději bliž se k některé z těchto poloh, v nichž kolíček právě se naleze, sklo *y*, (fig. 10.) musí býti sňato a kolíček musí znova se postaviti respektive do jiné polohy určení.

To lze učiniti tím způsobem, že odšroubuje se šroub *o* (fig. 10.) uvnitř skříně připevněný, když byla dříve sňata z něho závěrací plocha a závěska.

Když odšroubována jest šroub *o*, sklo *y*, jímě pokryt jest ciferník (fig. 10.), dá se sejmouti, otočí-li se trochu z leva na pravo a odděluje-li se od stěny skřínky.

Stejným způsobem jen že v pořádku chráněném sklo opět máto býti přiloženo.

3. Přístroj pro zastavení, když by míjnek mířil se zastavit.

- a) Zastaví-li by se míjnek raději pro nějakou překážku, tedy se leh v něm naděti, až vystoupí nálezkou přetlačení *d* (fig. 2.) v prostředku přední stěny vazezou.

Pod touto nálezkou jest na vnitřní straně přední stěny korýčka vylevačské kolebedle *K* (fig. 2.) vodarovně ležící o jedné příhrádce; tato kolebedle jest pohyblivým kolem a naplňuje se vytlačivím líhem a když nastane překážka, na pravou stranu se překlání. Na to pomocí páky na levé straně kolebedle upřesňovač páhu kolebedle signálním zvonekem *H* (fig. 1. a 2.) v přední stěně skříně vazezým, jež dá znamenat, které jest minuta dlouho slyšeti. Zároveň viděti jest před skříněnou tabulkou nad zvonekem vazezou deska *s* (fig. 1. a 2.), na ní jest zřetelně napsáno: „Míjnek stojí“, kterážto deska jest dalším signalem. Spolu uzavře se rejstřík *J* (fig. 1.) s touto deskou spojený a posud pohyblivý, tak že více nemůže se točiti.

- b) Tento rejstřík jest na přední stěně skříně, jest zvnitř silným sklem chráněn a skládá se ze dvou kotoučů, které se mohou kolem osy povrtými klázi na vosek vydrážděnými točiti; na jednom z těchto kotoučů jsou žila drát v městi, na druhém čísla kalíško zápisu během jedného dne měřeno.

Na každém tomto kotouči jest hřebec a přitlačující k němu nákladka, aby se neposunul naxpět. Ku předu posunuje (bídi) se kotev šty obkružující,

když klíč křídlovitě z klíče nálevkovitého vyčnívající na přední straně skříně otočí se od levé strany na pravou, kotouč drabý se pídí, když nálevkovitý klíč krakový otočí se z levé strany na pravo.

Když mířnak se zastaví, spádne páka nad rejtřítkom a oba ležané hřebeny se uzavros, načoť kotouče nepočínou sa dotčať, pokaď sa tato páka neodvíhne a nepoľohí na svoju oporu (fig. 2.).

c) Že mířnak stojí, zjisti sa nímto spôsobom:

Na prednej stěně korýtka výlevnicového jest na rovnateľnej strane nádrčka přední stěnou ve dva díly rozdělená f_1 a f_2 (fig. 4.), z nichž každý asi 400 kubických centimetrů obsahuje.

Časť líhu přes kolebadlo tekoucího vede se roarčkou rozdělovací g (fig. 5.) z kolebadlem spojenou do těchto nádob. Když se tyto nádoby naplní, což se stane, když asi 10 litrů kolebadlem přeteče, ustanou tak, až finanšním organem k tomu správnostem sa vypředadí. Vypředání dje se kobotky 1 a 2 (fig. 6.), z nichž první ku přiložení závěry úřední náčinný ustanoven jest pro kontrolu výšl, druhý pro obyčejnou kontrolu.

K oběma kobotkám přijde se dvořky (fig. 1.) ve skříní, při čemž doléžití sluší, že vypustné roarčky těchto kobotků, když nádoby byly vypředány, postaví se jest z dala na horn.

Lih, jenž po tom čas, co mířnak měřící stojí, přitékl, vyteče rovněž výtokem a (fig. 1., 2., 5. a 6.) z polítadla.

d) Jestliže se mířnak měřící proto zastaví, poněvadž hlavní stroj sítací jest porouchán, hlavní stroj sítací vyzare se automaticky zvláštním zařízením a v činnosť přijde náložní stroj sítací nad strojem tímto sa nahrazující, jenž však toliko 5 sítových má. Konstrukce tohoto sítacího stroje až na menší počet sítových jest tak jako u hlavního stroje sítacího. Nejvyšší úmnam jeho jle z 9980 + 13%, na 0000 — 10.000.

Automatické vyzaroví respektivě zařadení stane se tímto způsobem:

Osobené kolo j , (fig. 8.) pod čis. 3. dotčené uvede v pohyb osobené kolo j , jež volně pohybuje se na hřídeli A náložního stroje sítacího.

Na hřídeli hlavního stroje sítacího B , jest spojovací pás b , jenž má kolíček u a dva kolíčky u' a u'' . Kolíček u jest posazen zasahuje do osobného kola j , a každý z kolíček u' a u'' do hláček d_1 a c_1 na hřídeli mířnaku měřícího, kterého hláčky přecházejí skorem z přímého směru do ústíkového.

Na spojovacím pásu b jest částe vyhlouben hláček f , do něhož zasahuji dva kolíčky g a k (fig. 7.) výjevné páky A_1 , jež kolem bodu g_1 se točí (fig. 8.); rovněž baraní díl výjevné páky A_1 pro náložní stroj sítací má dva kolíčky f_1 a k (fig. 7.), které zasahuji do spojovacího pásu b (fig. 8.).

Pás tento má též dva kolíčky v a n , které pohybuji se v přímých hláček náložního stroje sítacího. Konečně jest zde páka o (fig. 8.), aby spojovací pás b vzamotným udržovala. Tato páka o spojena jest pákou p (fig. 8.).

Nastane-li nějaký poruch v hlavním stroji sítacím a zastaví-li se proto mířnak měřící, kolebadlo následkem toho v pohyb uvedený výjevné páky g , čímž se páka o doří stlačí a spojovací pás b stane se volným.

Talena síla mlýnku spojovací pás δ pomocí kolíček d a e do návitkových skříňek ve hřídeli hlavního stroje sčítacího zasahajících přitlačí se ke stře skříňky a kolíček e vytáhne se z ozubeného kola j_1 ; zároveň výsavnou pákou h , posune se spojovací pás i náložního stroje sčítacího do předu a kolíčky g , do ozubeného kola j a takto náložní stroj sčítací uvede se v činnost.

4. Vytváření sčítacího schématu.

a) Jak chráněn jest vytekaní otvor přístrojové skříňky.

Aby se mohlo zjistiti, zdali nedělnkuje se zvenku otvorem sčítacím skříňek přístrojové na chod mlýnku, jest naproti tomuto otvoru v přední korničce korýtka vylivacího přileto-vána dutá příční síla ve spod otevřená.

Zasměle-li by kdo na př. overtací číru, aby se mohlo sčítávání na chod mlýnku, musil by provrtati přední a zadní stranu této síly; lih dostal by se pak z číry otvorem povzdušným a dirkovancou skřítal na desku podstavce a odtěl by odně přes podstavce.

b) Ochrana proti nadřčení lihu v korýtka vylivacím.

Chcěl-li by kdo nadřcením lihu v korýtka vylivacím působiti na chod mlýnku, přeteče lih, anž se mlýnek zastaví, rovnou přetékací l (fig. 5.) ve přední korničce vyznamou přes podstavce.

c) Ochrana proti nadřčení lihu ve skříňce přístrojové.

Aby mohlo býti zjištěno, zda někdo nepokusil se zanesiti výtek nadřčeného lihu se samé skříňky přístrojové a tak porušiti chod mlýnku, uzavřít korýtka vylivacího na přední straně jeho jest ve váleci plávek k (fig. 5. a 6.), na jehož ojnici h (fig. 5. a 6.) položena jest deska j (fig. 6.) s nápisem „lih jest nedmat“.

Jestliže by lih výše byl nadřčen, než jest vytekaný otvor l (fig. 5.), tekutina vředne plávek k , deska j (fig. 6.) spadne a nápis na ní „lih jest nedmat“ viděti bude skrze sklo na přední straně skříňky upevněná.

Ojnice h opatřena jest zavěsnými usby, do nichž padne sklenka l (fig. 6.), pohybují-li se váhová, takže plávek ustane v nejvyšší své poloze, i když nedmat lihu přestane.

4) Maximální teplota.

Aby seznati se mohlo, zda lih v nádobách f , a f_1 (fig. 5.) na porachu mlýnku náložního namakrošičej nebyl odstraněn tím, že voharova parou teplota zvýšena byla a lih vypařen byl, jest v nádržce pro lihoměrné namazené teplotně maximální f (fig. 2. a 4.), jest kromě toho má úhel libovarůkovi přesně ukazovací teplota dle stupňů Celsiusových. Kompensáčnó hálka tohoto teplotoměru stojí vždy v teplotně a černá ražje s tím spojená a na ošfermiku světelně viditelná postupuje přesně dle toho, jak teplota přibývájeho lihu stoupá nebo padá.

Když teplota stoupá, vezme první ražje vždy s sebou druhou šludou ražji (ražji kontrolní), když však teplota padá, zůstane šluda ražje na nejvyšším místě.

Tato ražje kontrolní může na 15 stupňů naspět uvedena být.

o) Příční stěna.

Mění ochranným opatřením na přední straně skříňky přístroje a mířákem světelným jest číslá příční stěna z britanské zhotovena, která dvěma háky visí na stěně skříňky přístrojové.

h) Závěry.

Abý skříň počítadla byla navržena, potřebí jest kromě závěry u přístroje pro světelní, kolikrát skříň byla navržena, pod čí. 4. dočtená jen ještě závěry u dvířek ku kobercům (fig. 1.).

B. Předpis

Jak učinil jest v libovaru počítadla od V. Fricka ve Vídni, sestavy J. Weisera, při vyměřování daně dle výrobku.

I. Počítadlo dle popisu A zřízené, jestliže v libovaru pro vyměřování daně dle výrobku postaveno býti má, musí od některého o. k. sejméhožto úřadu ve Vídni, v Brně, v Praze a ve Lvově k tomuto účelu býti approbováno a vyvěřeno s tím approbováním a osvědčením úřadu sejméhožto opatřeno.

Kromě toho závěry, které úřad sejméhožto dal na světlo, jímž skříň počítadla jest navržena, a na dvířka této skříňky, mají býti ve stavu neoprotavené.

Také další užívání počítadla od V. Fricka ve Vídni pro vyměřování daně dle výrobku již postaveného a approbovaného závisí na tom, aby kromě času, kdy při něm konala se úřední vyšetřování, stále bylo pod závěrou úřadu dlekového.

II. Počítadlo pro vyměřování daně dle výrobku postaveno buď v libovaru pod úředním dozorem dvou finančních úřadů, a to úřadů kontroly vyřídí, již vykonávati má finanční úřad I. instance, a kontrolního správce okresního na přítomnost libovarského nebo jeho zástupce.

Dříve nežli se postaví, finanční úřad vyšetřiti mají, zdali splněny byly podmínky v odst. I. vyřčené.

Nest-li v tomto směru žádná závada, úřadní finanční úřad závěry sejméhožto úřadu, stěží mají počítadlo a odstraněti ochranné úpravy na přítomnou dopravu ve valterných částech počítadla učiněné, mají prozkoumati, zdali žádná část počítadla na dopravu nebyla porouchána.

Zvláště se musí se mířák z pravé strany na levo a se se ohlédá, zda v tom směru lehou pohyblivým jest a zda také signální kolečadlo lehou pohybuje se

kolem své osy. Naskládá-li se při tomto proskumání láhová voda, láhvička na olej nad líčky míľukové osy naplní se vhodným olejom dřevňajm, jeť opatřím líbovar jest povinen, signální kolebadlo uvede se do polohy vedcovné respektivě vyvedne se na pravo, signální zvonek se natáhne, deska s nápisem „míľuček stojí“ se vyvedne a položí se na svou oporu, t. j. na páku k signálnímu zvoneku vedcoví (fig. 2.) a kontrolní rafiže maximálního teploměru postaví se na teplotu normální.

Dále pítávek á v nádrice (fig. 5. a 6.) pítávek se do polohy nejnížší a na ojnici jeho položí se deska opatřená nápisem „líh jest vedcoví“.

Pítávek stlačí se do nejnížší polohy tím, že uvedne se základka e (fig. 6.).

Zvlášť buď k tomu přiblížíme, aby kolíček e (fig. 8.) spojovacího pásu b úplně zasahoval do spodního ozubeného kola hřídele míľukového a kolíček g spojovacího pásu j volně vyčníval z hornějšího kola ozubeného.

To lze provésti se tím, když kolebadlo se pletostí a rameno páky p (fig. 8.) přiblíží se ku přední síňce skříně pítákové.

Dále buď toho účelem, aby rafiže stroje pro počítání, kolíkrát skříně byla zavřena, nebyla jí blíže kolíčka stavěcího.

Jestliže by tomu tak bylo, stroj síňce musil by býti otevřen upřechem namalovaným a kolíček musil postaviti.

Na to stroj pro počítání, kolíkrát skříně byla zavřena, úředně zavře se a šrouba e (fig. 10.) uvrťtí skříně, víko skříně se přiloží, páka ke stroji pro počítání, kolíkrát skříně byla zavřena, položí se na pravo a dá se na ni úředně skvěra.

III. Počítadlo smí jen tenkrát býti postaveno, když při proskumání vzhledem k uvedeným věcem naskládá se láhová voda.

Při postavení však účelem buď přesně předpísně označených v §. 61., III. č. 2. nářada o daní a katafky se č. 19. května 1884. a ve vykonacím nářadu k tomuto nářadu daním.

Deska na podstavci, která spojuje počítadlo s podstavcem s cílím vyvoláným, buďtí se kolem líčho a májt dírku nebo s kotvou. Když tato deska se nadělává, hleděno buď k tomu, aby hvězda na ní jasná, která značí stranu počítadla, kde stroj síňce jest, přišla do předu.

Na připojeném výkrese (fig. 1.) viděti jest deska podstavcová i jak upravena jest v podstavci.

Počítadlo na podstavcovou desku postavěno buď k ní přitroubováno. Za tou příčinou na každém se čtyr rohů této desky mají býti díry šroubovémi nářadky opatřené, které uzavírají se s dírkami, které jsou ve dně skříně počítadla a do nichž dávají se šrouby upotřebovací.

Tyto šrouby buďte první přitroubeny a kolezními pruhy na jednom konci hlavíčkou a na druhém úktem opatřenými chráněny, aby jich nikdo nepovolacý nemohl uvolniti, což stane se tím, že vždy skřev dvoš provrázná hlavy šroubové stroj se takový prut a na konec úktem opatřený položí se úředně skvěra.

IV. Počítadlo spojí se s chladičem pítákové destilátního tím upřechem, že spojovací reura (§. 61., č. 7. nářada o daní a katafky) spojovací pítávkou k počítadlu pítávkou spojí se s jedné strany s líhamřovou nářadkou počítadla, a druhá

strany dráhou přivrácen pomocí šroubů, ježá klavičky na příslušné značkování jsou provrtány, spojí se s chladičem.

Rostra spojovací pokryta buď vrchní rostrou, o níž mluví se v §. 61. III., čis. 7. sádkou o dani s kofalky a v §. 16. vykonávacího nařízení k zákonu tomu vydaného. Rostra vytekač, kterou lih z počítadla dále se vede, spojí se počítadlem šroubovou spojkou k němu přidanou a položí se rovněž pod nádržou střední.

V. Přiklop nákový.

Přiklop se sádku, v §. 61., 3. 1. předepsaný, jež má býtí uvnitř bíle natřen a zevněž hladký a les nážer, skládá se u počítadla V. Pricha ze tří částí, totiž ze dřevěnatého laku a z víka ovrohu jej zavíracího. Obě části laku jsou ve svých čtyřech hranách okrouhle okrajené a spojony jsou u prostřed počítadla spojkami a zábyby na stěních postranních dovnitř připevněny.

Přední část má čtyři výřezy: 1. pro rostru odtekač, 2. pro čtení toho, co hlavně stroj sčítací ukazuje, 3. pro rejstřík dnů a 4. pro desku s nápisem; námo to má dřívka k opatření znakem slovním přibedně, které obadují se s dřívky sčítací přístrojové ku kofalkám výpustným obyčejně a výšle kontroly vedoucí.

Na víku jest nástavek příslušný nádrice pro líhově, který ku předu pro ochranu bílé skleněné uzavřen jest dřívíkem nážer s formou této bílé se uzavřívájet. Před líhověm a teploměrem maximálním jest tato nážer vyřezána, tak že se nážer na oba bezprostředně skleněnou bílé kláděti.

V zadní stěně tento nástavek uzavřívá jest nážer to, kde v nádrice vedoucích odháněti, otvor kufku chráněný; na dolní straně jest výřez, ježob hraný rostru vtekač obkličují a v drážce položenou se nad onu část zadní stěny laku, která z dola rostru vtekač obkličuje. Jinak obkličena jest lah uzavřít šokola od víka s drážkou. Když přístroj přiklopem se přikrývá, postří se nejprve zadní část laku od zadu na postavi, až zadní stěna jej uzavře; pak se přední část od předu do zadu postří, až spojky k němu přilícované vtáhnají se v zábyby na zadní části a hraný stě postranních se uzavř.

Čáky nad sebou stejné a na vřetených stěnkách postranních upovaženy jsoups se s háry po jedné nážer, čímž obě části rovně se spojí.

Tyto nážerky zakryjí se víkem, které se ovrohu položí, a přiklop se uzavře. Nážer v přední stěně pod rostrou vtekač zakryje se plochem ochraným, nážerem tak, aby se k němu mohla přiložit střední nážer.

Na šokolu a na víku jest po dvou úžlech na levé a pravé straně pro přiložení nážer střední, aby nikde jich nepovolání nemohl sjíznouti.

VI. Jakžik počítadlo způsobem v odstavcích I—IV. nážerem bylo postaveno, znamená se, co hlavně a nážerů stroj sčítací, přístroj k počítání, kolikrát sčítá byla nážer, a teploměr maximální ukazuje, na to vloží se přiklop nákový způsobem v odst. V. popsaným a sepře se o tom protokol, jež líhově nebo jeho nástavek spolupodepsati má.

Toto dne, kterého v příslušném líhově počne se pracovat, zapíše se buď do rejstříka líhověnického sejen, co tři dočasně stroje sčítací a maximální teploměr ukazují, byťli na nážerů pracovat opovědi má se zaznamenati, v kterou

hodinu kalendárneho dňa správy likovaru alebo jeho nástupcu denné čísto bude do rejstříka prvá a druhá časť (od 12 do 12 hodín) čílo §. 73., lit. c) náhoda o dani z kofalky predepaný.

VII. Aby vyšetrené bolo, čo líhu počítadlom preteká, postupuje sa takto:

1. Nejdříve bedlivě se ohledá, zda třída níže na destillačním přístroji, na chladiči, na srovnací rourě roury, která spojuje chladič s počítadlem, pak na zinkovém přiklopu počítadla atd. jsou naparovacími a zda účel jejich není zmeněn.

Každá závada, která se zhlédá, buď tříděná zjištěna.

2. Na to prohlédnout buď bedlivě podstavce a prostora kolem něho, zda není tam stop líhu přes podstavce dolů stékáho.

Jestliže by was takováto zhlédáno bylo, buď tříděná to zjištěna, přiborová tříděná osoby ku pomoci.

3. Po tom přístroj destillační nastaví se na krátky čas, do rejstříka likovarního zápise se, co ukazuje počítadlo, kontrolní ručička maximálního teplotoměru a rejstřík dnů, a sejme se přiklop zinkový a počítadla i srovnací roura a roury spojovací. Vnitřní stěny přiklopu zinkového, jakož i zevnitřní stěny skleně počítadlové a spojání její s podstavcem, pak vnitřní částí roury srovnací a zevnitřní částí roury spojovací rovněž bedlivě se ohledají a vady, jsou-li zde jaké, zjisti se tříděná.

Co kontrolní ručička teplotoměru maximálního, co záložní přístroj odítací ukazuje, rovněž tříděná se zjisti, a zrovna se se zápisy počítá zvlášť, též se zjisti, zda nepadly desky opatřené nápisem „líh jest vzdušný“ a „můjnek stojí“. Zhlédala-li by se v tomto směru nějaká závada, sepisá buď o tom nále.

4. Nyní přiklopi se srovnací roura na rouru spojovací, a jde-li pouze o kontrolu obyčejnou, dá se opět lub i více přiklopu zinkového kolem skleně počítadla a náhra tříděná vloží se na srovnací rouru a na zinkový poklop.

5. Na to u přiklopu zinkového a u skleně počítadla otevrou se dvířka, která vedou k odtekatelným nádobám, jimiž označují se pohyby kolebáda, a ohledá se, zdali tyto nádoby obsahují tekutinu.

Pakliže by některá z nich obsahovala tekutinu, araba jestliže by jiná zůstávala pro zjištění (A, B, C.), že můjnek máti se nastavil, svědčila o poruchu jeho, uvedne se závada detailově, jestliže nebylo oznámeno, že mátiel můjnek jde nepravdělně.

6. Obyčejná kontrola jest u konce, když vše v předstíra odstavci uvedené byly vyšetřeny a přístup ku kokorickým kontrolním byl zastaven.

Při obyčejné kontrole přiklop zinkový a roura srovnací mohou ponechány býti, jestliže poměry likovaru a jiné okolnosti nechtějí přičiny k zevrubnějšímu zhlédání.

7. Veškerý výsledek obyčejné kontroly sepisá buď do rejstříka likovarního.

8. Při vyšší kontrole předovoznou se nejprve výkon v odst. 1. včetně 3. uvedená.

Úřední výkon v odst. 5. dotčený výkoná se jen při nádobě pro vyšší kontrolu určená.

Při dalším Hrané kontroly vyšší sejm se víko se skříňí počítadla, jež ve svém nitru přistupuje jest toliko kontrola vyšší, a obledají se vnitřní části počítadla, zvláště příděl sířna, měřiční ochranná proti nadměřn líh v skříňí počítadla, pak zařízení, jímž oznamuje se, že měřičí měřek se zastavil.

Jestliže mezi tím, co náložní stroj sřičnící ukazuje, a posledním nápisem do rejstříka jsou odchylky, nebo jestliže ostatní měřiční kontrolní svědčí, že měřek se zastavil, a nebyl-li od rovine bezprostředně předcházející líhovarem oznámen poruch takový, nebo nebyla-li proti výřka uložena, buď sdělena závada důsledkově.

Jestliže přístroj pro sřičnící, kolikrát skříňí zavřena byla, jímž ukazuje, ne-li jak jest zapááno, buď rovněž sepaáo nálož a sřičnící plomba buď zvláště ochranná respektive k sepaáoena náložu přiložena. Jestliže konečně příslušná měřiční kontrolní ve skříňí počítadla svědčí, že líh byl nadměřen, buď obvyklé bezpečné sřičnící, jakou počítka má plávek v příslušné nádržce, respektive zda a jak vysoko jest sřičnícen. — Tím příděl sířna buď vyřazna a počítáv obledána. Byla-li by porouchána, buďit to sřičnící sřičnícen.

Vnitřní části počítadla obledány buďto jen potud, pokud se to může státi, než se oděří nebo vyřadí. Nalezou-li se nějaké vady, sřičnící se sřičnícen, a jsou-li příčina, že počítadlo správné neukazuje, vyřadí se počítadlo z dalšího užívání k vynořování dané díle výrobka. Bylo-li by sřičnící v nádržce líhovaru zasřičnícen, odřazní to ihned při sřičnícení sřičnící líhovaru umístěnou nad sřičnícovým líhovem měřičního měřku dolejš vředným olejem, jež opatřiti má líhovar.

Jestliže by signální kolehadla bylo překročeno, uvede se do polohy vodorovné, a signální zvonček se nastřeno; také deska s nápisem „měřek stojí“, jestliže spadla, dá se na opera svou, a maximální teploměr uvede se na teplota normální, rovněž plávek, nesná-li nejvyšší polohu, uvede se do ní, a deska s nápisem „líh jest vednat“ položí se na svou ojnicí, a páka p přiloží se ke sřičnící skříňky. Jestliže by ruční sřičnícovací přístroje, kolikrát skříňí byla zavřena, bitička se kolíčka sřičnícena, položí se kolíček.

Když takto dokonáo jest říkol vyšší kontroly při počítadle, víko skříňí počítadlové, dřívka ku kobsučkám kontrolním ve skříňí počítadlové a v přiklopu zinkovém a víko tohoto přiklopu dají se opět pod závěru sřičnícen.

9. Celý výředek kontroly vyšší zapsán buď také do rejstříka líhovaruého.

VIII. Nejnějně jedaco v roční době pracovná dva sřičnící sřičnící, totiž sřičnícen kontroly vyšší a okresní správné kontrolní mají kontrolováti, zda počítadla v líhovaru množství správné ukazuje, a to tím způsobem, že odměří líh s počítadla oděhájící a odměřené množství srovnej s množstvím, které počítadlem bylo oznámeno.

Po tomto výředku kontrolním usřičnící se sřičnícen, sřičnící přístroje, které mají constantní respektive na jisto postaviti poruch měřku měřičního, jsou ještě sřičnícenými, sřičnící tedy, když měřičí měřek za přitřičnící líh se zastavil, kolehadlo, přístroj zvonkový v pohyb přijde, sřičnící příslušné nádoby sřičnícovací naplní se líhem, deska s nápisem se objeví a rejstřík dané stave se nepohybivým. Dále zda přístroj vyřadovací, když páka překročena kolehadla se sřičnící, jest sřičnícenými, a sřičnící plávek rovněž vyřadivouti se dá.

Nepatrná množství lihu, které při této zkoušce neměřeno protože počítadlem, odhadne a zapisá se podle tohoto odhadu do rejstříka lihovarního a při měsíčním zúčtování daně lihovarnické připočte se k množství lihu, jež ukazuje počítadlo.

IX. Lihovarník nebo jeho náměstek jest povinen každého kalendářního dne obhlédnouti lihovarní spolu s prvním zápisem, co počítadlo ukazuje (§. 78. lit. c zákona o dani z kořalky), rejstřík daní na skříň počítadlově postaviti na správný den a jak při prvním tak i při druhém zápisu naříditi druhý kotouč, který ukazuje počet těchto zápisů.

Který zápis pohledá se za první a který za druhý každého dne kalendářního, oznamati lze v rejstříku.

Závěra ke kukli, které oba klíče kryje, odvádá se lihovaru.

Jestliže správce lihovaru nebo jeho náměstek opomine v čas naříditi rejstřík daní a zastaví-li se mezi tím míšnek, následkem čehož rejstřík daní stane se neobyčejným, platí domněnka, že přitahový poruch míšneku stal se ve 12. hodinách po době posledního zápisu, jež rejstřík daní ukazuje.

Zapověděno jest rejstřík daní předstřítí napřed.

Fig. 1.

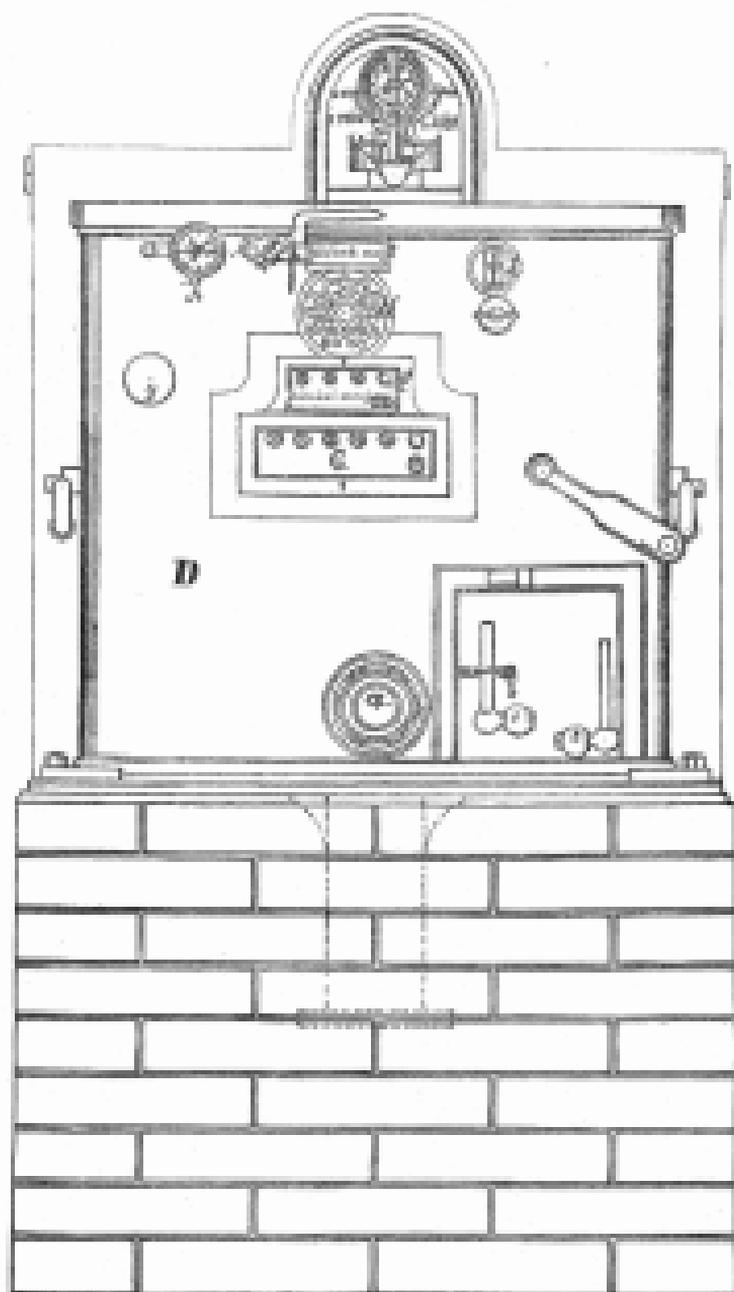

Fig. 2.

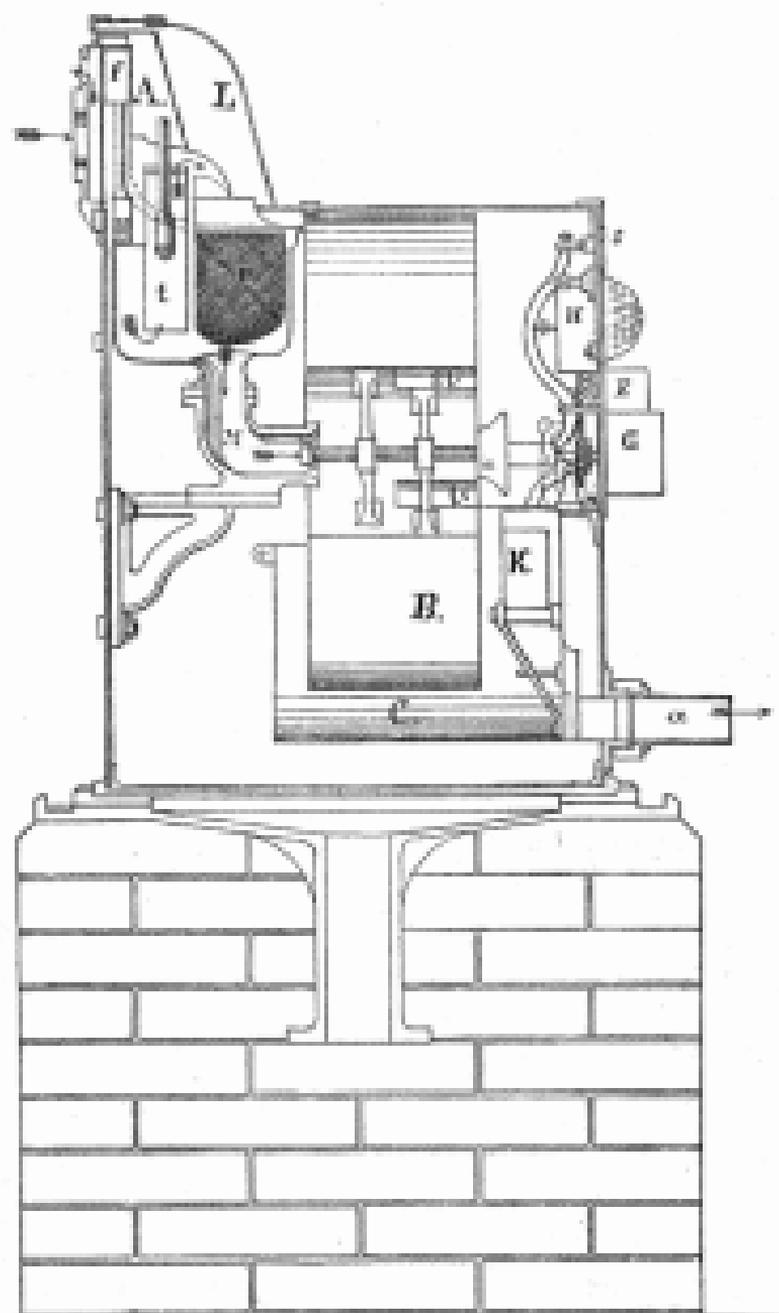

Fig. 1.

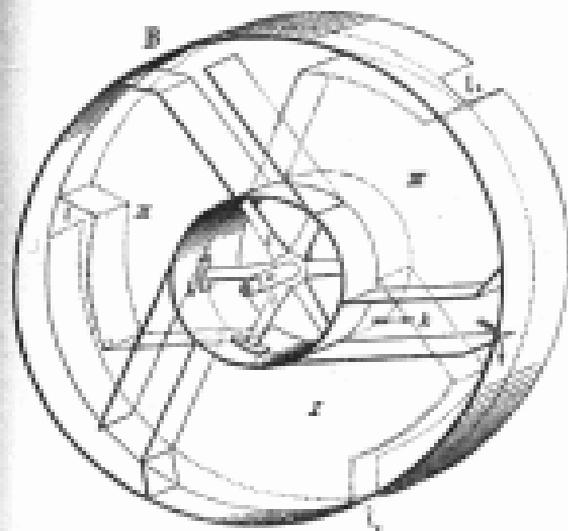

Fig. 4.

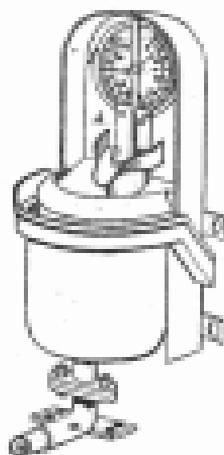

Fig. 2.

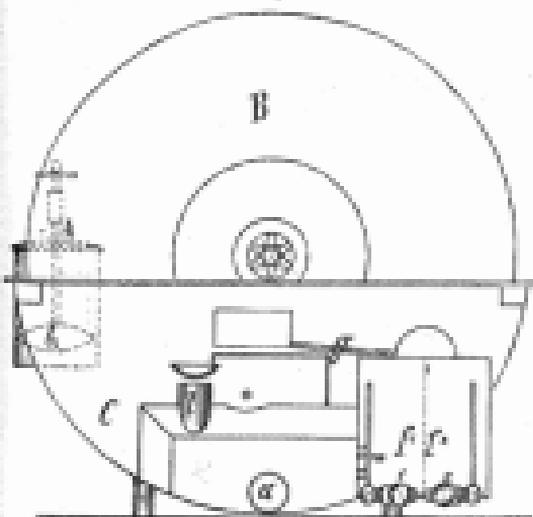

Fig. 3.

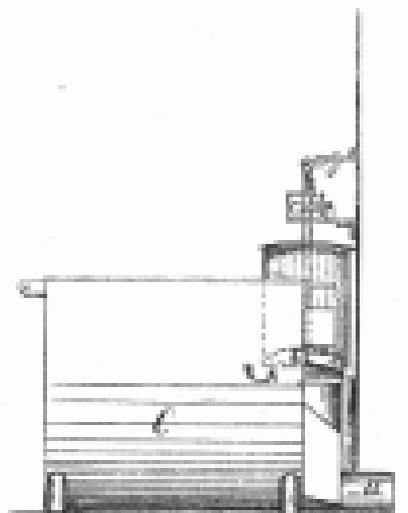

Fig. 7.

Fig. 8.

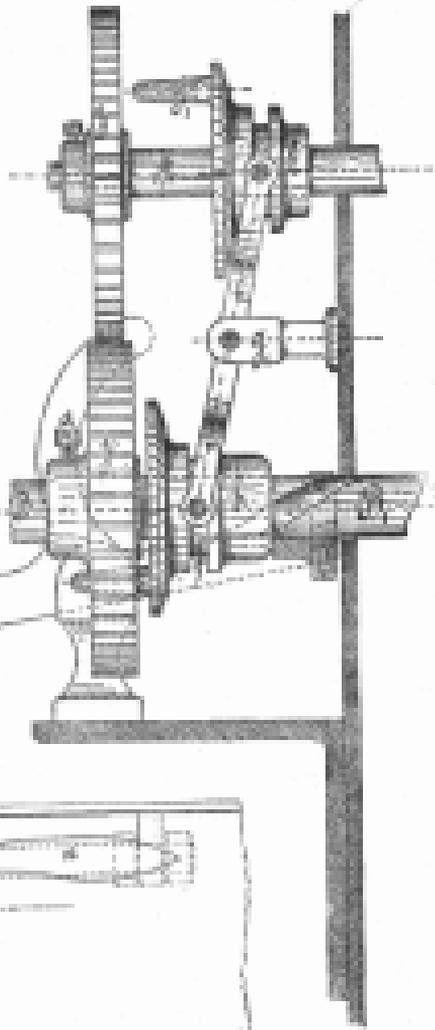
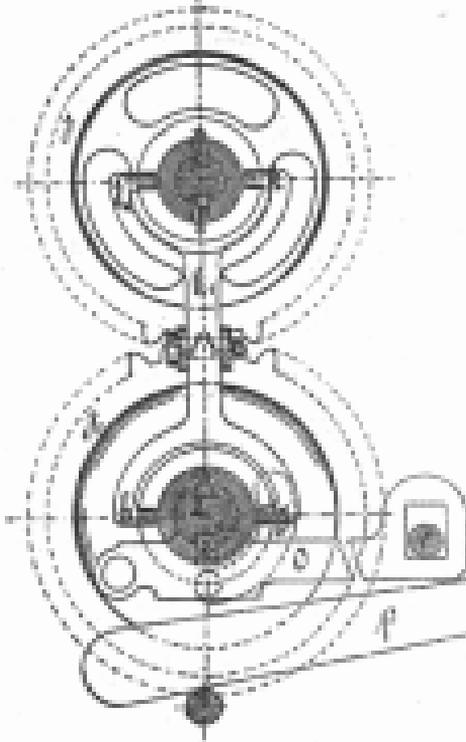

Fig. 9.

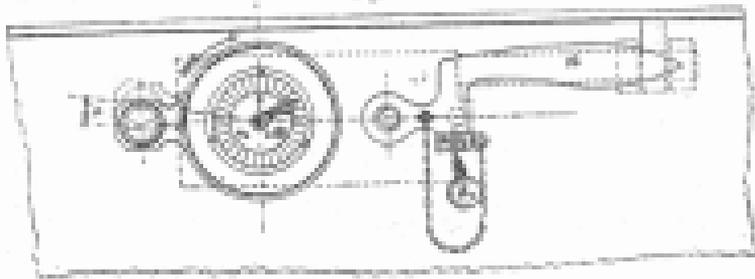
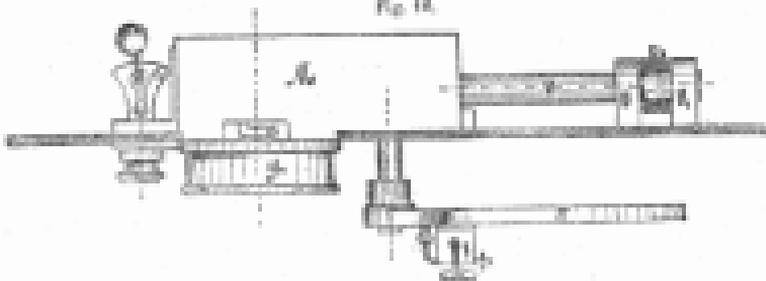

Fig. 10.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Částka XXXV. — Vydána a rozaslána dne 17. července 1884.

114.

Výnos finančního ministeria ze dne 14. července 1884,

aby ve skutek uvedeny byly zákonné předpisy o dani, jež uložena jest na výrobu líhu a na spojenou s ní výrobu lisovaného dřevě (kvašák lisovaný).

Abý ve skutek uveden byl zákon ze dne 27. června 1878. (Z. Ř. č. 72.), zákonem ze dne 19. května 1884. (Z. Ř. č. 63.) změněný, vydávají se dle článku III., případně §. 102. tohoto zákona ve shodě s královským úberským ministeriem finančním tyto předpisy o dani, jež uložena jest na výrobu líhu a na spojenou s ní výrobu lisovaného dřevě.

§. 1.

K §. 2. zákona.

Kde a jakž jest výroba líhu daní srovnána.

V obvodu, v němž zákon o dani z líhu platí, lih vyráběti se málo bez daně jen v oněch zemích, v nichž jest to nyní dovoleno, a bodou v těchto zemích daně i předešlé srovnání jen té, kdož páli kofalku z vlastních surovin k vlastní potřebě anebo ku potřebě příslušníků a čeledínů u nich na stráž a v obydlí se nacházejících, kteří však navedou ani obchodu s lihovinami ani je v malých částkách prodávají aneb šepají, ani na šest jiných kofalku a lih rektifikují, aniž připraví rosalku, likéry a jiné lihoviny s rozličnými látkami pomíchané.

Jak to bylo posud, tak i nyní není dovoleno páliť bez daně více kofalku na rok nežli 66 litrů, v Dalmatsku, Tyrolsku a ve Vorarlbersku pak 112 litrů. Kofalkou rozumí se tu jako posud podle přílohy k §. 14. zákona o dani z potravy vydaného roku 1829. jednotka, která vykaruje podle 40šlité stupnice liho-

měrné měřítko než 22 stupňů t. j. podle stálé stupnice libeňské měřítko než 55 stupňů.

Nemá tedy na př. alkohol, obsažený ve 40 litrech kofalky bez daně vyrobené, dosahující 22 stupňů hektolitrových (litrů).

Také trvá v platnosti jist nářízení pálení kofalky daně zproštěného se týkající, zvlášť dekret dvorské komory, vydaný dne 28. září 1835, a výnos, vydaný ministeriem finančním dne 23. srpna 1856. (Z. Ř. č. 142.) pro Tyrolsko a Vorarlbersko, pak výnos, vydaný finančním ministeriem dne 21. prosince 1878, příloha II. pro Dolní Rakousko.

Toliko mají u nás místa tyto směry:

1. Finanční úřad zemský může ve svém celém obvodu správním nebo v některé části jeho, kdekoli k okolnostem, za kterých se kofalka bez daně páli, určit dobu, až do konce se má každého roku učiniti oznámení, že někde chce užití povoleno, páliť kofalku bez daně.

Taková směna buď však v čas obecně oznámena.

2. Mnozí kofalky, které dovoleno jest bez daně na rok páliť, páleno buď a pravidla nepřetřítí, a to ve dne v noci, výjimečně jedině někde a jiné dni sváteční. Chce-li by však někde užití k pálení kofalky daně zproštěného dvou nebo více surovin, které nejsou toutž dobou po ruce, tedy se může pro každou takovouto surovinu ustanoviti zvláštní období, v němž se musí nepřerušeno páliť, výjimečně někde a dni sváteční.

Pokud toho třeba jest, povoliti se mohou pro matoliný vína dvě nebo tři doby, pro masoňaté suroviny dvě a pro kalý vína tři období za rok, aby se těchto surovin užití k pálení kofalky daně zproštěného.

3. Někde nemá kofalky bez daně páliť mimo stavění a pozemky, v nichž sám bydlí, případně na nich hospodáti.

4. Výhledy, jakož výjimkou dopřítie některým hornickým krajím ve Štyrsku a v Korutaněch v příslušné oznámení a kontroly pálení kofalky daně zproštěného dekretem dvorské komory, vydaným dne 19. prosince 1838, č. 48.590, případně výnosem, vydaným od ministeria finančního dne 11. prosince 1849, č. 28.299, zachovají se provázen v platnosti s tím dohodou, že doba, po kterou pálení daně zproštěného trvá u nás, nemá přerušování dvou měsíců do roka. Avšak každý vinopalník placení daně zproštěného posuďte svého výhled, kdyby jich ale užití, pále bez daně více kofalky, nežli bez daně páliť bylo povoleno, anebkrátě nějak jinak poklad státi.

§. 2.

K §. 3. zákona.

A. Týden pálení kofalky libové za více než daně.

Co se týče vyrážení pálení libové tekutiny nezpracované za více než daně, má platnost to, co ustanoveno ve výnosech, vydaných od ministra finančního dne 5. prosince 1870, 30. dubna 1871. a 24. října 1871. (Z. Ř. č. 139. a r. 1870, č. 52. a 130. a r. 1871.) a ve vztahujícím se k tomu §. 4. výnosu, vydaného dne

14. června 1875. (Z. ř. č. 91. z r. 1875.) jakož i ve výnosu ze dne 2. února 1880. (Z. ř. č. 18.)

K potravení dani dle těchto předpisů vypočtená připočteno a přidáno buď však 10 procent na výstupu, jež uschováním, dopravou atd. vznikne.

3. Výnos libru na výrobu dani.

Ustanovení dotčených výnosů (A) mají také platnost při vývozu líhéru (pálené lihoviny obsahené) na vrácení daně, a tímto však změnami:

1. Vyráběti přes číru celou líhvu s nárokem na vrácení daně, povoluje se jen továrníkům líhvé.

2. Vyrábě-li se líhva pod obráti, musí sudky býti velké nejmenš 25 litrů. Vyrábě-li se v láhvích, v jednom a též kuse nasytkovém sudky býti jen láhve stejného tvaru a stejné velikosti o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, 1 litru nebo několika litrech.

3. Fabrikant líhéru má uložit a štáda odesylacího vzory láhví, v kterých chce líhvu vyráběti.

K těmto láhvím na vzor daným má býti připočteno písmenné označení, jaký prostorný obsah mají.

4. Láhve líhveem naplněné, k zárylu nejmenš 25 litrů patříci, mají býti uzavřeny v bednách nebo káčkách, k nimž může se úplně bezpečně náleža štědná přikládí.

Vyjaty jsou z toho případnosti, v nichž při dopravě po kolejnicích nebo na parní lodi usazují se prostoru nákladní místo každého kusu zvlášti.

5. Tekutina na líhvu opovědná má býti čirá a sladká a má obsahovati dle obsahu prostorného nejmenš 30 procent alkoholu. Vzešla-li by z čisti tekutiny pochybnost, zdali tolik alkoholu obsahuje, mají znalci tekutinu zkoumati.

6. V deklaraci vývozů netřeba uváděti, co líhva líhvu obsahuje a kolik stopů alkoholových má.

Vyrábě-li se líhva v láhvích, udáno buď jako množství počtem a objemem láhví, na př. 100 láhví po $\frac{1}{2}$ litru, 50 láhví po 1 litru, 25 láhví po 2 litrech atd.

7. Vyrábě-li se líhva pod obráti nebo v láhvích, počítá se náhrada daně 4 krejcarů na litr.

Za množství pod 25 litrů daň se nezahrává, ať již toto množství jest celou sávkou nebo nějakým zlomkem jejího.

Láhve, které obsahují více než $\frac{1}{2}$ litru, ale méně než $\frac{1}{2}$ litru, nebo více než $\frac{1}{2}$ litru, ale méně než 1 litr, anebo více než 1 litr avšak méně než 2 litry, počítají se za $\frac{1}{2}$ litru, případně za $\frac{1}{3}$ litru a za 1 litr.

Také při láhvích přes 2 litry velkých nepřihlídá se ke slabším, jednoho litru.

§ 3.

K §. 4. zákona.

0 vrácení daně za lib, kterého užívá se k potřebám točárním.

Prozatím povoleno jest, aby vracela se daň za lib, kterého se užívá k výrobě elevačního cukru neb octanu elevačního, chloroformu a stadi třaskavé. V tomto směru platí tyto předpisy:

jen jakožto výrobek surový, t. j. oleum animale foetidum také oleum cornu cervi crudum nebo foetidum zvařný (a nikoliv olej Dippelův, oleum dippeli nebo cornu cervi rectificatum).

Takéžním prostředek denaturacei opatřiti má továrník svým nákladem. Surový olej zvířecí, natíká-li to finanční úřad zemský, odebírá býti musí od cukromáta tohoto úřadu. Finanční úřadenci mají právo čerpati pod záštitou surový olej zvířecí, jež opatřen byl jakožto prostředek denaturacei, a hráti v něho šlešky na skoušku, aby prozkoumány byly, zda jsou jakosti vhodné.

5. Továrník octanu olovnatého má pro každou úměru berního věsti a úřadům finančním za poštělení každé skvile předložiti nápis:

- a) mnoho-li má denaturovaného líhu a mnoho-li alkoholu tento lih obsahuje;
- b) mnoho-li má vyrobeného octanu olovnatého a
- c) mnoho-li octanu olovnatého jest odbyt.

Takéž povinen jest dovoliti bez odporu úřadům finančním, aby tento nápis srovnali s jeho knihami živnostenských a obchodních.

6. Jestliže lih denaturován býti má kařem, továrník octanu olovnatého povinen jest postaviti ve výrobě svědění kád', nejméně 6 hektolitřů obsahující, a oznámiti to kontrolnímu správci okresnímu, aby ji úředně odměřil a posuzoval.

Tato kád' musí se vejti v naplňovací výšce 6 hektolitřů, a obsahuje-li více než 6 hektolitřů, také ve výškách naplňovacích, až do kterých půjde kotalka, která po každé denaturaci býti má.

Nač nejvyšší známku odebírací má však býti v kád' ještě tolik prostoru, kolik přetvá prostředkem denaturaceiného a směs jeho s kotalkou vyhledává, kdyby kotalka, jež denaturována býti má, šla až po tuto známku.

7. Kotalky, které se má jednou denaturovati, nemá býti méně než 6 hektolitřů.

Lih však obsahuje jedno nejméně 80 stupňů alkoholu, jež na jednou octen nebo surovým olejem zvířecím má býti denaturována, nemá býti méně 2 hektolitřů.

Továrník octanu olovnatého povinen jest k výkonu této denaturace postaviti svědění kád' dostatečně prostornou ve výrobě, a oznámiti to kontrolnímu správci okresnímu, aby kád' úředně byla směřena a oznažena. V této kád' budou úředně změřeny výšky, kam až lih, jež denaturována býti má, dosahuje sám o sobě a kam až směřeno jeho s octem a vodou.

8. Továrník octra olovnatého jest povinen, podati po každé kontrolnímu správci okresnímu, v jehož okresu dohledectm tovarna leží, deklaraci dvojnásobně sepsanou dle příloženého vzoru č. 1., mnoho-li líhu k přípravě octanu olovnatého s nárokem na vrácení daně potřevení a proto k prozatímní denaturaci byl určil.

Nato vyšetří dva úřadenci finanční podle této deklarace množství a hodnotu líhu v kád' denaturacei (č. 6. a 7.).

Neučiní-li při tom žádná závada, tedy učiní šizo úřadenci, aby prostředek denaturacei v ustanoveném poměru za jejích přítomnosti k líhu se přidal a náležitě s ním se smíchal. Potom ihned uspíší do obějího sepsan deklarace náles s množstvem a hodnotě líhu s potřežením, že byl denaturován.

Jeden sepis deklarace (uzikaty), na kterém jest toto potvrzení a dotčený náleze, odevzdá se továrníkovi octanu olovnatého, aby dle něho mohl ládati na navržení daně a má být doložen zápisem výše pod č. 3. připomenutého. Druhý sepis podle kontrolní správy okresní neprodělně finančnima úřadu I. instance.

8. Nemá-li stálo úřední jednání neb obou zřízených finančnických, kteří mají předstevati úřední výkon v č. 3. připomenutý, v tom místě, kde jest továrna na octan olovnatý, tedy podnikatel jest povinen, složit u státní pokladny, která mu bude oznámena, penězů pro jednání zřízeneců finančnických nebo případně pro oba.

10. Finanční úřad I. instance nařídí, aby daň potravní vrácena byla půlletě dle toho, mnoho-li líhu téžně denaturovaného bylo uloženo k přípravě octanu olovnatého, a dle hutnosti jeho.

K tomuto účelu rovná kontrolní správa okresní zápis pod č. 3. předepsaný s obchodními a živnostenskými knížkami továrníkovými, uzavře je přílepně a předloží zápis i s deklaracemi (uzikaty) jakožto doklady finančnima úřadu I. instance.

Pakli by tyto deklarace svědčily většinou množstvi líhu, nežli v minulém přílepně bylo uloženo k přípravě octanu olovnatého, poznamená kontrolní správa okresní v zápisu na půlletí nejprve příliž odhlášením při položení přirázecké, mnoho-li líhu k použití ještě zůstalo a jakou hutnotu má.

III. 9 vrácení daně při výrobě étheru (oxyacetátu) a chloroformu.

1. Líh k výrobě étheru a chloroformu určený musí obsahovati nejméně 80 stupňů alkoholu, a prve nežli se ho upotřebí, musí před dvěma zřízenými finančnickými úřady býti k líhákému pořízení nepřístupným (t. j. musí býti denaturován) přísadou, kterou továrník jest povinen opatřit sám nákladem svým.

Tato přísada záleží má na každý hektolitr líhu nejméně ve 20 krychlových centimetrech surového oleje světlého jakosti v předcházejícím odstavci I., č. 4. vyznačen.

O odhlášení tohoto prostředku denaturačního, jakož i o práva finančnických orgánů, jej pod úřední zápisem chovati, platí rovněž předpisy v odstavci I., č. 4. obsažené.

2. Továrník ve své žádosti o vrácení daně uvéstí má, co alkoholu přiměšané spotřebuje k výrobě 100 kilogrammů étheru, případně chloroformu.

Jakožto maximum na výrobu 100 kilogrammů étheru počítá se nejvýše 190 hektolitrových stupňů a na výrobu 100 kilogrammů chloroformu nejvýše 130 hektolitrových stupňů alkoholu.

Číska spotřebná továrníkem uvedená, aneb jestliže by částka tato byla větší srovná dotčeného množstvi maximálního, tedy množstvi toto maximální nesmíjí při vrácení daně býti překročeny.

3. V továrně na éther nebo chloroform, chce-li mítí nárok na vrácení daně, nesmí zřízen býti žádný přístroj na předhlávení líhu.

4. O továrních dýchacích a chlazených také platí obdobně v ostatních věcech předpisy jež uvedeny jsou v odstavci I. o vrácení daně při výrobě octanu octanového.

III. O vrácení daně při výrobě rtuť thaskavé.

1. Lih k výrobě rtuť thaskavé určený musí obsahovati nejméně 88 stupňů alkoholu a dříve nežli se jeho upečetí, musí přede dvěma přísečníci finančními úřady býti k lidskému pohledu nepřehledným (t. j. musí býti denaturován) příměsí, kterou továrník rtuť thaskavé jest povinen opatřiti sice nákladem svým.

Denaturace vykoná se přimícháním 5 procent lihu dřevěného.

Za příměsí denaturační musí sloužiti jen takového lihu dřevěného, jež při zkoušce usazen byl zpěsobilým a přinesen býv do továrny až do přimíchání byl pod závracím úhledu důchodkového.

Zkouška vykonána buď na útraty továrníka rtuť thaskavé od přísečníků obou úřadů, jež k tomu učí o. k. finanční úřad zemský, a při této zkoušce buď postupováno dle návodu zde přiloženého.

2. Pro zkoušku tuto dva přísečníci finanční z každé do továrny dopravené zkoušky dřevěného lihu, která ihned pod úhledem závracím dána buď, mají vzíti u přítomnosti strany na zkoušku 500 krychlových centimetrů ($\frac{1}{4}$ litru), a částku tuto pod počet úřední a počet strany, mají zaslati Ji. vysoké škole technické, k zkoušce jejímu ustanovené.

Dřevěného lihu pod úhledem závracím jeoucího učiti se musí k denaturaci teprve tehdy, když dojde nález o výskumu, stvrzující řídicím jakožt lihu dřevěného.

3. Lih obsahujícího nejméně 88 stupňů alkoholu, jež na jedinou libou dřevěným má býti denaturován, nesmí býti méně 2 hektolitrů.

Továrník rtuť thaskavé povinen jest k výkonu této denaturace postavití voliční kád dostatečně velkou ve výrobě a oznámiti to kontrolnímu úřadu správcí strážní finanční, aby kád úředně byla vyměřena a označena. V této kádi musí se úředně změřiti výšky, kam až dosahuje lih, jež denaturován býti má, sám o sobě a kam až smíchává jeho s lihem dřevěným.

4. Továrník ve své žádosti o vrácení daně učeti má, co alkoholu průměrně spotřebuje na výrobu 1 kilogramu rtuť thaskavé. Jakožto maximum na výrobu 1 kilogramu rtuť thaskavé počítá se nejvýše 10 hektolitrových stupňů (litrů) alkoholu.

Číska spotřební továrníkům uvedená, aneb jestliže by částka tato byla větší nežli svrchu došlého množství maximální, tedy množství toto maximální nesmí při navracení daně býti překročeno.

5. V továrně na rtuť thaskavou, obce-li mají nárok na vrácení daně, nesmí sloužiti žádný přístroj na předčíslování lihu.

6. O továrních rtuť thaskavé také platí obdobně v ostatních věcech předpisy, jež uvedeny jsou v odstavci I. o vrácení daně při výrobě octanu octanového.

Návod ke zkoumání líhu dřevěného.

Zkoušení líhu dřevěného musí vztahovati se k těmto vlastnostem:

1. k hustotě,
2. k bodu varu,
3. ke smáčlivosti s vodou,
4. ke smáčlivosti s louhem natriemovým,
5. ke rozpůlčivosti vlnitím bromem.

K č. 1. Hustota dřevěného líhu nemá býtí větší 0·840, t. j. jako sila (hustota), vyčištěná ojedhovaným 100dílným lihem bromem, redukována jsouc na normální teplotu 15° Réaumurových, nemá menší býtí 88 procent.

K č. 2. Destiluje-li se 100 krychlových centimetrů líhu dřevěného, musí až do teploty 80 stupňů Réaumurových přeběhnouti se nejméně 30 krychlových centimetrů. K vyčištění této vlastnosti odměří se ve skleněné nádobě, od 10 do 10 krychlových centimetrů dělené, 100 krychlových centimetrů líhu dřevěného i vlej se do kovové baňky destilace, kde se zahřeje.

Skrze sítko v baňky zapuštěn buď až do středů baňky teploměř, označující stupně teploty od 50 do 62° Réaumurových. Druhým stvorem sítky prochází skleněná trubka, která páry v baňce vznikající odvádí do tak zvaného chladicího Liebigova, avšak je odněl dřevěný líh znovu smáčtený nasypá do dělené nádoby skleněné.

K č. 3. Dřevěný líh smáčen byv s vodou zůstati musí čistým aneb má jen slabě opalivovati.

K vyčištění této vlastnosti vlej se do dělené nádoby (jako pod č. 2.) 30 krychlových centimetrů dřevěného líhu a právě tolik vody i protřepou se.

K č. 4. Dřevěný líh nemá se úplně smácti s louhem natriemovým.

K vyčištění této vlastnosti potřeba buď roztok natriemový, jehož hustota dle hustoměra dělené ověřeno jest 1·3.

Do dělené nádoby skleněné (jako pod č. 2.) vlej se 30 krychlových centimetrů tohoto louhu a 10 krychlových centimetrů dřevěného líhu i protřepou se.

Jak se trochu ustojí, musí nejméně ještě 1 krychlový centimetr líhu dřevěného zůstati nerozpůlčivým a splývati nad ostatní tekutinou.

Pomocná zkušebka, pod čárkou značící 30tý krychlový centimetr učiněná, dopouští přesně odhadnutí množství nerozpůlčivého.

K č. 5. Dřevěný líh musí určité množství roztoku bromového, jež před přimísáním líhu dřevěného viděti byl zbarven habičověně, barvy zbarviti.

K vyčištění této vlastnosti potřeba buď roztok bromový s jedním dílem bromu a s 80 díly 50procentové kyseliny octové (hydrata kyseliny octové).

Na to do skleněné baňky naleje se 10 krychlových centimetrů líhu dřevěného a 20 krychlových centimetrů vody i protřepou se; k tomu přidá se na konec 20 krychlových centimetrů dotčeného roztoku bromového, načež směsina musí se státi bezbarvou nebo jen slabě žlutě zbarvenou.

§. 4.

K §. 13. a 18. zákona.

I. Použití přístrojů; ptechovními jiných přístrojů a nádob ve výrobě, kterých se užívá k výrobě lihu.

1. Používá §. 13. zákona obsahuje všeobecná ustanovení základní, vztahuje se samozřejmě také k lihovarům, které upravují daň z výrobu.

Proto se také nesmí užívat v těchto lihovarech na pt. tak zvaných kotoučů náhradečních.

2. Vypůjčování si přístroj překapovací k výrobě lihu jest dovoleno. Avšak majetek přístroje překapovacího musí vyhovět podmínkám, jímž mu ukládá §. 14. zákona (majeství, že chov přístroj překapovací odstraní), a ten, jestli chce vypůjčeného přístroje překapovacího užívat, musí dosti učiniti podmínkám, jimiž vůbec ukládá lihovarův zákon o dani z lihu.

II. Státní odvětní listy o dani z lihu.

Lihovarník má odvésti po uplynutí každého měsíce listy o dani z lihu, jestli byly pro tento měsíc vyplaceny, v příčině kontroly účtet odůb finančním úřadem, jímž odůb jest donor nad výrobou lihu.

Finanční úřad po žádosti bude vydávati stvrzení o přijetí listy; stvrzení tato obsahovati mají podstatná data listy.

§. 5.

K §. 24. zákona.

Paušalování daně z lihu.

V příčině dovoleného paušálního vyměření a zaplacení potrávní daně z výroby lihu užívá se

I.

Při lihovarech, které neuvádějí více než dvojn přístrojů překapovacích s bezprostředním vytápěním a se sádem jinou součástíkou, kromě jedné bání překapovací (kotla), míchadla, klobouku, chladič láhve, hadice chladič neb chladiče s rovných trubkách chladičích a trubky spojující klobouk s chladičem, a jejichž bání překapovací nemají dohromady větší prostornosti než čtyři hektolitry, jsou-li držitelé pozemků lihovarův, a užívají-li k výrobě lihu ovoce, jest sami vypěstovali, nebo matelin a droždí vinného s vlastního vinobraní, nebo bobulí, nebo kofenů, aneb jiných na plano rostoucích plodů.

1. Paušální úmluva může se státi buď s jednotlivými podnikateli takovýchto lihovarů nebo sebraně s veškerými podnikateli takovými v jedné a téže obci se zacházejícími aneb s obcí se všechny podnikatele.

2. Doba paušální buďž tak vyměřena, aby se vztahovala toliko na onu část roku, ve které skutečně se má vyráběti lih. Jestliže se však výroba lihu konati má v různých ročních obdobích od sebe oddělených, jest třeba pro každé období zvláštní úmluva paušální.

3. Podnikatel lihovarů, který chce zapracovati daň z lihu způsobem paušálním za okolností zákonem dovolených, má oznámiti ústně aneb písemně nejpозději do 14 dní před dobou k započatí výroby lihu určenou a oddělení ústřední finanční, v jejímž obvodu jeho lihoval se nalézá:

- a) své jméno a bydliště;
- b) adresu a popisné číslo stavění, ve kterém výroba lihu se konati má;
- c) místnost určenou na výrobu lihu;
- d) způsob přístroje překapovacího, prostorní obsah bází překapovací a okolností, zdali přístroj překapovací již úředně poznamenán jest číli nic;
- e) období, ve kterém výroba lihu se číti má;
- f) druh suroviny k výrobě lihu určený, jakož i jeho množství v hektolitrech.

Surovina vykázaná 14 dnůmi předem opovrhává máže býti skrovnou finančním úřadem zemským za jejích okolností.

Kdyby podnikatel lihovarů měl více než dva přístroje překapovací zřízené vykázané v §. 24. a. l. zákona v ústřední lihoval, není tím vyloučen paušalování, učiní-li podnikatel pouze dvou přístrojů překapovacích zřízení připomenutého v uvedeném ustanovení zákonném, a když každý jiný přístroj překapovací v jeho držbě se nacházející pod bezpečnou záštitou úřední se nalézá.

Učiní-li podnikatel lihovarů jen jediného přístroje překapovacího, který má prostě zřízen ústřední, máže být jeho sama o sobě větší objem 4 hektolitry.

4. Toto ustanovení (§. 3.) platí také v těch případech, ve kterých jde o společnou úmluvu paušální lihovarů z téže obce. Také buďž uvedena okolnost, že se máž za společně paušalovati.

5. Období pro výrobu lihu ustanovené buď vyjádřeno počtem dní s vytknutím dne, kterým počíná a kterým se konati.

Období toto není býti delším nežli třeba, aby zpracování bylo ovládnuto množstvím a druhem suroviny dle velikosti a způsobu zřízení přístroje překapovacího nebo po případě dvou přístrojů překapovacích vzhledem k místnímu způsobu výroby.

Pro společném paušalování dle celých obcí přihlíží se k velikým do paušální úmluvy náležejícím přístrojům překapovacím v obci dle jejich velikosti a zřízení.

6. Na základě oznámení pod 3. 3. uvedeného vykáží se velikost a zřízení přístrojů překapovacích a obsah bází, a překapovací přístroje poznamenají se úředně. Spolu sjetí se úředně, zdali lihoval náleží k takovým lihovalům, které se mohou přispasiti k paušálnímu zapracování daně z lihu.

O výsledku tohoto řízení úředního se máže omlouvat, její podepsání má podnikatel lihovarů aneb jeho zmocněnec, a kdyžby ten arch onen po případě neuznal psati, dva svědkové nepředsedajících.

Stalo-li se vyšetření prostoru, jakoli i úřední poznamenaní přístrojů překapovacích prodávána tři let právě uplynulých a uznám-li se nic na dobu paušální, může se upustiti od nového sledování úředního.

7. Jednání o paušalování budíž teprve potom skončeno, když se může zjevití oznámení množství suroviny, k výrobě libra ustanovených, buď bezprostředním vyšetřením aneb alespoň z bezpečných objektivních příznaků, jako příkladně při instalacích z výsledkův vinnobraní.

8. V příčině úředního vyšetřování obnosu paušálního nechtě se následí vzájemně může uvedeně hodnoty:

- a) množství suroviny poměrně přístroji překapovacímu, případně přístrojem překapovacím a způsobu manipulacím v tom kterém místě obvyklému, jež výsledkem ke drabu suroviny dříve zpracované býti může;
- b) výtěžek na alkohola v hektolitrových stupních dle stálého librového přídávající na 1 hektolitr té které suroviny;
- c) počet dní k pálení ustanovených;
- d) sazba herat 11 krejcarů na každý hektolitrový stupeň alkohola.

9. Paušalování dopouští se jen za podmínky, že

- a) na paušálního období neuděje se ani většího počtu ani jiných přístrojů překapovacích kromě těch, které pro paušalování původně ustanoveny a de výpočtu pojaty byly; že se nezpracují jiné suroviny leč ony, jež byly ohlášeny a při nichž paušalování daně z libru zákonem se připouští, a že vůbec výroba libru se nerozdělí mimo základy paušální, pak že
- b) finanční středové a finanční úřadení mohou, kdykoliv toho vidí býti potřeba, konati dohlídky i prohlídky šestičes příslušných předpisů a že mohou nastavití úmnož přístroje překapovacího, když byla vyprázdněna doba pracování v paušalování národním, a to způsobem takovým, aby vyloučeno nebylo užívání bání k úřední jiným.

10. Odchytky od základních úsad paušálních, jestliže se jí umodňuje výroba alkohola větší nebo vyloučívá z ústředí základův, treated se jakožto úkradní dávkové dle toho, oš více vyrobeno býti mohlo.

Je-li odchytko takové, že se jí vyloučil libovar z řady ústředních libovarů, které se smají připouštění k paušalování, tedy budíž mikrošeno dle trestných předpisův zákona o dani z libru, pokud se vztahují k paušalování daně z libru.

V případech poslední uvedeném budíž paušální sazbova prohlášená za zrušenou, jednají-li se však o jiné případy, v nichž se stala odchytko od základův paušálních, má finanční úřad první instance právo, prohlásiti paušální sazbova buď za zrušenou, anebo ponechati jí na dále v platnosti.

11. Smlávený obnos paušální zapraven budíž před započatím období pro výrobu libru určeného a úřadu k tomu ustanoveného, jenž vydá o tom stvrzení. Jestliže toto období se vztahuje na dva měsíce neb více měsíců, budíž zapraven obnos dotčený napřed v stejnému počtu lhat měsícůvých, pakliže podnikatel libovarský na tom se neustanoví zapraviti již předem celý obnos paušální.

Nezapraví-li se dotčený obnos v čas pravý, může finanční úřad první instance prohlásiti paušální sazbova za zrušenou.

12. Nahodí-li se okolností za doby paušální, která má v zájmu zamezení své výroby lihu, jež jest zahrnuta v paušalování, uzná se tím nic za ustanoveních smlouvy paušální.

Stane-li se vyrábění lihu nemohouc nepředvídanou některou událostí po celé období výroby, vrátí se paušální obnos na one období vynořený na tou podmínkou aneb se odpadne, uvede-li se před počátkem onoho období v známou přezně ona závada výroby finančního úřadu instance první.

13. O každé smlouvě paušální bude sepsán protokol kolku prostý ve dvojnásobku, jež obsahovati má:

- a) označení osob, s kterými buď jednotlivě nebo společně rukou narodilnou smlouva paušální se sjednává, a příklady paušální (§. 3., 4., 5. a 6.);
- b) smlouvaný obnos paušální;
- c) ustanovení uvedená pod číly 9., 10., 11. a 12.

Schvalovati smlouvu paušální přibude finančnímu úřadu instance první.

Jeden zpis paušálního protokolu schvalovací doložkou opatřený, zastupující smlouvu, vydá buď podnikateli lihovareckému, a při paušalování za celou obec starostovi obecnímu.

II.

Při lihovarech zahrnutých v §. I, jichž podnikatelé užívají metodu z vlastního vinobraní k výrobě lihu.

1. Oněm podnikatelům, kteří užívají k výrobě lihu metodu z vlastního vinobraní v postupu takovém, jak jich užívání mladého vína nabývá, a kteří na paušalování dle předpisů pod §. I tohoto paragrafu obsahujících přistoupili nechtějí, může se povolit dílova v té míře, že dopustí se jedině paušalování i po několik od sebe oddělených období tou měrou, aby se snížila obilování dle potřeb jednotlivě období k výrobě lihu určena.

Věk těchto a těchto období, vyjmažte poslední, nesmí čítati méně než dva dni; poslední období může obmexeno býti na jeden den.

V přestávkách mezi jednotlivými obdobími výrobními zamexí se úředně užívání přístroje překapovacího.

Doba, v níž jsou zahrnuta tato období jednotlivě, ustanovuje finanční úřad samostatně vzhledem k okolnostem, kdy se děje stáčení vína mladého.

2. Tito podnikatelé (1) povinni jsou podati pod §. I, 3. předepsané ohlášení dat pod a, b, c a f uvedených ve listě tam položené neb finančním úřadem samostatným skrácené, dále oznámiti okolností, zdali budou přibíti již od 6 hodin z rána do 6 hodin večer neb po celých 24 hodin, t. j. ve dne i v noci. Vzhledem k době, po kterou výroba lihu se čítá má, sníží se podnikatelé tito (1) obmexiti toliko na přibližně označení její, jako příkladně v měsíci listopadu, prosinci a pod.

3. Obnos paušální vyměňuje se podnikatelům v odstavci I. vytknutým takto za dva dni po případě za jeden den a vzhledem k okolnostem, zdali se bude již páliiti pouze od 6 hodin z rána do 6 hodin večer anebo ve dne i v noci, t. j. po 24 hodin denně.

4. O každém obvodu, ve kterém podnikatel lih pálení zamýšlí za doby paušální (1), má 24 hodin napřed učiniti písemně zemědělskému úřadu oznámení a o jeho oddělení státní finanční, kterému lihovar přidělen jest v příslušné kontrole.

Každou takovou obširku západí má finanční úřadovna do oznámení archu příslušného k oné smlouvě paušální. Oznámení arch budík proto stranou je každé předložení úřední finančnímu.

Učiní-li se přístroje překapovací, aniž to bylo dříve opověděno a do oznámení archu západí, trestí se to jako skrývání důchodkové.

5. Příslušný pausalní obnos, který připadá na to které období opověděno pro pálení lihu dle paušálu za dva dni připadá na jeden den vyčištěního, zapraven budík zemědělskému příslušnému opovědi, když příslušný úředník ku příjmu jako ustanovený a oddělení státní finanční, a kterého opovědi podati se má, se nalézají v ústředí městě. Nechtí-li tomu tak, může se zapraviti povinný obnos pausalní dodatečně u příslušného úřadu výběrčího, avšak nejpozději do 8 dnů po projití měsíce, v němž byl vyměřen.

Úmysl, že dodatečně zapláceno bude, musí se však oznámiti již při podání každé jednotlivé opovědi úřednímu finančnímu, který zaslámení toho okolostí do oznámení archu a současně upravit o opovědi příslušný úřad výběrčí.

6. Ostatně podrobeny jsou úmluvy pausalní o výrobě lihu a matčin vlastního vinobraní také ustanovením v §. I. uvedeným, pokud tato nejsou ústátně změněna předpisy pod §. II., 1. včetně §. právě zkrácenými.

III.

Při lihovarech, ve kterých se vzdělávají suroviny moučnaté a které neudílají více než jednoho přístroje překapovacího a to s bezprostředním vytápěním a kádňami jinými součástkami kromě jedno kádň obseku nejvýše 2 hektolitřů, míchadla, klobouku, láhve chladič, hadice chladič neb chladiče s rovných trubkách chladičích a trubky spájující klobouk s chladičem a které kromě toho činí dosti požadavkům §. 52. zákona a jejichž podnikateli jsou hospodáři, kteří proto lih vyrábějí, aby nabývali k chovu svého dobytka výpalků jako krmiva, a to pouze pro onu výrobu lihu, která padá do osmiměsíčního období paš-najistého v září, říjnu anebo v listopadu.

1. Učiní-li se látek moučnatých, učiněna bývati může dmlava pausalní toliko s hospodáři jednotlivými.

2. Období pausalní budík tak ustanoveno, aby zahrnovalo toliko osmiměsíční výrobu lihu pašnajist v září, říjnu aneb v listopadu.

Jestliže by se zahájila výroba lihu pašnajistí nežli v listopadu, počítá se doba výroby od listopadu.

3. Hospodář, jenž učiti chce dovození, vedle kterého by mohl dle a lihu při zpracování moučnatých látek zapravování pausalně, má oznámiti ústně nebo

písemně data uvedená svrchu pod L, č. 3. lit. a, b, c a d, pak počet a objem nádob kvasných, jaké i nádob určených na výrobu holovice a okolnost, zdali tyto již úředně poznamenané byly, nepočítají do 4 neděl před započetím výroby lihu a osobě oddělení strážie finanční, v jehož dozoru obvodu lihovar se nachází.

Tato lihu obilakovací může finanční úřad instance první přiměřeně skrátkiti, když lze provésti ohledání předepsané vzhledem k zpracování surovin močnatých jaké i vyplývající z toho přírůstek na práci pro účinnost dozoru bez závlady ve lihu krátki.

O kvasných nádobách, jichž se má užívati, budíž ještě zvlášť připomenuto ve smyslu §. 52. zákona:

- a) Veškeré nádoby, jichž se užívá, musí býti úředně poznamenané a odměřeny.
- b) Ku přípravě a přechovávání záparu nesmí se užívati než tři kádě, jejichž druhý obsah nesmí přesahovati trojnásobnou denní výkonnost přístroje překapovacího vyšetřeno dle §. 48. zákona.

Tato denní výkonnost činí při přístrojích překapovacích druhu, vyšetřeno v §. 21., č. II. zákona, trojnásobek prostoru kádě překapovací po svrše 20%, z jejího objemu.

Má-li příkladně kádě překapovacího přístroje objem 150 litrů, tedy nesmíjí býti tři kvasné kádě dohromady většího objemu než třikrát 300 litrů, t. j. 1080 litrů.

- c) Příprava záparu až do provedení do přístroje překapovacího musí se činiti v těchto nádobách a vykvašený zápara musí se přepravovati bezprostředně z těchto nádob do přístroje překapovacího.
- d) Přípravuje-li se holovice, nesmí kádě s nádob k tomu určených přesahovati desátý díl obsahu prostornější jedné kvasné kádě a všechny dohromady nesmíjí převyšovati desátý díl celého objemu všech kvasných kádí.

4. Současně s opovědí (§. 3.) má předložiti podnikatel, který uchází se o povolení zpracovávat dani na zpracování lítek močnatých, potvrzení starosty obecního na doklad, že skutečně jest hospodářem, pak že chová dobytek a v jakém počtu. Potvrzení toto přiloženo budíž k protokolu povolenímu.

5. Po opovědi vytknuté v odstavci 3. vyšetří se účinnost přístroje překapovacího a prostornost kádě, pak prostornost nádob záparných, jaké i po případě svých nádob, které ustanoveny jsou ku přípravě holovice, zároveň se oznáčí úředně přístroj překapovací spolu s nádobami na záparu a holovici právě vytknutými.

Ostatně buď postupováno dle L. oddílu, č. 6., odstavce 2. a 3. tohoto paragrafu.

6. Podnikatelé lihovarů mají vytknutí současně s opovědí uvedenou v odstavci 3. jednotlivě obdoby výše poležené doby osmiměsíční (§. 2.), v nichž častěji vyráběti lih z močnatých lítek za placení daně paušální.

Podnikatelům lihovarským, kterým by to bylo nemožno, jest dovoleno napřed takto ohlásiti, ve kterých měsících i týdnech, a ve kterých dnech každého měsíce konati se bude výroba lihu (placení záparu).

Také jest dovoleno, aby podnikatelé ohlašovali období určená k výrobě lihu případ od případu délepoň 24 hodin napřed.

Finanční úřadovně úřadovní ku kontrole lihovarů musí při dohlídkách, jež konají v lihovarech, přihlížeti pokládá k tomu, aby se neustávalo přístrojů překapovacích k výrobě lihu v jiných obdobích kromě oněch, která již byla z předešlého ohlášena nebo jednotlivě opověděna. Aby se zamezilo zneužívání podobně, vyloží se důkladně z užívání přístrojů překapovací po dobu, na kterou výroba lihu nebyla opověděna.

7. Jednatel a panálování může tímto způsobem býti ukončeno, že

a) se buď ustanoví způsobem panálování, jež platiti se má za každé z jednotlivých období, ve kterých dle opovědi podnikatele lihovarského, dle se má výroba lihu prodloužením doby osmiměsíčně, nebo

b) bez vytknutí určitých pracovních dní, ve kterých výroba lihu prodloužením osmiměsíčně doby dle se má, ustanoví se panálování ohnoso případajících na každý den vedle vše uvedených (§. 8., lit. a, b a d) skládá vyměřovací se sčítavkem podnikatelským, že oznámí po každé výrobě lihu, kterou v této lhůtě prováděti zamýšlí, a vytknutím období pro ně určeného.

Každé takové období buď počítáno dle celých dní a — vyjímaje neděle a slavní v dočasně době osmiměsíčně — musí obsahovati nejmenší počet dní a musí býti opověděno nejmenší 24 hodin napřed u příslušné finanční úřadovně, v jehož dosahovém území lihovar se nachází.

Každou takovou opověď zapíše finanční úřadovně do osmiměsíčního knihy a soulově panálování přiložítejštko.

Tento arch osmiměsíční buditi proto předkládán při každé opovědi.

8. V příloze důkladně vyměřeni ohnoso panálování buditi spoda následny hodnoty tyto:

a) Množství záparů, poměrně velikosti přístroje překapovacího a zpracovávají se způsobem výroby v tom kterém místě obvyklém, pokud deanné máti býti zpracováno;

b) výtěžek na alkoholu z jednoho hektolitra záparů v stupních hektolitrových dle 100dílného lihovaru;

c) počet dní výroby lihovarské;

d) sazba benné 11 krojant za každý hektolitrový stupeň alkoholu.

9. Vzhledem k zapravení smlouveného ohnoso panálování platí předpisy pod I. §. 11. uvedené.

Úleva při placení panálování ohnoso pod II. §. 5. poskytnutá podnikatelům lihovarským, kteří odhlásvají metaliny, máti propůjčena býti za týchle podmínek také takým podnikatelům lihovarským, kteří ohlašují ohnoso výroba lihu z látek močnatých případ od případu (§. 6.).

10. Panálování úmlavy o výrobě lihu z látek močnatých podrobeny jsou oznámě také předpisům, jež uvedeny byly pod §. 9., 10., 12. a 13. oddílu I. tohoto paragrafu, a připomíná se ještě takto k §. 9., lit. a, že za doby panálování oznámí se užívání jiných nádob na záparu a bolení kromě oněch, jež byly pro panálování opověděny a do rozpuště pojaty.

IV.

Při lihovarech, jejich podnikatelé spolu jsou sládky a užívají pouze odpadků z vlastní výroby piva, vyjmajíce pivo zkvašené, k výrobě lihu.

1. Každý sládek, který pro svou výrobu lihu z odpadků připočítaných dohromady chce používat či más s lihu, má písemně oznámit data uvedené v odstavci I, § 3, lit. a, b, c a d, pak počet a prostor nádob separačních a okolností, zda-li tyto již dříve používaly jsou, a oddělení strážní inspekci, jenž přitáhá dozor nad pivovarem i lihovarem.

2. Následkem tohoto oznámení (§ 1.) vykoná se ihned sepsání nálezu podle předpisů státních pod I, § 6, nebyl-li vykonán ve dnech předtím prošliých letech, aneb tehdy, když od posledně sepsaného nálezu se stala nějaká změna v užívání lihovaru.

3. Obec používá výměnou bedlí dle rozsahu výroby piva a to tím způsobem, aby vzhledem k odpadkům ze 100 hektolitrů piva, jež podnikatel lihovarský sám byl výrobil za doby používání, se učinil přiměřený výtěžek na lihu, avšak nikdy méně nežli 30 hektolitrových stupňů neb litrů alkoholu, bezní sázen 11 krejcarů za každý stupeň.

4. Podnikatel pivovaru a lihovaru má zapravovati obec používá bezprostředně při obléce každé várky piva do používání obce spadající dle odpovědného množství mladiny a onoho díla, a kterého se platí daň z výroby piva, a okolností tato uvéstí ve způsobě poznámky v dočasně opovědi s poskytnutím ke smlouvě používání.

5. Smlouva používání učiní se na tři léta s oboplnou výhradou, že má býti kdykoli býti vypověděna. Vypověď musí se státi písemně. Po uplynutí jednoho měsíce po dané výpovědi zanikne smlouva používání.

6. Obmází-li se z jakékoliv příčiny užívání odpadků pivovarských k výrobě lihu, zaniká se tím něčeho na ustanoveních smlouvy používání.

Jestliže však výroba lihu přechýlkou neodvratitelnou stane se zcela nezamčenou na dobu nejméně jednoho měsíce a oznámí-li se závada výroby písemně u příslušného oddělení strážní inspekci, již svědčena jest dohlídka nad pivovarem a lihovarem, povolí se osvobození od placení obnosu používání na sjízdného uvéstí oné závady, pokud se neukáže odpadků pivovarských snad podléti k výrobě lihu, vzhledem upouště-li se již skutečně k účelu jinému.

7. Používání smlouvy o výrobě lihu z odpadků pivovarských podrobeny jsou rovněž ustanovením obsaženým v I, §. a 10.

Rovněž třetí v platnosti také předpis pod I, 13. v příčině protokolu používání pro tyto smlouvy používání. Základy používání a obnos používání musí samostatně býti ustanoveny dle předpisů státních (IV) pod §. 1. a 3. obsažených a ustanovení pod I, §. 11. a 12. obsažená musí býti nahrazena ustanoveními státní pod (IV) §. 4. a 6. uvedenými.

§. 6.

K §. 25 zákona.

1. Původní ustanovení pro libovary hospodářské s poplatným prostorem záparným od 30 do 60 hektolitrů.

Ony libovary hospodářské, ježtž veškerý poplatný prostor záparný v době výroby 1883/84. neobsáhly více než 30 hektolitrů, a které nárok činili častěji po přechodnou dobu povolano v §. 25. zákona, t. j. až do konce srpna 1885, na pašulovní daně a libu při poplatném prostoru záparném, ježtž sice přesahuje 60 hektolitrů nikoliv však 60 hektolitrů, mají přecezně u finančního úřadu I. instance podati dočasně prohlášení nejdláže do čtyř týdnů před počátkem výroby, které spadá do obětí od 1. října 1884. až do konce srpna 1885.

Toto prohlášení musí obsahovati data, v §. 8., II., §. 11. tohoto nařízení uvedená, a má spůsobeno býti doklady obsahujícími v témže §. 8., III., §. 12.

Pokud neobdržel podnikatel libovarský úřední rozhodnutí, že jeho libovar při poplatném prostoru záparném od 30 až do 60 hektolitrů se připojí ku pašulovním zapravovním daně, uzná od 1. října 1884. počínaje provozovati výrobu libu za pašulovních díle výkonosti prostoru záparného.

Finanční úřadové I. instance jsou povinni, bez předání projednávání dočasně prohlášení libovarů, zkoumati předložené doklady, rozhodnutí vydávati a oznámovati je straně se všim rychlostem, nežli jsou odmítavě nebo ptižnivě.

V odstavcím rozhodnutí bažte určité vymašeny závědy zemřících.

II. Ukádní daně z výroby bez kontrolního přístroje odměrného (počítadla).

Pro libovary, které při zpracování vinných odpadků (matolín atd.) vyrábějí vedle páleného spálu i vinnany, a které povinny jsou bez odměrného aparátu kontrolního platiti daň z množství a hotový výrobek, poněvadž nezvolily pašulovní díle výkonosti přístroje překapovacího, platí tato ustanovení:

1. Podnikatel libovarský podati má u finančního úřadu I. instance ve dvojnásobném exempláři nejpozději do čtyř neděl před započátkem roční doby provozní a předložit úste doby nejmašně 14 dnů před počátkem mášnos, ve kterém výroba zahájena býti má, papie výroby díle pašulovního vzoru §. 2. a seznam výrobních přístrojů a spálu má označiti správce libovaru.

Finanční úřad nákolí s tím, jak v §. 31. zákona uššeno.

2. O době, po kterou obhledat protokol v platnosti trvá, o změně v zařízení libovaru, sčetení personálu dozorního a správce libovaru, pak v ptižině libovaru, cukrováru a tepláru ku potřebě zřizování finančních plati ustanovení obsahují v §§. 63. a 64. zákona.

3. Poplatné práce počítá přemášením látek k výrobě libu ustanovených (nářady) do přístroje překapovacího.

4. V příslušné opovědi poplatné výroby, v příslušné změny této opovědi, pak v příslušné bezcelníkové odchylky od opovědižného množství alkoholu budíž učito tři prvními odstavci §. 66., pak §§. 67. a 68. zákona.

Opovědi musí obsahovati data v §. 66., lit. a, b, c, zákona uvedené, pak příslušné množství výrobku ve stupních hektolitrových a obnos daně na ně přidělit a buďte pedány dle příloženého vzoru č. 13.

5. Prve než opověď výroby, jež svědčí zapravování daně dle množství a hodnoty výrobku bez použití kontrolního aparátu odměrného, podléna býti smí, splněny býti musí také požadavky v §. 61., III. č. 3., 4., 5., 6. a 8. zákona určené pro zdanění výrobku.

6. Výrobek musí přicházeti přímo z chladiče potrubím do nádoby (sbírací nádoby, jímadla), která se dá bezpečně předem uzavřítí a dokonale opatřítí proti tajnému odvádění výrobku; prostor této nádoby, která pokud není zhotovena z kovu, zavřena býti musí v druhé nádobě (pouzdrě), vyložená buďit dřevem dříchodkovým.

7. Potrubí, jímž chladič spojen jest s nádobou sbírací, musí takovým způsobem opatřeno býti rovnou zavazítí s hladkého nenařivného plácha zinkového, aby mezi oběma rovnovědy kolikolem zbyl prázdny prostor v šíři asi 3 centimetrů, a kromě toho musí dřevní závěrou tak býti zabezpečena, aby nebylo lze tekutinu odváděti bez poručení onoho potrubí zevnitřního.

8. Nádocha sbírací musí z pravidla míti prostorost dostatečnou, aby mohla pojmuti výrobek, který lze připraviti destilací zejména osmidenní.

Finančnímu úřadu I. instance zřizuje se žádati dle účelů výrobního a dle poměrů kontrolních opatření věstích takovýchto nádob, anebo povolití užívání menších.

9. Nádocha sbírací (č. 8.) smí se vyprazdňovati toliko za přítomnosti finančního úřadce, když byl tento vyšetřil množství výrobku i hodnotu jeho a posoumal to na seznam opovědi o poplatné výrobě podnikateli vydaném, jakož i na rubu holoty o dani z lihu.

Totéž platí i pro te případnost, když má nastati výměna nádob k jinému výrobku určené (č. 8.).

Podnikatel líhovare v §. 21., IV vyznačeného oznámiti má proto dříve každé vyprazdňování a každou výměnu nádob sbírací finančnímu úřadci, jemuž přísluší bezprostřední dozor.

10. Vyprazdňuje-li se nádocha sbírací, musí se překapováni zaručiti, aby množství a hodnota výrobku správně stanoveny býti mohly.

11. Shledá-li finanční úřad I. instance toho potřeba, aby líhovar trval pod nepřetržitým dozorem úřadu dříchodkového, má podnikateli vykázáti k volnému užívání příslušné obydlí úřadním tento dozor vykonávajícím.

12. Aby se předešlo každé pochybnosti, připomíná se ještě, že při tomto výměněném způsobu zapravování daně z výrobku nepřetř průměrná jeho hodnota 75 stupňů, vyšetř se ve všech případech pro vyměření daně rozhoduje skutečně vyšetřená hodnota výrobku.

13. Koncem měsíčního období správního, nastává-li se vínek před jeho vyprázdním výroba na delší dobu, tedy bezprostředně po uzavření výroby vykoná se zúčtování ve dvojím sešite správním kontrolního okresu strážé finanční tím způsobem, že každé množství výrobku, jež při vyprázdnění nádoby sčítací vyšetřeno bylo v hektolitrech, se svou hodnotou se násobí, sčítané součiny (hektolitrové stupně alkoholu) se sečtou (§. 9.) a každý hektolitrový stupeň alkoholu se odnáší 11 krejcarů.

Jestliže by takto vyšetřené daně byla větší nebo menší část, jež byla započtena na opožděné období, hodí jednáno dle dvou posledních odstavců §. 72. zákona.

Jeden sešit zúčtování se vydá podnikateli lihovareckému nebo jeho přímocníkovi, druhý vínek bez prodání se udele stádu, u kterého podnikatel povína jest opožďovati výrobu.

§. 7.

K §. 26., 28. a 29. zákona.

A. Nádoby dle §. 30. zákona prohlášené bez podmínky a s podmínkou za poplatné s bez podmínky za daně správní.

B. Zakřevadlo na náparu.

C. Přístroj k vytírání nápary ze zkušky a přístroje překapávacího.

A.

Mimo nádoby, které uvedeny jsou v §. 26. zákona za poplatné bez podmínky, v §. 28. zákona za poplatné s podmínkou a v §. 29. zákona za daně správní, prohláší se dle §. 30. zákona:

I. Za nádoby poplatné bez podmínky prohláší se:

Láhev zkušebního přístroje na melasu, v níž se má kvasiti melasa na zkoušku.

II. Za nádoby poplatné s podmínkou prohláší se:

1. Nádoby na fedina (konvent) v lihovarech sčítané — t. j. nádoby, do kterých se dává fedina, t. j. produkt daně prostý se studeného nálevu na mláto pivovarské, kterého nálev za jistých podmínek se dopouští předpisy o daně pivní — hodí započteny při pašalování s celým svým procentem do daně vykonání, je-li fedina, která do nich se plní, v kvasení nebo s některým kvasidlem na př. s pivním droždím pasilková nebo vykvašená, nebo jestliže sou nádoby s kvasnými nádobami nebo s přístrojem překapávacím nebo s oběma zároveň spojeny jsou klaby nebo trubami.

Nestli tu žádné z těchto okolností, nepojmou se nádoby na fedinu do příslušného pašalování nebo připočtou se k nádobám zapalovacím, případně ku

kádím na středovní melasy (§. 28., §. 3. odněka o dani z lihu) podle toho, zda-li jedina z nich se přepravuje k zaparování do svých kádí anebo několik.

2. Kádě zaparovací i tenkrát, když mají být ochlazeny na chlazení vodou, než když affický jsou na zevnitřní oblévání vodou, acož když ochlazováním nebo ventilátorem jsou opatřeny, nebudte hadřeny ke chladičům záparu uvedeným v §. 28., §. 3. odněka o dani z lihu, nýbrž naleženo buď s nimi dle §. 3. tohoto paragrafu.

3. Babny odštědivek, kterých užívá se v lihovarech k dobývání šťávy řepové, a nádoby na šťávu řepovou, t. j. nádoby, které ustanoveny jsou v lihovarech k tomu, aby se v nich přeobrácela šťáva řepová před přidáním kvasidla anebo před zahájením kvašení, buďte připočteny při paušalování dani z lihu dle výkonosti prostoru záparného ke kádím na záparu v §. 28., §. 3. dotčeného odněka vytknutým.

4. Nádoby mračené, t. j. nádoby, které jsou určeny k tomu, aby v nich mračená byla mouka kakofitná anebo jiné druhy mouky, buďte jakožto nádoby s podmínkou poplatné na roveň položeny nádobám maceračním (§. 28., §. 3. odněka o dani z lihu).

5. S mlékými čtyřhrannými nádobami v lihovarech se maskytujícími, do nichž se dává pro ochlazení záparu holovičnou před přidáním kvasidla a před počátkem kvašení lihového, buďte naleženo pod názvem „chladiče na záparu holovičnou“ jako s nádobami podmínčně poplatnými dle §. 28., §. 4. odněka o dani z lihu.

6. Rovněž s káděmi kyselinými, t. j. nádobami, do kterých se spílá zápara na chladiči (chladičím stolek) ochlazená, aby v nich byla ponechána po nějakou dobu pro utvoření kyseliny mléčné před přidáním do kádí kvasných, naleženo buď při odměně lihu dle výkonosti prostoru záparného jako s chladiči dle §. 28., §. 4. odněka o dani z lihu.

Kádě přisada kvasidla do těchto kádí kyseliných, jakož i také samostatné (lihové) kvašení záparu z těchto kádích spadá tudíž pod trojný předpis §. 26., §. 5. a 6. odněka o dani z lihu.

7. Nádoby na přeměnění (sladění) záparu holovičnou, t. j. nádoby, v nichž se přeměňuje dle holovičnou z nádob na záparu holovičnou do chladiče záparu holovičnou a z něho do nádob kvasničných, buďte jako nádoby podmínčně poplatné připočteny k nádobám na záparu holovičnou (§. 28., §. 7.).

8. Babny odštědivek, které v lihovarech affický jsou proto, aby se jimi odstraňovalo mláto (slupky obilné) a šlečky sladové, vřadřeny buďte mezi nádoby na záparu holovičnou v §. 28., §. 7. odněka o dani z lihu uvedeně.

9. V lihovarech na zpracování melasy vykytující se nádoby na droždí pivoň, t. j. nádoby, do kterých se dává pouze pivoň droždí s přisadou vody nebo bez ní, (chladiče pivoň droždí, dřevy na pivoň droždí atd.) počaty buďte celým svým prostorem do výkonosti dani, když s kvasnými nádobami nebo s přisadou překapováním anebo mírově s oběma spojeny jsou šlaby nebo trubkami k nádobám sláto však neboť brna utvoř, scházejí-li podmínky vytknuté.

10. S nádobami na lisování droždí, které také v lihovarech se maskytují, t. j. s nádobami, do nichž dává se pouze lisované droždí s přisadou vody nebo bez ní, naleženo buď rovněž tak jako s nádobami na droždí pivoň právě vytknutými.

11. Rektifikace při přístroji bude teprve počata do denní výkonnosti plným prostorem nádob svých ustanovených pro tekutina, která má být překapována, jsou-li tlaky nebo trubkami spojeny s některou nádobou na páru aneb nemají-li žádného zřízení, jímž by se z nich mohla vyjímati na zkoušku tekutina, která se má překapovati.

Není-li vyplněna nádoba z těchto podmínek, tedy nepřiblíží se k této přístroji.

III. Za nádoby dané sprostředně prohlašují se:

1. Plováky na led, t. j. nádoby, které byly ledem naplněny ponořují se do páry, aby ji ochlazovaly, státnou při vyšetření výkonnosti nepovídanými.

2. Totéž platí o kovových trubkách chladicích, které zavěšeny jsou v likovarech nad kádlemi kvasnými a kádlemi sákvaznými, dle potřeby do těchto kádli provazy se spojují a z vodovodem uvidějí se ve spojení.

3. Vík smí se při kádích kvasných, sákvazných a nádobách na kvašení páry holověné jen takových užívati, které skládají se z plochých pouz, ne přes 2 centimetry tlustých plechů z dřeva měkkého, nemají postranní obruby a toliko váham vlastní se přitýkají k okrajům kádli a jež kromě toho po předchozím ohledání byla středně poznamenaná a v protokole o ohledání likovaru uvedena.

4. Každý lív, jímž se vytláče mláto vyfází z kvasných kádli sákvaznými nádobami na přemíslení dřevit, nejsou-li způsobilými tekutina přechovávatí, jsou bez podmínky dané sprostředně.

B.

Poněvadž při urychleném kvašení, které v obyčejí jest v likovarech dle výkonnosti prostoru náparného používávaných, pára jež kvašičná přemáhá se do přístroje překapovacího a poněvadž dle §. 26, §. 9. zákona o daní z lihu každé kvašení páry v nádobách jiných nežli v opovědných, a jestliže již provedeno bylo úřední poznamenané, tímto označením opovědných třesů by se mělo jako těžký přestupek důchodkový, proto nemělo pokládati se nádoba na páru při překapování na nahřívadlo na páru, když nemá takovou plochu výtopnou, aby pára v ní za pravidelné práce přístroje překapovacího se zahřála až do teploty nejméně 30° Réaumurových, kterou kvašení lihové se ruší.

C.

Přístroje, jímž vyjmá se mezí skoušky z nádob náparou naplněných přístroje destilátické, mohou záležeti v pípetkách a kohoutkách atd.

§. 8.

K §. 27. zákona.

o slově pro hospodářské líhovary.

1. Příznaky hospodářského líhovaru a jednotlivého hospodářství.

1. Za hospodářský líhovar pokládá se dle §. 27. zákona označ líhovar, který v takovém spojení trvá s jednotlivým hospodářstvím, že se sklízí z tohoto

hospodářství, výlučně neb alespoň větším dílem se mu dostává surovin na výrobu líhu, nežli tomuto hospodářství odvíci výpalky výrobou líhu získané ku krmení dobytka nebo alespoň merva od širého dobytka téměř výpalky buď na vlastní účet neb na účet cizí krmence.

Lihovar pokládá se i tehdy za hospodářský ve smyslu odstavce předcházející, když hospodářství, se kterým jest spojen, pozus pro neúrodu vůbec známo nemůže dodati lihovaru ani větší díl surovin z vlastní sklizené k výrobě líhu nutných.

Neúroda pokládá se za vůbec známo, když v obci, ve které se nalazá ono hospodářství, známo jest, že na pozemcích jeho byla neúroda surovin určených k výrobě líhu, a když tato věc starosta obecní potvrdí.

Jde-li o hospodářství, které provozuje se na statku ze svazku obecního vyložením, neúroda surovin k výrobě líhu pokládá se tehdy za vůbec známo, stávlá-li jí příslušné okresní hejtmanské.

Podnikatel jest zavázán, ihned po sklizení bez prodlení oznámiti finančnímu úřadu I. instance nastalo-li neúroda surovin ustanovených k výrobě líhu a prokázati jí potvrzením svrchu dotčeným.

2. Lihovar, ve kterém zpracovává se melasa, nemůže se pokládati za hospodářský, lež se by melasa zpracovávala se jen jako přídava k surovinám, které poskytuje to které jednotlivé hospodářství spojené s lihovarem.

3. Pozemkům práce hospodářské toho neodevolují, aby pozemky (pole, luka a pastviny), které slouženy jsou v jednotlivé hospodářství, od sebe a od stavení hospodářských (chlévů, stodol) byly příliž vzdáleny, proto žádá se, aby ony pozemky, k nimž přihlášení se má při poměru poplužního prostoru náležející k výměře pozemkové jednotlivého hospodářství s lihovarem spojeného, nebyly více vzdáleny než 7 $\frac{1}{2}$ kilometru od stavení hospodářských.

Jestliže by na souvisejícím pozemku, na kterém jeden a týž podnikatel hospodáří, nalazala se hospodářská stavení na více místě na jednom místě, nepřekládá se, aby celý pozemek pokládán byl za náležející k jednotlivému hospodářství.

4. Hledě k svrchu dotčenému spojení lihovaru s jednotlivým hospodářstvím nemá žádná pole, jehož výměra započtena býti má, vzdálena býti od lihovaru přes 7 $\frac{1}{2}$ kilometru, a žádná luka nebo pastvina, jejíž plocha započtena býti má, přes 10 kilometrů.

Tato vzdálenost hodí se měřena dle nejkratší cesty rovné, případně cesty přímé od vjezdu do lihovaru až k příslušným pozemkům.

Je-li podnikatel lihovarský jenu osobou než polní hospodář a neodevzávlá-li výpalky v lihovaru nabytých za krmivo polnímu hospodářství s lihovarem spojenému, sžbrť krmí-li téměř výpalky širý dobytek na účet vlastní nebo cizí a odevzávlá-li toliko merva od tohoto krmného dobytka pocházející polnímu hospodářství s lihovarem spojenému, pak nemají stáje pro tento širý dobytek určené vzdáleny býti od lihovaru více než 7 $\frac{1}{2}$ kilometru.

5. Požadavky, vše svrchu pro vzdálenost mezi pozemky a hospodářskými staveními, pak mezi pozemky a lihovarem položené, nemají platnosti, když lihovar a pozemky, k jejichž úhraně výměře při poměru k poplužnímu prostoru

sáparnému v lihovaru se přihlídá, náleží k držebnosti jednoho a téhož hospodářství polního.

Jestliže v takové případnosti jedna a táž osoba provozuje výrobu v lihovaru i hospodářství polní, náleží se průkaz o vzdálenosti mezi stájem a lihovarem.

6. Pakli že pozemky, ku kterým přihlídati jest při poměru poplavného prostoru sáparného v lihovaru k výměře polního hospodářství s ním spojeného, nejsou vlastnictvím polního hospodáře, musí býti jim spachtovány.

Příslušná smlouva pachtovní musí vztahovati se k nejméně dvěma po sobě následujícím rokem a musí do ní býti pevně i doba, na kterou slova se podávají.

Když však celá jednotlivá hospodářství polní, o jehož spojení s lihovarem opět se nárok na slova, jest předmetem pachtu, pokládá se za dostatečnou také pachtovní doba svědčící pouze pracovním období, které v nároku na slova jest pevně, když

- a) lihoval pro spojení se spachtovaným polním hospodářstvím již v pracovní době bezprostředně předcházející počítal slova, a když
- β) smlouvou pachtovní převádí se na pachtáře také sklizeň z hospodářství, která lihovaru v příslušné době pracovat poskytuje suroviny, tak že, jde-li na př. o pracovní dobu 1884/85., rozumí se sklizeň z roku 1884.

Na místo podmínky β) nastupí však vzhledem k pracovní době 1884/85. a lihovalů, jehož poplavný prostor sáparný přesahuje 45 hektolitrů, potvrzení starosty obecního, že již za pracovní doby právě minulé trvalo spojení mezi lihovarem a spachtovaným hospodářstvím polním, jak došlo jest v následujícím odstavci 12. lit. e).

Není-li lihovalník vlastníkem lihovaru, musí tento návod od něho býti spachtován nejméně na dobu celé doby pracovní do času od 1. září do konce srpna připadající, pro kterou se činí nárok na slova.

7. Jestliže jedna a táž osoba neprovozuje výrobu v lihovaru a jednotlivé hospodářství, vzhledem k němuž činí se nárok na slova, musí mezi podnikatelem polního hospodářství a podnikatelem lihovarským býti právního poměru na dobu příslušné výrobní doby lihovarské (8. 6.), dle něhož podnikatel hospodářství dodávati má lihovaru suroviny k výrobě lihu, na př. brambory, výluhů aneb slispců vším dílem se sklizeň dotčeného hospodářství, aneb lihovalník sám hospodářství vraceti má výpalky výrobu lihu nahybt jakožto krmivo, neb slispců mra, které pocházi od žirafko dobytka, jež lihovalník tímto výpalky krmí na účel vlastní nebo cizí.

Nejsou-li pozemky v jednotlivé hospodářství polní sloužící vlastnictvím polního hospodáře, o době pachtovní platí, jak samo sebou se rozumí, předpisy předcházejícího odstavce 6.

II. Označení nároku na slevu.

8. Nárok na slevu 25, respektive 20 nebo 10 procent z alkoholového výstihu ustanoveného v §. 26. zákona o dani z lihu pro lihovary hospodářské, oznámen buď písemně u finančního úřadu I. instance nejpozději čtyři neděle před zahájením výroby v příslušné výrobní době lihovaru.

Toto označení spojene bŕti máše s opožděním přístrojů provozovacích a s poplsem výroby v §. 31. zákona o dani z lihu nastaveným.

9. Jestliše se nároku na slevu výrobci a úřední vyrozumění o vyměření daní výkonosti stane se ještě před vypáčením čtyř neděl počítaje ode dne, kdy oznámení slevy bylo podáno, lihovarik obdržel příslušné vyrozumění, máše líhod opožděním výrobu v lihovaru a dovolívati se při tom poskytnuté slevy.

Jestliše by lihovaru, jehož poplatný prostor záparný nepřesahuje 55 hektolitřů, povolena byla sleva teprve po vypáčení čtyř neděl po dni, co ohlášení slevy bylo podáno, přeš to poskytnuta bude sleva ode dne, kterého vypácela čtyřnedělní lhůta po podáním ohlášení slevy, předpokládajíc, že propáčením slevy nezadrželo se pro vady v příkazech slevu odvodňujících.

Pečov-li výroba v lihovaru před vypáčením čtyř neděl, neručí se tím nárok na slevu. Sleva dána bude v této případnosti na podmínky slevu uvedená na dobu po vypáčení čtyř neděl počítaje ode dne, kdy ohlášení slevy bylo podáno.

Jestliše i před ohlášením nároku na slevu výroba v lihovaru se zahájí, neručí se tím nárok na slevu. Sleva dána bude v této případnosti na podmínky slevu uvedená ode dne, který následuje na čtyři neděle po dni, co ohlášen byl nárok na slevu.

10. V lihovaru, jehož denně poplatný prostor záparný činí má přeš 55 až do 50 hektolitřů, smí od 1. října 1934. výroba počata býti v době výrobní na pastalovost dle výkonosti prostoru záparného teprve tehdy, když lihovar finančním úřadem I. instance uznán byl za hospodářský.

11. Ohlášení slevy musí obsahovati:

- a) stanoviti a poplátiš číle lihovaru;
- b) jméno jeho vlastník a podnikatele;
- c) určiš označení jednotlivého hospodářství, s nímž spojen jest lihovar, pro nějž žádá se na slevu;
- d) jméno osoby, která toto hospodářství provozuje;
- e) jméno jeho vlastník, jestliše by však pozemky v jednotlivé hospodářství sloučené nemělešly témuž vlastník, jméno vlastník, jméno jednotlivé pozemky náležej;
- f) výměru pozemků (polí, luk a pastvín), jednotlivě i dohromady;
- g) záparný prostor, jestž denně pro lihovar sázeš býti má;
- h) druh surovín, které v lihovaru budou zdlávány;
- í) odán, odkud byš suroviny mají býti odhřany;
- k) uráni, zdaš stáje hospodářství polního nebo lihovaru dosti jsou prostranná, aby v nich zabraly místa nejmenš dva kusy skotu (volí, býk, kráva) na každý hektolitr prostoru nádob záparných, jestž sázeš býti má;

- f) Jestliže jedna a táž osoba neprovozuje výrobu v lihovaru a jednotlivé hospodářství polní s ním spojené, buďto uvedený smíšenost poměry mezi podnikatelem lihovarským a podnikatelem hospodářství v příčině surovin k výrobě láh, jakož i v příčině výtěžků z výroby láh, případně mevy, kterou dříve tímto dobytek získává výtěžky na účet vlastní nebo cizí krmenf.

III. O právu nároku na slova.

12. Omezení nároku na slova musí být doloženo:

- a) Výpis z knih pozemkových, aby se prokázaly vlastnické poměry lihovaru a hospodářství s ním spojeného, případně pozemků v jednotlivé hospodářství sloučených, aneb kdyby lihovar v pozemkové knize započal osýti, potvrzením obecního starosty z vlastnických poměrů lihovaru.

- b) Výpis z katastru o pozemcích sloučených v jednotlivé hospodářství, pokud na jeho místě z výpisu z knih pozemkových výměra aneb odtělost, státi jsou palmy, lukovní nebo pastvinné. Výpis z katastru a z knih pozemkových (a), které zvláštny byly, aby doložena byla slova na některou minulou dobu výroby, mohou také na plátně pokládány a připevněny býti i pro pozdější dobu výroby, když od příslušného soudu, případně úřadu berního opatřeny byly stvrzení, že data v nich obsažená se nezměnily ode dne, kdy byly vydány.

- c) Stvrzením starosty obecního, že lihovar jest spojen s určitým jednotlivým hospodářstvím polním tím způsobem, že

aa) lihovar dostává suroviny výhradně nebo větším dílem ze sklisků na pozemcích svého hospodářství polního, a že

bb) lihovar na to jednotlivému hospodářství polnímu s ním spojenému vrácí výtěžky z výroby láh jakožto plet, aneb alespoň mevu od líhového dobytka, jejíž částku výtěžky krmf na účet vlastní nebo cizí.

Když podnikatel lihovarský a podnikatel polního hospodářství s lihovarem spojeného jsou osobami různými, nahradí se stvrzení okolností bb) ustanovením smlouvy, která učiněna byla mezi oběma podnikateli o výtěžcích aneb o mevě (lit. 6).

- d) Mimo případnosti v lit. b. uvedené potvrzením starosty obecního, že pozemky, ku kterým přihlíženo býti musí při poměru poplatného prostoru záparného k výměře jednotlivého polního hospodářství s lihovarem spojeného, nejsou vzdáleny přes 7/10 kilometru od stavení hospodářských (stájí, stádo), pak že žádná pole těchto pozemků přes 7/10 kilometru aneb že žádná louka nebo pastvina patří k tomuto hospodářství, jejíž výměra může býti aspoňována, není vzdálena přes 10 kilometrů od lihovaru a příslušným hospodářstvím spojeného.

- e) Potvrzením starosty obecního, že stáje nejsou vzdáleny přes 7/10 kilometru od lihovaru, když podnikatel lihovarský nejso spole podnikatelem jednotlivého hospodářství polního s lihovarem spojeného, v stájích k lihovaru patřících výtěžky z lihovaru krmf tímto dobytek na účet vlastní

nebo oší a toľko vraci mrvu od onoho dobytku krmného polárnu hospodárstvi s líhovarom spojenému.

f) Jednostranným deklarádem o rozsáhlosti stáji.

g) Písielnými smlouvami v prvopise neb ověřeném píseme, jejichž podpis musí býti legalisovaný, aby prokázány byly počtery pachtová, o které právé jde.

Jestliže veškeré v jednotlivé hospodárstvi sloučené pozemky (pole, louky a pastviny), jejichž výměra započtena býti má, nejsou vlastnictvím podnikatele tohoto hospodárstvi, předloženy buďte také smlouvy o pozemcích přispachtovaných.

Nezá-í líhovar vlastnictvím podnikatele líhovarského, buďte předložena smlouva pachtová mezi vlastníkem líhovaru a podnikatelem líhovarským.

4) Jestliže podnikatel hospodárstvi neprovozuje výrobu v líhovaru, musí vyseritací se smlouvy mezi ním a podnikatelem líhovarským učinit, že líhovar srovná k výrobě líhu dostává výhradně nebo větším dílem se sklikací tohoto hospodárstvi, a že za to líhovar tohoto hospodárstvi vraci výpalky z výroby líhu ka krmení dobytku anebo slopaš mrvu od krmného dobytku tímto výpalky na účet vlastní nebo oší krmného.

Každé ze smlou právé došlých musí se nejméně vztahovati k době v odstavci d. uvedené.

V oněch správních obvodech, v nichž jsou stáji ze svazku obecního vyloučené, stárcem starosty obecního v příčině dožadová slavy předepsané, mohou vykázána býti pro líhovary, které na takovýchto stájkách se nalézají, příslušným býkmanstvím okresním.

II. 6 vztahová nároku na slavu a s tom, kdy slava počítá.

13. Zákonitá slava se povoluje, bylo-li o ni zákládně na nákládě všech deklaráv počítaných a jsou-li vyplněny veškeré podmínky, pro takovou výrobu v líhovaru hospodárstvem, jež za výrobu daby výroby spadá v období osmi- měsíčné počítající v měsících máji, říjnu aneb listopadu. V měsíci máji 1884. platí samozřejmě ještě zákon o daní z líhu ze dne 27. června a z. 1878. nejenom v příčině poplatného prostoru sáparného, nýbrž i v příčině výměry, podle které slava se počítá.

Kdyby se měla výroba líhu zahájit později než v listopadu, bude se ono období přes to počítati od listopadu.

14. Ozánění nároku na slavu neděje se pověšením a vrácí se tomu, kdo se o ně uchází, když nebylo opatřeno všemi deklarády předepsanými.

Finanční úřad instance I. je povinen stranu přesně uvědomiti o důvodech, pro které nebylo lze vyhověti nároku na slavu.

Odčinili-li uchazeš o slavu později návrhy v deklarách v příčině té, aby došli slavy v době osmi-měsíčné, po kterou vůbec povolána býti má, lze mu slava povolati však toľko od onoho dne, v který ono povolání slavy se stalo.

Bylo-li však ano povolání vydáno až po upjití 4 nešlů ode dne, v který deklary dodatečně byly předloženy, počítá se slova prvním dnem po předšlých dnech 4 nešlích bezprostředně následujících.

13. Potvrdí, jak již bylo přepomenuto (II) výroba v lihovarech, jehož denoší poplacený prostor náparný obsahuje více než 35 a třeba až 50 hektolitřů, za pravidelnou díle výkonosti prostoru náparného počítá se dnem 1. října r. 1884, nahájena býti máše teprve tehdy, když byl lihovar umístěn za hospodářský a když slova úředně povolena byla, proto jest v nájmě vlastním těch kterých podnikatelů lihovareckých, jeť namýšlejí činně nároky na slova, aby se ohlásili notolice v prvný čas, t. j. nejdříve do 4 nešlů před nahájením výroby, vyžádá aby spolu předložili veškeré papírky v souhlasu se náležející s náležející výše položenými.

Dostane-li se nároku o slova vyřizování přiznávého, máše podnikatel lihovaru s prostorem náparným větším než 15 hektolitřů aneb případně až 50 hektolitřů ohlašujícím také bezprostředně po přijetí úředního vyřizování s výměřené výkonosti denoší opovětí počátek výroby.

Finanční úřadové I. instance jsou povinni se vůči rychlosti vyřizování podobně lícovati o slova, anž by vycházeli zejména nálezu ohledačtého.

V rozhodnutí přiznávém budíž vytknuto do výměru náležejícího spadající maximum denoší poplaceného úhradného prostoru nádob náparných, až do kterého maxima lihovar činně máše nároky na slova vedle deklarytů požadujících.

7. 4 obšírná slova.

16. Povolání slova určuje se, vyžádá-li dodatečně na jevo, že již předešlá schůzka náležející s podnikem slova aneb když podříjí peninsula.

V takovém případě budíž náležející slova, pokud se opírala o povolání určené, pokladně náležející vřícením podnikatelem lihovareckým.

Odejme-li se slova, máše další výroba lihu v lihovarech s denoší poplacenou prostoru náparného přesahující 35 hektolitřů náležející však 50 hektolitřů povolena býti toliko tehdy, platí-li se čas dle údajů kontrolního přístroje odměrného (čas z výrobku).

Namýšlejí-li se postříti výpalky z lihovaru, aby jimi krměn byl dobytek polebného hospodářství s lihovarem spojeného nebo případně dobytek lihovaru, potvrdí se morou dobytčím aneb nějakou nemocí zvířat, příkladně tím, že vyžádaly náležející, počet dobytka se musí zrovnovážiti, máše finanční úřad I. instance po lícování podnikatele lihovareckého opatření dokladem o udělení draba zmíněného dovoliti, aby prodáván doby, ve které podnikatel lihovaru zmíněný rovněž rozhodl výroby lihu dle §. 34. zákona o časi z lihu, jinakým způsobem nakládání náležející s výpalky.

17. Zřizování finanční, jímž vykonává se kontrola v přitčené placení daní z lihu, mají budíž náležející tím, aby byly vyplněny veškeré podmínky, jichž vyžaduje slova čas z lihu.

§. 9.

K §§. 31., 34. a 36. zákona.

I. Popis výroby, jaké i přehled přístrojů výrobních.

V přehledě používání dle výkonosti prostora separačního buďtež oddány
 2. 2. 2. dle připojených vzorů šta. 2. a 3. popisu výroby, pak přehled výrobních přístrojů a nádob a podoby finančního úřadu I. instance nejdříve do čtyř neděl před zahájením výroby spadájící do roční doby výroby od 1. září do konce srpna sahající.

Podnikatel liberecký může bez závdaví oporoděti výrobu v Liberci, když byl obdržel úřední vyrozumění o stanovení výkonosti, třeba by finančním úřadem I. instance úředně rozhodnutí o označení místnosti, výrobních přístrojů a nádob, jaké i vyšetření prostorosti nádob a nádrží, oddělení sepisu obložení a vydání úředního vyřízení o stanovení výkonosti bylo k místu přivedeno ještě před uplynutím čtyř neděl počítaje od dne, v který byl podán popis výše zmíněný.

II. Změnách ve výkonosti prodloužení doby výroby nastalých.

Změnil-li se znač nebo-li se zmenšila výkonost prodloužení výrobní doby výrobní, buďtež o tom předloženo oznámení ve dvojnás sepisu, jak nařízeno jest při popise výroby a přehledu přístrojů výrobních. Jeden z těchto spisů vrátí se podnikateli, byt dříve opouštěn úředním ústranním, že byl podán.

Finanční úřad I. instance nařídí spolu, aby vykonáno bylo úřední rozhodnutí v přehledě změny nastalé v závodě, a vyměří příslušně k novému rozhodnutí novou denní výkonost.

Kdyby pak změna denní výkonosti souvisela s užíváním výrobních přístrojů a nádob, které se mají teprve úředně vyměřiti a označiti, a kdyby nebylo bez provedení označení výkonost úředně do času, v který se má zahájit výroba dle nové denní výkonosti, pak buďtež jednáno dle předpisu odstavce 2. §. 33. zákona o daní z lihu.

Abyste změnila změna denní výkonosti prodloužení výrobní doby výrobní, když provedena bývá má, nežli by se přerušila výroba na jeden měsíc nebo na několik měsíců, může finanční úřad I. instance k tomu svoliti, aby změny byly dopraveny do výroby 8 dní před počátkem měsíce, v němž se jich má použíti, aby výrobní přístroje a nádoby podmělně těmi kterými změnami ve výrobě, však na ten podnikateli, by prozatím chovány byly pod zásvorem úředním. Rovněž může finanční úřad I. instance, nastane-li změna podobná, povoliti, aby byly výrobní přístroje a nádoby, kterých se nemá na dále užívati a jež ve výrobě ponechány býti nemají, odstranily se z výroby teprve onoho dne, v který počne výroba s výkoností změněnou.

III. O výměně přístrojů výrobních.

Má-li být provedena dovozní výměna výrobních přístrojů a nádob stejné velikých a určených k účelům stejným, bedlivě to písemně oznámeno ústřednímu úřadu I. instance.

Úřad nařídí neprodleně zvláštní sepsání obědvozna.

Ukáže-li se při tom, že výrobní přístroje a nádoby, jež má být uloženo při výměně, skutečně souhlasí co do velikosti a účelů s ostatní, jež se mají vyložit z výroby, může dovozní výměna se stát ihned na základě protokolu obědvozna.

§. 10.

K §. 41. a 42. zákona.

I. O dočasném opovědění výroby.

Finanční úřad I. instance vyhoví dočasněmu oznámení výroby za posledního měsíce roční doby výroby, když bylo za to písemně zahájeno a když zároveň se odvodní okolnostmi nepřetrvávající, jež učinily nutným pokračování ve výrobě.

II. O úsvetech pro opovědění výroby.

Opovědění výroby v závodech parabolovaných šle prostoru náparného upravuje se po připojení vazu č. 4.

Tab. 2. 3.

Blankety pro opovědění ty vydávají podnikatelům po zapravení nákladu výrobního any úřady, jímž se podávají opovědění výroby.

§. 11.

K §. 44. a 45. zákona.

I. O dni užívání.

Dnem užíváním anož dnem vyrozuměná se 24 hodiná doba trvající od 12 hodín v noci opět do 12 hodín v noci.

Aby nemohla vzniknouti pochybnost o tom, okamžik-li užívání doby 12 hodin v noci určitého dne užívá se počátek či konec tohoto dne, budli k němu vždy připojeno označení „počátek“ anož „konec“.

Má se tudíž příkladně psati „od 12 hodín v noci (počátek) 7. října do 12 hodín v noci (konec) 31. října 1934.“

II. O užívání různých suovin.

Uvažuje-li se o suovině, jež se užívá, musí se míti na zřeteli také any suoviny, a kterých se připravuje holovice t. j. kváscel nápara, které se užívá jako kváscila. Proto je nutno, aby berní povážli pro likovnar ná zpracování barviku, jež má se připravuje holovicí a látek močádných, se vyměřoval a platil z líhového výtěžku ustanoveného pro tyto suoviny.

§ 12.

K §. 49. zákona.

Jak ustanuje se přerušit ve výrobě, kterou přivedla přecházka neodvratitelná, a o znova započatí přerušené výroby v lihovaru.

Nastala-li přecházka ve výrobě, budik oznámena u osobě oddělení státního finančního, v jejímž obvodu dosudním se nalézá lihovar.

Zároveň s úředním oznámením přecházky ve výrobě osobě o sobě musí se oznámiti dle, do kterého přecházka odstavěna a o výrobě znova započato bude, aby se mohlo úředně zjistiti, že vyplácela jest podmětně v §. 48. člá. 2. zákona uvedená, že práce přístroje překapovacího nastavena byla nejzpožději po 48 hodin atd.

Oznámení o znova započatí výroby budík o sobě ve dvou sepišech podléhá též oddělení státního finančního, jemuž se má předložiti oznámení o přecházce výrobě; a oběma budík stejným způsobem naleženo.

§ 13.

K §. 50. zákona.

O slově a výstřiku na alkohol pro lihovary, v nichž se zpracovávají suroviny močnaté, jest vřknuty jsou v národním zákoně §. 50. zákona a jejichž podnikatelé jsou hospodáři.

Hospodáři, kteří jsou podnikateli lihovarskými oddělují suroviny močnaté, aby nabýli výpalků jakžto krmiva pro dobytky, a kteří při psakolování dle výkonosti přístroje překapovacího dosáží dosti 20 procentové slovy a výstřiku na alkohol stanověného v §. 50. lit. a zákona, musí spolu s oporou výroby předepsanou v §. 54. zákona předložiti na základě národních vřeků na toto slovo také stvrzení od starosty obecního, že skutečně hospodáři jsou a že vydávají dobytky a v jakém počtu.

Slova se používají pro výrobu ovsa, jest spadá v období osminácti podléhají v nář. říjnu anebo v listopadu.

Dědi se povolání dotčené již po zahájení výroby, platí slova teprve od začátku dne, v který povolení bylo propůjčeno.

Byla-li výroba líha zahájena ještě předtím než v listopadu, počítá se výše položené období osminácti od listopadu.

Po uplynutí osmi dnů osminácti může se pokračovati ve výrobě líha, však samostatně takto bez slovy na výstřiku a alkoholu.

Jinak trváji v plus přetvození v příčině podnikatelů lihovarských veškeré ustanovení druhého odstavce zákona, jakož i ustanovení pojedná v §§. 14. a 15. tohoto nařízení.

§ 14.

K §. 54. zákona.

Oporu výroky pro psakolování dle výkonosti přístroje překapovacího.

V příčině stanovění výkonosti přístroje překapovacího budík výroba oporována u osobě oddělení státního finančního, v jehož obvodu dosudním lihovar se nalézá; písemná opora budík upravena dle přílohy č. 1. vazu č. 5. a také oznámení dle budík dle nář. nařízení.

§. 10.

K §. 10. zákona.

O formálních a opožděných výrobcích pro likovarek pasivovaných dle výkonnosti přístroje překapovače.

Pro opožděné výroby v likovarech pasivovaných dle výkonnosti přístroje překapovače má se užívati přípojevného formalátu č. 6. Opatřování lze si blankety dožít dle příložného ustanovení, jak obsahuje se v §. 10., II. tohoto nařízení.

Přípojevní se k podanému oznámení výroby opožděná doba výrobní netrvájet 24 hodin, je-li by následovala bezprostředně po původně oznámené alespoň 24 hodin trvajících době výroby.

Kdyby příkladně výroba původně oznámená do dvacátého do 11. hodiny dopoledne se musila prodloužit do páté hodiny odpolední vzhledem ke zbyvajícím množství suroviny, tedy by se musila podati dodatečná opožděná, je-li by se vztahovala na dobu od 11. hodiny dopoledne do páté hodiny odpoledne dne 20ého.

§. 16.

K §. 61. a 62. zákona.

O dani z výrobku.

I. O slevě z poplatné hodnoty alkoholové.

1. Každý likovár hospodářský, jenž činí nároky na možnou slevu z poplatné hodnoty alkoholové výrobků v §. 61., II., a a b zákona, podáti a finanční úřadu I. instance písemnou žádost svou nejdříve do 4 neděl před počátkem výrobní doby výroby a v průběhu jejího nejdříve do 14 dnů před počátkem měsíce, v němž výroba se má zahájit.

V této žádosti buďto uvedena veškerá data požad. v §. 8., II. č. 11. tohoto nařízení se značnou jedincou, aby obsahovala přiměřeně množství vyrobeného páleného pro každý den měsíčně období opožděného místo vytknutí v odstavci lit. g prostora záporného, a sleva dekant se má platiti dáti.

Poměr trvajících mezi dekant vyrobeným přiměřeným množstvím páleného a výměrou soli, luk a pastvin náležejících k hospodářství polnímu musí býti toho rázu, aby daná výroba přiměřeně prodloužením měsíčního období opožděného nečinila více než 10 litrů páleného na každých 5 hektarů této výměry, aneb co je s tím totéž, aby nečinila po hektaru výměry více než 2 litry páleného.

Žádost o přiznání nároku na slevu z poplatné hodnoty alkoholové buďto opatřena doklady uvedenými v §. 8., III pod č. 12.

2. Od času, kterým dle ustanovení §. 8., č. 9. tohoto nařízení počíná nárok na slevu, počne se arithmet. sleva zákonná pro zbyvajících čas spadajících v dobu výrobní trvajících od 1. srpna do 31. srpna při náležitosti, je-li se kvotou má ke konci každého z měsíčních období opožděných, 20 aneb 10 procenty z poplatné hodnoty

alkoholové 75 stupňů, a to dle toho, jaké výše dosáhne každého dne měsíčního období opovídného průměrná výroba páleného, totiž sdali nejvýše 3/, hektolitra nebo více než 3/, hektolitra, avšak nejvýše 5 hektolitrů, aniž by přetoupla výši dovolenou, která se vypočítává dle výměry pozemků.

Stanovi-li se průměrná výroba denní, buďtež tolika ony dvě počítány, ve kterých se dělá skutečně výroba lihovarní.

3. Účet lihovarním, jejichž výroba nepřesahuje průměrně 3/, hektolitra páleného pro každý den měsíčního období opovídného, a které nemají nároku na slevu 20 procent, sráží se pět procent z hodnoty alkoholové 75 stupňů při účtování měsíčním.

4. Finanční úřady I. instance jsou povinny bez prodlení v poradu býtí a vyřizovati žádosti lihovarní hospodářských o povolání slevy z poplatků hodnoty alkoholové.

B. O podmínkách pro placení daně z výroby.

Pro dan z výroby buďtež předloženy ve dvojím sešpě finančnímu úřadu I. instance popis výroby sdálaný podle připojeného vzoru č. 2. a seznam přístrojů výrobních opravený podle připojeného vzoru č. 7., jakž také přesný popis stavení jednotlivých součástí jejich a způsob manipulativního, pak výkres každého k pálení slápy ustanoveného přístroje překapovacího spolu s přístroji chladičnými, vše provedené v měřítku stopém.

V tomto výkresu musí býtí vřídla středně vyznačena také do stoky částí trubkovy na odvádění vody latrové se stáčením po případě sloupce latrového aneb se separátora.

Prove nežli se smě se některý lihovar podání opovídné výroby dle daně z výroby, musí kromě vyplnění podmínek, uvedených v §. 61. III zákona, býtí postaven kontrolní přístroj odměrný a musí býtí postaven také již o střední opatření v příčině té, aby naneseno bylo každé neukroené odvádění páleného aneb par alkoholových z přístroje překapovacího, z chladiče atd.

Na stavení přístrojů překapovacích a chladičích stávie, jakž opatření v této věci odměna býtí mají.

Podává se vůbec:

1. Pro každý kontrolní přístroj odměrný, jenž má býtí postaven, musí podnikatel lihovarní na místě, vyhledávací dle §. 61., III, č. 2. zákona o daní z líhu, sdílit na bezpečném základě podstavce z cíhol a cementu bez ciztky (zovnitřní), do kteréhož musí býtí nasazti kotva základná desky kontrolního přístroje odměrného způsobem takovým, aby tato bez sjevného porušení sdíva nemohla býtí ani odtržena ani snad jen posunuta do polohy škdné.

Není-li přístroj překapovací (chladič) spojený s kontrolním přístrojem odměrným postaven v přízemí, málo se sdílit podstavce kontrolního přístroje odměrného po případě na dostatečně mohutné klenbě aneb na deskách železných upravených na železných nosítkách aneb konsolách způsobem vylučujícím každé poškzení.

Nosnítky aneb konsoly musí však býtí opatřeny povazem podkladem (se sdíva nebo se železa) zabezpečujícím proti každému otřesení.

2. Každý chladicí musí spojitvat na bezpečně podložce. Jestliže chladicí, jak to jest při tak zvaném suché chladicím, náleží v nádrže na vodu s chladicí trubkou do ní ponoženou (chladicí hadicí), tedy také dvo nádržky na vodu musí se se dáti chladit ze strany nevnitřní. Nádržka na vodu má dále opatřena býti výtokem k přilobení šřední nádoby salfasovým, která mimo strovy ku přivádění lihovitě páry, pak pro přivádění a odvádění chladicí vody musí mít jen vodorovně dířky nejvýše 1 centimetru v průměru, a jestliže led do chladicí vody hlazen býti má, jen ještě otvor k tomu potřebný, a i tento jen tenkrát, když nástavkem rovným nebo jinakým způsobem odstraněna jest možnost, aby vnitřní zařízení chladicí nemohlo býti dotčeno skrze otvor tento.

Konečně nádržka na vodu má býti i ve svém složení prvotně a roura chladicí rovněž ležeti na dně nádržky na vodu, aniž má se dotýkati postranních stěn jejích na jiném místě než na tom, kde vychází překapavina.

Jen pod tou výstředkou dovoluje se upevniti parní roura na chladicí přístroje překapovacího, aby mohli býti čistěni, když ona roura čítá do chladicí na nejvýše část její a spojená jest toliko s vodním prostorem tohoto přístroje.

3. Rektifikátor a každá jiná část přístroje překapovacího, v níž se překapavina sbírá nebo může sbírat se pálené (luz, fogna a p.), mají býti tak utvářeny, aby se mohly ze všech stran a venku chladiti, nebo mají mítí otvor, kterýmž by se mohlo dovnitř uhlédnouti a jehož okružně se může šředně napočísti.

4. Všechny kohoutky na přístroj překapovací a jeho rourách, které uzavírají nebo propouští pálené nebo páry lihovitě, mají býti salfasový tak, aby se k nim mohla přiložiti nádoba šředně zákonom předepsaná.

V příloze A dává se popis a výkres takovéto zařízení dotčených kohoutků, které předpisům čítí čítí. Příloha A.

5. Roury přístroje překapovacího, kterýmž se vodi pára lihovitě nebo pálené, mají býti mezi sebou bezpečně spojeny. Příloha B obsahuje popis a výkres příkladné ochrany okrajů a spojek šroubových. Příloha B.

6. Roura spojující kontrolní přístroj odměrný s chladicím, má býti po celé délce úplně přikryta svrchní rourou.

Z popisu a výkresu, jak obsahuje příloha C, viděti, jak má býti svrchní roura salfasena a chráněna. Příloha C.

Abý předešlo se vialiké pochybnosti, dokládá se, že spojovací roura dále od chladicí také vialice jti máže, a že k tomu konci také musí mítí dvě kolena, by připojena mohla býti k chladicí ze strany jedné a ku kontrolnímu přístroji odměrnému na straně druhé, kterážto délkyka od přímého směru bez toho již zákonom jest dovolena (§ 61., III., č. 7.).

Ačkoli v nádrže pro lihovně při kontrolním přístroji odměrném Delainického (Z. R. č. 78.) ku kontrole berní připevněna utvářeny jsou strovy, aby vodou a plyny ze chladicí přístroje překapovacího přichycetí mohly unikati, jestliže by přece tyto strovy v tom neš omezen lihovaru jevíly se býti nedostatečnými, máže do spojovací roury mezi chladicím přístrojem překapovacího a postavovým přístrojem odměrným Delainického umístiti se a utvářiti býti vedlejší

sktář, která užívána býti má způsobem v popisu a v kresbě v příloze D uvedeným, při čemž se upotřebí se požijívacích prostředků v tomto výkresu a popisu dále uvedených.

7. Když lustr vede se do separatoru — t. j. do bání, která k tomu jest ustanovena, aby lustr pro sebe byl přehášen, a která bezprostředně napíjí se s přístroje překapovacího trouben lustrův — a jestliže s tohoto separatoru páry při přehášení lustru se vyvinají, bezprostředně přecházejí do tohoto přístroje překapovacího, rovněž když lustr vede se do zvláštního sloupce lustrového a překapovacího přístrojem spojeného, budíž světlé k tomu přihlíženo, aby tekutiny ze separatoru nebo ze sloupce lustrového odtékaly do steky líhovarské.

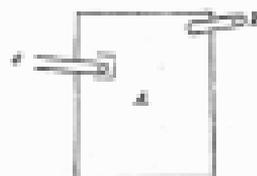
Koupa odpadová budíž po celé své délce ochladitelnou a musí zejména 15 centimetrů vyčníkat do prohlubiny, nalozující se na dno steky, tak že výtok této roary stále pokryt jest odštěpkovými vodami a jinými odpady líhovarskými.

Tato odpadová koupa má také přiměřeně býti chráněna, aby tekutina z ní po straně nebyla odváděna, a koleoutok, který by směl na ní býti, má býti tak utvářen, by jiná tekutina nijak jinak světlá býti nemohla nežli do steky.

Jestliže by mezi bání na náparu a separatorem nebo mezi sloupcem na náparu a sloupcem lustrovým vstředě byl přístroj jakéhokoliv jména, který jest způsobem stavěn k líhovitě páry přicházející se náparu, má býti pekládán na chladitě a dle §. 61., III., §. 1. zákona spáčen býti vlastním kontrolním přístrojem odměrným.

8. Koupa k odvádění páry sloužit, by chladěna byla, zda v sloupci na náparu nebo v sloupci lustrovém všechna líh se vypačil, nesmí mítí větší vnitřního průměru než 20 milimetrů a musí vycházeti u bání na náparu (sloupec na náparu) a zejména předposledního nebo předposledního oddělení bání a u sloupce lustrového z zejména předposledního oddělení.

9. Vede-li se lustr do bání a koupa na odštěkání výparků rovněž zejména 8 centimetrů kolmo do kotla, aniž jest tato koupa obkličena krádem rovněž tak vysokým a nepromokavě přiléhajícím, mále býti ochráněna, do které se vede koupa na odštěkání výparků, takto utvářena:

A jest nepromokavá nádoba ze dřeva nebo z kovu, zejména $\frac{1}{2}$ hektolitru prostorná; má vznítí ode dna až k víku zejména 80 centimetrů a stěby i víko její jsou takové, že pro odvádění tekutiny rovněž se ani navrátí nebo jinak poruší, aby neodstály patrné známky toho.

Kovovou roaru B, která přímo pod víkem čítí a jest s výtokem v bání spojena, tekou výparky do nádoby a odštěkají kovovou roarou C, která jest vznítí pokličkou přikryta a není od víka vzdálena více než třetinu toho, jak vysoká jest nádoba. Roary B a C, sž víko mají býti zcela bezpečně do nádoby nadřívány a takž roara B s výtokem bání na výparky bezpečně spojena. Tato spojení a víko nádoby má býti takové, aby se mohla dřívadl střeva přiložit, roary B a C mají však býti dosti široké, aby se tuhými částmi výparků nespojávaly.

10. Jak za přítomnosti předsedního ohledání, tak i dáleho dohlédání, všude se jest vše to, nebo takon při placení daně z výrobku vyhledává v přítomní přístroje překapovačho, chladiče atd., podnikatel lihovarský má sítí pohotově veliké peněžky, na př. schoody, hebfiky, galerie, jichž potřebě, aby stáznoci finanční všechny částky přístroje překapovačho a chladiče mohli na blízku bedlivě ohledati a případně závěrou opatřit.

§. 17.

K §. 66. zákona.

o vuzech pro opověď výroby při daní z výrobku.

1. Blankety pro opovědi výroby dle připojeného vzoru č. 8. vyříděná, které ustanoveny jsou pro lihovary, jest placit daň z výrobku dle toho, co ukazuje kontrolní přístroj odměrný, vyřívají se po uzavření základu výrobného a ocelích dřevicích, u kterých se mají tyto opovědi podléhati.

2. Jestliže při některém lihovaru, který již nyní uvolí si daň z výrobku, opověď výroby, která posledně před 1. říjnem podána se má, navrát v sobě také část měřice října 1884. hledie k uskutečnění sčítovánína období od finančního účtu 1. instance ustanoveného, tedy opověďna buď dle desavadních zákonných předpisů toliko část až do posledního září 1884. sahající, a pro tuto část buď vykonáno svědění sčítování.

O části měřičné doby opovědné, která do října 1884. připadá, buď podána svědění opovědi dle zákonných předpisů po 1. říjnu 1884. platných.

3. Tím lihovarům, které až do konce září 1884. upravovaly daň dle vykonání prostoru západného a které chtějí bez přetržení pokračovati ve výrobě od 1. října 1884. podléháje za daně z výrobku, dovoluje se, že smejí nádob na nápravu kolovítrnou (nádob na namazování a medlávání dřevic) užívati 48 hodin, a nádob kvasičných, jež k tomuto účelu jsou určeny, 12 hodin před 1. říjnem 1884.

§. 18.

K §. 67. a 68. zákona.

Jak uznáti se má deviatnáctina opovědné výroby při daní z výrobku.

I. Označení, že uznáti se opovědné množství nebo druh suroviny neb opovědné množství výrobku, anebo počet nebo prostor kádi kvasných, podáno buď písemně ve dvojím sepise u oddělení finanční strážie, v jehož dohledování obvodě lihvar se naléhá.

Jeden sepis označení s potvrzením, že byl podán, vrátí se, aby lihvar mohl se vykázati.

II. Dodatečně opovědi, jimiž opovědný druh a množství suroviny, jest mají býti upravovány, se učíati, nebo opovědné množství alkoholu se zmenšuje nebo zvětšuje, anebo jimiž lihovarník oboje dohlédá věci provésti chce, mají obsahovati:

1. jméno podnikatele lihovarského, stanovité a popisné čísla lihovaru;

2. den v měsíci, kterého nastane má zůstat dodatečně oznámení;

3. druh a množství suroviny, které od došlého času (Z) až do konce měsíčního období opovídného zpracovány, a

4. množství alkoholu, které v této době (Z) asi vyrobeno se zamýšlí.

III. Když koná se měsíčně zúčtování, má dle §. 68. zákona pro pozorování, zda dovolená dohledka 18 procent překročena byla, rozhodným býtí toliko výšledek v jedné opovídi uvedený, proto v případech, ve kterých podána byla dodatečná opovíd, která týká se opovídného množství alkoholu, výšlesek za dobu až do příchodu opovídi dodatečně podané připadající počítán buď tím množstvím alkoholu, které dostaneme dle poměru převodně oznámené doby výrobky k době oné, pro kterou převodně opovíd v platnosti ostala. Pro ostatní část měsíčního období opovídného, jak se sama sebou rozumí, rozhodným jest množství v dodatečně opovídi uvedené.

§. 19.

K §. 69. zákona.

Oznámení, že kontrolní přístroj odměrný neje pravidelný.

Oznámení, že kontrolní přístroj odměrný neje pravidelný, podáno buď u oddělení státní finanční, v jehož dohledectvu obvodě lihovar se nachází.

V tomto oznámení jakož v oznámení, že rejstřík lihovarského zapáleného, uveden buď čas (doba doznání a hodina), kdy poruch byl zpozorován.

§. 20.

K §. 70. zákona.

**Jak upravuje se dáň, když pravidelný druh kontrolního přístroje odměrného jest porušen.
o postavení národního přístroje kontrolního.**

1. Pokud kontrolní přístroj odměrný na poruchu svého pravidelného chodu suppletorně ukazuje, se národně jen protéklo za tohoto porucha (jako na př. odměrný přístroj Delainakého kolehadlem), budíť spolu k této záležitosti přihlédnuto, aby vyšetřen byl počátek té doby, na kterou dáň vyšetřena býtí má dle §. 70. zákona.

2. Jestliže lihovar po ruce má národní kontrolní přístroj odměrný, který vyhovuje požadavkům, jak předepsány jsou pro kontrolu daně z lihu, a žádá-li podnikatel lihovarský u finančního úřadu I. instance, aby přístroj tento byl postaven, došlý druh nařídí bez prodlení jej postavit.

Dokud v lihovaru, není nuti imperativně upravovati dáň z výrobku, není postaven národní kontrolní přístroj odměrný po ruce směl jasnou, nebo dokud poruch není odstraněn, smí se pokračovati v přehypování toliko za podmínek v §. 70. I, II. a IV. zákona uvedených nejdéle 10 dní od nastalého porucha, sč-li tato lhůta nebyla snížena nebo zcela odňata dle §. 70., III. zákona.

3. Chce-li podnikatel lihovarský přejíti k používání dle výkonosti prostore záporného s rozsáhlým výrobkem (populárně postavením záporným), jak §§. 21. a 27. zákona jemu tento způsob daně dovoluje, žádá se bez prodlení předat

nálež a dle možnosti zrychli se vyměření výkonosti, jakmile byl podán příslušný seznam přístrojů výrobních.

Buženo se samo sebou, že podnikatel lihovarský, i dokud nálež úředně sdělán nebyl, a odpovědnosti v §. 38. zákona o dani z lihu vytknutou máže poštěti výrobu lihu dle výkonosti prostoru záparného poplatnou, a jestliže se v té příčině prohlásí, vyměří se ihned tato výkonost dle podaného seznamu přístrojů výrobních.

Úřední nálež však odliš se na všechny způsoby v prvních třídách, v kterých vyrábí se za pastalování.

Bylo-li by vyměření daně dle výkonosti na překážka, že byly k výrobě opovídný přístroje, které nebyly ani v zákoně o dani z lihu, ani v tomto nářízení vykonavacím, ani jinými nařízeními od ministeria finančního vydanými již prohlášeny za daně sprostné nebo za výmínočné aneb bezvýmínočné poplatné, dá se o tom podnikatel lihovarskýmu hned vědět a zároveň se nařídí čeho potřebí, aby příslušné přístroje byly vřadény.

Jestliže by však podnikatel lihovarský chtěl vyrábět, platit daň pastalou dle výkonosti prostoru záparného, dříve než by ministerium finanční toto vřadění nařídilo, výkonost máže vyměřiti se s vřadnou dodatečnou opavou tím způsobem, že výrobci přístroje porad nešťastně pokládají se za bezvýmínočné poplatné.

4. Aby dosazen byl účel v §. 70., IV. zákona zmážený, finanční úředníci, jiné svědomi jest kontrola v lihovarech přístrojů daň dle toho, co kontrolní přístroj odměrný ukazuje, jsou povinni čas od času bedlivě pozorovati obyčejný výkon přístroje překapovaného.

Vředeček tohoto pozorování napisať buď do rejstříku lihovarského a kromě toho zaznamenán buď kontrolním svědkem okresním pro příležitostnou potřebu.

5. Jestliže by nedostatky objevily se v §. 70., I. a II. zákona zmážený způsob, jakým vyměřena býti má daň za dobu, kdy kontrolní přístroj odměrný nejde pravidelně, ministerium finanční vyhrajuje sobě naříditi, aby poplatné množství páleného za doby takového poruchu vytkneno bylo dle množství, konstrukce a utváření záparů lihových, a vřaditi potřebné předpisy ve shodě s král. uherským ministeriem finančním.

§. 21.

K §. 71. zákona.

Co čísti, jestliže výrobci pro daň z výrobku opovídný uznali se následkem překážky neodmážitelné.

1. Má-li se pro nějakou neodvratitelnou překážku státi jenom možna ve výrobě poplatná, podána buď předepsaná nová opověď na užívající ještě čásť opovídnou již doby výrobní, přiloženo buď k ně potvázené, které vřadí lihovaru státnice finanční, jenž přiloží překážku ve výrobě na místo postavení, že taková překážka je jest, a odvoláno se buď k původní opovědi výroby; tato opověď podána buď jako opověď původní písemně ve třech sepišech na předtištěných lístcích.

Jestliže změna výroby v tom záležit, že v úmysl uvést se má překapovací přístroj pod úřední náhledem jeden (skláňací přístroj překapovací), jehož chladič, jak samo sebou se rozumí, spojen být musí s kontrolním přístrojem odměrným (§ 61., III., čl. 1. zákona), úřední náhled musí být na intervenenci úřadů úřadu důchodkovského a zapíše se to v rejstříku lihovarském. Jestliže následkem změny výroby nastává se některého přístroje překapovacího, buď přístroj tento dán pod náhled úřední a buď to poznamenáno v rejstříku lihovarském.

3. Co se dočtyř daní při změně výroby, rozumní sluší tři případy:

Za obvyklý ještě čas doby výrobní převodně opovřídně přijde buď a) více nebo b) stejné množství nebo c) méně daní z líhu, nežli by přišlo podle opovřídně převodně, když se rozumí daní v ní udaná rozdíl dle poměru opovřídně doby výrobní před nastolení překážkou a po ní.

V případě a) dle toho, byl-li podnikatel lihovarského úřad daně povolen dle ní, buď předopřič nebo úřední zapraví se přebytek daní a vydá se o něm bulletin berní.

V případě b) nevydá se bulletin na daní.

Také v případě c) nevydá se bulletin, a to, od jest daní menší, vyrovná se při měřičném sčítování daní z líhu.

V každé případnosti vrátí se lihovaru jeden sepsí opovřídně o změně výroby s úředním potvrzením, že byla opovřídně podána.

§. 22.

K §. 12. zákona.

Měřiční sčítování při daní z výrobku. Formálně pro toto sčítování. Jak vstředky jeho ve skutek se provádí.

Měřičné sčítování vykonává buď ve dvojím sepsí od kontrolního správce okresního nebo úředníkem finančního úřadu I. instance, a to:

V lihovarech, které imperativně dle §. 20., I. (§. 21. I., lit. c a III.) zákona platí musí daní z výrobku, dle příloženého vzoru č. 9.; v lihovarech, které dle §. 61., II. zákona požívají slevy z poplatné hodnoty alkoholové, dle příloženého vzoru čl. 10., případně vzoru čl. 11.

Každé sčítování buď také podopisuje podnikatelem lihovarským nebo jeho zmocněncem.

Jeden sepsí sčítování vydá se podnikateli nebo jeho zmocněnci, druhý však bez předání zůstane u úřadu, o kterého podnikání má podnikatel opovřídně výroby.

O měřičném sčítování v lihovarech hospodářských deklará se, že takováto lihovaru, který vzhledem k započítatelné výměře hospodářství s ním spojeného bíditi může za slova 10 procent při průměrné denní výrobě přes 3/4, až do 5 hektolitřů páleného, náleží slova 20 procent, jestliže průměrná výroba páleného za výrobní den měřičného období opovřídněho případně sčítovacího nepřesahuje 3/4 hektolitru.

§. 23.

K §. 73. zákona.

Rejstřík lihovarů.

1. Poměradí kontrolní přístroj odměrný již tím, že tělesně spojen jest s chladičem přístroje překapovacího, slouží ku kontrole daně z lihu, proto v lihovaru, ve kterém dva nebo více přístrojů překapovacích zviditelní chladiči spoutaných a následkem toho dle §. 61. III., člá. 1. zákona právě taklik kontrolních přístrojů odměrných jest postaveno, vztahovati mají se náplny správy lihovarské a úřadů kontrolních do rejstříka lihovarského také ku každému kontrolnímu přístroji odměrnému, a tímž spojen jest chladič překapovacího přístroje v činnosti rejsovacího (zvláštního přístroje překapovacího). Jestliže by tento přístroj překapovací vůbec pro výrobu nebyl sporobit a proto úředně a účinně vyloučen, hradit se výlovné přímopomozo při každém zápisu od kontrolních úřadův učiněném.

2. Lihovarské rejstříky buďte zápisny dle příloženého vzoru člá. 12.

Viz č. 12.

Finanční úřad I. instance na náhradu nákladu výrobního vydá úkopy pro tento rejstřík v sešitech stránkových a linkových, jichž nit jest pod pečeti úřední. Před vydáním napíše se na každém sešitě jméno podnikatele a stanovisko lihovaru, pro který byl vydán.

Lihovarské rejstříky i s příloženými kolletami herními vezmou se zpět při ukončení zářování.

§. 24.

K §. 74. zákona.

Petravní daň z výroby octoviny a octa.

Podle na §§. 20. člá. 1., 21., 22., 23., 26., včetně 60. zákona, v §. 74. zákona obsahují, označují pouze, že při výrobě octoviny a octa dle §. 1. zákona poplatně, zápisný prostor poplatný má velikost jakoukoliv, platně má jen paušalovní daň.

§. 25.

K §. 75. zákona.

Edo jest zprávně přinášeti operáři rektifikací a přímězu páleného, kteri již byli státni.

Porušenosti operáři rektifikací nebo jinou přímězu páleného již zdaněného, která překapováni se děje, zprávně jsou dle posledního odstavce §. 76.:

1. Ústavy veřejné pro vědu a vyučování úřadů (university, vysoké školy, gymnasia, školy reálné atd.), pokud se v nich rektifikace a překapování děje jen k studiu vědy nebo vyučování;

2. také chemické ústavy výzkumné pod §. 1. označující, v nichž se ani nevyrábí ani neprodává páleno, překapují-li páleno pro pokusy nebo zkoušky.

Pokud a pod kterými podmínkami mají i jiné veřejné ústavy a chemické stanice výzkumné povinnosti dočasně zproštěny býti, ministerium finanční rozhodne v každé případnosti zvlášť.

§. 26.

K §. 80. zákona.

Edy lze platiti daň z líba, která se jedné měsíc připadá, po lhůtách napřed uplatněných.

Jsou-li sde národné podmínky, finanční úřad I. instance k žádosti podnikatelské povolil na každé období výroby, aby po lhůtách napřed uplatněných placena byla daň za výrobu opovědi, které v sobě zavírají celou dobu měsíčně.

Co se týče platebních lhůt při tomto způsobě placení, napravena buď první částka, hned když bere se holdeta za daň měsíčně, v příčině zbytku této daně pak ustanovuje se, že v případech, v nichž jest dovoleno platiti tuto daň ve dvou lhůtách, druhá částka zapraviti se má 15. den opovědného období měsíčního, a v případech, v nichž jest dovoleno zaplatiti daň ve 4 částkách, druhá částka 7. den, třetí 15. den a čtvrtá 22. den opovědného období měsíčního. Jde-li však o daň za měsíc únor nebo za měsíčné období opovědné, které obsahuje konec tohoto měsíce, tedy napravena buď, když se daň platí ve dvou lhůtách, druhá částka dne 14. února, případně 14. den měsíčního období opovědného, a když platí se daň ve čtyřech lhůtách, druhá částka dne 7. února, třetí dne 14. února a čtvrtá částka dne 21. února, případně dne 7., 14. a 21. měsíčního období opovědného.

Případně-li placení lhůta na neděli nebo na svátek, buďte částka, která se má zaplatiti, napravena nejprve příští den všední.

§. 27.

K §. 81. zákona.

O obnově daň z líba.

Ze povolení, aby daň z líba byla vršena, žádáno buď u finančního úřadu I. instance.

Toto povolení dá se vždy jen na jedno období výroby.

Není však potřeba, aby na příčinou obnovy tohoto povolení vždy také obnovovala se jistota za daň, která se má vršiti, neboť jistota již daná, může zůstati také na druhé i další období výroby, nebyla-li daná jistota v této příčině obnovena, avšak jen s tou podmínkou, že nenastaly okolnosti, kterými by se dle mínění finančního úřadu hodnota daně jistoty tak změnila, že by tím pokladu státnímu mohla vznikti škoda.

Co týče se způsobu, jak pejišiti se má vršena daň z líba, uváží i dále v placnosti dlezná předpisy výnosu, vydaného finančním ministeriem dne 6. února 1882. (Z. Ř. z r. 1882. č. 42.) a s cenových papírech, které dány býti mohou při ujistění do platby, předpisy výnosu, vydaného finančním ministeriem dne 13. června 1878. (Z. Ř. z r. 1878. č. 73.).

Hodnota, ve které líh přijat býti má k daňové, ustanovuje se na 11 krajců za každý hektolitrový soupeň alkoholu.

V případech, ve kterých jeví se za určitou daň z líhu dáti se obecnějším hypotékám, vyšetřena buď jako při vyměřování poplatků příjmových přijatelný násobek berní, který pokládá se za ekvivalent hypotéky dluhu prosté, a jde-li o ucelení daně posazkové podrobenou, vyšetřena buď násobek ten dle příslušných předpisů článku III. zákona ze dne 7. června 1881., které jednají o ustanovení hlavní sazby daně posazkové (Z. Ř. z r. 1881., č. 48.).

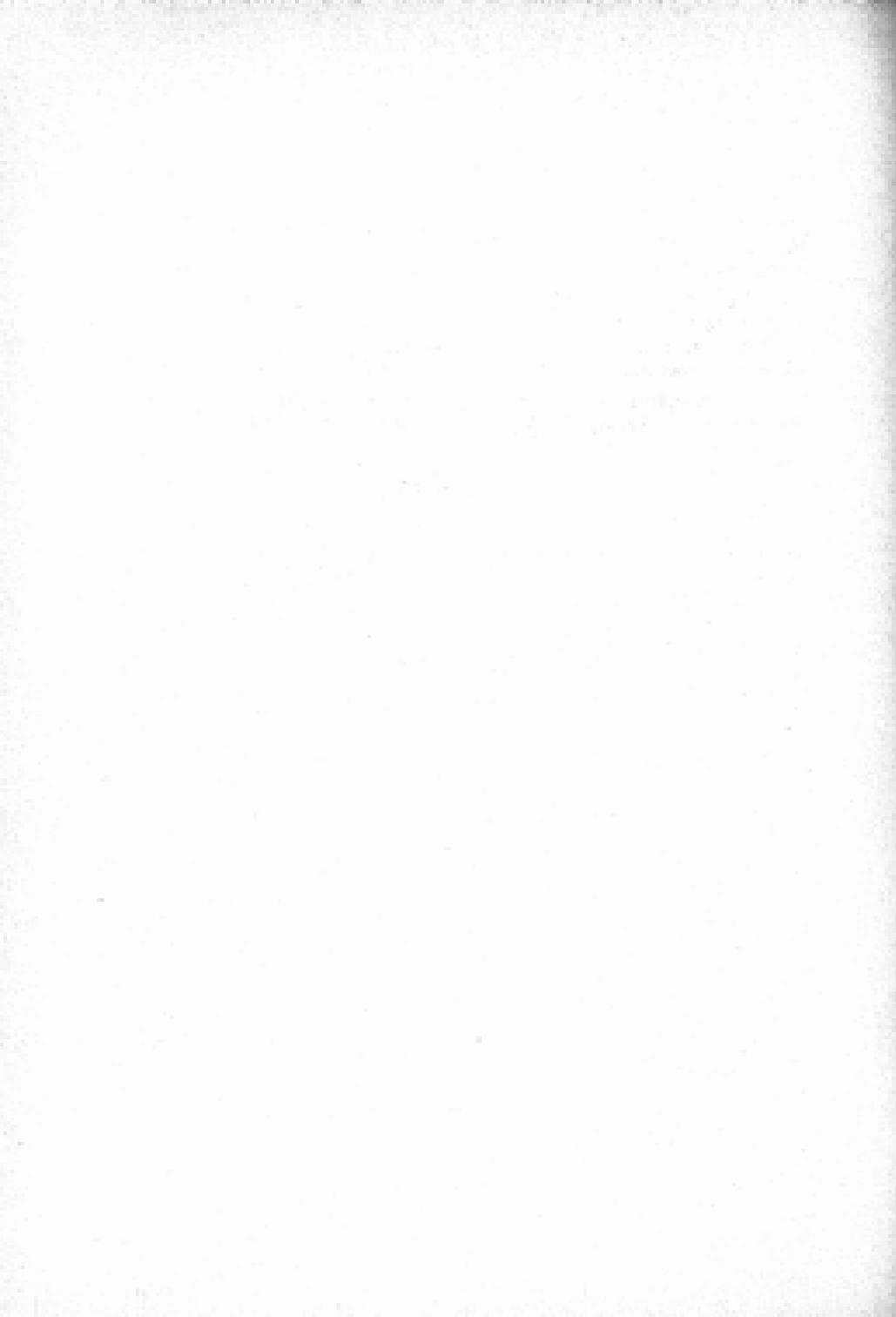
V období od 1. ledna 1883. až do 31. prosince 1890., když platná se hodnota nemovitých věcí daní posazkové podrobených, aby daň z líhu hypotéčně byla zjištěna, smí vrata býti solidárními a osobní daň posazková bude slovy jakožto hodnota nemovitě věcí posazkové daní podrobené (Z. Ř. č. 18. z r. 1884.).

Jistota opatření lze dle výnosu ze dne 15. listopadu 1880. (Z. Ř. č. 189.) i rukojemstvím úředních ústavů pod dozorem státních javorůch.

§. 28.

Pokud tyto předpisy vztahují se k tomu, jak opovidati, prokazovati a vyřizovati se má nárok na slevu z výměru alkoholového u lihovarů hospodářských (§. 8.) a jak poukázání napravovati se má daň při zpracovávaní jiných látek než moučnatých (§. 8., I. a II.), nebude moci pro lihovarskou výrobu od 1. srpna 1884. požadavky, v ostatních věcech však od 1. října 1884.; naproti tomu však přestane platiti dosavadní nářízení o dani z líhu, zvláště vykonávací nařízení ze dne 3. července 1878. (Z. Ř. č. 95.), pokud v těchto předpisech není uvedeno, že dále platiti mají.

Dunajewski m. p.

K §. 3.

Vzor listu 1.

Země: _____

Finanční okres: _____

Kontrolní okres: _____

Doklad k položení č. . . .
nápise. _____**O p o v ě ě**

libu, jestliže povolání daněže
 dne 18 . . 2 . . .
 s nárokem na vrácení daně potravní ustanoven jest k výrobě

Nápisový opovrdá
 v. k.
 uvnit uvedené množství libu k výrobě
 s nárokem na
 vrácení daně potravní.

V dne 18 . . .

Podpis.

1. Množství líhu v hektolitrech
2. Co alkoholu obsahuje lih dle 100del-
ného lihoměru při teplotě 15° Réau-
murových
3. Kolik stupňů hektolitrových má lih
(podle č. 1. a 2.)
4. Mnoho-li daně se má navrátiti dle
sazby 11 kr. za 1 hektolitrový stupeň
líhu
5. Co valení způsobí finanční:
 - a) co se týče množství líhu
 - b) co se týče toho, mnoho-li alkoholu
lih obsahuje
6. Porovnání výnosů finančních, kterou
látkou a jakým množstvím této látky
danatováno byl lih

K §. 9.

Číslo listu 8.

Země: _____

Kontrolní okres: _____

Okres bezroho úřadu: _____

S e z n a m

úloh a přístrojů v libereckém úřadu v m/100 K. l. pop.

Př. prohlášen úloha	Čís.	Příjmenství	Okružně		Př. prohlášen úloha	Čís.	Příjmenství	Okružně		Příjmenství
			1 2 3	4				5 6 7	8	
bez úloh					úloh					

V dne 19

S. S.,
předseda úřadu,

Název úřadu.

Tyto uvedené úlohy a přístroje byly od odpovídajících úřadů správně získány, odevzdány, odevzány a do předpisů důchodových předepsány, a číselní listy u nich jsou řádně provedeny.

V dne 19

S. S.,
komisní úřad úřadu,

S. S.,
starosta úřadu.

K. §. 10.

Formulář č. 1.

Začal: _____

Kontrolní okres: _____

Okres berního úřadu: _____

Opověď výroby

pro likvaci v k pop. v símě výrobků
 provozuje a jsou postaveny jest dle vyjádření prostory výroby.

Výroba poplatní		Měsíční výroba a výrobek zpracovaných	Datum a číslo výroby úředního	Druh postavení				Příjmovost
poplatek	číslo licenční at. listu			druhy		se datem k vy- robení poplatní oprávněním		
rok, měsíc, den, hodina				st.	kr.	st.	kr.	

V dne 1936.

K. S.

- Příjmovost.** 1. Na první měsíc roční doby výroby, t. j. kdyby se v roční době výroby po měsíce nebo po několika měsících výroby převedla, hodnota v rublech „Příjmovost“ výroby den a hodina, kdy se poplatek účtuje náležitě na přípravu cigarety bezohledně, a ve škrabkách, v símě se náležitě na výrobu cigarety nebo náležitě na měsíční kůrku nebo sítě zpracování opožďující se náležitě započítává, takto den a hodina, kdy budou určeny do takových náležitých přívodů.
2. První-li se užívá licenční listina pro jeho první komparativní náležitě den a vyjádření, hodnota v rublech „Příjmovost“ určena datem a číslem této postavy.
3. Časem licenční listina náležitě jako vyjádření druhé licenční, připravené náležitě se uplatní 10 procentní přídělka na výrobu druhé licenční, určena hodnota náležitě den a hodina „Příjmovost“ a přídělka 10 procentní přídělka hod vyjádření vyjádření ve druhé postavy.

K §. 14.

Vaux číslo 2.Země:Kontrolní okres:Okres berního úřadu:**Opověď výroby**

podnikatele lihovareckého
 pro jeho lihovar v Šla. pap.

Aby vyšetřena byla daňová výkonnost lihovaru v
 Šla. pap., nížeapsaný oznámuje, že počes vyrábějí lih v tomto lihovaru
 dne 188

V dne 18

N. N.

K. §. 18.

Výnos štátu N.:

Zeml: _____

Kontrolní okres: _____

Okres berného dšadu: _____

S e z n a m

všech nádel a přístavků ^{v domax} „^{domax}“ ^{na domax} N. N. v místě
 č. domu

Čís.	Popis nemovit.	Kolik obilných		Čís.	Popis nemovit.	Kolik obilných	
		laktůvů	šedů			laktůvů	šedů

V dne 1934.

N. N.
podlékání úřadovný.

Nálež revizní.

Všechny nádelky a přístavky jsou od odpočátku v souhlasu s právními předpisy, smlouvami, smlouvami a
 s právními předpisy, s právními předpisy, s právními předpisy, s právními předpisy.

N. N.
komisní úřad úřad.N. N.
revizní úřad.

K §. 23.

Vzor čísla 11.

Země: _____

Kontrolní okres: _____

Okres berního úřadu: _____

Zúčtování daně z lihu

pro líhovar V č. p. p. Jani nedl
 líhovarem hospodářským a šel sárek za slevy z poplatků majitelů alkoholu.

Číslo zúčtovacího období	Kontrolní přehledy odměrných		Podléhající dle zákona		Kazní dle zákona		Kazní nedl dílejší poplatky za pořízení v na kazní dle zákonu = kontrolních	Z toho vý- robky připadl na výrobu daní správní- ního úřadu příslušný kontrolní	Počet poplatných stojků (litrů) alkoholu, jestliže se sčítají podle se příslušný kolona 15 stoječků úředně ověřeno	Přípa- mami
	dvak	dvak	alkohol, dvak a kolika	se sčítá- je po- řídka	alkohol, dvak a kolika	se sčítá- je po- řídka				
1	1	2. lita- je 158 8 kolika vina	000000	2. pro- vize 158 8 kolika vina	000000	100	14	1.650		

Podléhající dle zákona z výroby v správním úřadu zaplateno 2 1/2 kontrolních přehledů, podléhající lího-
varům příslušný dle zákona z výroby §. 21. II zákona č. 100 ze dne 2. srpna 1934, jestliže se sčítají alkoholu za 1.650 kontrol-
ních přehledů a první kolona za 1000 Kč, jestliže se sčítá více než 100 litrů alkoholu a 1/100 kontrolních
příslušný (litrů) alkoholu zapravených při celkové (11 Kč, za 100 alkoholu) 1000 Kč, 100 Kč,
a toho 10 procentů příslušný za výrobu líhovaru dvak, jedl správnl jest v správnl přehledl 210 , 50

cell dotčeným úředně přehledl dvak 1000 Kč, 100 Kč,

Podléhající se sčítají správnl v dvak za dvak 1000 Kč, 100 Kč,

jestliže se sčítají správnl v dvak za dvak 1000 Kč, 100 Kč,

alkoholu (litrů) alkoholu zapravených při celkové (11 Kč, za 100 alkoholu) 1000 Kč, 100 Kč,

a toho 10 procentů příslušný za výrobu líhovaru dvak, jedl správnl jest v správnl přehledl 210 , 50

V dne 1934

S. S.,
příslušný líhovar.

S. S.,
kontrolní správnl.

Poznámka. Jestliže se sčítají podléhající dle zákona z výroby správnl přehledl alkoholu za 1.650 kontrolních přehledů a první kolona za 1000 Kč, jestliže se sčítá více než 100 litrů alkoholu a 1/100 kontrolních příslušný (litrů) alkoholu zapravených při celkové (11 Kč, za 100 alkoholu) 1000 Kč, 100 Kč, a toho 10 procentů příslušný za výrobu líhovaru dvak, jedl správnl jest v správnl přehledl 210 , 50

Příloha A.**Popis a výkres**

kohoutku, který se má dáti pod úřední nátvor, aby se zamexilo
odtěkání tekutiny.

Takovýto kohoutek vyobrazen jest v obrázcí 1. v průřezu, a v obrázcí 2. v pohledu postranním o 90° proti obrázcí 1. pozatčeném.

Jest zhotoven z mosazi, dele docela uzavřen, na vřetě pak jest na něm zasávká *cc* a páro *ii*, kterě páro stlačuje klíč (kužel) *pp* a udržuje ho v právném postavení.

Kužel může se pákou *k* jeho štvorhraně hlavice *e* připadající v svém pouzdře dle libosti a potřeby točiti.

Abý se kužel nemohl vrti ven, jest pod hlavicekou u lit. *f* okružně soustružen, a tam jej obkličuje tláka obložku *k*, který jest vřetenem šroubovým se první souřten.

Abý se mohl přiložiti úřední nátvor, upravena jest na štvorhranou hlavici tohoto vřetena šapka *n*, jejíž nákladem jest kotouč, v němž jest osm děr.

Také obložka *k* jest provrtána.

Když pak se děrou u obložku a nejbližší děrou dotčeného kotouče protáhne šštra a dá se *k* ně znak obložky, tedy jest vřeteno šroubové obložku svraťtí opatřeno tak, že se jim nemůže točiti, a taktě sjitěno jest postavení obložku, který upesňuje kužel, tím způsobem, že se kužel nemůže libovolně ven vrti. Při tom však může se kužel otáčet.

Také se může, když se tož hlavici šroubovou *a*, která naléhá na páro *ii*, kužel postřhnú odvíhat nebo stlačovati; vřetě způsobem může se usaditi každé chvíle obnovit, poněvadž zasávká *c* může se bez závadý vyndati.

Tato zasávká se totiž kovovými deskami *rs* v obrázcí 2. vyznačenými pomocí šroubu *d* stlačuje.

(V obrázcí 1. jsou, aby byly popsané části kohoutku lépe viděti, ostatní části jeho vyznačány). Chce-li kdo vyndati zasávkú, necht' uvolní nejprve šrouby *dd* a odějme přístku *5*.

Příloha B.**Ochrana okrajů a spojek šroubových.**

Celou neb úplně ochranu okraje, t. j. takovou ochranu, která má chránit okraje odevadl přístupu (obrázky 1., 2., 3. a 6.), jest čapka válcovitá, která okraj kryje a skládá se ze dvou polovic $A A'$.

Tyto polovice jsou se strany jedné stěny (a) pevně spojeny a mají se strany druhé délku $f f'$ pro upevnění malých okovůčků.

Kolík ve stěně — drát mosazný — jest a jednoho kusu a jest k jedné polovici čapky přilepen.

Šelvy postranní a dva obou čapek mají kruhové výřezy větší o něco průměru než jest ten, který mají části trub okrajem spojené.

K těmto výřezům jsou přilepeny válcovité nástavky $h a h'$, které mají být nejmeně dva centimetry dlouhé, aby se tato délka kryly trochy, a mají být na koncích opatřeny kruhy $g g'$, jako se k troubě připejí, postavení čapky poznáte.

Také na ochranu spojky šroubové (obrázky 3. a 4.) jsou později jmenované formy a zařízení tak, jak uvedeno; takže mají být nástavky $h a h'$ vždy delší nežli části spojky šroubové, tak že kruhy $g a g'$ spojku zcela obkličují.

Čapky jsou z plechu zinkového a jsou uvnitř natřeny bílou barvou olejovou, která shodně na místech, kde by se ležela.

Každá čapka ochranná jest vždy tak effisena, že plochy, kde se její obě části stýkají, jsou kryty a nemůže se u nich přijít k okrajům pod čapkou ledicinu nebo k spojce šroubové.

Příloha C.**Svrchní roura a její ochrana.**

Svrchní roura, která má odvrátit obkličovací měděnou rouru vodíci, je přístroj chladičí spojen s přístrojem odměrným, odlišná jest z hladkého, nesašedého plechu zinkového a skládá se z těchto částí:

- a) z poloviční ochrany okraje a ,
- b) z celé ochrany okraje b ,
- c) z přímoého kusu roury c , na němž jest na vrchu spojka šroubová g , konečně
- d) ze spojky šroubové s , která svou násadou s' a s'' jde až na blízko sadní sňhy přístroje odměrného.

Ochrany okraje pod lit. a) a b) připomenutě uvedeny se v popise a ve výkrese, jež je jedná o spojkách šroubových a pokračích; co se dotýče kusu roury c , skládá se po celé své délce ze dvou částí, na kterých jsou podlé jejich styku pro ochranu tohoto kusu přiletovány pechy plechové a a a' (viz výkres „Pech o d“).

Závitak spojky šroubové na horním konci této roury přiletované jest také na dvě polovice rozřezán.

Čapka nebo matice šroubové této spojky šroubové jest z jediné kusu a drží tedy obě části svrchní roury pospolu, druhý konec obou částí roury přijde pod spojku šroubovou s .

Tímto způsobem drží se obě části roury pospolu a nabažou první polohy tím, že její nástavky v a v' na jejich koncích se nacházející přiléhají k obkličované rourě spojovací.

Váhra oběma částí roury při spojce šroubové s skládá se rovněž ze dvou polovic s krycím plechem a s průtlačným nástavcem švítkovitým, do kterého plně (nerozřezaná) matice šroubové máhá; také kus roury s' a s'' má dvě části a jest tak odlišná, že kryje spojku šroubovou na přístroji odměrném.

Mezi rourou spojovací a mezi svrchní rourou je obkličující jest na všechny strany asi 3 centimetry prostoru pevného.

Příloha II.

Popis vzdušné skříně a zinkového pláště k ní příslušného.

Vzdušná skříň jest z plechu měděného zhotovena, avšak pocínována a skládá se ze dvou částí:

- a) ze skříně *A* (obrázek I.) a
- β) ze kůkly *c* (obrázek I.), jež v sobě má příklap *g* (obrázek I.).

Skříň *A* jest asi 18 $\frac{1}{2}$ centimetrů široká, 10 $\frac{1}{2}$ centimetrů hluboká a 20 centimetrů vysoká, stěha-li však toho, může účinně býti i větší. Uvnitř skříně jest tím způsobem šířkou zamenen pocínovaný plech měděný *d*, je asi 1 $\frac{1}{2}$ centimetrů odstátná ode dna, tak že lž, který sourou *h* do skříně přiloží, pod tímto plechem také k výstoku *e*.

Tímto plechem vzduch a plyn vystupuje vzhůru a kulkou *c* (obrázek I.) von.

Kulka *c* připevni se ke spodní desky *e* (obrázek III.), která jest opatřena otvorem asi 6 centimetrů širokým a 14 centimetrů dlouhým, aby vzduch mohl protoprvati.

Na tomto otvoru *g* (obrázek III.) přiléhá asi 8 centimetrů vysoký nahoto stavěný příklap, který tou měrou překryt jest kulkou *c* (obrázek I.) na téh spodní desce přilepenou a 10 centimetrů vysokou, že tato kulka od příklapu *g* vstáje odstátná na 2 centimetry.

Kulka *c* od spodní desky *e* do 7 centimetrů výšky má šest dírk, ostatní díl však nemá dírek.

Předmě dírky mají přesahovati $\frac{1}{2}$ centimetrů.

Kulka *c* připevni se ke skříně *A* čtyřmi šrouby, ježž hlavice jsou provrtány; hlavicevni těchto prostěří se do té přilepeni nástrý stědy.

Obrázek II. představuje skříň *A* se široké strany.

Roura přítková a výstoková má velikati alespoň 9 $\frac{1}{2}$ centimetrů do vzdušné skříně, aby připevni k chladicí a k přístroji odměrnému tědně provedeno býti mohlo.

Místo, kam vzdušná skříň měděná býti má do roury, která chladicí přístroje překoprovacně spojuje s kontrolním přístrojem odměrným, ustanoveno buď dle přehlednosti a měřících poměrů, avšak náhdy nemá připevňena býti bezprostředně na nádobě chladicí.

Těh buď k tomu přiléhá, by spojovací roura měla spád od skříně vzdušné ku přístroji odměrnému, aneb alespoň dle vedroven.

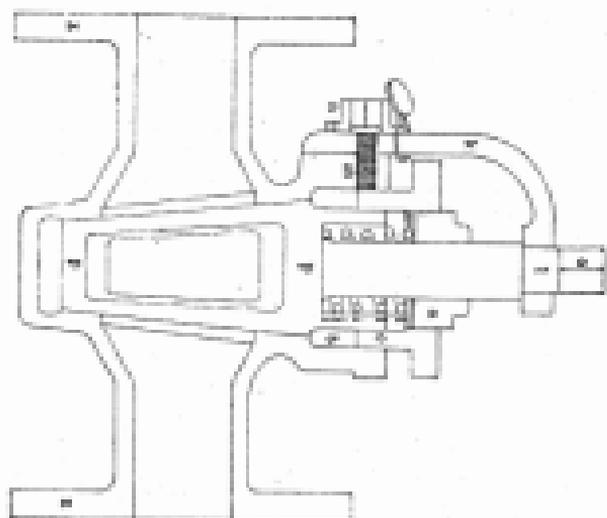
Hloubka vzdušné skříně počítá se do maximální délky roury spojovací.

Vzdušná skříň buďž plechovávna pokrývá chladěna před káděm zevnitřním přebobením.

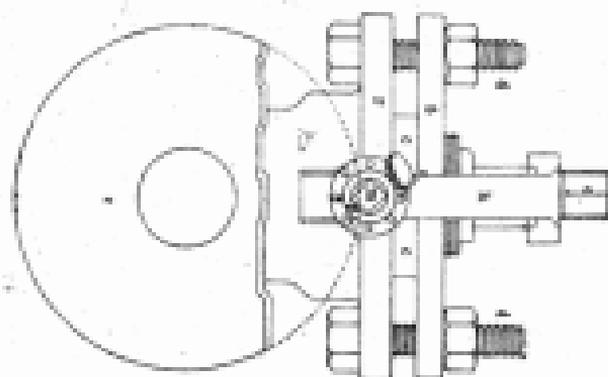
Obrázek IV. znázorňuje zinkový plášť vzdušné skříně, ježž z přírodně silného plechu zinkového je zhotovena, avšak káděm avšak však spojova barvou jest natřen a vstáje od vzdušné skříně odstátna 3 centimetry.

Abý plášť, ježž skládá se ze dvou částí, tou měrou k sobě přiléhá na spátech styčných, by tědně těleso nemohlo vpraveno býti skrze spáru do prostoru mezi pláštěm a vzdušnou skříně, jedna stěna pláště má mítí drážku 1 centimetr širokou jako u roury svrchní (*K*, obrázek IV.).

Pozdva plášť zinkového, které obijmaji rouru přítkovou a odstokovou, musí býti asi 3 centimetrů široká, musí mítí přesahující kraje a o 6 centimetrů větší průměr nežli roura, aby mezi nimi a rourou zstátný vzdušný prostor 3 centimetrů.

Obrázek 1

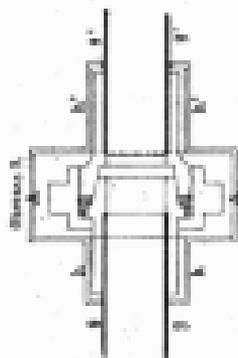
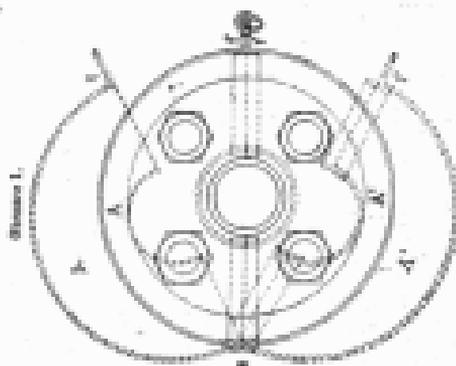

Obrázek 2

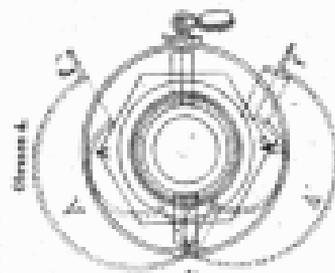
Ochrana křehkosti.

A

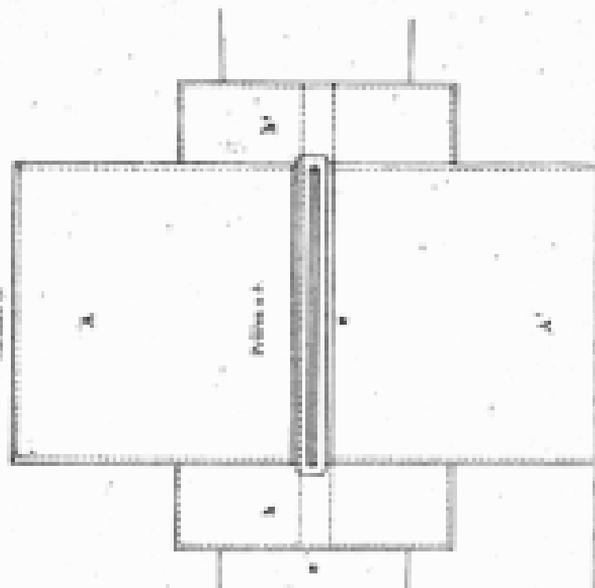
Ochrana nástronbovaného škrupě.

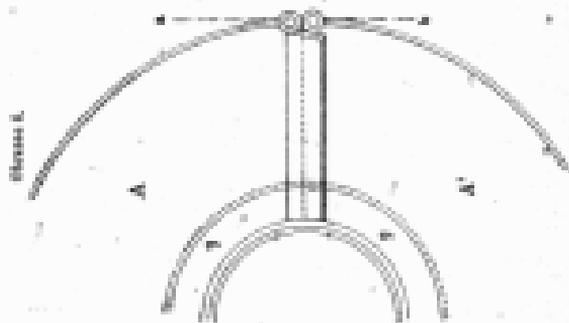
Ochrana spojky šroubové.

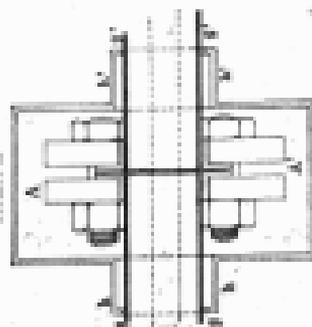
Obrázek 3.

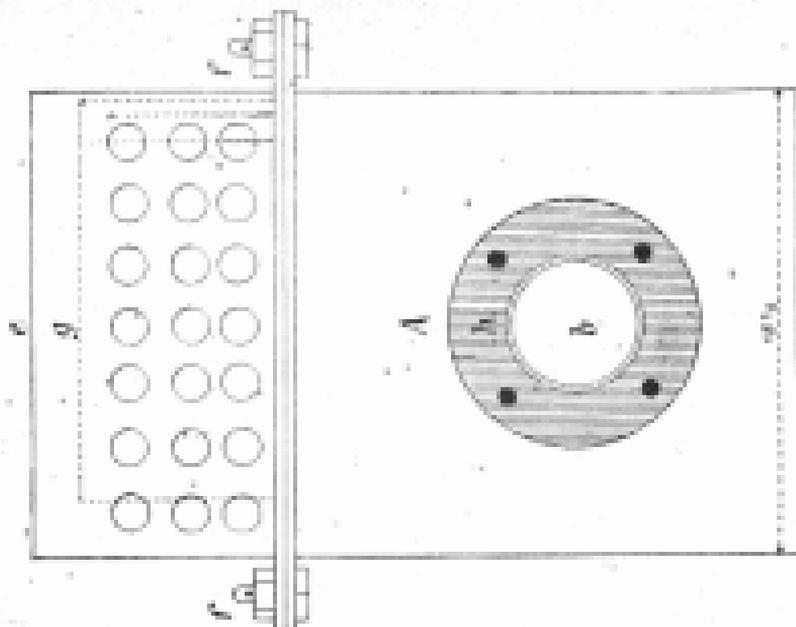
Obrázek 4.

Obrázek 5.

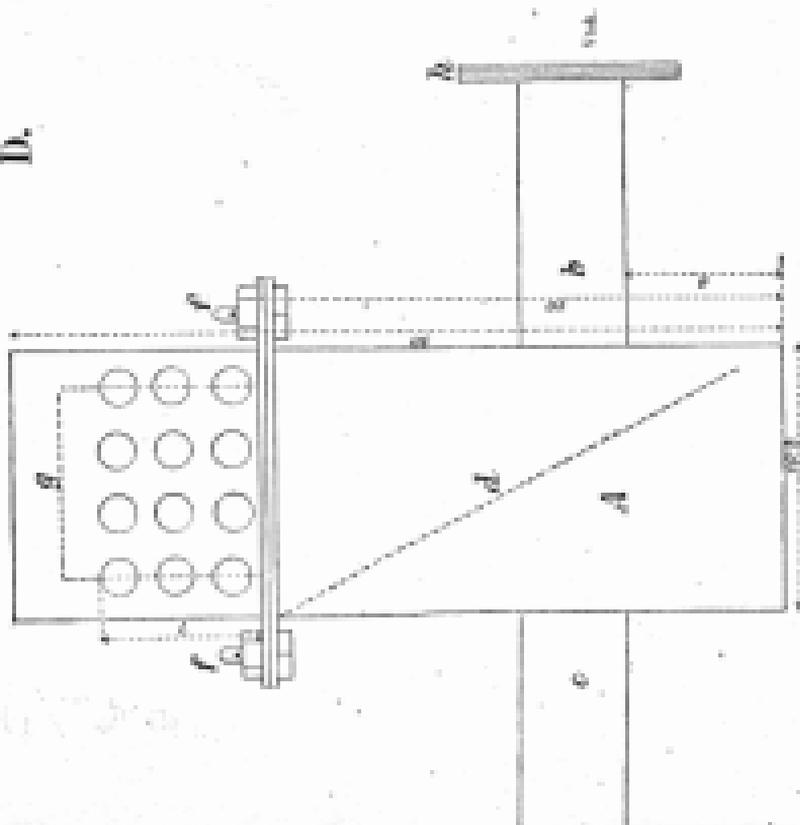

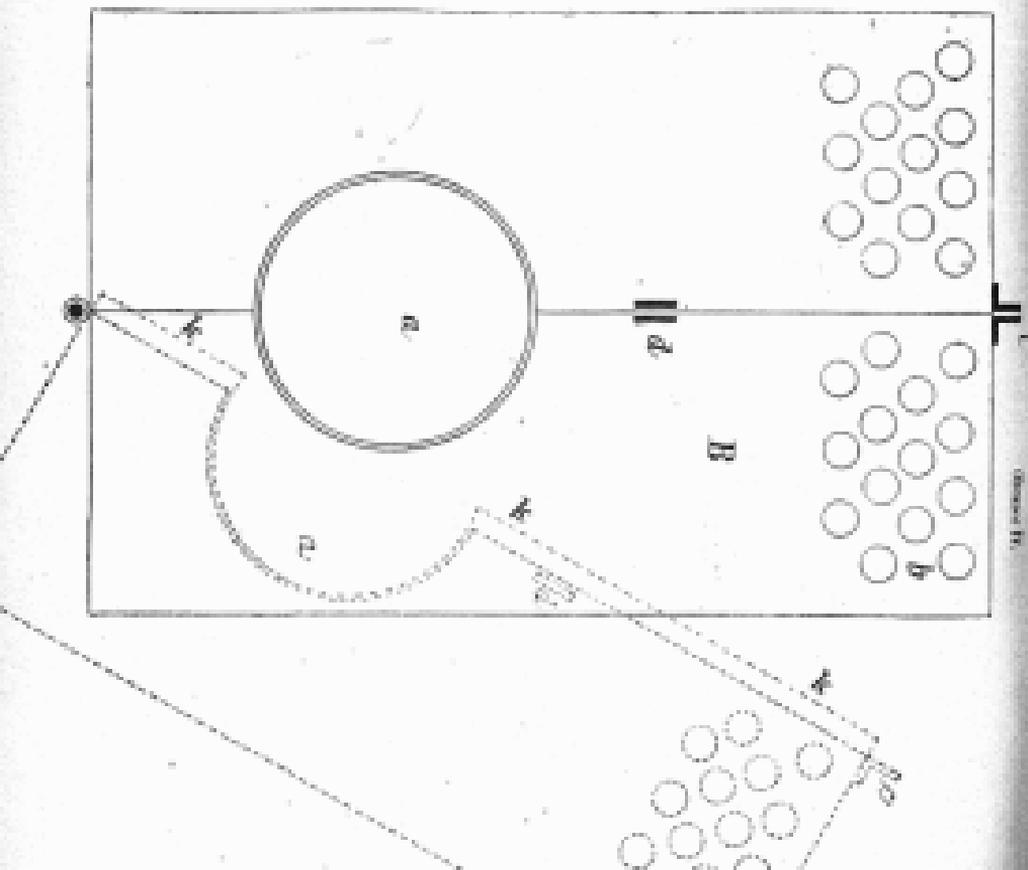
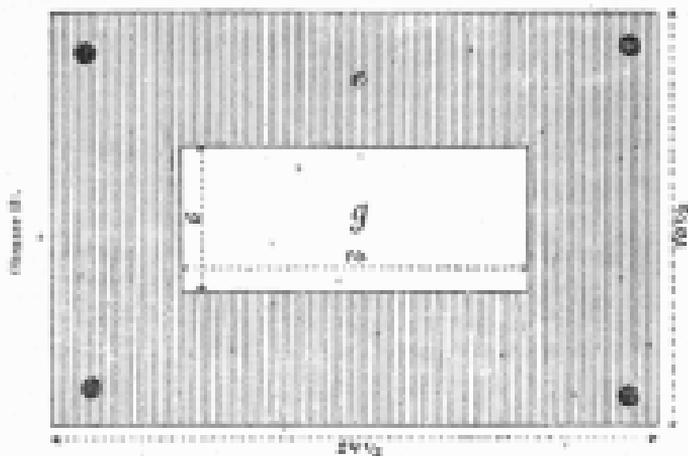
Číslo 2277.

D.

Číslo 1.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXVI. — Vydána a zveřejněna dne 19. července 1884.

115.

Zákon, daný dne 21. června 1884,

o zaměstnávání mládežných díků a ženitů, pak o domí pracovní době a o neštěním dětí při hornictví.

§ přiveděním obou ustanovení říšské rady vidí-li se naříditi:

§ 1.

Při hornictví nesmějí dívky mladší než 14 roků staré býti zaměstnávány jako dělnice.

Vyjmoutě děti mezi dokončením 12. a 14. rokem k práci jejich rodičů nebo poručníků se svolením úřadu horního může učiti býti k lehkým pracím na dne, bez újmy povinnosti školní.

Ženy a dívky jakéhokoli stáří smějí jen na dne, destičedělky teprve šest měsíců po sňatku, a toliko potvrdí-li lékař, že jsou k práci schopny, smějí již na čtyři měsíce po svém sňatku býti zaměstnány.

§ 2.

Osoby mužské, které nepřekročily 16. rok, a ženitiny, které nepřekročily 18. rok věku svého, smějí zaměstnány býti při hornictví jen tím způsobem, jež neškodí tělesnému vývoji jejich.

§ 3.

Šichta nesmí trvati přes 12 hodin a domácí skutečná pracovní doba v ní nesmí přesahovati 10 hodin. Začátek šichty počítá se od časa, kdy vjede se v díl, konec její pak, když z dolu upjat se vyjede.

Ministr orby máše a tebe povolíti tou měrou vyjimky pro výsoce ležící doly v zemích alpských, aby skutečná práce v týden netrvala déle než 40 hodin.

Horní hejtmanství jest oprávněno v mimořádných případech nebo na dožádání nezbytné potřeby povoliti mimořádné služby počtem i trváním obsazení.

§. 4.

V neděli nemá se při hornictví pracovati. Vyjaty jsou jen ony práce, které dle své povahy nedovolují žádného přerušování, nebo které mohou konati se jen tehdy, když ostatní práce se zastaví, na př. držení vod, provětrávání, práce v tavárnách, pečení prudcích a koksováních, štěpání v dolech a práce v kufavě, dále štěpání dřev a práce udržovací jak nad zemí tak i pod zemí, pak práce v solivárnách i práce s tím související, konečně se svolením úřadu horního také skládání a nakládání, které odložití se nedá.

Klid nedělní má počíti nejpozději v neděli o šesté hodině ranní současně pro veškeré dělnictvo a má trvati plynule 24 hodin po počátku svátku.

§. 5.

K případnostem, v nichž patrně ohrožena jest bezpečnost života, zdraví a vlastnictví, předpisy §§. 2. a 4. se nevztahují.

§. 6.

Horní úřadové mají dohlížeti, aby tyto předpisy byly šetřeny.

Přestupky ustanovení v tomto zákoně obsažených potrestány budou peněžitou pokutou až do 200 starých.

§. 7.

Horní úřad za prvních pěti let, kdy tento zákon mezi nabude, dovoliti máše, aby žen a dívek užívalo se ku práci v dole v takových případech, kde to až dosud obvyklým bylo.

§. 8.

Tento zákon nabude moci za tři měsíce po svém vyhlášení v zákonníku Rakouska.

Ministrům orby a věcí vnitřních jest uloženo, aby jej uvedli ve skutek.

V Mnichově, 21. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Falkenhayn m. p.

110.

Zákon, daný dne 30. června 1884,

aby zemědělcům zvláštně byly stavěny vodní.

§ přirověšením obou zákonův říšské rady vědi k ní se měštitii.

I. Ustanovení finanční.

§ 1.

Abý snáze provedeny byly podniky, jichž účelem jest obrániti vlastníci v nemovitě proti škodám vodním nebo vyříti vřivností pozemků odvodňováním nebo zavodňováním, a jichž provedení jest ve prospěchu veřejném, vláda může povoliti dle zákona tohoto z melioračního fondu (§ 2.) finanční podpory.

Jestliže takový podnik v prospěchu veřejném jest pro svůj značný rozsah nebo nákladnost potřebuje podpory od tohoto zákona účelově nebo tak značné, že by tím meliorační fond příliš vyčerpan byl a podpora jiných podniků by tím skrátsena byla: budli stát podpora tohoto podniku zákonodárně upravena.

§ 2.

Abý zřízen byl meliorační fond v §. 1. dotčený, budli k tomu ze státních peněz v desíti pětilétních letech od roku 1885, až do roku 1894, po každé určeno 500.000 al. Tato suma pojata bude každoročně do státního rozpočtu (ministeria obcí). Úroky a splacené listy půjček z tohoto fondu poskytnutých případněm spří zosaziti fondu. Summy, jichž v některém spravěním roce nebude užito, zosazívány budou fondu a buďte proměšeny na úroky uloženy.

Fond meliorační spravaje ministr obcí ve shodě s ministrem finančním. Tito ministři disponují se summami, které mají býti vydány, dle ročního rozpočtu říšské rady (ve státním rozpočtu) schváleného. O stavu fondu a o tom, jak s ním se hospedáti, předložena buď říšské radě každého roku ke schválení zvláštní účty.

§ 3.

Přispěvky nebo půjčky z fondu melioračního mohou dány býti jen takovým podnikům melioračním, které vyhoví požadavkům v §§. 4. a 5. uvedeným. Za těchto podmínek prohlášení buď k podnikům v jednotlivých zemích tím upřesněn, aby rovněž odvětví zemědělství se možná stejně bylo pomáháno.

§ 4.

Podnik musí zvláštním způsobem oznáčen buď

1. prohlášen býti za podnik, jest nákladem zemským proveden býti má, při čemž současně povinnost majících (t. j. sousedních držitelů) k přispívání dle §. 26. říšského zákona se dne 30. května 1869. (Z. Ř. č. 18.) nastupující — at

již tato povinnost k příspěvkům přine nebo nepřine skrze okresy, obce nebo družstva vodní nastoupit má — stanoví se nejvýše na třicet procent rozpočtového nákladu; nebo

2. za podnik, její provedení mají určitě okresy, obce nebo družstva vodní a jemuž podpora čísa býtí má z peněz zemských, které náležet má:

- a) jde-li o ochranu pozemků proti škodám vodním (sráž, senescenci škárkem, povodně), v nezplatitelném příspěvku nejmenší třicet procent rozpočtového nákladu; nebo
- b) jde-li o to, aby zjištěna byla výnosnost pozemků odvodňováním nebo zavodňováním, v nezplatitelném příspěvku nejmenší dvacet procent nebo v půjčce nejvýše čtyřicet procentů výrobních, v přiměřených lhůtách splatně, jež čísa má nejmenší třicet procent rozpočtového nákladu.

§. 5.

Děle musí:

1. upřesnit, jakým podnikem proveden bude, a rozpočet nákladů upřisovatí na ústavě a vládou učiněné;

2. vláde propůjčen býtí přiměřený vliv na postup podniku;

3. vzhledy k předpisům zemského zákona, jímž upravena jest stavba těchto zařízení, zabezpečeno býtí, že provedení zařízení přitě udržována budou; konečně

4. v případech v §. 4. pod č. 2. dotčených příspěvek zemský musí přisíben býtí podniku se zachováním těch zvláštních závků, které smud země dle vedutích zákonů má jako držitel pozemků nebo vodních staveb.

§. 6.

Podpory, které pro takovito meliorační podniky přilíbena býtí mohou od vlády z fondu melioračního s výhradou, že přiládaný roční rozpočet tohoto fondu stavově schválen bude, záleží:

1. v případech pod č. 1. §. 4. dotčených v nezplatitelném příspěvku nejvýše třicet procent rozpočtového nákladu; jestliže však takovými podnikem výhradně nebo z čísa provedeno býtí má zařízení, aby horaká voda neškodně byla sváděna, příspěvek k tomuto podniku, respektive k této jeho čísi zvláčen býtí může až na 50 procent nákladu na to rozpočtového;

2. v případech pod čí. 2. §. 4. dotčených v nezplatitelném příspěvku nebo v půjčce nejvíce čtyřicet procentů výrobních, v přiměřených lhůtách splatně, a to nejvíce sto procentů té summy, jež od země byla povolena.

§. 7.

Mimo podpory podniku v §. 6. uvedené a s výhradou tam dotčenou může vjímečně za poměru zvláštního ústavu hodných přilíbena býtí smud půjčka z melioračního fondu na lhůty, ježtě dospělost po každé zvláče se ustanoví, až do padesátí procent té summy, kterou země v případech v §. 4. č. 1. dotčené

znamená nárok na dílo nákladu rozpočtového, respektivně v případech v §. 4. a 2. uvedených, kterou podnik poskytl jako nezaplatěný příspěvek nebo půjčka.

§. 8.

Když stát jakožto držitel nějakého pozemku nebo stavby vodní díla sáhne vedrickými právy k příspěvku, závazek ani neruší ani zmenšuje se podporou dle §. 6. dříve.

§. 9.

Vláda může se vodním pozemkům, kterých nabude se upravením, a které dílo sáhne vodních tím osobám připadnou, které vodou náklad na podnik, respektivně může vodní se osobě dílu těchto pozemků, jež přiměřen jest příspěvek z fondu melioračního, buď zcela nebo z části ve prospěch fondu na udržování staveb obnovování.

V případech v §. 4. pod 2. 2. uvedených toto vodní může se jen takzvaně stát, když při úpravě podniku zákonnodržetvím nezahájím od země stejné vodní se stanoveno bude.

§. 10.

Jestliže některé vodní družstvo učinilo půjčku, vydání dílní úpisů dlužní, a pro lízele pohledy v družstevním obvodu dočasné nemůže platit, vláda může na dání nároku z melioračního fondu přiměřenou sumu nejvýše na čtyřprocentní úroky a nejvíce v příloze stávajících listinách ročních splatnou, aby splátní mohlo své závazky a této půjčky.

§. 11.

Podniky, jimž dány byly podpory z fondu melioračního, sprostředky jsou koliká a poplatků z podniků, středních jednotek, ústav, jejich ústa, aby ve skutek byly uvedeny, a z jiných listin k opatření potřebných práva, a listin, jimž se v přechodu zhorají a ústav splacení příspěvky družstevních a platy družstevním vykonání, díle a středních jednotek, aby vyvolány byly příspěvky družstevních, jakož i z právních jednotek a z listin o potřebách snad nákupu pozemků.

Opatřili se pozice k těmto podnikům potřebné vydání dílních úpisů dlužních, vláda úroky a ústa půjčky zveřejní může od daní z příjmů, jakož i od ostatních daní, které by snad přitíhly náklady místo at byly zavedeny, a od koliká kuponových.

Jestliže země, obec nebo družstvo vodní podnikem melioračního, neobdržetví podpory z fondu melioračního, vláda může je sprostředky koliká, poplatků a daní, jak úroky byly uvedena.

§. 12.

Podpora malých meliorací z dílny, jež v ústavu rozpočtu povolena jest ministeriu úroky pod ústavem ústavem, není dotčena předpisy tohoto zákona.

II. Ustanovení práva vodního.

§. 13.

Když užívá se §. 26. říšského zákona ze dne 30. května 1849. (Z. ř. č. 93.) a cestou správní, s výhradou dovolací se soudce říšského, jest ustanoveno, že držitel pozemku nebo stavby vodní k podniku příspěvi má určitou měrou anebo takovou procentní měrou, která konečně ustanoví se, až stavba čístečně nebo zcela bude dokončena, od dotčeného držitele, třeba-li toho i politickou cestou domcovací, vyčísleny býti mohou částí příspěvku na část osobních dávek, k nimž svého času právoplatně přidržen bude.

Při tom nelze říšského rozhodnutí, zda dotčenému držiteli a prací již počatých nebo teprve s podřízky, jest zahrnuty jsou v ustanovením návrhu, bude poskytnuta výhoda nebo odvrácena od něho tjma v §. 28. dotčená.

§. 14.

Jestliže by zavedení neb odvodnění pozemků nemohlo býti provedeno, leč by veřejná voda k jiným účelům řídně užívání čístečně nebo zcela se oddala, nebo jestliže by tolika s nepoměrným nákladem mohlo býti provedeno, a jestliže podnik dle svého rozsahu a všech ostatních poměrů má nepochybný větší hospodářský význam, nežli jiné užívání vody, jest odňato býti má, toto odňati, pokud jako třeba jest, aby zavedení neb odvodnění s prospěchem bylo provedeno, může náleženo býti cestou správní dle následujících předpisů.

1. Čístečně odňati vody může se státi ve případech více držitelů pozemkových jakož i třeba ve případech jednoho, když souhlasně nákladem osob zavedení neb odvodnění podnikajících provede se taková měra v náležitostech pro užívání vody, kterou držitelé skutečný výkon neumezleným se sčítová, a jestliže má se přiměřená náhrada za větší výdaj za náklad provozovací a udržovací, jež s touto změnou snad jest spojen.

2. Čístečně odňati vody bude změny pod č. 1. dotčené neb úplné odňati vody státi se může jen ve případech družstva vodního, dá-li se náhrada vodního oprávnění.

O tom, jak ustanoví se tato náhrada, a o řízení vůbec platí pro tyto případy stejná předpisu jako pro vyvlastnění, jež dotčena jsou v §. 15. říšského zákona ze dne 30. května 1849. (Z. ř. č. 93.).

§. 15.

Četší-li vodní družstva učinili pětiku vydáním listův úpisův držitelů, potřebují k tomu světského dovolání vlády, která při tom uložiti může, aby učiněn a udržován byl přiměřený fond rezervní, by ihned uhrazeny býti mohly náhodně nedoplatky družstevních příspěvků.

§. 16.

Je-li učiněna půjčka vydatím dílních úpisů dílníků, nebo jestliže vodní družstvo obdrželo půjčku buď z fondu melioračního buď od země nebo jestliže učinila ji z některého veřejného úvěrního ústavu, jest dle stanov svých k takovému půjčce jest zúčtována, k příslušným společenským vodním nájmům obecně předpisy vodního práva, respektive z číselnou měrou jich, vztahují se zvláštní ustanovení následujících §§. 17. až 18.

§. 17.

Dospělá příspěvky, které připadají na pozemky k vodnímu družstvu příslušející, vybírány buď od úřadů berních, anž jest k tomu potřeba úřední nebo dovolení představenstva družstevního, anž jest jako nezaplacené daně a až do okamž. co přísl. dospělá částka z půjčky povinná činit, odváděny buďte platebními úřady pro půjčku ustanovenými, ku kterýmž účelům představenstvo družstevní dodati má všemě berním úřadům potřebné výkazy.

Všichni jest zúčtována vybírání na společného náhradu za větší náklad tím u berních úřadů snad vzniklý.

§. 18.

Je-li by některý člen družstva svého příspěvku dle jedného roku nezaplatil, berní úřad si nezapravenou pohledávku družstevní dá knihovně vložiti na pozemky svého prodávající.

§. 19.

Opemine-li družstvo, způsobem stanovami předepsaným všemě počevati a spládati svých povinností, jest dle půjčky má, počítaje v to částky pro fond rezervní (§. 15.), úřad správní příspěvky k spládati úroků povinností potřebných rozvrhování může na pozemky, do družstevního svazku počítati, dle pravidel pro příslušné společnosti platících.

Ustanovení závěrečná.

§. 20.

Měma ministři obce, finanční, vnějí vnitřních, práv a obchodu jest uloženo, aby tento náhon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 20. června 1884.

František Josef m. p.

Tanffé m. p.

Falkenhayn m. p.

Dunajewski m. p.

Práček m. p.

Pino m. p.

117.

Zákon, daný dne 30. června 1884,

o opatřeních k zajištění svádků horských vod.

S přivěšením obojího znění rady Říšské vlády Ml se nařídilo:

§. 1.

Území, na němž rozprostírá se mají opatření, aby určitá voda horská se mohla neškodně býti sváděna, slouží „pracovní pole“ (perimeter, obvod zahrnovaný) a obklopují má, kromě koryta samotného, any parcelly oblasti chráněné, jejichž povaha půdy vyžaduje opatření vzhledem k chráněnému nebo odvodu vody; těmito toto buď dle toho po každé sváděči ustanoveno řízením předepsaným v národním tomtě.

Při uplatňování a provádění dotčených opatření platí pokud předpisy národních vodních, respektive národních lesních, pokud v tomto zákoně něco odlišného není ustanoveno.

§. 2.

V pracovním poli mohou státi býti všechny any stavby a jiná opatření, jejichž dle příslušných poměrů jest třeba, aby zabezpečeno bylo se mohla neškodně sváděti horské vody, jako jsou sváděči: vyloučení koryta, utěsnění prahů, hráze a stěny v údolích, v dráhách těsně pracovního pole upravení půdy stavěním odvodňovacími, chráněním, nasazením trávy, plotovními ploty, nebo zábradlím a vytvořením nebo zavedením určitého způsobu, jak odvádět jest lesů, pastvin a jiných pozemků, jakož i jak demů dopravovati se mají plodiny.

§. 3.

Materialie, které k zajištění v §. 2. dotčeným jsou potřebné a získávají se na pozemcích k pracovnímu poli potřebných nebo na pozemcích sousedních, vlastníci povinni jsou přenechati k tomuto účelu.

Vlastníci pozemků zavázáni jsou dovoliti, aby učiněno se pozemkových parcel, jejichž třeba jest k dovozu, ke skládání a přípravě materialů, jakož i aby učiněno byl přebyť pro správu stavební a dělníky.

Vlastníci pozemků mají nárok na přiměřenou náhradu za újmy, jež spojeny jsou s přenecháním materialů, respektive se zrušením políse dotčeným.

§. 4.

Pozemkové parcelly k pracovnímu poli příslušající mají ve prospěch podnikatelův býti vyvlastněny, když jest odůvodněná pochybnost, že by stav jejich, jakož i účel účel podnikání, dokonale a věrně byl učiněn a trvale udržován, kdyby ponechány byly v držbě desavádni.

Politická práva týchto osob, ktorí jsou na pozemkoch pole pracovného, budú zasa alebo čiastočne vyvlastňovať, pokiaľ jejich ďalší trvanie sa stavom, v jakom nastávajú pozemok chorovať byť má, alebo rovnakí alebo jes na zvláštni opatrosť, k už táto dohľadati sa dá.

§. 5.

Za vyvlastňat die §. 4. vykonané budú dána príslušná náhrada, pri čom príslušné budú zaslato k hodnote vyvlastňovaťho pozemku alebo práva, aj keď i k zmenení hodnoty, ktoré sirpi sbrývajúť časť drby pozemkové, respaktive usadiť, ktoré dříve mala politická práva.

Zastavi-li se výkon takorýchto politických práv na pozemkoch pracovného pole a na miestě nich osobě, které politické právo má, od čiasových obet nebo držitelů pozemkových stihl se stejnorodá politická práva hodnoty stejné na jiných pozemcích, osoby právo politické majiti mohou jes podot šládati náhrady na toto zmlau, pokud by ptes to zmlauou tasto sirpily nějakou tjeim.

§. 6.

Jestliže pozemek k pracovnímu poli patří se nezvyklá, držitel jeho musí trpěti, aby provedena byla zřízení, která třeba, aby přivozem byl příslušný stav tohoto pozemku (na př. zřízení příkopů svahových nebo jiných zařízení odvodňovacích, zalévacích, osetí traven atd.), a jest každý držitel zavázán úplně vyhověti zřízením, jež dána budou o příčině užívání pozemku a dopravování plodin domě.

Jestliže třeba opatření nebo zřízení trvale uzavří se rym výnos pozemku hledie k domovnímu jeho užívání, nebo uzavřeli tím nějaký podstatný útlak pro hospodářství oprávněného, budú dána na to náhrada příslušná.

Pri lesním pozemku, když odhaduje se náhrada, jaká držitel pozemkovému dána býtí má na to, že obznamená bylo jeho právo vlastnické tím, že zastavena byla pastva nebo jiné užívání neb způsob užívání, budú příslušné k té okolnosti, zda a pokud další výkon zastaveného užívání nebo způsobu užívání zavstati lze a předpisy zákona lesního vůbec a zvlášť a celými předpisy, které jednáji o užívání lesa zeměho.

§. 7.

Pri stanovění náhrad v §§. 3., 5. a 6. dotčených nehod příslušné k tím pozemkům, o nichž na jevo jde, že přivozem byly v tom dupsta, aby užity byly na náklad pro zvýšení nároků na náhradu, jako zvlášť na takové užívání způsobu pozemku, které hledie ke všem panujícím poměrům nejví se býtí vědomě řídným.

§. 8.

Jestliže by při provádění podniku pozemek nezvyklý, jež by die zákona lesního od držitele zabavena býtí měl, zabavena byl nákladem podnikatelským (§. 6.), k šládoti podnikatelské a náhrady, které by zrad náležela tomuto držitelu pozemkovému die předobozích předpisů, zrad se náklady, které by jsou zabavenému vznikly.

§ 9.

Jakožto podnikatelé takovýchto prací, jež dle tohoto zákona provedeny budou, aby co možná neškodně svěřeny byly horské vodě, mohou jednotlivě nebo společně vystoupiti státní správa, účastné země, okresy, obec a jiní zainteresováni.

Podnikatel předložití má navržené ohraničení pole pracovního a všeobecný návrh prací, jež provésti jest; podrobnější předpisy, jak upraven a předložen býtí má všeobecný návrh, ustanoveny budou způsobem nařizovacím.

§ 10.

Na základě všeobecného návrhu ministr orby ve shodě s ostatními účastnými ministry rozhodne o veřejné prospěšnosti zamýšleného podniku vůbec, jakož i o tom, zda předložený všeobecný návrh hodí se k dalšímu řízení.

§ 11.

Umá-li ministr orby, že všeobecný návrh ve své formě převodně nebo pojednatě s podnikatelem směřně hodí se k dalšímu řízení, tedy návrh doplněná buď nejprve od podnikatele tím, že přeměně ustanoví hranice pole pracovního, jakož i všeobecná jednotlivá zařízení, která tam provedena budou, a že téžně zdo-kaněni přiče státní a jej předloží předsádkarce politického úřadu okresního, při čemž ať svěřně uvedou se ory parcelly pracovní, při nichž obnůvěni se opatření dle §§. 4. nebo 6., a oni vodní správněni, ježě práva obnůvěni se opatřeními budou dotčena.

§ 12.

Návrh dle §. 11. doplněný politický úřad okresní vyhlástiti dá v obci nejvíce účastně po nejvíce 30 dnů k všeobecnému nahlednutí. V této obci jakož i v jiných snad účastných obcích vyhlásená buď způsobem mírně obvyklým, kdy tato lhůta počíná a kdy se končí, a to s tím dodatkem, že zastupitelstva obecní jakož i jednotlivé osoby jakymkoli způsobem účastně podati mohou v této lhůtě námětky proti návrhu celému jakož i proti jednotlivým částem jeho u politického úřadu okresního.

Po pět dní této lhůty, jež rovněž bude vyhlásená, nástupce podnikatelův dluh má v obci, aby podal žádání ústní vysvětlění o návrhu tam vyloženém.

Ve vyhlásece uveden buď dále den a místo, kdy a kde po vypětí dotčené třicetidenní lhůty počne se kommissionálně jednání o vyloženém návrhu.

O obsahu vyhlásky buďte individuálně upraveni všichni, ježě vlastnictví pracovní, práva politická nebo vodní dotčena jsou opatřeními, jež v návrhu jest obsaženo, pokud znění jsou politickému úřadu okresnímu, dále — když návrh dotýká se některé kolonice — také a. k. generální inspekce kolonie.

§ 13.

PH kommissionálním jednání buď přede všim k tomu hleděna, aby zcela objasněna bylo přití přiče obnůvěni podniku na prospěchy veřejné a

účastně prospěchy soukromé, aby k námitkám ve prospěchu veřejném učiněným bylo přihlíženo tím, že vhodně změnil nebo doplnil se návrh, a aby účastníci dobrovolně dohodli se o námitkách ve prospěchu soukromém učiněných. Neodvolané námitky proti celému podniku nebo proti určitým částem jeho buďte důležitě vyřekány, při čemž vyřekování, jichž snad jest třeba, ihned buďte vykonána příslušně zaslou.

Spola buď jednalo o návrzích a obměněných podnikem spojených, a když nedostane se shody mezi podnikateli a osobou právo k návrhům mající, buďte vyřekány všechny okolnosti, které důležitý jsou pro rozhodnutí těchto otázek. Při tom buď učiněno také k tomu přičineno, aby tím, jímž die návrhu nastává se musí výkon politických práv na pozemcích pole pracovního, utvářena byla stejnorodá práva hodností stejná na jiných pozemcích (§. 5.).

Kommissionární jednání se stranami buď věděno detailně, a buďte k němu die potřeby a povinnosti úřední zaslou přiblíženo. O celém jednání sepsán buď protokol, jenž obsahovat má veškeré podstatné věci jednání, zejména dohodnutí, která byla sjednána, zejména výsledky činného projednávání, zejména důvody proti návrhu přednesené, a okolnosti, jež vzhledem k otázkám o návrhě byly vyřekány.

§. 14.

Jednat protokol i se všemi příslušnými poznámkami a politiký úřad okresní a dobrým náčelní předloží politickému úřadu zemskému, který rozhodne o návrhu vůbec a jeho jednotlivých částech, respektive o vyvlastnění a jiných opatřeních, která pro jeho provedení mají být vykonána, jakž i o návrzích a tím spojených, při čemž ustanoveny buďte lhůty, kdy jednotlivé obnosy návrhové dospějí, a dá toto rozhodnutí doručiti účastníkům strany okresní úřad. Z tohoto rozhodnutí politického úřadu zemského odvolati se lze k ministru orby, jenž, pokud jde o návrh, respektive o vyvlastnění a jiná opatření, která pro jeho provedení mají být vykonána, přívěpově rozhodne, o návrzích však a tím spojených a výhradou práva cesty, která nastoupena býti může, jak v §. 13. uvedeno.

Pokud přednět, o návrh jedná odvolání, dotýká se oboru jiných ministrů, rozhodne ministr orby ve shodě s účastnými ministry.

§. 15.

Kde rozhodnutím ministra orby, které týká se nějaké otázky o návrhě, není spokojen, může do třiceti dnů po doručení rozhodnutí žádati za svolání vyřekování a vyměření návrhy a toho soudu okresního, v jehož obvodu leží přednět, jakž týká se opatření, která sahají nárok na návrha.

Návrha buď svolán soudu vyřekování a vyměření oběma die předpřít nákon ze dne 18. února 1878. (Z. B. č. 20.), jenž jedná o vyvlastnění k tomu konci, aby záležitosti byly řešení a vosta po nich projevována; sestavení a vyřekování svléčeného seznamu majků, v §. 24. práve číselného nákonu nastavené, v záležitostech tohoto nákonu nebuď předneseno.

§. 16.

O vymezení návrhy úmluvou dobrovolnou, o složení návrhy k soudu, jaké i o tom, jak chrániti jest návrhy, které tímto cestám dle jejich věcných práv přísluší, aby z návrhy byly uspokojeny, platí obecně předpisy zákona ze dne 18. února 1878. (Z. č. 4. řj.).

Provádí-li se vyhlášením, jež dle tohoto zákona předevzáti se má, rovněž učite boť při tom obecně §§. 35. až 38. uvedeného zákona.

§. 17.

Jestliže při provádění podniku objeví se potřeba nových opatření v návrhu nepředvídaných, politický úřad okresní jednati má o nich s účastníky a plati o dalším řízení předpisů §. 14.

Pokud však jde o návrhy na pozemkové vlastnické dle §. 3., které v návrhu předvídané nebyly, rozhodne politický úřad okresní ihned v první instanci správní a politický úřad zemský v druhé a poslední, a vyhrazeno že učite nastoupiti býti může první dle §. 16. pro návrha, jež s takovýmto záležitosti jest spojená.

§. 18.

Náklady o provedení podniku spojené, včetně náhrad a výloh správních, učite má podnikatel. Podnikatel učite má také náklad na další udržování díla, jestliže udržovací povinnost jinak nebude upravena.

Předpisů zákonných vodních, dle nichž snad jiné osoby přidrženy býti mohou k příspěvkům na provedení a udržování díla, nejsou dotčeny zákonem tímto.

§. 19.

Jestliže nějaký podnik nepovedí sama správa státní, tedy politický úřad zemský konati má potřebný dohled skrze způsobilé orgány v každé případnosti zvláště ustanovené, aby podnik proveden byl způsobilým, jež zrovnaž se o předpisů tohoto zákona a se schváleným návrhem.

Další dohled, aby práce pro vzdělání vody horské v dobrém stavu byly udržovány, přísluší ležetinu technikovi, jež pro příslušný obvod přidělen jest politické správě nebo jinak od politického úřadu zemského svěřen jest tímto. Zvláště dohled, aby učite předněti udrženy byly v dobrém stavu, přísluší buť, třeba-li toho, stavebnímu technikovi státnímu. Tito technické jsou zmocněni lidmi obecních starostů a politických úřadů za potřebnou podporu.

§. 20.

Jestliže pro dobrot a účelnost udržení díla třeba jest později ještě dalších opatření, platí o takovýchto opatřeních předpisů dané o úřadění díla samého.

Justičia pri posudzovaní malých rozsahov opatrení jehož potrebných zemský predseda uzná, že príslušný návrh netreba dia §. 12. vyhoditi, komáro bať príslušné Hasiť dia §. 17.

§. 21.

V záležitostiach tohoto nákonu odvolání z rozhodnutí politických úradů okresních a zemských podléna buďto dia 14 dní z politického úradu okresního po dočasné rozhodnutí.

§. 22.

Pokážení stavob na horytech nek na jiných ústlech pracovního pole, jakoh i přestupky nářizení daných o tom, jak nářizování se má z pozemky a jak se mají nářizovat a plodiny z nich domů dopravovat, pokud nevstahuje se k nim všeobecný nářizovací trestní, potrestání buďto od politických úradů pokážena peněžitou od 5 do 200 al. nebo věznicím od jednoho až dia 40 dnů, při čemž nářizování býti může, ba plodiny nepokážení nářizovat nebo domů dopravovat zcela nebo z částei dopravovat mají.

Při přestupcích se značnou škodou spojených peněžitou pokážena může vyřizena býti až dia 500 al. a trest věznicím až dia tři měsíců a spolu může nářizování býti nejen dočasné propadnutí plodiny, vyřizování i strážní práva je domů dopravovat.

Justičia vinník zemské platit, amžičatky buďto peněžitou pokážena ve věznicím, a to peněžitou pokážena až dia 5 al. ve věznicím 24 hodin a věznicím pokážena peněžitou dia poměru: 24 hodin věznicím na každých 5 al., avšak nákoliv převa tři měsíců.

Peněžitou pokážena a propadnutí plodiny, respektive vyřizování z jejich prodeje vynahodány buďto, aby nářizování byla udržena, a až dia toho času spravování buďto politickým úradem.

§. 23.

Úradní jednání, tímto nákonem politickým úradem okresním a zemským předložena, postahje k tomu i rozhodování, avšak mimo toho trestní a vyřizování, předložení může ministr nebo ve shodě s ministrem vnitřních na avšizování místní a respektive zemské komissie a jejich Hasiť úradní opraviti způsobem nářizování.

Zemské komissie může shlasna býti také k tomu komo, aby vyřizování byla učiněna, na kterých podlény ve smyslu tohoto nákonu jsou potřebnými nebo nářizování, a aby příhodné kroky zavědány byly a správy učiněny, a země nebo jiných zainteresování, by podlény tyto byly provedeny. Tato komissie buďto k tomuto účelu na každý způsob učiněna, když zemský nákon se uzná, aby byla učiněna, a povolí k tomu potřebné prostředky.

Rovně učiněna buď komissie zemské, když jde o provedení zeměných nebo zeměných podlény tohoto druhu.

Důležité právo kommissie jsou zvláště, žádati občanských starostů a politických úřadů za potřebnou podporu, aby provedena byla určitá úřední jednání jako příslušející.

Když vzhledem k jiným podnikům třeba jest, aby různé kommissie zemské rovnale postupovaly, ministr orby učiniti má příslušná opatření, by dosažena byla shoda buď cestou přímou, buď společnými poradami úředních kommissií nebo jejich úřadů.

§. 24.

Zemská kommissie pod předsednictvím zemského předsedy nebo náměstka státní správy jmenovaného skládá se:

1. z administrativních a technických úřadů státní a z jiných členů státní správy povolovaných;

2. ze členů, jež zemský výbor do kommissie vybírá;

3. ze členů, jež k tomu ustanoví zemská rada, nebo kde by rady této nebylo, hospodářský nebo lesnický spolek ministrům orby k tomu povolanej.

Jestliže podnik dotýká se také některé koleznice, sestíca buď zemská kommissie nástupcem a. k. generální inspektor koleznic, od ministra obchodu také ustanoveným.

Místní kommissie buďte dle okolností po každé vrátně sestaveny od předsedy zemského.

§. 25.

Fekud tohoto zákona užívá se, aby provedena byla opatření uvedená v §. 3. zákona ze dne 13. března 1883. (Z. Ř. č. 31.), jest jedná o podrobných poskytnutých ze statků penze Tyrolsku pro povodně roku 1882, zemská kommissie v §. 6. onoho zákona dotčená úřaduje také jako zemská kommissie dle tohoto zákona a vyřádem, že bude sestíca nástupcem a. k. generální inspektor koleznic v případnosti v §. 24. uvedená.

§. 26.

Jmyn ministrům orby, věci vnitřních, obchodu a práv jest uloženo, aby vedli tento zákon ve skutek.

Ve Vídni, dne 30. června 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Falkenhayn m. p.

Plino m. p.

Prošák m. p.

118.

Nariadení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 5. července 1884,

Jak máti se státní celnicí užívati v literatu.

C. k. přístavní expozitura a celní služba ve Fiancně usměřna byla v celní expozitura se služba přístavní, dosavadní a. k. celní expozitura v Modřicích se služba přístavní opatřena byla vyživovací právy a. k. vedlejší celnicí II. třídy, a v Gaiřici (v úředním okrese poljském) zřídena byla a. k. celní expozitura.

Vyživovací práva obou celnicích expozitur ve Fiancně a v Gaiřici jsou stejná a právy, jaké v literatu vůbec přitáhají státovní celnicí expoziturám dle seznamu a. k. celnicích úřadů a jich působnosti vyživovací (Z. Ř. z r. 1883. č. 10.).

Dunajewski n. p.

Pina n. p.

119.

Nariadení, vydané ministeriem věcí vnitřních dne 15. července 1884,

Jak rozděliti se politický úřední okres karlínský v českých a státní se nové okresní hejtmanství ve městě „Královské Vinohrady“ a současně ustájeti se okresní hejtmanství v Polsku.

Jako a. a. k. Apoštolské Voličenství Nejvyšším rozhodnutím ze dne 24. března t. r. učinil negativnějši schválení, aby administrativní rozděliti království Českého, jež nahrazeno ministrem věcí vnitřních ze dne 10. července 1883. (Z. Ř. č. 101.) bylo vyhlášeno, částečně bylo změněno, aby dosavadní politický úřední okres karlínský rozdělen byl ve dva politické okresy: Karlin a Královské Vinohrady, pak aby zřídena byly nové okresní hejtmanství v městě Královských Vinohradech a současně změněno bylo okresní hejtmanství v Polsku, a to tím způsobem, že soudní okresy karlínský a brundýský státní mají a politického okresu karlínského a soudní okresy Královských Vinohradů a jilevský činiti mají politický okres Královských Vinohradů, od změněného však okresního hejtmanství v Polsku soudní okresy polenský a štoký přídělny býti mají k okresnímu hejtmanství v Německém Řádě a soudní okres přibylavský k okresnímu hejtmanství v Chotěboři.

Okresní hejtmanství v Královských Vinohradech počne činnost 1. října 1884. a okresní hejtmanství v Polsku nastati svou činností koncem srpna 1884.

Tasche n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXXVII. — Vydána a rozosílána dne 23 července 1884.

120.

Listina o koncesi, daná dne 2. června 1884,

ke staré telegrafní lokomotivní ze Spießfeldu do Radgony.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský,
 Halický, Vladiměřský a Ilýrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Saloburský, Štyrský, Korutanský, Krajin-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakob privilegovaná společnost želez dráhy žádala na propůjčené koncesi ke staré železnici dráhy ze stanice spießfeldské na trati vídeňsko-terezské do Radgony a k vesmě po ní, vidí se Kitz, uváživše obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčil jmenované společnosti dle zákona o povolování železnic, dnešho dne 14. srpna 1864. (Z. Ř. č. 236.), jakob i dle zákona, daných dne 25. května 1860. (Z. Ř. č. 64.) a dne 29. prosince 1862. (Z. Ř. č. 180.), koncesi tato:

§. 1.

Propůjčujeme privilegované společnosti želez dráhy právo stavěti kolejnici lokomotivní, jež má býti má jako dráha místní a kolejiček pravidelných, ze stanice spießfeldské na trati želez dráhy přes Marek do Radgony.

§. 2.

Těto kolemné dráhy povolují se výhody tyto:

- a) srovnána bude kolkův a poplatkův se velikých směrův, knihovných zápisův, žádostí a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojistění úroků z kapitálu a vozby poštěbných, a to až do početi jízd, což i rozumí se o jednotlivých dovozních při nabývání pozemků, při stavění a užívání dráhy, a to až do konce prvního roku vosebného;
- b) srovnána bude kolkův a poplatkův z prvního vydání akciov a prioritních obligací počítaje v to i listy sacíkové, a za knihovné zápis prioritních obligací, jakož i poplatku převodného, který vezde při zakupování pozemků;
- c) srovnána bude poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo za propůjčení této koncese a za udělení této listiny o ni;
- d) srovnána bude daně z výdělku a z příjmů, od zapravování kolkových poplatků kupcovských, jakož i veliké nové daně, která by zákony příštími byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 3.

Společnost želez dráhy jest povinna, stavbu koleznice ihned počíti, a ji ujedná do 1. července 1886. dokonati, vystavěnou pak veřejně vosebě odváděti a po celou dobu koncese pravidelnou vosebu po ní provozovati.

Za dodržení dotčené listiny stavěti jest společnost povinna k žádosti správy státní dáti jízdní, zvláště přímořskou kanzel v kotoveně nebo v papírněch osazujících k ukládání srovnání práva upůsobujících.

§. 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčuje se společnosti želez dráhy právo expropriace dle ustanovení příslušných předpisův zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při poběžných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Společnost želez dráhy shovati se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ni dle této koncese a dle podmínek koncesních, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolování koleznice, daného dne 14. září 1864. (Z. R. 3. 288.) a též o dopravě na koleznicích, daného dne 16. listopadu 1864. (Z. R. 3. 1. s r. 1862.), pak dle zákonů a nařízení, jež příště směr vydána budou.

Co se týče provozování voseby, bude se mezi od opatření bezpečnosti v téže o provozování voseby předepsaných upasiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může hledie ke zmařením rychlosti nejvšelij povolím, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování voseby, které vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Jestliže společnost jižal dráhy pro tuto státní dráhu vydá akcie a obligace prioritní, nominální číms jakob i formálně akcii a obligac prioritních, které vyplňy budea, podrobeny jsou zvláštnímu schválení správy státní.

§. 7.

Co se týče dopravy vojaka a ostatních výkonů pro správa vojenskej, mají pro tuto státní dráhu platnost též ona ustanovení, která vřdy toho času platí na ostatních úsech privilegované společnosti jižal dráhy, pokud mohou se vypláti dle sekundární povahy povolání trati a dle polohění, povoláního v přímě záležení, vystrojění a zřízení dopravního, a čemž rozhodovati přídá ministeriu obchodu.

Společnost navazuje se, že státní bude mít k výsledným podléstojníkům vojaka, válečného ležtera námořského i obrany země při obstarování míst státních dle zákona, daného dne 19. června 1872. (Z. ř. č. 40.).

Společnost jest dále zavázána v čase mobilizace nebo války zastaviti vozu na povolání trati, nemaje nároku na náhradu, a to pokud a na tak dlouho, pokud vojenský úřad uzná, že toho třeba jest pro pohyb sborů vojenských nebo pro jiné vojenské operace na státních, a tímž dráha se kliduje.

§. 8.

Koncese a ochrana proti stavění nových železnic, v §. 9., lit. b) zákona o povolání železnic vyřknutá, bude platnost mít do 31. prosince 1908 a později, když tato lhůta dojde.

Správa státní má koncesí tuto prohlášení za závaznou i dříve než tato lhůta dojde, když by se stávkám v §. 3. ustanoveným, co se týče počtů a dokončení stavby a počtů i nepřerušování provozování jídy, dosti nečinilo a vyřkošen se lhůty vyměřené nemohlo by se udržeti dle §. 11., lit. b) zákona o povolání železnic, jinakovně pak krásem polítkyjní nebo finanční.

§. 9.

Správa státní zřizuje sobě právo, dráha zde povolancu po jejím dostavění a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za hotovou náhradu společností dancu.

Pro ustanovení ceny nákupné vypočten se roční ryčí výnosy podniku za sedm let, které předcházejí skutečnému nákupu, od toho odečten se ryčí výnosy nejnepříznivějších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryčí ostatních pěti let.

Pakli by průměrný ryčí výnos takto vyhledaný nedosahoval alespoň té sumity, již na doby koncesní počtů jest k čtyřprocentnímu úročení a ke splacení skutečného kapitálu základního, od správy státní schváleného, ustanoví se tato sumita jakožto cena ryčí výnos, který se při vyřknutí ceny nákupné počtů za náklad. Toto platí i tehdy, jestliže by dráha před uplynutím sedmého roku dopravně byla zakoupena.

Náhrada bude dána dle vůle státní správy buď v důchodu, jenž rovností se má dotčenému výnosu průměrnému nebo minimálnímu a jenž společností po další dobu koncese vyplácen bude v pololetních lhůtách prostředků dne 1. ledna a 1. července každého roku, aneb zaplácena bude na jednou ona suma, která při předprocentovém úročení rovností se bude počítati hodnotě kapitálu oněch ročních období, jež budou až do vypracování koncesní listiny splatná, a to v té době, kdy se nákup dráhy vykoná.

Suma skutečného kapitálu zakladatelského schválena buď státní správou.

Při tom platí, že má mít zájda, že kromě útrat na vypracování návrhu, kromě nákladů na stavbu a na vystrojení dráhy, jakož i na opatření prostředků dopravních skutečně vydaného, počítají v to nejvýše předprocentové interkalární úroky po čas stavby skutečně splacené, též jiné výdaje započítány býti nesmějí, avšak pak též náklady na opatření peněz.

Jestliže by dle §. 6. této listiny koncesní se zvláštním svolením správy státní akcie nebo obilgace prioritně vydány byly k zaplacení skutečného kapitálu zakladatelského, tedy k oněm nákupem zvrchu ustanovené mohou připočteny býti náklady na zaplacení peněz skutečně obdržel a to až do summy nejvýše desíti procent skutečného kapitálu zakladatelského.

Jestliže by po uplynutí prvního roku dopravního ještě další nové stavby provedeny aneb prostředky dopravní rozmnoženy byly, přičítají náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladatelskému, když správa státní svolila k obměňování stavbám novým a k rozmnožení prostředků dopravních a když náklady též budou prokázány.

Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu stá, vyplatit nákupní cenu, nabude bez další úplaty nezávadného vlastnictví a podléhá této povolené trati se všemi k ní příslušnými všemi movitými i nemovitými, zejména v to i obec dopravní i zásoby materiálů.

§. 10.

Jakž pomine koncese a tímž dnem nabude stá bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání koleznice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, zejména v to i obec dopravní a zásoby materiálů (§. 9.).

Jakž koncese tato pomine, též i když koleznice se nakoupí, podléhá společností vlastnictví fondu rezervního z vlastního výnosu úživného i aktiv na nákup nástavajících, též zvláštních stavb a budov, z vlastního jmění úživných nebo nebytých, k ježž vystavěti nebo nakoupiti správa státní svolila, dočasně výjimečně, že nejsou příslušenstvem koleznice.

§. 11.

Správa státní má právo sjednati si jistotu, zdali stavba koleznice, jakož i užívání vesby ve všech částech náležející a důkladně jest vykonána, i může náležitě, aby vadý v této věci se odvarovaly respektive aby byly odstraněny.

Správa státní má též právo, aby státnicem svým při společnosti jižní dráhy státnicem nahradila v hospodaření, pokud jde o dráhu tuto.

Za ustanovení této přílohy není společností povinna díti pokladu státnímu náhrady; též sprostuje se společností státní, ukládajících se na §. 69. Listiny o provozování vozby, vydaného dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z r. 1852.), co se týče náhrady věšního nákladu, který by vznikl a přiložení policejního a důchodového, a co se týče státní místnosti úředních a obecních jich v dobrém způsobu státní.

§. 12.

Společnost jižní dráhy jest povinna o dráze, která jest předmětem této listiny koncesní, vésti zvláštní účet stavění a vozby.

Aby však odstavky byly účinné, které spojeny jsou se zrušením státním zvláštního účtu o nákladech vozby, povoluje se náklady vozby vypočítati dle zvláštního klíče ministeriem obchodu zrušeného na nákladě příjmu a celé státní dráhy jižní.

§. 13.

Společnost státní ustanovuje se kromě toho právo, jestliže by přec to, že byla vstřena dána, paralysovaly se opět zase nepříznivě státní v listině o koncesi neb v podmínkách koncesní nebo v smlouvě smlouvy, aby učinila v přímě toho opatření dle zákona potřebné a prohlásila dle okolností ještě dříve než koncesní dána, koncesní za ukálen.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesní nikterak nejednal, a propůjčuje společnosti jižní dráhy právo, před soudy Národní domluvat se o náhradu prokazatelné škody, dávnou všem úsudím, jakž se týče, přímě rovnak, aby nad tuto koncesní a nadě všim, co v ní jest ustanoveno, přímě a bedlivě bděl.

Tomu na svědomí vydáváme tento list, opatřený velkou pečeti Národní, ve Vídni, Našem říšském, hlavním a státním městě, druhého dne měsíce června 1886. Naše říšské a státního a státního úředního, pasovní Národní roku tisícého šestého.

František Josef m. p.

Traffe m. p.

Pine m. p.

Dunaiewski m. p.

121.

Nařízení, vydané obchodním ministrem
dne 11. července 1884,

je užívání se může dále dopravujících listků poštovních a vytištěnou pětkrojezovou známku listovní z roku 1867.

Ministerské nařízení ze dne 19. června t. r., jímž s oběma berou se poštovní známky roku 1867, vydané (Z. ř. č. 108.), nevztahuje k dopravujícím listkům poštovním a vytištěnou pětkrojezovou známku listovní z roku 1867, a může se užívání těchto dopravujících listků poštovních až do úplné spotřeby jejich vedle listků a vytištěnou pětkrojezovou známku listovní z roku 1863,

čas, kterého dopravé listky poštovní staršího vydání vstaly budou s oběma, bude podléti oznámen.

Přímě m. p.

122.

Nařízení, vydané obchodním ministrem
dne 15. července 1884,

jmé upravuje se poměr generálního ředitelství rakouských drah státních k generální inspekci rakouských železnic.

Aby ve skutek uveden byl §. 9. organizace státní správy železnic v království a zemích na něž Říšské zastoupených, kterážto organizace vyhlášena byla nařízením ministeria obchodního ze dne 23. června 1884. (Z. ř. č. 103.), vydávají se tyto předpisy, aby upraven byl poměr c. k. generálního ředitelství rakouských drah státních k c. k. generální inspekci rakouských železnic.

§. 1.

Z působnosti generální inspekce rakouských železnic, jak nařízením obchodního ministeria ze dne 26. srpna 1879. (Z. ř. č. 118.) byla upravena, v služebním poměru jejím k generálnímu ředitelství rakouských drah státních vyloučena jsou všechna úřední jednání a práce, které železničným řádem vosebním ze dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. s r. 1852.) nebo jinými zákony nejsou výslovně vyhrazeny generální inspekci i také naproti drahám státním a die §. 9. organizace svého dotčené neovládá a výkonem bezpečnosti a pohádku při vosebě železnic.

Generální inspekce zejména nezkoumá a nedobývá k hospodářské správě generálního ředitelství.

§. 2.

Generální inspekci přislouží die §. 9. organizace státní správy železnic i přitom:

- a) dohlédá k udržování trať železničních i s příslušenstvem;
- b) dohlédá, aby prostředky vosební chování byly v řádném stavu;

- c) dohlédání k technické stránce vošby, k všem signalům a k dopravě a
 d) pozor dávatí na dřeviny a slouhy dle všeobecného řádu koloniálního.

§. 8.

Generální ředitelstvo jest oprávněno, pokud není povinně vyříditi sobě schválení ministra obchodního (§. 16. organizace státní společnosti koloniální), jmenem obchodního ministra rozhodovati věci, které až dosud dle desavadních předpisů, zvláště dle nařízení ze dne 25. ledna 1878. (Z. ř. č. 19.) a ze dne 29. května 1880. (Z. ř. č. 59.), při provádění staveb vyžadovány byly obchodnímu ministeriu respektivě generální inspekci, opatřovati, aby zavedeny a předsevazy byly komisiím v ně přičině nařízené, a dohlédání k provádění prací stavěbních na trzích právě starších, jakož i na ústech, po nichž voza se provozují.

U příslušných komisií má však jako až dosud přitomen býti státupis generální inspekce, proto buďte, dříve než taková komisié bude se konati, příslušné spisy a navržené plány po 14 dní pokusově chovány, aby generální inspekce mohla v ně přihlížeti.

Plány o nářezích, které ukládají se na novém způsobu konstrukce nebo na nové sestavě, generální ředitelstvo málo generální inspekci, aby podala o nich dočetí a dá jí k dispozici pro archiv po každé jeden kopii prováděcích plánů o starších starších a o státních kolejích, jakož i o ostatních nářezích všeobecných nových státních koloniálních.

Plány takovýchto stavěb a nářezů, které již jsou v archivu generální inspekce, generální ředitelstvo pravidlo každého roku, vřechle směřy na předchozího roku namalé, uvede ve shoda se stavem faktickým.

Generální ředitelstvo jest dále zmocněno vzhledem k obchodní a technické stránce vošby dle příslušných okolností a ovčností po vyříděním schválení obchodního ministra zastáti respektivě poskytasu všelky své výjimky a úlevy, o nichž dle desavadních předpisů rozhodovati málo obchodní ministerium respektivě generální inspekce, a to zvláště o výjimkách a úlevách dotčených ve všeobecném řádu koloniálním ze dne 10. června 1874. (Z. ř. č. 75.), v základních předpisech pro dopravu slouhu na koloniálních a normalní vozkou (výnos obchodního ministeria ze dne 18. října 1876., č. 30964.), v nařízení obchodního ministeria ze dne 12. března 1878. (Z. ř. č. 38.), aby uvědomivány byly refakce a jiné výhody při dopravě zboží po koloniálních, v nařízení obchodního ministeria ze dne 31. prosince 1878. (Z. ř. č. 3.), jiné ústřední bylo právě dotčené nařízení ze dne 12. března 1878. (Z. ř. č. 38.), pak v základních předpisech o vozbě po drázech místních (výnos obchodního ministeria ze dne 1. srpna 1883., č. 24922.) atd. Generální ředitelstvo však, pokud nic jiného není ustanoveno, v každé jednotlivé případnosti oznámiti má kritkou cestou generální inspekci příslušné opatření.

Revně oznámeny buďte všem generální inspekci jiných řádů, po předchozí shodě s pořádkovou správou ustanovené, usaby pro dopravu osob a zboží i s příslušnými vyhláškami a dodatky, státními rozkazy, které obsahují zastáti předpisy, pak poskytasu refakce a jiné výhody při dopravě zboží, které namají býti uvědomivány a v nichž ústředí jsou i společností soukromých koloniálních.

Kovně oznámeny buďte generalní inspekci úmluvy s kolezničními spřávkami veřejnými i císařskými, které učiněny byly a vykázané cesty, o rozdělení dopravy neb o sazbních záležitostech vůbec, pak dílčí vykony, jakož i všechny své rotáče, které týkají se jen kolezničních tratí státních a dle rozhodnutí generalního ředitelstva nemají býtí uveřejněny.

§. 4.

Všechny kolezniční záležitosti, které dle jednotných předpisů pro veškeré rakouské koleznice mají býtí upraveny, vyřizovány buďou v obchodním ministerstvu respektive od generalní inspekce, avšak v takovýchto případech vyřádkno buď dříve prohlášení generalního ředitelstva.

§. 5.

Tyto předpisy nabudou moci dne 1. srpna 1894.

Pino m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XXXVIII. — Vydána a rozasílána dne 26. července 1884.

133.

Cisaiřský patent, daný dne 22. července 1884,

jak svolává se senatř s'm Vencelberský.

My Frantiřek Josef První,
z Boří milostí cisař Rakouský,
 král Uherský a Český, král Dolnoslezský, Charvátský, Slavonský, Halibský,
 Vladimibský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský,
 velkovoivoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcborský;
 Štyrský, Korutanský, Krajaský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Piseňský a Quastalský, Qvčtínský a Zátorský, Těšinský, Furlan-
 ský, Dabrovnický a Zederský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský,
 Kybarský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
 krabě Horno- a Dolnoslezičský a Istorský; hrabě Hohenemburský, Faldkirch-
 ský, Brogencký, Sonnenberský atd.; pán Trfianský, Kotarský a na Slo-
 venském krajěti; velkovoivoda vojvodství Srbského atd. atd.

zátko šimzo a vříděi dávkaz:

Zenský senatř země Vencelberské svolává se na den 11. srpna do svého
 chronakřevného místa sřtkozně ustanoveného.

Dáno v Berlíně, dvacátého druhého července roku tisícého osmdesátého a čtvrtého, panovník Náleho roku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.	Ziemlankowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Prušák m. p.	Conrad m. p.	Waltersheim m. p.
Dunajewski m. p.		Pine m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIX. — Vydána a revidována dne 31. července 1884.

124.

Státní smlouva ze dne 19. ledna 1884,

a katešetrním Lichtenštejnským a soudu správy v tomto katešetrní.

(Učiněna ve Vídni 19. ledna 1884, jako s. a. kr. Apoštolským Valdešetrzem rakouským a katešetrním
dne 19. června 1884, učiněna smlouva ve Vídni dne 19. června 1884.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský,
Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

známe činně a vědomě činně:

Když od přemoučenka Sateho a od přemoučenka souverainho katešetra
Lichtenštejnského dne 19. ledna 1884. ve Vídni učiněna byla smlouva státního-
jeho obsahu o soudu správy v katešetrní Lichtenštejnském:

Jako Valdešetrz císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král
Uherský, a

Jeho Jasnost souverénní kníže Lichtensteinský

obtěžuje učiniti smlouvu o soudní správě v knížectví Lichtensteinském, jednovali k tomu konci plomocensky svými:

Jeho Velikostev císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana Ladislava Szogyény-Maricha ze Magyar-Szogyéna a Szolgaegyházy, Světa tajného rada, komořího a odbového přednostu v ministeriu císařského domu a věcí zahraničných,

Jeho Jasnost souverénní kníže Lichtensteinský:

pana Klementa říšského hraběte Westphalena,

kteřížto plomocenci prohlédnouce své plně moci a shledavše je býti v následné formě, usnesli se o članky tyto:

Článek I.

C. k. vrchní soud zemský pro Tyrolsko a Vorarlbersko úřadování bude jako až dosud vzhledem k právním záležitostem knížectví Lichtensteinského ve všech civilních i trestních jako třetí instance, kterážto funkce jemu svěřena byla dvojným dekretem ze dne 18. února 1818. S. a. a. čís. 1418.

Článek II.

C. k. rakouská vláda dle potřeby a na tak dlouho, jak dlouho v knížectví Lichtensteinském úřadování budou, dá dovolenou svým soudním úředníkům, kteří vstoupí do knížectví Lichtensteinské služby soudní, anebo kteří od svých představených budou poskytnuti, aby dočasně zastávali úřad některého knížecího Lichtensteinského úředníka soudního, aneb aby jako soudcové spolupůsobili, by sestaven býti mohli knížectví Lichtensteinský sbor soudní.

Článek III.

Knížectví Lichtensteinská vláda nahradí náklady, které vzniknou tím, že případy této smlouvy k prospěchu jejímu budou vykonávány.

K této smlouvě patří:

1. Úhraková náhrada kancelářských výloh a c. k. vrchního soudu v Lešpruku vzniklých, kterážto náhrada ve shodě od obou vlád bude ustanovena.

2. Všeň náklad, který by c. k. rakouské vládě tím vznikl, že by třeba bylo pro dovolenou dle čl. II. této smlouvy danou, aby úředník na dovolenou nastupoval byl v Rakousku.

3. Přispěvek k výsluhodnu, které od c. k. rakouské vlády placeno bude soudnímu úředníku, jenž byla dána dovolená, by vstoupiti mohl do knížectví Lichtensteinské služby soudní; přispěvek tento náležeti má ve kvotě výsluhodna, které vyměřeno bude dle doby, po kterou úředník v knížectví Lichtensteinském konal službu soudní, a dle důstojnosti, jakou měl v Rakousku po tuto dobu službu, jakož i dle platů a touto hodností se spravujících.

Článek IV.

Tato smlouva účinná jest na pět let a nabude moci na jeden měsíc po vzájemné ratifikaci.

Jestliže by smlouva nebyla vyprovázěna od některé smlouvající se strany dvanácti měsíci před vypršením svého lhůty, předloží se pláchnost její až do vypršení jednoho roku od toho dne, kterého by smlouva vyprovázěna byla.

Článek V.

Ratifikace této smlouvy vyšetřeny budou co možná nejdříve ve Vídni.

Tomž na svědění pláchností smlouvajících stran podepsali tato smlouva a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Vídni, dne 19. ledna 1864.

(L. S.) Hrabě Westphalen m. p.

(L. S.) Šelgyfőny m. p.

My avšak všechny články této smlouvy, schválili jsme ji; přislíbujeme Naším císařským a královským slovom na Nás a Naše nástupce ji v celém obsahu zachovati a naplňiti, by zachována byla.

Tomž na svědění podepsali jsme vlastní rukou tuto listinu a dali jsme ji opatřiti Naši císařskou a královskou pečeti.

Dáno v Schtětbruně, dne 22. měsíce června léta Páně tisícého osmístého osmdesátého čtvrtého, panovník Našeho roku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Gustav hrabě Kálnoky m. p.

K Nejvyššímu radkovi Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenstva:

František rytíř Eidl + Eidenmay m. p.
s. a. k. dvoř. a ministerský rada.

Tato smlouva vykládá se tímto po převládání obou smlouvny říské rady.

Ve Vídni, dne 19. července 1864.

Tausche m. p.

Průšek m. p.

125.**Nařízení, vydané ministeriem orby dne 11. července 1884,**

s přípatím ke zřízení pro technickou službu při správě státních lesů.

Dodatkem k nařízením, vydaným ministeriem orby dne 13. února 1875, §. 2. (Z. Ř. č. 9.) a dne 4. února 1883 (Z. Ř. č. 16.), ustanovuje se, že kromě dokladů, jež jsou tam předepsány, aby kácos připuštěn býti mohl ke službě pro technickou službu při správě lesů státních, uchazeči o státní službu lesnickou, kteří po červenci r. 1883 absolvoji c. k. vysokou školu zemědělskou, předložiti mají výkaz, že poslouchali kollegia na dotčené škole vysoké zavedené o lesnické soustavě odstraňování bývářiny a že o docenta vykonali s dobrým úspěchem zkoušku z těchto kollegií. Výsledků zkoušky oznámějí se do vysvědčení o druhé theoretické zkoušce státní.

Tyto předpisy platí dle prvního odstavce §. 5. ministerického nařízení ze dne 27. července 1883 (Z. Ř. č. 137.) také pro uchazeče o lesní technickou službu při poličické správě.

Falkenhayn m. p.

126.**Vyhlaška finančního ministeria ze dne 28. července 1884,**

ke rozlišení byla vyřizovací práva a. k. vedlejší celnice II. třídy ve Fanzé.

C. k. vedlejší celnici II. třídy ve Fanzé v Istriaku, v úředním okrese poljském, propůjčují se vyřizovat práva vedlejší celnice I. třídy.

Tato rozlišená oprávnění nabude moci 1. srpna 1884.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XL. — Vydána a rozložena dne 7. srpna 1884

127.

Nářízení, vydané ministeriem finančním dne 8. července 1884,

jak spravovati jest kolikové poplatky za podání, jak učiněna byla ve formě telegramů
a Bony a Hercegoviny.

O způsobu, jakým zapraveny bývají maji kolikové poplatky a podání, která v telegrafních službách v Bosně a Hercegovině učiněna byla k úhradám ať, tohoto druhu státního ve formě telegramů, pak o podáních, která ve formě telegramů učiněna byla v telegrafních službách tohoto území státního, avšak svěřeni úhradám ať, v Bosně a Hercegovině, platí oběma ustanovení obsažená v nařízení šancového ministeria ze dne 18. dubna 1882. (Z. Ř. č. 42.) dle kteréhož nařízení příslušaj obno kolikový přílohu bývají může k dostatečnosti podání v kolikových známkách anebo také v hotovosti.

Dumajewski m. p.

128.

Zákon, daný dne 11. července 1884,

a přispěje poplatky státní k úhradám na upravení řeky Gily v Korutaně.

S přivolením obou sněmovny říšské rady vůči ní se nařídilo:

§ 1.

K úhradám na upravení řeky Gily na 100.000 slatých respubliky, jest provedeno býti má dle zensského zákona pro Korutaně a dnstého dne, státní

pokladna příspějje částkou 58.500 slajch. Tento příspěvek upraven buď se doby stavební v stejných ročnících lhotách do fondu, jenž ustanoven jest, aby upravení bylo provedeno.

V tomto příspěvku zahrnuty jsou ony summy, k nimž by stát zavázán byl jakožto adjacent neb účastník.

§ 2.

Mému ministrowi obcy a Mému ministrowi finančním jest složeno, aby tento zákon uveďli ve skutek.

V Ischl, dne 11. července 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Falkenhayn m. p.

Dunajewski m. p.

129.

Nářízení, vydané finančním ministeriem dne 27. července 1884,

jmé vyznítuje se 2. odstavem §. 16. vykonávacího nářzení k obecní sazbě celní.

Ve shodě s c. k. ministeriální wálí vnějšních a obchodu, pak s král. uherskou vládou ustanovuje se, že kosmetickými prostředky, s nimiž obchod v 2. odstavci §. 16. vykonávacího nářzení k obecní sazbě celní (Z. Ř. č. 49. z r. 1882.) obchodena jest a dřívež policie zdravotní, rozuměti sluší jen takové prostředky kosmetické, které svými nápisy, etiketami, obaly, annotationi a pod. věcmi proklatují se na účinek odstranění wady sílnosti (ocelostea křáti, píly, hlutiny, kolehlavost ad.) a dle toho vydávají se na prostředky léčivé.

Obchodem obchodu, jen v šatřeném ustanovení vysloveno jest o přípravě varem sbodí lékárenským, nevztahuje se k chirurgickým a lékařským prostředkům obzwarvacím, bez rozdila zda jsou chemicky připravené nebo napsané.

Dunajewski m. p.

130.

Císařské nářízení, dané dne 28. července 1884,

jmé poskytuje se podpora se státních penz krajinám v Halš, Vládnířském a Krakovském povodní postřinám.

Na základě §. 14. státního zákona základního ze dne 21. prosince 1857. (Z. Ř. č. 141.) wídi Mi se naříditi:

§ 1.

Méje vláda se zmocňuje na podporu nuzného obyvatelstva v krajinách, které v Mém království Halšském a Vládnířském s velkovévodstvím Krakovským

poskytny byly provedení v měsíci červnu t. r., poskytnouti šle skratečně potřeby příspěvky a peněz státních až do 800.000 zl.

§ 2.

Z této summy vláda má dáti úrok šátky 440.000 zl. k poskytnutí nezaplacených podpor a šátky 80.000 zl. k zapravení základu na koupi soli spicové pro země hospodáře, by mohli udržeti svůj dobytek a odvarování nakalivě nemocí zvířecí.

Také tato šátka 80.000 zl. nebude splacena od hospodářů soli spicovou podléhajících.

§ 3.

Číska 200.000 zl. ze státních peněz, když zemský výbor na celou šátku 200.000 zl. se usadí, může vydána býti zeměm hospodářům, jakotivě neodvolatelná šátka, aby opatřiti sobě mohli potřebné obilí k zimní době.

§ 4.

Zálohy splaceny buďte v šest ročních lhůtích 1. lednem 1886. počínajíc.

§ 5.

Právní listiny, počínaje a protokoly o poskytnutých podporách a zálohách jsou právní kolké a poplatné.

Právní zemský výbor uzná, že toho třeba, aby zálohy na roční fondy zemědělského jednotlivým zeměm hospodářům dané byly zjištěny knihovně, neboť na to zapraven létní poplatek.

§ 6.

Zadržené listiny vymáhány budou na osobách zálohami podléhajících cestou správní.

§ 7.

Mým ministram vnitřních a finančních jest uloženo, aby tato nařízení provedli ve skutek, jež nabývá moci dnem vyhlásování.

V Praha, dne 28. července 1884.

František Josef m. p.

Tanaff m. p. **Ziemińskowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.

Průšek m. p. **Conrad** m. p. **Weisersheimb** m. p.

Dunajewski m. p. **Pina** m. p.

Nariadení, vydané ministeriem věcí vnitřních dne 1. srpna 1884,

jménem vyvěšuje se nariadení ze dne 14. března 1884. (Z. ř. č. 34.) o upravení volného obchodu v lékárnách.

Poněvadž předpisy obsažené v nariadení ze dne 14. března t. r. (Z. ř. č. 34.), avšak pokud jim ještě věci vyloučeny byly z volného obchodu v lékárnách, neoprávně byly vykládány, vydávají se tato vyvěšena došlešného nariadení:

1. Léčivých přípravků a pharmaceutických preparátů, pro které ve pharmakopoei z roku 1879., respektivě v dodatku jejím z roku 1878. dány jsou avšak předpisy připravování, a které ani ve pharmakopoei a v lékárnické taxě přílošného řádu platné poznamenány nejsou křížkem, ani nejsou zejména uvedeny v přehledu dávek největších k lékárnické taxě přílošnému, netýká se uvedeně nariadení a věci tyto nejsou vyloučeny z volného obchodu v lékárnách.

Proto bez úvahy ve volném prodeji vydávány bývají mohou na př. Acetum a Oxymel Scillae, Emplastrum cantharidum, Oleum hyoscyami foliarum coctum, Spiritus sinapis, Pilulae laxantes, Pulvis Doveri, Trochisci Ipecacuanhae a Santonini stl., pokud tyto věci zhotoveny jsou přesně dle předpisů ve Pharmacopeco austriaca editio VI. obsažených.

2. Rovněž kyselina karcholová a jiné věci v přehledu dávek největších uvedené, na př. Cuprum sulfuratum, Zincum sulfuratum, pokud neutili se jich za prostředky léčivé svých at již samých o sobě, at rozpustitých nebo smíšených za prostředky desinfekční, nejsou vyloučeny z obchodu volného, avšak upotřebení toto omezeno buď na náležitě přiměřeným způsobem „K desinfekci“.

3. Dovoleno jest vydávati ve volném prodeji chloroform ve formě masadla nebo masti; avšak množství chloroformu nesmí přesahovati 20 procent celé směsiny.

4. Vydávají-li se léčivé věci, které nebyly přijaty do rakouské pharmakopoei, do sazby lékárnické a do přehledu dávek největších, šetřeno buď p^h tom přílošném předpisů obsažených v §§. 16. a 17. dekretu dvorské kanceláře ze dne 3. listopadu 1868., č. 18135.

5. Ministerké nariadení ze dne 14. března t. r. (Z. ř. č. 34.) nevztahuje se k vydávání léků pro zvířata.

Tausche m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číslo XL. — Vydána a rozvolána dne 18. srpna 1884.

132.

Císařský patent, daný dne 8. srpna 1884,

jím zvolení se zenský sněm Haličský, Vladimírský a Krakovský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotariánský, Salcburský, Štyrský, Korutánský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Quastalský, Osvětimský a Záhorský, Těšínský, Furlanský, Dubeovnický a Záhorský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradšský; kníže Tridentský a Brizanský; markrabě Horno- a Dolnoluký a Isterský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bragancký, Sonnenberský atd.; pán Tršánský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

sněmu čítame a věditi dáваме:

Zenský sněm království Haličského a Vladimírského a velkovévodství Krakovským, jím na základě Našeho rozhodnutí se dne 14. října 1883. byl odvolán, zvolení se na den 2. srpna 1884., aby svou činnost opět započal.

Dílo v letech, oznámo srpna léta tisíceho osmáctého osmdesátého čtvrtého,
panovní Náleho roku tisícého šestého.

František Josef m. p.

Tanffe m. p. **Ziemiakowski m. p.** **Falkenhayn m. p.**

Prádk m. p. **Conrad m. p.** **Weisensheim m. p.**

Dunajewski m. p. **Fino m. p.**

Zákonník říšský

1884

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XLII. — Vydána a rozeslána dne 15. srpna 1884.

133.

Listina o koncesi, daná dne 2. července 1884,

ke staré železnici lokomotivní z Fehringa do Fürstenfelda.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabátský, Slavonský, Halébský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož Julius Krepsch, Ludvík Kraus a Jan Dettelbach v Štýrském Hradci žádali za propůjčení koncese ke staré železnici dráhy ze stanice Fehringské na uherské dráze nápadní do Fürstenfelda a k vozů po ní, vidí se Nám, uváživše obecnou prospěšnost tohoto podniků, propůjčiti jmenovaným žadatelům dle smlouvy o povolání koncese, daného dne 14. srpna 1854. (Z. Ř. č. 238.), jakož i dle smlouvy, daných dne 23. května 1850. (Z. Ř. č. 68.) a 26. prosince 1852. (Z. Ř. č. 189.), koncesi tuto:

§ 1.

Propůjčujeme koncesionářům právo staré železnici lokomotivní, jakž smlouva býti má jako dráha železnice s kolejičkami pravidelných, ze stanice Fehringské na uherské dráze nápadní do Fürstenfelda s dráhou vlečkovou k tamější celkové továrně na tabák.

§. 2.

Těto kolenné dráhy povolají se výhledy tyto:

- a) správná bude kolikův a poplatkův ze velikých směrů, knihovních zápisů, ládkosti a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojištění droků z kapitálu a vošby potřebných, a to až do počtu vošby, což i se rozumí a jednatých doščených při nabývání pozemků, při stavění a užívání dráhy, a to až do konce prvního roku provozního;
- b) správná bude kolikův a poplatkův z prvního vydání akcií (základních i přírůstných) počítaje v to i listy zálohové jakož i poplatku převodního, který vezje při nakupování pozemků;
- c) správná bude poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo na propůjčení této koncese a na sdělení této listiny o ní;
- d) správná bude daně z výdělku a z příjmů, od zapravování kolkových poplatků kuponových, jakož i od veliké nové daně, která by zákony příštími byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 3.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu kolennice ihned započítati a ji nejdříve dvou let počítaje ode dneška dokonati, vystavěnou pak veřejně vozbě odevdati a po celou dobu koncese pravidelnou vošbu po ní provozovati.

Za dodržení doščené lhůty stavěti jsou koncessionáři povinni, dát jinceu, složením kauce jednoho tisíce (1.000) slatých v papírech oznamých k ukládání srovněných peněz zápisůvých.

Jestliže by závazek srovně doščený nebyl splněn, tato kauce může vyhlášena býti na propadlou.

Kauce vrácena bude — vyjímaje případnost právě doščenou — do třiceti dnů po náhazně vozbě po dráze zde povolání.

§. 4.

K vystavění této povolání dráhy místní, pojímaje v to i obnovenou vlastnou dráhu v §. 1. doščenou k orlení továrně na tabák ve Fürstentfeldě, propůjtuje se koncessionářům právo exproprieace dle ustanovení příslušných předpisův zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při pobouřných dráždích, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, až jestliže státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Koncessionáři shovati se mají při stavbě povolání dráhy a při dopravě na ní dle této koncese a dle podmínek koncesních, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolování kolennic, daného dne 14. máje 1854. (Z. Ř. č. 288.), a též o dopravě na kolennicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. Ř. č. 1. z r. 1852.), pak dle zákonů a nařízení, jež příště vydána budou.

Co se týče provozování vošby, bude se mocti od opatření bezpečnosti v řádu a provozování vošby předopraných upravití detail, pokud ministerium obchodu sleduje, že se to může hledět ke vzrušení rybnosti největší povahy, a budou pak platnost máti zvláštní předpisy a provozování vošby, které vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Koncessionářům přepůjčuje se právo, zřídit se zvláštním povolením správy státní a za podmínek od ní položených společnost akciovou, která vejde ve vlnění práva a závazky koncessionářů.

Prioritní obligace nemají býti vydány.

Naproti tomu přepůjčuje se koncessionářům právo, vydati prioritní akcie až do summy nejvýše čtyřicet sto tisíc (400.000) zl. rak. čs., které svým záručením a ustanovením polívatí budou předností před akciemi státními.

Dividenda, která prioritním akciím přísluší, dříve než ukládá akcie nabudou nároku na dividenda, nežní býti výše vyměřena nežli pět (5) procenty.

Všecky kapitál státní v té době, po kterou koncese bude máti platnost, bude splacen dle plánu splacovacího od správy státní schváleného.

Statuty společnosti, též formálně státních a prioritních akcií, které budou vydány, podrobeny jsou schválení správy státní.

§. 7.

Vojsko bude dopravováno na levnější cesty, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výkol vojsk costajících na uherské dráze nápadat každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně země obou polovic Říše, k zemským státním Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet armády, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení vojska a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru státním civilních soudů ve Vídni, k žemictvu a k vojensky zřízené strážní finanční a bezpečnosti.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských koleznic o sjednání a pohotově chování všeč výpravových k transportům vojenským a o pomoci obopálenou zapůjčováním vozů a strojů při větších transportech vojenských, též k organickým ustanovením a k předpisům o službě pro odlišné koleznice vojenských, jakož i k dohoděné úmluvě o transportu nemaných a parancových, k dopravě letmo dočasných na účet armády vojenského, která úmluva vošla ve skutek dne 1. června 1871.

Kromě zavazují se koncessionáři, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společnostmi dráh kolezních v příčině vzájemné pomoci osobami při větších transportech vojska a k předpisům o dopravě vojska po koleznících.

Tímto závazky vlastní jsou koncessionáři jen detail, pokud mohou se vyplniti dle schválené paruky povolené trati a dle poležených povolení v příčině nabídnutí, vystrojení a zřízení dopravovacího.

Koncessionáři zavazují se, že stani budou mít k vysloveným poddůstojníkům vojáka, válečného loďstva námořského i obrany země při obsazování míst státních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. č. 4. 40.).

§. 8.

Koncese a ochrana proti starosti nových telegrafů, v §. 7., lit. b) zákona o povolení telegrafie vyzná, bude platnost mít po devadesáti (90) let, počítaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dají.

Správa státní mále koncesi tato prohlásiti za ukálenou dříve, než tato lhůta dají, když by se zřevněním v §. 8. ustanoveným, co se týče počtu a dokončení stavby a počtu i nepřeruknutí provozování vozby, dosti neudělilo, a vykoření se lhůty vyměřené nemohlo by se omlouvi dle §. 11., lit. b) zákona o povolení telegrafie a jmenovitě křeseni politických nebo finančních.

§. 9.

Vozba po povolení zde telegrafní provozování bude správou státní na účet koncessionářů.

Podmínky této vozby ustanoveny budou vozbaí smlouvoú, kterou státní správa s koncessionáři učiní.

§. 10.

Správa státní udržuje sobě právo, dráhu zde povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v které době koli zakoupiti za náhradu koncessionářům v hotovosti danou.

Pro ustanovení ceny nákupní vypočteno se roční ryzi výnosy podniku za sedm let, která předcházejí skutečnému nákupu, od toho odečteno se ryzi výnosy nejnejpříznivějších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních pěti let.

Pakli by průměrný ryzi výnos takto vyládaný nedosahoval alespoň té částky, která za doby koncesní patříbí jest k pětiprocentovému úročení a ke splacení skutečného kapitálu zakladacích, od správy státní schváleného, ustanoví se tato částka jakožto cena ryzi výnos, který se při vyměření ceny nákupní počteí za náklad.

Toto platí i teokráte, jestliže by dráha před uplynutím sedmého roku depračního byla zakoupena.

Náhrada bude dána dle vůle státní správy buď v dáchoú, jež rovná se ná dostavenému výnosu průměrnému respektive minimálnímu a jež koncesionářům po další dobu koncesie vyplácen bude v pololetních lhůtách předlých dne 1. ledna a 1. července každého roku, aneb zaplácena bude na jednou ona summa, která při pětiprocentovém úročení rovná se bude počtuí hodnotě kapitálu všech ročních podítků, jež budou až do vypršení koncesní lhůty splatné, a to v té době, kde se nákup dráhy vykoná.

Summa nominálního kapitálu zakladacích schválena buď státní správou.

Jestliže by po uplynutí prvního roku depračního ještě další nové stavby provedeny aneb prostředky deprační rozmnoženy byly, přitahované náklady mohou

býti připočteny ku kapitálu základnímu, když správa státní svolila k obouřile-
ným stavbám novým a k roznošení prostředků dopravních a když náklady
těchto budou prokázaný.

Zákupem dráhy a vše dne tohoto nákupu stát, vyplativ nákupní cenu,
nabude bez další úplaty nezvratného vlastnictví a pořídků této povolené trať se
vzniká k ní příslušným všemi movitými i nemovitými, zejména v to i obor
depenzí, zásoby materiálů, jakoti i fondy dopravní a rezervní z kapitálu základ-
ního státní, až pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly
již zproštěvány dle účelu svého.

§ 11.

Jakž pomine koncesse a třetí dnem nabude stát bezplatně nezvratného
vlastnictví i pořídků kolejnice povolené a veškerého movitého i nemovitého
příslušenství, zejména v to obor dopravní a zásoby materiálů, jakoti i depozitů
a rezervní fondy z kapitálu základního určené, až pokud by se svolením
správy státní buď zcela neb částečně nebyly již zproštěvány dle účelu svého.

Jakž koncesse tato pomine, též i když se kolejnice nakoupí (§. 10.), podří
koncesionáři vlastnictví fondu rezervního a vlastního výnosu státního i aktiv
ze nájmů státních, též vrátničích staveb a budov, z vlastního jmění stá-
tních nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí je správa státní povolila,
dáležlivě výslovně, že nejsou příslušenstvím kolejnic.

§ 12.

Správa státní má právo sjednatí si jistotu, odali stavba kolejnice jakot
i udržení vady ve všech částech náležitě a důkladně vykonáno jest, i může naříd-
iti, aby vady v této příčině se odrazovaly a odstraňovaly.

Podlež dle §. 10. státu přísluší právo nákupní, jsou koncesionáři nav-
zási předložiti státu opět ke schválení analýzy stavební a dodavateli, dříve
než je učiní. Správa státní má též právo, aby svým státním k tomu ustanov-
eným nakládala v hospodářství a chováni každým způsobem, který uzná za
vhodný, skrze dozorčí státní na náklad koncesionářů vyšetření dohlédati,
aby stavba prováděna byla dle projektů a smluv.

Koncesionář správy státní státní má také právo, kdykoli se mu vůči
náhodno, pítomen býti při sezení správní rady nebo jiného zastupitelstva, třet
představenstva společnosti zastávajícího, jakoti i při valných hromadách a zastá-
vati všeliká usnesení a opatření, která by byla proti zákonům nebo stanovám spo-
lečenským, respektivě na újmu občanského dobrého.

Ze ustanovení tato příkládání, dokud jinak nebude ustanoveno, nejsou kon-
cesionáři povinni dáti poklada státním náhrady; též zproštějí se koncesionáři
ztrátek, nákladových se na §. 89. všeobecného řádu kolejničského, vydaného
dne 16. listopadu 1891. (Z. B. Č. 1. z roku 1892.), ze se tyto náhrady vůči
nákladu, který by vznikl a příkládání policijského a důchodového, a ze se tyto
státní náhrady úředních a chováni jak v dobrém způsobu zdarma.

§. 13.

Správně máti stávajíc se kromě toho právo, jestliže by přes to, že by byla vytržena díla, porušily se opět aneb nespínaly závazky, v listině o koncesii neb v podmínkách koncesie neb v nákresech uložené, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncesie dojde, koncesii za ukálenou.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesie nikterak neobjednal, a nepřijímal koncesionářím právo, před soudy Národní domlouvajíc se o náhradu prokazatelné škody, dávám všem účastníkům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad touto koncesí a nadě vřím, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděli.

Tomu na svědomí vydávám tento list, opatřený velkou pečeti Náší, ve Vídni, Našem Hrádku, hlavním a sídelním městě, druhého dne měsíce července léta Páně tisícého osmdesátého čtvrtého, panovník Nášeho reku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Tausch m. p.

Piso m. p.

Dunajewski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číslo XLIII. — Vydán a rozestán dne 19. srpna 1884.

131.

Státní smlouva ze dne 2. dubna 1884,

mezi ministrům rakousko-uherským a cisárešským ruským v zveřejněném překladě.

Učiněna v Petrohradě dne 2. dubna 1884, ratifikována od Jeho císařského a královského Veličenstva dne 22. dubna 1884, slovenský překlad vydaný v Petrohradě dne 9. srpna 1884.

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae,
 Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae;
 Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
 Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
 Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes
 Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testaturque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium factimus:

Postquam a Plenipotentiario Nostro atque illi Majestatis Suae, Imperatoris Russiae praesentibus consiliis conventio cum in finem, ut inter tribunalia territorii judicialis Leopoldiniani et Cracovienensis, atque illi territorii judicialis Varsoviensis commercium literarum usitatum introducatur, Petropoli die secunda mensis Aprilis anni currentis inita et signata fuit, tenore sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, désirant faciliter et régler la correspondance entre les tribunaux des arrondissements judiciaires de Lemberg et de Cracovie d'un côté et ceux de l'arrondissement de Varsovie de l'autre, dans les affaires civiles et pénales, ont conclu d'un commun accord, de conclure dans ce but une Convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

Son Conseiller Intime Actuel, Comte Antoine de Wolkenstein-Trostburg, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Son Conseiller Privé Actuel et Secrétaire d'Etat Nicolas de Giersa, Son Ministre des Affaires Etrangères, —

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les tribunaux et les ministères publics — des arrondissements de Lemberg et de Cracovie d'un côté et les tribunaux et les ministères publics de l'arrondissement judiciaire de Varsovie de l'autre correspondront dorénavant — sans intervention diplomatique pour toutes les réquisitions, en matière civile et pénale, en tant qu'elles se tombent

Překlad.

Jeho Veličenstvo císař rakouský, král český atd., Apostolský král uherský, a

Jeho Veličenstvo císař všech Rusí, žádajíce sobě, aby korespondence mezi soudy v obvodech vrchního zemského soudu Lvovského a Krakovského se strany jedné a soudy soudního obvodu Varšavského se strany druhé v záležitostech občanského práva a ve věcech trestních byla usnadněna a zjednodušena, ustanovili se ve vzájemném srozumění na tom, aby k tomu účelu sdílána byla souleze; ku kterémuž konci jmenovali se své plnomocníky, a sice:

Jeho Veličenstvo císař rakouský:

Svého skutečného tajného radu Antonína hraběte Wolkenstein-Trostburga, mimořádného vyslance a plnomocníka u Jeho Veličenstva císaře všech Rusí, a

Jeho Veličenstvo císař všech Rusí:

Svého skutečného tajného radu Mikuláše v. Gierse, ministra zahraničních věcí, —

kteří, sdělivše sobě obsah své plnomocnosti a shledavše je v dobré i náležitě formě, ujednali následující články:

Článek I.

Mezi soudy a státními zastupitelstvími v obvodech z. k. rakouských vrchních zemských soudů Lvovského a Krakovského se strany jedné a císařského jurisdikčního obvodu Varšavského se strany druhé, konati se bude od nynějška korespondence s posínutím diplomatického prostřednictví ve věcech občanských, kterých se týkají právní po-

pas sous les articles IX, X et XIII de la Convention d'extradition du 3, 16. Octobre 1874.

Article II.

Seront admis au droit de correspondance directe du côté de l'Autriche: les Cours d'Appel (Oberlandesgerichte) de Lemberg et de Cracovie, les cours de première instance, savoir: les tribunaux provinciaux (Landesgerichte) de Lemberg, de Cracovie et de Czernowitz, et les tribunaux de district (Kreisgerichte) de Przemysl, de Zloczow, de Sambor, de Tarnopol, de Stanislas, de Kofemsa, de Tarnow, de Rzeszow, de Neu-Sandec et de Wadowice, enfin les tribunaux d'arrondissement (Bezirksgerichte) ressortissant aux cours précitées, les Présidents de ces dernières, les Procureurs près les Cours d'Appel de Lemberg et de Cracovie et les Procureurs près les cours de première instance (Tribunaux provinciaux et Tribunaux de district) précitées.

Du côté de la Russie: la Chambre de Justice de Varsovie (Bismarskas Cypatnas Haucis), les Tribunaux d'arrondissement (Oupranis Cypu) de Varsovie, de Kalisz, de Kiszey, de Lomza, de Lublins, de Pionkew, de Plock, de Radom, de Szwedky et de Siedlitz. Les assises de Juges de Paix (Cypauu Mupomera Cypatn) des arrondissements sus-indiqués et par leur intermédiaire, les Juges de Paix de leur ressort, les Présidents de ces tribunaux, le Procureur de la Chambre de Justice de Varsovie et les Procureurs près les tribunaux d'arrondissement précités.

La détermination des tribunaux et magistrats susmentionnés peuvent subir des modifications, les Hautes Parties contractantes se réservent de s'en faire réciproquement part en temps utile afin de prévenir les malentendus qui pourraient en résulter.

mozi ve všech občanských i trestních, až nezáleží-li takové rekvizice mezi ustanovení obsažená ve článku IX., X. a XIII. smlouvy státní ze dne 3. 16. října 1874., o obopojném vydávání zločinců jednajících.

Článek II.

Bezprostředně korespondenci větší smějí se strany Rakouska: Vrchol zemské soudy ve Lvově, v Krakově a v Czernovicích, krajské soudy v Přemyšli, v Zloczově, v Samboru, v Tarnopolu, ve Stanislawově, v Kolomyji, v Tarnově, v Řešově, v Novém Sączu, ve Vudavicích, o. kr. okresní soudy v obvodu řečených soudních dvorů, předsedové soudních dvorů, vrchol státní nástupci ve Lvově a v Krakově a státní nástupci u jmenovaných zemských i krajských soudů.

Se strany Ruska: Soudní komora ve Varšavě, okresní soudy ve Varšavě, v Kališi, v Kiszey, v Lomži, v Lublíně, v Pionkově, v Plocku, v Radomě, v Szwedkách a v Siedlic; sjedny mírových soudů v obvodech právě řečených a síly jež prostřednictvím mírových soudních dvorů, prokurátor a soudní komory Varšavské a prokurátorské u soudních dvorů řečených.

Staly-li by se jaké průměny v názevch soudů a úřadů tato řečených, tedy vysoké smlouvající strany dají sebě slyti o tom vědomost, aby se přikvasilo sodoznamenání z toho snad pocházející.

Article III.

Les relations ou les correspondances directes entre les tribunaux et les magistrats susmentionnés comprendront:

- a) Les réquisitions relatives aux enquêtes sommaires et instructions des crimes et délits commis sur le territoire des deux pays respectifs, aux interrogatoires, descentes sur les lieux, visites domiciliaires, saisies, visites médicales, etc.;
- b) Les demandes pour la remise des pièces de conviction, des valeurs et des documents ayant trait à l'instruction des affaires poursuivies devant les tribunaux;
- c) La correspondance des procureurs dans les affaires de détenus;
- d) La transmission des citations, des mandats de comparution, des exploits, notifications, sommations et autres actes de procédure tant dans les affaires civiles que pénales.
- e) L'assermentation des parties en matière civile, les expertises et les dépositions des témoins sous la foi ou sans la prestation de serment.

Les récépissés des citations, exploits, notifications et autres actes seront délivrés réciproquement munis des légalisations requises.

Article IV.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire exécuter les réquisitions ou commissions décrétées par les tribunaux et les magistrats admis par la présente convention à la correspondance directe en tant que les lois du pays, où l'exécution devra avoir lieu, ne s'y opposeront pas.

Article V.

Les réquisitions que les tribunaux et les magistrats désignés dans l'article II de la présente convention s'adresseront

Článek III.

Bezprostřední korespondence mezi soudy a úřady právě řečenými diti se bude:

- a) při žádostech o předělné vyhledání a vyšetřování pro zločiny a přečiný způsobilé v obvodu jednoho neb druhého státu, o vyslechnutí, o místní vyšetření, o prohlídky domovní, o obstarávky, o lékařská shledání atd.;
- b) při žádostech o přídání takových předmětů právních, věci osobních a listin, kteréž patří k některé záležitosti soudní před soudy pojednávající;
- c) při korespondenci státních nástupců ve věcech zabitých;
- d) při sdělování párahů, předvolání, přísahků, vyrovnání, pozvě a při jiných úkonech v řízení jak občanském tak trestním;
- e) při přitahání stran v občanských věcech právních, při shledání znalců, při přitahování svědků buď s přísahou neb bez přísahy.

Výkazy o vykonání doručení předvolání, přísahků, vyrovnání a jiných předmětů sdělovány budou na vzájem záležitosti legalizované.

Článek IV.

Vysoké smlouvající strany zavazují se, že dají vykonati předvolání a pohledávání soudův a úřadův podle této smlouvy ku bezprostřední korespondenci zmíněných, pokud tomu nebude na odpor zákony domácí, kde se vykonání státi má.

Článek V.

Doručování listů, kteréž soudy a úřady ve článku II. smlouvy této vyznačené jeden druhému posílají budou, se

reciprocement seront rédigées par les tribunaux et magistrats autrichiens en langue allemande et par ceux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie en langue russe.

Les réponses provoquées par les dites réquisitions seront rédigées en langue russe du côté de la Russie et en langue allemande du côté de l'Autriche.

Article VI.

Dans le cas où, par des considérations spéciales, il aura été reconnu inopportun d'appliquer à une affaire quelconque le mode de la correspondance directe, il sera loisible aux Hautes Parties contractantes de se transmettre réciproquement les réquisitions judiciaires y relatives par la voie diplomatique.

Article VII.

Les frais occasionnés par la remise des significations et des citations ou par l'exécution des commissions rogatoires resteront à la charge de l'Etat requé.

Article VIII.

Toutes les correspondances et tous les envois expédiés par l'un des tribunaux respectifs seront affranchis, quant aux frais de poste, par celui de ces tribunaux, dont émanera une commission rogatoire; les expéditions et les envois faits en réponse à cette réquisition seront affranchis par les tribunaux requés.

Article IX.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg aussitôt que faire se pourra.

Elle sera exécutoire à dater du 10° jour après sa promulgation, faite la dernière dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les deux Pays et

strany soudů a úřadů rakouských v řeči německé, ze strany soudů a úřadů rakouských pak v řeči ruské.

Odprekli na takovito dožadovaní listy sepsány budou se strany Ruska v řeči ruské, se strany Rakouska v řeči německé.

Článek VI.

Stalo-li by se, že by se zvláštních příčin bezprostřední korespondence nebyla shledána na příhodnou při té neb své věci, tedy zůstane vysokým smlouvajícím stranám volno, aby sešli rekvizice dodaly sobě obaplně cestou diplomatickou.

Článek VII.

Úrady na dořízení soudních aktů a přeložů jakž i na výkony v listech rekvizitních bádáno hrazení bude stát, kterému bude požádání posláno.

Článek VIII.

Všecké dopisy a posílky, kterých soudy a úřady na základě smlouvy této sobě budou dokládati, budou co do útrat poštových frankovány od soudů a úřadů posílajících; korespondence pak a posílky, kterých se dří budou následkem takového požádání, frankovány budou soudy a úřady, kterým požádání svbđli.

Článek IX.

Sjednání svého položené bude ratifikovány a ratifikace budou co nejdříve vyměněny v Petrohradě.

Sjednání toto vjde 10. dne od vyhlášení podle zákonů státa jednako i druhé vykonaného v platnost a zůstane v platnosti po 6 měsíců po výpovědi

elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'une des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double à St. Pétersbourg le vingt en Mars
deux Avril mil huit cent quatre vingt quatre.

(L. S.)

Comte A. de **Wolkenstein-Trostburg** m. p.

(L. S.)

Giers m. p.

do té neb oné smlovnajši strany dané.

Toma na evidencii plenomočniho obějí strany přitomné sjezdovní podpísali a pečeti své k němu přitiskli.

Stalo se ve dvojmě sepsání v Petrohradě dne 21. března
2. června 1864.

(L. S.)

Hrabě A. **Wolkenstein-Trostburg** m. p.

(L. S.)

Giers m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos amnes et singulas ratas hinc confirmatasque habere profiteamur ac declaramus verbe Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnino, quae in illis continentur, fideliter executioni mandataros esse.

In quorum fidem majusque robor praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Budapestini die vigesima quinta mensis Maji anno millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regnorum Nostrorum trigesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques Kieffl a **Hedemuz** m. p.
Cens. et Reg. cancellarius solitus ac ministerialis.

Státní smlouva tato položená vyhlášeje se a platností v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených.

Ve Vídni, dne 10. srpna 1864.

Tausche m. p.

Průšek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLIV. — Vydána a rozedlána dne 20. srpna 1884.

135.

Vyhláška ministeria obrany zemské a ministeria finančního ze dne 15. července 1884,

jmén vyhlášeje se, že obec Nispolonice dodatečně vstoupila byla do 7. třídy vojenské služby nájemní.

Dodatekem k vyhlášce ze dne 19. prosince 1881. (Z. Ř. č. 140.) ve shodě s říšským ministeriem vojensství obec Nispolonice v Itálii vstoupuje se do sedmé třídy služby nájemní, kterážto služba platností má až do konce roku 1885. pro vojenské účely sbytovací.

Dunajewski m. p.

Webersheimb m. p.

136.

Nalížení, vydané ministeriem věcí vnitřních, obchodu a financí dne 18. srpna 1884,

jmén nášeje, aby hadry, staré lány, staré láty, upotřebené přídle a uličané věci látkové k obchodu uličané nebyly dováženy nebo prováženy z Francie, Alžírka a Tunisu (Z. Ř. č. 107. z r. 1884), vešleje se na Itálii.

Pro nebezpečnost, že by nakalivě nemocí mohly býti navlečeny, ve shodě s král. úkermou vládnou rozhoduje se i na Itálii nášeje, ministerkým nalížením ze dne 1. července 1884. (Z. Ř. č. 107.) vydaný, aby hadry, staré lány, pak staré láty, upotřebené přídle a uličané věci látkové, pokud předcházejí tyto určení jsou k obchodu, nebyly dováženy nebo prováženy z Francie, Alžírka a Tunisu.

Toto nalížení nabývá moci toho dne, kterého ohlášeno bude příslušným úředním celním, respektive národním úřadům zpravováním.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLV. — Vydána a rozeslána dne 28. srpna 1884.

137.

Smlouva učiněná dne 8. ledna 1884,

mezi Rakousko-Uherskem a Švýcarskem o vzájemném propůjčení práva státních.

(Učiněna v Berně dne 8. ledna 1884, od J. J. v. H. Apostolického Veličanství učiněna dne 17. srpna 1884,
učiněna v Berně dne 8. srpna 1884.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae,
 Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae;
 Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
 Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
 Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes
 Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testaturque omnibus et singulis, quorum interest, tenere praesen-
 tium facimus:

Postquam a Plenipotentiaris Nostro et illo Confederalibus Helve-
 tiae eo fine, ut beneficium auxilii judicialis nationalibus partium contractan-
 tium vicissim praebentur, conventio Beravae die 8 mensis Januarii 1884 inita
 et signata fuit, tenoris sequentis:

(Schluss.)

20

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

le Conseil fédéral de la Confédération Suisse,

également animés du désir d'assurer aux citoyens indigents de l'autre Partie contractante le droit au bénéfice du pauvre devant les tribunaux, soit dans les causes civiles, soit dans les causes pénales, se sont résolus à conclure une convention à cet effet et ont nommé dans ce but pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie,

le Sieur Maurice Baron d'Ottensfels, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Suisse, et

le Conseil fédéral de la Confédération Suisse,

le Sieur Adolphe Deucher, Conseiller fédéral, Chef du Département des Postes et des Chemins de fer, remplaçant du Chef du département de Justice et Police,

lesquels, après s'être communiqué leurs pouvoirs et les avoir trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les ressortissants autrichiens et hongrois jouiront en Suisse et les Suisses jouiront en Autriche et en Hongrie du droit au bénéfice du pauvre dans tous les cas où ce droit serait accordé aux nationaux eux-mêmes, en se conformant aux lois qui sont en vigueur dans les pays où l'assistance sera réclamée.

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., atd. a Apoštolský král Uherský, a

spolková rada společenstva Švýcarského,

tudíž se sešli stejného názoru, aby jim příslušným způsobem zabezpečeno bylo právní dobrodružní práva chudých v civilních i trestních věcech právních, usneli se k tomu konci smlouva učiněná a jasněvali proto plnomocníky svými:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský,

svého mimořádného vyslance zvláštního ministra a Švýcarského společenstva pana Maurice svobodného pána z Ottensfelsu a

vysoká spolková rada Švýcarského společenstva

pana spolkového rady Adolfa Deuchera, předseda odhara postovského a železnižského a předseda odhara námořního v odhara právním a policejním,

kteřížto plnomocníci vyměnili své plnomocnosti a shledavše je v dobré a ulehčité formě, usneli se o články tyto:

Článek I.

Příslušníci rakousko-uherské politování budou ve Švýcarsku a Švýcaři v Rakousko-Uhersku obapolně dobrodružní práva chudých ve všech případech, ve kterých by příslušelo i příslušnému vlastního státu, při tom kříženo buď nákoně té země, ve které se za toto právo žádá.

Article II.

Dans tous les cas, le certificat d'indigence devra être délivré à l'étranger qui demande le bénéfice du pauvre par les autorités de sa résidence habituelle.

Si l'étranger ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat d'indigence sera légalisé préalablement par un agent diplomatique du pays où le certificat doit être produit.

Par contre, lorsque l'étranger réside dans le pays où la demande est formée, des renseignements pourront être pris auprès des autorités de la nation à laquelle il appartient.

Article III.

Les renseignements autrichiens et hongrois admis en Suisse, ainsi que les Suisses admis en Autriche et en Hongrie au bénéfice du pauvre y seront dispensés, de plein droit, de tout cautionnement ou dépôt qui, sous quelque dénomination que ce soit, peut, en vertu de la législation, en vigueur dans le pays, où l'action sera introduite, être exigé des étrangers plaçant contre les nationaux.

Article IV.

La présente Convention restera en vigueur pendant cinq années.

Dans le cas où aucune des deux hautes Parties contractantes n'aurait notifié, une année avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à demeurer en force jusqu'à l'expiration d'une année, à compter du jour où l'une des Parties l'aura dénoncée.

Article V.

La présente Convention sera soumise à la ratification des autorités compétentes, assisité que faire se pourra.

Článek II.

Vydávati vyprovázecni chudoby náctozemci cizozemci, který žádá se právo chudých, přišel v každé případnosti státním jeho obyvatelstve bydlím.

Pak-li by cizozemec nebydlil v té zemi, ve které žádá se právo, buďti vyprovázecni chudoby náctozemci legalizován diplomatickým zastupcem té země, ve které se má vyprovázecni předložiti.

Bydlí-li cizozemec v té zemi, ve které se žádá se právo, mohou se šití vyprovázecni žádati se státním té země, ku které cizozemec přišel.

Článek III.

Přihlášitel rekouší a uberší, jímž se povolí právo chudých ve Švýcarsku, též přihlášitel švýcarský, jímž se povolí právo povolí v Rakousku nebo v Uhrách, jsou dle práva upravení všeliké kaucy nebo jistoty, které by se pod jakýmkoli jménem dle zákonné země, v níž byla podána žaloba, mohli žádati se cizozemcům, kteří vedou recepty se přihlášky státní.

Článek IV.

Tato úmluva platit má po pět let.

Jestliže by rok před projitím této doby ani ta ani ona vysoká smlouvačící strana neoznámila druhé straně, aby učiněné právní této smlouvy přestali, bude smlouva mít i dále platnost, dokud nevyprší rok po dni, kterého by ta neb ona strana ji byla vypostěžila.

Článek V.

Smlouva tato bude se možná nejdříve předložena autostátním k ratifikaci předložena a nabude moci toho dne, kterého ratifikace budou vymáhány.

Elle entrera en vigueur le jour où les ratifications en seront échangées.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Berne, le huit janvier mil huit cent quatre-vingt-quatre (1884).

(L. S.) **Štúrský** m. p.

(L. S.) **Becher** m. p.

Tato na svědomí plnomocní vaze-
ných stran smlouvajících podepsali
smlouvu tato a pečetí své k ní přiložili.

Dáno v Berně dne osmého ledna
roku tisícého osmístého osmdesátého
čtyřístého.

(L. S.) **Štúrský** m. p.

(L. S.) **Becher** m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singu-
las ratos hisce gratosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro
Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter
executioni mandataros esse.

In quorum fidem praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra
signavimus sigilloque Nostra appresse firmari iussimus.

Dabantur Feldslagi Bavariae die decima septima mensis Junii anno
Domini millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regnorum Nostrorum
trigesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis propriae :

Franciscus eques Kiedl a Elednan m. p.,
Caus. et Reg. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Tato smlouva vyhlášeje se tímto po přisvědčení obojí smlouvny říšské rady.

Ve Vídni, dne 18. srpna 1884.

Tausche m. p.

Průšek m. p.

138.

Výnos finančního ministeria ze dne 19. srpna 1884,

ještě doplnějí se ustanovení předpisu daně o tom, jak užívati se má počítadla Dolainského.

Dodatkem k výnosu ze dne 25. května 1884. (Z. Ř. S. 78.) nalínuje se ve shodě s král. ukazkou ministeriem finančním:

1. Dříve nežli vloží se do skříně přístrojové maximální teplota, a nežli užívati se v odstavci II, alinea 4. předpisu daně o tom, jak užívati se má počítadla Dolainského, budí vykonáno tím způsobem, že pomocí se vodovodně do vařící se vody, oděná po 2 minutách se prýť vezme a ve vodovodně poloze nechá se ochladiti.

Teploměr musí při tom ukazovati 95 až 105° Celsiových a musí po 3 minuty měniti údaj tento. Na to stavový slopec uvede se několika kryy do své polohy nejvyšší a pokus se opakuje.

Místo teploměra, ježli stal se nezpůsobilým, stane se kontroly vyříditi může vložití skleněný teploměr plembovaný.

2. Jestliže počítadlo z jakéhokoli důvodu není více pod zátkou štěrbin, finanční státnice, ježli evděna jest vyříditi kontrola v likváru, má zejména příměra od vyjebaného štěrbinu na maximální teplotoměr danou a uschovati ji svlékně.

3. Jestliže by překapovací přístroj postavený v likváru, ježli plati dáti z výrobku, přebádně průměrně více než 10 litrů líhu na minutu, podnikatel likvárenský opatřiti má pro takový přístroj překapovací dvě počítadla, která vyjebávána jsou pro přitokovou rychlost od 1 až do 15 litrů na minutu, než počítadlo, které vyjebáváno jest pro přitokovou rychlost více než 15 litrů na minutu.

Užívá-li se dva počítadla při jednom přístroji překapovacím nebo při jeho chladiči, počítadla bude tak spojená s chladičem, aby líh z chladiče tekoucí rozdělován byl do obou počítadel ve vodorovné skříně, kterouž skříně byla dovoleno státní vykonavacím nalínováno k nároku o daní z líhu (Z. Ř. S. 114. s. v. 1884.)

Při postavení a spojení obou počítadel s chladičem budí zvláště přehledně k tomu, aby odtok líhu se vodorovně skříně do obou počítadel byl stejnoměrným, na kterově okolnost finanční státnice dávají pozor při prohlídkách, které v likvárech konají, jakoh i při užívání nádob.

Dunažewski m. p.

130.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 21. srpna 1884,

že v nádraží král. uherských drah státních v Zemani uložena byla celní expositura.

Dle spolkvy král. uherského ministeria finančního uložena byla v nádraží král. uherských drah státních v Zemani expositura král. hlavněho celního úřadu zemaušského prvky hlavní celnice II. třídy nadaně, která zmocněna jest k hlavní opovědněmu při dopravě kolončinně a jěh stábování potěala.

Expositura celničná na přístavěti parníků v Zemani na tak svandm „Aviso piquet“ uložena byla zmocněna vyřizování záležitky cukru, piva a kořalky, jěh vyvážějí se na vrácení daně.

Dunajewski n. p.

O p r a v a.

V listině o koncesi pro kolončinně z Fehringa do Fürstentfelda, kterákto koncese vyhlášena byla XLII. částkou pod č. 133. Hleského zákončinně t. r., v §. 6. odstavci 3., též 2. nejvyššěho samozna přirčítaně akci, které mohou býti vydány, místo „štyřikrát sto tisíc (400.000) zlatých“ uvedena býti má správně: „šestkrát sto a pět tisíc (605.000) zlatých.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslo XLVI. — Vydána a rozeslána dne 26. srpna 1884.

140.

Cisářský patent, daný dne 20. srpna 1884,

jak evolvují se zemiti měšecí český, rakouský pod krali a nad krali, salcburský, štýrský, karntanský, krajský, slovatý, pak zemský sam Tenst a jeho sloven.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uhorský a Český, král Dalmatský, Chorvátský, Slavenský, Haličský,
 Vladimířský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský,
 velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotariánský, Salcburský,
 Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Močanský, Farn-
 ský, Piačanský a Quastalský, Oevštínský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský,
 Kyburský, Gorický a Grafišský; kníže Tridentický a Brixenský; mar-
 krabě Horno- a Dolnolůžický a Istarský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
 ský, Bregenský, Sonnenborský atd.; pán Tršťanský, Kotarský a na Slo-
 venském krajišši; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a všěm dáváme:

Tito zákonné zemiti evolvují se do svých národních shromáždění na dai
 nile polobně:

Zemědělníky království Českého, vévodství Štýrského, vévodství Kraňského a vévodství Dolno- a Hornoslezského na den 9. září 1884 ;

zemědělníky úněmeckého vévodství Bavorského pod Enzí a nad Enzí a vévodství Salcburského na den 15. září 1884 ;

zemský soud vévodství Korutanského na den 22. září 1884 ;

zemský soud města Tersta a jeho obvodem na den 6. října 1884.

Dáno v Nalehu šestnácti Schönbrunn, dvacátého srpna roku tisícého osmi-
setého osmdesátého čtvrtého, panování Naleho léta třicátého šestého.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.	Ziemiałkowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Práček m. p.	Courad m. p.	Weltersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pino m. p.

131.

Nářízení, vydané ministeriem věcí vnitřních, obchodu a orby dne 24. srpna 1884,

Jsou odňati se platností přechodním předpisem, v článku III, §. 1—3. ministeriálního nařízení ze dne 3. září 1883. (Z. č. 5. 145.) označeným, k třináctému řádu pro vídeňský dovozní trh dobytčí a sv. Marka, pokud předpisy tyto týkají se trhu na hovězí dobytek, trhu na vepřový dobytek a trhu na ovce.

Dle článku IV. ministeriálního nařízení ze dne 3. září 1883. (Z. č. 5. 145.) ustanovuje se, že přechodní předpisy, v článku III, §. 1—3. dotčeného ministeriálního nařízení označené, k třináctému řádu pro vídeňský dovozní trh dobytčí a sv. Marka použiti mají platnosti 12. září t. r., pokud týkají se trhu na hovězí dobytek, trhu na vepřový dobytek a trhu na ovce (II, IV, a V. odstavce třetího řádu).

Taaffe m. p.	Pino m. p.	Falkenhayn m. p.
---------------------	-------------------	-------------------------

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XLVII. — Vydána a rozeslána dne 4. září 1864.

142.

Státní smlouva ze dne 21. května 1863,

mezi rakousko-uherským mocnářstvem a císařstvem brazilským o vzájemném vydávání občanů.

(Uzávezen v Rio de Janeiro dne 21. května 1863, od J. A. v. v. Dr. Apollinária Feliciano de Mattos
dne 14. srpna 1858, schvázen společně s právníky dne 20. srpna 1864.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente elementa Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae,
Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae;
Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes
Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus.

Postquam a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Brasiliae Imperatoris, praesentibus colloquiis mutuisque deliberationibus, Consensio de mutua indelicorum extraditione in Urbe Rio de Janeiro die vigesima prima mensis Maji anni millesimi octingentesimi octogesima tertii inita et signata fuit, tenore sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté l'Empereur du Brésil, ayant résolu d'un commun accord, de conclure une Convention pour l'extradition des malfaiteurs, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Baron Seiller, Chevalier de Son Ordre de la Couronne de Fer, 3me classe, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur du Brésil.

Sa Majesté l'Empereur du Brésil:

Monsieur Lourenço Cavalcanti de Albuquerque, de Son Conseil, Député à l'Assemblée Générale, Ministre et Secrétaire d'Etat des affaires étrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs tenus en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, en conformité des stipulations de cette Convention, les individus prévenus, poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Hautes Parties contractantes pour un des actes punissables, mentionnés à l'article III ci-après, pourvu que ces actions punissables aient été commises hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Lorsque l'action punissable motivant la demande d'extradition aura été commise hors du territoire de l'Etat requé-

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a

Jeho Veličenství císař Brazilský uzavřeli se, že učiní smlouvu o vydávání zločinců a jmenovali k tomu ke dni svého plnomocníky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, Apoštolský král Uherský:

svobodného pána Seillera, rytíře řádu křižmáše koruny S. třídy, Světlo mimotřídněho vyslance a zmocněného ministra u Jeho Veličenství císaře Brazilského.

Jeho Veličenství císař Brazilský:

pána Vartimora Cavalcante de Albuquerque, člana Svě rady, člana shromáždění generálního, ministra a sekretáře všech zahraničních,

kteřížto vyměňují své plné moci a shledávají je býti v dobré a náležitě formě, uzavřeli se o tyto články:

Článek I.

Vzájemně smlouvající strany uzavřeli se, že dle článků této smlouvy vydají ony osoby, které se soudě některé trestných činů v článku III. uvedených jsou obviněny, nebo pro čin takový stíhány neb odsouzeny, jestliže trestný čin spáchan byl mimo území toho státu, jenž na vydání jest žádán.

Jestliže trestný čin, pro nějž na vydání se žádá, spáchan byl mimo území státu na vydání žádaného, může se této

rant, il pourra être donné suite à cette demande, pourvu que la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis autorise dans ce cas la poursuite des mêmes faits commis à l'étranger.

Article II.

Ne seront livrés ni au sujet autrichien ou hongrois par l'Autriche ou la Hongrie au Gouvernement Brésilien, ni un sujet brésilien par le Brésil au Gouvernement de l'Autriche ou de la Hongrie.

Lorsque l'action punissable motivant la demande d'extradition aura été commise hors du territoire des Parties contractantes et que l'extradition est également demandée par le Gouvernement du pays dans lequel l'infraction a été commise, il pourra être donné suite à l'extradition de l'individu réclamé et à sa remise au Gouvernement de ce dernier pays.

Article III.

L'extradition sera accordée pour les actions punissables ci-dessous indiquées, à savoir:

1° Meurtre et tout autre homicide volontaire;

2° coups et blessures volontaires ayant causé la mort sans l'intention de la donner ou une maladie probablement incurable ou une incapacité de travail personnel permanente; la destruction ou la privation de l'usage absolu d'un membre ou d'un organe ou une mutilation grave;

3° viol ou autres attentats à la pudeur s'ils sont commis avec violence;

4° polygamie, bigamie;

5° recel, suppression, substitution ou suppression d'enfants;

6° incendie volontaire, dérangements volontaires d'une voie ferrée, ayant causé des lésions ou la mort d'une ou de plusieurs personnes;

hádní vyboření, když náhodavřeví smrt, jež v vydání hádní, jakéž i smrt, jež se vydání jest hádní, dovoluje obsah trestní činy takového druhu, i když byly spáchány v cizině.

Článek II.

Rakouský neb uherský příslušník smrti nebude vydán od Rakouska neb Uherska vládní brazilské, aniž brazilský příslušník smrti od Brazílie vládní rakouské neb uherské.

Je-liže trestný čin, pro který hádní se za vydání, spáchán byl mimo hranici smlouvajících se stran, a hádní-li také stát, v jehož hranici čin spáchán byl, za vydání pachatele, tedy vydán a odevedán býti může vládní tohoto státu.

Článek III.

Trestné činy, pro které pachatel vydán bude, jsou tyto:

1. Vražda a každé úmyslné zabití člověka;

2. úmyslné poranění osob, které málo za následek smrti neochotlivou nebo nemoc jak se zdá neohotlivou nebo stálou neochotlivou k práci; zničení neb úplné znehodnocení nějakého věka neb stroje nebo těžké zranění;

3. stálé znásilnění nebo jiné stálé škody na stydlivosti;

4. znásilnění, dvojitosti;

5. zatajení, odstranění, záměna nebo podvržení dítěte;

6. úmyslné křivdění, úmyslné porouchání kletnic, které přivodilo smrt nebo porouchání jedné nebo více osob;

7° contrefaçon ou falsification des monnaies, d'assignations ou obligations de l'État, de billets de banque ou d'autres billets de crédit public, ayant cours comme monnaie; introduction, émission, ainsi que l'usage en connaissance de cause de ces valeurs contrefaites ou falsifiées; falsification et contrefaçon de documents officiels, de timbres-poste, sceaux, poisons et toutes marques de l'État; usage en connaissance de cause, de ces objets falsifiés ou contrefaits;

8° vol commis avec violence envers les personnes (Raub);

9° vol commis avec violence envers les choses ou avec des fausses clés (Diebstahl) pourvu que la valeur de la chose volée dépasse, si le pays réclamant est l'Autriche ou la Hongrie, la somme de mille florins ou celle d'un conto de reis (1 : 000 \$ 000) lorsque le pays réclamant est le Brésil;

10° escroquerie et fraude (Betrug); soustraction et détournement; faux en écriture publique et privée ou dans les lettres de change et d'autres papiers de commerce, usage en connaissance de cause de ces fausses écritures; pourvu que dans les cas ci-dessus indiqués la valeur du préjudice causé dépasse la somme de mille florins, si le pays réclamant est l'Autriche ou la Hongrie, ou la somme d'un conto de reis (1 : 000 \$ 000) lorsque le pays réclamant est le Brésil;

11° faux serment en matière criminelle au préjudice de l'accusé;

12° actes volontaires et coupables dont aura résulté la perte, l'échouement, la destruction ou le dégrat de vaisseaux ou autres navires (baraterie);

13° émeute et rébellion des gens de l'équipage à bord d'un vaisseau contre le capitaine ou contre leurs supérieurs;

14° banqueroute frauduleuse.

Paragraphe unique: Dans tous ces cas les tentatives ainsi que les faits de complicité et de participation suffisent

7. nápodobení nebo falšování peněz, poukázek a dlužních úpisů státních, bankovek nebo jiných veřejných papírů dříve veřejného, které jako peníze v oběhu jsou; vydávání, v oběhu uvádění a vědomé užívání těchto nápodobených nebo zfalšovaných věcí veřejných; falšování nebo napodobení úředních listin, poštovních známek, pečetí, paraf a známek státních; vědomé užívání těchto zfalšovaných věcí;

8. loupež;

9. krádež s násilím nebo s falšováními klíčů, přeskakuje-li hodnota věci ukradené 1000 zl., když Rakousko neb Uhersko za vydání žádá, nebo conto de reis (1:000 \$ 000), když Brazílie za vydání žádá;

10. podvod; nevěra nebo zpronevěření; falšování listin veřejných nebo soukromých, smének a obchodních papírů, vědomé užívání těchto zfalšovaných listin, přeskakuje-li v takovýchto případech způsobená škoda 1000 zl., když Rakousko neb Uhersko za vydání žádá, nebo conto de reis (1:000 \$ 000), když Brazílie za vydání žádá;

11. klivá přísaha ve věcech trestních na újmu obviněného;

12. zámýslná a trestná činy, jimiž bylo způsobeno, že nějaká loď nebo jiné plavidlo se potopilo, se utrhlo nebo bylo zničeno nebo pokáždeno (baraterie);

13. vzpoura a odboj loďního mužstva na okraj loďi proti kapitánu nebo představeným;

14. podvodný úpadek.

Ve všech těchto případech přičinělost pachatel bažte vydán také pro pokus, pro společníka a účastníka, když pokus,

pour entraîner l'extradition, lorsque ces tentatives et ces faits de complicité ou de participation sont punissables d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis.

Article IV.

L'extradition sera demandée par voie diplomatique et ne sera accordée que sur la production, soit en original soit en expédition authentique d'un jugement ou d'un acte d'accusation ou d'un mandat d'arrêt (sentença de condemnatio, despacho de pronuncia, ou mandado de prisão) ou bien de toute autre acte ayant la même force que cet arrêt ou jugement.

Ces actes, qui seront délivrés dans les formes prescrites par la législation de l'Etat requérant, contiendront la désignation de l'action punissable dont il s'agit, l'indication de la peine dont elle est passible et seront accompagnés, autant que possible, du signalment de l'individu réclamé ou, s'il y a lieu, d'autres données pouvant servir à vérifier son identité.

Article V.

En cas d'urgence chacun des Gouvernements contractants pourra, sur avis de l'existence d'un mandat d'arrêt, demander et obtenir par la voie la plus directe, l'arrestation du prévenu ou du condamné, à la condition toutefois que l'acte servant d'appui à la demande sera produit dans le terme de deux mois à partir du jour où l'arrestation aura eu lieu.

Article VI.

Si, dans les trois mois à compter du jour où le prévenu ou le condamné aura été mis à sa disposition, l'agent diplomatique qui l'a réclamé ne s'est pas chargé de lui au nom du pays réclamant, il sera mis en liberté, et ne pourra être

spoliarina a distanzovati jeho trestnými die užkonodárnou jak státa, jestli se vydání žádá, tak i státa, jestli se vydání jest žádáno.

Článek IV.

Za vydání žádán buď cestou diplomatickou nebo vydán se jen teodárnou, když v prvopise nebo v ověřeném překladu předložil se rozsudek, spis obžalovací, rozkaz zatýkací nebo nějaký spis rozsudek nebo rozkaz zatýkacího se rozsahem.

Tyto spisy buďto sdělovány ve formě, jež předepsána jest užkonodárnou státa za vydání žádajícího, a obsahují označení trestného činu, o který jde, trestna nebo čin uložený a pokud možná budí k nim přísladen popis osoby, jež má býti vydána, nebo jiné doklady, kterými by prohlášení byla totožnost její.

Článek V.

V naléhavých případech každý se ambouvalních se státi oznámí, že jest zde rozkaz zatýkací, může nejkratší cestou žádati i toho dastel, aby osoba stihaná nebo odsouzená byla zastavena, avšak jen s tou podmínkou, že spíš, na němž žádání se vydání se ukládá, předložena bude do dvou měsíců po dni, kdy pachatel byl zastaven.

Článek VI.

Jestliže diplomatický jednatel, jež za vydání byl žádal, do tří měsíců po dni, kterého osoba stihaná neb odsouzená byla dána k jeho dispozici, nepřevzme osoby této jménem státa, jež za vydání byl žádal, osoba stihaná bude

de nouveaux arrêtés pour le même motif. Dans ce cas les frais seront à la charge du Gouvernement réclamant.

Article VII.

Si l'individu, dont l'extradition est demandée par l'une des Hautes Parties contractantes, en vertu de la présente Convention, est aussi réclamé par une autre ou plusieurs autres Puissances du chef d'autres actes punissables, il sera livré au Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel aura été commise l'infraction la plus grave et, en cas de gravité égale, il sera livré au Gouvernement de l'Etat dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Si toutefois ces demandes ont été présentées simultanément, il sera remis au Gouvernement dont la demande porte la date antérieure.

Article VIII.

Dans aucun cas l'extradition ne sera accordée lorsqu'il s'agira de crimes ou délits politiques ou bien d'actions ou omissions connexes à de semblables crimes et délits.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait commettre à un semblable délit l'attentat contre la vie du Souverain ou des membres de sa famille.

Article IX.

L'individu qui sera été livré ne pourra dans aucun cas être poursuivi ou puni dans l'Etat auquel il a été livré pour un crime ou délit politique antérieur à l'extradition, pour aucune action ou omission connexe à une semblable infraction, ni pour aucune infraction non prévue par la présente Convention.

na osoba propuštěna a nebude více zadržena z důvodu těchto. Sout za vydání žádající zaplatí náklady v této případnosti.

Článek VII.

Jestliže také některý jiný nebo více jiných států pro jiné trestné činy žádá, aby vydána byla osoba, za její vydání dle této úmluvy žádá některá ze vyslaných stran smlouvajících: osoba dotčená bude vydána tomu státu, v jehož obvodu spáchala nejzávažnější činy trestné, a jest-li tresty stejné těžkými, vydá se tomu státu, jehož žádost nejdříve došla státu za vydání žádajícího.

Dodly-li by žádosti stejnou dobou, vydána bude státu, jehož žádost má starší datum.

Článek VIII.

Pachatel vydání nebude, jde-li o složiny nebo předsiny politické neb o činy a opominutí, které souvisí s takovými složiny a předsiny.

Za politické provinění a za činy s takovýmto proviněním související nepočítá se útok na život panovníků nebo na život členů jeho rodiny.

Článek IX.

Vydána osoba ve státu, jemuž byla vydána, nemůže být znovu zadržena nebo trestána buď pro politický zločin nebo předsin před vydáním spáchaný, rovněž ne pro činy neb opominutí, které ve spjání jsou s takovýmto proviněním, ani pro nějaký trestný čin do této úmluvy nepojatý.

Article X.

L'extradition n'aura pas lieu si la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée.

L'extradition ne pourra également avoir lieu lorsque l'individu dont l'extradition est demandée a déjà été poursuivi et absous dans le pays requis, en raison de la même action punissable, qui a motivé la demande d'extradition, ou bien si l'individu s'y pourrait encore ou qu'il a déjà subi sa peine.

Article XI.

Dans le cas où l'individu dont l'extradition est demandée se trouverait engagé dans un procès ou serait retenu à raison d'obligations par lui contractées envers des particuliers son extradition sera lieu néanmoins, sauf à la partie lésée à poursuivre ses droits devant l'autorité compétente.

Article XII.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou se trouve détenu dans l'État requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition devra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées et, en cas de condamnation, jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou que celle-ci soit remise.

Article XIII.

Les objets ayant servi à la perpétration de l'action punissable ou qui ont été obtenus au moyen de cette action ainsi que ceux qui peuvent servir de preuve de conviction seront remis en même temps que l'individu réclamé.

Cette remise aura lieu même dans le cas où l'extradition ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Článek X.

Vydání nemá místa, když die nákoně toho státu, jež má vydání být žádáno, trestní stíhání nebo trest jsou promlčeny.

Pachtatel rovněž nebude vydán, když ve státě, jež požádání jest o jeho vydání, stíhání byl pro tžt trestný čin, na něžž žádost na vydání se zakládá, a stíhání bylo zastaveno, nebo když stíhání dosud trvá, nebo jezdilže jž trest byl pšetrpán.

Článek XI.

Osoba, na jejíž vydání se žádá, bude vydána i tenkrát, když například jest do receptu přivaz, nebo když pro útravky, ve které vzhledem k osobám zúčastněným byla vešla, jest ustábněna, avšak strana škodou postižená ústaveno jest domáhati se svého práva před příslušným soudem.

Článek XII.

Je-li osoba stíhána v tom státě, kterýž byl na její vydání požádán, pro nějaký jiný čin trestný nežli ten, na kterémž zakládá se žádost na vydání, ve výstřední nebo ve zadrž, vydání bude odloženo, dokud stíhání se nezakonečí, a jezdilže by byla odročena, dokud by trestu nepřetrpěla nebo dokud by jž nebyl odpustěn.

Článek XIII.

Věci, které sloužily k spšobání trestného činu nebo jež pachtatel obdržel činem trestným, komolně věci, které sloužily mchou k jeho zvrščením, avšak, se spolu s osobou vydanou.

Věci tyto budou usloženy i tenkrát, když osoba stíhána nemůže být vydána, postvrdil byla uprchla nebo zemřela.

Elle comprendra tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays, dans lequel il s'est réfugié et qui seraient découverts ultérieurement. Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets mentionnés, qui doivent leur être rendus sans aucun frais dès que le procès sera terminé.

Article XIV.

Les frais occasionnés par l'arrestation, la détention, la nourriture et le transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que le transport des objets mentionnés à l'article précédent resteront à la charge des deux Gouvernements dans les limites de leurs territoires respectifs. Les frais de transport par mer seront supportés par le Gouvernement réclamant.

Article XV.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, l'un des Gouvernements contractants jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du Pays requis.

Les deux Gouvernements contractants renoncera réciproquement à toute réclamation des frais résultant de l'exécution de la commission rogatoire, à moins qu'il ne s'agisse d'expertises criminelles, commerciales ou médico-légales.

Article XVI.

La présente Convention sera exécutoire à dater du jour de sa promulgation, qui aura lieu dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires des Hautes Parties contractantes.

V tom zahrnutý jsou všechny věci, které skryté ve státě, kam se utekl, uschoval neb uložil, jakž i takové věci, které teprve později se nalazou. Tímto však dotčena nejsou práva třetích osob k těmto věcem; tyto věci buďte jim vráceny bez nákladů, když řízení tržní se skončí.

Článek XIV.

Náklady, které vzniknou zadržou, zadržením, živnutím a dopravou osoby vydané, jakž i náklady na dopravu věcí v předcházejícím článku uvedených, jsou na účet té vlády, v jejímž území vzniknou. Náklady na dopravu po moři nésti má vláda, která se vydání byla žádala.

Článek XV.

Jestliže by v nějaké věci tržní, která však není politická, některá ze smlouvajících vlád viděla býti toho potřebu, aby slyšení byli svědci neb aby předevzaty byly některé jiné výkony vyšetřovací ve státě druhém, ať k tomu konci mále dožadovat listem cizím diplomatickým, ježto výkoni se dle zákona dožadujícího státu.

Obě smlouvající vlády vzdávají se nákladů nákladů, které takovými listy dožadujícími vzniknou, vyjímaje náklady na dobré zdání analož ve věcech tržních, věcech obchodních a ve věcech soudního lékařství.

Článek XVI.

Úmluva tato nabude moci toho dne, kterého vyhlášena bude dle zákonů, jež platí v příslušném území vzájemných smlouvajících se stran.

Cette promulgation aura lieu dans le délai de 6 mois au plus tard après l'échange des ratifications.

La Convention pourra être dénoncée par chacune des Hautes Parties contractantes; cependant elle continuera à être en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où elle aura été dénoncée.

Elle sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Rio de Janeiro aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Rio de Janeiro, le vingt et un de mois de mai de l'année mil huit cent quatre-vingt-trois.

(L. S.) Sellar m. p.

(L. S.)

Laurens Cavalanni de Albuquerque m. p.

Vyhlašené stane se nejspoději do 6 měsíců po výměně ratifikací.

Každá ze výše uvedených smlouvajících stran má právo vypovědění této smlouvy, kterážto však v platnosti počne až do vypršení jednoho roku po dni, kterého vypověď dána byla.

Úmluva tato bude schválena a ratifikace bude vykonána co možná nejdříve v Rio de Janeiro.

Tomu na svědění plnomocnosti obou stran podepsali úmluva tato a opatřili jí svým pečetem.

Dáno v Rio de Janeiro, dne 21. května 1863.

(L. S.) Sellar m. p.

(L. S.)

Laurens Cavalanni de Albuquerque m. p.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hinc confirmatosque habere profiteremur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandabimus esse.

In quorum fidem nequaquam rebur praesentes ratificationis Nostrae tabulas mura Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabatur Vindobae die decima quarta mensis Martii, anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regiorum Nostrorum trigesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Episcopus Riedl a Riechenau m. p.
Canc. et Reg. constitutus scriba ac ministerialis.

Tato smlouva prohlašuje se za platnou v královstevích a zemích na rozdíl říšské moci vstoupících.

Va Vídni, dne 21. srpna 1864.

Tausche m. p.

Průšek m. p.

113.

Nariadení, vydané ministeriem obchodu, věci vnitřních a financí dne 28. srpna 1884,

Již obchod v hadrech po živnostenském provozování užívá se mezi koncesionární živnostmi v pohraničních okresech české, Moravy, Slezska, Bavorska, Rakouska, Salcburska, Tyrolska a Vorarlberska.

§. 1.

Na základě §. 24., odstavce 1. zákona ze dne 15. března 1883. (Z. Ř. č. 39.), jímž státní živnostenský byl zrušen a doplněn, obchod v hadrech po živnostenském provozování užívá se koncesionární živnostmi v pohraničních okresech (ve smyslu státního celního a o státním monopolu) koncesionární zemí svého uvedení.

§. 2.

Osoby, které ucházejí se o takovou živnost, mají splňovati podmínky pro dosažení koncesionární živnosti vůbec předepsané (§§. 22. a 28. zákona ze dne 15. března 1883. (Z. Ř. č. 39.)) a živnost dotčená propůjčena býti málo jiní jen tehdy a pokud, když finanční úřad okresní něčeho nenamítá ani proti osobě uchazečově vzhledem k jeho hodnověrnosti důchodkové, ani proti státnímu, jak pro živnost bylo zvaleno.

§. 3.

Živnostenské a policejní předpisy o postupu obchodní hadrů vydané nejpozději dotčenými ustanoveními tohoto nariadení.

Toto nariadení nabude moci dnem vyhlásováním.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVIII. — Vydána a rozestána dne 19. září 1884.

144.

Cisářský patent, daný dne 7. září 1884,

jak svědčí se senát v zemi Halický, Václavský a Královský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uherský a Český, král Dalmatský, Chorvatský, Slavenský, Halický,
 Vladimířský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský,
 velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský;
 Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Pišenský a Quastalský, Ověštinský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Dabrovnícký a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský,
 Kytburský, Gorický a Gradišický; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
 krabě Horno- a Dolnolužický a lberský; hrabě Hohenzambský, Feldkirch-
 ský, Bregenský, Soanenberský atd.; pán Tršanský, Kotarský a na Slo-
 vanském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

mámo článek a věští článek:

Senát země království Halického a Vladimířského a velkovodství
 Krakovského svolává se ke dni 12. září 1884. k novémuasední do svého
 zákonného obzračení.

Dáno ve Vídni, dne sedmého září léta tisícého osmístého osmdesátého šestého, panovník Nášeho ruku třicátého šestého.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.	Ziemlinskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Prasch m. p.	Conrad m. p.	Welsersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pine m. p.

Zákonník říšský

187

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslo XLIX. — Vydána a zveřejněna dne 18. říj 1884.

135.

Nářízení, vydané ministrem věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministrem orby, dne 20. srpna 1884,

jiní zasedají se theoretické zkoušky státní se technického studia zemědělského an s. k. vprkó štátu zemědělského ve Vídní.

Na základě Nejvyššího rozkazu ze dne 18. července 1884. vydávám následující předpis, kterak konány býti mají theoretické zkoušky státní z technického studia zemědělského:

§ 1. Aby vynukována bylo vědecké vyučování, jakož záhoda na vprké škole zemědělské nebo dle požadavků této školy (§§. 6. a 12.) dosáhl v technice zemědělské, konány budou státní zkoušky, a to první neb obecná z předmětů základních; druhé neb odborná z předmětů k technickému studiu zemědělskému vrlátní patřících.

§ 2. Předměty první zkoušky státní jsou: fyzika a mechanika — klimatologie — chemie — mineralogie a geologie — matematika — geodesie — národní hospodářství.

§ 3. Předměty druhé zkoušky státní jsou: pěstování rostlin — náuka o melioracích — stavitelství státní a vodní — náuka o spřávkách a o právech.

§ 4. Ke státním zkouškám této předložena bude vyvrděbní a prospěchu vezně se znalkou zejména „dobrou“, a to ku první vprášení a „geometrie deskriptivní“, ku druhé vyvrděbní „s náuky o upořádkování geodesie v technice zemědělské“ — „s náuky o hospodářských stavěch“ — „s hospodářského stavitelství pozemního“ — „s provozování náuky hospodářské.“

Vyučování kandidátové v „kreslení plánů a pldy“, v „konstrukci ke stavěním státním a vodním“, ve „vypracování technických plánů zemědělských“ bude pokračováno tím, že kandidát předloží své veškeré výkresy, docentem příslušného odboru znalkou zejména „dobrou“ opatřen.

O první zkoušce státní.

§. 5. První zkouška státní buď vykonána ku konci školního nebo během školního pololetí. Řádné listy pro výkon této zkoušky jsou poslední týdny školního a první týdny letního pololetí, mimořádnou listinou jsou první týdny školního pololetí.

Ve listině mimořádně mohou z pravidla podrobiti se zkoušce jen ti kandidátové, kteří při zkoušce v některé listině řádné byli reprobováni a jiní při tom nebyla vynořena žádná listina k opakování zkoušky.

Výjimkou připuštění budou v této listině k první státní zkoušce také tací kandidátové, kteří výslovně přihlásili se ke zkoušce v předcházející listině řádné, bez své viny nemohli dostaviti se ke zkoušce ve listině této; při čemž se předpokládá, že překážka ještě před zkouškou prošla a spolu požádají, by připuštění byli ke zkoušce ve listině mimořádné. Tato výjimečná připuštění však povoliti může toliko ministr vyučování k návrhu komise zkoušecí.

§. 6. Kandidát žádáti má písemně u předsedy příslušné komise zkoušecí, aby připuštěn byl ku první zkoušce státní, přiložíc k této své žádosti tyto doklady:

1. List immatrikulace.
2. Maturitní vysvědčení nebo listina nahrazující toto vysvědčení.

3. Výkaz studijní (kaziku přihlašovací), respektive přiznání, že nejméně po tři pololetí na vysoké škole zemědělské nebo na ústavě jí na rovné položené nastoupil byl za posluchače řídného a že navštěvoval přednášky o všech předmětech při první zkoušce státní příslušejících, jakož i praktické cvičení k nim náležející. Jednotlivé přednášky a cvičení tato míněná ustanoveny jsou rozvrhem studijním při vysoké škole zemědělské odporučeným.

4. Vysvědčení o prospěchu z předmětů v §. 4. pro první zkoušku státní naznačených.

Veškeré tyto listiny buďte předloženy v proscipis a sč na zkoušky komisi jsou po ruce.

§. 7. Žádosti za připuštění k obecným zkouškám státním, které konají se ku konci školního pololetí, počínají buďte nejméně šest neděl před koncem tohoto pololetí, přihlášení pak ke zkouškám na počátku letního pololetí nejdříve do konce pololetí školního.

Předseda povinen jest prozkoumati žádosti i přílohy jich, a není-li závady, ihned povolati dáti ke zkoušce krátkým vyřizením na žádosti samé nastoupným.

§. 8. Při malých závadách, které kandidát ihned odstraní může, buďte jsou uděleny příslušné poučky. V pochybných případech, zvláště u kandidátů, kteří jednotlivé předměty v §. 6. odst. 3. naznačené poslouchali z části nebo zcela na jiném ústavu, vysoké škole zemědělské na rovné položené, sází na svolání komise zkoušecí, zda kandidát býti má připuštěn ke zkoušce.

Jestliže kandidát nebyl od komise připuštěn k první zkoušce státní, může stížnost podána býti ministru vyučování.

O druhé zkoušce státní.

§ 9. Odborná zkouška rovněž může býti vykonána až v posledních týdnech školního pololetí; posudji však odborná zkouška tato není v žádném případě určitém lhůtem, aťžák konati se může po celý rok vyjmaje prázdniny podzimní a prázdniny na školního roku.

§ 10. Za přípravné ke druhé státní zkoušce (zkoušce odborné) kandidát předati má písemně a předšedy příslušné komise, přilože příslušné doklady.

Doklady, kterých se žádá, jsou:

1. Výkaz studijní (knížka přihlášovací), respektive průkaz, že kandidát odkázán nejmenš po šest a od první státní zkoušky s prospěchem vykonané nejmenš po tři, respektive po dvě pololetí na vysoké škole zemědělské nebo na ústavu jí na rovné položeném navštěvoval přednášky o všech předmětech, které přicházejí při odborné zkoušce jako odvětví studijního, jakž i praktické cvičení k nim patří.

Jednotlivé přednášky a cvičení tato míněná ustanoveny jsou rovněž studijním při vysoké škole zemědělské doporučeným.

2. Vysvědčení o první zkoušce státní s prospěchem vykonané.

3. Vysvědčení o prospěchu z předmětů, v §. 4. pro odbornou zkoušku naznačených, při přednáškách pak, které graficky se provádějí, po jedné grafické práci (plány, cvičení konstruktivní a pod.), kterážto práce spůsobu bude potvrděním, že kandidát samostatně je provedl.

Všechny tyto listiny budou předloženy v převopise a až na zkoušky komisi jsou po ruce.

§ 11. Dni zkoušebné ustanoví v každém jednotlivém případě předseda.

Při počatí, ve kterém kandidát musí býti zkoušen, šetřiti má pořádku, jak ke zkoušce se byli hlásili.

§ 12. Jestliže kandidát od předsedy, respektive zkoušebné komise nebýl připuštěn ke druhé zkoušce státní, může podána býti stížnost ministrově vysvětliv.

Společná ustanovení o obou školních státních.

§ 13. K druhé státní zkoušce minister vyvolává ustanoví zvláštní zkoušebné komise státní.

Při těchto zkouškových jsou z pravidla examinatory profesorské a dle potřeby i dočasní vysoké školy zemědělské pro své odvětví, z nichž zkouška se koná.

Do těchto komisí však ministr vyvolává pověle, vyloučena profesorský sbor, na examinatory také může, kteří k ústavu nepřicházejí.

Každý profesor neb úředník k tomuto úkolu povoláný jest zavázán jíti na se vůči.

Když pro jeden předmět dva nebo více examinatorů jest ustanoveno, shodají se při zkoušce.

§. 14. Ministr vyučování jmenuje z examinatorů předsedu pro každou z obou státních zkoušek.

Nemůže-li se předseda dostavit, dle slábebních let nejstarší člen z stavu přezemské předsednictví.

Předseda dle své svahy sestavuje komise pro zkoušku.

§. 15. Ministr vyučování a ministr arby mohou k těmto zkouškám vyslati svlétní komissarfe vládni.

§. 16. Kandidát má v den určený dostavit se ke zkoušce. Nodastaví-li se, jest mu nésti tynu z toho vzniklou. Kandidát, jinš určen bude jeden a tšé den konkouce, dostavise včichni tohoto dne před počátkem zkoušky a bude přítomen, dokud zkoušku nevykonaji.

§. 17. Výměna skulobných dnů mezi dvěma nebo více kandidaty jest dovolena jen se svolením předsedovým, a jsou-li státní komissarfe specialni, dovolena jest jen s tou podmínkou, že výměnou neustáni se oddělení komissarfe, které pro kandidata bylo určeno.

§. 18. Státní zkoušky konaji se dteš a veřejně.

Pro celou zkoušku mají býti přítomni předseda a většina examinatorů.

Zkoušení jednoho kandidata netrváť celkem přes tři hodiny.

Při obou zkouškách státních prohlédá se máže k předložným vysvědčením a prospěch vyjímaje vysvědčení taková, která vykazují toliko dostatečný prospěch ve studiu, a dle známek, které tato vysvědčení z předních zkoušek státních obsahují, máže přiměřeně skrtceba býti zkouška z předních přiluhých.

§. 19. Při poradě a při hlasování komissarfe a výsledcích vykonané zkoušky vyloučena jest větjnost.

Výsledek zkoušky v jednotlivých předmětech označen buď známkami: „výborně“, „velmi dobře“, „dobře“, „dostatečně“ a „nedostatečně“. Státní zkouška jest vykonána, když kandidát při státní zkoušce z každého jednotlivého předmětu obdržel alespoň známku dostatečnou. Zkouška není vykonána, obdržel-li kandidát z jednoho nebo z více skulobných předmětů známku nedostatečnou.

Podle toho, jak výsledky z jednotlivých předmětů skulobných budou posuzovány, vyzval se v ústíku závěrečném, sděli kandidát zkouškou osvědčil se býti „spšobným“ nebo „spšobným s vyznamenáním“. Při tom prohlédáno buď i k známám při zkouškách a prospěchu dosaheným (§. 4.).

§. 20. Nemohal-li kandidát toliko v jednom předmětu, přípustně býti máže po vypršení lhůty dvouměsíčné k opravě jednotlivé zkoušky, která bezvýslednou byla. Obdržel-li při tom opět známku nedostatečnou, po dalších čtyřech měsících přípustně býti máže ještě jednou ke zkoušce opravě. Každá takovito zkouška opravě konati se má za nepřítomnosti přítomnosti předsedy přiluhé komissarfe zkoušce, a jestliže při první zkoušce (§. 15.) intervenoval vlátní komissarfe včichni, také za jeho přítomnosti.

§. 21. Nemohal-li kandidát v několika předmětech, přípustně býti máže jen k opakování celistvé zkoušky, pro níž komissarfe lhůta má položit.

Lhůta k opakování první zkoušky státní, která v téže lhůtě (§. 5.) se neodáfila, položena býti máže buď na nejbliže příští mimořádnou lhůtu (lhůtu

Hjnu) nebo na nejlépe lhůta třídou; lhůta k opakování státní zkoušky, která v mimořádné lhůtě se usadila, poležna bývá mála rovněž buď na nejlépe pětiti třídou nebo na nejlépe mimořádnou lhůtu.

Neobstál-li kandidát při opakování zkoušky třetí jen v jednom předmětu, nemůže příštího býviti než k opakování zkoušky celistvé.

Na lhůtu od státní komise pro opakování zkoušky vyměřenou sdělovati si nelze.

§ 22. Jestliže kandidát při první státní zkoušce odmrštěn byl za celý rok studijní, komise ustanoví mála předměty, ježž předměty nebo cvičení navštěvovati má kandidát v roce tom.

§ 23. Končný výsledek zkoušky prohlásí se veřejně ihned po skončení počtů a přítáknouce počet znaností se v přihlášovaci knize kandidátově; byl-li kandidát odmrštěn, doleží se lhůta k opakování zkoušky a jiné podmínky odmrštěnému sdělené, za kterých připouští se ke zkoušce nové.

§ 24. O zkoušcích a prospěchem vykonaných vydej se vysvědčení a zkoušce státní.

Vysvědčení o zkoušce státní kromě kandidátova nápisu a vylíčení jeho postupu vedlávacího, pak doc, kterého zkoušku podstoupil, obsahovati mají nejen známky z jednotlivých předmětů zkoušených, respektivě z jednotlivých vysvědčení, ježž kandidát nabyl před zkouškou celistvou (§ 4.), ale i úsudek náročný.

Vysvědčení buďte podepsána předsedou a všemi examinatory, případně komissaršem vládním i stvrzena počti komise pro zkoušky státní.

§ 25. Jestliže některý studijní, dříve nežli s prospěchem vykoná první zkoušku státní, navštěvuje předměty nebo cvičení, které die studijního rozvrhu jeho sděťví odborně patří do vyššího pololetí nežli do třetího, předměty a cvičení dotčená mohou býti jsou jen tenkrát započítány co do připuštění ke druhé státní zkoušce, když v nejlépe mimořádné lhůtě s prospěchem vykoná první zkoušku státní.

§ 26. Každý kandidát jest povinen složit školnou taxu, která ustanovuje se pro každou státní zkoušku deseti (10) slávyňi a musí býti složena ještě před zkouškou. Taxa spolu s kolektivním poplatkem na vysvědčení zapravna buď na stvrženku v kanceláři rektorátu.

§ 27. Od zapravení taxy školné má kandidát osvobozen býti, jen když se uváže na tom příslušná komise zkoušecí. Žádosti na osvobození buďte písemně podány předsedovi komise.

Při zkoušcích opakovacích osvobození od taxy místa nemá.

§ 28. Taxy rozdělí se mezi examinatory stejnym dílem, předseda však obdrží díly dva.

146.

Nařízení, vydané ministeriem věci vnitřních dne 28. srpna 1884,

Jmá dovoloje se užívatí nádob k některým pracím nevyřizovaným nádobí měděným.

Jelikož k některým pracím cukrářským, které vyžadují vyššího tepla, vyřizované nádobí měděné proto se nehodí, používá se při tom sotva vyřizování se dě, aby citový povlak se neroztáhl a mechanicky se neotřel, a používá se vyrobené věci k lidskému užívání ustanovené, bysle smíšené s olovem, obsahují kov a tím lidskému zdraví škodí, ministerium věci vnitřních vysloveně nejvyšší radu zdravotní, vidí se počínato změnití číselně ministeriální nařízení se dne 19. srpna 1848. č. 3078. (sbírka zákonů politických č. 121.) a dovoliti cukrářům, že smějí užívati nevyřizovaných nádob měděných k vaření karamelů, k přípravě dragé a k zavazování ovocných šťav, lečnice při tom nejzřejmější těchto podmínek:

1. Nevyřizované nádobí měděné, jichž se upotřebí, mají vždy pevně býti vydržuty, úplně v suchu a takovým způsobem uschovány, aby byly chráněny před působením kyselých par, jakož i tekutin obsahujících kyseliny nebo soli.

2. Po každé, nežli se těchto nádob upotřebí, budíž k tomu přihlíženo, aby byly úplně čisté, zejména aby vnitřní plocha a vřeták vždy měly vyleštěný povrch lesku kovářského.

3. Vše v těchto nádobách vyrobené, jakmile jsou hotovy, mají ihned ještě na stavu horkého přelity býti do nahatých nádob z hlíny, kamenniny nebo porcelánu.

Ostatné předpisy ministeriálního nařízení se dne 19. srpna 1848. č. 3078 trvají i dále v platnosti.

Trasffe m. p.

147.

Nařízení, vydané obchodním ministeriem dne 31. srpna 1884,

Jmá v rakousko-uherském poštovním úřadě se poštovní poukázky poštovního prostí.

Od 15. srpna 1884. mohou peníze po počtu rakousko-uherské zemřiny býti poštovními poukázkami poštovního prostí na podnět těchto:

1. Poštovních poukázek poštovního prostí, z nichž každá nepřesahuje 200 zl., smí užívati se jen v těch případech, ve kterých dovoleno jest užívati peněz bez poštovního dia článku VIII. zákona se dne 2. října 1868. (Z. ř. č. 106.).

2. Za poštovní poukázky poštovního prostí užívány buďte výlučně blankety, které od poštovní správy vyřizány byly pro poštovní poukázky, kus po 1/2 krejcaru.

3. Na blanketech poukázek poštovních vyplněny buďte řádně dia slov předtisknutých od oděraňského úřadu nejen kupen a díl nad „stanovmem poštovním“,

spíše za prostora, kde vytištěna jsou slova: „Misto ku přilepení aršnek listovních“ hodit pro kontrolu také naprázdno číslo jednací, jedno oděryšské číslo štádu a důvod, proč aršnika jest prostá poštovního, jako „vše shodná“, respektivě „peníze vybrány na účel stádu (země).“

Vydání slova „Deník vydávanýho štá. . . .“ jsou vyřazena účelům poštovním.

4. Tomu štádu, jemuž poštovního poukázka svědčí, vydána bude dvě předpisů pro listy a peněz platících. Odevzdání listky o poštovních poukázkách, které pakladník svědčí, podepsati mají oba úředníci ku přilepení poštovních aršnek ustanovení, kdežto kvitance na rubu poštovního poukázky má býti podepsána jen jedním úředníkem, používáť pro ručení pošty dálejšího jest tolik pravých podpisů na listkách odevzdátek.

Účad, jehož poukázka byla došla, má býti oděšiti kupon a podržeti si jej za účtami doklad stá.

5. Poukázání štádu vyplácí se na štádu poštovním doručitelé vyřizované poukázky poštovní, aniž bude zkoumán se legitimace jeho, proto jest povinností štádu, jemuž poukázka svědčí, požadovati o to, aby poštovního poukázka jemu doručena nedostala se před výplatou do nepřevýšých rukou.

6. Zarýš-li některý štádu poštovním poukázkami peníze, které dle zákona svého došlešného podrobeny jsou poštovním, poukázky poštovní musí býti frankovány přilepenými známkami listovními dle obsahu souběžně.

Pine n. p.

148.

Název, vydané ministrem věcí duchovních a vnučování ve shodě s ministrem věcí vnitřních dne 1. září 1884,

jak obstarávají býti mají náležitosti římsko-katolické fary vše říšské.

Co se týče náležitosti římsko-katolické fary vše říšské, tedy místo zastupitelstev místních obcí, ministerským názevem ze dne 31. prosince 1877, (Z. ř. 4. 5. z r. 1878) až dosud k tomu povolání, obstarávání je má konkurenční výbor, dle ústavního zákona ústavního ze dne 15. listopadu 1868. (Z. n. 3. 2. z r. 1868) a ze dne 18. ledna 1887. (Z. n. 8. 5.) ústavní, a to za spolupůsobení fary vše a kostelního patrona, pokud nejde o kolidující konkurenční práva státní beneficie, respektivě patronata.

Složení ústavu nad výborem pro náležitosti fary vše, jakož i rozhodování práva, dle zákona ze dne 7. května 1874. (Z. ř. 4. 59.) ústavní štádu duchovních věcí v úřadu náležitostech náležitostí, vykonávání se bude v I. instanci od c. k. okresního hejtmanství v Říšku. Dávky uloženy, aby potřeby fary vše byly shazeny (§. 36. zákona ze dne 7. května 1874. Z. ř. 3. 53.), mohou býti vymáhány zákony policejního velitelství, když státní správa věcí duchovních je byla schválena.

Dávky říšské uloženy vybrání a výbora konkurenčního oděšiti i přičítá přičítá týmž orgánům, kteří starají se mají o vyřizování ústavů obecních.

Tausche n. p.

Conrad n. p.

Nařízení, vydané obchodním ministeriem dne 8. září 1884,

jménem císaře se dodavatel služba při poštovních zásilkách, kteří ověří adresantům ve Vídni a v některých předměstích vídeňských bydlištěm, a jim máti se §§. 22. a 23. téhož o jiném poště z r. 1838.

Od 1. října 1884. dodávány budou příjemcem do bytu poštovní zásilky do Vídně došlo a svědčící adresantům, kteří bydlí v části městských okresů vídeňských, pak v předměstích Fünfschöen, Šestidomach, Radolfsheim, Novém Lerchenfeldě, Ottakringu, Hernalsu a Währingu.

Za to bude placiti se dodavatelé:

a) za zásilky těžké až do 1 k 500 gr	5 kr.
b) „ „ přes 1 k 500 gr až do 5 k	10 „
c) „ „ „ 5 k	15 „

Poštovní zásilky svědčící úředním a pokladním, pak c. k. vojenskému úřadu a osobám zastávajícím budně jako až dosud vyzdvihování u příslušných úřadů poštovních.

Aby ulehčena byla služba dodavací, měl se tím způsobem §. 23. téhož o poště jiném z r. 1838, že poštovní zásilky bez udání ceny nebo s udáním cenou až včetně do 20 zl. dodány býti mohou za nepřítomnosti adresatovy dospělým členům rodiny, příslušníkům domácnosti, služákům adresantů nebo jiným osobám od nichž manželstvím, na př. majetníkovi bytu, domovníku, a že některé pošty zanikne tím, když tyto osoby listem odovzdati byly podepsaly ve formě: „N. N. za . . . (adresanta)“.

Jestliže však adresant proti tomuto postupu byl se obrátil u c. k. úřadu pro dodávání poštovních zásilek ve Vídni, dodáti jako ve všech případech, kde jde o zásilky hotových peněz, skrovně, cenových papírů a listů bez rozdílu hodnoty, má se státi jen adresantovi nebo řádnému jeho zástupci.

Od 1. října 1884. úřad pro dodávání poštovních zásilek ve Vídni vydávati bude zásilky, které dani potvrzení jsou podrobeny a příjemcem do bytu dodány býti mají, zaplatěti zálohu potvrzení daně a pomocí úřadů dodavacích vybera ji i s příslušným poplatkem manipulačním 10 kr. za každý kus.

O zásilkách cla podrobených zpraven bude toliko adresant způsobem domovním; jestliže však vycelěti úřední státi se má, oznámením listem k úřadu příloženým dána bude adresantovi příslušně vyříditi zásilky skrze úřady poštovní. Za tento výkon adresant povinen jest zaplatiti (kromě cla a poplatku pro celní analýzu) manipulační poplatek 5 kr. za každý kus.

Od svátku úředního dne §. 23. téhož o poště jiném z r. 1838, že záloha adresant na vůli máti vyzvednouti sobě zásilka u dodavacího úřadu poštovního, měl se tím způsobem pro Vídň a předměstí dotčená, že každý příjemce, jež vyhradí sobě, že sám poslati si bude k příslušnému úřadu poštovnímu pro zásilky sam došlo, povinen jest napřed zaplatiti poplatek ze skladě 5 zl. za město a kromě toho skladě z každé zásilky, kterou do 48 hodin po doručení avšak nebyl odebral, a to ze zásilek až do 5 k jeden krejcar a z těžších zásilek dva krejcare za každý den a kus.

Poplatek ze skladě, avšak nikoliv skladěho prosty jsou zásilky cla podrobené, zásilky posle restant adresované a svědčící adresantům, kteří nemají svého bydliště ve Vídni nebo v předměstích dotčených, kromě ceny zásilky, při kterých adresant vyhradil sobě v jednotlivých případech zvláštní sčítati, že si je sám odnese.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska L. — Vydána a rezešlána dne 14. září 1884.

150.

Výnos finančního ministeria ze dne 30. srpna 1884,

že hlavní celnice v Lublani zmocněna byla vyřizovati denaturovaný olej olivový.

C. k. hlavní celnice v Lublani zmocněna byla vyřizovati denaturovaný olej olivový dle poznámky k poč. 72. sazby celní.

Dunajewski m. p.

151.

Nařízení, vydané ministeriem práv dne 10. září 1884,

že obec Troušky příděje se k obvodu okresního soudu přemyslského na Horstě.

Dle zákona ze dne 11. srpna 1868 (Z. ř. č. 59.) obec Troušky vylučuje se z obvodu okresního soudu kojetitzského a příděje se k obvodu okresního soudu přemyslského.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1885.

Pražsk m. p.

Nariadení, vydané ministeriem věcí vnitřních, obchodu a financí dne 11. září 1884,

jiní zakazuje se dovoz a převoz hadrů, starého lanová, starých látek, nošeného prádla a upotřebených věcí látkových ze Španělska, pokud věci tyto určeny jsou k obchodu.

Vzhledem k nebezpečnosti, že by nakažlivé nemoci mohly být zavlečeny, zakazuje se ve shodě s král. úberskou vládou dovoz a převoz hadrů, starého lanová, pak starých látek, nošeného prádla a upotřebených věcí látkových ze Španělska, pokud věci tyto určeny jsou k obchodu.

Nariadení toto nabývá moci toho dne, kterého oznámeno jest příslušným úředním cestou, případně námořským úředním sdělením.

Tausche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo Lj. — Vydána a rozvolána dne 1. října 1884.

153.

Listina o koncesi, daná dne 15. července 1884,

ke staré železnici lokomotivní z Aše do Raabachu.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Kráňský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož Vilém Raabek ve Vídni žádal za propůjčení koncese ke staré železnici dráhy z Aše do Raabachu a k vesmě po ní, viděl se Něm, uvažujíc obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčil jemuž následně žadatelé dne zákona o provozování železnice, daného dne 14. srpna 1884. (Z. Ř. č. 239.), jakož i dle zákona, daných dne 25. května 1890. (Z. Ř. č. 56.) a 26. prosince 1892. (Z. Ř. č. 180.), koncesi tuto:

§. 1.

Propůjčujeme Vilému Raabekovi ve Vídni právo stavěti železnici lokomotivní, jejíž úkolem býti má jakož dráha místní a kolejích pravidelných, ze stanic Ašské na královské bavorské dráze státní do Raabachu.

Podstatky pro přístři snad pokračování povolensé zde dráhy, by připsána byla ku královským železným dráhám státním, stavějí se státní podnikem, které královskou vládou železnou bude učiněna, a koncesionář jest zavázán podrobiti se všem podnikáním a povinnostem, které tím pro něho vzniká.

§. 2.

Tato koncessí dráha povoluje se výhody tyto:

- a) zproštěna bude kolikův a poplatkův ze velikých směrů, knihovných zápisů, lázeňí a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojistění úročí z kapitálu a vesky potřebných, a to až do počtu vesky, což i se rozumí o jednotlivých dotčených při nabývání pozemků, při stavění a nařízení dráhy, a to až do konce prvního roku veskušního;
- b) zproštěna bude kolikův a poplatkův z prvního vydání akcií a obligací prioritních počítaje v to i listy zatímné jakož i poplatku převodušního, který vezjde při zakupování pozemků;
- c) zproštěna bude poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo na propůjčení této koncessie a na odělení této listiny o ní;
- d) zproštěna bude daně z výdělků a z příjmů, od zapravování kolikových poplatkův kupcovských, jakož i od veliké nové daně, která by zákony přístěmi byla zapravěna, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§. 3.

Koncessionář jest povinen stavbu železnice ihned započíti a ji nejdále do 31. října 1885. dokonati.

Vystavěná dráha bude ihned veřejně vesbě odevzdána a po celou dobu koncessie pravidelně vesba po ní provozována.

Za dohrání dotčené listy stavěni jest koncessionář povinen dáti jistotu, složkauce desetí tisíců (10.000) starých v papírech cesných k ukládání úročích peněz úpravných.

Jestliže by závazek svrchu dotčený nebyl splněn, tato kauce může vyhlášena býti za propadlou.

§. 4.

K vystavění této povolné dráhy máti propůjčaje se koncessionáři právo expropriace dle ustanovení příslušných předpisův zákonných.

Totož právo bude koncessionáři propůjčeno také při pobočných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, až jestliže státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Koncessionář obcovati se má při stavbě povolné dráhy a při dopravě na ní dle této koncessie a dle podmínek koncessiálních, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolování železnic, daného dne 14. máji 1854. (Z. Ř. č. 288.), a řádu o dopravě na železnicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. Ř. č. 1. z r. 1852.), pak dle zákonů a nařízení, jež přístě vydána budou.

§. 6.

Koncessionáři propůjčaje se právo, užívati se vešlého povolením správy státní a za podmínek od ní položených společně s akcievou, nebo práva a

smluvky z této koncese vzniklé převést na nějakou akciovou společnost již uznáno.

Akciová společnost, která se učiní, vejde ve všechna práva a smluvky koncesionářovy.

Prioritní obligace, jejichž úhrnůl vezme nepřesahuje nominálního obsahu dvakrát sto tisíc slatých rak. šila, nemají podléhiti výdávce, dokud jejich úročení a umořování nebude dostatečně zaručeno výdělkem, jakož dleňha skutečně deňha a jenž za trvalý uznan bude dle výkazu od obchodního ministeria prokazovaných.

Naproti tomu propůjčuje se koncesionáři práva, vydáti prioritní akcie až do summy nejvýše dvakrát sto tisíc slatých rak. šil., která svými předprocentováním a umořováním polívatí budou přeloučeti před akciovou sňkladnicí.

Veškerý kapitál sňkladnic v té době, po kterou koncese bude mít platnost, budíi splacen dle plánu splacovacího od správy státní schváleného.

Stanovy společnosti, též formaláše sňkladnic a prioritních akcií, případně také obligací prioritních, která budou vydány, podrobena jsou schválení správy státní.

§. 7.

Vojsko budíi dopravováno za levnější ceny, a to podlé toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhled vojáku cestujících na dráze císaře Františka Josefa každé dny platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obojí polovic říše, k pomáky sňkladnic Tyrolským, a to nejen když konají cesty na ústí císaře, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve službě a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahuje se k vojenskému sboru státnímu civilních mužů ve Vídni, k četnictvu a k vojensky státní finanční bezpečnosti.

Koncesionáři zavazuje se, že přistoupí k sňlavě sňkladnic od společností rakouských koleznic o sjednání a pobytování obraně věci výpravových k transportům vojenským a o pomoci obecnou napůjčování vozů a strojů při větších transportech vojenských, též k organizáky ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení koleznic vojenských, jakož i k dodatečným sňlavě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě lodne dodánek na účet císaře vojenského, která sňlava vala ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se koncesionáři, že přistoupí k sňlavě, která se učiní se společnostmi drak koleznic v příčině vspolné pomoci osobami při větších transportech vojáka a k předpisům o dopravě vojáka po koleznicích.

Tímto smluvky vřáta jest koncesionáři jen dovoleno, pokud mohou se vyplniti dle sekundární povahy povolené trať a dle políček, povolených v příčině sňkladnic, vystrojení a sňžení dopravovacího, o čemž rozhodne ministerium obchodní.

Koncesionáři zavazuje se, že sňlavě bude mít i vyloučáky podléstojícím vojska, vládního lodstva námořního i obecný zemské při obstarování míst sňkladnic dle sňkera, daného dne 12. dubna 1872. (Z. Ř. č. 60.)

§. 6.

Koncese a ochrana proti stavění nových železnic, v §. 9, lit. b) zákona o povolení železnic vyráběná, bude platnost máti po devadesáti (90) let, počítaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesi tuto prohlásiti za zhaslou i dřív, než tato lhůta dojde, když by se zjevílo, co se týče početí a dokončení stavby (§. 3.), pak přenesení vozby (§. 8.), dosti neúčinně, a vykrácení se lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti dle §. 11., lit. b) zákona o povolení železnic a zjevnějším krásením politickými nebo finančními.

§. 9.

Vozba po povolení zde železnicí provozována bude správou státní na účet koncesionářův.

Podmínky této vozby ustanoveny budou všeobecně smlouvou, kterou státní správa s koncesionáři učiní.

§. 10.

Správa státní udržuje sobě právo, dráhu zde povolenou po jejím dostavění a po zavedení dopravy na ni v které době koli zakoupiti za náhradu koncesionářů v hotovosti danou.

Pro ustanovení ceny nákupné vypočítou se roční ryzi výnosy podniku na tři léta, která předcházejí skutečnému nákupu, od toho odečte se ryzi výnos nejúspěšnějšího roku, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních dvou let.

Pakli by průměrný ryzi výnos takto vyhledaný nedosahoval alespoň té annuity, které za doby koncesionářské jest k půlprocentnímu zrosteňu a ke splacení nominálního kapitálu základního, od správy státní schváleného, ustanoví se tato annuita jakožto cena ryzi výnos, který se při vyměření ceny nákupné položí za základ.

Toto platí i tehdy, jestliže by dráha před uplynutím třetího roku dopravená byla zakoupena.

Náhrada bude dána dle vůle státní správy buď v důchodu, jenž rovnati se má dočasnému výnosu průměrnému respektive minimálnímu, a jenž koncesionářů po další dobu koncesie vyplácen bude v pololetních lhůtkách, prvních dne 30. června a 31. prosince každého roku.

Státní vyhrazeno jest právo, kdykoli místo důchodu jenž nedospěle zaplatiti hodnota kapitálu jeho diskontována ročně pěti se sta, procenty k úrokům počítaje.

Odhodlá-li se stát k zaplacení tohoto kapitálu, má na vůli splatiti jej buď v hotovosti nebo v státních úplatcích dlužitých. Státní úplatky dlužití buďte při tom počítány dle kursu, jaký státní úplatky dlužit stejného druhu průměrně měly v pololetí právě předcházejícím na vídeňské burse dle peněžních kurzů úředně záznamovaných.

Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu stát, vyplativ nákupní cenu, nabude bez další úplaty nezadrážděného vlastnictví a politická této povolená trati se

vězení k ní přiléhajících vězení masivních i nemasivních, zejména v to i obou dopravní, zásoby materiálů, jakož i fondy dopravní a rezervní a kapitálu zakládacích ústavů, sč pokud by se svolením správy státní buď zcela nebo částečně nebyly již spotřebovány dle účelu svého.

§ 11.

Jakž pomine koncesse a tímž dnem nabude stát kompletně nemasivního vlastnictví: pohřební koleznice provozní a veškerého masivního i nemasivního příslušenství, zejména v to obou dopravní a zásoby materiálů, jakož i dopravní a rezervní fondy a kapitálu zakládacích ústavů, sč pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly již spotřebovány dle účelu svého (§. 10).

Jakž koncesse tato pomine, též i když se koleznice zakoupí, podlé koncesionář vlastnictví svého rezervního a vlastního vřazení ústavů i aktiv za účelem ústavujících, též svléžitých stavů a budov, a vlastního jiných ústavů nebo nabytých, k jichž vystravění nebo nabytí jej správa státní zmocnila, dočkání vřazení, že nejsou příslušenstvím koleznice.

§ 12.

Správa státní má právo sjednatí si jistota, zdali stavba koleznice jakož i potřební vozy ve všech částech náležitě a důkladně vykonáno jest, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Povinní dle §. 10. státní přiléhá právo nákupu, jest koncesionář zavázán předložiti státní správě ke schválení smlouvy stavěcí a dodavat. dříve nežli je učiní.

Správa státní má též právo, aby vřazení ústavům k tomu ustanoveným nabídnula v hospodaření a obsluhě buďžem společem, který uzná za vhodný, sčže dozorčího ústavu na náklad koncesionářův vřazeného dohlédati, aby stavba proveděna byla dle projektů a smlou.

Způsobil se akciová společnost, koncesionář správce státní ustanovený má také právo, kdyžli se na vědi náhodno přitomen býti při sešití správci rady smob jinše zastupitelstva, sčže představenstva společností zastávajících, a zastaviti vřazení ústavů a opatření, která by byla proti náhodám nebo na újem obecného prospěchu.

Za ustanovení toto přiléhá, dokud jinak nebude ustanoveno, není koncesionář povinen dáti pokladu náležimé náhrady; též upřesňuje se koncesionář ústavů, zakládajících se na §. 89. všeobecného zák. koleznického, vydaného dne 18. listopadu 1881. (Z. ř. č. 1. z roku 1882.), se se týče náhrady vřazení nákladu, který by vznikl z přiléhání policejního a dozorčího, a se se týče ústavů náležimé úředních a chováni jich v dohledu společem ústavu.

§ 13.

Správa státní ustanovuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla vřazená dána, porušily se opěť smob nespělny závazky, v listině s koncesí neb

v podmínkách koncese neb v zájmech státních, aby učinila v přímě téhož opatření dle zákona a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncese dejše, koncesi za uzavřenu.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncese nikterak nejednal, a propůjčujíc koncessionáři právo, před soudy Národního zastupitelstva se o náhradu prokazatelné škody, divně více škodám, jichž se v této příčině řečtva, přiměřený rozsah, aby nad touto koncesí a nadě všem, co v ní jest ustanoveno, plně a bodlivě bděly.

Tomto na svědomí vydávám tento list, opatřený velkou pečeti Náše, ve Vídni, Našim Říšským, hlavním a sídelním městě, patnáctého dne měsíce čerencevce léta Páně tisícého osmístého sedmáctého čtrnáctého, panování Našeho krále třicátého čtrnáctého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Piso m. p.

Dunajewski m. p.

151.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 4. září 1884,

že vedlejší celnice I. třídy v Bernatcích byla zmocněna vyřizovati míneralné oleje satebních poletek 119 a) a 121 a).

C. k. vedlejší celnice I. třídy v Bernatcích byla zmocněna vyřizovati míneralné oleje satebních poletek 119 a) a 121 a).

Dunajewski m. p.

152.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 10. září 1884,

že c. k. hlavní celnice ve Zhořelci byla zmocněna vyřizovati denaturovaný slivový olej.

C. k. hlavní celnice ve Zhořelci byla zmocněna vyřizovati denaturovaný slivový olej poznamky k 72. položce saňby celni, avšak toliko v měsících letech, t. j. v čase od 1. dubna až do 30. září každého roku.

Dunajewski m. p.

156.

Výnos finančního ministeria ze dne 13. září 1884,

žní zrušuje se požadavek, aby při vývozu pílečnicku v sudech za vývozní daně věžkové kasy nákladové měly stejnou váhu ryzí.

Ustanovení §. 2., 3. III., 5. ve vykonávacím nařízení o dani z cukru šperového ze dne 28. června 1876. (Z. Ř. č. 65.) — že při vývozu tišeňského cukru, karkovského cukru, pílečnicku a krytaloického cukru za vývozní daně všechny kasy nákladové mají mít stejnou váhu ryzí — zrušuje se pro pílečnicku, jest v sudech jest zapakována, a dovoluje se, že při vývozu pílečnicku v sudech jednotlivé nákladové kasy mělyky vývozní mohou mít také nestejnou váhu ryzí.

Váha hrubá a váha třpy, respektive váha ryzí však při takovýchto měřitelích vývozných vyšetřena buď úřadem vyřizovacím pro každý jednotlivý nákladový kus (sud) zvlášť.

Dunaújewski m. p.

157.

Nařízení obchodního ministeria ze dne 14. září 1884,

žní v rakousko-uherském poštovním úřadě se kompenzování listky poštovního prostřed.

Mezi úřady ad., které při vzájemném dopisování součástí si mohou bez poštovního své korespondence dle zákona ze dne 2. října 1865. (Z. Ř. č. 108.) s bezplatnou údržbou c. k. pošty, uplatněno býti málo korespondenčních listků poštovního prostřed se těchto pomínek:

1. Za korespondenční listky poštovního prostřed užívati se smí pouze bílankové papírsko poštovním na bílém papíru vytištěných; jednoduché listky k tomuto účelu obdržeti lze a všech c. k. poštovních úřadů 25 kusů za 4 kr. a listky dvojitě (listky pro odesílání i odpověď nebo listky odpovědné) 35 kusů za 8 kr.

2. Na adresní straně listky napsána buďto data slovním tam vytištěným odpovídající; tato strana má zvlášť obsahovati: jméno a počet podnikajícího úřadu, adresu a místo, kam listek má být odeslán, konečně důvod, proč pošty bezplatně se užívá, a to způsobem, jest nařízen jest pro listy poštovního prostřed.

3. Rub korespondenčních listků ustanoven jest pro správy, které mohou býti rukou napsány nebo vytištěny anebo tím i oním způsobem provedeny.

4. O podávání a dodávání, pak o rekomandovalní korespondenčních listků poštovního prostřed platí předpisy o úředních dopisech vůbec dané. Razítko poštovní buď vytištěno způsobem pro obyčejné listky korespondenční užívají.

5. Užívá se korespondenčních listků poštovního prostřed ke správám, které nejsou prasty poštovního, buďto takové listky při podání odloženy, a jest-li by tato okolnost shledána byla teprve na dalším úřadě rozhodovacím nebo na

špatně dedarováno, a učiněna dřeva buďte zpět maliny poštovskému úřadu podávána, aby je podatelé vrátil.

6. Č. k. poštovní občanové odbírají mají jednodušší korespondenční listky poštovního prostřed v balíčkách po 250 kuscích, a dvojitě listky v balíčkách po 250 kuscích, anebo také po menších částkách, které však 25 barev slozku musí býti dělitelnými, za podmínek předepsaných o odbírání jejich cenných tiskopisů poštovských.

7. Tyto listky vydávati se budou v textu německém a v textu dvojjazyčném.

Piso m. p.

158.

Nariadení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 16. září 1884,

jak dleše platí příkazní listiny pro některá zboží, která v pohraničním obvodu jsou podrobena kontrole.

Pro následující zboží, která nariadením finančního a obchodního ministeria ze dne 9. července 1882. (Z. K. S. 102.) v pohraničním obvodu celního území (kromě zemské hranice naproti Dali) respektive v pohraničním obvodu bukovicinském prohlášena byla za věci kontrole podrobené, platnost příkazních listin vyměřuje se, a to:

pro kardamony, badian a safraň na jeden rok;

pro hrošny vinné, korinty sušené a brozinky na šest měsíců.

Dunajewski m. p.

Piso m. p.

159.

Nariadení, vydané obchodním ministeriem ve shodě s ministeriem vnitra dne 16. září 1884,

o právech obchodnických cestujících (pocestujících agentů obchodnických).

Pozbavěti nížeř uvedené nesporně rozhodovali, vykonávající předpisy §§. 9. a 10. ministerského nariadení, daného dne 3. listopadu 1852. (Z. K. S. 230.) o právech, která mají obchodnicki cestující (pocestní agentů obchodnicki), poukazuje se proto k tomu, že následující předpisy dočasného nariadení dosud platí jak pro tuzemské tak i pro cizozemské obchodnické cestující:

§. 7.

„Povolena k agentství nabývá agent práva, vcházení v jednání s kupci, továrníky a živnostníky v příslušné věci, které se obchodního obchodu týkají,

překládá jim k tomu konci vzory sborů k nahlédnutí a oznamovává jim ceny sborů množitelů svých, přijímají od nich záruky a sborů takových a přepisovávají záruky takové na své korespondenty, jakož i kupování věcí k roze jich.

Sborů objednaté obdrželí záručkám, namáhají k živnosti agentství.²

§. 10.

Agent nemá se jinými dávatí zastupovat, sborů má jednat své osobně obstarávati, a není mu povoleno, kromě věcí jiné sborů a sebou voziti, sklady sborů nebo magaziny míti, jakýkoli prodej sborů provozovati a v jednatel agentství a osobami volanými, které namáhají k obchodníctvu nebo továrničtvu.³

Při této příležitosti psakují se k poriznosti obchodnických cestujících, také při sobě míti svůj listek živnostanský.

Taaffe m. p.

Pino m. p.

100.

Nářízení, dané ministeriem práv dne 23. září 1884,

aby štádrová počta stromi sobě vložil v Řádu.

Okresní soud v Bionzi, jedn sřiceu byl nařizován ministeria práv se dne 30. ledna 1884. (Z. Ř. 2. 19.), počta štádrová 1. ledna 1885.

Prasch m. p.

101.

Výnos finančního ministeria ze dne 20. září 1884,

aby dypil se ustanovení předpisu častého s tom, jak stívati se má počítadla od V. Priska.

Dodatkom k výnosu finančního ministeria se dne 1. července 1884. (Z. Ř. 8. 113.) a se častičkou změnou jeho nalizuje se ve shodě s král. uherským ministeriem finančním:

1. Krovýj teploměr maximální, jedn v popise počítadla od V. Priska jest uveden pod čis. 8. lit. d) a do měřičky pro tlakoměru vzroben, bude nahrazen obyčejným sklenčným maximálním teploměrem rtuťovým dle Celsia s krovým výměškem; teploměr tento umísti se na pravé straně skříně přístrojové.

Tento maximální teploměr, dříve nežli vloží se do skříně přístrojové, buditi vyhovámá tím způsobem, že ponoří se voduřová do vařící se vody, očíkud po 2 minutách se pryč vezme a ve voduřová poloze nechá se ochladiti.

Teploměr musí při tom ukazovati 95 at 100° Celsiových a uzndi po 3 minuty měniti též tento.

Na to rtuťový sloupec uvede se několika kyvy do své polsky nejdálší a počta se opakuje.

Místo toplocoměru, jež se stal se nepotřebným, státní kontrola vyřídí mále vložím zkoušený toplocoměr plembovaný.

Jestliže počítadlo z jakéhokoli důvodu není více pod střešením úředním, finanční státnice, jež se státnice jest vyřídí kontrola v lihovaru, má zejména plemba od oejchovacího úřadu na maximální toplocoměr časem a uchovávat ji svědět.

2. Jestliže by překapovací přístroj postavený v lihovaru, jež platí daň z výrobku, přebíhá průměrně více než 10 litrů láh za minuta, podnikatel lihovarský opatřit má pro takovýto přístroj překapovací dvě počítadla, která oejchována jsou pro přítokovou rychlost od 1 až do 15 litrů za minuta, a než počítadlo, které oejchováno jest pro přítokovou rychlost více než 15 litrů za minuta.

Užívá-li se dvou počítadel při jednom přístroji překapovacím nebo při jeho chladišti, počítadla buďte tak spojena s chladištem, aby láh z chladiště tekoucí rozdělována byl do obou počítadel ve vztáhné skříně, kterouto skříně bylo dovoleno střídit vykonávacím nařízením k zákona o daní z lihu (Z. K. č. 114. z r. 1884.).

Při postavení a spojení obou počítadel s chladištem, buďte vztáhné přihlídáno k tomu, aby odtok lihu ze vztáhné skříně do obou počítadel byl stejnoměrným, na kterouto okolnost finanční státnice dávají pozor při prohlídkách, které v lihovarech konají, ježek i při střešením mášťovním.

Dunajewski m. p.

102.

Vyhláška finančního ministerstva ze dne 28. září 1884,

že státnice byly vedlejší celnice II. třídy v Katschinských (slučné do Plati) a ve Přivaru.

Dnem 1. října 1884. státnice buďte ve Slezsku v Katschinských (slučné do Plati) a ve Přivaru vedlejší celnice II. třídy.

Týž dnem oddělení státnice finanční v Katschinských přestane úřadovati jako státnice celnicí.

Dunajewski m. p.

1. Skříň zevnitřní.

Zevnitřní skříň *A* (obr. 1., 2., 3., 4. a 5.) skládá v neprohybných postranních a krajních částech, které právě spojeny jsou s dírkovanou deskou spodní a lišče tělesa.

Více skříň přiléhá přesně dvojitou drážkou krajů k tělesu skříň a pokrývá svou část nádržku pro lihoměr.

Napřed uzavřena jest část silným sklem, jímž pozorováni lze nádržku pro lihoměr a kontrolní zařízení pod 8. 4. lit. c) popsané, kdyby hlavní měřák měl se nastavit (kotouče signalát).

Více ke skříni se zavře pomocí dvou tyčí *a* a *a*, (obr. 1.), které pro údržbu jsou zařazeny, nad víkem se sřkají a podobu písmena *u* mají.

Dírkováná deska spodní má na každém ze 4. rohů provrtané otvory *a*, (obr. 1., 2., 3., 4. a 5.), do nichž dají se šrouby, kterými připevní se skříň k desce spodní.

2. Nádržka pro lihoměr.

Nádržka pro lihoměr *B* (obr. 1., 3., 14.) jest zhotovena z britanské a skládá se ze dvou oddílů, z nichž jedno *b*, *b* (obr. 14.) zprostředkuje vstup lihu do počítadla a druhé *b*, (obr. 14.) oděk jeho do měřáku měřička.

Nádržka pro lihoměr svou horní stranou zadní a dvěma částmi odpovídací připravena jest k zadní stěně skříňové a zepředu stojí na přímce vzhůru jedné kolosovitě roze *b*, (obr. 3., 5. a 14.).

Liš tělo se spojující roze *b* (obr. 2., 4., 5. a 14.) přímce do oddílů *b*, *b* (obr. 14.), odně pak do roze *b*, na ně nádržka pro lihoměr jest postavena (obr. 14.), a nádržkem do oddílů *b*, (obr. 14.), odkud skrze vložení síle tělo do kolosovitě roze *b*, (obr. 3., 5. a 14.) a odně do hlavního měřáku měřička.

Přední díl nádržky pro lihoměr dá se odejmouti a chová v sobě vedení signálního kotouče pod čís. 4. lit. c) dšlešče.

Sílnou dvojitou stěnou *b*, (obr. 2., 4., 5. a 14.), která v zadní stěně nádržky pro lihoměr jest zařazena, unikati mohou páry a plyny.

3. Hlavní měřák měřič s přístrojem měřicím.

Hlavní měřák měřič *C* (obr. 3., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13. a 15.), rovněž z britanské zhotovený, rozdělen jest přímě stěnou na dvě polovice, z nichž každá obsahuje dva stejné velké korečky; celý měřák měřič skládá se proto ze čtyř shodných koreček I., II., III., IV. (obr. 6., 7., 10., 11.).

Do každého z těchto korečků vejde se 5 litrů, tak že při jednom otočení se měřáku protече jin 20 litrů.

V postranní stěně měřáku měřiča vyvrtány jsou malé díčky *c* (obr. 6., 7., 10. a 11.), aby vadach a plyny mohly unikati.

Liš tělo do stěny měřáku roze (kolos) *b*, (obr. 3. a 5.), na ně nádržka pro lihoměr stojí a její vodorovná část jest upevněna na přední a zadní stěně skříň přístrojové; a měřáku pak vyvěká čtyřmi otvory na obvodě jeho *c*, (obr. 6., 7., 8., 10., 11., 12., 15.).

Hřídel hlavněho měřáku měřiče, a litiny skotepové skotepový, spojené jest na postarání sčítá měřáku měřiče dvěma křídlovými spojnicí s osou a stáčí se v křídlech skotepových, a nichž jedné spojuje na vedoucího díla kalibrovité rovny přístrojové δ (obr. 3. a 5.) a druhé na sčítá korytka vylučovací.

Nad tímto druhým měřáku jest slábníka k jeho mazání, která pokryta jest ochranným povrchem, jak se již se dá.

Levý konec hřídele spojen jest pomocí vidlicovité vazby a hřídelem sčítá měřáku přístroje D (obr. 3.), jak po levé straně sčítá přístrojové leží.

Hlavní měřáku měřiči točí se směrem proti směru sčítá přístrojové; sčítá měřáku pak namazuje, aby natočil se směrem opačným.

Přístroj sčítací má 5 sčítá měřáku pokrytých v rámci kovovém, jak z vzhledu jest vidět.

Poslední každé vyprázdňací měřáku čísl 5 litrů a každé vyprázdňací o sobě se ukáže, proto přístroj sčítá měřáku čísel vždy o pět jednotek, a nichž každé značí jeden litr, až do 999.999.

Číslo 1,000.000 přímě po 999.999 následující označeno jest 6 nulami (990.000).

Korešky měřáku vyprázdňují se do vylučovací korytka B (obr. 3., 5. a 15.) a britanický skotepový, a sčítá točí se lit trubkou d do nádoby F (obr. 5. a 18.) a odtud teprve vylučovena rozcena e (obr. 1., 2., 3., 4., 5.) se přístroje.

Konstrukci a působení měřáku měřiče známé lze a příslušných výkresů (obr. 6., 7., 10., 11.), na nichž obě polovice měřáku jsou zobrazeny.

Lit vstupní točí do šroubové sčítá měřáku měřiče rozcena δ (obr. 3. a 5.) a odtud do korešky I. jedné polovice měřáku. Jakmile tento jest naplněn, točí se lit do korešky II. druhé polovice měřáku, tím měřáku se natočí a koreška právě naplněná se vyprázdní.

Touž směrem vyprázdňují se korešky III. a IV.

4. Přístroje pro kontrolu, když by hlavní měřáku měřiči se zastavil

a) Záložní měřáku s přístrojem sčítacím.

Zastavil-li by se hlavní měřáku měřiči pro nějakou překážku, spodní čísl jeho naplní se poměrně libou, jak korešně pravým křídlem měřáku vstře do slábní i (obr. 15.) a tímto slábním do záložního měřáku měřiče G (obr. 3.).

Tento měřáku měřiči, rovněž s britanický skotepový, jest na pravé straně přístrojové sčítá a spojuje v levo na kalibrovité troubě δ (obr. 3. a 5.) a v pravo na korytka vylučovací E_1 (obr. 4.). Lediska hřídele jeho jsou skotepová a sčítá se opatřena slábníčkou k mazání jeho a povrchem ochranným.

Záložní měřáku měřiči má stejnou velikost, konstrukci a působení jako hlavní měřáku měřiči však točí se směrem opačným.

Pravý konec jeho hřídele spojen jest pomocí vidlicovité vazby a osou sčítá měřáku přístroje D, (obr. 1., 2. a 3.), jak sčítá jest po pravé straně sčítá.

Přístroj tento má rovněž touž konstrukci jako sčítá přístroj hlavněho měřáku měřiče.

Ze záložního měřáku měřiče točí se lit do vylučovací korytka E_1 (obr. 4.) a odtud rozcena d_1 (obr. 4.) do předložené nádoby F (obr. 3., 4., 5.), odtud vstře pak vylučovena rozcena e (obr. 1., 2., 3., 4., 5.) a počítá.

b) Znamení zvonek.

Na levé straně nádobního mlýnku měřičho jsou upraveny 4 zdvihací kuličky f (obr. 3. a 7.), které působí na bílý páku X_1 (obr. 4. a 5.) zvoničky K (obr. 4. a 5.), následkem čehož zvonek K_1 (obr. 4. a 5.) zazvoní.

Abý znamení zvonek dšně lépe bylo slyšeti, vyvršeno jest ve přístrojové skříně a g (obr. 1.) několik dírek.

Abý těmito vyvrtaňmi dírkami nemohlo se působiti na měřitel mlýnky, přidělen jest na vnějšné straně skříně přístrojové ochranný plech do vnitřné dutiny zvonekové skříně.

c) Kotouč signální.

Zastaví-li se hlavní mlýnek měřič, oznámí se to nejen znamením zvoneku stčtelně slyšitelným, nžbrž i kotoučem signálním P (obr. 1., 3. a 15.).

K tomu konci jest na šlábkem t (obr. 15.) zřizena skřínka, která otvorem m (obr. 15.) spojena jest s tímto šlábkem, v této skřínce nachází se plávek opatřený dšně dutou koulí f (obr. 15.), nžbrž líhna a červenou deskou (šestou signální P obr. 1., 3., 15.).

Jakmile hlavní mlýnek měřič se zastaví a následkem toho líh do šlátku t vstoupí, naplní se líhem i skřínka, plávek s deskou signální vystoupí a stčtelně tak dšče v témž stavu, dokud skřínka naplněna jest tekutinou.

Abý skřínka mohla býti vyprázdněna, přiděna jest ku pošině dšče.

3. Zvláštní zřizně skříně.

a) Ochrana vřtakového otvoru ve skříně přístrojové.

Abý se mohlo zřetiti, zřadi neštinkuje se zvonek otvorem vřtakovým skříně přístrojové na chod mlýnku měřičho, jest vč tak zřizena, že líh nastčt přimo s korčtek vylavačů E a E_1 (obr. 3.) do rourny vřtakové, nžbrž rournami d a d_1 , do předložené nádoby F (obr. 3. a 18.) a z ní teprve do rourny vřtakové.

Jestliže by někdo pokouš se o navrtání skrze otvor vřtakový, abý působiti mohl na chod mlýnku, musil by provrtatštně této předložené nádoby, případně také štny korčtky vylavačho, nežž by líh štněho otvoru takto povrtalštni a dirkovanštni dšně skříně odškal na spodní desku a odšal pryč přes podstavcovou desku.

Jestliže by líh rourny vřtakovou odškatštni nemohl, vřtče s předložené nádoby F (obr. 3. a 18.) a odšče rovnžž přes skříněvo dšno po podstavci dolš.

b) Ochrana proti nadřčení líhu ve skříně přístrojové.

Abý mohlo býti zřetěno, zda někdo nepokouš se zameziti vřtek nadřčného líhu se samš skříně přístrojové a tak porušiti chod měřičho mlýnku hlavněho neb nádobního nebo mlýnkš obou, připevňena jest mezi oběma mlýnky na zevnějšné štně korčtky při hlavním mlýnku měřičem E dvojitš nádoba p (obr. 3. a 15.), ješ vyvadš se dá a g odděleni má, z nichž hořejš b naplněno jest líhem a doljšš n (obr. 3.) opatřeno jest postranním otvorem vřtakovým.

Toto odděleni naplní se líhem, zšdne-li se líh v počítadle.

g) Maximálny teplomer a kuličky pri rôznych stupňoch tepla tající.

Aby mohli so zmyslom, zda zohriaty líh (sta. 5. lit. 5) do spodného oddelenia nádoby p ruzký alebo líh nalitý do horšieho oddelenia š. nebyl vypatením odstránen, na pť. sa vzdušnou parou vytvorená byla teplota, vložen jest maximálny teplomer Réaumurův α , (obr. 1. a 16.) do uzavretého pozdru na přední straně sklené přístroje; teplomer tento lze snadně vydati, když souvrou se spojky, které svírají teplomer u kuličky stáčené.

Kromě maximálního teploměru položena jest v této pozici trubka skleněná σ (obr. 1. a 16.), obsahující pět kuliček, a to červenou, bílou, zelenou, černou a bílou. Kuličky tyto tají při různých stupních tepla, totiž červená asi při $40^{\circ} R$, bílá asi při $50^{\circ} R$, zelená asi při $60^{\circ} R$, černá asi při $70^{\circ} R$ a bílá asi při $80^{\circ} R$.

Při jakém stupni tepla každá z těchto kuliček taje, udáno jest na dotčené skleněné trubce.

Zvýšení teploty v počítadle vyznačí se proto maximálním teploměrem a kromě toho rozsvícením přístrojových kuliček; pokud libovolnou teplotou odpařiti vyznačí se tím, že současně vypaří se líh, jenž nalit byl do horšieho oddelenia š. vloženě nádoby p (š. 5., lit. 6).

d) Přístroj pro kontrolu, když by náložní mlýnek měřící se nastavil.

Zastavil-li by se pro nějakou překážku nejen hlavní mlýnek měřící nýbrž i náložní mlýnek měřící, schůzka r (obr. 3. a 15.), na zevnitřní straně korýtky výhledového S , (obr. 3. a 15.) mezi oběma mlýnkův přizna, naplní se pomocí malé kalenové roury líhem ze náložního mlýnku měřícího protékajícím; líh tento bude tak dlouho ve vřbí dřevěti plávek s (obr. 3. a 15.) v této nádobě se nalézá, dokud dotčená nádoba se nezvypřizní.

Opačí tohoto plávka viděti jest jen uvnitř počítadla, a to teprve potom, když plávek jest vyrudena.

e) Závěry.

Aby sktá počítadla účinně byla zartena, počítá jest takto zartiti ji dvěma systémy a a α , jak již nálož pod lit. A, š. 1. byla uvedeno.

Zatroubování přístroje u roury pístkové a zatroubování spojky dřevěné u roury výhledové obsahuje jest již siskovými poklepena, případně svrchní roura, která kryje troubu spojující počítadla s přístrojem překapovacím.

B. Předpis

Jak užívati se má počítadla od A. M. Beschornera ve Vídni v lihovaru,
jenž platí daň z výrobku.

I. Počítadlo dle popisu A zříceno, jestliže v lihovaru pro vyměřování daně z výrobku postaveno býti má, musí od některého c. k. sejmoutského úřadu ve Vídni, v Brně, v Praze a ve Lvově k tomuto účelu býti approbováno a vysvětlěním approbování a známkou úřadu sejmoutského opatřeno.

Kromě toho měřry, které úřad sejmoutský dal na světlo, jímž skřň počítadla jest naměřena, mají býti ve stavu neporušeném.

Také další užívání počítadla od A. M. Beschornera ve Vídni pro vyměřování daně z výrobku již postaveného a approbovaného závisí na tom, aby kromě času, kdy při něm konala se úřední vyšetřování, stále bylo pod měřením úřadu důchodkovského.

II. Počítadlo pro vyměřování daně z výrobku postaveno buď v lihovaru pod úředním dozorem dvou finančních zřícených a za přítomnosti lihovarsníka nebo jeho zástupce.

Dříve nežli se postaví, finanční zřícenci vyšetřiti mají, zdali splátny byly podmínky v odst. I. vyřčené.

Neod-li v tomto směru žádné závady, zřícenci finanční obstará závěry sejmoutského úřadu, otevřiti mají počítadlo a odstraněním ochranné úpravy na přítomnou dopravu ve vnitřních částech počítadla učiněnou, mají prozkoumati, zdali žádné vnitřní část počítadla za dopravy nebyla porouchána.

Zvláště at mlýnky otáčejí měřry v popise uvedenéjší a at oblédají, zda ležce pohyblivými jsou.

Maximální teploměř buďti opatřen vyndám a tím způsobem skoušce podroben, že vloží se vodováň do valíků se vody, odkud po dvou minutách se prýč vezme a v poloze vodováň vychládnouti se nechá.

Teploměř tento ukazovati má při teplotě 76 až 84° Réaumurových a údaj tento nezmí po tři minuty měniti.

Na to oslověný výrobek uvede se několikrá kyvy do své polohy nejvyšší a pokus se opakuje.

Jestliže počítadlo z jakéhokoli důvodu není více pod měřením úředním, finanční zřícenec, jenžk svěřena jest vyřti kontrola v lihovaru, má sejmouti plátno od sejmoutského úřadu na maximální teploměř danou a uschovati ji zvláště. Neobjev-li se při skoušce maximálního teploměru svrchu uvedené žádné závady, vložten buď teploměř opřtiš, a to v poloze vodováň a ručičkou kulíčkou na levo.

Na to tři olejníky nad hřídlovými ležičky obou mlýnků naplní se čistým olejem dřevěným, jež lihovar opatřiti jest povinen, na ně položí se posada ochranná, srovná díl vložené měřky p, kterou zřícenec má sednouti líhu ve skřň počítadla, naplní se líhem, skřň počítadla ihned se zavře a dá se pod úřední měření.

III. Pořítadlo smí jen tenkrát být postaveno, když při prozkoumání vzhledem k uvedeným věcem neobjeví se žádné závady.

Při postavení však setřeno buď přímě předpisů obsažených v §. 61., III, č. 2. zákona o dani z líhu ze dne 19. května 1934. a ve vykonávacím nařízení k tomuto zákonu daném.

Spodní deska, která spojuje pořítadlo s podstavcem a oběi vřodňajm, buď se ležela litého a její dno má být s kotvou. Když tato deska se nadehává, bleděno buď k tomu, aby do předu přišla hřízda na ní jsoucí, která znáti přední stranu, t. j. onu stranu pořítadla, kde leží vřava vřtoková.

Na připejntém výkresu (obr. 1.) viditi jest deska podstavcovou i jak upravena jest v postavení.

Pořítadlo na podstavcovou desku postavené buď k ní přišroubováváno. — Za tou příčinou na každém ze čtyř rohů této desky mají být čtyřhrannými závitky upravené, které svrchně se s šrouby, které jsou ve dně skříně pořítadla a do nichž dávají se šrouby upravné.

Tyto šrouby buďto první přitahují a bojezními pruhy na jednom konci klavičkov a na druhém díkem upravnými chráněny, aby jich nikdo nepovolněj nemohl uvolniti, což stane se tím, že vbyl skřez dvě provrtané hlavy šroubové stěží se takový prut a na konec díkem upravný položí se třídenní závla.

IV. Pořítadlo spojí se s chladičem přístroje přehapovacího tím způsobem, že spojovací vřava (§. 61., č. 7. zákona o dani z líhu) přitahou spojovací k pořítadla příslušnou spojí se s jedné strany s líhantrovou závlačkou, s druhé strany druhou přitahou spojí se s chladičem pomocí šroubů, jichž klavičky na příčinou zaslouží jsou provrtány.

Vřava spojovací pokryta buď vrchní vřavou, o něž mluví se v §. 61., III, č. 7. zákona o dani z líhu a v §. 16. vykonávacího nařízení k zákonu tomu vydáno.

Vřava vřtoková, kterou má s pořítadla šle se voda, spojí se s pořítadlem šroubovou spojkou k němu příslušnou.

V. Zinkový přiklop v §. 61., III, č. 1. zákona o dani z líhu předepsaný, jest má být zavěšen zcela hladkým a bez závla, zavěšen však bílou barvou objeovou natřen, skládá se s pořítadla od A. M. Boschmerra :

1. s líhu a
2. s vřky, kterým lub na hoře jest uzavřen.

od 1. Lub skládá se ze dvou dílů, a nichž první kryje přední stranu a obě postranní stěny skříně pořítadlové, druhý zadní stranu skříně pořítadlové.

Zadní díl jest po obou stranách upraven drážkou, která objímá obě příslušné postranní stěny předního díla.

Jak na zadním díle, tak i na obou postranních stěných lubu jsou do vnitř připevněna závla k nastavení prutu kovového, čímž spojí se oba díly lubu.

Přední díl lubu musí máti výtes, aby bylo lze zavěsti šleje maximálního teplocitru a ponecovati tavícího kalíšky, pak má být také výtes pro vřtokovou vřavu s pořítadla.

Výřez dříve dotčený opatřen buď dvířkami k přiložení závěry střední zátěží nastavenými a šifr druhého výřezu, která není vyplněna rezou vřetkovou, nechtě dá se uzavřítí ochranným plochem k přiložení střední závěry nastaveným.

Na tomto ochranném plochu udělána jsou proto dvě díra, které srovnávají se s díry na poklopu sínkovém. Tímto dvěma páry dírek prostřeň se kovový prut k přiložení závěry střední upravený.

Dále na předním dílu lubu a to tam, kde zvonítka jsou uložena, nachází se zamříkovaný otvor, aby znamenat zvoněním lépe bylo slyšeti.

Na obou postranních stěních předního dílu lubu mají být výřezy, aby údaje obou státiacích přístrojů bylo lze přečísti; kraje těchto výřezů buďte rovněž zahrnuty a přiléhajíce první k montážním deskám obou státiacích přístrojů; výřezy tyto buďte jen tak velké, co třeba jest, aby šifry mohly být přečteny.

Výřez pro státiací přístroj měřícího mlýnku záložního opatřen buď dvířkami k přiložení závěry střední upravenými.

Spodní kraje sínkového přiklopu přiléhají k podstavcové desce, a aby první s ní spojeny být mohly, mají na obou postranních stěních provrtané výběžky, s nimiž shodují se rovněž provrtané výběžky na desce podstavcové.

K tomu přijdou ještě dva zvonítka k přiložení závěry střední uložena, která prostřeň se skrze díry ve výběžcích.

ad 2. Víko přiklopu sínkového má tři kuličky, která dle tvaru s nádržíkou pro liboměr se shoduje, a má výřez k pozorování liboměru a kotevce signálního, pak otvor ochranným plochem pokrytý nad provrtanou částí nádržíky pro liboměr, a objímami má oba díly lubu jako víko krabice.

Švestka dotčený výřez ve víku opatřen jest zamříkovanými dvířkami na ochranu sklenotě desky před nádržíkou pro liboměr.

Hořejší čtyři rohy lubu i čtyři rohy víka opatřeny jsou mají shodnými díry k přiložení závěry střední upravenými.

VI. Jakmile počítadlo způsobem v předcházejících odstavcích dotčeným bylo postaveno, zasmámená se, co státiací přístroj hlavněho a záložního mlýnku měřícího jakož i co maximální teploměr ukazuje, na sínkový přiklop vleď se střední závěra a sepře se o tom protokol, jež podnikatel libovazný nebo jeho nástupce spolupodepsati má.

VII. Aby vyšetřeno bylo, co páleného počítadlem protéklo, postupuje se takto:

1. Nejříve bedlivě se ohledá, zda střední závěry na překapovaném přístroji, na chladitě, na vřetech rovně rezou, která spojuje chladitě s počítadlem, pak na sínkovém přiklopu počítadla atd. jsou separačními a zda těď jejich není zmačeno.

Každá závada, která se shledá, buď středně zjištěna.

2. Na to prohlédnut buď bedlivě podstavce a prostora kolem něho, zda není tam stop lubu přes podstavce doň steklého.

Jestliže by cos takového shledáno bylo, buď středně to zjištěno, přiberou střední osoby ku pomoci.

3. Po tom přístroj překapovací zastaví se na kničky č. 3, do rejstříka lihovareckého zapíše se, co sítací přístroj hlavních měřků měřička ukazuje, a sejme se přiklop sítkový a počítadla i srovná rouru a roury spojovací. Vnitřní měry přiklopu sítkového, jakož i zevnitřní měry sítinné počítadlové a spojení její s počítavcem, pak vnitřní části roury srovná a zevnitřní části roury spojovací rovněž bedlivě se ohledají a vadý, jsou-li zde jako, zjistí se ihned.

Co sítací přístroj měřička měřků měřička a maximální teploměr ukazuje, rovněž ihned se zjistí a srovná se sčíslem v rejstříku podle účinkům. Tehle se ohledá, zda sčíslo knička ve skleněném rouru vede teploměru maximálního není rostavena, nebo zda skrze sklo nádrčky pro lihovár než vidět signální kotouč, jest oznámuje, že hlavní měřků měřič se zastavil.

Shledala-li by se v tomto směru nějaká závada, sepíše se s tím nále.

Te platí sčíslo teploty, jestliže sítací přístroj měřička měřků měřička jinak ukazuje, nežli jak posledně bylo zapísáno.

4. Nyní přiklop se srovná rouru na rouru spojovací, a jde-li pozna o kontrolu obyčejnou, dá se opět kab i více přiklopu sítkového kolem sčíslo počítadla, a závěra ihned vstří se na srovná rouru a na sítkový přiklop, jakož i na druhá jeho.

5. Obyčejná kontrola končí se ihned výkonem v předložení odstavci došlým.

Při obyčejné kontrole přiklop sítkový a rouru srovná sebou pozoruhány být, jestliže poměry lihovaru a jiné okolnosti nedávají příčiny k zvrátání ohledání.

6. Veškerý výsledek obyčejné kontroly sepíše se do rejstříka lihovareckého.

7. Při vyší kontrole předavcovna se nejprve výkony v odst. 1. včetně 3. srovná.

Při dalším hlazen sejme se více se sčíslo počítadla, jest ve směru vnitřní přístupu jest nějaká kontrola vyší, a ohledají se vnitřní části počítadla, sčíslo měřička zjistí, zda hlavní a měřička měřků měřič se zastavil, jakož i ochrana měřička, by li v počítadlové sčíslo nebyl seřazen.

Jestliže mezi tím, co sítací přístroj měřička měřků měřička ukazuje, a posledním sčíslem jest nějaká, nebo je-li vidět signální kotouč skrze sklo nádrčky pro lihovár, a nebyl-li od revize bezprostředně předložena lihovarem oznámen poruch hlavních měřků měřička, nebo nebyla-li výška pro účinkem, nebo jde-li v útahu měřička přístroje sčíslo, je poruch vnitřní oznámen nebyl, nebo je-li spojení oddělení vidět nádrčky p zaplavené lihovitou tekutinou, nebo zmizel-li lih do kotoučného oddělení této nádrčky nalitý a je-li maximální teploměr značně zvráten, jakož i rostavena-li jedna nebo více kniček v rouru a, sčíslo jest závada důležitá. Po seřazení náleza vypracováno jest úplně spojení oddělení vidět nádrčky p, srovná pak oddělení naplněno jest znova lihov.

Tehle jest vyšetřeno, zda přiklop s oznámuje, že měřička měřků měřič se zastavil.

Jesu-li skřítky, ve kterých pohybují se plácky oznamující, že hlavní a záložní měřák měřící se zastavil, naplněny palivou, buďte úplně vyprázdněny zásobkou k počítadlu předávacímu.

Osový váleček maximálního teplotoměru, je-li toho třeba, uveden buď kývním do své nejnižší polohy.

Místo teplotoměru, který stal se nepoužitelným, užívající kontroly vyšší vložiti může skouskový teplotměr plombovaný. Je-li některá kulička rozstavena, skousková roučka s kuličkami buďte vyřazena a pod úřední závěrem dána.

Zřízení kontroly vyšší vložiti může také novou skouskovou a plombovanou roučku skouskovou s teplotními kuličkami.

Vnitřní části počítadla obléčány buďte jen potud, dokud se to může státi, než se oddělí nebo vyndají.

Naleznou-li se nějaké vady, zjistí se úředně, a jsou-li příčinou, že počítadlo správně neukazuje, vyřadí se počítadlo a dalšího užívání k vyměřování daně z výrobku.

Bylo-li by s tím v nádrže librového množství, odstraní to finanční úřadové sám a olejníky umístěné nad hřídlovými lžky obu měřících měřáků doložou se vhodným okrajem, její opatření má podnikatel libovarský.

Když takto dokončí jest úkol vyšší kontroly při počítadle, vše skřítné počítadlové, přiklop stínkový a dvířka tohoto přiklopu dají se opět pod závěrem úřadu.

8. Celý výsledek kontroly vyšší zapíše buď také do rejstříka libovarského.

VIII. Nejméně jednou v roční době pracoval dva úřadníci finanční, totiž úřadové kontroly vyšší a okresní správce kontrolní mají kontrolovati, zda počítadlo v libovaru množství správně ukazuje, a to tím způsobem, že odměří lib a počítadlo odčítájeví a odměřené množství srovnají s množstvím, které počítadlem bylo oznámeno.

Po tomto výkonu kontrolním učiní se skouska, zdali přístroje, které mají oznámiti respektive na jisto postavili poruch hlavněho jakož i záložního měřáku měřícího, jsou ještě účinnými, zdali tedy, když hlavní měřící měřák na přítčném libu se zastaví, záložní měřák měřící a svonítka v pohyb přijde, plávek s kroužkem signálním vystoupne, a zdali, když záložní měřák měřící se zastaví, přítčným úřadům zjišťovací jsou účinnými.

Samé sebou se rozumí, že po vykonané skousce opět vyprázdní se skřítky, v nichž složena dva plácky se nalézají.

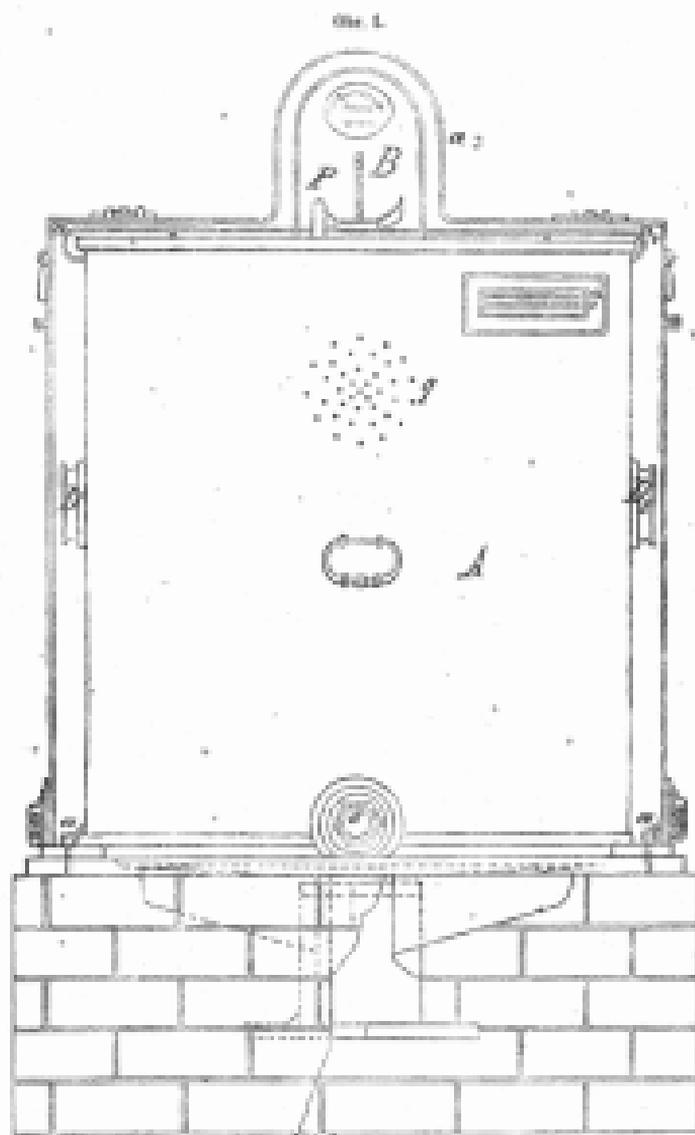
Zadrží-li se hlavní měřák měřící v pohybu svém, nepatrné množství libu, které při této skousce přecháze počítadlem, odměří se dle toho, co stítní přístroj záložního měřáku měřícího ukazuje, a zdrží-li se i tento, odhadne se pouze a zapíše se do rejstříka libovarského a při následném zúčtování daně z libu připočte se k množství libu, jež ukazuje počítadlo.

IX. Jestliže by překapovací přístroj postavený v libovaru, jenž platí daně z výrobku, přecházel průměrně více než 10 litrů libu za minutu, podnikatel libo-

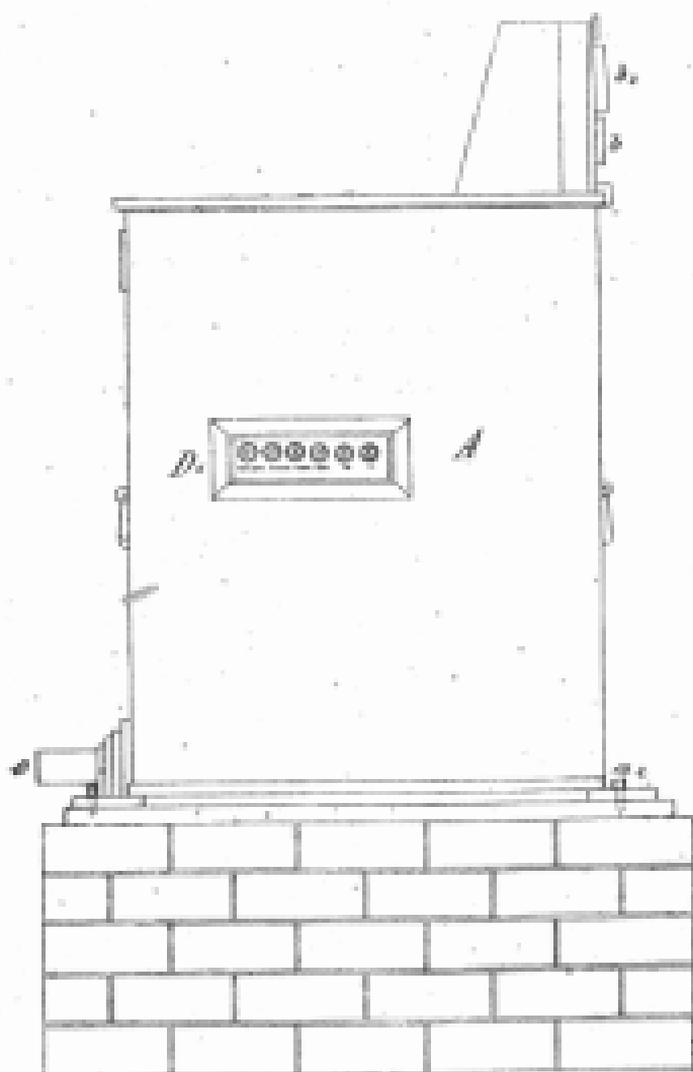
vazný opatření má pro takový přístroj překopovací dvě počítadla, která zejména jsou pro přitokovou rychlost od 1 až do 15 litrů za minutu, aneb počítadla, která zejména jsou pro přitokovou rychlost více než 15 litrů za minutu.

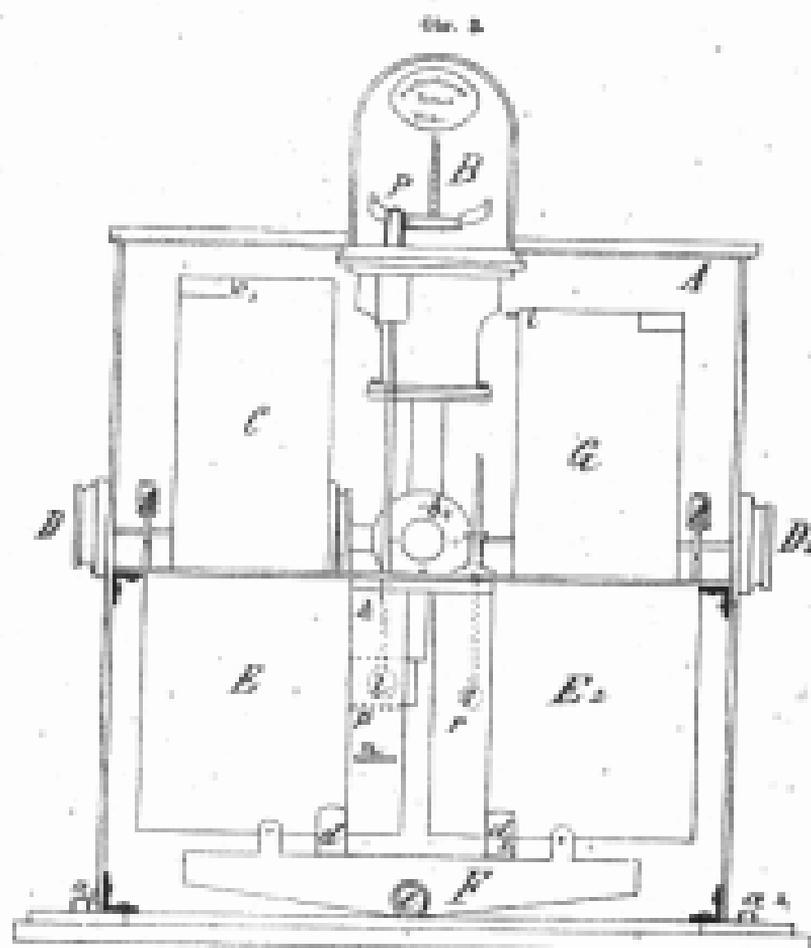
Užívá-li se dvou počítadel při jednom přístroji překopovacím nebo při jeho chladiči, počítadla budou tak spojena s chladičem, aby 10 s chladičem spojené rozdělení byl do obou počítadel ve vadašné skříňce, kteroužto skříň byla dovoleno sřídit vykonáváním nariadení k nákosu o dani z líhu a které proto přiměřeně volká buď stžera.

Při postavení a spojování obou počítadel s chladičem budí zvlášť přihlídnout k tomu, aby odtok líhu ze vadašné skříňce do obou počítadel byl stejnosměrný, na kteroužto okolnost finanční úřady dávají mají pozor při prohlídkách, které v líhovarech konají, jakž i při užívání měřičů.

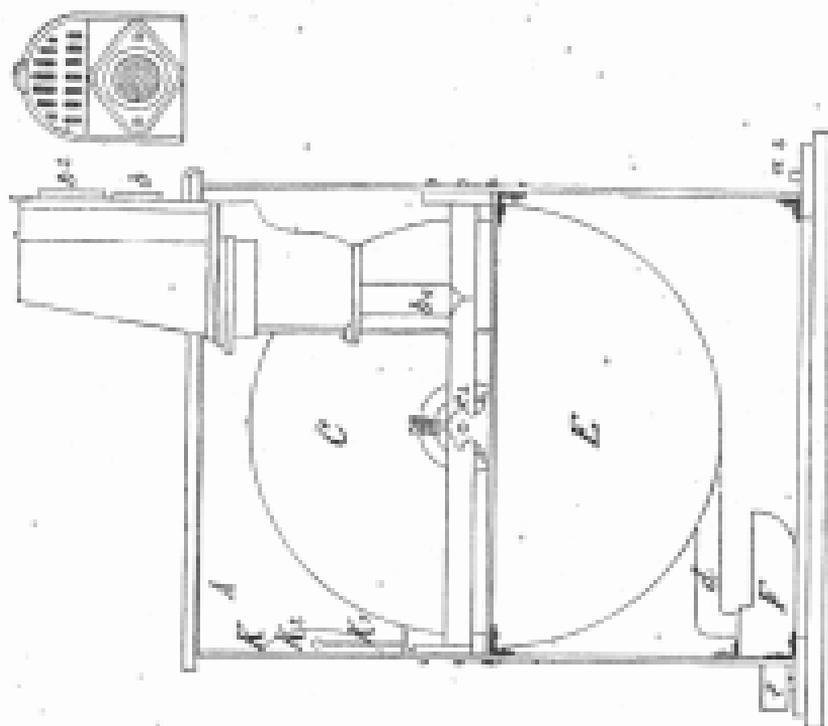

Obr. 8.

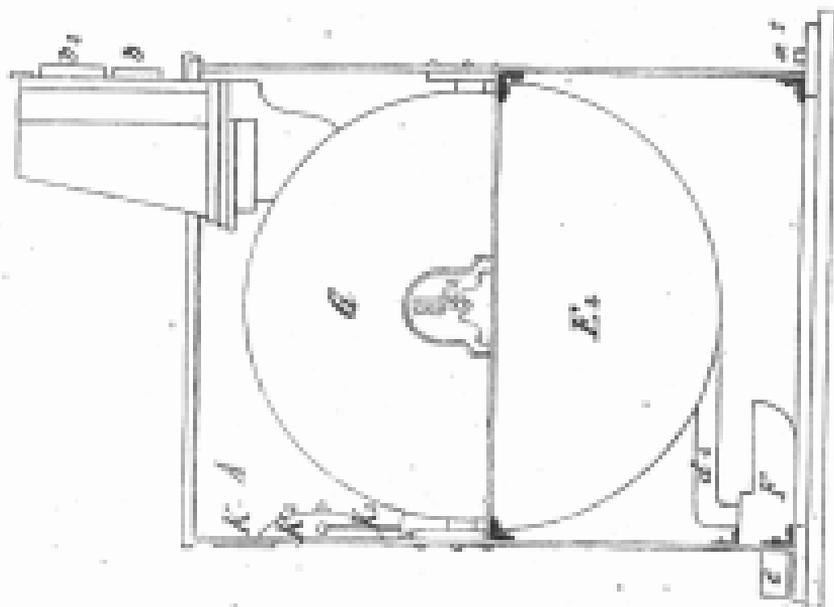

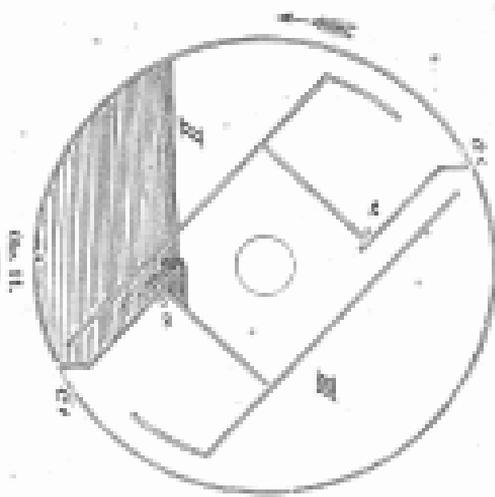
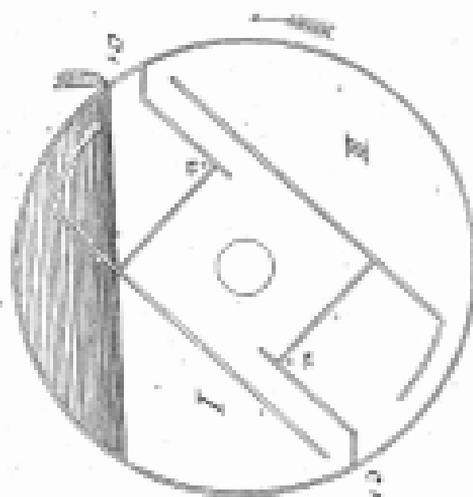
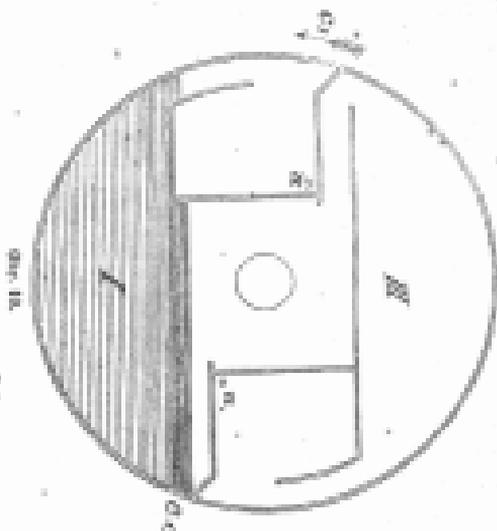
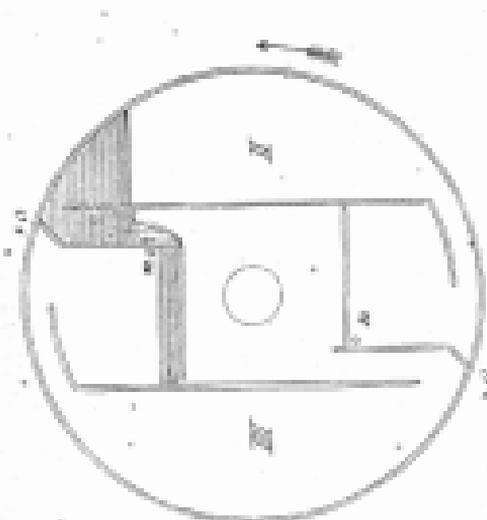

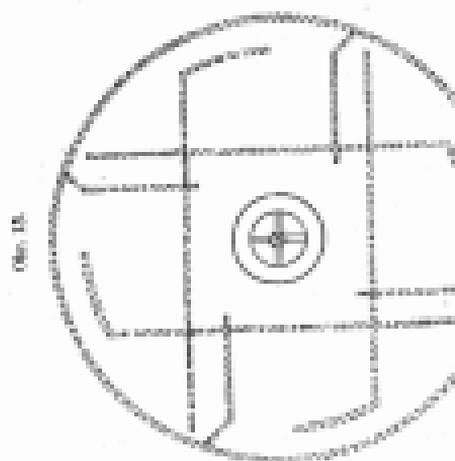
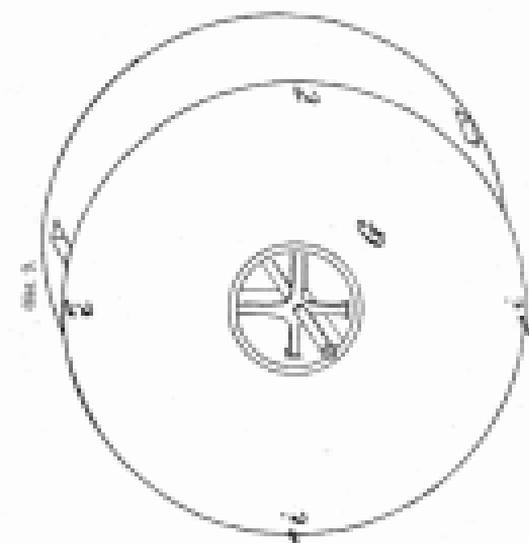
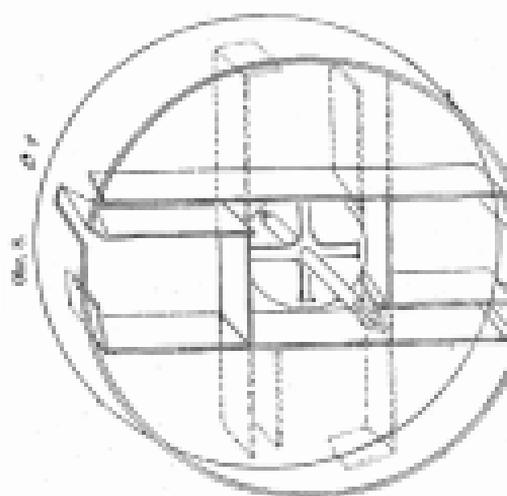
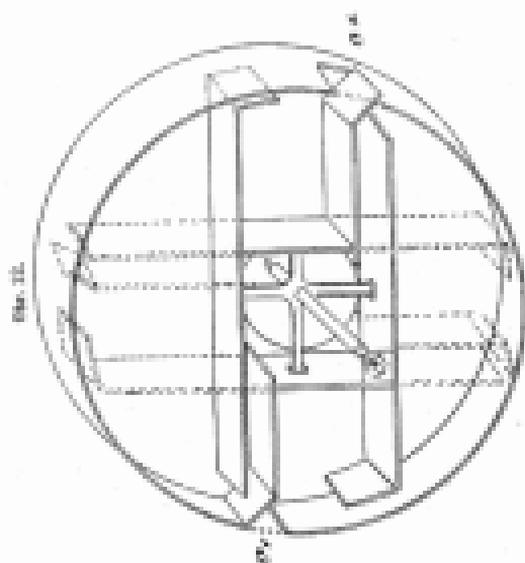
Obz. 3.

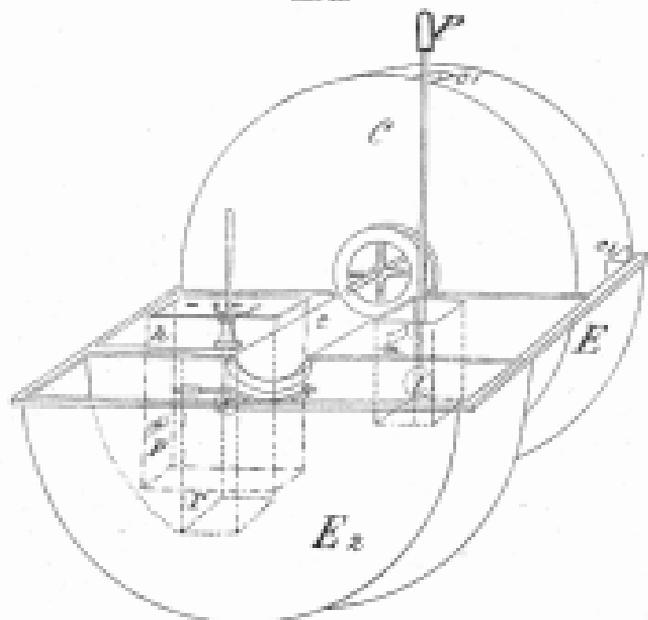
Obz. 4.

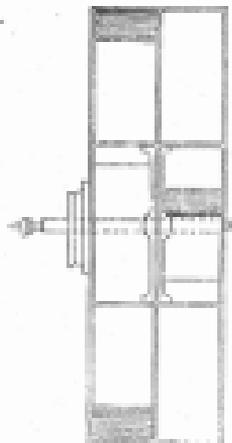
Obr. 15.

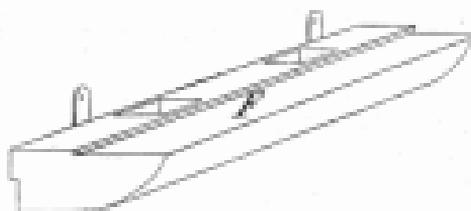
Obr. 16.

Obr. 18.

Obr.
17.

Obr. 19.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka LIII. — Vydána a rozestána dne 25. října 1884.

103.

Nařízení, vydané ministeriem práv dne 20. září 1884,

kdy počne dlevozati obecní soud v Dolním Heidlingu v Dolních Rakousích.

Okresní soud v Dolním Heidlingu, který stáma býti má dle nařízení ministeria práv dne 20. prosince 1882 (Z. ř. č. 176.) vydaného, počne dlevozati 1. ledna 1885.

Pravák m. p.

105.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 11. října 1884,

jest hlavní celnice v Braganzi, Bochen a ve Sv. Markéti znesoují se vyřizovati vyřizují celní.

Hlavní celnice v Braganzi, Bochen a ve Sv. Markéti (St. Margarethen) znesoují se dle platných předpisů vyřizovati celní, jest vyřizují se přes hlavní celnici a odrazem na vrácení daně.

Dumajewski m. p.

106.**Nařízení, vydané obchodním ministrem ve shodě s ministrem věcí vnitřních dne 14. října 1884,**

o psaníctví mlynské provozování.

Ministerská nařízení ze dne 17. září 1883. (Z. Ř. č. 148.) a ze dne 29. června 1884. (Z. Ř. č. 110.), v nichž uvedeny byly živnosti pomocné, se doplňují a částečně mění, a nařizuje se:

Odstavec 28. tohoto nařízení: „(živnost) pekárská“ má znít: „28. pekárská (vyjímaje psaníctví, které provozují mlynáři dle dosavadního obyčeje zemského jako živnost vedlejší skrze šélař nebo vlastní osoby pomocné)“.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlásováním.

Traffe m. p.**Pino m. p.****107.****Vyhláška finančního ministeria ze dne 19. října 1884,**

že král. uherské vedlejší celnice I. třídy v Čásl. Gyimeno zmocněna byla vyřizovati base cla společenské sady znamenají.

Král. uherské ministerium finanční oznámilo, že král. uherské vedlejší celnice I. třídy v Čásl. Gyimeno dle předpisů, jež uvedeny jsou v úředním obecním seznamě zboží v poznačce a nápisu „sady“, zmocněna byla vyřizovati base cla společenské, znamenající sady, které předešle vozou se zpět jakožto vrácené obaly tuzemských závojků vyvozených nebo které dorážejí se předešle, aby naplněny a takto vyvozeny byly.

Dunajewski m. p.**108.****Vyhláška finančního ministeria ze dne 19. října 1884,**

že restituce byla přizna vedlejších celnic ve Zvonice, Varditi a v Čajnici.

Vedlejší celnice ve Zvonice, Varditi a Čajnici v Bosně poštují 15. říjnem 1884. zmocněny byly vyřizovati bavlněné, vlněné a hedvábné zboží osobních polobek 128., 129., 130., 131., 132., 133. a 170. obecné sady celni ze dne 23. května 1883. až do cla 150 sl. za zboží nejednou dovozené.

Dunajewski m. p.

100.

Narizení, vydané obchodním ministeriem dne 25. října 1884,

o zápisu yacht.

Vzhledem ku §. 10. ústava ze dne 7. května 1879. (Z. Ř. č. 63.) o námořních a námořních lodí obchodních narižuje se:

§. 1.

Za yachty, které jsou spekulativy a povinny míti vložku pro námořské lodí obchodní nákovně předepsanou, počítají se také lodí, které výlučně ustanoveny jsou ku plavbám nábožním, k vědeckým účelům, k veřejné službě nebo k dalším náboženským.

Yachty nesmějí věsti ani ubíti učerňka k obchodu, ani cestujících na plat a stejně nároka jako jiné lodí jsou podrobeny platným námořským, zdravotním a finančním zákonům a narižováním.

Lodí tyto oarebozeny jsou od poplatků v přílozích rakousko-uherského mořešifru.

§. 2.

Každá yachta zapísána býti má dle předpisů tohoto narižování do rejstříku yachtového (vizur A), nebo opatřena býti pořadovým listem (passen) provozovním.

§. 3.

Lodí málo zapísána býti do yachtového rejstříku jen tehdy, je-li zcela vlastnictvím Rakušánů.

Osobám tímto kladou se na rovné ústředí společnosti, jsou-li zřízeny v království a zemích na rade říšské nastoupených a mají-li v nich své sídlo.

Dle článku VI. ústava ze dne 27. června 1878. (Z. Ř. č. 61.) příslušníci země uherské koruny kladou se na rovné příslušníkům království a země na rade říšské nastoupených se do provozování plavby námořské, pokud uvati bude jednota celá a obchodní, a nakládá se s nimi proto jako s Rakušany, když do rejstříku zapíše se přímo vlastnické k yachtě.

Zda yachta zapísána býti má do rejstříku úřadu rakouského nebo uherského, šli se státní příslušnosti vlastníkova, je-li vlastnictví rozděleno, státní příslušnosti majitelů, jinak všude počet dílů loďských parti, a je-li počet ten sobě rovný, volbou stran, a podle této ústavy provozova bude yachta z rejstříku jednoho státního úřadu do rejstříku druhého, když by později změnila se příslušnost státní nebo poměry vlastnické.

§. 4.

Na každé rakouské yachtě veleti má Rakušan, který míti má hodnost s. k. námořského důstojníka nebo braven (patent) jakožto plavec daleké plavby, utváří-li se loď mimo plavební hranice velké plavby pobřežní.

Při tom po dobu, co trvati bude jednota celá a obchodní, platí o příslušnosti k země uherské koruny ustanovení článku VI., odstavce 4. ústavy o jednotě dátné (Z. Ř. č. 64. v r. 1878.)

§. 5.

Každá rakouská yachta musí má domovský přístav v obvodu království a není na každě říšské zastoupených.

Vlastníkovi dává se na vůli zvoliti si domovský přístav.

§. 6.

Rejstřík yachtořý vede se na zápisném úřadě lodním u úřadu námořského a každý může do něho nahlednouti v hodných úředních.

§. 7.

Yachtořý list zápisný (vizor B) vydán bude ihned námořským úřadem, jakmile yachta do rejstříku byla zapísána.

Zápisný list prokazuje národnost yachty. Vlastník povinen jest učiniti útraty zapísání zápisného listu vzniklé.

Dokud zápisný list není doručen lodi, nesmí užívati vlajky ustanovené pro rakouské yachty, vyjímaje případnost, že by yachta opatřena byla průvodním listem proslavným.

§. 8.

Jestliže Rakusané v cizozemském přístavě proto nabylí vlastnictví lodi cizozemské, aby ji jako yachty užívali, přislalný úřad konsalský k písemné žádosti vlastník vydá pro tuto yachtu proslavný list průvodní (vizor C).

§. 9.

Za každou yachtu, které vylučně k záborě se užívá (§. 1.), při prvním vydání listu zápisného a při každém novém vydání jeho, které učiní se na příčinou obnovy něho zápisu lodi do rejstříku, zapraveno buď zápisné dvaceti krejcarů a každé tomy u příslušného úřadu přístavního, a to ještě před vydáním listu zápisného. Zápisné přijde do fondu správy přístavní.

Za zrušení obsahu tamžého, při němž neřeba obnoviti listu zápisného, výměně které se jen poznamená na zápisném listě již vydaném, zápisné vybírá se jen potud, pokud toho třeba, aby úhrnův poplatek, který yachta jest povinna zaplatiti, srovnával se s měřítkem uvedeným.

§. 10.

Předpisy §§. 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 31., 32., 33., 2. odstavce, 34., 35., 36. náleží se dne 7. května 1879. (Z. Ř. č. 45.) o zápisu námořských lodí obchodních, jakož i příslušné předpisy nařízení, které obchodním ministerstvem dne 1. října 1879. (Z. Ř. č. 122.) byly vydány, vztahují se obdobně také k yachtám.

§. 11.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlásovacím.

§. 12.

Yachtové licenze, které až do působnosti tohoto nařízení byly vydány, platí i přitím; avšak předpisy tohoto nařízení, které netýkají se výlučně zápisného listu yachtořého, mají platnost i pro lodi takovýmižto licencemi opatřené.

Příloha II.

Čís.

Zařízení rezerstovací

Yachtový list zápisný.

C. k. námořský úřad v Terstu rysovděkuje tímto, že dle nařízení c. k. obchodního ministeria ze dne dne yachta nle jsoucovaná dne pod úřadem sepsána byla do rejstříka yacht, které správně jsou máti vlajku pro rakouské námořské lodi obchodní předepsanou a které požívají všech výhod, jež dle platných zákonů a nařízen propůjčeny jsou lodím tohoto druhu.

- I. Jméno yachtu
- II. Způsob její stavby (druh), jak jest nakloněna a obvedena, její hřeblo
(sila kořalky)
- III. Míry $\left\{ \begin{array}{l} \text{délka} \\ \text{šířka} \\ \text{výška} \end{array} \right.$
- IV. Kolik tun obsahuje $\left\{ \begin{array}{l} \text{brutto} \\ \text{netto} \end{array} \right.$
- V. Kde a kdy byla vystavena
- VI. Přístav domovský v území úřadu přístavního
- VII. Obyčejný počet mužstva (mimo spávkos lodí)
- VIII. Kolik má děl

B. státní přílohy B.

B. Poměry vlastnické			
Číslo pozemku	Janina, ročníků a kvádrů, včetně příslušenství vlastnické	Pozemky volné	Účelová ustanovení

B. státní přílohy B.

B. Poměry vlastnické			
Číslo pozemku	Janina, ročníků a kvádrů, včetně příslušenství vlastnické	Pozemky volné	Účelová ustanovení

Podrobní poznámka jest upřesněním toho stavu pro rekognoscenci vlastnické listů státních přílohy a poznání míří všechny vlastnosti, včetně pozemku a včetně výhledy pozemky jsou stavěny upřesnění, proto káždý se shledává s vlastní a zejména s vlastní příslušenství, též shledává s vlastní a zejména s vlastní rekognoscenci vlastnické a ročníků a kvádrů, aby došlo k poznání o uspokojení a uspokojení vlastní volné pozemky, aby ji uspokojení míří příslušenství listů, a zejména listů, které aby ji v přílohy pozemky vlastní poznání a stavěny poznání.

—

4., 5., 6., 7. stránka přílohy B.

Předříční území vlastnické			
Číslo pozemku	Janou, rodné a bydlící, státní příslušnost státní	Právní jednání	Důvod nabývací

8., 9. a 10. stránka přílohy B.

Číslo pozemku	Z á v ě s t ě (zastavení, pozemky zastavěné nebo 400 letních, v přísluš. jednání se státním lidem bytů, a výměny do bytů zastavěny státní.)

11. a 12. stránka přílohy B.

J i n ě z a s t ě n ě

Příloha C.

Průvodní list prozatímní.

C. a k. rakousko-uherský konzulát v
 vyvěšuje tímto, že dle nařízení ze dne
 yachtů vzhledem ku přítomnosti právě nápisu do rejstříka
 yachtového propůjčeno bylo právo mít vlnku pro rakouské námořské lodi
 obchodní předepsanou.

Úřadové civilní a vojenské přátelských mocností, též všichni úředníci
 civilní a vojenské mocností rakousko-uherského, jakož i velitelové
 c. a k. lodí válečných žádají se, aby dotčenou vlnku i s nápisem, ozna-
 čením a nákladem nechali volně plouti, aby ji neodtrhali, aniž ji přeložili
 dleli, a neodpověděli, by to jiní činili, nežli aby ji v případě potřeby všílné
 pomoci a ochrany poskytl.

Yachta má plouti, případy výšk mezi vyjmajíte, z
 přes do
 a v přítomnosti posádky jmenovaného čekati na příkaz list nápisový.

Že tyto povinnosti domů učinil, sňal jest opatřeno lodi na sebe a na své
 nástupce u velitel lodi, dohodiv podpis svůj.

Tento průvodní list prozatímní má platnost až do

. dne

C. a k. konzulát

R. R.

(R. R.)

rakousko-uherského úřadu konzulátového.

Společně s tímto

R. R.

2. sarak

Arahan a qiyasi surah (Jawa) gawog	Kata (sa- shahaja)	Kata (sa- shahaja)	Makna-d makna (Jawa qiyasi saji)	Penerang makna:	Penerangan:
	saka	saka			

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LIV. — Vydána a rozaslána dne 6. listopadu 1884.

170.

Zákon ze dne 11. dubna 1884,

aby učiněna byla úmluva se zemským zastupitelstvem korutanským, kterou by upraven byl poměr státu k vyvazovacímu fondu korutanskému.

S přivěšením obějí sešitovny rady říšské vidí Mě se nabídní:

Článek I.

Státu správně dává se moc, aby se zemským zastupitelstvem korutanským učinila úmluva v přilese uvedenou.

Článek II.

Mému finančnímu ministerství jest uloženo ve skutek učiniti tento zákon.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dumajewski m. p.

Ú m l u v a,

učiněná mezi c. k. finančním ministeriem, jménem c. k. správy státní, a zemským výborem pro vévodství Korutanské, jménem tamního zastupitelstva zemského, aby upraven byl poměr státu k vyvazovacímu fondu korutanskému.

1. Vyvazovacímu fondu vévodství Korutanského povolají se na dobu od roku 1884. až včetně do roku 1886. nezávazitelné zálohy a příjmy státní ročně jednorázě sto tisíc tisíc (100.000) šilperů rak. šil.

2. Aby potřeba vyřazovacího fondu byla ohrzena, výběriny buďte v době od roku 1884. až včetně do roku 1890. přírůžky ku příjímům daním takovým procentem, aby výnos těchto přírůžek ročně činil nejméně dvakráte sto jednácti míle (211.60 %) slatých rak. šil.

3. Přebytká, které snad zbudou při výročním hospodaření a vyřazovacím fondu, sňko buď přede vším k zapravení státních záloh v odstavci 1. uvedených.

4. Země zavazuje se, že záloha, kterou by snad nevrátila již v době, co státní vyřazovací obligaci trvati bude, zaplatí státní pokladně v desíti stejných ročních částech od roku 1897. až včetně do roku 1906.

5. Země vybírati bude k tomuto konci od roku 1897. až včetně do roku 1906. ročně přírůžky ku příjímům daním v míře, kterou zajištěno bude splátní závaží v odstavci 4. uvedených.

6. Rozpočet a účetní závěrka vyřazovacího fondu, nežli podají se směm zemskému, předloženy budou každého roka c. k. finančnímu ministeriu.

7. Tato úmluva sdělena bude ve dvou stejných, neokolkovaných sepišech, opatřených podpisem finančního ministra, pak zemského hejtmana a dvou výborů zemských; jeden sepiš uschová se u c. k. finančního ministeria, druhý u zemského zastupitelstva vévodství Korutanského.

Ve Vídni, dne 24. října 1884.

V Celoveci, dne 17. října 1884.

C. k. zemský ministr:

(L. S.) **Dunajewski** m. p.

zemský hejtman:

(L. S.) **Dr. Josef Erwein** m. p.

(L. S.) **Dr. Viktor a Bakserl** m. p.,
šm zemského výboru.

(L. S.) **Dr. Karl Uhl** m. p.,
šm zemského výboru.

171.

Listina o koncesi, daná dne 30. srpna 1884,

pro kolonizaci lokostřední a Bulževie (Pálčí) do Uherska.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrvátský, Slavonský,
Habsburský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
Bukovinský, Horně- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jako Rakouská společnost drah místních v Praze žádala za propůjčení koncese ke stavbě k obchůdkové místní dráhy a nákladního místa poblíž Poštovnía liniecko-budějovické trati telegrafní císlovky Alibřky, po kteréžto dráze státi vozu provozuje, přes Krumlov do Zelaavy a k vozdě po ní, vidi se Nám, ustanujíc obemou propůjčením tohoto podniku, propůjčiti jmenované společnosti dle zákona o povolení telegrafní ke dne 14. srpna 1884. (Z. R. č. 238.), jakož i dle zákona, daných dne 25. května 1880. (Z. R. č. 56.) a dne 26. prosince 1882. (Z. R. č. 160.), koncesi tato:

§. 1.

Propůjčujeme Rakouské společnosti drah místních v Praze právo stavěti telegrafní lokomotivy, jež užívána býti má jako dráha místní o kolejkách pravidelných, a nákladního místa poblíž Poštovnía liniecko-budějovické trati telegrafní císlovky Alibřky, po kteréžto dráze státi vozu provozuje, přes Krumlov, Zlatou Korunu, Krumlov, Hořel, Polana, Schwarzbach, Horní Planou do Zelaavy.

§. 2.

Táto telegrafní dráze povolují se vřhody tyto:

- a) zprátná bude kolikrát a poplatkův se všelikých směr, knihovních spisů, ládostí a jiných listin, k spášení kapitálu a k pojistění droků a kapitelů a vozu potřebných, a to až do počátku jindy, což i rozumí se o jednáních došlechých při nakupování posazků, při stavěni a udržení dráhy, a to až do konce prvního roku vozoběhu;
- b) zprátná bude kolikrát a poplatkův a prvního vydání akcii a přírodních obligací a druhotných (spisů podilných), počítajíce v to i listy zastavné, a z knihovních spisů těchto obligací, jakož i poplatku převozného, který vzejde při nakupování posazků;
- c) zprátná bude poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo za propůjčení této koncese a za užívání této listiny o ní;
- d) zprátná bude daň a vřídělka a z příjmů, od spravování kolikorých poplatků kuponových, jakož i všeliké nové daně, která by někdy přitížiti byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítajíce od došlechto dan.

§. 3.

Společnost jest povinna, stavba telegrafní v §. 1. došlech ihned započeti a ji do dvou a při roku počítajíce od došlechto dan dokonati, vystavěnou pak veřejně vobě odvádati a po celou dobu koncese pravidelnou vozu po ní provozovati.

Za dodržení došlechto listiny stavěni jest společnost povinna dáti jistotu složením přiměřené kauce v ozrajích papírových k ukládání drožních peněz upisobílých.

§. 4.

K vystavěni této povolené dráhy propůjčují se Rakouské společnosti drah místních právo expropricace dle ustanovení příslušných předpisů zákonových.

Tato právo bude společnosti propůjčeno také při pobočných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Společnost chová se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ni dle této listiny koncesní a dle podmínek koncesních, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolení železnic, daného dne 14. máje 1854. (Z. ř. č. 236.) a řádu o dopravě na železnicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z r. 1851.), pak dle zákonů a nařízení, jež přístě snad vydána budou.

Co se týče provozování vesby, bude se moci od opatření bezpečnosti v řádu o provozování vesby předepsaných upustiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to mádo hledie ke zvýšené rychlosti nejvíce povoliti, a budou pak platnosť míti zvláštní předpisy o provozování vesby, které vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Summa skutečného též i nominálního kapitálu zakladatele této povolené dráhy mástati, jakož i formálně prioritních a dražotných obligací (listů podílů) schváleny buďte státní správou.

Jestliže by po uplynutí prvního roku dopravního ještě další nové stavby provedeny aneb prostředky dopravní rozmaněny byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladatelskému, když správa státní svolila k obzvláštným stavbám novým a k rozmanění prostředků dopravních a když náklady řádně budou prokázaný.

§. 7.

Vesba po povolení dráze provozována bude státní správou na účet společnosti.

Podmínky této vesby ustanoveny budou všeobecně smlouvou, kterou státní správa se společností učiní.

Státní správa má právo ustanoviti vesby, které budou se vyhledati, respektive sasebiti podily, které na povolenou dráhu mástati případnos, při čemž však přihlídáno buď k tomu, aby zakladatel kapitál na tuto mástati dráhu vynaložený přiměřeně byl utráčován.

§. 8.

Vojsko buditi dopravováno za levnější ceny, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině vřhod vojáků cestujících na privilegované dráze císařovny Alžběty každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně země obějí polovic Rak, k zeměným státočím Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet státu, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru státnímu součá civilních ve Vídni, k četnictvu a k vojensky utvářeně strážím finančím a bezpečnostím.

Společnost zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o sjednání a jednotné chování všech vypravěčů k transportům vojenským a o pomoci vespolec napříjezdícím vošů a strojů při všech transportech vojenských, též k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro odlišné železnice vojenských, jakobž i k dodatečným úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě letmo dodaných na díst vojska, kteráž úmluva vošla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností drah železných v příčině vespolec pomoci osobami při velkých transportech vojska a k předpisům o dopravě vojska po železnicích.

Takto závazky vstátna jest společnost jen do té doby, pokud mohou se vyplniti dle sekundární povahy této úmlvy a dle politického povolání v příčině založení, vystrojení a řízení dopravního.

Společnost zavazuje se, že státní bude mít k vysoce důležitým poddůstojníkům vojska, válečného letectva námořního i obrany země při obstarávání míst služebních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. ř. 2. 80.).

§. 9.

Koncese a ochrana proti stavění nových železnic, v §. 9., lit. b) zákona o povolání železnic vyřčená bude platnou máti po [devadesát] (90) let, počítaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesi tuto prohlásiti za ukončenou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se ukázalo v §. 3. ustanovením, že se tyto počty a dokončení stavby a počty i neúspěšného provozování jedy, dosti nečinilo a vyřešení se lhůty vynášení nemohlo by se uzavřiti dle §. 11., lit. b) zákona o povolání železnic, jmenovitě pak řízení politickými nebo finančními.

§. 10.

Správa státní ustanoví společně práva, dráha má povolena po jejího zastávníci a po zavedení dopravy na ní vykonávali dobře nakoupiti se podmínkami [těchto]:

- a) Pro ustanovení ceny nákupu vypačena se roční ryzi výnosy podniků na pět let, která předloží se skutečným nákladům, od toho odečteno se ryzi výnosy nejvýše [dvacet] (20) let, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních 31 let.

Roční důchod po ukončení jistě doba koncese, který rovná se tomuto [průměrnému] výnosu ryzi, jest nákupní cena [důchodem] nákupní.

- b) Pakli by průměrný ryzi výnos dráhy takto vypočtený nerovnal se alespoň státní počty aniziti, že třeba při roční míře úrokové 4 $\frac{1}{2}$ procenta, aby nominální kapitál ukládací povolené dráhy, státní správa schválený (§. 6.), umocněn byl v 20 letech, tedy tato anizita po jistě ukončení doba koncese býti má důchodem nákupní.
- c) Minimální důchod nákupní dle těchto pravidel vypočtený počtem bude se skládat i takzvá, jestliže by dráha před uplynutím předešlého roku vnesena byla nakoupena.

- d) Stát vyplatí buď společnosti nákupní důchod po zřívající dobu koncese v pololetních, průběžných listách, dne 30. června a 31. prosince každého roku splatných.

Abý dle smyslu smlouvy k platnosti přišly předpisy dané s tím, jak státní půjčka dle zákona ze dne 8. dubna 1884. (Z. č. 2. 13.) společnosti daná splácena a s úrokověna býti má, nastoupí nákupní důchod zejména na místo rýšně výnosu vzhledem kelesníčnou dočasně.

Rovněž společnost nákupním důchodem jí přičítajíjetm ručí za to, že drahost obligací (listy podílů) pro povolenou dráhu vydané budou spláceny a úrokovány dle příslušných ustanovení.

- e) Stát má právo, kdykoli máte nedospělých ještě listů nákupního důchodu zaplatiti jistinou hodnota těchto listů jakožto cena nákupní, při čemž úroky a úroky budou diskontovány.

Pro výpočet jistinné hodnoty ustanovuje se míra úroková na 5 procent, jestliže by však minimální důchod nákupní na základ byl položen, na 4%, procenta.

Odhodlá-li se správa státní zaplatiti jistinou hodnota, má na vůli, splatiti ji buď v hotovosti nebo v státních dlužních listech. Státní dlužní listy budou při tom počítány dle kursu, jaký státní dlužní stejného druhu průměrně měly v pololetí právě předcházejícím na vídeňské burse dle pořádku kursů úředně zasmaznaných.

Zbytek státní půjčky ještě nezaplacený v čase, kdy kapitál se splatí, odečten bude od kapitálu, jenž společnosti bude zaplacen, čímž spolu zanikne nárok státu na zadržení snad úroky.

- f) Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu nebude stát bez další jakžkoli náhrady nezávadného vlastnictví a poliků této povolené trati se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, zejména v to i obec dopravní a násoby materialní.

Společnost jest zavázána, jestliže stát dráhu zakoupí, odevdati mu ji bez sňvad a opaditi proto svým nákladem království výnos všech břemen a dluhů, kterými by kelesnice stíhena byla v čase nákupu.

Spolu s výmazem těchto břemen, za kterých výnos společnost ručí, zjímá se království na kelesnici nákupní důchod společnosti.

§. 11.

Jakž pomine koncese a tímž dnem nebude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i polikovní kelesnice povolené a všokorého nemovitého i movitého příslušenství, zejména v to i obec dopravní a násoby materialní (§. 10.).

Jakž koncese tato pomine, též i když kelesnice se zakoupí (§. 10.), poliků společnosti vlastnictví fondu rezervního a vlastního výnosu stíhajícího a aktivního nálda, jenž bude dle zřízení o právě minulém období vzeštinám, též vřáštinných stavch a budov, z vlastního jmění stíhacých nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí ji správa státní zvevolná, dolektivě výšeově, že nejsou příslušenstvím kelesnice.

§. 12.

Správa státní má právo sjednatí si jistotu, zda-li stavba kolejniče, jaké i zařízení vošby ve věcech státních náležitě a důkladně jest vykonáno, i může náležitě, aby vad v této příčině se odstranily.

Státní správa má právo samostatným komisíemem a K. české společnosti druh místních státních podniků v hospodářství.

Za ustanovení této přílohy není společnost povinná dáti pokladu státnímu svléhnutí náhrady; též sprostuje se stávkou, zakládajících se na §. 88. téže o provozování vošby, vydaného dne 18. listopadu 1851., co se týče náhrady vztáho nákladu, který by vznikl a přílohou policejního a důchodkového, a co se týče státní místnosti úředních a služebních jich v dobetu způsobu náhrady.

§. 13.

Společnost státní udržuje se kromě toho práva, jestliže by přes to, že byla vstřena dána, porušily se opět nebo neoprávně závazky v listině o koncesi neb v podnikáckých koncesích nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona potřebná a protáhla dle okolností ještě dříve než koncesio dojde, koncesii za shasou.

Napominajíc přitom kalendře, aby proti ustanovením této koncesie náležitě nejednala, a propůjčuje společnosti právo, před soudy Národní domlouvati se o náhradu prokazatelné škody, dle zákona v tom shodným, jehť se týče, přitvř rožkas, aby nad touto koncesí a také všim, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděly.

Touto na svobodu vydatéme tento list, opatřený velkou pečeti Nátl. ve Vídni, Nalem Bláskou, hlavním a státním městem, třináctého dne měsíce srpna letošního tohoto samého osmdesátého čtvrtého, panovník Nášeho roku státního šestého.

František Josef m. p.

Touffe m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Narizení ministra č. finančního, dané dne 8. října 1884,

s úměr snímků kolkových.

Od 1. ledna 1885. dány budou do prodeje snímky snímky kolkové kolkových druhů až na 1krojárové a 2krojárové kolkové snímky na noviny.

Tyto snímky rozemávají se od snímků nyní v prodeji jasných a v snížení se dne 8. října 1878, a ze dne 19. září 1882. (Z. Ř. č. 132. a 134.) popsaných barvou a tisk, že v dalším barevném poli vyústěná jest rok, kdy jsou vydány (1885.).

Barvy obrazů kolkových a podkladů jsou tyto:

Barvy obrazů kolkových:			Barvy podkladů:	
při snímkách kolkových za	1	sl.		
"	4	"	modrá	hnědá
"	10	"		
"	3	"	zelená	červená
"	5	"		
"	12	"		
"	2 ¹ / ₂	"	hnědá	zelená
"	6	"		
"	15	"		
"	8	"	žlutá	zelená
"	7	"	červená	světlomodrá
"	20	"	fialová	pomorančová
"	¹ / ₂ kr.	}	modrá	červená
"	4			
"	12			
"	50	}	zelená	fialová
"	1			
"	5			
"	15	}	hnědá	modrá
"	60			
"	2			
"	7	}	hnědá	modrá
"	25			
"	75			
"	3	}	žlutá	zelená
"	10			
"	35			
"	90	}	hnědá	červená.
"	6			

Kolkové snímky, nyní v prodeji jasné, vzaty budou dne 28. února 1885. zcela z prodeje.

Kde by po 28. únoru 1885. známek kolkových a užívání listých upotřebili, pokládán bude tak, jako by nastal dosti povinnosti kolkové zálohou ustanovené, a vzejde mu z toho škoda, dle poplatkového zákona s tím spojená.

Kolkové známky z oběhu vzeš, kterých nebylo užito, budou se od 1. března až včetně do 30. dubna 1885. a úředních skladů kolkových na nové známky kolkové zdarma vyměňovati, jestli při tom zákon a předpis o tom vydaných.

Prodávati známek kolkových nechtějí v čas vyměňován nové známky zálohy známek a užívání vzejtých, které převyšují potřebu v úředních ladu a únoru 1885.

Po 30. dubnu 1885. nebude se známky kolkové a prodaje vzeš ani na jiné vyměňovati, ani se dá za ně žádná záhrada.

Kuž živnostenských a lebečních, též známekých blanketů, 600š a p., k nimž upotřebeno bylo státních známek kolkových předepsaných úředním předpisem, před 28. únoru 1885. užívají, lze také po 28. únoru 1885. bez překážky užívati.

Také do znamení kolkové na poštovských adresních přívodních vtištěn bude rok 1885.; jest však dovoleno užívati doavadních známek, dokud nebude úplně upotřebený.

Dumaňewski m. p.

172.

Nářízení finančního ministeria ze dne 8. října 1884,

žnt do prodje se užívají kolkové známky blankety až do [] zlatého zlatého se užívají
tutim.

Poštující 1. lednem 1885. uvedeny budou do prodje úřední známky blankety, kolkom dle sazby L. upotřebené, s toutem slovnímým po 5 kr., 10 kr., 20 kr., 30 kr., 40 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr., 80 kr. a 90 kr.

Všechna úprava těchto blanketů jest stejná jako při úředních kolkových blanketech známekých příslušné ceny s toutem německým.

Dumaňewski m. p.

173.

Nářízení finančního ministeria ze dne 8. října 1884,

žnt užívají se známky známky na listi karty.

Poštující 1. lednem 1885. zavedeny budou známky známky na listi karty; známky tyto list se ve všech těchto od známek v nářízení ze dne 27. října 1881. (Z. R. 6. 127.) pod čís. 6. popsaných.

Známkové známky vtištěny jsou na trojkém papíře dvěma barvami, jsou 10^{mm} široké a 4^{mm} široké.

Na podkladě pasty tiskové s propitkou krevkou a pastografovaném ve úředním poli, které jest 7-2^{mm} vysoké a 3-6^{mm} široké a jasnou obrábou obklopuje, vtištěn jest s. k. ocel. Na pravo a na levo od úředního pole jakžto díle

prodloužená jest šestnáct rozdílně ozdobených listů $\frac{1}{4}$ “ vysokých, na nichž slova: „známka zavrací“ vytlačena jsou osmkrát bíle ve podkladě a osmkrát v barvě černé.

Ve středním poli jest nápis „Zavrací známka na hrací karty“ a rok „1886“. Pod tím vytlačena jest černě tento text v osmi řádcích:

„Kdo by karty neokalkované neb dřevní zavrací známkou nezavracené měl na prodej, je prodává, rozdává, jich mávil, je vědomě přechovával nebo kartami neokalkovanými hrál, bude pokutován padesátoročníčnou sumou skrze něho poplášku.“

Jiné přestupky zákona o kolku na hrací karty ze dne 15. dubna 1881. potrestány budou dle §§. 14., 15. a 16. tohoto zákona pokutami tam ustanovenými.“

Pod tímto textem vytlačena jest černě ona slova, v levém a pravém rohu středního pole číslicemi arabskými.

V barveném spodním tisku středního pole jest v pravo a v levo vedle a. k. celá medailon s cenou v barvě bílé.

Na známkách zavracích

10	krejcarových	jest	spodní	tisk	hadý,
30	„	„	„	„	zelený,
50	„	„	„	„	červený.

© výměně známek z užívání vzájemně a o upotřebení nových známek zavracích platí předpisy uvedené pod č. 6., 7. a 8. dotčeného nařízení.

Dunajewski m. p.

175.

Vyhlaška obchodního ministeria ve shodě s ministeriem věci vnitřních a ministeriem finančním ze dne 10. října 1884,

již zapsaná se podává obchod v obvodě léčebního okresu meranického.

Vzhledem k vyhlášce ze dne 24. prosince 1881. (Z. ř. č. 4. z r. 1882.) a k jejím dodatkům, podomní obchod zapovídá se dle §. 10. číselného patentu ze dne 4. srp. 1882. (Z. ř. č. 252.) a dle §. 5. prováděcího nařízení k němu vydaného také v obvodě léčebního okresu meranického (v obvodě obcí Gratsche, Merano, Horsthe a Delrho Malna) po čas, co režní doba léčební trvá, t. j. od 1. srp. až do 31. května každého roku.

Zapovídá také nevstupuje se k příslušnému kraji, které v §. 17. dotčeného číselného patentu a v příslušných dodatečných nařízeních jsou uvedeny, a co do podomního obchodu zvláštních výhod počívají.

Traße m. p.

Dunajewski m. p.

Fino m. p.

176.

Nariadení finančního ministeria ze dne 26. října 1884,

jak rozložiti se přičesací a k. ústředního úřadu taxovního a pro vyměňování poplatků ve Vídni, pak a k. úřadů pro vyměňování poplatků v Praze a ve Lvově.

Dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 11. října 1884. přičesací a k. ústředního úřadu taxovního a pro vyměňování poplatků ve Vídni, respektive úřadů pro vyměňování poplatků v Praze a ve Lvově rozložiti se tím způsobem, že od 1. ledna 1885. přidělena jim budou také úřední jednání v příčině všech společností, ústavů a osob, které dle §§. 5. a 12. zákona ze dne 18. prosince 1867. (Z. č. 3. 89.) a dle podobných předpisůh zákonných, pak na základě povolení, daného dle §. 28. zákona ze dne 9. února 1850., povinsty jsou poplatky přímé zapravovati a své sídlo nebo bydliště mají v Hábém, hlavním a státním městě Vídni, respektive v obci královského hlavního města Prahy, pak v městském obvodu královského hlavního města Lova nebo v politickém obvodu Lvovským (skol). Jmenované úřady podřízeny budou od uvedeného dne přímé příslušnému finančnímu úřadu zemědělnému.

Společnosti, ústavy, spolky a osoby, které jsou povinsty nebo kterým uloženo bylo zapravovati přímé poplatky, od tohoto času podlévati mají ohlášení, k nimž zavázány jsou dle důchodkových zákonů, místo k finančnímu ředitelstvu okresnímu příslé k ústřednímu úřadu taxovnímu a pro vyměňování poplatků ve Vídni, respektive k úřadu pro vyměňování poplatků v Praze a ve Lvově, a zapravovati poplatky u o. k. pokladny taxovního úřadu ve Vídni, respektive u důchodkového úřadu v Praze a na hlavním úřadě herním ve Lvově.

O tom dle se vědět.

Dumajewski m. p.

177.

Vyhlaška finančního ministeria ze dne 31. října 1884,

že v přístavě pro petrolej ve Mlase a Bějky uložena byla celná expositura.

Král. uherské ministerium finanční oznámilo, že v přístavě pro petrolej ve Mlase a Bějky uložena byla expositura českého král. uherského hlavního úřadu celního petroy hlavního oddělení II. třídy nadaná a že úřadování počala 15. září 1884.

Dumajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě a. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1885. v jazyku německém, vlašáckém, českém, polském, rusinském, slovinštině, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého šlechtě osmera vyjde stojí 2 zl. 50 kr., nežli se pro něj dočkáti nebo se pošlák (bez porta) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1863. stojí 30 zl.; od r. 1864. až včetně do r. 1884. stojí 42 zl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostatí za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 za 2 zl. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 na 2 zl. — kr.
„ „ „ 1850 „ 5 „ 20 „	„ „ „ 1868 „ 2 „ — „
„ „ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ „ 1869 „ 3 „ — „
„ „ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ „ 1854 „ 4 „ 20 „	„ „ „ 1872 „ 3 „ 20 „
„ „ „ 1855 „ 2 „ 35 „	„ „ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ „ 1857 „ 2 „ 55 „	„ „ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ „ 1858 „ 2 „ 40 „	„ „ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ „ 1879 „ 2 „ 30 „
„ „ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ „ 1883 „ 2 „ 50 „
„ „ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ „ 1884 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NE. Scházející nebo chybné došlé šlechtky zákonníka říšského božte nejdle ve čtyřech nedělních reklamován.

Po projití této listy vydají se šlechtky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (%, arbu na 1 kr.).

Ve skladě a. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (%, arbu na 1 kr.) jednotlivé šlechtky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884.; ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostatí, jen pokud náleha státi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska L.V. — Vydána a zveřejněna dne 25. listopadu 1884.

178.

Vyhláška ministeria obrany zemské a ministeria finančního ze dne 9. října 1884,

že obec Straža Ves v Karuziansku dodatečně vstoupila byla do 3. třídy vojenské sady nájemní
(Z. č. 3. 140. v r. 1881.)

Dodatkem k vyhlášce ze dne 18. prosince 1881. (Z. č. 3. 140.) ve shodě s říšským ministeriem obrany zemské obec Straža Ves v Karuziansku vstoupila se do páté třídy sady nájemní, kteráž sada má do konce roku 1885. platnost má pro vojenské účely ubytovací.

Dunažewski m. p.

Weltersheimb m. p.

179.

Listina o koncesi, daná dne 22. října 1884,

že starší těžba ze železa k hranicím zemským ve přímkytu Slavětín připadá odětel
do Krupka a Stránska.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský,
Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; kašpíř hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož společnost práv. rakousko-uherské dráhy státní žádala na propůjčení koncese ke stavbě železnice ze Židenic až k průmyslu Vlašského, do níž pevně chce vystavěti již dráhy státní z Kyjeva do Bzene a z Uherského Hradiště do Uherského Brodu, jakož i případně odboček do Koryčan a do Strážnice (k hranicím zemským) a k vozbě po této železnici, vidí se Nám, usakujiíce obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčiti jmenované společnosti dle sňkna o povolání železnice ze dne 14. září 1854. (Z. Ř. č. 233.), jakož i dle sňkna, daných dne 25. května 1850. (Z. Ř. č. 56.) a dne 26. prosince 1852. (Z. Ř. č. 180.), koncesi tato:

§. 1.

Propůjčujeme společnosti práv. rakousko-uherské dráhy státní právo stavěti lokomotivní železnici ze Židenic přes Slavkov, Bušovice, Nemočov, Kyjev, Bzenec, Kunovice mámo Uherské Hradiště a Uherský Brod až k moravsko-uherským hranicím ve průmyslu Vlašském a právo k vozbě po ní, jakož i případně odboček

- a) z Nemočie do Koryčan,
- b) z některého místa železniční trati na levém břehu Moravy blízko Ostroha do Strážnice po případě až k hranicím zemským.

Železnice tato, jež připojuvati se má k severní trati společenské a do níž pevně budie vystavěti již dráhy státní ze Bzene do Kyjeva a z Uherského Hradiště do Uherského Brodu, budie provozována a provozována jako dráha podružná s kolejiškami pravidelných. Dočasně odbočky budou však jen tehdy vystavěny, jestliže státními poskytnou přiměřené příspěvky.

§. 2.

Železnicím, které dle této listiny koncesemi budou vystavěny — vyjmaje však státní dráhy ze Bzene do Kyjeva a z Uherského Hradiště do Uherského Brodu, pro něž i dále platí výhody propůjčené v §. 2. koncesní listiny ze dne 18. srpna 1852. (Z. Ř. č. 128.), respektive v §. 2. koncesní listiny ze dne 22. srpna 1851. (Z. Ř. č. 108.) — povolují se výhody tyto:

1. srovnány budou kolikv a poplatkův ze všelikých smluv, knihovních smluv, sňkna, sňkna a jiných listin, k spášení kapitálu a k pevnější úrodě z kapitálu a vzhledy potřebných, a to až do počtu jistoty, což i rozumí se o jednatelích dočasných při nabývání pozemků, při stavění a užívání dráhy, a to až do konce prvního roku vzešního;
2. srovnány budou kolikv a poplatkův z prvního vydání akcí a předčasných obligací podléže v to i listy zápisné, a z knihovního sňkna sňkna obligací, jakož i poplatku převodního, který vzejde při nakupování pozemků;
3. srovnány budou poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo na propůjčené této koncesii a na zřídlení této listiny o ní;
4. srovnány budou od daně z výdělku a z příjmů, zapravování kolikvých poplatkův kupcovských, jakož i všeliké nové daně, které by sňkny právními byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počínaje od dnešního dne.

§. 3.

Společnost priv. rakousko-uherské dráhy státní jest povinna stavbu povolené železnice ihned započítí a ji nejdříve za dvě a půl léta ode dneška dokončí, vystaví pak veřejně vešlé odevadání a po celou dobu koncesie pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení dotčené žláhy stavěcí jest společnost povinna k lidosti správy státní dáti jistota, sčítie přiměřenou kasou v hotovosti nebo v papírech státních k ukládání srovnáček peněz upřesněných.

Nadávčí-li společnost dotčené stavěcí žláhy, může tato jistota prohlášena býti za propadlou.

§. 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčije se společnosti privo expropiace die ustanovení příslušných předpisů státních.

Totéž privo bude společností propůjčeno také při pobočných dražích, jest vztahů k jednotlivým podnikům průmyslovým, když společnost o jich záležitostech a státní správa usná, že záležitosti jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Společnost obcovati se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ní die této listiny koncesioná a die podniků koncesionátů, které určí ministerium obchodu, jakž i die příslušných zákonů a nařízení, zejména die zákona o povolení železnic, článek č. 14. srpna 1854. (Z. ř. 3. 238.), a též o dopravě na železnicích, článek č. 16. listopadu 1851. (Z. ř. 2. 1. z roku 1852.), pak die zákonů a nařízení, jež přitom soud vydána budou.

Co se týče provozování vozby, bude se muset od opatření bezpečnosti v téže o provozování vozby předepsaných upustiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může, hledie ke zkrácení rychlosti nejvíce povoliti, a budou pak platiti máti vešlé předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Vojáke budie dopravovány na této povolené železnici na levnější ceny nežebat, a to podle toho, co v této příčině jakž i ve příčině výhod vojáckých cestujících o společnosti priv. rakouské dráhy státní na trati bavorsko-pránsko-polské kadež kablé dráhy platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obcování zemské obcei polovice říše, k zeměkům sčítolím Tyrolským, a to nejen když konají cesty na úboč cesty, ale i ve službě na svůj úboč ke ověření ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskámu sboru strážnímu soudů civilních ve Vídni, k železnici a k vojensky záležitostem strážní finanční a bezpečnosti.

Společnost zavazuje se, že i pro tyto tratě přistoupí k úmluvě, učiněné od rakouských společností železničních o sjednání a pobytové chování věci vypravěných k transportům vojenským a o pomoci vespolek nepřítelům vojáků a strojů při státních transportech vojenských, též k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení železnic vojenských, jakož i k dodatečně úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě ležec dolaných na účet státu vojenského, kteréž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společnostmi železničními v příčině vespolek pomocí osobami při velkých transportech vojska, a k předpisu o dopravě vojska po železnicích.

Těmito závazky vázána jest společnost jen do té doby, pokud mohou se vyplniti dle aktuálních povahy povolených tratí a dle polehnutí, povoleného v příčině nákladů, vystrojění a údržby dopravního, a činně rozhodování přísluší ministeria obchodního.

Společnost zavazuje se, že zřídí buď míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného lektva námořského i obrany země při obsazování míst služebních dle zákona, daného dne 18. dubna 1872. (Z. Ř. č. 40.).

§. 7.

O držacích zde povolených buď veden účet zvláštní, jakož kontrola a schvalování vykazovaný jsou správě státní a z něžž se na jeho jde zakladací kapitál, na stavbu a udržení dráhy skutečně vynaložený, jakož i roční úhrady, které vzešly společností správcem jeho.

§. 8.

Správa státní má právo sjednati si jistotu, zdali stavba železnice jakož i udržení vozy ve všech částech nákladů a důkladně vykonáno jest, i může naříditi, aby vadý v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby úřadovcem svým při společnostech priv. rakousko-uherské dráhy státní úřadovým nabývala v hospodářství.

Za ustanovení tuto příslušná není společnost povinná dáti pokladu státnímu zvláštní náhrady; též sprostě se společnost závazků, zakládajících se na §. 29. titlu o provozování vozy, vydaného dne 16. listopadu 1851. (Z. Ř. č. 1. z roku 1852.), se se tyto náhrady vztáho nákladu, který by vzešel z příslušnosti policejního a důchodového, a co se tyto úřadovní nákladů úředních a chování jich v dobrém způsobu sluzba.

§. 9.

Státní správa, stanovic volně službu, má právo spoluzávaní (péage) povolených zde tratí železničních až k tomu místu, kde k nim připojí se dráhy, které státní patří nebo ve státní správě budou, a které s dotčenými tratmi státní budou železničně spojeny severozápadních krajů Rakouských s Benem, respektive s Okřím-kem (Jihlavou), a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna po těchto

trasech koncesijních celá vlaky neb jednotlivé vazy, zejména první poplatek za spolustavění, dle příslušných podmínek koncesijních vyměřený, eventuelně též náhrada, buď sama dopravovani nebo společností priv. rakousko-uherské dráhy státní jako koncesijním dopravovat dají.

§ 10.

Koncese a ochrana proti stavění nových kolejnic, v §. 9., lit. b) zákona o povolování kolejnic vymezená, bude platnou užíti do 31. prosince 1895. a později, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesii tuto prohlásiti za ukáskou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se ukázalo v §. 9. ustanovením, že se výše počítí a dokazují starší a počítí i nepřevzatého provozování dráhy, dosti neúspěšně a vykrádání ze lhůty vyměřené nemohlo by se odhaliti dle §. 11., lit. b) zákona o povolování kolejnic, zejména pak krádeží politickými nebo finančními.

§ 11.

Správa státní vyhraňuje sobě právo povolena dráha kterékoli dráhy po jejím doctavění zakoupení, vyplatě společností dlehod roční, jakož summa a trvání rovná se ročnímu úmrtí, jež společností vzniklo vystavěním dráhy povolání, ale který žádnou měrou přehrovení nemá summa, jež třeba, aby v čas po který koncese trvá, skutečný základní kapitál těchto podnikův při se sta, byl udržován a uměřen.

Tímto ustanovením neruší se nijak právo, státní správě smlouvou se dne 12. listopadu 1882 v §. 6. propůjčená, jestliže by po 1. lednu 1895. zakoupeny byly státní uherské trati, že může rovněž zakoupení veškeré rakouské trati společenské před lhůtou, jež k nákupu veškerých rakouských trati společenských položena byla v I. článku smlouvy se dne 1. prosince 1866. (Z. K. 6. 7. z r. 1867.), mezi kterýmižto trati také zahrnuta jest dráha zde povolání, a to za roční dlehod, dle jež ročního výměru rybného vyměřený. Avšak i v této příležitosti, jestliže nákup stane se před 1. lednem r. 1900., platiti má předpí v prvním odstavci tohoto paragrafu ustanovený; proto rybné výnosy povolání dráhy vyřezány buďte vřídlatu ústom vosečtinu a vřídlatu rybného výnosu rakouských trati.

Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu nabude státní, vyplatě roční dlehod, dle předchozích ustanovení respektive dle smlouvy se dne 12. listopadu 1882. vyřezaný, bez další úplaty nezvratného vlastnictví a politické povolání koleznice se všemi k ní příslušnými všemi movitými a nemovitými, zejména v to i obec dopravu a všecky materiální, při čemž hodnota obou povolání koleznice, jež státní odvoditi bude, stanoví se nejméně na 8.000 zl. na kilometr.

§ 12.

Jakž později koncese a ústí drom nebude státní bezplatně nezvratného vlastnictví i politické koleznice povolání a veškerého movitého i nemovitého příslušenství (§. 11., odst. ústřední).

Jaké koncesse tato pomine, též i když se kolonie zakoupí (§. 11.), podřídí společnost vlastnictví fondu rezervního a vlastního výnosu úživného a pohledávek ještě nezapravených, též zvláštních stavbě a pozemků, z vlastního jmění úživných nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí ji správa státní zmocnila, doloží výslovně, že nejsou přifalšovanými koloniemi.

§. 13.

Správě státní uložuje se kromě toho právo, jestliže by převažovalo, že byla vstřeba dána, opět porušila nebo nesplnila se závazky v listině o koncesi, v podmínkách koncesních nebo v sáhnech uložené, aby učinila v přitížně toho opatření dle zákona potřebné a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncesii za ukálen.

§. 14.

Ustanovení, obsažená v koncesních listinách ze dne 13. srpna 1882. (Z. Ř. č. 128.) a ze dne 22. srpna 1881. (Z. Ř. č. 106.) pro místní dráhy ze Hrance do Kájova a z Uherského Hradiště do Uherského Brodu, postávají platnými, pokud neshylají se od předcházejících předpisů.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesse nikterak nejednal, a nepřijímaje společnost právo, před soudy Národní domáhati se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem úřadům, jejich se týče, přísný rozkaz, aby nad touto koncesí a nadějí vším, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděly.

Tento na svědomí vydáváme této list, spůsobený velkou pečeti Národní, ve Vídni, Našem Místě, hlavním a sídelním městě, 22. dne měsíce Října 1884 Páně úctivého osvětleného císařského královského panovníka Našeho roku úctivého šestého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

180.

Nářízení, vydané ministeriem práv dne 30. října 1884,

že místní obec Štremeníčko z Jarovítkem přistupí k obvodu okresního soudu litovelského
ze Slaví.

Místní obec Štremeníčko z Jarovítkem, dle vyhlášky c. k. místodržitele moravského ze dne 12. června 1884. (Z. a. č. 58.) nově zřízená, od 1. ledna 1885. podřízena bude okresnímu soudu litovelskému.

Následkem toho domovní dvě obce dotčené vylučují se toutž dobou z obvodu okresního soudu kroměského.

Průšek m. p.

181.

Nariadení, vydané ministerstvem finančním a obchodním dne
2. listopadu 1884,

Již odhlášená za léta, v nariadení finančního a obchodního ministerstva ze dne 1. dubna 1884. (Z. ř. č. 41.) položená, byly obligatorně zavedeny býti měly kolezními listy nákladní a vyříděnou výměnou kolíček.

Léta, kterova nariadení finančního a obchodního ministerstva ze dne 1. dubna 1884. (Z. ř. č. 41.) ve svém 1. odst. položila pro obligatorní zavedení kolezních listů nákladních a vyříděnou výměnou kolíček, odhlášená se s 1. ledna 1885. na den 1. srpence 1885.

Ostatní předpisy uvedeného nariadení platí i dále.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

182.

Nariadení finančního ministerstva ze dne 14. listopadu 1884,

Již hanpachský, rumberský a šlukovský kontrolní okres státního finančního vyřábje se z libereckého oddílu státního finančního a přibábje se dělnického oddílu státního finančního.

Ve vyhlášení ze dne 28. ledna 1883. (Z. ř. č. 14.) uvedeném rozdělení oddílů státního finančního, již přibáhl říční a kontrolovní složení pro osvětlené hranice, se mění a hanpachský, rumberský a šlukovský kontrolní okres státního finančního vyřábje se 1. listopadem 1884. z libereckého oddílu státního finančního a přibábje se dělnického oddílu státního finančního.

Dunajewski m. p.

183.

Vyhláška obchodního ministerstva ze dne 14. listopadu 1884,

že Nejvyšší koncesní ze dne 19. května 1882. (Z. ř. č. 74.) ke stavbě místní telegrafní se Schwachau do Mauerwerderu převedena byla na společenskou priv. rakousko-uherské dráhy státní.

Dle Nejvyššího uznesení schválen byl převod Nejvyšší koncesní, kterú Oskara vrabodnatu pána Lazarisovi ve Vídní dne 19. května 1882. (Z. ř. č. 74.) dána byla ke stavbě místní dráhy se Schwachau do Mauerwerderu a k rovněž přel. na společenskou priv. rakousko-uherské dráhy státní s tím dodatkem, že odbočka místní dráhy schwachau-mauerwerderské do Hainburka, v §. 1. v odst. 2. b) přibážená Nejvyšší listinou koncesní dotčená, nyní u některého místa, položeného blízko Mostu nad Litavou na společenskou trať od Göttsackeru k hranolcu zemským, vedena býti má do Hainburka přepadně až k tamní hranolcu zemské.

Pino m. p.

O p r a v a.

V nariadení obchodního ministerstva ze dne 25. října 1884. o náplně yacht, jak odhlášené dne v LIII. čísle národních listů pod čís. 169. bylo vyřábje, státní má na stránce 477. v §. 4., odst. 2:

„plati o přibážených zemí uherské koruny“
máste: „plati o přibáženosti k zemím uherské koruny.“

Zákonník říšský

pro

Království a země v radě říšské zastoupené

vydán se ve skladě a. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okresu v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1884. v jazyku německém, vlašském, českém, polském, ruském, slovinšském, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého těchto osmerna vydání stojí 2 zl. 50 kr., necht se pro něj dochtat nebo se posílá (bez porta) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1863. stojí 30 zl.; od r. 1864. až včetně do r. 1884. stojí 42 zl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 za 2 zl. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 za 2 zl. — kr.
„ „ 1850 „ 5 „ 35 „	„ „ 1868 „ 2 „ — „
„ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ 1869 „ 3 „ — „
„ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ 1854 „ 4 „ 30 „	„ „ 1872 „ 3 „ 30 „
„ „ 1855 „ 2 „ 35 „	„ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1857 „ 2 „ 85 „	„ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ 1858 „ 2 „ 40 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ 1879 „ 2 „ 80 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1883 „ 2 „ 50 „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1884 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NE. Schůzovníci nebo chybně došlo částky zákonníka říšského buďte nejdříve ve čtyřech nedělních reklamován.

Pro prožití této látky vydají se částky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají ($\frac{1}{4}$ archu za 1 kr.).

Ve skladě a. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou ($\frac{1}{4}$ archu za 1 kr.) jednotlivé částky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884.; ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud náleha stačí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska LVI. — Vydána a zveřejněna dne 30. listopadu 1884.

184.

Nariadení, vydané ministrem věcí duchovních a vyučování dne 15. listopadu 1884,

e kterém se státních školních úřadůch vyjímaje státní školy střední ve Vídní.

Na základě §. 9. zákona ze dne 9. dubna 1870. (Z. Ř. č. 45.) máti se státním §. 4. ministerského nariadení ze dne 19. dubna 1870. (Z. Ř. č. 43.), a školně na veřejných státních školních úřadůch, vyjímaje státní školy střední ve Vídní, od školního roku 1883/4. ustanovuje se na dvacet (20) místých pro čtyři třídy a na dvacet čtyři (24) míst pro dvě třídy.

Cenzur n. p.

185.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 25. listopadu 1884,

že v Dolním Meidlingu v Dolních Rakousích státní byl berní a soudní okresní úřad.

Funkce v Dolním Meidlingu státní byl okresní soud (Z. Ř. č. 176. z r. 1862, a č. 154. z r. 1884.), užívaje se dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 18. listopadu 1884. v dotčeném místě berní a soudní okresní úřad, který počne účelovati 1. ledna 1885.

Místní obec Horní a Dolní Meidling a Gaudenzdorf, až dosud k okresu hlavního berního úřadu v Šestidomcích příslušel, budou totiž doбою vyčleněny z okresu tohoto úřadu berního a přiděleny bernímu úřadu v Dolním Meidlingu.

Dunajewski n. p.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 27. listopadu 1884,

se vydáa byl dodatek k obecnému seznamu zboží z r. 1882. (Z. Ř. č. 173. z r. 1882).

Ve shodě s c. k. ministeriem obchodním a důstojnými kráľ. majistevními úředníky vydán byl dle čl. IV. zákona ze dne 25. května 1882. (Z. Ř. č. 47.) dodatek obecního seznamu zboží k všeobecné sazbě celni pro rakousko-uherské území celni (vyhláška ze dne 19. prosince 1882, Z. Ř. č. 173.), kterýmto dodatek nabude platnosti dne 1. prosince 1884.

Doslov tohoto dodatku v Zákonníku říšském nevyhlááje se vzhledem k poslednímu odstavci čl. IV. zákona ze dne 25. května 1882. (Z. Ř. č. 47.)

Dunajewski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka LVII. — Vydána a zoselána dne 5. prosince 1884.

187.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 28. listopadu 1884,

že v zosetém skladě v Inšbruku stáma byla expozitura hlavní celnice.

V zosetém skladě v Inšbruku stáma byla expozitura hlavní celnice inšbrucké nadaná počty hlavní celnice I. třídy a zmocněná ke skřícenému řízení celnic dle předpisu ze dne 18. srpna 1857. (Z. ř. č. 17b.); expozitura tato počala stámovat 18. listopadu 1884.

Dunajevskí n. p.

188.

Nářízení, vydané ministeriem obchodu a orby ve shodě s ministeriem věcí vnitřních dne 5. prosince 1884,

s ryběství námořním.

I. Ustanovení všeobecná.

§. 1.

Hranicí mezi mořem a ryběstvím námořským a mezi vodstvem vnitrozemským a ryběstvím vnitrozemským jest vzhledem k tomuto nářízení čásť úzea, kde přestává stála soušičná voda sladké a vodou mořskou.

Tuto hranici ustanoví místně dle potřeby politický úřad okresní ve shodě s přístavním a námořským zdravotním kapitanátem.

§ 2.

Obyčim není dovoleno propaškovati rybníctví, které vřinouš přičleni do jedné námořské míle ode břehu obyvatelům pobřežním dle §. 1. nářzení o námořském rybníctví ze dne 6. května 1835.

A však námořský úřad, vyslyšev účastná zastupitelstva obyčim, dovolí, aby také jiné rybní k obyčim náležející od příslušného přístavního a námořského zdravotního kapitanátu připuštěni byli k rybníctví, vyšetří-li se, že jest zde některá z těchto podmínek, a to:

- a) že v obyčim není rybní, nebo že počet jejich hradí k důležitosti rybníctví a k rozsahu pobřeží, jež k obyčimům obvodu náleží, není dostatečným;
- b) že rybní k obyčim náležející nevykonávají ony svlátní drabhy lova, ježé třeba, aby využitkování bylo potřebné a obyčimům obvodem hraněcí;
- c) když toho třeba jest, aby tráhy byly zásobeny.

Námořský úřad ustanoví za toto připuštění poplatek přiměřený hodnotě daného dovolení; poplatek tento připadne obyčim pobřežní.

Lísty připuštění vydány býti mohou jednotlivým jakož i několika rybníctvům dohromady, jestliže šim společnost.

§ 3.

Obzvlášť, že do jedné námořské míle rybníctví vyhrazeno jest obyvatelům pobřežním, nezvylučuje, aby jednotliví obyvatelé pobřežní nebo také jiné osoby, občiansky štední svolení, do jedné námořské míle nezakládali svlátních škelek k chovu ryb, měkkýšů, korajů nebo hub.

Toto dovolení švedí úřad námořský.

Opatření, k ochraně takovýchto škelek potřebná, ustanovena budou po každé svlátně k švedosti podnikatelské úřadem námořským a vyhlášena v příslušné obyčim pobřežní.

O švedosti za povolání, aby takovéto škeky mohly býti užívány, a ochranných opatřeních, která mají býti zavedena, slyšena buď obec.

II. Ustanovení o počtu, plodu rybím a o jednotlivých druzích ryb.

§ 4.

Loviti a prodávati postr a plod rybí jest zapovězeno.

Plodem rybím rozumějí se takové rybky, které nejsou tak vyvinuty, aby dle panujícího zvyku nasazeny býti mohly do rybníků, a které lovi se nářzením k tomu svlátně ustanoveným.

§ 5.

Přístavní a námořský zdravotní kapitanát může povoliti výjimky ze zákazu v §. 4. vysloveného, když postr nebo plod rybí určen jest k švedím vědeckým, k nasazení do rybníků, k chovu škelek, k jinému uměnému chovu nebo za vadidlo rybí.

Když toto dovolení se švedí nebo vykonává, štedeno buď při tom předpis v následujícím §§. 6. a 7. ustanovených.

Obzvlášť určiti, že do jedné námořské míle nezakládají svlátních škelek k chovu ryb, měkkýšů, korajů nebo hub.

Plodem rybím rozumějí se takové rybky, které nejsou tak vyvinuty, aby dle panujícího zvyku nasazeny býti mohly do rybníků, a které lovi se nářzením k tomu svlátně ustanoveným.

§. 6.

Přístavení a námořský odřevotní kapitánat ustanoví každý rok, kterého dne v námořní březnu započat býti máho lov postřru a plůdu rybího.

Před 15. dubnem však lov tento nesmí počíti:

- a) v případech, žiati lagunary spojeny jsou s měřem,
- b) do vzdálenosti 400 metrů od vnitřních a vnějších otvort přehlavů dotčených a od vstřků, slatěného vodstva do moře nebo lagun.

Pod rybi nesmí loven býti do vzdálenosti 40 metrů od otvort (zplavů, přikopů), které a rybníky se slane vodou ustanoveny jsou ke vstupn ryb. Jestliže rybníček dotčený nachází se na nabytém, náleží podnikáním práva soukromým, buďti jeho držem.

Žádost měřem tento lov nesmí konati v noči.

§. 7.

Zahazuje se lovití a prodávati plod prašny zlaté (*Chrysophrys aurata*) od 1. máj až do 15. dubna roku následujícího.

Pod postřru
moře.

§. 8.

Prokázalo-li se, že nějaký vyvinutých ryb loven postřru nebo plůdu rybího, námořský úřad pro určitou dobu a pro určitá místa přestane dávati svědění povolání v §. 5. dotčená.

§. 9.

Předpisy §§. 4—8, bez úmys soukromých práv v §. 5. dotčených, vztahují se také k lovu ryb v takových rybníčkách soukromých, které spojeny jsou s vodstvem veřejným.

Rybníky
soukromé.

§. 10.

Zapovídá se lovití blavěto hadohlavého (*gobius ophioccephalus*) rukou, bodnými vidlicemi (*foucais*) a vělemi (*saie*, *ostie* v zobe) od 15. března až do konce března.

Moře
kustický.

§. 11.

Zahazuje se lovití langusta obecná (*palinurus vulgaris*) a raka měřského (*homarus noricus*) od 1. února až do konce dubna.

Lagunary
moře měřské.

Někdy nesmíjí prodávati se langusty nebo raci měřští, kteří od vřběžky, za námi až se nabývají, až k začátku konci nejsou dlouzí alespoň dvěma centimetry.

§. 12.

Zahazuje se sbírati šatřice od 1. dubna až do konce srpna a slavky (*saie* *noe*, *podice*, *masco*) od 1. března až do konce dubna.

Čistě
slavky.

V náleži době roční nesmíjí prodávati býti šatřice kratší pěti a slavky kratší tři centimetry.

Tyto zákony nevztahují se k šatřicem a slavkám, které pocházejí z rybníků nebo jiných šleket pro obor šatřic nebo slavok nebo které do nich jsou uloženy.

§. 13.

Zákaz předeje v §§. 4., 7., 11. a 12. ustanovení platí pro správní obvody zemského a národního ministerstva.

III. Ustanovení o jednotlivých místech a způsobech rybolovu.

§. 14.

Na místech vyhláškou označených, na kterých jsou podmětná lapa telagrafi, jest zapověděno lovit síťmi nebo náčinem, které dotýkají se dna, jakž i zakotví se na těchto místech.

§. 15.

Přistavení a námořský zdravotní kapitanat může zakázat a vjezdů do přístava nebo v obvodě jeho lovit ryb jinak dovolený, jestliže plavba zamezuje nebo ji značně ruší.

§. 16.

Zakazuje se napříč mořských přílivů a odbočků stávkami takovým způsobem první nebo pohyblivé přístroje rybářské, které by rybám proplaviti zcela bránily.

§. 17.

Do vzdálenosti 500 metrů od ústí jezer, rybníků, lagun a odboček, ve kterých buď dle zvláštního práva soukromého nebo dle zvláštního povolení přítlačným ústředím dříve provozuje se chov ryb, zapověděno jest v kterékoli době a jakýmkoli síťmi nebo náčinem lovit ryby.

Zápověď tato nevztahuje se k rybolovu, jestli děje se jednou nebo dvěma ulovci.

§. 18.

Dynamita, jiných látek trhavých, dále prostředků oznamajících a ochromujících nemá užívati se k lovení ryb.

Tak jest zapověděno střelami zvířata tímto způsobem zabít.

§. 19.

Přistavení a námořský zdravotní kapitanat, vyslyšev zastupitelstva obávaných obcí, může zakázat, aby ryby nebyly loveny pomocí pletí rybářských v době, kterou vzhledem k králičím náletům považuje za nevhodnější, aby přiměřeně se ryb bylo chráněno.

§. 20.

Lovit ryby obrouškovými síťmi (cogalla), vázanými na gurdny (bustellie d'ocapelle), jakž i síťmi na hlavě (guzze, vaze) zapověděno jest od 1. ledna až do konce července.

IV. Ustanovení o lovu ryb, jež děje se nevodou nebo jiným náčiním vlečným.

§. 21.

Lovití ryby nevodou nebo jiným náčiním vlečným, takový-li jsou lodní parníky, odpovědně jsou každé době do vzdálenosti pěti námořských mil ode břehu.

Vlečení
nevodní
náčiním

§. 22.

Lovití ryby nevodou, náčinem-li je dvě bérky a rozvinutými plachtami, náležejí každé době na místech, kde má být menší hloubka než metr.

Vlečení
nevodní
náčiním
s
plachtami

Tento způsob rybolovu, náležející k hloubce menší než metr, povoluje se od prvního po dobu od 1. května až do konce listopadu; po dobu však od 1. prosince až do konce dubna roku následujícího vyloučen jest pokud dle všeobecného pravidla v prvním odstavci následujícího §. 23., pokud není dovolen dle druhého a třetího odstavce §. 24.

V ostatních věcech platí o tomto lovu ryb zvláštní předpisy §§. 25—27. a také lze vzhledem k němu učiti předpisy v §. 28. obecnější o případech předložených době lovení.

§. 23.

Lovití ryby nevodou a jiným náčiním vlečným, takový-li jsou jednou nebo několika plachetními bérkami, odpovědně jsou do jedné námořské míle od kteréhokoli místa počítáno v době od 1. prosince až do konce dubna roku následujícího.

Vlečení
nevodní
náčiním
s
plachtami
bérkami,
včetně
šlun nebo
vývěvy.

Mimo tuto hranici dotčený způsob lovu náleží jest po tených šun, respektive v případech §. 22. v každé době na místech, kde má být menší hloubka než metr. Z těchto náznak vyjaty jsou malé veslové šluny po různu lovití.

Přístavní a námořský úřadovní kapitán má náležeti, aby nevodou, která takový jsou roční sílou nebo malými veslovými šlunou po různu lovití, nebyly loveny ryby na místech a v době, kde by tento způsob lovu patrně škodil rozvoje rybníků druhé hospodářsky důležitých.

§. 24.

Vzhledem k zvláštní potřebě, aby trhy byly zásobeny, náležejí v prvním odstavci §. 23. obsahují nevztahuje se k lovu ryb, jež děje se náčiním šaržem, šaržem a grípy zvanými na bérkách se zcela vzájemnou šarží (a gusiere) nebo na lodích šaržem zvaných ve vodách přístavního kapitánátu tonetského a rovinického.

Včetně
náčiním
šarží
v
prvním
odstavci
§. 23.

Problém dále k hloubce vody a k okolnosti, že některé druhy ryb nemohou a prospěchem jinak býti loveny, než nevodem, jež vlečnou dvě bérky a plachtami rozvinutými, proto odpověď v prvním odstavci §. 23. obsahují nevztahuje se k vyhledání břehu iterského od Valerky až k mysu Ubanu, k vyhledání břehu ostrova Orosu od mysu Jablance až k mysu Kalavratu a k odpovídání břehu ostrova Kolu od mysu Nagóva až k ostrova sv. Marka.

Námořský úřad má také jednotlivě jiné místa, pro která musí to býti přiměřeným, vyjaty se odpovědi v 1. odstavci §. 23. obsahují a vyhledání přístavního náležejí.

§. 25.

Leviti ryby novody, které taženy jsou bérkami a plachtami rozvinutými, zapovídáno jest po celý rok:

- a) v průlivu Kaštelanském,
- b) pro ochrana tak zvaného „mládu“ do dvou námořských mil ode břehu od Ražvic až k výhledu Postraně,
- c) do dvou námořských mil ode břehu ostrovů Viza a Baževa.

§. 26.

Leviti ryby novody, které taženy jsou bérkami a rozvinutými plachtami, zapovídáno jest od 15. března až do konce máje:

- a) podle břehu dálmatské pevniny od ústiny Murterské poštolice až k údolí Šjakice do dvou námořských mil ode břehu;
- b) ve vodách, jest uzavřeny jsou přístavkami mezi Omítem na pevnině a Puštitem na ostrově Brači, mezi Živogoštem na pevnině a myslem Šušurjem na Hvaru a mezi myslem Kablam na Hvaru a Draševic na Brači;
- c) ve vodách, které uzavřeny jsou přístavkami od mysu Šušurje na Hvaru k Trpanji na poloostrovu Palješci a od mysu Košje na Hvaru k mysu Guminji na Palješci;
- d) od výhledu mysu Kabla podle břehu kvarešského kolem mysu sv. Palagorina a Spalmadura až k Pokojnému Dolu do dvou námořských mil ode břehu ostrova Hvaru a Spalmadura.

§. 27.

Od údolí Šjakiry na břehu dálmatské pevniny podle severního pobřeží ostrovů Salota a Brače až k Pašiši; od údolí Šjakiry podle jižního břehu ostrovů Drenčika, Salota a Brače až k výhledu mysu Kabla; v průlivu Kaštelanském až k mysu Guminji; v průlivu Neretvanském; podél poloostrova Palješce a v ústí mezi ostrovy Šipanem, Lopudem a Kolobepem ze strany jedné a pevninou ze strany druhé zapovídá se leviti ryby novody, které taženy jsou bérkami a plachtami rozvinutými, i na jedné námořské míli od 15. dubna až do konce máje.

§. 28.

Jestliže dle uvedených předpisů lovení ryb přestati má v březnu nebo dubnu, přistavci a námořský advokát kapitánský vyloučenav obce může povoliti, aby ryby loveny byly až do svátků velikonočních.

§. 29.

Aby neděla se újma lovu ryb, jest koná se stíhání nehybnými, zvláště lovu sardele, zapovídáno jest chytati ryby novody, které taženy jsou bérkami a plachtami rozvinutými, a to do 30 metrů od zranění, kterým označeno jest stanožení nehybné stě v šířce, a do 30 metrů od zvláštěho zranění pro nehybnou stě na sardele.

Nehybné stě nesmějí tak býti postaveny, aby zanesovaly plavbu v přelivech a v chobotech, než aby málo námořskou míli nemožnými šlaly jiné způsobu lova.

Podrobnější předpisy o těchto zraněních vydá úřad námořský.

Vědění, v ústí leviti ryby novody zapovídáno jest po celý rok.

Vědění, v ústí leviti ryby novody zapovídáno jest po celém břehu v roce.

Výhledy pro státní námořské.

Vědění, v ústí leviti ryby novody.

V. Rejstřík pro rybářské lodi.

§. 30.

Každá rakouská loď, k námořnímu rybníctví ustanovená, budíž zapísána do rejstříka lodí rybářských a opatřena nápisným listem rybářským.

Rejstřík pro
lodí rybářské

Tento předpis nevztahuje se k člunům, jejichž užívání se toliko za pomůcky k rybníctví, kromě z povahy na břehu se provozují, nebo za stavování pro uložení.

Loď zapísána býti může do rejstříka jen tehdy, jestliže jest výhradně vlastnictvím Rakůska.

§. 31.

Přistavci a námořský zdravotní kapitanat, v jakém úřadním obvodu jest domovský přístav lodí — t. j. ozna přístav, z něhož loď rybářství provozovaná bude — vede rejstřík pro rybářské lodi dle příloženého vzoru A.

Je-li námořní
jezd rejstřík
zápisu lodí
A.

§. 32.

Zápis lodí do rejstříka má obsahovati:

Číslo příloženého
vzoru.

1. jméno nebo číslo lodí a způsob její stavby (jakého druhu jest);

2. kolik má tón;

3. domovský přístav;

4. jméno a bydliště vlastníkova;

5. řídný počet mužstva, t. j. koliká muži obsazena býti má loď dle vlastníkova prohlášení, jest přistavcem a námořským zdravotním kapitanátem uznáno bylo za bezvadné;

6. den, kterého loď byla zapísána;

7. vročení a číslo listu nápisného.

Kromě toho budíž v rejstříku záhlaví pro případné jiné poznámky, na něž loď byla zastavena, postoupena nebo že zastavení lodí bylo vymazáno atd.

Každá loď zapísána buď do rejstříka pod zvláštním číslem každým.

§. 33.

Přistavci a námořský zdravotní kapitanat, u něhož loď byla zapísána, vydá dle příloženého vzoru B list nápisný.

Rejstřík pro
rybářské lodi
B.

Zápisný list prokazuje národnost lodí a právo provozování rybníctví námořského.

§. 34.

Každá osoba, která při lodí stala se po vydání listu nápisného a ustanovená byla do rejstříka pro lodí rybářské, budíž zapísána do listu nápisného, a to buď samým úřadem, jest vede rejstřík, nebo přistavcem neb konzulským úřadem, v jakém obvodu loď právě se nalhá. Přistavci neb konzulský úřad, byť i rovněž nebýl úřadem rejstřík vedoucím, změnil-li se druh neb tuzni obnáš lodí, jest povinen změnu tuto zapísat i ihned úřadu dotčenému oznámiti.

Rejstřík nápisný

Mimo tyto střední řadanky rovněž téžné jsou v listě zápisného doloženy být.

§. 35.

Jestliže loď trvale přestane sloužit rybnářství námořskému nebo prodá-li se zcela nebo částečně cizozemci, vymazána buď z rejstříku, čižá míno platnosť listu zápisného; dosavadní pak vlastníci vrátí jej do šesti neděl úřadu rejstříkovému, aby byl zrušen, nebo hodnověrně osvědčí, že se tak státi nemůže.

§. 36.

Ztratí-li se list zápisný a dokáže-li se to způsobem hodnověrným, vydán může býtí přeláská list nový list zápisný, jest výslovně jakožto duplikát tudíž označen.

§. 37.

Chce-li loď plouti k pobřeží cizozemskému, jest povinna opatřit se seznamem ministera dle §. 23. zákona ze dne 7. května 1879. o zápisě obchodních lodí námořských (Z. Ř. č. 46.).

§. 38.

Rybnářské lodi mají mítí zvláštní značky rozoznávající, aby dle nich každá snadně mohla býtí poznána.

Podrobněji předpis o tom vydá úřad námořský.

VI. O přestupcích a trestech.

§. 39.

Přestupky předpisů v tomto nařízení obnášených, pokud nestraňají se obecným zákonem trestním, potrestány budou dle ministerického nařízení ze dne 29. srpna 1857. (Z. Ř. č. 148.) pokutou až do jedné sta slarčků nebo vězením od šesti hodin až do 14 dnů.

§. 40.

O trestním řízení platí všeobecně ustanovení, která platíťmi jsou při trestním policejních přestupcích námořních.

Přistavení úřad, dle předpisů o trestním policejních přestupcích námořních přiláskáť, jest instancí první, námořský úřad druhou a obchodní ministerium třetí instancí.

Odvědání z nálezu obhájeno buď do 15 dnů.

Jestliže druhá instance potvrdí nálezu instance první, třeba by zastavila míra trestu, další odvědání místa nemá.

Zaplacení pokuty peněžité případnou podporováním řada námořskému.

§. 41.

Záležít-li přestupek v zapověděném prodeji ryb, který z sluzu se neděl, jsou dle §. 35. k potrestání jeho přiláskáťmi policejní úřadové a vztahují se k tomu předpisy o policejním řízení trestním platná.

§. 42.

Pravděcť liběta pro říay v tomto nařízení naznačené čini §. 40. a 41.
Liběta tato přebírají se s uvedeným říicím trostím.

O provedení

VII. Ustanovení závěrečná.

§. 43.

Za poradní sbor ve věcech námořského rybnářství vůbec úřadna bude a námořského úřadu dleřadní komissie, která pod předsednictvím prezidenta námořského úřadu skládáti se bude z referenta, jenž vzat bude z úředníku dotčeného úřadu, a zejména z jednoho vědecky vzdělaného odborníka, jenž zvolen bude povolán, a ze dvou odborníků prakticky zkušených.

Komissie
rybnářství.

Předseda námořského úřadu může dle potřeby sestíh komissii.

U každého přístavního a námořského sdruženého kapitanátu a dle potřeby i u jiných přístavních a námořských sdruženích úřadů pro námořské rybnářství důležitých úřadna bude jakobto poradní sbor ve věcech rybnářských přístavního pobřeží místní komissie, která skládáti se bude za předsednictvím předsedy úředního a jednoho nebo několika odborníků prakticky zkušených, a pokud možná, a odborníka vědecky vzdělaného.

Komissie a námořského úřadu jakob i u přístavních a námořských sdruženích úřadů úřadně vysledekující budie tímto úřady ve všech důležitých věcech svého dotčených a mohou ze své vlastní iniciativy projednávati a činiti návrhy, aby vydána byla nová nařízení a aby zveřejněno bylo rybnářství a odvětví průmyslová a jiná související.

Podrobnější předpisy, jak rybnářské komissie mají býti ustaveny, kdy se svolávají a jak své činnosti vykonávají, ustanoveny budou námořským úřadem.

§. 44.

Vyřídí úřad může oznámit nebo oznámiti nařízení úřadu námořského, které se ukládá tohoto nařízení dle své úvahy moží vydání, jestliže vydání nařízení jest se býti nevhodným.

Přední úřad
úřadu námořského
dne 5. prosince
1884. úřad
úřadu námořského
rybnářství.

§. 45.

Při vzdělanostech od pobřeží, kterých rybnářství dotčení mají dle tohoto nařízení, nepřibíhá se k malým úřadům, která úřada vyřizujítes nad vodou, nejsou obyčiená, aniž užívají se hospodářsky nebo za pastvinu; předepsané vzdělanost bud proto měřena od břehu pevniny než ostrova za tímto úřadním.

Jak má býti
vzdělanost
pobřeží.

§. 46.

Toto nařízení nabude moci dne 12. prosince 1884.

Také příslé platiti budou předpisy obsažené v §. 1. 664u o námořském rybnářství ze dne 6. května 1850, pravidla o námořském rybnářství vydaná generalním správcem (provdělnicem) dalmatským dne 15. dubna 1868, vyřizuje čí. 14. a 15. titulu IV. a titul IX., úřadů Šebotí platí §§. 39. a 40. tohoto nařízení, konečně nařízení dalmatského ministřictví ze dne 16. listopadu 1869, č. 15461. o levu soudní stíhání vřípě zvanými (Z. a. S. 59.).

Na místo politických úřadů, které jmenovány jsou ve článku 9, 28. a 48. dotčených pravidel ze dne 15. dubna 1898. a ve článku II., III. a IV. uvedené nařízení ministerského, nastoupí úřadové správy námořské.

Všechna ostatní ustanovení správní o rybnářství námořském, která plynou ze tohoto nařízení, počnouce platností toho dne, kterého toto nařízení nabude moci.

Certifikáty, die do-uvadnich předpisů pro provozování námořského rybnářství vydané, platit budou ještě po šest měsíců ode dne, kterého toto nařízení moci nabude.

Falkenhayn m. p.

Pino m. p.

Příloha I.

Rejstřík pro lodí rybářské.

Lodí vltinské.

Lodí vltinské		Jméno vltinské lodí, vltinské stavby a zastavení/ zast. vltinské lodí	Kolik lodí vltinských	Kde a kdy byla vltinská	Přítel vltinský	Normální počet vltinských
Číslo	Ime, kterého byl vltinský					

Práci státní.

Vlastní práce			Měsíční výsledek	Průměr
Práce a příjmy	roční	letní		

Forma B.

Čís.

Znak rozpoznávací

Rybářský list zápisný.

C. k. přístavní kapitánat v vyrobělo je tímto, že dne náležení c. k. obchodního ministeria a c. k. ministeria orby se dne loď nímto označená dne pod číslem zápisna byla do rejstříka rybářského a že proto umožněna jest provozovati rybářství námořní.

- I. Jméno nebo sídlo lodí
 II. Způsob její stavby
 III. Kolik ten obsahuje
 IV. Kdy a kde byla vystavena
 V. Přístav domovský
 VI. Normalní počet mužstva

2. státní země P.

Pondry vlastelské			
Číslo pozemku	Jméno, ročník a výměra vlastelce	Pondry lesní	Divoká úhynna

.....

Č. 2. příloha a účetní záznamy kapitánů
(L. 2.) (Příloha).

3. stĺpec č. 2.

Podrobný prehľad štatistik			
Číslo Podst.	Číslo, ročník a typ štatiskeho zborníka	Podľa toho	Dĺžka usporiad.

L. příloha číslo 8.

Číslo listiny

P o s u b y

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LVIII. — Vydána a rozestlána dne 16. prosince 1884.

189.

Nariadení, vydané ministrem věcí duchovních a vyměňování dne 20. listopadu 1884,

jak se shodá s t. k. ministeriem finančním týkají se školních taxy, které kandidaři theoretičtých vědních státních povinností jsou platiti.

Ve shodě s t. k. ministeriem finančním mění se §§. 2. a 3. ministerského nariadení ze dne 10. března 1856. (Z. Ř. č. 57.) o školních taxích, které kandidaři theoretičtých vědních státních povinností jsou platiti, a budou působiti takto:

§. 2. „Školní taxy, které platí se za historicko-právní, zeměpis a státně-vědeckou školou státní, ustanovuje se pro každou z nich na dvacet (20) slupků.“

§. 3. „Kandidaři, kterým dle ministerského výnosu ze dne 2. října 1856. (Z. Ř. č. 171.) povoleno bylo od ministeria věcí duchovních a vyměňování, aby bez přechodu pravidelně navštěvovali univerzitu jako soukromí studující podrobili se theoretičtým školním státním povinnostem jsou započítáni za každou školku taxy třiceti slupků (30) slupků.“

Conrad n. p.

190.

Nariadení, vydané ministrem věcí vnitřních dne 1. prosince 1884,

o státní lékařské na rok 1885.

První ledna 1885. nabude platnosti lékařská smlouba pod titulem „Smlouba lékařská na rok 1885. k rukopisné smlouvě z roku 1849. a k dodatku jejímu z roku 1878.“ (Z. Ř. č. 189.) nákladem o. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni vydaná a dle nejnovějších zásadek o státní lékařské upravená.

Nařízení, vydané ministeriem věci vnitřních dne 1. prosince 1883. (Z. č. 175.) v příčině rakouské společnosti lékařnické, platí v ostatních částech svých. Ustanovení v §. 2. tohoto nařízení o věcech, které lékařnická společnost vydávají jsou na téžný předpis lékařů, ranhojů nebo zvěrolékařů k tomu oprávněného, rozlišuje se také na věci, které dle ministerkých nařízeních ze dne 14. března a 1. srpna 1884. (Z. č. 3, 34. a 131.) vyvolány byly a prodávány volně (ročníky) a proto v společnosti lékařnické na rok 1885. rovněž pokračování jsou křížkem.

Všichni lékaři bez výjimky, pak lékaři a ranhojci, kteří oprávněni jsou míti lékařskou domácnost, počínaje 1. lednem 1885. mají spravovati se touto novou společností lékařskou a opatřiti si její výtisk.

Tašše m. p.

191.

Nařízení, vydané ministeriem obchodním dne 1. prosince 1884,

jiné než se §. 35. v I. článku pravebního řádu plavebního a policejního pro hornou a dolnorakouskou část Dunaje (nařízení obchodního ministeria ze dne 31. srpna 1874. (Z. č. 122.)).

Paragraf 35. v I. článku (ustanovení obecná) nařízení obchodního ministeriem dne 31. srpna 1874. (Z. č. 3. 122.) vydánoho, jiné dle byl přepracovaný řád plavební a policejní pro hornou a dolnorakouskou část Dunaje, mění se ve shodě s ministeriem věci vnitřních a ministeriem oby a bude přitom zníti:

§. 35. Tak zvané lodí domácnosti u nížek lodních a jiné stavby plavební obklopeny buďte na břehu nejméně 8 metry a nejvíce 12 metry od břázy, kam až právě voda dosahuje, a je-li někde takových staveb na obou, má býti mezi nimi volný prostor 8 až 12 metry. Úchytky od tohoto pravidla přispějí se jen ve zvláštních případech a s výjimkových příčin, jestliže štěst, jsou nad tekou dle vod, k tomu povolení býti dal.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LIX. — Vydána a rozšířena dne 20. prosince 1884.

192.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 10. prosince 1884

jiné zastaraje se působnost porotních soudů v obcích soudního dvora Vileňského Nového Města v Dolních Rakousích.

Dle §. 1. zákona ze dne 28. května 1878. (Z. Ř. č. 120.) vidí se nařídit veřejnému ministerstvu po slyšení nejvyššího dvora soudního:

Působnost porotních soudů zastaraje se v obcích soudního dvora Vileňského Nového Města v korunní zemi Dolních Rakousích vzhledem k těmto složitým a přetížným, které jich soudní soud jsou přiděleny a uvedeny v VI. článku zveřejněného zákona k třemnácti téhož ze dne 28. května 1878. (Z. Ř. č. 119.), a to vzhledem k:

složitým a přetížným spíchaným obsahem ústřední, pokud nejsou představeny takové soukromé (lit. A);

velikostí (lit. B, čis. 1.);

rušením veřejného pokoje (lit. B, čis. 2.);

ponděním a absencí (lit. B, čis. 3.);

veřejným násilím (lit. B, čis. 4., lit. c), b), a);

faktovní veřejných papírů státních (lit. B, čis. 5.);

faktovní míry (lit. B, čis. 7.);

rušením mírovenství (lit. B, čis. 8.);

vraždě a zabití (pokud nejde o složitá zvráždění dítěte (§. 139. trestního zákonníku), (lit. B, čis. 12.);

útlakem soukromé na těle (lit. B, čis. 15.);

kláštěm (lit. B, čis. 17.);

krádeží (lit. B, čis. 18.);

krupičím (lit. B, čis. 20.);

utrápením na oči (lit. B, čis. 22.);

nadělnými složitostmi (lit. B, čis. 23.);

složitými úředními nařízeními a pobuřovací (lit. B, čis. 24.);

popuzování k násilí (lit. B, čis. 25.);

od 1. ledna až včetně do 31. prosince 1885.

Traffe n. p. **Ziemniakowski** n. p. **Falkenhayn** n. p.

Prážík n. p. **Conrad** n. p. **Webersheimb** n. p.

Dunajewski n. p. **Pino** n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě o. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1885. v jazyku německém, vlášském, českém, polském, ruském, slovinšském, šarvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885, každého těchto osmera vydání stojí 7 sl. 50 kr., nechtě se pro něj dočkat nebo se pozdě (bez parta) po počít.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1843. stojí 30 sl., od r. 1844. až včetně do r. 1884. stojí 42 sl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 za 2 sl. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 za 2 sl. — kr.
„ „ 1850 „ 5 „ 25 „	„ „ 1868 „ 2 „ — „
„ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ 1869 „ 3 „ — „
„ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ 1854 „ 4 „ 20 „	„ „ 1872 „ 3 „ 20 „
„ „ 1855 „ 2 „ 35 „	„ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1857 „ 2 „ 55 „	„ „ 1875 „ 3 „ — „
„ „ 1858 „ 2 „ 40 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ 1879 „ 2 „ 30 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1883 „ 2 „ 50 „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1884 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

III. Scházetel nebo chybně došlé čísky zákonníka říšského buďte nejdle ve čtyřech nešlech reklamovány.

Po projití této lhůty vydají se čísky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/4 arbu za 1 kr.).

Ve skladě o. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/4 arbu za 1 kr.) jednotlivé čísky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884., ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud násoba stačí.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LX. — Vydána a rozeslána dne 23. prosince 1884.

103.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 16. prosince 1884,

že v Rousbachu učinena byla král. saská vedlejší kolej L. třídy.

V Rousbachu v Čechách učinena byla královská saská vedlejší kolej L. třídy a tamní s. k. rakouskou vedlejší kolejí L. třídy spojená a počala ůřadovati dne 1. prosince 1884.

Dunajewski n. p.

104.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 16. prosince 1884,

že ustanova a doplněna byla Nejvyšší listina koncesní ze dne 27. července 1882. (Z. ř. č. 112.) pro místní dráhu z Polana (Hranice) do Vítěšina a odbočkou do Krasova.

Dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 12. prosince 1884. mění, případně doplňují se takto příloha a ustanovení Nejvyšší listiny koncesní ze dne 27. července 1882. (Z. ř. č. 112.) pro místní dráhu z Polana (Hranice) do Vítěšina:

I.

Ustanovení obsažená v §. 1. dočtené Nejvyšší listiny koncesní se mění a Rakouské společnosti drah místních podle jejího dohodnutí a v. pris. severní dráha císaře Ferdinanda propůjčuje se patve vystavěti kolezničnou trať z Hranice přes Valašské Meziříčí do Vítěšina a odbočkou z Krasné do Božcova a vesba po této trati provozovaná, kdežto kolezničné spojení z Krasné do Polana původně povolání vystavěno býti má teprve tehdy, když dle nálehu s. k. obchodního

ministeria smlouvami povinnými nebo jinými dávkami interessentů anebo jiným způsobem zajištěno bude úročeni a umocnění kapitálu na tuto spojovací trať vypořádaného.

II.

Přísaháné ustanovení v §. 3. dotčené Nejvyšší listiny koncesní se má a líta, do které povolená dráha má být vystavena a veřejně vozbě odevzdána, ustanovuje se pro nynížší hlavní trať hranického-valašskokomenského-všestnáškové do 1. října 1885, pro odbočku do Rohnova na 1. července 1886. Pro eventuelní odbočku do Polova ustanovena bude stavěcí lhůta dodatečně a. k. obchodním ministeriem, jestliže stavba kolonády této bude zajištěna.

III.

Ustanovení daně v §. 8. dotčené Nejvyšší listiny koncesní o získání práva, jež máti jest vyhrazeno, buďto máti tento obsah:

Správa státní vyhraňuje sobě právo, dráha zde povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ni v kterékoli době získati za hotovou náhradu, jež společností vyplacena bude.

Pro ustanovení ceny získání vypočtu se roční ryzi výnosy podniku za sedm let, které předcházejí skutečnému získání, od toho odečtou se ryzi výnosy nejoptimističtějších dvou let a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních pěti let.

Pakli by průměrný ryzi výnos dráhy takto vyšetřený nerovnal se alespoň státní počítání annuitě, jež třeba, aby nominální kapitál nakládání státní správy schválený při se sta úrokována a umocněn byl po dobu koncesní, tedy tato annuita být má ryzim výnosem, jež za základ položen bude výpočtu ceny získání.

Toto platí i tehdy, jestliže by dráha před uplynutím sedmého roku veřejně byla získána.

Náhrada záležitosti bude v důchodu, ježli rovnání se má temoto průměrnému respektive minimálnímu výnosu ryzima a ježli vyplácen bude společností po zbytné době koncesní v pololetních, proslých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku splátných.

Stát má právo, kdykoli místo důchodu ježli nedospěloho zaplatiti jistinou hodnou jeho jakožto cena získání, při čemž úroky a úroky ročně při se sta budou diskontovány.

Odškodní-li se správa státní zaplacením této kapitál, má na vůli splatiti jej buď v hotovosti nebo v státních úpisích dlužních. Státní úpisý dlužný buďto při tem počítání dle kursu, jaký státní úpisý dlužný stejného druhu průměrně mály v pololetí právě předcházejícím na vídeňské burse dle peněžních kursů úředně ustanovených.

Získání dráhy a ode dne tohoto získání zabude stát bez další jakékoli náhrady nezvratně vlastnictví a požitků této povolené dráhy se všemi k ni příslušnými věcmi movitými i nemovitými, počínaje v to i obou dopravní, stáby

materialně, jakož i provozovací a rezervní fondy ze základního kapitálu účinné, pokud tyto fondy zcela nebo částečně nebyly využity dle svého účelu se schválením správy státní.

Společnost jest zavázána, jestliže státní dráha zakoupí, odvažovat nou ji bezúplatně a opatřití proto svým základem knihovní výnos všech břemen a dluhů, kterými by kolonie státní byla v čas nákupu.

Spolu s výnosem těchto břemen, za něž společnost ručí, zjistí se knihovně na kolonizaci nákupů dílech společnosti.

IV.

Rakouská společnost drah místních jest povinna vzhledem k místní dráze a Hranice do Víctina, jakož i vzhledem k oběhem do Rožnova dopustiti, aby c. k. státní správa, počítá-li na to, spolupůsobila dotčených místních trať pro dopravu mezi drážkami, které jsouce ve správě státní k nim se připojí, ať již jsou nebo teprve budou vystaveny, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna celé vlaky nebo jednotlivé vozy, které s některé kolonie ve správě státní na jinou dráhu přejíti mají, po této místní dráze mezi nimi polehčeně takřka silami státní správy vzešší dopravovati nebo silami podnikatelův místní dráhy dopravovati dále, napravo poplatků za společnívání s ní sjednaný a eventuelně náhradu, avšak jen pokud tím rušena nebude pravidelná vesba společenské dráhy místní a pokud přechod místních prostředků dopravních na místní dráhu jakož i vyřízení vesby její srovnati lze s podobnou povahou její, jakož i s polehčením, které se do nákladů, vstrojení a vesby jí byla propočtena.

V.

C. k. státní správa vyhraňuje sobě právo převésti na dobu koncesionální vesby po těchto povolených dráhách na účet koncesionářův, mohou stanoviti vesby; koncesionář pak povinen bude nahraditi jí náklady taouto vesbou vzniklé, eventuelně úhrnkem vynášené.

Podmínky této vesby, na účet společnosti provozované, ustanoveny budou vzešší smlouvou, kterou státní správa se společností učiní.

VI.

Podmínky technické a jiné podmínky koncesionální ze dne 13. srpna 1882. pro místní dráhu z Polomů do Víctina ustanovené vztahují se také obdobně k místní dráze, které nyní vystavena býti má z Hranice do Víctina s odbočkou do Rožnova a s příslušným spojením do Polomů, pokud jednotlivá ustanovení těch k některé společnosti neboou zastřešena se schválením c. k. obchodního ministeria.

Finis m. p.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 17. prosince 1884,

ze Nejvyššího koncesce ze dne 23. ledna 1877. (Z. ř. č. 15.) pro lokomotivní telegrafii z města Lokte ke stanici loketsko-novosedelské na v. priv. baňštrudské dráze převedena byla na Rakouskou společnost místních dráh v Praze.

Dle Nejvyššího amocování bylo schváleno, aby Nejvyšší koncesce, která městu Lokti společně s Jindřichem Böhmem a Hofmanem rytířem Schwindem dne 23. ledna 1877. (Z. ř. č. 15.) propůjčena byla ke stavbě podružné dráhy z města Lokte ke stanici loketsko-novosedelské na v. priv. baňštrudské dráze, převedena byla na Rakouskou společnost místních dráh v Praze s tímto doplnky respektive změnou Nejvyšší koncesce svačku uvedené.

I.

Na místo ustanovení, které v §. 19. Nejvyšší koncesce ze dne 23. ledna 1877. (Z. ř. č. 15.) jsou obsažena a jednají o případném sňaku povoleno dráhy podružné svačky, nastoupí příslušné předpisy vydané v §. 9. Nejvyšší listiny koncesce ze dne 4. února 1884. (Z. ř. č. 31.) pro místní dráhu loketsko-gieschtibelskou.

Dodatečně rozhodnutím obchodního ministeria bude ustanoven nominální základní kapitál podružné dráhy z města Lokte ke stanici loketsko-novosedelské.

II.

C. k. správa státní vyhraňuje se sobě právo převzít na dobu koncesce vsohu podružné dráhy z města Lokte ke stanici loketsko-novosedelské na účet koncessionářův, mohou stanovit svačky; koncessionář pak povinen bude nahradit jí náklady touto vsohou vzniklé, eventuálně úhrnkem vyrovnání.

III.

Rakouská společnost dráh místních propůjčuje c. k. státní správě právo spoluzávití podružné dráhy z města Lokte ke stanici loketsko-novosedelské, jakož i místní dráhy loketsko-gieschtibelské a případně i odbočky této dráhy do Dalvic pro dopravu mezi kolejnicemi ve státní správě, které již jsou nebo budou zřizovány a k ně se připojí, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna celé vlaky nebo jednotlivé vozy, které z některé kolejnice ve správě státní na jiné přejítí mají, po místní dráze mosti nimi poležené tažnými silami státní správy vozbu dopravovati nebo silami podnikatelstva dráhy místní dopravovat dále, ustanovic volně svačky a saglatie náhradu ve shodě vsopečné ustanovenou, avšak jen pokud tím rušena nebude pravidelná vsoba spoluzávití dráhy místní a pokud přechod svaček prostředků dopravních na místní dráhu jakož i svjženou vsobu její sromání ke a podružnou povahu její s poleženými, které se do užívání, vystrojení a vsoby jí byla propůjčena.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska LXI. — Vydána a rozestána dne 24. prosince 1884.

100.

Výnos finančního ministeria ze dne 16. prosince 1884

žně doplnějí se ustanovení předpisů daných o tom, jak užívati se má počítadla od Dolainského, V. Fricka a J. H. Baschkornera.

Va shodě s král. uherským ministeriem finančním, učeni se částečně výnosy finančního ministeria ze dne 20. května 1884. (Z. Ř. 2. 78.), ze dne 19. srpna 1884. (Z. Ř. 2. 138.), ze dne 1. července 1884. (Z. Ř. 2. 113.), ze dne 23. září 1884. (Z. Ř. 2. 161.) a ze dne 16. září 1884. (Z. Ř. 2. 163.) a dodatečně nastiňuje se toto:

Právě takliko ustanec výše kontroly jest správná účelná měřítka k sázkovému přiklopu, jež nastiňna jest v §. 41. III. člá. 1. zákona o daní a líhu ze dne 19. května 1884. (Z. Ř. 2. 61.), pak k srovnání roků, které kryje rozu spojující počítadlo a ohladičom, konečně ke sřídění veličností a k sázkovému přiklopu jejims přikládá respektivně sejmění k tomu účelu, aby ohladičny býti mohly vaiterně měřny přiklopu sázkového, jakob i sevniterné měřny sřídění počítadlové a její spojení s počítavcem, pak vaiterné částí rozu srovnání a sevniterné částí rozu spojení a sřídění býti případně vady.

Totom platí o úředních měřících, které přikládají se ke dvířkám u přiklopu sázkového, tedy vřídění o dvířkách, které vedou při počítadle Dolainského k měřiči pro kontrolu pohybu kolečadelových, při Frickově počítadle k vřídakové rozu měřících, kterými vřídíť se, zda kolečadlo se pohybuje, a při Baschkornerově počítadle k maximálnímu tepkovému a snadno tevnitěrným kalibrům, dále ke ciferníku nádobního přístroje sřídícího.

Dunajewski m. p.

197.

Zákon, daný dne 21. prosince 1884,

jest tje se dále vybírání daní a dávek i zapracování nákladů státních v době od 1. ledna až do konce března 1885.

S přivědžením obojí smlouvy Říšské rady vidí Mi se naříditi:

§. 1.

Vláda dává se zna, aby v době od 1. ledna až do posledního března 1885, dále vybírala přírůž i nepřímé daně i dávky a přírůžkami dle zákonů o ukládání daní nyní platných, a to přírůžky při dani z výdějku a při dani z příjmu v míře, ustanovené zákonem finančním ze dne 8. dubna 1884. (Z. Ř. č. 45.).

§. 2.

Výlohy správní, které vznikou v době od 1. ledna až do posledního března 1885., zapracovány buďte dle potřeby na účet úvěrů, které zákonem finančním na rok 1885. a následných kapitol a titulů se ustanoví.

§. 3.

Ministři franci jest uloženo, aby tento zákon, jest nabude platnosti dne 1. ledna 1885., ve skutek uvedl.

V Budapešti, dne 21. prosince 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p. Ziemiańkowski m. p. Falkenhayn m. p.

Průžák m. p. Conrad m. p. Welsersheimb m. p.

Dunajewski m. p. Finc m. p.

198.

Zákon, daný dne 22. prosince 1884,

jest prodlužuje se dočasně ustanovení platnosti porotních soudů pro okres soudního okresu vídeňského a komensburšského.

S přivědžením obojí smlouvy Říšské rady vidí Mi se naříditi:

§. 1.

Zastavení platnosti porotních soudů pro úřední okres zemského soudu vídeňského a krajského soudu komensburšského v Dolních Rakousích prodlužuje se na dobu od 1. ledna až do 31. prosince r. 1885. vzhledem k ústato zločinům a přečinům, které jich soudní mocijóna příslušny a uvedeny v VI. článku třetního zákona k restituci řádu ze dne 23. května 1873. (Z. Ř. č. 119.), a to vzhledem k:

zločinů a přečinů spáchaných občanem tiskopisem, pokud nejsou předem
 tomu šakoby soukromě (lit. A);
 volebníků (lit. B, čis. 1.);
 rušení veřejného pokoje (lit. B, čis. 2.);
 podvlečení a sbírání (lit. B, čis. 3.);
 veřejného násilí (lit. B, čis. 4., lit. c), d), e);
 falšování veřejných papírů dřevěných (lit. B, čis. 5.);
 falšování mince (lit. B, čis. 7.);
 rušení náboženství (lit. B, čis. 8.);
 vražda a zabíjení, pokud nejde o zločin zavraždění dítěte (§. 139. trestního
 zákoníku), (lit. B, čis. 12.);
 násilnému násilí na těle (lit. B, čis. 15.);
 křivdy (lit. B, čis. 17.);
 křivdy (lit. B, čis. 18.);
 loupeže (lit. B, čis. 20.);
 urážky na cti (lit. B, čis. 22.);
 nadřívání zločinců (lit. B, čis. 23.);
 sledování úředních nálezů a pobobování (lit. B, čis. 24.);
 popuzování k zášti (lit. B, čis. 25.).

§. 2.

Podpis o dočasném nastolení parotních soudů, jest v §. 2. zákona ze dne
 29. května 1878. (Z. č. 4. 110.) jest občan, budíž učite občanů.

§. 3.

Měna ministři prvé jest občan, aby ve skutek uvedl tento zákon, jest
 třeba mezi dnem vyhlásováním.

V Budapešti, dne 22. prosince 1884.

František Josef m. p.

Traffe m. p.

Právník m. p.

199.

Zákon, daný dne 22. prosince 1884,

jest pro ústřední soudní úřad katolického prostředí se platí zákon ze dne 14. února 1882.
 (Z. č. 4. 22.) s úřední soudi výjimečných v Rakousku.

S přivolením obou zákonodárných rad vlády říšské vídí Mi se nařídilo:

§. 1.

Platí zákon ze dne 29. února 1882. (Z. č. 4. 22.), jest soudní moc
 trestní v Rakousku s občanskými a výhradně tam ustanovenými přecizena

byla na soudy vojenské, prodloužuje se pro obvod soudního dvora kotorského na dobu dalších šesti měsíců po vyprání lhůty v zákoně ze dne 8. června 1884. (Z. ř. č. 84.) položená, tedy až do konce června 1885.

§. 2.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen zákoníkem říšským.

§. 3.

Ministerium věcí vnitřních, práv a obrany zemské jest okoleno, aby ve shodě s říšským ministeriem vojenství uvedli tento zákon ve skutek.

V Budapešti, dne 23. prosince 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

Weltersheimb m. p.

200.

**Nářízení ministerií věcí vnitřních, práv a obrany zemské,
dané dne 23. prosince 1884,**

jiní ve skutek učiní se zákon ze dne 23. prosince 1884. (Z. ř. č. 199.) o další platnosti vojenských soudů v Dalmatsku.

Zákonem, daným dne 23. prosince 1884. (Z. ř. č. 199.), bylo nařízeno, aby platnost zákona ze dne 28. února 1882. (Z. ř. č. 22.), jímž trestní moc soudů přenesena byla v Dalmatsku na soudy vojenské s občanskými a vjhrademá v něm občanskými, prodloužena byla pro obvod soudního dvora kotorského na dobu dalších šesti měsíců, až by vyprála lhůta v zákoně ze dne 8. června 1884. (Z. ř. č. 84.) položená, aby tedy prodloužena byla do konce června 1885. Uvádějíc dotčený zákon ve skutek, nařizuje se, že toto prodloužení učiněno státi se má pro obvod okružního hejmanství kotorského 1. lednem r. 1885.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

Weltersheimb m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka LXII. — Vydána a rozesílána dne 31. prosince 1884.

201.

Zákon, daný dne 26. prosince 1884,

o nákupu dráhy severovýchod Albrechta státem.

S přivolením obou sněmovny říšské rady vidí Mi se následně:

Článek I.

Vláda se zmocňuje zakoupiti pro stát železničnou trať, a nížto skládá se podnik o. k. priv. dráhy severovýchod Albrechta, dle ustanovení, jež obsažena jsou v §. 81. koncesní listiny ze dne 22. října 1871. (Z. Ř. č. 185.), za roční důchod, ježtž placen bude společností železničnou po dobu, po kterou koncesse trvati bude, a ježtž převyšovati nemá zarobeného výnosu rybného 954.136 zl. 91 kr. rak. šic. ve stříbrě.

Článek II.

Jestliže by společnost dráhy severovýchod Albrechta z ročního důchodu, je dle článku I. placenoého, po zapravování během prioritární půjčky vztáých a křemen jiných nezbyla roční dividendu 3 zl. rak. šic. v papírech pro každou ze 25.500 kusů akcií v oběhu jeoucích: zmocňuje se vláda dát společnostě zálohy, které však v téžt roce nesmíjí činiti více než pět procent svého jmění, které stáde v šase nákupu dráhy a které od tohoto časa dle §. 21. koncesní listiny sloužiti má, by čístečně zapravony byly státní pohledávky ze záloh garancujících a úroků.

Záloha vládou poskytovaná nepřevyšuj v žádném roce 20.000 zl. rak. šic. a netříd ani tentkráte vyřídna, kdyby i nedostačovala k zaplacení roční dividendy 3 zlatých rak. šic.

Článek III.

Zálohy dané na základě zmocnění v článku II. obsaženého buďte stráženy roční štýmí ze sta a splaceny dle těchto pravidel:

Jestliže společnost z ročního účinku dle článku I. Ji placeného, když byla zapravila přírodní a ostatní břemena požitaře k nim téžně rozpočtené umocnění akcievého kapitálu, jakož i roční dividendu 1-5 procenta na akcie po každé v oběhú jasně, něco zbače, budíž upotřebeno přebytku tohoto, aby zálohy dle článku II. dané i s úroky splaceny byly státu.

Úroky buďte zapraveny dříve nežli zálohy.

Článek IV.

Vozba po telegrafních testech, o nichž jedná tento zákon, provozována buď státní správou ve vlastní regii a smí přeměňován býti soukromníku nebo některé společnosti, jen buď-li o tom zákon vydán.

Článek V.

Zákon tento nabude moci účinnou vyhlásováním.

Měnu ministrův obchodnímu a Měnu ministrův finančnímu jest ukázáno, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 26. prosince 1884.

František Josef m. p.

Tanffé m. p.

Plac m. p.

Dunajewski m. p.

203.

Nářízení ministeria věcí vnitřných ze dne 26. prosince 1884,

jinž vztáje se kú, kterého vydána a zrušena byla XIV. částka říšského zákoníku z roku 1859.

Ve článku XI. císařského patentu ze dne 24. dubna 1859., jinž vydán byl nový zákon obecní, jest nařizováno, že předpisy tohoto zákona o příslušnosti k obci (§§. 32. až 51. a 54. až 57.) nabývají moci toho dne, kterého ozna patent vyhlášen jest v zákoníku říšském, a že následkem toho posbývají platností všechny dřívější zákony a nařízení o příslušnosti obecní, pokudž nesrovnávají se s předpisy těmito.

Tento císařský patent a obecní zákon jinž vydáný obsahují jsou v XIV. částce zákoníku říšského z roku 1859. pod čís. 58.

Jakožto den, kterého vydána a zrušena byla tato částka zákoníku říšského, kterou opětovně vydání bylo třeba, oznašen jest na některých výšlech 27. duben 1859. na jiných 4. květen 1859.

Vzhledem k tomu, že ještě nyní třeba jest užívati dotčeného předpisu v článku XI. císařského patentu ze dne 24. dubna 1859., bylo sjitřeno zvrátnějším vyšetřením, že XIV. částka zákoníku říšského z roku 1859., která pod číslem 58. obsahuje císařský patent ze dne 24. dubna 1859., jinž vydán byl nový zákon

obecní, skutečně vydána a revalována byla dne 27. dubna 1859. a že proto 27. dubna 1859. dle §§. 7. a 8. císařského patentu ze dne 27. prosince 1852. (Z. Ř. č. 290.) jest dnem, kteréhožto dotčený zákon obecní zákonem byl vyhlášen.

O tom dále se vědíti, aby všichni dle toho se spravovali.

Tausse m. p.

303.

Zákon, daný dne 28. prosince 1884.

Jest znova prodávaje se platnost zákona ze dne 18. května 1880. (Z. Ř. č. 58.) o polebních a vřebních pro dráhy měst.

S přivěšením obou smlouvy říšské rady vidí Ji se zaříditi:

Článek I.

Článkem I. zákona ze dne 29. prosince 1882. (Z. Ř. č. 100.) rozlišen předložený předpis, které ve článku I. až včetně ve článku VIII. zákona ze dne 28. května 1880. (Z. Ř. č. 58.) o polebních a vřebních pro dráhy měst jsou obsaheny, prodávaje se až do 1. července 1885.

Článek II.

Mému ministru obchodu, Mému ministru vnitřních a Mému ministru finančnímu jest uloženo, uvěsti ve skutek tento zákon, jest nabude mozi 1. ledna r. 1885.

Ve Vídni, dne 28. prosince 1884.

František Josef m. p.

Tausse m. p.

Pina m. p.

Dunajewski m. p.

O p r a v a.

V čísle LIV., čís. 143. z roku 1882. státi má na stránce 552. pod náhlavím Čechy a č. 2. místo „Nová Bystřice“ správně „Jindřichův Hradec.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě o. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okresu v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1885. v jazyku německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinckém, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého těchto druhů vydání stojí 7 sl. 50 kr., nichž se pro něj dočítat nebo se poslati (bez porta) počítá.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1861. stojí 20 sl.; od r. 1864. až včetně do r. 1884. stojí 42 sl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r.	za 2 sl.	10 kr.	Zákonník na r.	za 2 sl.	— kr.
1849	5	25	1867	2	—
1850	1	30	1868	2	—
1851	2	40	1869	1	40
1852	3	15	1870	2	—
1853	4	30	1871	3	20
1854	2	35	1872	3	30
1855	2	45	1873	2	—
1856	2	85	1874	2	—
1857	2	40	1875	1	50
1858	2	—	1876	1	—
1859	1	70	1877	2	30
1860	1	50	1878	2	30
1861	1	40	1879	2	30
1862	1	40	1880	2	20
1863	1	40	1881	2	20
1864	1	40	1882	3	—
1865	2	—	1883	2	50
1866	2	20	1884	2	—

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

III. Scházeti nebo obyčně další částky zákonníka říšského buďte nejde ve čtyřech nedělních reklamován.

Po prožití této lhůty vydají se částky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 arbu za 1 kr.).

Ve skladě o. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/2 arbu za 1 kr.) jednotlivé částky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884., ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud záleže státi.

